தமிழகம்

ஊரும் பேரும்

Y.M.C.
ASSOCIATION
PAGANERI.

ஆக்கியோன்

ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, பீ. எ, பீ, எல்.

தலைமைத் தமிழ் விரிவுரையாளர்

சென்னைப் பல்கலைக் கழகம்.

பதிப்புரிமை] 1946 [விலை ரூபா ஐந்து.

முதற் பதிப்பு 1946

Printed at the Rajan Electric Press, Madras.
For Q. H. M. S. T. P. 14. 5/46.

முகவுரை

உலகை ஒழுங்கு முறையில் இனிது நடாத்தி வரும் அமைப்புக்கள் பலப்பல. அவைகளுள் உயிர்ப்பாய்த் திகழ்வது ஒன்று. அது நூல் என்பது.

நூலின் உள்ளுறை யாது? அறிவு. ஆதலின், நூல் அமைப்பைப அறிவுச் சுரங்கம் என்று கூறலாம்.

நூல்கள் பலதிறம். பலதிறத்துள் விராவியும், தனித்தும் நிற்பது வரலாறு. வரலாறு வான்போன்றது. வான் மற்றப் பூதங்களிற் கலந்தும், அவற்றைக் கடந்து தனித்தும் நிற்பதன்றோ?

'ஊரும் பேரும்' என்னும் இந்நூல் வரலாற்றின் பாற்பட்டது. இவ்வரலாறு தமிழ்நாட்டின் ஊரையும் பேரையும் விளக்குங் கலங்கரை.

'ஊரும் பேரும்' என்னுந் தலைப்பு விழுமியது. அஃது ஆழ்ந்த பொருண்மை யுடையது; சுரங்கம் போன்றது.

'முழுமுதற்பொருள் ஊரில்லாதது - பேரில்லாதது' என்று ஆன்றோர் பலர் அருளிப் போந்தனர். ஊர் பேரில்லாத முழுமுதற்கு வழிபாடு நிகழ்ந்துவருகிறதா? இல்லையா? அதற்கு வழிபாடு நிகழ்ந்தே வருகிறது. எப்படி? ஊர் பேராலேயே வழிபாடு நிகழ்ந்து வருகிறது. 'ஒருநாமம் ஓருருவம் ஒன்றுமில்லாற்கு ஆயிரம்-திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளேணங் கொட்டாமோ' எனவருஉந் திருவாசகம் ஈண்டுக் கருதற்பாலது. ஊரும் பேரும் இறைக்குந் தேவையாதலை ஓர்க. ஊர் பேர் மாண்பே மாண்பு!

நாம் வாழும் இவ்வுலகம், இற்றைக்குச் சுமார் இருநூறு கோடி ஆண்டுக்கு முன்னர், பெரிய செஞ்ஞாயிற்றினின்றும் பிளவுண்டு வீழ்ந்த ஒரு சிறிய துண்டு. வீழ்ந்த துண்டு முதல் ஒரு நூறு கோடி ஆண்டுவரை

அனற்பிழம்பாய்க் கொதிப்புற்றுக் கிடந்தது. பின்னே அது படிப்படியே தணியத்தொடங்கியது. அனல் தணியத் தணிய நிலவகைகள், உயிர்வகைகள் முதலியன தோன்ற லாயின. நிலமும் உயிருந் தோன்றியவாறே பிண்டமாய்க் கிடந்திருப்பின், அவை என்றோ பட்டுப்போயிருக்கும். அவை படாமல் வாழ்வடைந்து வருதல் கண்கூடு. காரணம் என்னை? காரணம் பலபடக் கழறலாம். ஈண்டைக்கு ஒன்றைச் சிறப்பாகக் குறித்தல் நலம். அது நிலமும் உயிரும், 'ஊரும் பேரும்' பெற்றமை என்க. ஊரும் பேரும் உலகை வாழவைக்கும் பெற்றிமையுடையன என்பதை உன்னுக.

இப்பரந்த அழகிய உலகை என்னுள் தொடர்பு படுத்துங் கருவி ஒன்றுள்ளது. அஃது உள்ளம். உள்ளம் ஓர் அகக்கரணம். அது புலன்கள் வழியே தன் கடனை ஆற்றுகிறது. ஊர் பேர் இல்வழி உள்ளம் என் செய்யும்? அஃது எதனுடன் தொடர்பு கொள்ளும்? எக்கடனை ஆற்றும்? ஊரும் பேரும் இல்லையேல் உள்ளம் உறங்கியே போகும். ஊரும் பேரும் உள்ள நிகழ்ச்சிக்கு இன்றியமை யாதன.

வாழ்க்கைக்குப் பல துறைகள் தேவை. அவற்றுள் ஆவி போன்றவை ஊரும் பேரும். ஊரும்பேரும் வாழ்க் கையை இயக்கி வளர்ப்பன என்றுகூறல் மிகையாகாது. ஊர் பேரால் உலகம் இயங்கல் வெள்ளிடைமலை. ஊர் பேரே உலகம்; வாழ்க்கை; எல்லாம் - எல்லாம்.

இன்னோரன்ன சிறப்புக்கள் பல வாய்ந்த 'ஊரும் பேரும்' இந்நூலுக்குத் தலைப்பாய் அமைந்தது. நூலின் பொருண்மையை விளக்கத் தலைப்பொன்றே சாலும். நூலுக்கேற்ற தலைப்பு; தலைப்புக்கேற்ற நூல்.

சில நாடுகளின் ஊரும் பேரும் அடங்கிய ஆராய்ச்சி நூல்கள் வெளி வந்து உலவுகின்றன. அத்தகைய உலா வைத் தமிழ்நாட்டிற் காண்டல் அருமையாயிருந்தது. அவ் வருமையைப் போக்கும் வாய்ப்பு அறிஞர் சேதுப் பிள்ளை அவர்கட்குக் கிடைத்தது தமிழ்நாட்டின் தவப்பய னாகும். தமிழ் கொழிக்கும் பொருநைக்கரையில் பிறந்து, தமிழ் பொங்கும் பொதிகைத் தென்றலில் வளர்ந்து

தமிழார்ந்த மனமொழி மெய்களைப் பெற்றுத் தமிழ் வண்ணமாய்த் தமிழ் பொழியும் ஒருபெருங் கொண்டலிடை உதித்த மின்னொளி இந்நூல். இதைத் தமிழ் நாட்டின் தவப்பயன் என்று சாற்றலாமன்றோ?

ஆசிரியர், நிலம் - மலை - காடு - வயல் - ஆறு - கடல் நாடு-நகரம் - குடி - படை - குலம் - கோ - தேவு - தலம் முதலியவற்றை அடியாக்கொண்டு, இந்நூற்கண் நிகழ்த்தியுள்ள ஊர் பேர் ஆராய்ச்சியும், ஆங்காங்கே பொறித்துள்ள குறிப்புக்களும், பிறவும் தமிழ்ச் சரித்திர உலகுக்குப் பெருவிருந்தாகும் என்பதில் ஐயமில்லை. தமிழ்நாட்டில் சில ஊர்ப் பேர்கள் சிதைந்தும் திரிந்தும் மருவியும் மாறியும் தத்தம் முதனிலையை இழந்துள்ளன. அவை மீண்டும் பழையநிலை எய்திப் பண்புறுதற்கு இந்நூல் பெருந்துணை செய்தல் ஒருதலை. இந்நூலுள் பொலிதரும் சில ஊர்ப்பேர்களின் வரலாறு சாம்பியும் சோம்பியும் நலிந்தும் மெலிந்துங் கிடக்கும் நம்மக்கட்கு அமிழ்தாகிப்புத்துயிர்வழங்கல் உறுதி. நூலின் நடைக்கண் நடம்புரியும் பீடும் மிடுக்கும் வீறும் நாட்டின் சவலையை நீக்கி, அதன்மாட்டு வேட்கையை எழுப்பி, அதை ஊக்குவனவாம்.

'ஊரும் பேரும்' என்னும் இந்நூல் காலத்துக்கேற்றது என்று சுருங்கச் சொல்லலாம். இவ்விழுமிய நூலைச் செவ்விய முறையில் யாத்து உதவிய ஆசிரியர்க்கு எனது வாழ்த்தும் நன்றியும் உரியனவாக. அவர்க்குத் தமிழ்நாடு கடமைப்படுவதாக. இத்தகைய நூல் பல ஆசிரியர்பால் முகிழ்த்தல் வேண்டுமென்று தமிழ்த் தெய்வத்தை வழுத்துகிறேன். தமிழ் வாழ்க; தமிழ் வெல்க.

சென்னை
16-5-1946

திரு. வி. க.

நன்றியுரை

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பாக நடைபெறுகின்ற ஆராய்ச்சிப் பத்திரிகையில் தமிழகத்தில் வழங்கும் ஊர்ப்பெயர்களை வகை செய்து ஆறுண்டுகளுக்கு முன்னே நான் ஒரு கட்டுரை எழுதினேன். இந்நூலுக்கு அதுவே அடிப்படையாகும்.

'ஊரும் பேரும்' உருப்படுதற்குப் பலபடியாக உதவி புரிந்த நண்பர் பலர். சென்னைப் பூங்கோயிற் பள்ளித் தமிழாசிரியர் திரு. பா. சொக்கலிங்கனாரும், பரலி, சு. சண்முக சுந்தரனாரும் கையெழுத்துப்படி செய்து தந்தனர். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்துச் சரித்திரப் பேராசிரியர் திரு. வி. ரா. இராமச்சந்திர தீக்ஷிதர் அவர்கள் இதன் வரலாற்றுப் பகுதியைச் சரிபார்த்து உதவினார்கள். தமிழ்ப் பெரியார் திரு. வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் அவர்கள் முகவுரையளித்து அருளினார்கள். சென்னைப் பச்சையப்பன் கல்லூரித் தமிழாசிரியர், வித்வான், சண்முக வேலனாரும், பவுல் கல்லூரித் தமிழாசிரியர் வித்வான், சுந்தரனாரும் அச்சுப்பிழை திருத்தி உதவினர். புரசை யன்பர்கள், திரு. பரந்தாமனாரும், ஜானகிராமனும் பெயரகராதியில் ஒரு பகுதியைத் தொகுத்து உதவினர். அச்சுவேலையைக் கண்ணுங் கருத்துமாய்க் கவனித்துதவினர், திரு. பழனியாரும், நகராண்மைக் கல்லூரித் தமிழாசிரியர் வித்வான், திரு. வடிவேலனாரும். இராஜன் அச்சகத்தார் பலவகையான நெருக்கடிக் கிடையே இதனை விரைவில் நன்றாக அச்சிட்டுத் தந்தார்கள். இவ்வன்பர்கள் அனைவருக்கும் என் மனமார்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சென்னை
30—6—1946

ரா. பி. சேதுப் பிள்ளை

உள்ளுறை

எண்	பொருள்		பக்கம்
1.	தமிழகமும் நிலமும்	...	1
2.	நாடும் நகரமும்	...	50
3.	குடியும் படையும்	...	58
4.	குலமும் கோவும்	...	91
5.	தேவும் தலமும்	...	160
6.	தமிழகம் - அன்றும் இன்றும்	...	364
7.	இணைப்பு	...	368
	பெயரகராதி	...	393-418

அடிக்குறிப்பில் வரும் சுருக்கங்களின் விளக்கம்

M. E. R = Madras Epigraphical Reports.

M. M. = Manual of the Administration of the Madras Presidency.

I. M. P. = Inscriptions of the Madras Presidency.

S. I. I. = South Indian Inscriptions.

T. A. S. = Travancore Archaeological Series.

ஊரும் பேரும்

1. தமிழகமும் நிலமும்

பழம் பெருமை வாய்ந்த பாரதநாட்டின் தென்பால் விளங்குவது தமிழ்நாடு. சேர சோழ பாண்டியர் என்னும் மூவேந்தரால் தமிழகம் தொன்று தொட்டு ஆளப்பட்ட தென்பர்.

தமிழகம்

பொதுவுற நோக்கும் பொழுது பழந் தமிழகத்தில் மேல்நாடு சேரனுக்கும், கீழ்நாடு சோழனுக்கும், தென்னாடு பாண்டியனுக்கும் உரியனவா யிருந்தன என்பது புலனாகும். இங்ஙனம் மூன்று கவடாய் முளைத்தெழுந்த தமிழகம் மூவேந்தரது ஆட்சியில் தழைத்தோங்கி வளர்ந்தது.[1]

நால்வகைப்பட்ட நிலங்கள் தமிழகத்தில் அமைந்திருக்கக் கண்டனர் பண்டைத் தமிழர்.[2] மலையும், மலைசார்ந்த இடமும் ஒருவகை. காடும், காடு சார்ந்த இடமும் மற்றொருவகை. வயலும், வயல் சார்ந்த இடமும் பிறிதொருவகை. கடலும், கடல் சார்ந்த இடமும் இன்னொருவகை. இந் நான்கும் முறையே, குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னும் பெயர்களாற் குறிக்கப்பட்டன.

நிலவகை

நால்வகை நிலங்களையுடைய காரணத்தால் நானிலம் என்ற பெயர் பூமிக்கு அமைவதாயிற்று.[3] ஆயினும் பிற்காலத்தில் பாலைவனமும் ஒரு தனி நிலமாகக் கொள்ளப்பட்டது.

குறிஞ்சி நிலம்

தமிழ் நாட்டில் வளமார்ந்த மலைகள் பலவுண்டு. அவற்றைச் சார்ந்து எழுந்த ஊர்களிற் சிலவற்றைக் காண்போம். தமிழகத்தின் வடக்கெல்லையாக விளங்குவது திருவேங்கடமலை. தொல்காப்பியர் காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர் ஒருவர்

"வடவேங்கடம் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து"[4]

என்று தமிழ்நாட்டின் எல்லைகளை வரையறை செய்துள்ளார். இவ்வாறு வடசொற்கும், தென் சொற்கும் வரம்பாக நின்றமையால் தமிழ்

மலை

நாட்டார் அம்மலையை வடமலை என்று வழங்கலாயினர்.[5] தொன்றுதொட்டுத் தெய்வமணம் கமழ்தலால், அது திருமலை என்றும் திருப்பதி என்றும் பெயர் பெற்றது.[6]

பாண்டி நாட்டின் தலை நகராகிய மதுரையின் அருகே ஆனைமலையும், சிறு மலையும், பசுமலையும் அமைந்திருக்கின்றன. ஆனைமலையில் முற்காலத்தில் சமணமுனிவர்கள் பெருந் தொகையினராய் வாழ்ந்தார்கள். இக்காலத்தில் இனிய வாழைக்கனி தரும் சிறுமலையும் பழம் பெருமை வாய்ந்ததாகும். அம்மலையின் செழுமையைச் சிலப்பதிகாரம் அழகுற எழுதிக் காட்டுகின்றது.[7]

சென்னைக்கு அருகேயுள்ள மலையொன்று பரங்கிமலை என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. இருநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே பரங்கியர் என்னும் போர்ச்சுகீசியர் அங்குக் குடியிருப்புக் கொண்டமையால் அப்பெயர்

அதற்கு அமைந்த தென்பர்.[8] திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அண்மையில் புதியதோர் நகரம் இக்காலத்தில் எழுந்துள்ளது. அதற்குப் பொன்மலை என்பது பெயர்.

தமிழகத்தில் முருகவேள் குறிஞ்சி நிலத் தெய்வமாக விளங்குகின்றார். எந்தமலையும் அவர் தம் சொந்த மலையென்பது தமிழ் நாட்டார் கொள்கை.[9] ஆயினும் சிலமலைகளில் முருகனருள் சிறந்து தோன்றுவதாகும். பாண்டி நாட்டுப் பழனி மலையும், சோழ நாட்டுச் சுவாமி மலையும், தொண்டை நாட்டுத் தணிகைமலையும், இவைபோன்ற பிறமலைகளும் தமிழ் நாட்டில் முருகப் பதிகளாக விளங்குகின்றன.

மலையின் முடியைக் கோடு என்னும் சொல் குறிப்பதாகும். சேலம் நாட்டிலுள்ள திருச் செங்கோடு சாலப் பழமை வாய்ந்தது.

"சீர்கெழு செந்திலும் செங்கோடும் வெண்குன்றும்
ஏரகமும் நீங்கா இறைவன்"

என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுதலால் திருச் செங்கோடு முருகனுக்குரிய பழம் பதிகளுள் ஒன்றென்பது இனிது விளங்கும். செந்நிறம் வாய்ந்த மலையின் சிகரம் செங்கோடு என்று பெயர் பெற்றதென்பர்.

கோடு

தமிழ் இலக்கிய மரபில் மலை என்னும் சொல் ஓங்கி உயர்ந்த பர்வதத்தைக் குறிக்கும். மலையிற் குறைந்தது குன்று என்றும், குன்றிலும் குறைந்தது பாறை என்றும், அறை என்றும், கல் என்றும் பெயர் பெறும்.[10]

குன்றின் பெயர்கொண்ட ஊர்கள் தமிழ் நாட்டிற் சில உண்டு. பாண்டி நாட்டுத் திருப்பரங் குன்ற

மும்,[11] தொண்டை நாட்டுத் திருக்கழுக்குன்றமும் பாடல் பெற்ற மலைப் பதிகளாகும். ஆர்க்காட்டு நாட்டில் குன்றம் என்பது குணம் என மருவி வழங்கும். நெற்குன்றம், நெடுங்குன்றம், பூங்குன்றம் என்னும் பெயர்கள் முறையே நெற்குணம், நெடுங்குணம் பூங்குணம் என மருவி உள்ளன.[12]

குன்று

குன்றை அடுத்துள்ள ஊர் குன்றூர் என்றும், குன்றத்தூர் என்றும், குன்றக்குடி என்றும் பெயர் பெறும். அப்பெயர்களிலுள்ள குன்றம் பெரும்பாலும் குன்னம் என மருவி வழங்கும்.[13] நீலகிரி என்னும் மலையில் இப்பொழுது குன்னூர் என வழங்குவது குன்றூரே யாகும். இன்னும் தொண்டை நாட்டுக் குன்றத்தூரும், பாண்டிய நாட்டுக் குன்றக்குடியும் இப்பொழுது முறையே குன்னத்தூர் என்றும், குன்னக்குடி என்றும் குறிக்கப்படுகின்றன.

பாறை என்னும் பதம் பல ஊர்ப் பெயர்களிலே காணப்படும். பூம்பாறை, சிப்பிப் பாறை, தட்டைப் பாறை, குட்டைப் பாறை முதலிய பெயருடைய ஊர்கள் தமிழ் நாட்டில் உள்ளன.

பாறை

வைணவ உலகம் போற்றும் நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று திருவெள்ளறை யாகும். பெரியாழ்வாரும், திருமங்கை யாழ்வாரும் பாடிப் போற்றிய அப்பழம்பதி ஒரு வெண்மையான பாறையின் மீது அமர்ந்திருக்கின்றது. சுவேதகிரி என்று அது வடமொழியில் வழங்கும். எனவே, வெண்பாறையின்

அறை

பெயரே அப் பதியின் பெயராயிற்று என்பது தெளி வாகும்.[14]

இனி, கல் என்னும் சொல்லும் சில ஊர்ப் பெயர்களில் உண்டு. பாண்டி நாட்டில் திண்டுக்கல் என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். அவ்வூரின் மேல் பக்கத்தி லுள்ள பாறையின் பெயரே ஊருக்கு அமைந்ததாகத் தெரிகின்றது.[15] அது முன்னாளில் சிறந்த தோர் அரணாக விளங்கிற்று. பாண்டி நாட்டுக்கும், கொங்கு நாட்டுக்கும் இடையே நின்ற கணவாய்களைப் பாது காப்பதற்குத் திண்டுக்கல் கோட்டை பெரிதும் பயன்பட்ட தாகத் தெரிகின்றது. சேலம் நாட்டில் நாமக்கல் என்னும் ஊர் உள்ளது. ஆரைக்கல் என் பது அதன் பழம் பெயராகும். ஆரை என்ற சொல் கோட்டையின் மதிலைக் குறிக்கும். ஆதலால், அங் குள்ள பாறையின்மீது முற்காலத்தில் ஒரு கோட்டை இருந்தது எனக் கொள்ளலாம்.[16]

கல்

மலையைக் குறிக்கும் வடசொற்களும் சிறுபான்மை யாக ஊர்ப் பெயர்களில் காணப்படும். கிரி என்னும் சொல் சிவகிரி, வெள்ளியங்கிரி, புவ னகிரி முதலிய ஊர்ப் பெயர்களிலே அமைந்துள்ளது. அசலம் என்ற வடசொல் விருத்தாசலம், வேதாசலம், வேங்கடா சலம், தணிகாசலம் முதலிய பெயர்களில் வழங்கும்.[17] இன்னும் சைலம், அத்திரி என்னும் வட சொற்களையும் இரண்டொரு ஊர்ப் பெயர்களிலே காணலாம். நெல்லை நாட்டில் பொதியமலைத் தொடரின் அடி வாரத்திலுள்ள சின்னம் சிறிய ஊர் ஒன்று, சிவ

கிரி

சைலம்; அத்திரி

சைலம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. வான மாமலை என்னும் நாங்குனேரிக்குத் தோத்தாத்திரி என்ற வடமொழிப் பெயரும் உண்டு.

முன்னாளில் குறிஞ்சி நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்கள் குறவர் என்று பெயர் பெற்றனர். அன்னார் குடியிருந்த இடம் குறிச்சி என்று குறிக்கப்பட்டது. 'குறிச்சி எங்கள் குறச்சாதி குடியிருப்பதம்மே'[18] என்று ஒரு குறவஞ்சி கூறுமாற்றால் இவ் வுண்மை இனிது விளங்கும். பொதிய மலைத் தொடரின் அடிவாரத்தில் குறிச்சி என்னும் பெயருடைய ஊர்கள் பல உண்டு. ஆழ்வார் குறிச்சி முதலாகப் பல குறிச்சிப் பெயர்களைத் தொகுத்து வழங்கும் முறையும் நெல்லை நாட்டில் உள்ளது. ஆதியில் குறிச்சி என்பது குறவர் குடியிருப்பைக் குறித்த தாயினும், பிற்காலத்தில் மற்றைய குலத்தார் வாழும் சிற்றூர்களும் அப் பெயர் பெற்றன. ஆர்க்காட்டு வட்டத்தில் கள்ளக்குறிச்சி என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். இராமநாத புரத்தில் பிராமணக் குறிச்சி என்னும் ஊர் உள்ளது.

குறிச்சி

முல்லை நிலம்

பழங்காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் மரஞ் செறிந்த காடுகள் மலிந்திருந்தன. பண்டைத் தமிழரசர்களாகிய கரிகால் வளவன் முதலியோர் காடு கொன்று நாடாக்கினர் என்று கூறப்படுகின்றது.[19] ஆயினும் அந்நாளில் இருந்து அழிந்த காடுகளின் தன்மையைச் சில ஊர்ப் பெயர்களால் உணரலாம். இக்காலத்தில் பாடல் பெற்ற தலங்கள் என்று போற்றப்படுகின்ற

ஊர்கள் முற்காலத்தில் பெரும்பாலும் வனங்களாகவே இருந்தன என்பது சமய வரலாற்றால் அறியப்படும். சிதம்பரம் ஆதியில் தில்லைவனம்; மதுரை கடம்பவனம்; திருநெல்வேலி வேணுவனம். இவ்வாறே இன்னும் பல வனங்கள் புராணங்களில் கூறப்படும்.[20]

காடு

தமிழ் நாட்டில் ஆர்க்காடும், ஆலங்காடும், வேற்காடும், களக்காடும், பிற காடுகளும் இருந்தன என்பது ஊர்ப் பெயர்களால் விளங்கும். ஆர் என்பது ஆத்தி மரத்தைக் குறிக்கும்.[21] ஆத்தி மாலை அணிந்த சோழ மன்னனை 'ஆரங்கண்ணிச் சோழன்' என்று சிலப்பதிகாரப் பதிகம் குறிக்கின்றது. அந்நாளில் ஆத்தி மரம் நிறைந்திருந்த நிலப்பகுதி ஆர்க்காடு என்று பெயர் பெற்றது.[22] இக்காலத்தில் ஆர்க்காடு என்பது ஒரு நாட்டுக்கும், நகருக்கும் பெயராக வழங்குகின்றது. ஆர்க்காட்டுக்கு அணித்தாக ஆர்ப்பாக்கம் என்ற ஊர் உள்ளது. அன்றியும் சோழ நாட்டின் பழைய தலைநகரம் ஆரூர் என்பர். அது பாடல் பெற்ற பின்பு திருவாரூர் ஆயிற்று.

காடு என்னும் பெயருடைய ஊர்கள் தமிழ் நாட்டில் பலவாகும். தொண்டை நாட்டில் பழையனூருக்கு அணித்தாக உள்ளது திருவாலங்காடு[23]. பொன்னேரிக் கருகே யுள்ளது பழவேற்காடு. கருவேல மரங்கள் நிறைந்திருந்த பழமையான காடு பழவேற்காடு எனப்பட்டது போலும். அவ்வூரில் வந்து குடியேறிய ஐரோப்பியர் அதனைப் புலிக்காடாக்கி விட்டனர்.[24] சோழ நாட்டில் பாண்டியன் நெடுஞ்

செழியனுக்கும் ஏனைய தமிழரசர் இருவருக்கும் பெரும்போர் நிகழக் கண்ட காடு தலையாலங்காடா கும்.[25] இன்னும் சேலத்தி னருகே ஏர்க்காடு என்னும் ஊர் உள்ளது. காடு சூழ்ந்த இடத்தில் ஓர் அழகிய ஏரி அமைந்திருந்தது. ஏரியையும், காட்டையும் சேர்த்து ஏரிக்காடு என்று அவ்வூருக்குப் பெயரிட் டார்கள். அது சிதைந்து ஏர்க்காடு என வழங்குகின் றது.[26] நெல்லை நாட்டில் பச்சையாற்றுப் போக்கி லுள்ள களக்காடு என்ற ஊர் மிகப் பழமை வாய்ந் தது. களாச் செடி நிறைந்திருந்த இடம் களக்காடு என்று பெயர் பெற்றது. தென்பாண்டி நாட்டிற்கும் மலையாளத்திற்கும் இடையேயுள்ள நெடுஞ் சாலையில் பச்சையாற்றின் கரையில் பாங்குற அமைந்துள்ள களக்காடு என்னும் ஊர், மலை வளமும், நதி வளமும் உடையதாய் விளங்குகின்றது.[27]

கா என்னும் சொல் சோலையைக் குறிக்கும். அது காவு எனவும் வழங்கும். மேற்குத் தொடர் மலையில்

காவு

செங்கோட்டைக்கு அருகே ஆரியங் காவு என்னும் ஊர் உள்ளது. ஆரி யன்[28] என்பது ஐயனார்க்குரிய பெயர் களில் ஒன்று. ஐயனாரை மலையாள நாட்டார் ஐயப் பன் என்பர். ஆரியங்காவில் ஐயப்பன் வழிபாடு இன் றும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. ஆகவே, மேற்குத் தொடர் மலைச் சாரலில் அமைந்த நெடுஞ் சோலையில் ஐயப்பன் கோயில் கொண்டமையால் அது ஆரியங் காவு என்று பெயர் பெற்றதென்பது நன்கு விளங்குவ தாகும்.

தொண்டை நாட்டில் திருமாலுக்குரிய திருப்பதி களுள் ஒன்று திருத்தண்கா எனப்படும். அழகும்

குளிர்மையுமுடைய அக்காவில் நின்றருளும் பெரு மாளை,

"விளக்கொளியை மரகதத்தைத் திருத்தண்காவில்
வெஃகாவில் திருமாலை"

என்று திருமங்கை ஆழ்வார் போற்றினர். அவர் திருவாக்கின் பெருமையால் "விளக்கொளி கோயில்" என்பது திருத்தண்காவின் பெயராக இக்காலத்தில் வழங்குகின்றது. இன்னும், காவளம்பாடி என்பது சோழநாட்டிலுள்ள திருமால் திருப்பதிகளுள் ஒன்று. சோலைவளம் பொருந்திய இடத்தில் அமைந்த அப்பாடியைக் "காவளம்பாடி மேய கண்ணனே" என்று பாடினர் திருமங்கை ஆழ்வார்.[29]

பொழில்

மரங்களும், செடி கொடிகளும் செழித்தோங்கி வளரும் சோலையைப் பொழில் என்னும் அழகிய சொல் குறிப்பதாகும். ஆல மரங்கள் செறிந்து, அழகிய சோலையாக விளங்கிய ஓர் இடத்தைத் திருவாலம் பொழில் என்று தேவாரம் பாடிற்று. ஆலம் பொழிலில் அமர்ந்த பெருமானைத் திருஞான சம்பந்தர் தெள்ளிய பாமாலை அணிந்து போற்றியுள்ளார். இன்னும் மலைவளம் வாய்ந்த திருக்குற்றால மலையின் அடிவாரத்தில் கண்ணினைக் கவரும் தண்ணறுஞ் சோலைகளின் நடுவே, ஓர் அழகிய ஊர் அமைந்திருக்கின்றது. அவ்வூரின் இயற்கை நலத்தினைக் கண்டு இன்புற்ற பண்டைத் தமிழர் அதற்குப் பைம்பொழில் என்று பெயரிட்டார்கள்.[30] அவ்வழகிய பெயர் இக்காலத்தில் பம்புளி என மருவி வழங்குகின்றது.

தண்டலை

சோலையைக் குறிக்கும் மற்றொரு தமிழ்ச் சொல் தண்டலை என்பதாகும். அது தண்டரை எனவும் தண்டலம் எனவும் வழங்கும். திருச்சிராப்பள்ளியைச் சார்ந்த குழித்தலை என்னும் ஊர் குழித்தண்டலை என்று முன்னாளில் வழங்கிற்று.[31] காவிரிக் கரையில், பள்ளத்தாக்கான ஓர் இடத்தில், செழுஞ் சோலைகளின் இடையே எழுந்த ஊரைக் குழித் தண்டலை என்று அழைத்தனர் பண்டைத் தமிழர். இன்னும் தொண்டை நாட்டில் பூந்தண்டலம், பழந்தண்டலம், பெருந்தண்டலம் முதலிய ஊர்கள் காணப்படுகின்றன. அவையெல்லாம் சோலை சூழ்ந்த ஊர்களாக முற்காலத்தில் இருந்திருத்தல் வேண்டும்.

சோலை

சோலை என்ற சொல்லும் சில ஊர்ப் பெயர்களில் உண்டு. மதுரையின் அருகேயுள்ள அழகர் கோவில் பழங் காலத்தில் திருமால் இருஞ்சோலை என்று பெயர் பெற்றிருந்தது.[32] பழமுதிர் சோலை முருகப் பெருமானது படை வீடுகளில் ஒன்று என்று திருமுருகாற்றுப்படை கூறும்.[33] சேலம் நாட்டில் தலைச்சோலை என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். திருச்சிராப்பள்ளியில் திருவளர்சோலை என்னும் ஊர் உள்ளது.

தோப்பு

மரஞ் செடிகள் தொகுப்பாக வளரும் இடம் தோப்பு என்று அழைக்கப்படும்.[34] தோப்பின் அடியாகப் பிறந்த ஊர்களும் உண்டு. மந்தித்தோப்பு என்னும் ஊர் நெல்லை நாட்டிலும், மான்தோப்பு இராமநாத புரத்திலும், நெல்லித்தோப்பு தஞ்சை

நாட்டிலும், வெளவால் தோப்பு தென்னார்க்காட்டிலும் விளங்குகின்றன.

சுரம்

சுரம் என்பது காடு. தொண்டை நாட்டில் உள்ள திருச்சுரம் இப்பொழுது திரிசூலம் என வழங்குகின்றது. அந் நாட்டில் உள்ள மற்றொரு ஊரின் பெயர் திருவிடைச்சுரம். அது திருவடி சூலம் எனத் திரிந்து விட்டது.[35]

வனம்

காட்டைக் குறிக்கும் வட சொற்களில் வனம்,[36] ஆரண்யம் ஆகிய இரண்டும் சில ஊர்ப் பெயர்களில் சேர்ந்துள்ளன. புன்னைவனம், கடம்ப வனம், திண்டி வனம்[37] முதலிய ஊர்ப் பெயர்களில் வனம் அமைந்திருக்கக் காணலாம். வேதாரண்யம் என்ற ஊரின் பெயரில் ஆரண்யம் விளங்குகின்றது.[38]

பலவகை மரம்

இன்னும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள சில ஊர்ப் பெயர்கள் தனி மரங்களின் பெயராகக் காணப்படுகின்றன. கரவீரம் என்பது பாடல்பெற்ற சிவ ஸ்தலங்களில் ஒன்று.[39] கரவீரம் பொன்னிறப் பூக்களைத் தருகின்ற ஒருவகை மரத்தின் பெயர். பொன்னலரி என்றும் அதனைக் குறிப்பதுண்டு. இன்றும் கரவீரக் கோயிலில் பொன்னலரியே ஸ்தல விருட்சமாகப் போற்றப்படுகின்றது. தேவாரத்தில் குறிக்கப்படுகின்ற திருப்பைஞ்ஞீலி என்ற ஊரும் மரத்தின் அடியாகப் பிறந்ததேயாகும். பைஞ்ஞீலி என்பது பசுமையான வாழையைக் குறிக்கும். அவ்வகையான வாழைகள் சிறந்து விளங்கிய ஊரை பைஞ்ஞீலி என்று பழந் தமிழர் அழைத்தனர்.[40]

இன்னும் வாகையும், புன்னையும் வட ஆர்க்காட்டில் ஊர்ப் பெயர்களாக வழங்கும். சிவ கங்கை வட்டத்தில் காஞ்சிரமும், கருங்காலியும் இரண்டு ஊர்களின் பெயர்களான அமைந்துள்ளன. தமிழகத்தில் ஆலும், அரசும், அத்தியும், ஆத்தியும், புளியும், புன்னையும், பனையும், தென்னையும், மாவும், வேம்பும் மற்றும் பல மரங்களும் செழித்து வளர்தலால் அவற்றின் பெயர்கள் எல்லாம் ஊர்ப் பெயர்களாக ஆங்காங்கு வழங்கக் காணலாம்.

நாவல் என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். தேவாரம் பாடிய மூவருள் ஒருவராகிய சுந்தரர் அவ்வூரிலே பிறந்தருளினர். 'அருமறை நாவல் ஆதி சைவன்' என்று பெரிய புராணம் கூறுமாற்றால் அவர் பிறந்த ஊரும் குலமும் விளங்கும். அந்நாவல் சுந்தரர் தோன்றிய பெருமையால் திருநாவல் ஆயிற்று. ஈசனால் ஆட்கொள்ளப் பெற்ற சுந்தரர் அவரடியவராகவும், தோழராகவும் சிறந்து வாழ்ந்த நலத்தினை அறிந்த பிற்காலத்தார் அவர் பிறந்த ஊரைத் திருநாவல் நல்லூர் என்று அழைப்பாராயினர். நாளடைவில் அப்பெயர் திருநாம நல்லூர் ஆயிற்று.[41]

கெடில நதியின் தென் கரையில் பாதிரி மரங்கள் நிறைந்த புலியூர் திருப்பாதிரிப் புலியூர் என்று பெயர் பெற்றது. விருத்தாசலத்துக்குத் தெற்கே மற்றொரு புலியூர் உண்டு. அதனை எருக்கத்தம் புலியூர் என்று தேவார ஆசிரியர்கள் போற்றியுள்ளார்கள். அத்தம் என்பது காடு. எனவே, எருக்கத்தம் என்பது எருக்கங் காடாகும். எருக்கஞ் செடிகள் நெருக்கமாக நிறைந்திருந்த காட்டில் எழுந்த ஊர் எருக்கத்தம் புலியூர்

என்று அழைக்கப் பெற்றது. சிவபெருமானுக்கு உகந்த வெள்ளெருக்கு இன்றும் அவ்வூர்க் கோவிலின் மூலஸ்தானத்தருகே விளங்குகின்றது. இக்காலத்தில் அவ்வூர் இராஜேந்திர பட்டணம் என வழங்கும்.

பாடி

முல்லை நிலத்திலே தோன்றும் ஊர்கள் பெரும்பாலும் பாடி என்று பெயர் பெறும்.[42] திருத்தொண்டராகிய சண்டேசுரர் பசுக்களை மேய்த்து, ஈசனுக்குப் பூசனை புரிந்த இடம் திரு ஆப்பாடி என்று தேவாரம் கூறுகின்றது.[43] கண்ணன் பிறந்து வளர்ந்த கோகுலத்தை ஆயர்பாடி என்று தமிழ் நூல்கள் குறிக்கின்றன.[44] வட ஆர்க்காட்டில் ஆதியில் வேலப்பாடி என்னும் குடியிருப்பு உண்டாயிற்று. வேல மரங்கள் நிறைந்த காட்டில் எழுந்த காரணத்தால் அது வேலப்பாடி என்று பெயர்பெற்றதென்பர். நாளடைவில் காடு நாடாயிற்று. வேலப்பாடியின் அருகே வேலூர் தோன்றிற்று. கோட்டை கொத்தளங்களையுடையதாய் வேலூர் சிறப்புற்றபோது ஆதியில் உண்டாகிய வேலப்பாடி அதன் அங்கமாய் அமைந்து விட்டது.[45] தொண்டை நாட்டுப் பாடல் பெற்ற ஊராகிய திருவலிதாயம் இப்பொழுது பாடியென்றே அழைக்கப்படுகின்றது.[46]

பட்டி

பட்டி என்னும் சொல்லும் முல்லை நிலத்து ஊர்களைக் குறிக்கும் என்பர். தமிழ் நாடு முழுதும் பட்டிகள் காணப்படினும் பாண்டி நாட்டிலேயே அவை மிகுதியாக உள்ளன. கோவிற்பட்டி முதலிய ஆயிரக் கணக்கான பட்டிகள் தென்னாட்டில் உண்டு.

மந்தை

ஆடு மாடுகள் கூட்டமாகத் தங்குமிடம் மந்தை எனப்படும். வட ஆர்க்காட்டில் வெண் மந்தை, புஞ்சை மந்தை முதலிய ஊர்கள் உள்ளன.[47] நீலகிரியில் தோடர் என்னும் வகுப்பார் குடியிருக்கும் இடத்திற்கு மந்து என்பது பெயர்.[48] மாடு மேய்த்தலே தொழிலாகக் கொண்ட தோடர் உண்டாக்கிய ஊர்களிற் சிறந்தது ஒத்தக்க மந்து என்பதாகும். அப்பெயர் ஆங்கில மொழியில் ஓட்டகமண்டு எனத் திரிந்தும், ஊட்டி எனக் குறுகியும் வழங்கி வருகின்றது. ஒத்தைக்கல்மந்தை என்பதே இவ்வாறு சிதைந்து வழங்குவதாகத் தெரிகின்றது.

மருத நிலம்

ஆறு

நிலவளமும், நீர்வளமும் உடைய தமிழ் நாட்டில் நினைப்பிற்கு எட்டாத காலந்தொட்டுப் பயிர்த் தொழில் பண்புற நடந்து வருகின்றது. பண்டைத் தமிழர் ஆற்றுநீர் பாயும் நிலப்பரப்பைப் பண்படுத்திப் பயிர் செய்து மருத நிலமாக்கினார்கள். அருமந்த பிள்ளையைப் பாலூட்டி வளர்க்கும் தாய்போல் மருத நிலத்தை நீரூட்டி வளர்ப்பது நதியென்று கண்டு அதனைக் கொண்டாடினார்கள்; [49]காவிரியாற்றைப் பொன்னியாறென்று புகழ்ந்தார்கள்; வையையாற்றைப் "பொய்யாக் குலக்கொடி"[50] என்று போற்றினார்கள். சுருங்கச் சொல்லின் நதியே நாட்டின் உயிர் என்பது தமிழர் கொள்கை.

ஆற்றங் கரைகளில் சிறந்த ஊர்கள் அமைந்தன. 'ஆறில்லா ஊருக்கு அழகில்லை' என்னும் பழமொழி

யும் எழுந்தது. முற்காலத்தில் சிறந்து விளங்கிய நகரங்களும், துறைமுகங்களும் ஆற்றை யடுத்தே உண்டாயின. உறையூர் என்பது சோழநாட்டின் பழைய தலைநகரம். அது காவிரிக் கரையில் அமைந்திருந்தது. பட்டினம் என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்ற சோழநாட்டுத் துறைமுகம் காவிரியாறு கடலிற் புகுமிடத்தில் வீற்றிருந்தது. அக்காரணத்தால் புகார் என்றும் [51]காவிரிப்பூம் பட்டினம் என்றும் அந்நகரம் பெயர் பெறுவதாயிற்று. அவ்வாறே பாண்டி நாட்டுப் பெரு நதியாகிய வைகையின் கரையில் மதுரை என்னும் திருநகரம் அமைந்தது. பாண்டியர்க்குரிய மற்றொரு சிறந்த நதியாகிய பொருனையாறு கடலொடு கலக்குமிடத்தில் கொற்கை என்னும் துறைமுகம் சிறந்து விளங்கிற்று. [52]எனவே பண்டைத் தமிழகத்தின் வேளாண்மைக்கும் வாணிப வளத்துக்கும் நதியே சிறந்த சாதனமாக அமைந்திருந்ததென்பது நன்கு விளங்கும்.

கங்கை, கோதாவிரி போன்ற பெரிய ஆறுகள் தமிழ் நாட்டில் இல்லை. ஆயினும் சிறிய நதிகளைச் சிறந்த வகையிற் போற்றிய பெருமை தமிழ் நாட்டார்க்கு உரியது. ஆற்றுநீரின் அருமையறிந்த தமிழரது ஆர்வம் அன்னார் ஆறுகளுக்கு இட்டு வழங்கிய பெயர்களால் அறியப்படும், பாலாறு என்பது ஒரு தமிழ் ஆற்றின் பெயர். அது தொண்டைநாட்டின் வழியாகச் செல்கின்றது. அந்நதியில் தண்ணீர், சுரக்குமேயன்றிப் பெரும்பாலும் பெருக்கெடுத்து ஓடுவதில்லை. இன்னும், (நீர்வளம் குறைந்த சேதுநாட்டின் [53]வழியாகச் செல்லும் ஒரு சிறு நதி தேனாறு என்னும் அழகிய பெயர் பெற்றுள்ளது. அந்நாட்டி

லுள்ள குன்றக் குடியில் கோயில் கொண்டுள்ள ஈசனைத் தேனாற்று நாயகர்[54] என்று சாசனம் கூறும். சுவையுடைய செழுந்தேனைச் சொட்டுச் சொட்டாக வடித்தெடுத்துப் பயன்பெறுதல் போன்று இந்நதியின் நீரைத் துளி துளியாக எடுத்து அந்நாட்டார் பயன் அடைகின்றார்கள்.)பாலாறு தொண்டை நாட்டிலும், தேனாறு பாண்டி நாட்டிலும் விளங்குதல் போலவே, சேர நாட்டில் நெய்யாறு என்னும் நதி உள்ளது. அந்நதியின் கரையில் அமைந்த ஊர் நெய்யாற்றங் கரை என்று வழங்கும்.[55]

நெல்லைநாட்டில் உள்ள ஒரு சிறு நதியின் தன்மையை வியந்து கருணையாறு என்று அதற்குப் பெயரிட்டுள்ளார்கள். தென்னார்க்காட்டில் விருத்தாசலத்தின் வழியாகச் செல்லும் நதி மணிமுத்தாறு என்று பெயர் பெற்றுள்ளது.[56]

இவ்வாறு நாட்டின் உயிராக விளங்கும் நதிகளின் பெயர்கள் சில ஊர்களுக்கு அமைந்துள்ளன. திரு ஐயாறு என்பது சோழநாட்டிலுள்ள ஒரு பழமையான ஊரின் பெயர். காவிரி முதலிய ஐந்து ஆறுகள் அழகுறப் பரந்து பாயும் வளநிலத்தில் அமைந்த நகரம் ஐயாறு என்று பெயர் பெற்றது போலும். பஞ்ச நதம் என்று அதனை வடமொழியாளர் வழங்குவர்.

தொண்டை நாட்டில் சேயாறு என்னும் நதியொன்று உண்டு. அதன் கரையில் எழுந்த ஊரும் சேயாறு என்றே பெயர் பெற்றது.[57] இன்னும் சென்னைமாநகரின் வழியாகச் செல்லும் ஆறு ஒன்று அடையாறாகும்.[58] அது செங்கல்பட்டிலுள்ள செம்

பரம்பாக்கத்து ஏரியினின்றும் புறப்பட்டுச் சென்னை யின் வழியாகச் சென்று கடலொடு கலக்கின்றது. அவ்வாற்றுப் பெயரே அடையாறு என்னும் பாக்கத் தின் பெயராயிற்று.

சில ஆற்றுப் பெயர்கள் இக்காலத்தில் மாறிவிட் டாலும் அவற்றை ஊர்ப் பெயர்களால் உணர்ந்து கொள்ளலாம். திருக்குற்றால மலையினின்று புறப் பட்டுச் செல்கின்ற சித்திராநதியில் ஒரு சிறு நதி வந்து சேர்கின்றது. புராணக் கதையில் அது கோதண்ட ராம நதியென்று கூறப்படும். [59] வனவாசம் செய்த இராமர் சீதையின் தாகத்தைத் தீர்க்கும் வண்ணம் தமது கோதண்டத்தைத் தரையில் ஊன்றித் தண் ணீர் ஊற்றெடுத்தோடச் செய்த காரணத்தால் அப் பெயர் அமைந்ததென்று கூறுவர். ஆயினும் அவ் வாற்றின் பழம்பெயர் கயத்தாறு என்று தெரிகின் றது. கயம் என்பது ஆழமான நீர்நிலை. அத்தகைய நீர்நிலைக்கு ஆதாரமாய ஊற்றினின்றும் புறப்படுகின்ற ஆற்றைக் கயத்தாறு என்று அழைத்தார்கள். பெரும் பாலும் தென்னாட்டில் உள்ள நதிகள் மலைகளிலே பிறக்கும். அவ்வாறு பிறவாமல் சமவெளியான முல்லைநிலத்தில் தன்னூற்றாகப் பொங்கி எழுந்து, கயமாகப் பெருகிச் சிறு ஆறாக ஓடும் சிறப்பினைக் கண்டு அதற்குக் கயத்தாறு என்று அந்நாட்டார் பெயரிட்டார்கள். இந்நாளில் அப்பெயர் ஆற்றின் பெயராக வழங்காவிடினும் அவ்வாற்றங்கரையி லுள்ள கயத்தாறு என்ற ஊரின் பெயராகக் காணப் படுகின்றது. [60]

ஆற்றின் அருகே யமைந்த ஊர் ஆற்றூர் எனப் படும். தமிழ் நாட்டில் ஆற்றூர் என்ற பெயருடைய

ஊர்கள் பல உண்டு. சேலம் நாட்டில் ஆற்றூர் என்பது ஒரு வட்டத்தின் பெயராக வழங்குகின்றது. ஆற்றங்கரை யென்பது இராமநாத புரத்திலுள்ள ஓர் ஊரின் பெயர். தஞ்சை நாட்டில் ஆற்றுப் பாக்கமும், திருச்சி நாட்டில் ஆற்றுக்குறிச்சியும், வட ஆர்க்காட்டில் ஆற்றுக்குப்பமும் உள்ளன.

ஆறுகளில் மக்கள் இறங்கி நீராடுதற் கேற்ற இடங்கள் துறை எனப்படும்.[61] தமிழ் நாட்டில் ஆற்றை அடுத்துள்ள சில ஊர்கள் துறை என்னும் பெயரைத் தாங்கி நிற்கக் காணலாம். சில துறைகளின் இயற்கைநலம் அவற்றின் பெயரால் விளங்குகின்றது. காவிரியாற்றின் இருமருங்கும் அமைந்த செழுஞ்சோலைகளில் மயில்கள் தோகை விரித்தாடும்; மந்திகள் கொஞ்சிக் குலாவிக் கூத்தாடும். இங்ஙனம் மயில்கள் ஆடும் துறையை மயிலாடு துறை என்றும்,

துறை

குரங்குகள் ஆடும் துறையைக் குரங்காடு துறை என்றும் அழைத்தார்கள். மயிலாடுதுறை இப்போது மாயவரமாக மாறியிருக்கின்றது. காவிரியின் வட கரையில் ஒரு குரங்காடு துறையும், தென்கரையில் மற்றொரு குரங்காடு துறையும் உண்டு. இக்காலத்தில் தென் குரங்காடு துறை ஆடுதுறை என்றே வழங்குகின்றது.[62] இன்னும் காவிரியாற்றில் கடம்பந்துறை, மாந்துறை முதலிய பல துறைகள் பாடல் பெற்ற பதிகளாக விளங்குகின்றன.[63] நெல்லை நாட்டின் வழியாகச் செல்லும் பொருநையாற்றில் பூந்துறை, குறுக்குத் துறை முதலிய துறைகள் உள்ளன.

ஆற்றின் நடுவே அமைந்த இடைக்குறை வடமொழியில் ரங்கம் என்றும், தமிழ் மொழியில் துருத்தி

யென்னும் குறிக்கப்பெறும். காவிரியாற்றில் திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகே சிறந்த ரங்கம் ஒன்று உள்ளது. அங்கே கோவில் கொண்டருளும் பெருமாளை ஆழ்வார் பன்னிருவரும் பாடியுள்ளார் கள். அவர்கள் அருளிய திருப்பாசுரங்களில் அவ்வூர் திருவரங்கம் என்று போற்றப்பட்டுள்ளது. தஞ்சை நாட்டிலுள்ள குற்றாலத்தின் பழம்பெயர் திருத்துருத்தி என்பதாகும். காவிரியாற்றின் நடுவே அமைந்த திருத்துருத்தியின் சிறப்பினைத் திருநாவுக்கரசர் பாடி யருளினார்.

அரங்கம்; துருத்தி

"பொன்னியின் நடுவுதன்னுள்
பூம்புனல் பொலிந்து தோன்றும்
துன்னிய துருத்தியானைத்
தொண்டனேன் கண்டவாறே"

என்பது அவர் திருவாக்கு. சாசனங்களில் அவ்வூர் "வீங்கு நீர்த்துருத்தி" என்று குறிக்கப்படுகின்றது.[64] தமிழ் நாட்டிலுள்ள மற்றொரு துருத்தி திருப்பூந்துருத்தியாகும்.

ஆறுகள் கூடுந் துறைகளைப் புனிதமான இடங்களாகக் கருதிப் பண்டைத் தமிழர் கொண்டாடினார்கள்; அவற்றைக் கூடல் என்று அழைத்தார்கள்.[65] தொண்டை நாட்டில் பாலாறும், சேயாறும், கம்பையாறும் சேருகின்ற இடத்தில் அமைந்த ஊர் திருமுக்கூடல் என்று பெயர் பெற்றது. நெல்லை நாட்டில் தாமிரபருணியும், சித்திராநதியும், கோதண்டராமநதி என்னும் கயத்தாறும் ஒன்று சேர்கின்ற இடம் முக்கூடல் என முற்காலத்தில் சிறந்திருந்தது. முக்கூடல் பள்ளு என்னும் சிறந்த நாடகம் அவ்வூரைப்பற்றி

கூடல்

எழுந்ததே யாகும்.[66] சோழநாட்டில் கெடில நதியும் உப்பனாறும் கலக்கின்ற இடத்திற்கு அருகே யமைந்த ஊர் கூடலூர் என்று பெயர் பெற்றது.[67] தென்னார்க்காட்டில் வெள்ளாறும், முத்தாறும் கூடுகின்ற இடத்தில் கூடலையாற்றூர் அமைந்திருக்கின்றது. அது தேவாரப் பாடல் பெற்றதாகும்.

முற்காலத்தில் தமிழ் மன்னர்கள் ஆற்றுநீரை அணைக் கட்டுகளால் தடுத்துக் கால்வாய்களின் வழியாக ஏரிகளிலும், குளங்களிலும் நிரப்பினார்கள். இவ்வண்ணம் பாசனத்திற்குப் பயன்பட்ட அணைகளின் அருகே சில ஊர்கள் எழுந்தன.

அணை

தென்னார்க்காட்டில் கரடியணை என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். கண்ணணை இராமநாத புரத்திலும், வெள்ளியணை திருச்சிராப் பள்ளியிலும் காணப்படுகின்றன.

அணைகளைப் போலவே கால்வாய்களின் அருகே எழுந்த ஊர்களும் உண்டு. நெல்லை நாட்டில் வெள்ளக்கால், பள்ளக்கால் முதலிய ஊர்கள் உள்ளன. தலைக்கால் என்னும் ஊர் இராமநாத புரத்தில் காணப்படுகின்றது.

கால்

இன்னும், மணற்கால் திருச்சிராப்பள்ளியிலும், குவளைக்கால் தஞ்சை நாட்டிலும், மாங்கால் வட ஆர்க்காட்டிலும் விளங்குகின்றன. கால்வாய் என்னும் சொல்லே நெல்லைநாட்டில் ஓர் ஊரின் பேராக வழங்குகின்றது.

இயற்கையாக நீர் ஓடுகின்ற கால்வாய்க்கு ஓடை என்பது பெயர்.

ஓடை

மயிலோடை என்னும் அழகிய பெயருடைய ஊர் நெல்லை நாட்டிலும், பாலோடை இராமநாதபுரத்திலும், செம்போடை தஞ்சைநாட்டிலும் விளங்கக் காணலாம்.

கால்வாய்களிலும், குளங்களிலும் கட்டப்பட்ட மதகுகள் மடை யென்று பெயர் பெறும். மடையின் வழியாகவே தண்ணீர் வயல்களிற் சென்று பாயும். இத்தகைய மடையின் அருகே சில ஊர்கள் எழுந்தன.

மடை

நெல்லை நாட்டிலுள்ள பத்தமடை என்னும் பத்தல் மடையும்[68] பாலா மடையும், மதுரையிலுள்ள மேலமடை முதலிய ஊர்களும் இதற்குச் சான்றாகும்.

ஏர்த் தொழிலாகிய பயிர்த் தொழிலுக்குப் பயன்படும் தண்ணீரைத் தேக்கி வைக்கும் நிலையம் ஏரி எனப்படும். ஏரியின் மருங்கே எழுந்த ஊர்கள் தமிழ் நாட்டில் பலவாகும். பல ஏரிகள் பண்டையரசர் பெயரால் இன்றும் அழைக்கப் படுகின்றன. சித்தூர் நாட்டில் பல்லவனேரி என்பது ஓர் ஊரின்பெயர்.[69]

ஏரி

அதுபல்லவ மன்னனால் ஆக்கப்பட்டதாகும். பாண்டி நாட்டில் மாறனேரி என்று பெயர் பெற்ற ஊர்கள் பல உண்டு. மாறன் என்னும் சொல் பாண்டியனைக் குறிக்கும். தொண்டை நாட்டிலுள்ள தென்னேரி என்னும் ஊரும் ஏரியின் அருகே எழுந்ததாகும். அது திரையன் என்னும் குறுநில மன்னனால் உண்டாக்கப் பட்டது. திரையன்ஏரி என்பது சிதைந்து தென்னேரி ஆயிற்று.[70] கொங்குநாட்டில் வீரபாண்டியன் என்னும் அரசனால் ஓர் ஏரி உண்டாக்கப்பட்டது. அதனருகே எழுந்த ஊர் வீரபாண்டியப் பேர் ஏரி என்று பெயர் பெற்று இப்பொழுது ஏரி என்றே வழங்குகின்றது.[71]

தெய்வப் பெயர் தாங்கிய ஏரிகளும் தமிழ்நாட்டில் பல உண்டு. திருச்செந்தூரிலுள்ள ஆறுமுகச் செவ்

வேளின் பெயரால் அமைந்தது ஆறுமுகனேரி. நாங்குனேரி வட்டத்தில் மலையாள மன்னனால் வெட்டப்பட்ட ஏரி பத்மனாபன் ஏரி என்று பெயர் பெற்று, இப்பொழுது பதுமனேரி என வழங்குகின்றது.[72]

பேரேரி

இன்னும் தென்னாட்டில் பேரி என்னும் சொல்லை இறுதியாகவுடைய ஊர்ப்பெயர்கள் பல உண்டு. நெல்லை நாட்டில் சீவலப்பேரி, கண்டியப்பேரி, அலங்காரப்பேரி, விசுவநாதப்பேரி முதலிய பல பேரிகள் உள்ளன. பேரி என்பது பேரேரி என்பதன் சிதைவாகும். பெரிய ஏரிகள் பேரேரி என்று பெயர் பெற்றன. இதற்குச்சான்று சாசனங்களிற் காணலாம். மதுராந்தகன் என்னும் மன்னன் ஆக்கிய பேரேரி மதுராந்தகப் பேரேரி என்றும், ஆர்க்காட்டில் சுந்தரசோழன் கட்டிய ஏரி சுந்தரசோழப் பேரேரி என்றும் கல்வெட்டுகளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.[73] திருநெல்வேலியிலுள்ள சீவலப்பேரியின் பழம் பெயர் முக்கூடல் என்பதாகும். அது அவ்வூருக்கு இயற்கையாக அமைந்த பெயர். பிற்காலத்தில் ஸ்ரீவல்லபன் என்னும் பாண்டியன் அவ்வூரில் பேரேரி ஒன்று உண்டாக்கி சீவல்லபப் பேரேரி என்று அதற்குப்பெயரிட்டான். அப்பெயர் சிதைந்து சீவலப்பேரியாயிற்று[74] கன்னட நாட்டுச் செல்வன் ஒருவன் நெல்லை நாட்டிற்போந்து தாமிர பருணி ஆற்றில் ஓர் அணை கட்டி அதன் நீரைக் கால்வாய்களின் வழியாகக் கொண்டு சென்று பயிர்தொழிலைப் பேணினான் என்று பழங்கதையொன்று வழங்குகின்றது. அவ்வாற்றில் மூன்றாவது அணைக்கட்டு, கன்னடியன் அணை என்று இன்றும் வழங்குவது அதற்குச் சான்றாகும். அக்கன்னடியன் நெல்லை நகரத்தின்

அருகே பெரியதோர் ஏரியும் கட்டி அதற்குக் கன்னடியப்பேரேரி என்று பெயரிட்டான். நாளடைவில் அவ்வேரியும், அதைச் சார்ந்த ஊரும் கண்டியப்பேரி ஆயிற்று. அலங்காரப்பேரி என்பது மற்றொரு ஊரின் பெயர். தண்ணீர் நிறைந்து பெருகித் தெள்ளிய அலைகள் எழுந்து அலைந்து வரும் அழகு அலங்காரப் பேரி என்னும் பெயரிலே விளங்குகின்றது.

கோட்டகம் என்பதும் பெரிய ஏரியின் பெயர்.[75]

கோட்டகம்

காவிரி நாட்டில் பல கோட்டகங்கள் உண்டு. தஞ்சை நாட்டில் உள்ள புதுக்கோட்டகம், மானங்காத்தான் கோட்டகம் முதலிய ஊர்கள் இதற்குச் சான்றாகும்.

ஏரிக்கு அடுத்தபடியாக வேளாண்மைக்கு உதவுவது குளம். குளம் என்னும் முடிவுடைய ஊர்ப் பெயர்கள் தமிழ்நாடு முழுவதும் காணப்படும். குளங்கள் நிறம்பற்றியும், அளவுபற்றியும், பல பெயர்களைப் பெற்று வழங்கும். நெல்லை நாட்டிலுள்ள கருங்குளமும், திருச்சி நாட்டிலுள்ள செங்குளமும் நீரின் நிறத்தைக் காட்டுகின்றன. மதுரையி

குளம்

லுள்ள பெருங்குளம் என்னும் ஊர் பெரியதோர் குளத்தின் அருகே எழுந்தது. தஞ்சை நாட்டுப் பூங்குளமும், தென்னார்க்காட்டுப் புதுக்குளமும் அக்குளங்களின் தன்மையைப் புலப்படுத்துகின்றன.[76]

சில ஊர்ப் பெயர்களில் சமுத்திரம் என்னும் வடசொல் இடம் பெற்றிருக்கின்றது. தமிழ்நாட்டு மன்

சமுத்திரம்

னரும், செல்வரும் உண்டாக்கிய பெரிய ஏரிகள், கடல் என்றும், சமுத்திரம் என்றும், வாரிதி என்றும்

புனைந்துரைக்கப் பெற்றன[77]. இராஜ ராஜ சோழன் வெட்டிய பெருங்குளம் ஒன்று சோழ சமுத்திரம் என்று சாசனத்திற் குறிக்கப்படுகின்றது.[78] எனவே, தமிழ் நாட்டிலுள்ள ஊர்ப்பெயர்களில் சமுத்திரம் என்னும் சொல் பெரும்பாலும் ஏரியின் பெயரென்று கொள்ளலாகும். நெல்லை நாட்டில் அம்பாசமுத்திரம் முதலிய பல ஊர்கள் உள்ளன. அம்பாசமுத்திரத்தின் ஆதிப்பெயர் இளங்கோக்குடி என்பது.[79] அவ்வூரின் அருகே எழுந்த குளம் அம்பாள் சமுத்திரம் என்று பெயர் பெற்றது. அப்பெயர் சிதைந்து அம்பாசமுத்திரம் ஆயிற்று.

முன்னாளில் ஏரியென்று பெயர் பெற்றிருந்த சில நீர்நிலைகள் இக்காலத்தில் சமுத்திரம் என வழங்குவதற்குச் சான்று சாசனத்திற் காணப்படும். தொண்டை நாட்டுத் தென்னேரி என்னும் ஊரில் உள்ள பழமையான ஏரியின் கரை ஒருகால் பெரு மழையால் உடைந்து போயிற்று. அதனைக் கட்டிக்கொடுத்துப் புகழ் பெற்ற தாதாச்சாரி என்பவர், திரையனேரிக்குத் தாதா சமுத்திரம் என்று பெயரிட்டார் எனச்சாசனம் கூறுகின்றது [80].

ஏந்தல்; தாங்கல்

இன்னும் சிற்றேரியைக் குறிக்கும் ஏந்தல், தாங்கல், என்னும் இரு சொற்களும் ஊர்ப்பெயர்களில் வழங்குகின்றன. இளவரசன் ஏந்தல், செம்பியன் ஏந்தல் முதலிய ஊர்கள் ஏரியினடியாகப் பிறந்தனவாகும். தாங்கல் என்ற பெயருக்குச் சான்றாக ஆலந்தாங்கல் வட ஆர்க்காட்டிலும், வளவன் தாங்கல் செங்கற்பட்டிலும் உள்ளன.

ஆவியும், வாவியும் குளத்தின் பெயர்களாகும். அவை சிறுபான்மையாக ஊர்ப் பெயர்களில் இடம் பெற்றிருக்கின்றன. இராமநாதபுரத்து நீராவி யென்ற ஊரிலும், சேலம் நாட்டுக் கல்லாவியிலும் ஆவியைக்காணலாம். மதுரையைச் சேர்ந்த கோடல் வாவி முதலியஊர்கள் வாவியின் அருகே எழுந்தன வாகத் தோற்றுகின்றன.

ஆவி; வாவி

ஆழமான நீர் நிலை மடுவெனப்படும். அச்சொல் லைக் கொண்ட ஊர்ப்பெயர்களும் உண்டு. நெல்லை நாட்டுக் கல்மடுவும், தஞ்சைநாட்டு முதலை மடுவும், தென் ஆர்க்காட்டு ஆனை மடுவும், சேலம்நாட்டுச் செம்மடுவும் இதற்குச் சான்றாகும்.

மடு

இலஞ்சி என்னும் சொல்லும் ஏரியைக் குறிக் கும்[81]. நெல்லை நாட்டில் தென்காசிக்கு அருகே இலஞ்சி என்னும் ஊர் சிறந்து விளங்குகின்றது. செல்வச் செழு மையால் பொன்னிலஞ்சி யென்று புகழ்ந்துரைக்கப்பட்ட அவ்வூர் பயிர்தொழிலுக்குப் பயன்படுகின்ற குளத்தின் பெயரையே கொண் டுள்ளது[82].

இலஞ்சி

இயற்கையில் அமைந்த நீர்நிலை பொய்கை எனப்படும். பொய்கையார் என்பது ஒரு பழந் தமிழ்ப் புலவரின் பெயர். அவர் பொய்கை என்ற ஊரில் பிறந்தவர் என்பர். இன்னும் முதலாழ்வார்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்ற மூவரில்ஒருவர் பொய்கை

ஆழ்வார். காஞ்சிபுரத்திலுள்ள திருவெஃகா என னும் திருமால் கோயிலை அடுத்துள்ள

பொய்கை

தாமரைப் பொய்கையிற் பிறந்தவ ராதலால் அவர் பொய்கை ஆழ்வார் என்னும் பெயர் பெற்ருர் என்று குருபரம்பரை கூறும்[83]. இன்னும் பொய்கை என்ற பெயருடைய ஊர் ஒன்று வட ஆர்க்காட்டில் உள்ளது. எனவே, குளத்தைக் குறிக்கும் பொய்கை என்னும் சொல் ஊர்ப்பெயராக வழங்குதல் உண்டென்பது விளங்கும்.

உண்பதற்குரிய நீர் நிறைந்த குளம் ஊருணி எனப்படும். ஊரார் உண்ணும் நீரையுடையதாத லால் ஊருணி என்னும் பெயர் அதற்கு அமைந்த தென்பர்[84]. ஊருணியின் பெயரால் வழங்கப் பெறும் ஊர்கள் தமிழ் நாட்டில்

ஊருணி

உண்டு. பேரூரணி என்பது நெல்லை நாட்டிலுள்ளது. மயிலூரணி இராம நாதபுரத்திலும், புரசூரணி தஞ்சைநாட்டிலும் காணப் படும்.

செறு என்பது குளத்தைக் குறிக்கும் பழந் தமிழ்ச் சொல். சித்தூர் நாட்டில் ராயலு செருவு என்னும் சிற்றூர் உள்ளது. விஜயநகரப் பெரு மன் னராய் விளங்கிய கிருஷ்ண தேவராயர் அங்குப் பெரி யதோர் ஏரி கட்டி, வேளாண்மையைப் பேணிய காரணத்தால் ராயர் செறு என்னும்

செறு

பெயர் அதற்கு அமைந்ததென்று சொல்லப்படுகின்றது[85]. முன்னுளில் அவ்வூர் காஞ்சியிலிருந்து திருப்பதிக்குச் செல்லும்

பெருஞ்சாலையை அடுத்திருந்தமையால் சாலச் சிறப் புற்றிருந்தது. அங்கு விஜயநகர மன்னர் கட்டிய ஏரி இன்றும் காணப்படுகின்றது. அரை மைல் நீள முள்ள அகன்றகரையால் இருபெருங் குன்றுகளை இணைத்து அக்குளம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது.[86]

ஊற்று

ஆற்று நீராலும் வான மாரியாலும் நிறைந்து பயிர்த் தொழிலுக்குப் பயன்படும் நீர்நிலைகளே பெரும்பாலும் தமிழகத்தில் உள் ளன[87]. எனினும், ஊற்று நீரால் நிறைந்த கேணி, கிணறு முதலிய பல வகைப்பட்ட நீர் நிலைகளும் உண்டு. அவற்றின் அடியாக எழுந்த ஊர்கள் நெல்லைநாட்டில் உள்ள தாழையூற்றும், இராமநாதபுரத்தில் உள்ள அத்தி யூற்றும், திருச்சி நாட்டிலுள்ள கண்ணூற்றும், சேலம் நாட்டில் உள்ள மாவூற்றும் ஆகும்.

கேணி; கிணறு

இன்னும் ஊற்று நீரால் நிறையும் கேணியும் கிண றும் சில ஊர்களைத் தோற்றுவித்துள் ளன. சென்னைமாநகரிலுள்ள திரு வல்லிக்கேணியும், நெல்லை நாட்டி லுள்ள நாரைக்கிணறும் இதற்குச் சான்றாகும்.

நிலம்

இங்ஙனம் ஆற்று நீராலும், ஊற்று நீராலும் ஊட்டி வளர்க்கப்படும் நிலத்தின் இயல்பினை உணர்த் தும் பெயர்களைக் கொண்டுள்ள ஊர்கள் பலவாகும். நிலம் என்னும் சொல்லை நன்னிலம் என்ற ஊர்ப் பெயரிற் காணலாம். அப் பெயரிலுள்ள அடைமொழி அந்நிலத்தின் வளத்தைக் குறிப்பதென்பர்.

புலம் என்னும் சொல்லும் நிலத்தைக் குறிக்கும்.

புலம் — தஞ்சை நாட்டில் தாமரைப்புலம் கருவப்புலம், செட்டிபுலம் முதலிய ஊர்கள் உண்டு.

பற்று என்பது நன்செய் நிலமாகும். அது தென்னாட்டில் பத்து என்றும், வடநாட்டில் பட்டு என்றும் திரிந்து வழங்கும். திருக் கோவிலுக்கு நிவந்தமாக விடப்பட்ட நிலங்களையுடைய ஊர் கோவில்பற்று என்று பெயர் பெறும். இராமநாத புரத்தைச் சேர்ந்த ஓர் ஊர். பெருங்கருணைப்பற்று என்று அழைக்கப் படுகின்றது.[88] செங்கல்பட்டு என்பது செங்கழுநீர்ப் பற்று என்னும் அழகிய சொல் லின் சிதைவேயாகும்.[89] சித்தூர் நாட்டில் பூத்தலைப் பற்று என்று ஆதியில் குறிக்கப் பெற்றிருந்த ஊர் இப் பொழுது பூதலப்பட்டு என்று வழங்குகின்றது.[90]

பற்று — வடஆர்க்காட்டு வந்தவாசி வட்டத்தி லுள்ள ஓர் ஊர் தெள்ளாற்றுப் பற்று என்று பெயர் பெற்றது. இப் பொழுது அப்பெயர் தெள்ளாரப் பட்டு என மருவி யுள்ளது.[91]

பண்ணை என்பது வயல்.[92] அச் சொல் சில ஊர்ப் பெயர்களிற் காணப் படுகின்றது. நெல்லை நாட்டில் செந்திலான் பண்ணை என்பது ஓர் ஊரின் பெயர்.

பண்ணை — சாத்தூருக்குத் தென் மேற்கே எட்டு மைல் தூரத்தில் ஏழாயிரம் பண்ணை யென்னும் ஊர் உள்ளது.

பழனம் என்னும் சொல்லும் வயலைக் குறிக்கும். தஞ்சை நாட்டில் திருப்பழனம் என்பது பாடல்

பழனம்; கழனி

பெற்ற ஓர் ஊரின் பெயர். அது இப்பொழுது திருப்பயணமாயிற்று. இன்னும் வயலைக் குறிக்கும் கழனி என்னும் தமிழ்ச்சொல் ஆர்க்காட்டிலுள்ள தென் கழனி, புதுக் கழனி முதலிய ஊர்களின் பெயரிலும் தஞ்சை நாட்டுக் காக்கழனியிலும் காணப்படும்.

வயல்; விளை

வயல் என்னும் சொல் புதுவயல், நெடுவயல் முதலிய ஊர்ப் பெயர்களில் வழங்கும். தென்னாட்டில் விளை புலங்களையுடைய ஊர்களை விளை யென்னும் பெயரால் குறிப்பதுண்டு. வாகைவிளை, திசையன்விளை முதலிய ஊர்கள் நெல்லை நாட்டில் உள்ளன.

நில அளவு

வேலியும் காணியும் நிலத்தின் அளவைக் குறிக்கும் சொற்களாகும். அவைகளும் ஊர்ப்பெயரிலே காணப்படும். பாண்டி நாட்டுத் திருநெல்வேலியும், தஞ்சைநாட்டு ஐவேலி, ஒன்பதுவேலி முதலிய ஊர்களும், மதுராந்தக வட்டத்திலுள்ள பெருவேலியும் நிலத்தின் அளவால் எழுந்த பெயர்கள் என்பது வெளிப்படை. அவ்வாறே நெல்லை நாட்டில் உள்ள முக்காணி, சங்காணி முதலிய ஊர்ப் பெயர்களில் காணி இடம் பெற்றுள்ளது. குறைந்த அளவினவாகிய குறுணியும், நாழியும் சிறுபான்மையாக ஊர்ப் பெயர்களிற் காணப்படும். மதுரை நாட்டில் சோழங் குறுணி என்றும், எட்டு நாழி என்றும் பெயருடைய ஊர்கள் உண்டு.

வளமிகுந்த நிலத்தை நன்செய் (நஞ்சை) என்றும், வளங் குறைந்த நிலத்தைப் புன்செய் (புஞ்சை)

புன்செய் என்றும் கூறுவர். தஞ்சை நாட்டில் பாடல்பெற்ற நனிபள்ளி என்னும் தலம் இப்போது புஞ்சை யென வழங்குகின்றது.[93]

ஊற்றுநீரை இறைத்துத் தோட்டப் பயிர் செய்யும் வழக்கமும் தமிழ் நாட்டில் உண்டு. ஆதலால் தோட்டத்தைக் குறிக்கும் சொற்கள் சிறுபான்மையாக ஊர்ப் பெயர்களில் வழங்கக் காணலாம். தஞ்சை நாட்டில் பூந்தோட்டமும், தென் ஆர்க்காட்டில் இஞ்சிக் கொல்லையும் கருப்புக் கிளாரும் உள்ளன. தோட்டம், கொல்லை, கிளார் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள்.

தோட்டம்

நால்வகை நிலங்களிலும் பொதுவாகத் தமிழ் மக்கள் குடியிருந்து வாழ்ந்தாரேனும் மருத நிலமே சிறப்பாகக் குடிவாழ்க்கைக்கு ஏற்றதாகக் கொள்ளப் பட்டது. ஆதலால் ஊர் என்னும் பெயர் மருத நிலக் குடியிருப்பைக் குறிக்கும்.[94] மரப் பெயர், மாப் பெயர் முதலிய எல்லா வகையான பெயர்களோடும் ஊர் என்னும் சொல் சேர்ந்து, தமிழ்நாட்டில் வழங்கக்காணலாம். மருதமரத்தின் அடியாகப் பிறந்த ஊர் மருதூர்; நாவலடியாகப் பிறந்த ஊர் நாவலூர். இன்னும் தேவாரப் பாடல் பெற்ற தெங்கூரும், பனையூரும், பாசூரும், கடம்பூரும் மரங்களாற் பெயர்பெற்ற பதிகளே யாகும்.

ஊர்

அன்னமும், மயிலும் சில ஊர்ப்பெயர்களில் அமைந்திருக்கின்றன. நம்மாழ்வார் பிறந்த ஊர் குருகூர் ஆகும். குருகு என்பது அன்னத்தின் பெயர். சென்னையில் உள்ள மயிலாப்பூர் மயிலோடு

பறவையும் ஊரும்

தொடர்புடைய தென்பது தேற்றம். நாரையாற் பெயர்பெற்ற ஊர் திரு நாரையூர். கோழியின் பெயர் கொண்டது கோழியூர்.[95] கொக்கைக் குறிக்கும் வண்டானம் என்பது ஓர் ஊரின் பெயர்.[96]

இன்னும் விலங்குகளுள் புலியின் வீரத்தைப் பண்டைத் தமிழர்கள் வியந்து பாராட்டியதாகத் தெரிகின்றது. அவ் விலங்கின் பெயர் கொண்ட ஊர்கள் பலவாகும். புலியூர், பாதிரிப் புலியூர், எருக்கத்தம் புலியூர் முதலிய ஊர்கள் பாடல் பெற்றுள்ளன. இன்னும் திருச்சி நாட்டில், பெரும்புலியூர், குறும்புலியூர் என்னும் ஊர்கள் உண்டு. பெரும்புலியூர் என்பது பெரம்பலூர் என்றும், குறும்புலியூர் என்பது குறும்பலூர் என்றும் இக்காலத்தில் வழங்கப்படுகின்றன. மாயவரத்துக்குத் தெற்கே சிறுபுலியூர் என்ற ஊர் உள்ளது.

புலியூர்

தமிழ்நாட்டு ஊர்களை நல்லூர் என்றும், புத்தூர் என்றும் வகுத்துக் கருதலாகும். பெண்ணையாற்றங் கரையில் அமைந்தது திருவெண்ணெய் நல்லூர். அது சுந்தரமூர்த்தியைத் தடுத்தாட் கொண்ட ஈசன் கோவில் கொண்டுள்ள இடம்.[97] சைவ சமய ஞான நூலாகிய சிவஞான போதத்தை அருளிச் செய்த மெய்கண்ட தேவர் பிறந்தருளும் பேறு பெற்ற நல்லூரும் அதுவே. கும்பகோணத்துக் கருகே நல்லூர் என்னும் பெயருடைய ஊர் ஒன்று உளது. அமர்நீதி என்னும் அடியார் அவ்வூரில் தொண்டுசெய்து சிவப்பேறு பெற்றார் என்று சேக்கிழார் கூறுகின்றார். மண்ணியாற்றங் கரையில் முருகவேளின் பெயரால்

நல்லூர்

அமைந்த சேய்நல்லூர் இந்நாளில் சேங்கனூர் என்று வழங்கும் [98]. வட ஆர்க்காட்டிலுள்ள மற்றொரு சேய் நல்லூர் சேனூர் எனப்படும்.

தமிழ் நாட்டை ஆண்ட அரசர் பலர் தம் பெயர் விளங்குமாறு பல நல்லூர்களை உண்டாக்கினார்கள். பாண்டி நாட்டில் வீரபாண்டிய நல்லூர், அரிகேசரி நல்லூர், மானாபரண நல்லூர், செய்துங்க நல்லூர் முதலிய ஊர்கள் பாண்டிய குலத்தைச் சேர்ந்த மன்னர் பெயரை விளக்கி நிற்கின்றன. சோழநாட்டில் பெருஞ்சோழ மன்னர்கள் உண்டாக்கிய நல்லூர்களைச் சாசனங்களிற் காணலாம். முடிகொண்ட நல்லூர், அநபாய நல்லூர், திருநீற்றுச்சோழ நல்லூர், திருத்தொண்டத் தொகை நல்லூர், சிவபாத சேகர நல்லூர், கலிகடிந்த சோழ நல்லூர் முதலிய நல்லூர்கள் சோழ மன்னருடைய விருதுப்பெயர் பெற்ற பதிகளாகும்.

புத்தூர்

புதிதாகத் தோன்றும் ஊர்கள் புத்தூர் என்று பெயர் பெறும். தேவாரப்பாடல் பெற்ற பாண்டி நாட்டுப்பதி யொன்று திருப்புத்தூர் என வழங்கி வருகின்றது. அரிசில் ஆற்றங்கரையில் எழுந்த புத்தூர் அரிசிற்கரைப் புத்தூர் என்றும், கடுவாய் நதிக்கரையிலுள்ள புத்தூர் கடுவாய்க்கரைப் புத்தூர் என்றும் தேவாரப்பதிகம் குறிக்கின்றது. பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வைணவர் போற்றும் பெரும் பதியாகும். சுந்தரர் திருமணம் செய்யப்போந்த புத்தூர் மணம்வந்தபுத்தூர் ஆயிற்றென்று பெரியபுராணம் கூறுகின்றது [99]. கொங்கு நாட்டில் பேரூருக்கு அருகே கோவன் என்னும் தலைவன் பெயரால் எழுந்த

ஊர் கோவன்புத்தூர் என்று பெயர் பெற்றது. அதுவே இப்பொழுது கோயம்புத்தூராகச் சிறந்து விளங்குகின்றது.

நெய்தல் நிலம்

தமிழ்நாடு நெடிய கடற்கரையுடையது. முன்னாளில் சோழநாட்டுக் கடற்கரை சோழ மண்டலக் கரை என வழங்கிற்று. அது ஐரோப்பியர் நாவில் சிதைந்து கோரமண்டல் கரையாயிற்று. பாண்டி நாட்டுக் கடலில் நினைப்பிற்கெட்டாத நெடுங்காலமாக நல்முத்து விளைந்தமையால் அக்கரை முத்துக்கரை என்று பிற நாட்டாரால் குறிக்கப்பட்டது.[100] சேரநாட்டுக் கடற்கரை மேல்கரை என்று பெயர் பெற்றது.

கரை

கடற்கரையில் அமைந்த சில ஊர்களின் தன்மையை அவற்றின் பெயர்களே காட்டும். பாண்டி நாட்டில் கீழக்கரை என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். அக்காலத்தில் முத்துச் சலாபம் அங்குச் சிறப்பாக அமைந்தது. பிற்காலத்தில் மரக்கலவாணிப மன்னராய் விளங்கிய சீதக்காதி என்னும் மகமதிய வள்ளல் அவ்வூரில் சிறந்து வாழ்ந்தார். இன்னும், வைகையாறு கடலொடு கலக்கும் இடத்தில் அமைந்த ஊருக்கு ஆற்றங்கரை என்பது பெயர். முன்னாளில் சங்கு வாணிபம் அவ்வூரில் நன்கு நடைபெற்றது. இராமேச்சுரத்துக்கு அண்மையில் கோடிக்கரை என்னும் ஊர் உண்டு. அது தாலமி முதலிய யவன ஆசிரியர்களாலும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு உள்ள இராமர் பாதம் இந்துக்களால் போற்றப்படுவதாகும். முற்காலத்தில் தென்னிந்தியாவினின்று இலங்கைக்குச்

செல்வதற்குக் கோடிக்கரை மார்க்கமே குறுக்குவழி யாக இருந்தது.

துறை

கடல் வாணிபத்திற்குச் சாதனமாகிய இடம் துறை என்று பெயர் பெறும். இக்காலத்தில் அதனைத் துறைமுகம் என்பர். பண்டைத் துறைமுகங்கள் பெரும்பாலும் ஆற்றுமுகங்களில் அமைந்திருந்தன. குமரியாறு கடலொடு கலந்த இடத்தில் குமரித்துறை இருந்ததென்று தமிழிலக்கியம் கூறுகின்றது. அத்துறையில் விளைந்த முத்துச்சலாபத்தின் செம்மையைக் குமரகுருபர அடிகள் பாராட்டுகின்றார். குமரித்துறை கடலாற் கொள்ளப்பட்டு அழிந்தது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்பு கொற்கைத் துறை தென்னாட்டுப் பெருந்துறையாக இருந்தது. அத்துறையில் விளைந்த முத்து கடல் கடந்து பிறநாடுகளிற்போந்து பெருமதிப்புப் பெற்றது. கொற்கைத் துறை செல்வச் செழுந்துறையாய் இலங்கிய தன்மையால் பாண்டிய மன்னன் கொற்கைத் துறைவன் என்றும், கொற்கைக் கோமான் என்றும் குறிக்கப்பட்டான்.

தாமிரபருணி யாற்றுமுகத்தில் வீற்றிருந்த கொற்கைத்துறை, நாளடைவில் தூர்ந்து போயிற்று. அந்நிலையில் கடற்கரையில் அமைந்த காயல் சிறந்த துறைமுகமாயிற்று. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டளவில், காயல் சிறந்ததோர் நகரமாக விளங்கிற்று. இத்தாலிய தேசத்தினராகிய மார்க்கோ போலோ என்பவர் தமிழ்நாட்டிற் போந்த போது காயல்துறையின் செழுமையைக் கண் களிப்பக் கண்டார்;[101] அத்துறை

ழகத்தில் இடையறாது நடந்த ஏற்றுமதியையும் இறக்குமதியையும் அவர் குறித்துள்ளார்; முத்துக் குளிக்கும் முறையினை விரிவாக விளக்கியுள்ளார். இத்தகைய சிறப்பு வாய்ந்த காயல் துறையும் காலகதியில் தூர்ந்து போயிற்று. இன்று அவ்வூர் புன்னைக்காயல் என்னும் பேர்கொண்டு சின்னஞ் சிறிய செம்படவர் ஊராகக் கடற்கரையினின்று மூன்றுமைல் உள்ளடங்கியிருக்கின்றது.

கடற்கரையில் உண்டாகும் நகரங்கள் பட்டினம் என்று பெயர் பெறும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தமிழ்நாட்டில் காவிரிப்பூம் பட்டினம் தலைசிறந்த பட்டினமாகத் திகழ்ந்தது.

பட்டினம்

இந்நாளில் பட்டணம் என்னும் சொல் சிறப்பு வகையில் சென்ன பட்டணத்தைக் குறித்தல்போன்று அந்நாளில் பட்டினம் என்பது காவிரிப்பூம் பட்டினத்தையே குறித்தது. அந்நகரத்தைப் பற்றிப் பண்டைக் கவிஞர் ஒருவர் இயற்றிய பாட்டு பட்டினப் பாலை என்று பெயர் பெற்றது. அப்பட்டினத்தில் வணிகர் குலதிலகராய்த் தோன்றிப் பின்பு முற்றும் துறந்த பெரியார் பட்டினத்தார் என்றே இன்றும் பாராட்டப் படுகின்றார். எனவே, முன்னாளில் பட்டினம் என்று பெயர் பெற்றிருந்தது காவிரிப்பூம் பட்டினமே என்பது இனிது விளங்குவதாகும். காவிரிப்பூம் பட்டினம் பூம்புகார் நகரம் என்றும் புலவர்களாற் புகழ்ந்துரைக்கப் பட்டது. பூம்பட்டினம் எனவும், பூம்புகார் எனவும் அந்நகர்க்கு அமைந்துள்ள பெயர்களைக் கருதும்போது ஓர் அழகிய கடற்கரை நகரமாக அது விளங்கிற்றென்பது புலனாகும்.[102]

அக்காலத்தில் சிறந்திருந்த கடற்கரை நகரங்களின் அமைப்பைப் பண்டை இலக்கியங்கள் ஒருவாறு காட்டுகின்றன. ஒவ்வொரு பெரிய கடற்கரை நகரமும் இரு பாகங்களையுடையதாய் இருந்தது. அவற்றுள் ஒரு பாகம் ஊர் என்றும், மற்றொரு பாகம் பட்டினம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. பூம்புகார் நகரத்தின் ஒரு பாகம் மருவூர்ப் பாக்கம் என்றும், மற்றொரு பாகம் பட்டினப் பாக்கம் என்றும் பெயர் பெற்றது. இரண்டும் சேர்ந்து காவிரிப்பூம்பட்டினம் எனப்பட்டது[103]. அவ்வாறே சோழ மண்டலக் கரையிலுள்ள நாகை என்னும் நகரமும் இருபாகங்களையுடையதாய் இருந்தது. இக்காலத்தில் நாகூர் என்றும், நாகபட்டினம் என்றும் வழங்குகின்ற பகுதிகள் முற்காலத்தில் ஒரு நகரத்தின் இரு அங்கங்களாகவே கருதப்பட்டன[104]. திருவாரூர் சோழநாட்டின் தலைநகரமாய்த் திகழ்ந்த காலத்தில் நாகை சிறந்த துறைமுகமாகச் செழித்திருந்தது. கடுவாய் என்னும் ஆற்றுமுகத்தில் அமைந்த அத் துறைமுகத்தைக் கடல்நாகை என்று திருப்பாசுரம் போற்றுகின்றது[105]. அந்நகரில் சைவமும், வைணவமும், பௌத்தமும் சிறந்தோங்கி இருந்தன என்று தெரிகின்றது. நாகையிலுள்ள திருமால் கோயிலைத் திருமங்கை ஆழ்வார் பாடியுள்ளார். காரோணம் என்று புகழ்பெற்ற சிவன் கோவிலைக் குறித்து எழுபது திருப்பாசுரங்கள் தேவாரத்தில் காணப்படுகின்றன. இராஜராஜ சோழன் காலத்து அந்நகரில் பௌத்த சமயத்தார்க்குரிய பெரும் பள்ளிகள் அமைந்திருந்தன என்று சாசனங்களால் அறிகின்றோம். எனவே, கடல்நாகை நானாவித

மக்களும் கலந்து வாழ்ந்த சிறந்த நகரமாகக் காட்சி அளித்தது.

இன்னும் சேரநாட்டில் சிறந்திருந்த மூசிரி என்னும் பட்டினமும் இருபாகங்களாகவே அமைந்திருந்தது. அவற்றுள் ஊர் என்னும் பெயருடைய பாகம் கொடுங்கோளூர் எனவும், மற்றொரு பாகம் மகோதைப்பட்டினம் எனவும் வழங்கியதாகத் தெரிகின்றது[106].

பாண்டி நாட்டில் காயல்பட்டினம், குலசேகர பட்டினம் முதலிய கடற்கரைப் பட்டினங்கள் உள்ளன. காயல் பட்டினத்தில் இந்நாளில் மகமதியரே பெரும்பாலும் வாழ்ந்து வருதலால் சோனகர் பட்டினம் என்றும் அதனைச் சொல்வதுண்டு. உப்பு வாணிபம் அவ்வூரில் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றது. குலசேகர பாண்டியன் பெயரைக்கொண்டு விளங்கும் ஊர்களில் ஒன்று குலசேகரபட்டினமாகும். சோழ மண்டலக் கரையில் சதுரங்கபட்டினம் என்னும் சிறிய துறைமுகம் உள்ளது. அது பாலாறு கடலிற் சேருமிடத்திற்குச் சிறிது வடக்கே அமைந்திருக்கின்றது. சதுரை என்பது அவ்வூர்ப் பெயரின் குறுக்கம். அதனை ஐரோப்பிய நாட்டார் சதுராஸ் என்று வழங்குகின்றார்கள்[107].

பாக்கம்

கடற்கரைச் சிற்றூர்கள் பாக்கம் என்று பெயர் பெறும். சென்னை மாநகரின் அருகே சில பாக்கங்கள் உண்டு. கோடம் பாக்கம், மீனம் பாக்கம், வில்லிவாக்கம் முதலிய ஊர்கள் நெய்தல் நிலத்தில் எழுந்த ஊர்களேயாகும். சில காலத்திற்கு முன் தனித் தனிப் பாக்கங்களாய்ச் சென்னையின் அண்மையி

விருந்த சிற்றூர்கள் இப்போது அந்நகரின் அங்கங்க ளாய் விட்டன. புதுப் பாக்கம், புரச பாக்கம், சேப் பாக்கம், நுங்கம் பாக்கம் முதலிய ஊர்கள் சென்னை மாநகரோடு சேர்ந்திருக்கின்றன.

நெய்தல்நிலம் பெரும்பாலும் உப்புத் தரையா கும். உப்புநிலத்தைக் களர்நிலம் என்றும் கூறு வர்.[108] களர் என்னும் சொல் ஒரு

களர்; அளம்

சில ஊர்ப் பெயர்களிற் காணப்படு கின்றது. திருக்களர் என்பது தேவாரப் பாடல் பெற்ற ஸ்தலம். உப்பு விளையும் இடம் அளம் எனப்படும். தஞ்சை நாட்டில் நன் னிலத்துக்கு அண்மையில் பேரளம் என்னும் உப்பளம் உண்டு. அப்பெயரே அந்நிலத்தின் தன்மையை உணர்த்துகின்றது.

நெய்தல் நிலத்தில் வாழ்பவர் வலையர் என்றும், செம்படவர் என்றும், பரதவர் என்றும் வழங்கப் பெறுவர். அன்னார் வசிக்கும் இடம் குப்பம் என்னும் பெயரால் குறிக்கப்படும். சென்னை

குப்பம்

யைச் சேர்ந்த கடற்கரையில் பல குப்பங்கள் உண்டு. காட்டுக் குப்பம், கருங்குடிக் குப்பம், நொச்சிக் குப்பம், சோலைக் குப்பம் முதலிய குப்பங்கள் பரதவர் வாழும் இடங் களே யாகும்.

பாலை நிலம்

பழங்காலத்தில் பாலை ஒரு தனி நிலமாகக் கருதப் படவில்லை. கடுவேனிற் காலத்தில் முல்லையும் குறிஞ்சி யும் வறண்டு கறுகிப் பாலை யென்னும் படிவம் கொள்ளுமென்று சிலப்பதிகாரம் கூறுமாற்றால் இவ்

வுண்மை விளங்கும்.[109] ஆயினும் காலகதியில் பாலையும் ஒரு தனி நிலமாகக் கொள்ளப் பட்டது. நீரும் நிழலு மற்ற பாலை நிலத்தில் கொடுந் தொழில் புரியும் கள்வர்கள் குடியிருப்பார்கள் என்றும், அன்னார் வணங்கும் தெய்வம் கொற்றவை என்றும் தமிழ் இலக்கியம் கூறும். பாலை என்னும் பெயருடைய சில ஊர்கள் தமிழ் நாட்டில் உண்டு. கொங்கு நாட்டின் வடவெல்லையாகப் பெரும்பாலை என்னும் இடம் குறிக்கப் படுகின்றது. சேலம் நாட்டில் பெரும்பாலை என்பது இன்றும் ஒரு ஊர்ப் பெயராக வழங்குகின்றது. சிதம்பரத்திற்கு அருகே திருக்கழிப் பாலை என்னும் சிவஸ்தலம் இருந்தது. அதனைத் தேவாரம் பாடிய மூவரும் போற்றி யுள்ளார்கள். இடைக் காலத்தில் கொள்ளிட நதியிலே பெருகி வந்த வெள்ளம் அக்கோவிலை அழித்து விட்டது. பாண்டி நாட்டில் பாலவனத்தம் என்றும் ஊர் ஒன்று உண்டு. அதன் பழம் பெயர் பாலைவன நத்தம் என்பது. ஆதியில் பாலைவனமாயிருந்த இடம், குடியிருப்புக் கேற்ற நத்தமாகிப் பின்பு ஊராகி, வளர்ந்தோங்கிய வரலாறு அவ்வூர்ப் பெயரால் அறியப் படுகின்றது.[110]

தொண்டை நாட்டு ஊற்றுக் காட்டுக் கோட்டத்தில் பண்டை நாளில் பாலையூர் என்று பெயர் பெற்றிருந்த ஊர் இக்காலத்தில் செங்கற்பட்டு வட்டத்தில் பாலூராக விளங்குகின்றது.[111] திருப்பாலைவனம் என்னும் பதியும் அந்நாட்டில் உண்டு.[112]

நெல்லை நாட்டில் செக்கச் சிவந்த மணற் பாங்கான சில இடங்கள் தேரி என்று பெயர் பெற்றுள்ளன. கோடைக் காற்றால் தேரியின் தோற்றம் மாற்றமடையும். இடையன் குடித்தேரியும், குதிரை மொழித்

தேரியும், சாத்தான்குளத்தேரியும் நூறடிக்குமேல் இருநூறடி வரை உயர்ந்து அகன்ற மணல் மேடுகளாகும்.[113]

அடிக்குறிப்பு

1. குடபுலம், குணபுலம், தென்புலம் என்பன முறையே சேர சோழ பாண்டியர் நாடுகளைக் குறித்தலைச் சிறுபாணாற்றுப் படையிற் காண்க.

2. தொல்காப்பியம், பொருள், அகம், 5.

3. "நளன் என்பான் மேனிலத்தும் நானிலத்தும் மிக்கான்"- நளவெண்பா.

4. பனம்பாரனார் இயற்றிய சிறப்புப்பாயிரம்.

5. "வடசொற்கும் தென்சொற்கும் வரம்பாகி.........உடை சுற்றும் தண்சாரல் ஓங்கிய வேங்கடத்தில்"—கம்பராமாயணம், கிஷ்கிந்தா காண்டம், நாடவிட்ட படலம், 26.

6. "செம்மையைக் கருமை தன்னைத் திருமலை யொருமை யானை"—திருமங்கையாழ்வார், திருக்குறுந்தாண்டகம், 7.

7. "வாழையும் கமுகும், தாழ்குலைத் தெங்கும், மாவும் பலாவும் சூழடுத்தோங்கிய, தென்னவன் சிறுமலை திகழ்ந்து தோன்றும்"—சிலப்பதிகாரம், காடுகாண்காதை, 83-85.

8. M. M. Vol III., p. 778.

9. 'சேயோன் மேய மைவரையுலகம்' என்னும் தொல்காப்பியத்தாலும், 'குன்றுதோறாடலும் நின்றதன்பண்பே' என்னும் திருமுருகாற்றுப் படையாலும் இக்கொள்கை விளங்கும்.

10. "அறையே பாறை"—பிங்கல நிகண்டு.

11. திருப்பரங்குன்றம் மதுரைக்கு மேற்கேயுள்ளதென்பது "கூடற்குடவயின்......அஞ்சிறை வண்டின் அரிக்கணம் ஒலிக்கும் குன்று" என்னும் திருமுருகாற்றுப்படையால் தெரியலாகும்.

12. குன்றம் என்பது குன்னம் எனவும், குணம் எனவும் தமிழ் நாட்டில் மருவி வழங்கும். ஒன்று என்னும் சொல் ஒன்னு என்றும்,

ஒண்ணு என்றும் பேச்சுத் தமிழில் வழங்குதல் காண்க. குன்றம், குண்ணம் என்றாகிப் பின்பு குணம் எனக் குறுகிற்று. நெற்குன்றம் என்பது வட ஆர்க்காட்டு வந்தவாசி வட்டத்தில் உள்ளது. அது நெற்குணம் என வழங்குகின்றது : 86 of 1908. அவ்வண்ணமே தென் ஆர்க்காட்டுத் திருக்கோயிலூர் (திருக்கோவலூர்) வட்டத்திலுள்ள நெற்குன்றமும் நெற்குணம் என வழங்கும். M. E. R. 1934-35. பூங்குன்றம் என்பது பூங்குணம் என மருவியுள்ளது: M. E. R. 1922-23.

13. வட ஆர்க்காட்டில் குன்றம் குண்ணம் என வழங்கும். குண்ணத்தூர் ஆர்க்கோண வட்டத்திலும், குண்ணவாக்கம் செய்யாற்று வட்டத்திலும் உள்ளன.

14. தென் ஆர்க்காட்டுத் திருக்கோயிலூர் வட்டத்தில் ஒரு பாறையின் அருகே எழுந்த நல்லூர் அறையணி நல்லூர் என்று பெயர் பெற்றது. அறையின் அணித்தாக உள்ள நல்லூர் என்பது அப்பெயரின் பொருள். தேவாரப் பாடல் பெற்ற அவ்வூர் இப்போது அரகண்ட நல்லூர் என்று வழங்குகின்றது.

15. சுமார் ஆயிரத்து இருநூற்று இருபதடி உயரமும், நானூறடி நீளமும், முந்நூறடி அகலமும் உள்ள அப்பாறையின் மீது ஒரு கோட்டை கட்டப்பட்டுள்ளது. பாறையுச்சியில் பழுதுற்ற கோயிலொன்று காணப்படுகின்றது. M. M. Vol III., p. 277.

16. இவ்வூரின் நடுவே ஒரு பாறையுள்ளது. அதன் மேற்புறத்தில் நரசிங்கப்பெருமாளும், கீழ்ப் புறத்தில் அரங்கநாதரும் கோயில் கொண்டுள்ளார்கள். நாமக்கல் என்ற பெயருக்குப் பொருத்தமாக ஒரு பெரிய நாமம் அப்பாறையிலே சாத்தப்பட்டுள்ளது.

17. விருத்தாசலத்தின் பழம் பெயர் முதுகுன்றம் என்பதாகும் ; அது பழமலை யென்றும் வழங்கியதாகத் தெரிகின்றது. வேதாசலம் என்பது திருக்கழுக்குன்றத்தின் பெயர். வேங்கடாசலம் என்பது திருப்பதி மலை.

18. மதுரை மீனாட்சியம்மை குறம், **19.** குறிஞ்சிநிலத் தலைவனாகிய கண்ணப்பரின் தந்தையை "இருங்குறவர் பெருங்குறிச்சிக்

இறைவன்'' என்று சேக்கிழார் கூறுதல் காண்க-கண்ணப்ப நாயனார் புராணம், 43.

19. 'காடு கொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டு வளம்பெருக்கி'— பட்டினப்பாலை, 283.

20. தில்லை என்பது ஒருவகை மரம்; "தில்லையன்ன புல்லென் சடை''—புறநானூறு, 252. திருநெல்வேலியின் வரலாற்றைக் கூறும் புராதனமாயுள்ள புராணம் வேணுவன புராணம் எனப்படும். அது நானூற்று ஐம்பத்து நான்கு திருவிருத்தங்களால் ஆயது. திருநெல்வேலிக் கோவிலில் பள்ளமான இடத்திலுள்ள சுயம்பு வடிவம் இன்றும் வேணுவனலிங்கம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

21. "ஆரே தாதகி சல்லகி ஆத்தி''— பிங்கல நிகண்டு.

22. இதனை ஆற்காடு என்று கொண்டு, ஆறுகாடு அங்கிருந்த தென்று புராணம் கூறும்; வடமொழியில் ஷடாரண்யம் என்பர். அது குறித்து டாக்டர், கால்டுவெல் கூறும் குறிப்பை அவரது 'ஒப்பிலக்கண' முகவுரையிற் காண்க.

23. தேவாரத்தில் பழையனூர் ஆலங்காடு என்று இவ்வூர் குறிக்கப்படுகின்றது.

24. ஆங்கிலத்தில் வழங்கும் பெயர் Pulicat என்பதாகும்.

25. தலையாலங்கானம் எனவும் வழங்கும். அங்கு நிகழ்ந்த போரில் வெற்றி பெற்ற பாண்டியன், தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் எனச் சங்க இலக்கியத்திற் பாராட்டப்படுகின்றான்.

26. M. M. Vol. III, p. 1032.

27. மேற்குத்தொடர் மலையின் அடிவாரத்தில் பச்சையாற்றங் கரையில் உள்ளது இவ்வூர்.

28. தமிழ்நாட்டில் ஐயனார், அரிகரபுத்திரன், சாஸ்தா முதலிய பெயர்கள் ஆரியனைக்குறிக்கும்—கந்தபுராணம், மகாசாத்தாப் படலம் பார்க்க.

(தொடர்பாடல் பெற்ற காவுகள் பின்னர்க் கூறப்படும்.

30. S. I. I. Vol. iv, p. 326.

31. 169 of 1914.

32. மதுரை நாட்டு மேலூர் வட்டத்திலுள்ள அழகர் கோயிலே திருமால் இருஞ்சோலை. M. E. R. 1928-29. தென் திருமால் இருஞ்சோலை என்பது திருநெல்வேலி நாட்டிலுள்ள சீவலப்பேரியின் பெயர் என்று சாசனம் கூறும். 408 of 1906.

33. "பழமுதிர்சோலை மலைகிழவோனே"—திருமுருகாற்றுப் படை.

34. தொகுப்பு என்பது தோப்பு என்றாயிற்று. "செய்குன்று சேர்ந்த சோலை தோப்பாகும்" — பிங்கல நிகண்டு.

35. 312 of 1901; 335 of 1908. திருவிடைச்சுரத்தைத் தொண்டை நாட்டுக் குறிஞ்சி நிலத்தலமாகக் குறித்துள்ளார் சேக்கிழார்—திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணம், 13.

36. "ஊரொடு சேர்ந்த சோலை வனம் என்ப"—பிங்கல நிகண்டு.

37. திந்திருணி என்பது புளிய மரத்தைக் குறிக்கும் வடசொல். திந்திருணிவனம் (புளியங்காடு) திண்டிவனம் என மருவிற்றென்பர். 143 of 1900

38. மறைக்காடு என்பதற்கு நேரான வடசொல் வேதாரண்யம்.

39. கரையபுரம் என்பது இப்பொழுது வழங்கும் பெயர். கரவீரம் கரையபுரம் என மருவியுள்ளது. கரவீரம் அலரியென்பது "கவீரம் கணவீரம் கரவீரம் அலரி" என்னும் பிங்கல நிகண்டால் அறியப்படும்.

40. இவ்வூர் திருப்பங்கிலி என்ற பெயரோடு திருச்சி நாட்டு லால்குடி வட்டத்தில் உள்ளது.

41. திருநாமநல்லூர் பழைய திருநாவலூரே யென்பது சாசனத்தால் விளங்கும். 360 of 1902.

42. "புறவம் புறம்பணை புறவணி முல்லை ;
அந்நிலத்தூர்ப் பெயர் பாடியென்ப"—பிங்கல நிகண்டு.

43. "சண்டியார்க்கு அருள்கள் செய்த தலைவர் ஆப்பாடியாரே" என்பது திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்-திருவாப்பாடிப்பதிகம், **4.**

44. "ஆயர்பாடியின் அசோதை பெற்றெடுத்த பூவைப் புது மலர் வண்ணன் கொல்லோ"—சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக்காதை, **46-47.**

45. வேலப்பாடி வேலூர்க் கோட்டைக்குத் தென் கிழக்கே இரண்டு மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

46. 221 of 1910.

47. மாட்டுக் கொட்டிலைக் குறிக்கும் தொழு என்னும் சொல் சில ஊர்ப்பெயர்களில் அமைந்துள்ளது. மூங்கில் தொழு, வெட்டியான் தொழு முதலிய ஊர்ப்பெயர்கள் இதற்குச் சான்றாகும்.

48. எருமை மாடுகளே தோடரது செல்வம். ஆதலால் மந்தை என்பது அவர் வசிக்கும் ஊருக்குப் பொருத்தமான பெயராகும். இலக்கியத்தில் மன்று என்னும் சொல் பசுமந்தையைக் குறிக்கும். அச்சொல் மந்து எனத் தோடர்மொழியிலும், மந்தையெனப் பேச்சுத் தமிழிலும் மருவி வழங்குவதாகத் தெரிகின்றது.

49. "வாழியவன்தன் வளநாடு மகவாய் வளர்க்கும் தாயாகி ஊழியுய்க்கும் பேருதவி ஒழியாய் வாழி காவேரி"—சிலப்பதிகாரம், கானல்வரி, **27.**

50. சிலப்பதிகாரம், புறஞ்சேரியிறுத்த காதை, **169-170.**

51. "அதோமுகம் புகாரோடு அழிவு கூடல் கழிமுகம் என்றனர் காயலுமாகும்"—பிங்கல நிகண்டு.

52. "கொற்கைக் கோமான் கொற்கையம் பெருந்துறை"
ஐங்குறுநூறு, **188.**

53. சேதுநாடு என்பது இராமநாதபுரம் ஜில்லா.

54. 25 of 1909.

55. இவ்வாற்றுப் பெயர்களை நோக்கும்பொழுது பெண்ணையாறும் முற்காலத்தில் வெண்ணெயாறாக இருந்திருக்குமோ என்ற எண்ணம் எழுகின்றது. பகரவகரங்கள் தம்முள் மயங்கும் என்பது

தமிழ் ஒலியிலக்கணத்தால் அறியப்படும். அன்றியும் பெண்ணையாற்றின் தென்கரையிலுள்ள நல்லூர் திருவெண்ணெய் நல்லூர் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது.

56. "மூத்தாறு வலஞ்செய்யும் முதுகுன்றமே" என்பது தேவாரம்.

57. சேயாறு செய்யார் என மருவி வழங்குகின்றது.

58. சென்னையின் வழியாக மூன்று மைல் சென்று கடலிற் கலக்கும் அடையாற்றின் முகத்தில் அமைந்த ஊர் அடையாறு என்னும் பெயர் பெற்றது.

59. முக்கூடற் பள்ளு நாடகம்—51.

60. இப்பொழுது கயத்தார் என வழங்கும் கயத்தாறு கல்வெட்டில் கசத்தலாறு என்று குறிக்கப்படுகின்றது. 19 of 1912. கசத்தினின்று எழுந்த ஆறென்பது அப்பெயராலும் அறியப்படும். கசத்திலாறு என்பது கசத்தலாறு என மருவியது போலும்.

61. ஆற்றில் எளிதாக இறங்கி ஏறுவதற்குப் படிக்கட்டு அமைந்துள்ள இடம் இன்றும் படித்துறை என்று வழங்கும்.

62. 357 of 1907.

63. பாடல் பெற்ற துறைகளைத் 'துறையும் நெறியும்' என்ற தலைப்பின் கீழ்க் காண்க.

64. 486 of 1907.

65. இரு நதிகள் சேரும் இடம் கூடல் என்றும், மூன்று நதிகள் சேரும் இடம் முக்கூடல் என்றும் வழங்கும். காவேரியும் பவானியும் கூடும் இடம் பவானிகூடல் என்று இக்காலத்தில் வழங்கும். துங்கையும் பத்திரையும் சேர்ந்து துங்கபத்திரையென்று பெயர் பெறும் இடத்தில் அமைந்த ஊருக்குக் கூடலி என்று பெயர். Mysore, Vol. II p. 459.

66. இக்காலத்தில் சீவலப்பேரி யென்பது அதன்பெயர். முன்னாளில் இராமேச்சுரத்திற்குத் தீர்த்த யாத்திரை செய்வோர் சீவலப்பேரி யென்னும் முக்கூடலில் நீராடுவர். அவர்களுக்கு நாள் தோறும் உணவளித்தற் பொருட்டுத் தளவாய் முதலியாரால் ஏற்

படுத்தப்பட்ட தர்மசாலை (சத்திரம்) இன்றும் அவ்வூரில் உள்ளது. T. G. p. 485.

67. கடலருகே யமைந்த காரணத்தால் கடலூர் எனப்பட்டது என்று கொள்வர் சிலர். கூடலூர் என்னும் பெயரே கடலூர் என மருவி வழங்குவதலால் அக்கொள்கை பொருத்தமுடையதன்று. South Arcot District Gaz, 296.

68. பத்தல்மடை என்ற பெயர் சாசனத்திற் காணப்படுகின்றது. M. E. R. 1916-17.

69. பல்லவனேரி என்பது சிதைந்து பல்மனேர் என வழங்குகின்றது. சித்தூர் நாட்டில் உள்ளது. அங்கு குன்று சூழ்ந்த ஒரு தடாகம் உண்டு. North Arcot Manual, Vo II, p. 391.

70. 199 of 1901; 224 of 1922.

71. *569* of *1905* records that the king renamed a ruined tank (at Vagaiputtur) Virapandiyappereri and granted all lands irrigated by it to the villagers'—I. M. P. p. *542*.

72. M. E. R. 1929-30.

73. 192 of 1919.

74. ஸ்ரீவல்லபனால் முன்னேற்றமடைந்த ஊராதலின் ஸ்ரீவல்லபமங்கலம் என்னும் பெயரும் அதற்குண்டு. *160* of *1895*. அப்பெயர் சீவலனூடு எனவும், சீவலமங்கை யெனவும் முக்கூடற்பள்ளு நாடகத்தில் வழங்கும்.—முக்கூடற்பள்ளு 5, 18.

75. "குட்டம் தாங்கல் கோட்டகம் ஏரி"—பிங்கலநிகண்டு.

76. பாண்டிநாட்டின் சில பாகங்களில் கம்மாய் என்பது குளத்தின் பெயராக வழங்குகின்றது. கண்வாய் என்ற சொல் சிதைந்து கம்மாய் ஆயிற்றென்பர். கம்மாய் என்னும் சொல்லும் ஊர்ப் பெயர்களில் அமைந்திருக்கிறது. பாண்டிக் கம்மாய், மூவர் கம்மாய் முதலிய ஊர்கள் பாண்டி நாட்டில் உண்டு.

77. வடவார்க்காட்டில் சோழிங்கர் என்ற ஊரிலுள்ள ஏரியின் பெயர் சோழவாரிதி என்று சாசனம் கூறும். 9 of 1896.

78. இன்றும் மைசூர் தேசத்தில் சிவ சமுத்திரம் என்பது ஓர் ஏரியின் பெயராக வழங்குகின்றது. திருக்குற்றாலத்தில் வட அருவி விழுந்து பொங்கி எழுகின்ற வட்டச்சுனை 'பொங்குமா கடல்' என்று அழைக்கப்படுகின்றது. சோழசமுத்திரம் சாசனத்திற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. 238 of 1931.

79. வரகுண பாண்டியனது வட்டெழுத்துச் சாசனத்தில் இவ்வூர் முள்ளி நாட்டைச் சேர்ந்த இளங்கோக்குடி என்று குறிக்கப்படுகின்றது. **105 of 1905.**

80. M. E. R. 1922; 221.

81. 'கோமுகியென்னும் கொழுநீர் இலஞ்சி'—மணிமேகலை.

82. குற்றாலக் குறவஞ்சி : **85**

83. கச்சியைச் சூழ்ந்த நாட்டுக்குப் பொய்கைநாடு என்று பெயர் இருத்தலால் பொய்கையார் என்று அவர் சொல்லப்பட்டார் என்பாரும் உண்டு. அவர் வரலாற்றை 'ஆழ்வார்கள் காலநிலை' யென்ற நூலின் இரண்டாம் அதிகாரத்திலும், தமிழ் வரலாறு **176**-ம் பக்கத்தும் காண்க.

84. ஊரணி யென்பது ஊருணியின் திரிபாகும். 'ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே' என்னும் திருக்குறளால் அச்சொல்லின் பழைமை விளங்கும். ஊருக்கு அணித்தாக உள்ள நீர்நிலை ஊரணி யெனப் படும் என்றும் கூறுவர்.

85. North Arcot Manual Vo II, p. 384.

86. எழுபதடி உயரமும், நூற்றிருபதடி அகலமும் உடையது அக்குளத்தின் கரை.

87. வானமாரியால் நிறையும் குளத்தை வானமாரிக்குளம் என்பர். அப்பெயர் மானுமாரிக் குளம் என மருவி வழங்கும்.

88. 403 of 1907.

89. 337 of 1908; M.E.R. 1933-34.

90. 53 of 1907,

91. 73 of 1908; I.M.P. p. 122.

92. பெரு நிலம் உடையாரைப் பண்ணையார் என்பர்.

93. 187 of 1925.

94. சங்க இலக்கியத்தில் ஊரன் என்ற சொல் மருத நிலத் தலைவனைக் குறிக்கும். 'தண்டுறை ஊரனே'—ஐங்குறுநூறு, 88.

95. கோழியூர் என்பது சோழ நாட்டின் பழைய தலைநகராகிய உறையூரின் பெயர். "கோழி உறையூர்"—பிங்கல நிகண்டு.

(96. இவ்வூர் இராமநாதபுர நாட்டில் உள்ளது.)

97. "பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூர்"—சுந்தரர் தேவாரம்.

98. "சேயடைந்த சேய்ஞலூர்" என்பது தேவாரம். சூரனோடு போர் செய்யக் கருதி எழுந்த முருகவேள் சிவபெருமானை வழிபட்டுச் சர்வ சங்காரப் படைக்கலம் பெற்ற ஸ்தலம் சேய் நல்லூர் (சேய்ஞலூர்) என்று கந்த புராணம் கூறும்:—குமாரபுரிப்படலம் 14-15, 75-76.

99. "அருங்கடி மணம் வந்தெய்த அன்று தொட்டு என்றும் அன்பில் வருங்குல மறையோர் புத்தூர் மணம்வந்தபுத்தூர் ஆமால்"—தடுத்தாட்கொண்ட புராணம், 23.

100. முத்துக்கரை.—The Fishery Coast.

101. The Pandyan Kingdom, p. 191.

102. பூம்பட்டினம்—The city beautiful.

103. இதனைச் சிலப்பதிகாரம், இந்திர விழவூரெடுத்த காதையிற் காண்க.

104. நாகபட்டினத்திற்கு வடக்கே நான்கு மைல் தூரத்தில் உள்ளது நாகூர்.

105. 'கடல் நாகைக்காரோணம் கருதினனே'—திருநாவுக்கரசர் தேவாரம்.

106. "கோவீற்றிருந்து முறை புரியும் குலக்கோ மூதூர் கொடுங்கோளூர்"—சேரமான் பெருமாள் நாயனார் புராணம், 1.

மகோதைப் பட்டினத்தை "ஆர்க்கும் கடலங்கரை மேல் மகோதை" என்று தேவாரத்தில் சுந்தரர் பாடினர்.

107. சென்னபட்டணத்திற்குத் தெற்கே இருபது மைல் தூரத்தில், செங்கல் பட்டைச் சேர்ந்த கோவளம் என்ற ஊர் உள்ளது. கடலுக்குள் நீண்ட தரைமுனை (cape) கோவளம் எனப் படும். இவ்வூர்ப் பெயர் covelong எனச் சிதைந்து வழங்குகின்றது. M.E.R. 1934-35.

108. "களர் நிலத்துப் பிறந்த உப்பினைச் சான்றோர் விளை நிலத்து நெல்லின் விழுமிதாக் கொள்வர்."—நாலடியார், 133.

109. சிலப்பதிகாரம், காடு காண் காதை, 60-67.

110. மதுரையில் இப்பொழுது தமிழ் வளர்க்கும் சங்கத்தை நிறுவிய பாண்டித்துரைத்தேவர் பாலவனத்தத்தின் ஜமீன்தார்.

111. M. E. R. 1928 - 29.

112. செங்கல்பட்டுப் பொன்னேரி வட்டத்தில் உள்ளது.

113. Journal of the Madras Geographical Association Vo, 15, pp, 322-24.

2. நாடும் நகரமும்

நாடு

நாடு என்னும் சொல் ஆதியில் மனிதர் வாழும் நிலத்தைக் குறிப்பதற்கு வழங்கப்பட்டது. அந்த முறையில் தமிழர் வாழ்ந்த நாடு தமிழ்நாடு என்று பெயர்பெற்றது. அந்நாடு மூன்று பாகமாகிய பொழுது ஒவ்வொரு பாகமும் தனித்தனியே நாடு என்னும் பெயருக்கு உரியதாயிற்று. சேரநாடு, சோழநாடு, பாண்டிநாடு என்ற பெயர்கள் தமிழிலக்கியத்தில் மிகத்தொன்மை வாய்ந்தனவாகும். நாளடைவில் மூந்நாடுகளின் உட்பிரிவுகளும் நாடு என்று அழைக்கப்பட்டன. கொங்குநாடு, தொண்டைநாடு முதலியன இதற்குச் சான்றாகும்.

சிறுபான்மையாகச் சில தனியூர்களும் நாடென்று பெயர் பெற்று வழங்குதல் உண்டு. முன்னாளில் முரப்புநாடு என்பது பாண்டி மண்டலத்தைச் சேர்ந்த நாடுகளுள் ஒன்று. இப்பொழுது அப்பெயர் பொருநையாற்றின் கரையிலுள்ள ஒரு சிற்றூரின் பெயராக நிலவுகின்றது[1]. அதற்கு எதிரே ஆற்றின் மறுகரையிலுள்ள மற்றொரு சிற்றூர் வல்லநாடு என்னும் பெயருடையது. இங்ஙனம் நாடு என்னும் சொல் ஊரைக் குறிக்கும் முறையினைச் சோழநாட்டிலும் காணலாம். மாயவரத்திற்கு அணித்தாகவுள்ள ஓரூர் கொரநாடு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. கூறைநாடு என்பதே கொரநாடென மருவிற்று.[2] பட்டுக்கோட்டை வட்டத்தில் கானாடும், மதுராந்தக வட்டத்

தில் தொன்றுடும் உள்ளன. நாடென்னும் சொல்லின் பொருள் வழக்காற்றில் நலிவுற்ற தன்மையை இவ் ஊர்ப் பெயர்கள் உணர்த்துவனவாகும்.

சிறந்த ஊர்கள் நகரம் என்னும் பெயரால் வழங்கும். நாட்டின் தலைமை சான்ற நகரம் தலை நகரம் எனப்படும். முன்னாளில் ஊர் என்றும், பட்டி என்றும் வழங்கிய சில இடங்கள், பிற்காலத்தில் சிறப்புற்று நகரங்களாயின. ஆழ்வார்களிற் சிறந்த நம்மாழ்வார் பிறந்த இடம் குருகூர் என்னும் பழம் பெயரைத் துறந்து ஆழ்வார் திருநகரியாகத் திகழ்கின்றது.[3] பாண்டி நாட்டிலுள்ள விருதுப் பட்டி வர்த்தகத்தால் மேம்பட்டு இன்று விருதுநகராக விளங்குகின்றது.

நகரம்

இக்காலத்தில் தோன்றும் புத்தூர்களும் நகரம் என்னும் பெயரையே பெரிதும் நாடுவதாகத் தெரி கின்றது. சென்னையின் அருகே எழுந்துள்ள தியாக ராய நகரமும், சிதம்பரத்திற்கு அண்மையில் அமைந் திருக்கும் அண்ணாமலை நகரமும், தஞ்சையில் தோன்றி யுள்ள கணபதி நகரமும் இதற்குச் சான்றாகும்.

புரம் என்ற சொல்லும் சிறந்த ஊர்களைக் குறிப்ப தாகும். தொண்டை நாட்டின் தலைநகரம் ஆதியில் கச்சி என்றும், காஞ்சியென்றும் பெயர் பெற்றிருந் தது. பிற்காலத்தில் புரம் என்பது காஞ்சியொடு சேர்ந்தமையால் அது காஞ்சிபுர மாயிற்று. அந்நகரில் அரசு வீற்றி ருந்த பல்லவ மன்னர் பெயரால் அமைந்த ஊர்கள் பல்லவபுரம் என்று முன்னாளிற்

புரம்

பெயர் பெற்றன. அவை பெரும்பாலும் பல்லாவரம் என்று இப்பொழுது வழங்கும்[4]. சோழ நாட்டை ஆண்ட பெரு மன்னர் தமது விருதுப் பெயர்களைப் பல ஊர்களுக்கு அமைத்தார்கள். இராஜராஜ சோழன் உண்டாக்கிய ஊர் ஜெயங் கொண்ட சோழபுரம். அது சில காலம் சோழ நாட்டின் தலைநகராக விளங்கிற்று.[5] ஜெயங் கொண்டான் என்பது இராஜ ராஜனது பட்டப் பெயர்களில் ஒன்று.

புரம் என்பது புரி எனவும் வழங்கும். சேலம் நாட்டில் தருமபுரி என்னும் ஊர் உள்ளது. தேவாரத்தில் திரு நெல்வாயில் என்று குறிக்கப் பட்ட ஊர் இன்று சிவபுரியாயிருக்கின்றது. ஆண்டாள் பிறந்தருளிய ஸ்ரீ வில்லி புத்தூர் வைணவ உலகத்தில் கோதைபுரி என்றும் குறிக்கப்படும். பழனியின் பல பெயர்களில் ஒன்று வையாபுரியாகும்.

தலை நகரங்கள்

வாழ்வும் தாழ்வும் நாடு நகரங்களுக்கும் உண்டு. முன்னாளில் சீரும் சிறப்பும் உற்று விளங்கிய சில நகரங்கள் இக்காலத்தில் புகை படிந்த ஓவியம்போல் பொலி விழந்திருக்கின்றன. பின்னாளில் தோன்றிய சில ஊர்கள் இப்பொழுது பெருமையுற்றுத் திகழ்கின்றன. இவ்வுண்மையை இரண்டொரு சான்றுகளால் அறியலாம்.

சங்ககாலம் என்று சொல்லப்படுகின்ற பழங்காலத்தில் சோழநாட்டின் நல்லணியாகச் சிறந்திருந்த நகரம் உறந்தையாகும். காவிரியாற்றங் கரையில்

உறந்தை என்னும் உறையூர் அமைந்திருந்தது. 'ஊர் எனப் படுவது உறையூர்' எனப் பண்டைப் புலவர்கள் அதனைப் பாராட்டினார்கள். அந்நாளில் திருச்சிராப்பள்ளி ஒரு சிற்றூராக அதன் அண்மையில் அமர்ந்திருந்தது. நாளடைவில் உறையூரின் பெருமை குறைந்தது; சிராப்பள்ளியின் சீர் ஓங்கிற்று. இப்பொழுது திருச்சிராப்பள்ளி தமிழ் நாட்டில் ஒரு சிறந்த நகரமாகத் தலையெடுத்து நிற்கின்றது. பண்டைப் பெருமை வாய்ந்த உறையூர் அதன் அண்மையில் ஒளி மழுங்கி ஒடுங்கித் தோன்றுகின்றது.

உறந்தை

பத்தாம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னர் சோழ நாட்டின் பெருமை குன்றிலிட்ட விளக்குப் போல் நின்று நிலவிற்று. அறிவும் ஆற்றலும் வாய்ந்த பெருமன்னர் வாழையடி வாழையெனத் தோன்றி அந்நாட்டின் பெருமையை விளக்கினர். அன்னார் தம் பெயர் விளங்குமாறு புதிய நகரங்களை உண்டாக்கினார்கள். அவற்றுள் ஒன்று கங்கை கொண்ட சோழபுரம். அந்நகரத்தை அழகு படுத்தும் வகையில் கங்கை கொண்ட சோழன் என்னும் இராஜேந்திரன் அளவிறந்த பொருளைச் செலவிட்டான்; கோவில் இல்லாத நகரில் நன் மக்கள் குடியிருக்கமாட்டார்கள் என்றறிந்து, அவ்வூரில் பெரியதோர் கோவில் கட்டினான். அக்கோவில் தஞ்சையிலுள்ள பெருங் கோவிலினும் சிறப்புடையதாய் விளங்கிற்று. அந்நாளில் பெருஞ் சீலராய் விளங்கிய கருவூர்த் தேவர் அச் சிவாலயத்தைச் சிறப்பித்துத் திருப்பதிகம் பாடினார். அவர் பாட்டில் கங்கை

கங்கைகொண்ட சோழபுரம்

கொண்ட சோழேச்சரம் என்று அக்கோவில் குறிக்கப் படுகின்றது.[6] கோவிலுக்கு அரைமைல் தூரத்தில் சோழ மன்னனது மாளிகை எழுந்தது. இன்னும் வேளாண்மைக்கு இன்றியமையாத நீர்வளத்தைப் பெருக்குமாறு சோழன் அந்நகரில் பெரிய ஏரி ஒன்று கட்டினான். கங்கை யாற்றினின்றும் எடுத்து வந்த நீரை அவ்வேரியில் உகுத்துச் சோழ கங்கம் என்று அதற்குப் பெயரிட்டான்.

இவ்வாறு கங்கை கொண்ட சோழன் கண்ணெனக் கருதி வளர்த்த பெரு நகரம் இக்காலத்தில் உருக்குலைந்து பாழ்பட்டுக் கிடக்கின்றது. சிவாலயம் சிதைந்து விட்டது. பெரிய ஏரி பேணுவாரற்றுத் தூர்ந்து போயிற்று. அரண்மனை இருந்த இடம் மாளிகைமேடு என்று அழைக்கப்படுகின்றது. நீரற்ற ஏரி பொன்னேரி என்று குறிக்கப் படுகின்றது. அந்நகரின் பெயரும் குறுகிக் கங்கை கொண்ட் புரம் ஆயிற்று. இடைக்காலச் சோழர் ஆட்சியில் அந்நகரம் எய்தியிருந்த பெருமை எல்லாம் கனவிற் கண்ட காட்சியாகக் கழிந்தது.

இனிச் சேர நாட்டுத் தலைநகராக முன்னாளில் விளங்கிய வஞ்சிமா நகரம் சிலப்பதிகாரம் முதலிய பழந்தமிழ் நூல்களில் மிகச் சிறப்பாகப் பேசப்படுகின்றது. செங்குட்டுவன் என்னும் சேரன் வடநாட்டு மன்னரை வென்று, பெரும் புகழ் பெற்று, தெய்வீக முற்ற கண்ணகிக்கு வஞ்சிமா நகரத்தில் கோவில் அமைத்து வழிபட்ட போது பிற நாட்டு மன்னரும் அந்நகரிற் போந்து கற்புக் கடவுளின் அருள் பெற்றனர் என்று இளங்கோவடிகள் கூறுகின்

வஞ்சி

ஞர். இவ்வாறு மன்னரும் முனிவரும் போற்ற வீற்றிருந்த கண்ணகியின் கோயிலும், அக்கோவிலைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கிய வஞ்சிமா நகரமும் இன்று தேடித்திரிய வேண்டிய நிலையில் உள்ளன. கொச்சி நாட்டிலுள்ள திருவஞ்சைக்களமே வஞ்சிமா நகரம் என்பார் சிலர். திருச்சி நாட்டைச் சேர்ந்த கருவூரே வஞ்சி என்பார் வேறு சிலர். இங்ஙனம் அலைகடலிற் பட்ட துரும்புபோல் ஆராய்ச்சி யுலகத்தில் அலமரும் நிலை இன்று வஞ்சிமாநகரத்திற்கு வந்து விட்டது.

இக் காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் தலைசிறந்து விளங்கும் நகரம் சென்னைமாநகரம். முந்நூறு ஆண்டுகட்கு முன்னே சென்னை ஒரு பட்டினமாகத் தோன்றவில்லை. கடற்கரையில் துறைமுகம் இல்லை; கோட்டையும் இல்லை. பெரும்பாலும் மேடு பள்ளமாகக் கிடந்தது அவ்விடம். இன்று சென்னையின் அங்கங்களாக விளங்கும் மயிலாப்பூரும், திருவல்லிக்கேணியும்

சென்னை

கடற்கரைச் சிற்றூர்களாக அந்நாளில் காட்சியளித்தன. மயிலாப்பூரிலுள்ள கபாலீச்சுரம் என்னும் சிவாலயம் மிகப் பழமை வாய்ந்தது. திருஞானசம்பந்தர் அதனைப் பாடியுள்ளார்.[7] திருமயிலைக்கு அருகேயுள்ள திருவல்லிக்கேணி, முதல் ஆழ்வார்களால் பாடப்பெற்றது.[8] அவ்வூரின் பெயர் அல்லிக்கேணி என்பதாகும். அல்லிக்கேணி என்பது தாமரைக் குளம். அல்லி மலர்கள் அழகுற மலர்ந்து கண்ணினைக் கவர்ந்த கேணியின் அருகே எழுந்த ஊர் அல்லிக்கேணி என்று பெயர் பெற்றது. அங்கே பெருமாள் கோவில் கொண்டமையால் திரு என்னும் அடைமொழி சேர்ந்து திருவல்லிக்

கேணியாயிற்று. திருவல்லிக்கேணிக்கு வடக்கே மேடும்பள்ளமுமாகப் பல இடங்கள் இருந்தன. அவற்றுள் ஒன்று நரிமேடு. இன்று மண்ணடி என வழங்கும் இடம் ஒரு மேட்டின் அடியில் பெரும் பள்ளமாக அந்நாளிலே காணப்பட்டது.

ஆங்கிலக் கம்பெனியார் கோட்டை கட்டி வர்த்தகம் செய்யக் கருதியபோது ஒரு நாயக்கருக்கு உரியதாக இருந்த சில இடங்களை அவரிடமிருந்து வாங்கினர்; அவர் தந்தையார் பெயரால் அதனைச் சென்னப்ப பட்டினம் என்று வழங்கினர். அவ்வூரே இன்று சென்னபட்டணமாய் விளங்குகின்றது. கம்பெனியார் கட்டிய கோட்டை வளர்ந்தோங்கி விரிவுற்றது. மேடு பள்ளமெல்லாம் நிரந்த வெளியாயிற்று. நரிமேடு இருந்த இடத்தில் இப்பொழுது பெரிய மருத்துவசாலை இருக்கின்றது.[9] மண்ணடியின் அருகே இருந்த பெரு மேடு தணிந்து பெத்துநாய்க்கன் பேட்டையாயிற்று. ஆங்கிலக் கம்பெனியார் ஆதரவில் பல பேட்டைகள் எழுந்தன. அவற்றுள் சிந்தாதிரிப்பேட்டை, தண்டையார்ப்பேட்டை முதலிய ஊர்கள் சிறந்தனவாகும்.

இங்ஙனம் விரிவுற்ற நகரின் அருகே பல பாக்கங்கள் தோன்றின. புதுப்பாக்கம், சேப்பாக்கம், கீழ்ப்பாக்கம், நுங்கம்பாக்கம் முதலிய சிற்றூர்கள்தோன்றி நாளடைவில் நகரத்தோடு சேர்ந்தன. எனவே சென்னையில் ஆதியில் அமைந்தது கோவில்; அதன் பின்னே எழுந்தது கோட்டை; அதைச் சார்ந்து பேட்டையும் பாக்கமும் பெருகின. அனைத்தும் ஒருங்கு சேர்ந்து சென்னைமாநகரமாகச் சிறந்து விளங்குகின்றது.

அடிக்குறிப்பு

1. இவ்வூர் சோமிதேவ சதுர்வேதி மங்கலம் என்றும் இடைக் காலத்தில் பெயர் பெற்றிருந்தது. **434 of 1906.**

2. கூறை என்பது ஆடை: ஆடை நெய்யப்பட்ட இடம் கூறை நாடு என்று பெயர் பெற்றது. இப்பழைய சொல் இப்பொழுது கூறைப் புடவை என்று வழங்கும் தொடர் மொழியிலே காணப்படும்.

3. "குருகூர்ச் சடகோபன் சொல்" திருவாய்மொழி ; ; 11.

4. சென்னைக்கு அண்மையிலுள்ள பல்லாவரம், பல்லவபுரம் என்று சாசனத்திற் குறிக்கப்படுகின்றது. **56 of 1909.** அங்குள்ள பழைய குகைக் கோயிலில் மகேந்திரப் பல்லவனது விருதுப் பெயர்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

5. ஜெயங்கொண்ட சோழபுரம், திருச்சி நாட்டு உடையார் பாளையம் வட்டத்தில் உள்ளது.

6. இப்பதிகம் திருவிசைப்பாவிலே சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

7. "ஊர்திரை வேலை உலாவும் உயர் மயிலைக்
கார்தரு சோலைக் கபாலீச்சுரம் அமர்ந்தான்"
—திருஞானசம்பந்தர், திருமயிலாப்பூர்ப் பதிகம், 4.

8. ...."நீளோதம்
வந்தலைக்கும் மாமயிலை மாவல்லிக் கேணியான்" —
திருமழிசையாழ்வார்—நான்முகன் திருவந்தாதி, 35.

9. History of Madras. C. S. Srinivasachariar, P. 190.

—

3. குடியும் படையும்

குடியும் படையும் நாடாளும் அரசனுக்குரிய அங்கங்கள் என்று திருவள்ளுவர் கூறியருளினர்.[1] ஆதியில் தமிழகத்தில் எழுந்த குடியிருப்பும், அதனைப் பாதுகாக்க எழுந்த படையிருப்பும் ஊர்ப் பெயர்களால் ஒருவாறு விளங்கும்.

இக்காலத்தில் 'இல்' என்பது பெரும்பாலும் மக்கள் வாழும் வீட்டைக் குறிப்பதாகும். ஆயினும் அச்சொல் சில பழமையான ஊர்ப் பெயர்களிற் சேர்ந்திருக்கின்றது. திருச்சி நாட்டிலுள்ள ஊர் ஒன்று அன்பில் என்னும் அழகிய பெயரைப் பெற்றது.[2]

இல்

அன்பின் இருப்பிடம் ஆகிய அவ்வூர் இப்பொழுது கீழ் அம்பில் என்று வழங்கும். தேவாரப் பாடல் பெற்ற ஊர்களில் ஒன்று திருப்பாச்சில். அவ்வூர் இப்போது திருவாசி என்னும் பெயரோடு ஸ்ரீரங்கத்தின் அருகே உள்ளது.

சில பழம் பெயர்களில் அமைந்த இல் என்னும் சொல் இக்காலத்தில் ஊர் என்று மாறியிருக்கக் காணலாம். ஆதியில் திருச்செந்தில் என வழங்கிய ஊர் இப்பொழுது திருச் செந்தூர் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. தேவாரத்திலும் சாசனத்திலும் மைலாப்பில் என்று கூறப்படும் ஊர் பிற்காலத்தில் மைலாப்பூர் ஆயிற்று.[3] இன்னும் இடைமருதில் என்றும், புடை மருதில் என்றும் பெயர்பெற்ற ஊர்கள் இப்பொழுது முறையே திருவிடை மருதூர் ஆகவும்,

திருப்புடை மருதூர் ஆகவும் விளங்குகின்றன. தொண்டை நாட்டு இருபத்து நான்கு கோட்டங்களில் ஒன்றாகிய மணவிற் கோட்டத்தின் தலைநகர் மணவில் என்பதாகும். அது இப்பொழுது மணலூர் என மாறியுள்ளது.

இன்னும், இல் என்னும் பெயருடைய சில ஊர்கள் பண்டைப் புலவர்கள் பெயரோடு இணைத்துச் சங்க இலக்கியங்களில் பேசப்படுகின்றன. அரிசில் என்னும் ஊரிற் பிறந்த புலவர் அரிசில் கிழார் என்றும், அஞ்சில் என்னும் ஊரிலே தோன்றியவர் அஞ்சில் ஆந்தை என்றும், பொருந்தில் என்ற ஊரைச் சார்ந்தவர் பொருந்தில் இளங்கீரன் என்றும், கள்ளில் என்ற ஊரிற் பிறந்தவர் கள்ளில் ஆத்திரையனென்றும் பழைய நூல்களிற் குறிக்கப்படுகின்றனர்.[4]

அகம்

அகம் என்னும் சொல்லும் சில ஊர்ப் பெயர்களில் அமைந்திருக்கிறது. அச்சொல்லும் முதலில் வீட்டுக்கு அமைந்து அப்பால் வீடுகளையுடைய ஊரைக் குறித்தது போலும். திரு ஏரகம் என்பது ஓர் ஊரின்பெயர். அது முருகனது படைவீடுகளில் ஒன்றாகும். பாண்டி நாட்டில் வைகை யாற்றங்கரையில் திரு ஏடகம் என்னும் ஊர் உள்ளது. இராமநாதபுரத்தில் மருதகம், கையகம் முதலிய பெயருடைய ஊர்கள் காணப்படுகின்றன. திருச்சி நாட்டில் கல்லகம் என்பது ஓர் ஊரின் பெயர்.

உள் என்னும் சொல் மிக அரிதாக ஊர்ப் பெயரிலே காணப்படும். சென்னைமா நகர்க்கு இருபத்தைந்து மைல் தூரத்தில் வைணவத் திருப்பதிகளில்

ஒன்றாகிய எவ்வுள் என்னும் ஊர் உள்ளது. திருமங்கையாழ்வாரும், திருமழிசையாழ்வாரும் அப்பதியைப் பாடியுள்ளனர். நாளடைவில் திரு எவ்வுள் என்றும், திரு எவ்வுளூர் என்றும் அழைக்கப்பெற்ற அவ்வூர் இக்காலத்தில் திருவள்ளூர் என வழங்குகின்றது.

உள்

வாயில்

வாயில் என்பது இல்லின்வாய்-வீட்டின்வாய் என்று பொருள்படும். வாயிலும் சில ஊர்ப் பெயர்களில் வழங்குகின்றது. கோச் செங்கட் சோழன் தன்னோடு போர் செய்து தோல்வியுற்ற சேர மன்னனைக் குடவாயிற் கோட்டம் என்னும் சிறைக் கோட்டத்தில் அடைத்தான் என்று சங்க இலக்கியம் கூறுகின்றது. குடவாயில் என்னும் பாடல் பெற்ற பழம்பதி தஞ்சை நாட்டில் உள்ளது. சேரநாட்டை ஆண்ட செங்குட்டுவன் தம்பியாகிய இளங்கோ என்னும் செந்தமிழ்ச் செல்வர் துறவறம் பூண்டு, வஞ்சிமாநகரின் குணவாயிற் கோட்டத்தில் அமர்ந்து தவம் புரிந்தார் என்று அவர் வரலாற்றால் அறிகின்றோம். அக்குணவாயில் பிற்காலத்தில் ஓர் ஊராயிற்று.[5]

தஞ்சை நாட்டில் மேலவாசல் என்னும் ஒரு ஊர் மன்னார்குடிக்கருகே அமைந்திருக்கின்றது. சேலம் நாட்டில் தலைவாசல் என்னும் ஊர் காணப்படுகின்றது. புதுக்கோட்டைச் சாசனங்களில் பெருவாயில் நாடு, சிறுவாயில் நாடு, வடவாயில் நாடு என்னும் ஊர்ப்பெயர்கள் வருகின்றன. அவற்றுள் பெருவாயில் நாடு இக்காலத்தில் பெருமாநாடு என வழங்குகின்றதென்பர். இன்னும் அன்னவாயில், புன்னைவாயில்,

காஞ்சிவாயில் முதலிய ஊர்ப்பெயர்கள் கல்வெட்டு களிற் காணப்படும்.

கொற்றவாயில் என்னும்பெயருடைய ஊர்களும் ஆங்காங்கு உள்ளன. மன்னனுக்குரிய மாளிகையின் தலைவாசல் பெரும்பாலும் கொற்றவாசல் என்னும் பெயரால் குறிக்கப்படுவதாகும். திருச்சிராப்பள்ளி யைச் சேர்ந்த பெரம்பலூர் வட்டத்தில் கொத்த வாசல் என்னும் ஊரும், வடமதுரைக்கருகே கொத்த வாசல் சேரி என்னும் சிற்றூரும் உண்டு.

தொண்டை நாட்டில் ஓர் ஊர் பிலவாயில் என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. நாளடைவில் ஊர் என்னும் சொல் அப்பெயரோடு சேர்ந்து பிலவாயிலூர் என்று ஆயிற்று. அப்பெயர் குறுகி வாயிலூர் என வழங்கிற்று. அது இந்நாளில் வயலூர் எனச் சிதைந்தது. செங்கல்பட்டைச் சேர்ந்த திருவள்ளூர் வட்டத்தில் அவ்வூர் உள்ளது.[6]

வாயிலைப்போலவே முற்றம் என்ற சொல்லும் சில ஊர்ப் பெயர்களில் அமைந்திருக்கக் காணலாம். சங்க இலக்கியத்தில் குளமுற்றம் என்ற ஊர் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கோக்குளமுற்றத்தைச் சேர்ந்த புலவர் கோக்குளமுற்றனார் என்று பெயர் பெற்றார்.

முற்றம்

கும்பகோணத்துக்கு நான்கு மைல் தூரத்தில் சத்திமுற்றம் என்னும் ஊர் உள்ளது. பழமை வாய்ந்த சத்திமுற்றத்தில் தோன்றிய புலவர் ஒருவர் நாரையைக் குறித்து நல்லதோர் பாட்டிசைத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம் பெற்றார். அவரைச் சத்திமுற்றப் புலவர் என்று தமிழகம் பாராட்டுகின்றது.

குடி

குடி என்னும் சொல் ஊர்ப் பெயர்களில் அமைந்து குடியிருப்பை உணர்த்துவதாகும். உறவு முறையுடைய பல குடும்பத்தார் ஒரு குடியினராகக் கருதப்படுவர். இத்தகைய குடியினர் சேர்ந்து வாழுமிடம் குடியிருப்பு என்றும், குடி என்றும் சொல்லப்படும். தஞ்சை நாட்டில் பேரளத்துக்கருகே சிறுகுடி என்னும் ஊர் உள்ளது.[7] இளையான்குடியிற் பிறந்த மாறன் என்ற திருத்தொண்டர் இளையான்குடி மாறன் என்று பெரியபுராணத்தில் பேசப்படுகின்றார். மற்றொரு சிவனடியாராகிய சிறுத்தொண்டர் பிறந்த ஊர் செங்காட்டங்குடி யாகும். இன்னும் தேவாரத்தில் கற்குடி, கருக்குடி, விற்குடி, வேள்விக் குடி முதலிய பல குடியிருப்புக்கள் பாடல் பெற்றுள்ளன. நெல்லை நாட்டில் திருக்குறுங்குடி என்னும் வைணவத் திருப்பதி ஒன்று உண்டு. திராவிட மொழி நூலின் தந்தை யென்று புகழப்படுகின்ற கால்டுவெல் ஐயர் ஐம்பதாண்டுகளுக்கு மேலாக அரும்பணி செய்த இடம் இடையன்குடி யாகும்.

இருப்பு
இருக்கை

இருப்பு, இருக்கை முதலிய சொற்களும், சிறுபான்மையாக ஊர்ப் பெயர்களில் காணப்படுகின்றன. தஞ்சை நாட்டில், புன்னை இருப்பு, வேட்டக்காரன் இருப்பு முதலிய குடியிருப்புகள் உண்டு. தொண்டை நாட்டில் உள்ள ஓரிக்கை என்னும் ஊரின் பெயர் ஓரிரவிருக்கை என்பதன் சிதைவென்று சொல்லப் படுகின்றது.[8]

வாழ்வு, வாழ்க்கை என்னும் சொற்களும் குடியிருப்பைக் குறிப்பனவாகும். பாண்டி நாட்டிலுள்ள

வாழ்வு
வாழ்க்கை

பழனிமலைக்கு வழங்கும் பல பெயர்களில் சித்தன்வாழ்வு என்பதும் ஒன்று. தஞ்சை நாட்டில் பாபநாச வட்டத்தில் சித்தன் வாழூர் என்னும் ஊர் இருக்கின்றது. இன்னும், எட்டி வாழ்க்கை முதலிய ஊர்ப் பெயர்களில் வாழ்க்கை அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

சேரி

பல குடிகள் சேர்ந்து வாழ்ந்த இடம் சேரி என்று பெயர் பெற்றது. பள்ளர் வாழுஞ் சேரி பட்சேரி எனப்படும். பறையர் வாழுமிடம் பறைச்சேரி. ஆயர் வாழுமிடம் ஆயர் சேரி; பிராமணர் வாழுமிடம் பார்ப்பனச் சேரி.[9] எனவே சேரி என்னும் சொல் ஒரு குலத்தார் சேர்ந்து குடியிருந்து வாழும் இடத்தினை முற்காலத்தில் குறிப்பதாயிற்று. சோழ மண்டலக் கரையில் புதிதாகத் தோன்றிய ஒரு சேரி புதுச்சேரி என்று பெயர் பெற்றது. அவ்வூர்ப் பெயரை ஐரோப்பியர் பாண்டிச்சேரி யாகத் திரித்து விட்டனர். இக்காலத்தில் சேரி என்னும் சொல் இழிந்த வகுப்பினராக எண்ணப் படுகின்ற பள்ளர், பறையர் முதலியோர் வசிக்கும் இடங்களைக் குறிக்கின்றது. ஒவ்வொரு ஊரிலும் சேரி யுண்டு. அது ஊரின் புறத்தே தாழ்ந்த வகுப்பார்க்கு உரியதாக அமைந்திருக்கின்றது.

பயிர்த் தொழிலே பழந் தமிழ்நாட்டில் பழுதற்ற தொழிலாகக் கருதப்பட்டதெனினும் கைத்தொழிலும் பல இடங்களிற் சிறந்திருந்ததாகத் தெரிகின்

றது. நெய்யும் தொழில் தமிழ்நாட்டுப் பழந்தொழில்களில் ஒன்று. பட்டாலும், பருத்தி நூலாலும், கம்பளத்தாலும் நேர்த்தியான ஆடை நெய்ய வல்ல குலத்தார் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் வாழ்ந்தனர் என்று சிலப்பதிகாரம் கூறுகின்றது.[10] இன்னோரன்ன தொழில்கள் நிகழ்ந்த இடங்களைச் சில ஊர்ப்பெயர்களால் அறியலாம்.

ஊரும் தொழிலும்

கூறை என்னும் சொல் ஆடையைக் குறிக்கும். கூறை நெய்யும் தொழில் மிகுதியாக நடைபெற்ற நாடு கூறை நாடு என்று பெயர் பெற்றது. அந்நாடு இப்பொழுது ஒரு சிற்றூராகக் கொர நாடு என்னும் பெயர்கொண்டு மாயவரத்தின் ஒரு சார் அமைந்துள்ளது. நெய்யும் தொழிலைச் செய்யும் வகுப்பார் சாலியர் எனப்படுவர். அன்னார் சிறப்புற்று வாழ்ந்த இடங்கள் ஊர்ப்பெயர்களால் விளங்கும். தஞ்சாவூருக்கு அருகே சாலியமங்கலம் என்னும் ஊர் உள்ளது. அங்கு நெசவுத் தொழில் இன்றும் நடைபெறுகின்றது.

இங்ஙனம் தொழில்களால் சிறப்புற்ற ஊர்கள் பேட்டை யெனப்படும். சேலத்தின் மேல்பாகத்தில் செவ்வாய்ப் பேட்டை என்னும் சிற்றூர் உள்ளது. வாரந்தொறும் செவ்வாய்க்கிழமையில் சந்தை கூடும் இடமாதலால் அது அப்பெயர் பெற்றது என்பர். திருநெல்வேலிக்கு மேற்கே பேட்டை என்ற பெயருடைய ஓர் ஊர் உண்டு. பலவகையான பட்டடைகள் அங்கு இன்றும் காணப்படும்.

பேட்டை

ஐரோப்பிய இனத்தவருள் போர்ச்சுகீசியரைத் தமிழ்நாட்டார் பரங்கியர் என்று அழைத்தனர்.

ஆங்கில வர்த்தகக் கம்பெனியார் இந்நாட்டில் ஆதிக்கம் பெறுவதற்கு முன்னமே பரங்கியர் வாணிகம் செய்து வளமுற்றிருந்தனர். அவர்களால் திருத்தப் பட்ட ஊர்களில் ஒன்று தென்னார்க்காட்டிலுள்ள பரங்கிப்பேட்டையாகும். சிங்கப்பூர், சிங்களம் முதலிய நாடுகளோடு கடல்வழியாக வர்த்தகம் செய்யும் சோழமண்டலத் துறைமுகங்களில் பரங்கிப்பேட்டையும் ஒன்று. ஆடை நெய்தலும், பாய் முடைதலும் அங்கு நடைபெறும் கைத்தொழில்கள்.

சென்னைமா நகரத்தில் சில பேட்டைகள் உண்டு. தண்டையார்ப்பேட்டை, வண்ணார்பேட்டை, சிந்தா திரிப்பேட்டை முதலிய இடங்கள் கைத்தொழிலின் சிறப்பினால் பேட்டை யென்று பெயர் பெற்றன. தண்டையார்ப் பேட்டையில் இப்பொழுதும் நெய்யும் தொழில் நடந்து வருகிறது. கம்பெனியார் காலத்தில் சில குறிப்பிட்ட ஆடைகளைக் கைத்தறியின் மூல மாகச் செய்வதற்கென்று ஏற்படுத்தப்பட்ட ஊர் சிந்தாதிரிப் பேட்டையாகும்.[11]

தஞ்சை நாட்டிலுள்ள அய்யம்பேட்டையும், அம்மாபேட்டையும் நெசவுத் தொழிலாளர் நிறைந்த ஊர்கள். அய்யம்பேட்டையில் நூலாடையோடு பட்டாடையும் கோரைப்பாயும் செய்யப்படுகின்றன.

மன்னார் கடற்கரையில் முத்துப்பேட்டை என்னும் ஊர் உளது. கடலில் மூழ்கி முத்தெடுக்கும் பரதவர் முன்னாளில் அங்கே சிறந்திருந்தார்கள். முத்துவேலை நிகழ்ந்த இடம் முத்துப்பேட்டை யென்று பெயர் பெற்றது. இப்பொழுது அங்குள்ள மகமதியர் சங்குச் சலாபத்தை நடத்தி வருகின்றார்கள்.

(வட ஆர்க்காட்டிலுள்ள வாலாஜாபேட்டை முகமது அலியின் பெயரால் நிறுவப்பெற்ற நகரமாகும்.[12]) பதினெட்டுப் பேட்டைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு விளங்கிய அந்நகரம் பஞ்சு வியாபாரத்திலும், கூல வாணிகத்திலும் முன்னணியில் நின்றது. இக் காலத்தில் வாணிகம் குறைந்துவிட்டாலும் கைத்தொழில் நடைபெற்று வருகின்றது.

சாலை

பாண்டி நாட்டில் கொற்கைத்துறை பழங் காலத்தில் சிறந்திருந்த தன்மையை முன்னரே கண்டோம். வாணிபம் செழித்தோங்கி வளர்வதற்கு நாணய வசதி வேண்டும். ஆதலால் கொற்கைமூதூரின் அருகே அக்கசாலை யொன்று அமைக்கப்பெற்றது. நாணயம் அடிக்கும் இடமாகிய அக்கசாலையை உடைய ஊரும் அக்கசாலை என்று பெயர் பெற்றது. முதற் குலோத்துங்கசோழன் சாசனத்தில் அக்கசாலை ஈச்சுர முடையார் கோயில் குறிக்கப்படுதலால் பன்னிரண்டாவது நூற்றுண்டின் தொடக்கம்வரை அவ்வூர் அழிவுறுதிருந்ததென்பது விளங்கும். அச்சாசனம் அக்கசாலைப் பிள்ளையார் கோவிலிற் காணப்படுகின்றது.[13]

பழமையும் புதுமையும்

சில ஊர்களின் பழமையும் புதுமையும் அவற்றின் பெயர்களால் அறியப்படும். நெல்லை நாட்டில் பழவூர் என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். தேவாரத்தில் பழையாறை என்னும் ஊர் பாடல் பெற்றுள்ளது. இராமநாதபுரத்தில் பழையகோட்டை என்னும் ஊர் உண்டு. புதிதாகத் தோன்றும் ஊர்கள், புது என்னும் அடைமொழியைப் பெரும்பாலும் பெற்று வழங்கும். புத்தூர் என்று பெயர்பெற்ற ஊர்கள் தமிழ்நாட்-

டிற் பலவாகும். இன்னும், புதுக்கோட்டை, புதுச்சேரி, புதுக்குடி, புதுக்குளம், புதுப்பேட்டை, புதுவயல் முதலிய ஊர்ப்பெயர்களால் அவ்வூர்கள் புதிதாக எழுந்தவை என்பது போதரும்.

சில ஊர்களின் திசையை அவற்றின் பெயரால் நன்கறிதல் கூடும். இலக்கியத் தமிழில் குணக்கு என்பது கிழக்கு; குடக்கு என்பது மேற்கு. இவ்விரு சொற்களும் சில ஊர்ப்பெயர்களிலே காணப்படும். ஒரு காலத்தில் சோழ நாட்டின் தலைநகரமாக விளங்கிய ஜெயங்கொண்ட சோழபுரத்துக்குப் பத்துமைல் தூரத்தில் உள்ள ஊர் குணவாசல் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. தஞ்சைநாட்டில் குடவாசல் என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். முன்னாளில் சிறந்து விளங்கிய ஒரு நகரத்தின் மேற்குத் திசையில் அவ்வூர் அமைந்ததுபோலும். இன்னும் குடகு என்னும் நாடு தமிழ்நாட்டின் மேற்கு எல்லையாக விளங்கிற்றென்று இடைக்காலத் தமிழ் இலக்கணம் கூறுகின்றது.[14] தமிழகத்தின் மேற்றிசையில் அமைந்த காரணத்தால் தமிழ்நாட்டார் அதனைக் குடகு என்று அழைத்தார்கள். கிழக்கு, மேற்கு என்னும் சொற்களும் சில ஊர்ப்பெயர்களிலே காணப்படுகின்றன. நாகபட்டினத்துக்கு அருகேயுள்ள வேளூர், கீழ்வேளூர் என்று அழைக்கப்படுகின்றது. அவ்வூரின் பெயர் இப்பொழுது கீவளூர் என்று சிதைந்துள்ளது.

கிழக்கும் மேற்கும்

மலாடு என்னும் பழைய நாட்டின் தலைநகராக விளங்கிய ஊர் கீழூர் ஆகும். பாண்டி நாட்டுக் கரையில் உள்ள கீழக்கரை என்னும் துறையும், மதுரையிலுள்ள கீழக்குடி என்னும் ஊரும் திசைப்

பெயர்களைத் தாங்கி நிற்கின்றன. மதுரையிலுள்ள மேலூரும், வட ஆர்க்காட்டிலுள்ள மேல்பாடியும் இன்னோரன்ன பிறவும் மேற்குத் திசையைக் குறிப்பனவாகும்.

இங்ஙனமே வடக்கும் தெற்கும் சில பெயர்களில் அமைந்துள்ளன. தமிழ் நாட்டுக்கு வடக்கேயுள்ள நாட்டை வடுகு என்றழைத்தனர் பண்டைத் தமிழர்.

"வடதிசை மருங்கின் வடுகு வரம்பாக"

வடக்கும் தெற்கும்

என்று பாடினார் ஒரு பழம்புலவர்.[15] வடபாதி மங்கலம் முதலிய ஊர்களிலும் வடக்கைக் காணலாம். தமிழகத்தின் தென்பால் அமைந்த பாண்டிநாடு தென்னாடு என்று பெயர் பெற்றது. அந் நாட்டிலுள்ள தென் காசி, தென் திருப்பேரை முதலிய ஊர்கள் தெற்கே எழுந்தவை என்பது தெளிவாகும்.

இன்னும், ஊர்களின் அமைப்பைக் கருதி, தலை, இடை, கடை என்னும் அடைமொழிகள் அவற்றின் பெயரோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளன. தலையாலங்கானம், தலைச் செங்காடு என்னும் பாடல் பெற்ற ஊர்களின் பெயரில் தலையென்னும் அடைமொழி அமைந்துள்ளது. சேலம் நாட்டில் தலைவாசல் என்பது ஓர் ஊர். தஞ்சையில் தலைக்காடு என்னும் ஊரும், ஆர்க்காட்டில் தலைவாய் நல்லூர் என்னும் ஊரும் காணப்படுகின்றன.

தலை, இடை, கடை

இடை யென்னும் அடைமொழியைக் கொண்ட ஊர்களில் மிகப் பழமை வாய்ந்தன திருவிடைமருதூர், திருவிடைச் சுரம், இடையாறு முதலியனவாம். இவை மூன்றும் தேவாரப் பாடல் பெற்றுள்ளன.

இடைக்காடு என்னும் ஊரிலே பிறந்த புலவர் ஒருவர் இடைக்காடர் என்று பண்டை இலக்கியத்தில் பேசப்படுகின்றார். அரிசில் ஆற்றுக்கும், திருமலை ராயன் ஆற்றுக்கும் இடையேயுள்ள ஊர் இடையாற்றங் குடி என்னும் பெயர் பெற்றுள்ளது. இன்னும் இடை யென்று பொருள்படுகின்ற நடு என்னும் சொல், நெல்லை நாட்டிலுள்ள நடுவக்குறிச்சி, சோழ நாட்டிலுள்ள நடுக்காவேரி முதலிய ஊர்களின் பெயரில் அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

இனி, கடை யென்னும் அடையுள்ள ஊர்ப் பெயர்கள் சில உண்டு. சேலம் நாட்டிலுள்ள கடைக்கோட்டூரும், தென் ஆர்க்காட்டிலுள்ள கடைவாய்ச் சேரியும், நெல்லை நாட்டி லுள்ள கடையமும் இதற்கு எடுத்துக் காட்டாகும்.

பெரியதும் சிறியதும்

பெருக்கமும் சுருக்கமும் சில ஊர்ப்பெயர்களிலே பொருந்தி நிற்கக் காணலாம். கொங்கு நாட்டில் முற்காலத்தில் பெரியதோர் ஊராக விளங்கியது பேரூர் ஆகும். தஞ்சை நாட்டிலுள்ள பேரளம் என்னும் ஊரும், திருச்சிராப் பள்ளியைச் சேர்ந்த பெரும்புலியூரும் பெரிய ஊர்களாக இருந்திருக்க வேண்டுமென்று தெரிகின்றது. சிறிய ஊர்கள் சிற்றூர் என்று பெயர் பெற்றன. அத்தகைய சிற்றூர்களில் ஒன்று இப்பொழுது சித்தூர் என்னும் பெயரோடு ஒரு ஜில்லாவின் தலைநகராக விளங்குகின்றது. வட ஆர்க்காட்டில் சிற்றாமூர் என்னும் பெயருடைய ஊர் சமணர்களால் பெரிதும் போற்றப்படுவதாகும். பழைய சிவஸ்தலங்களில் ஒன்று சிற்றேமம் என்று பெயர்

பெற்றது. அது திரு என்னும் அடை கொண்டு திருச்சிற்றேமம் ஆயிற்று. நாளடைவில் அப்பெயர் திரிந்து திருச்சிற்றம்பலம் என வழங்குகின்றது.

நெடுமையும் குறுமையும்

சில ஊர்களின் நெடுமையும், குறுமையும் அவற்றின் பெயர்களால் அறியப்படும். நெடுங்களம் என்பது தேவாரத்திற் பாடப் பெற்றுள்ள பெரிய நகரம். திருநாவுக்கரசர் அவ்வூரை 'நெடுங்களமாநகர்' என்று பாடியுள்ளார். அவ்வூரின் பெயர் இப்பொழுது திரு நெடுங்குளம் என வழங்குகின்றது. மாயவரத்துக்கு அருகேயுள்ள நீடூர் என்னும் ஊர் பழங்காலத்தில் பெரியதோர் ஊராக இருந்திருத்தல் வேண்டும் எனத் தோற்றுகின்றது. நெல்லை நாட்டிலுள்ள திருப்பதிகளில் ஒன்று குறுங்குடி என்பதாகும். அது ஆழ்வாரது மங்களாசாசனம் பெற்றமையால் திருக்குறுங்குடி ஆயிற்று. திருச்சிராப்பள்ளியைச் சேர்ந்த குறும்புலியூரிலும், தொண்டை நாட்டுக் குறுங்கோழியூரிலும் குறுமை அமைந்திருக்கக் காண்கின்றோம்.

செம்மை, கருமை முதலிய நிறங்கள் சில ஊர்ப் பெயர்களில் விளங்குகின்றன. தஞ்சை நாட்டில் திருச் செங்காட்டங்குடி என்னும் ஊர் உள்ளது. செந்நிறக் காட்டின் இடையே அமைந்த குடியிருப்பு செங்காட்டங்குடி என்று பெயர் பெற்றது போலும். காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் அருகே தலைச்செங்கானம் என்னும் பெயருடைய ஊர் உண்டு. தேவாரத்திலும் சங்க இலக்கியத்திலும் அவ்வூர் குறிக்கப்படுகின்றது

செம்மை
கருமை
வெண்மை

செந்நிறத்தால் பெயர் பெற்ற குன்றுகளில் ஒன்று சேலம் நாட்டிலுள்ள செங்குன்று. அச்சிகரத்தின் பெயராகிய திருச்செங்கோடு என்பது இன்று ஊர்ப் பெயராக வழங்குகின்றது. சேர நாட்டில் செங்குன்று என்னும் வைணவத் திருப்பதி ஒன்று உண்டு. அது நம்மாழ்வாரால் பாடப்பட்டுள்ளது. இந்நாளில் அது செங்கன்னூர் என்னும் பெயரால் குறிக்கப்படுகின்றது. அருணசலம் என்னும் வடசொல்லின் பொருள் செங்குன்றம் என்பதேயாகும். அருணசலம் திருவண்ணமலையின் மறு பெயர். இன்னும் செங்குளம், செங்களக்குறிச்சி முதலிய ஊர்ப் பெயர்கள் செம்மையின் அடியாகப் பிறந்தவை. அவ்வாறே கருங்குளம், கருங்குழி, கார் குறிச்சி முதலிய ஊர்ப் பெயர்களில் கருமை அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

நிலத்தின் நிறம் பற்றி எழுந்த ஊர்ப் பெயர்கள் பலவாகும். கருநிறம் வாய்ந்த தரை கரிசல் எனப் படும். பாண்டி நாட்டில் சின்னக்கரிசல், குலையன் கரிசல் முதலிய ஊர்கள் உள்ளன. செந்நிறம் வாய்ந்த நிலம் செவ்வல் என்று பெயர் பெறும். தென்னட்டில் மேலச்செவல், கீழச்செவல், முள்ளிச்செவல் முதலிய ஊர்கள் உண்டு.[16] வெண்மையின் அடியாகப் பிறந்த ஊர்ப் பெயர்களும் உள்ளன. திருவெண்காடு, திருவெண்பாக்கம், திருவெள்ளறை முதலியன அதற்குச் சான்றாகும்.

சில குடியிருப்புக்களின் தன்மையை அவற்றின் பெயர்கள் அறிவிக்கின்றன. மேட்டில் அமைந்த

மேடும் பள்ளமும்

ஊர்களையும் பள்ளத்தில் அமைந்த ஊர்களையும் ஊர்ப் பெயர்களால் உணரலாம். சோழ மண்டலக் கரையில் அமைந்துள்ள கள்ளிமேடு என்னும் ஊர் முற்காலத்தில் கள்ளிகள் அடர்ந்து மேடாக இருந்த இடமென்று தெரிகின்றது. புதுச்சேரிக்கு வடக்கே கடற்கரையில் கூனிமேடு என்னும் ஊர் உள்ளது. இன்னும் சேலத்திலுள்ள மேட்டூரும், நீலகிரியிலுள்ள மேட்டுப்பாளையமும் மேடான இடங்களில் அமைந்த ஊர்களேயாகும்.

திட்டை, திடல் முதலிய சொற்களும் மேட்டைக் குறிப்பனவாம். தஞ்சை நாட்டில் திட்டை என்பது ஒரு ஊர். இன்னும் நடுத்திட்டு, மாளிகைத் திடல், பிள்ளையார் திடர், கருந்திட்டைக் குடி முதலிய ஊர்கள் தஞ்சை நாட்டில் உண்டு.

பள்ளம் என்னும் சொல் பல ஊர்ப் பெயர்களில் அமைந்துள்ளது. பெரும் பள்ளம், இளம் பள்ளம், ஆலம் பள்ளம், எருக்கம் பள்ளம் முதலிய ஊர்கள் தஞ்சை நாட்டில் காணப்படும்.[17] நெல்லை நாட்டிலுள்ள முன்னீர்ப் பள்ளமும், இராமநாதபுரத்திலுள்ள பள்ளத்தூரும், பள்ளத்தாக்கான இடங்களில் அமைந்திருந்த ஊர்கள் போலும்.

குழி என்னும் சொல்லும் பள்ளத்தைக் குறிக்கும். கருங்குழி, ஊற்றுக்குழி, அல்லிக்குழி, பள்ளக்குழி, குழித்தலை முதலிய ஊர்கள் தமிழ் நாட்டின் பல பாகங்களில் அமைந்துள்ளன. இன்னும் பள்ளத்தைக் குறிக்கும் தாழ்வு என்னும் சொல் தாவு எனச் சிதைந்து சில ஊர்ப் பெயர்களிலே வழங்குகின்றது.

கருங்குழித்தாவு, பணிக்கத்தாவு முதலிய ஊர்ப் பெயர்கள் இதற்குச் சான்றாகும்.

பழங் காலத்தில் மரங்களின் அடியில் சில குடியிருப்புக்கள் தோன்றி அவை நாளடைவில் ஊர்களாயிருக்கின்றன. அவ்வூர்களின் வரலாறு அவற்றின் பெயரால் விளங்கும். திருப்பனந்தாள் என்னும் பழம்பதி பனங்காட்டில் எழுந்த ஊராகத் தெரிகின்றது. சேலம் நாட்டில் முருக்கந்தாள் என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். நெல்லை நாட்டில் ஆலந்தாள், ஈச்சந்தாள், கருவந்தாள் முதலிய ஊர்கள் காணப்படுகின்றன. தாள் என்ற பொருளைத்தரும் அடி என்னும் சொல் மாவடி, ஆலடி, இலவடி, மூங்கிலடி முதலிய ஊர்ப் பெயர்களில் அமைந்துள்ளது.

தாளும் அடியும்

ஊர்ப் பொதுவாக அமைந்த இடம் நத்தம் எனப்படும். அத்தகைய இடம் குடியிருப்பாக மாறிய பின்னரும் பழைய பெயர் எளிதாக மறைவதில்லை. நெல்லை நாட்டிலுள்ள கீழநத்தம், மேலநத்தம் என்னும் ஊர்களும், மதுரையிலுள்ள பிள்ளையார் நத்தமும், தென் ஆர்க்காட்டிலுள்ள திருப்பணி நத்தமும், செங்கற்பட்டிலுள்ள பெரிய நத்தமும் இதற்குச் சான்றாகும். சேலம் நாட்டு நாமக்கல் வட்டத்தில் வெட்டை வெளியான இடத்தில் ஒரு நத்தம் தோன்றிற்று. அது பொட்டல் நத்தம் என்று பெயர் பெற்றது. நாளடைவில் அப் பெயர் தேய்ந்து சிதைந்து பொட்டணம் ஆயிற்று. பழைய பொட்டலும் நத்தமும் இப்போது பொட்ட

நத்தம்

ணத்தில் அமைந்திருத்தலைக் காண்பது ஒரு புதுமையாகும்.

இனி, களம் என்னும் சொல்லால் குறிக்கப்படும் ஊர்கள் சிலவற்றைக் காண்போம். பொதுவாகக் களம் என்பது சமவெளியான இடத்தைக் குறிக்கும். சிதம்பரத்துக்கு அருகேயுள்ள திருவேட்களம் என்னும் ஊர் தேவாரப் பாடல் பெற்றுள்ளது. ஈசனிடம் பாசுபதாஸ்திரம் பெறக்கருதிய அர்ச்சுனன் அவர் அருளைப் பெறுதற்கு நெடுங்காலம் வேட்ட களம் திருவேட் களம் என்று பெயர் பெற்றதென்பர். அக்களமே இப்பொழுது அண்ணுமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் இருப்பிடமாக அமைந்திருக்கின்றது. சேர நாட்டிலுள்ள திருவஞ்சைக் களம் சேரமான் பெருமாள் காலத்தில் சிறந்ததோர் திருநகராக விளங்கிற்று. அஞ்சைக் களத்தில் அமர்ந்த ஈசனைச் சேரமான் தோழராகிய சுந்தரர் பாடிப் பரவினார். இன்னும் திருநாவுக்கரசரால் பாடப் பெற்ற நெடுங்களம் என்னும் நகரின் சிறப்பினை முன்னரே கண்டோம்.

களம்

களம் என்ற சொல்லின் அடியாகப் பிறந்த களத்தூர் என்பதும் ஊர்ப் பெயராகக் காணப்படுகின்றது. புகழேந்திப் புலவர் என்னும் தமிழ்க் கவிஞர் பிறந்தவூர் களத்தூராகும். ஏனைய களத்தூர்களுக்கும் அவர் பிறந்த களத்தூருக்கும் வேற்றுமை தெரிதற்காக பொன் விளைந்த களத்தூர் என்று அவ்வூரைக் குறித்துள்ளார்கள்.

வெளி என்னும் சொல் சில ஊர்ப் பெயர்களில் அமைந்திருக்கின்றது. நாகபட்டினத்துக்கு அருகே

வடக்கு வெளி என்னும் ஊர் உண்டு.

வெளி

சங்க காலத்துப் புலவரில் இருவர் வெளி என்னும் பெயருடைய ஊர்களில் பிறந்ததாகத் தெரிகின்றது. எருமை வெளியனார் என்பது ஒருவர் பெயர். வீரைவெளியனார் என்பது மற்றொருவர் பெயர். அவ்விருவரும் முறையே எருமை வெளியிலும், வீரைவெளியிலும் பிறந்தவரென்பது நன்கு விளங்குகின்றது.

அரணும் அமர்க்களமும்

தமிழகத்தில் முன்னாளில் கோட்டை கொத்தளங்கள் பல இருந்தன. அரசனுக்குரிய மனை அரண்மனை யென்று அழைக்கப்பட்டது. அரண் அமைந்த சில ஊர்களின் தன்மையை அவற்றின் பெயர்களால் அறியலாம்.

எயில் என்னும் சொல் கோட்டையைக் குறிக்கும். ஆகாயவழியாகச் செல்லும் கோட்டை போன்ற விமானங்களைத் 'தூங்கு எயில்' என்று சங்கஇலக்கியம் குறிக்கின்றது.[18] தொண்டை நாட்டில் பண்டை

எயில்

நாளில் இருந்த இருபத்துநான்கு கோட்டங்களில் ஒன்று எயிற் கோட்டம் என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. அக் கோட்டத்திலேயே தொண்டைநாட்டின் தலைநகராகிய காஞ்சிமா நகரம் விளங்கிற்று. அக் காரணத்தால் காஞ்சியை எயிற்பதி என்று சேக்கிழார் குறித்துப் போந்தார்.[19] காஞ்சிமா நகரத்தின் பழைய வடிவம் ஓர் அழகிய பாட்டிலே காட்டப்படுகின்றது.

"ஏரி யிரண்டும் சிறகா எயில் வயிருக்
காருடைய பீலி கடிகாவாச்—சீரிய
அத்தியூர் வாயா அணிமயிலே போன்றதே
பெற்றோரான் கச்சிப் பொலிவு"[20]

என்பது அப்பாட்டு. காஞ்சி நகரம் ஓர் அழகிய மயில் போன்றது. எயில் அம்மயிலின் உடல்; ஏரி அதன் சிறகு; அத்தியூர் அதன் வாய்; அடர்ந்த காடு அதன் தோகை என்பது அப்பாட்டின் கருத்து. எனவே காஞ்சிபுரம் ஒரு மயிலக் கோட்டையாக விளங்கிற் றென்பது நன்கு அறியப்படும்.

பண்டை நாளில் பாண்டி நாட்டில் எயில்கள் பல இருந்தன. பூதப் பாண்டியனுடைய சிறந்த நண்பனாகிய சிற்றரசன் ஒருவன் எயில் என்னும் ஊரில் இருந்து ஆண்ட செய்தி ஒரு பழம்பாட்டால் தெரி கின்றது.[21] மன்னெயில் ஆந்தை என்று பாண்டி யன் அவனைக் குறித்தலால் நிலைபெற்ற கோட்டை யாக அவனது எயில் விளங்கியிருத்தல் வேண்டும் என்று தோற்றுகின்றது.

பழங்காலத்தில் சோழநாட்டின் தலைநகராகத் திருவாரூர் என்னும் நகரம் விளங்கிற்று. அவ்வூரில் சோழமன்னர்கள் அரசுவீற்றிருந்த செய்தியைச் சேக்கிழார் வாக்கால் அறியலாகும்.[22] அக்காலத்தில் அது அரண் அமைந்த சிறந்த நகரமாக அமைந் திருந்ததென்பது சில அடையாளங்களால் அறியப் படும். பேரெயில் என்னும் பெயருடைய ஒரு கோட்டை அதன் அருகே இருந்தது. அக்கோட்டை யைச் சுற்றி ஒரு சிற்றூர் எழுந்தது. அவ்வூர் பேரெயி லூர் என்று பெயர் பெற்றது. இந்நாளில் அப் பெயர் சிதைந்து பேரையூர் என வழங்குகின்றது.[23]

பாண்டி நாட்டில் கானப் பேரெயில் என்னும் பெருங் கோட்டை இருந்தது. வேங்கைமார்பன் என்று பெயர் பெற்ற வீரன் ஒருவன் அக்கோட்டையின் தலைவனாக விளங்கினான். பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதி அவன்மீது படையெடுத்துச் சென்று கானக்கோட்டையைக் கைப்பற்றிய செய்தி சங்க இலக்கியங்களில் கூறப்படுகின்றது. அவ்வெற்றியின் காரணமாக அம்மன்னன் கானப் பேரெயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதி என்னும் உயரிய பட்டம் பெற்றான்.[24]

கானப் பேரெயிலுக்கு அணித்தாக ஏழெயில் என்னும் கோட்டை ஒன்று இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. ஒருகால் அக்கோட்டையைக் கைப்பற்றிய நலங்கிள்ளி யென்ற சோழனை

“தென்னம் பொருப்பன் நன்னாட்டுள்ளும்
ஏழெயிற் கதவம் எறிந்து கைக்கொண்டு நின்
பேழ்வாய் உழுவை பொறிக்கும் ஆற்றலை”

என்று கோவூர்கிழார் புகழ்ந்து பாடியுள்ளார். இராமநாதபுரத்துச் சிவகங்கை வட்டத்தில் எழுபொன் கோட்டை என்று வழங்கும் ஊரே பழைய ஏழெயில் என்பர்.

நெல்லை நாட்டில் ஆழ்வார் திருநகரிக்கு அருகே ஒரு பேரெயில் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. அக்கோட்டை நகரத்தில் திருமால் கோயில்கொண்டருளினார். ஆதலால் அவ்வூர் திருப்பேரெயில் என்று அழைக்கப்பட்டது.[25] திருப்பேரை என்பது அப்பெயரின் குறுக்கம்; வைணவத் திருப்பதிகளில் வடநாட்டில் திருப்பேர் நகர் ஒன்று இருத்தலால் இதனைத் தென் திருப்பேரை என்று அழைத்தார்கள். தென்

திருப்பேரி என்பது இன்று அவ்வூர்ப் பெயராக வழங்குகின்றது. இன்னும் வட ஆர்க்காட்டிலுள்ள செஞ்சிக்கோட்டையின் அருகே எய்யல் என்னும் பெயருடைய ஊர் உண்டு. எயில் என்பதே எய்யல் எனச் சிதைந்துள்ளது.

சேலம் நாட்டு ஆற்றூர் வட்டத்திலுள்ள ஆறகழூர் முற்காலத்தில் சிறந்ததோர் கோட்டையாக விளங்கிற்று. அங்குள்ள திருக்காமேச்சுரம் என்னும் சிவாலயத்திற்குப் பெருநில மன்னரும், குறுநில மன்னரும் அளித்த நன்கொடை சாசனங்களிலே

அகழி

காணப்படும்.[26] அவ்வூருக்கு அண்மையில் பெரியாரை என்னும் பெயருடைய கோட்டை யொன்று இருந்தது. அதன் அடையாளம் இன்றும் காணப்படும். இப்போது அவ்விடம் பெரியேரி என்று வழங்குகின்றது.

கோட்டையின் மதிற்சுவர் இஞ்சி என்ற சொல்லாற் குறிக்கப்படும். பாண்டி நாட்டில் மதுரைக்கு அண்மையில் வடபழஞ்சி, தென்பழஞ்சி என்னும் ஊர்கள் உள்ளன. பழஞ்சி என்பது பழ இஞ்சி என்பதன் சிதைவாகத் தோன்றுகின்றது. இவற்றால் பண்டைய நகரத்தின் கோட்டை மதில்

இஞ்சி

களின் எல்லையை ஒருவாறு அறிந்து கொள்ளலாகும். நெல்லைநாட்டில் நாங்குனேரிக்குத் தெற்கே ஆறு மைல் தூரத்தில் பெரும்பழஞ்சி, சிறுபழஞ்சி என்னும் இரண்டு ஊர்கள் உண்டு. அவை பழங்கோட்டைகளாகக் கருதப்படுகின்றன. இக்காலத்தில் பெரும்பழஞ்சிக்கு வழங்கும் தளபதி சமுத்திரம் என்னும் பெயரும் அவ்வூரின் வீரப்பான்மையை விளக்குகின்றது.

ஆரை என்னும் சொல்லும் கோட்டையின் மதிலைக் குறிப்பதாகும். சேலம் நாட்டில் ஆரைக்கல் என்னும் கோட்டை உண்டு. அங்குள்ள பாறையின் மீது பெருமாள் கோவில் எழுந்து சிறந்தது. பெருமானுடைய திருநாமம் ஆரைக்கல் பாறையில் போடப்பட்டது. அக்காரணத்தால் ஆரைக்கல் என்னும் பழம் பெயர் மாறி நாமக்கல் என்னும் பெயர் அவ்வூர்க்கு அமைவதாயிற்று.[27] அது இருபகுதிகளை யுடையதாய் விளங்குகின்றது. ஒன்று கோட்டை; மற்றொன்று பேட்டை. கோட்டை இருநூறடி உயரமுள்ள பாறையின் உச்சியில் உள்ளது. அரை மைல் சுற்றளவுடைய கோட்டையின் மதில்கள் இன்றும் காணப்படுகின்றன. பேட்டையே ஊராக விளங்குகின்றது.

ஆரை

அகழி சூழ்ந்த கோட்டையைக் கிடங்கில் என்றும் கூறுவதுண்டு. முன்னாளில் கிடங்கில் என்னும் பெயருடையகோட்டையின் தலைவனாகவும், கொடை வள்ளலாகவும் விளங்கிய நல்லியக்கோடன் என்னும் சிற்றரசனது பெருமையைச் சிறுபாணாற்றுப்படை கூறுகின்றது. அவன் காலத்தில் அவ்வூர் கோட்டை மதில்களாலும், அகழிகளாலும் நன்றாக அரண் செய்யப்பட்டிருந்தது. இன்றும் அங்கு காணப்படும் சிதைந்த சுவர்களாலும், தூர்ந்த கிடங்குகளாலும் அதன் பழம் பெருமை அறியப்படும். கிடங்கால் என்னும் பெயர் கொண்டு வழங்கும் அவ்வூருக்கு அண்மையில் திண்டிவனம் இப்பொழுது சிறந்து திகழ்கின்றது.

கிடங்கில்

அரசனுக்குரிய படைகள் அமைந்த இடம் படை வீடு எனப்படும். தமிழ் நாட்டார் வீரத்தெய்வமாக வழிபடும் முருகன் ஆறுசிறந்த படை வீடுகளில் அமர்ந்து அருள் புரிகின்றான் என்பர்.[28] நெல்லை நாட்டில் பாண்டியனுக்குரிய படை வீடு ஒன்று பொருனை யாற்றின் கரையில் இருந்தது. மணப் படை வீடு என்பது அதன் பெயர். இப்பொழுது மணப்படை என்று வழங்கும் அவ்வூரின் அருகேயுள்ள கொட்டாரம், செப்பறை என்னும் சிற்றூர்கள் அதன் பழம் பெருமைக்குச் சான்று பகர்கின்றன[29]. பாண்டி நாட்டின் பண்டைத் துறைமுக நகரமாகிய கொற்கைக்கு மணப் படைவீடு ஒரு சிறந்த பாதுகாப்பாக அமைந்திருந்ததென்று கருதலாகும்.

படைவீடு

வட ஆர்க்காட்டில் ஆரணி என்னும் ஊருக்கு மேற்கே ஆறு மைல் தூரத்தில் படைவீடு என்ற பெயருடைய சிறந்த நகரம் ஒன்று இருந்தது. குறும்பர் குலத்தைச் சேர்ந்த அரசர்கள் அதனைத் தலை நகராகக் கொண்டு நெடுங்காலம் ஆட்சி புரிந்தனர். அந்நாளில் அப் படைவீடு பதினாறு மைல் சுற்றளவுடையதாய், கோட்டை கொத்தளங்களோடு விளங்கிற்று.[30] சோழ மன்னர் குறும்பரை வென்று அவர் படை வீட்டை அழித்தனர் என்று சரித்திரம் கூறும். இன்று அந்நகரின் பண்டைப் பெருமை யொன்றும் காணப்படவில்லை. இடிந்து விழுந்த மதில்களும் எருக்கும் குருக்கும் அடர்ந்த காடுகளும் பழைய படை வீட்டின் எல்லை காட்டி நிற்கின்றன. மண் மாரி பெய்து அவ்வூரை அழித்துவிட்டதென்று அங்குள்ளார் கூறுவர்.

படை வீரருக்குரிய ஊர் பாளையம் எனப்படும். தமிழகம் முழுமையும் பல பாளையங்கள் காணப் படினும் சிறப்பாகக் கொங்கு நாடே பாளையத்திற்குப் பேர் பெற்ற நாடாகும். பாளையத்தின் தலைவன் பாளையக்காரன் என்று அழைக்கப் படுவான். மேட்டுப் பாளையம், கோபிச் செட்டிப் பாளையம், உத்தம பாளையம், உடையார் பாளையம், இராஜ பாளையம் முதலிய பாளையங்கள் தமிழ் நாட்டில் உண்டு. திருநெல்வேலிக்கருகே பாளையங் கோட்டை என்னும் ஊர் உள்ளது. அதற்கு மேற்கேயுள்ள பாளையம் மேலப் பாளையம் என்று பெயர் பெற்றது.

பாளையம்

வல்லம் என்ற சொல்லும் அரணுடைய ஊரைக் குறிப்பதாகத் தெரிகின்றது. வட ஆர்க்காட்டிலுள்ள திருவல்லம் என்னும் ஊர் பாண மன்னர்களுக்குரிய கோட்டைகளில் ஒன்றாக விளங்கிற்று. அது ஒரு சிறந்த படைவீடாகப் பத்தாம் நூற்றாண்டில் விளங்கிய பான்மை சாசனங்களால் அறியப்படும்.[32]

வல்லம்

தஞ்சாவூருக்குத் தென் மேற்கே ஏழு மைல் தூரத்தில் மற்றொரு வல்லம் உண்டு. இக்காலத்தில் அழிந்த அகழிகளே யன்றி அதன் பழம் பெருமையை அறிதற்குரிய அடையாளம் ஒன்றும் அங்கு இல்லை. தஞ்சைமா நகரைச் சோழ மன்னர்கள் தலைநகராகக் கொள்வதற்கு முன்னே வல்லம் என்னும் கோட்டை களில் ஒரு வகுப்பாருடைய தலைநகரமாகச் சிறந் திருந்தது. வல்லத்தில் அரசு புரிந்த குடியினர் வல்லத்தரசு என்னும் பட்டம் பெற்றனர். வல்லம்

சீரிழந்த பின்னர் வல்லத்தரசுகள் கள்ளர் குடியில் கலந்து விட்டார்கள்.

கோட்டை

கோட்டை என்பது அரணைக் குறிப்பதற்குப் பெரும்பான்மையாக வழங்கும் சொல்லாகும். முற்காலத்தில் மண்ணால் அமைந்திருந்த கோட்டைகளும், பிற்காலத்தில் கல்லாற் கட்டப்பட்ட கோட்டைகளும் இன்றும் பல இடங்களிற் காணப் படுகின்றன. பாண்டி நாட்டில் நிலக் கோட்டை என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். அங்குப் பாளையக்காரன் ஒருவன் கட்டிய மட்கோட்டை இன்றும் உள்ளது. நிலக்கோட்டையின் அருகே சிறுமலையின் சாரலில் குலசேகரன் கோட்டை என்னும் ஊர் உண்டு. பாண்டி மன்னனாகிய குலசேகரன் பெயரை அக்கோட்டை தாங்கி நிற்கின்றது. இன்னும், நிலக்கோட்டைக்கு அண்மையிலுள்ள மற்றொரு கோட்டை தொட்டியன் கோட்டை என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. வடுகர் இனத்தைச் சேர்ந்த தொட்டியத் தலைவன் ஒருவன் அக்கோட்டையைக் கட்டுவித்தான் என்பர்.

மதுரையைச் சேர்ந்த திருமங்கலத்துக்கு அண்மையில் கீழக் கோட்டை, மேலக் கோட்டை, நடுக் கோட்டை என மூன்று கோட்டைகள் அமைந்துள்ளன. தொண்டைமான் குலத்தினர் ஆளும் நாடு புதுக்கோட்டை என்று அழைக்கப்படுகின்றது. தொண்டைமான் ஆட்சியைத் தோற்றுவித்த இரகுநாதன் என்பவர் பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், புதிதாக ஒரு கோட்டை கட்டி அதற்குப் புதுக்கோட்டை என்று பெயரிட்டார். அவர் காலத்தில் அது தலைநகரமாகச் சிறந்திருந்தமை

யால் அக்கோட்டையின் பெயரே நாட்டின் பெயராயிற்று. இன்னும், பட்டுக் கோட்டை, தலைவன் கோட்டை, உக்கிரன் கோட்டை முதலிய ஊர்ப் பெயர்களில் கோட்டை என்னும் சொல் அமைந்திருக்கக் காணலாம்.

துர்க்கம்

மலைகளில் அமைந்த கோட்டை துர்க்கம் என்று பெயர் பெறும். தமிழ் நாட்டில் சில துர்க்கங்கள் உண்டு. வட ஆர்க்காட்டு வள்ளிமலைக் கருகே யுள்ள நெடிய குன்றத்தில் அமைந்த கோட்டை மகிமண்டல துர்க்கம் என்று குறிக்கப்படுகின்றது. அம்மலை மூன்று திசைகளில் செங்குத்தாக ஓங்கி நிற்கின்றது. மற்றைய திசையும் மதிற் சுவர்களால் செப்பமாகப் பாதுகாக்கப் பட்டுள்ளது.

காவல்

இன்னும் பெருங்கோட்டைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும், பகைவர் வருகையை அறிந்து தெரிவித்தற்கும் சில அமைப்புக்கள் முற்காலத்தில் இருந்தன. அவை பாதுகாப்புக்காக ஏற்பட்டமையால் காவல் என்று பெயர் பெற்றன. கோயம்புத்தூரைச் சேர்ந்த நடுக்காவல் என்னும் ஊரும், செங்கற்பட்டிலுள்ள கோட்டைக் காவலும், உத்தரமெடிக்காவலும் இத்தன்மை வாய்ந்தன என்று தெரிகின்றது.

வட ஆர்க்காட்டு வேலூர் வட்டத்திலுள்ள ஆம்பூர் என்பது சாசனங்களில் ஆண்மையூர் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது.[32] அங்குள்ள வீரக் கல்லில், வில்லும் வாளும் தாங்கிய வீரன் ஒருவன், மாற்றாரது அம்புகள் உடலிற் பாய நிற்கும் நிலை காட்டப்படுகின்றது. பகைவர்க்குப் புறங்கொடாது விழுப் புண்

பட்டு வீழ்ந்த அவ்வீரனது பெருமைக்கு அறிகுறியாக ஆண்மையூர் என்று அதற்குப் பெயரிட்டனர்போலும்.

வீரம் செறிந்த தமிழ்நாட்டில் வாழ்ந்த சில பெருநிலமன்னரும், குறுநில மன்னரும் அரிய வீரச்செயல்களால் அழியாப் புகழ்பெற்றனர். அவர் பெற்றிருந்த பட்டங்கள் வெற்றியின் சின்னங்களாக விளங்கின.

வீரவிருதுகள்

செய்யாற்றங் கரையில் நிகழ்ந்த கடும்போரில் வெற்றிபெற்ற தலைவன் ஒருவன் 'செய்யாற்று வென்றான்' என்னும் பட்டம் பெற்றான். அவ்வாறே, பாலாற்றங் கரையில் நிகழ்ந்த பெரும் போரில் மாற்றாரை வென்ற வீரன் ஒருவன் 'பாலாற்று வென்றான்' என்று பாராட்டப் பெற்றான். செய்யாற்று வென்றான் என்பதும், பாலாற்று வென்றான் என்பதும், ஆர்க்காட்டு வட்டத்தில் ஊர்ப்பெயராக விளங்குகின்றன. நெல்லை நாட்டில் சென்றவிடமெல்லாம் செருவென்ற சிறந்த படைத் தலைவன் ஒருவன் 'எப்போதும் வென்றான்' என்னும் உயரியபட்டம்பெற்றான். அப்பட்டம் இன்றும் ஓர் ஊரின் பெயராக நின்று நிலவுகின்றது.

போர்க்களத்தில் தனித்தனியே வீரம் விளைத்துப் புகழ்பெற்ற ஆண்மையாளரும் தமிழ்நாட்டில் உண்டு. ஒரு வீரன் மாற்றார் விடுத்த அம்புகளைத் தன் நெடுங்கரத்தால் பிடித்து முறித்தான். அச்செயல் கண்டு வியந்த படைத் தலைவன் அவ்வீரனுக்குக் 'கணை முறித்தான்' என்ற பட்டம் அளித்தான். மற்றொரு வீரன் மாற்றார் பொழிந்த சரமாரியைக் கண்டும் அச்சமென்பது சிறிதுமின்றி மலை போன்ற மார்பில் அம்புகளைத் தாங்கி நின்றான். அவ்வீரச் செயலை வியந்து அவனைச் 'சரந்தாங்கி' என்று

சீராட்டினார்கள். இவ்விருபட்டங்களும் பாண்டி நாட்டில் ஊர்ப்பெயராக வழங்குகின்றன. மலைதாங்கி என்னும் பெயருடைய ஊர் ஒன்று சேலம் நாட்டிலே காணப்படுகின்றது.

நாட்டில் அவ்வப்போது தலைகாட்டிய கலகங்களையும், குழப்பங்களையும் அடக்கி, அரசருக்கும் குடிகளுக்கும் நலம்புரிந்த வீரர்கள் உயரிய பட்டம் பெற்று விளங்கினர். உள்நாட்டுக் கலகத்தை ஒடுக்கிய ஒரு வீரனை 'அமர் அடக்கி' என்றும், கொடுமை விளைத்த ஒரு கூட்டத்தாரின் கொட்டத்தை ஒடுக்கிய மற்றொரு வீரனை 'மறம் அடக்கி' என்றும் தமிழ்நாடு பாராட்டுவதாயிற்று. இவ்விரண்டு பட்டங்களும் தஞ்சை நாட்டில் ஊர்ப் பெயர்களாக இன்றும் வழங்குகின்றன.

தென்னார்க்காட்டில் உலகங்காத்தான் என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். காளுடுகாத்தான் என்பதும் மானங்காத்தான் என்பதும் பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஊர்கள்.

போர்க்களத்திலும் அவைக்களத்திலும் சிறந்த சேவை செய்தவர்க்குப் பழந்தமிழ் மன்னர் ஏனாதி என்ற பட்டம் வழங்கியதுண்டு. நாட்டுக்கும் அரசுக்கும் நற்றொண்டு செய்து பண்டைப் பெருமக்கள் பெற்ற அப்பட்டம் சில ஊர்ப் பெயர்களில் இன்றளவும் நின்று நிலவுகின்றது. ஏனாதிமங்கலம் என்ற ஊர் தென்னார்க்காட்டுத் திருக்கோயிலூர் வட்டத்தில் உள்ளது. விருத்தாசல வட்டத்தில் ஏனாதிமேடு என்பது ஓர் ஊரின் பெயர்.

இன்னும் வீரப்பரிசாகவும், வெற்றிச் சின்னமாகவும் விளங்கும் சில ஊர்கள் தமிழ் நாட்டில் உண்டு.

தஞ்சை நாட்டிலுள்ள வீரமங்கலம், பரிவீரமங்கலம், கொற்றமங்கலம், செருமங்கலம் முதலிய ஊர்கள் அத்தன்மை வாய்ந்தனவாகத் தோற்றுகின்றன.

சோழநாட்டை ஆண்ட ஆதிஅரசருள் தலைசிறந்தவன் திருமாவளவன் என்னும் கரிகாற்சோழன். அம்மன்னனது ஆதிக்கத்திற்குக் கால்கோள் செய்த இடம் வெண்ணிப் போர்க்களம். சேரனும் பாண்டியனும் சேர்ந்து கரிகாலனை நசுக்கக் கருதினர்; பெரும் படை எடுத்தனர். சோழ நாட்டில் நேசச் சேனை வெள்ளம் பரந்து பாய்ந்தது. அது கண்ட சோழன் படை உருத்தெழுந்து மாற்றாரை எதிர்த்தது. வெண்ணி என்னும் ஊரில் இரு திறத்தார்க்கும் நிகழ்ந்த கடும்போரில் பாண்டியன் விழுந்து உயிர் துறந்தான். நேசப்படை நிலைகுலைந்து ஓடிற்று. அந்நிலையில் கரிகாலன் விட்ட அம்பு சேரமன்னன் முதுகில் தைத்தது. மானமழிந்த சேரன் உண்ணா நோன்பிருந்து உயிர் துறந்தான். வெற்றிமாலை சூடிய கரிகாலன் அன்று முதல் மூன்று தமிழ் நாட்டையும் ஒரு குடைக் கீழ் ஆளத் தொடங்கினான். இங்ஙனம் கரிகாற் சோழன் வெண்ணியிற் பெற்ற வெற்றியைப் பாட்டில் அமைத்தனர் தமிழ்ப் பாவலர்.[33]

வெண்ணி

தலையாலங்கானமும் பண்டை நாளில் ஒரு பெரும் போரைக் கண்டது. பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் பகையரசரை வென்று அழியாப் புகழ் பெற்ற களம் தலையாலங்கானம். 'இளையன் என்றும், சிறியன் என்றும் என்னை இகழ்ந்துரைத்த சேர சோழ மன்னரைத் தாக்கித் தகர்த்துச் சிறை பிடித்து மீள்வேன்' என்று செழியன் கூறிய வஞ்சினப்பாட்டு

புறநானூற்றிலே காணப்படுகின்றது.[34] சேர சோழ மன்னர்க்குக் குறுநில மன்னர் ஐவர் துணை புரிந்தனர். இருதிறத்தார்க்கும் தலையாலங்கானத்தில் நிகழ்ந்த கடும் போரில் செழியன் வென்றான். எழுவரும் தோற்றார். புவிச்செல்வமும், புலமைச் செல்வமும் வாய்ந்த நெடுஞ் செழியனைப் புலவர்கள் பாமாலை சூட்டிப் புகழ்ந்தனர். செழியனது ஆன்ற மதிப்பிற்குரியராயிருந்த மாங்குடிமருதனார் அம்மன்னனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாக வைத்து மதுரைக்காஞ்சி பாடினார். நற்றமிழ் வல்ல நக்கீரர் அவன்மீது நெடுநல்வாடை பாடினார். இங்ஙனம் தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியன் தமிழ் இலக்கிய உலகத்தில் அழியாப் புகழ் அடைந்தான்.

தலையாலங் கானம்

இமயமலையில் புலிக்கொடி யேற்றிய கரிகாலன் வழிவந்த சோழர்கள் பல்லவமன்னர்க்கு ஆறு நூற்றாண்டுகளாக அடங்கியிருக்க நேர்ந்தது. அந்த நிலையில் பல்லவமன்னன் அபராசிதன் என்பவன் கங்க வாணனைத் துணைக்கொண்டு பாண்டிநாட்டின் மீது படையெடுத்தான். கும்பகோணத்திற்கு வடமேற்கே ஐந்துமைல் தூரத்தில் மண்ணியாற்றங்கரையிலுள்ள திருப்புறம்பயம் என்னும் இடத்தில் பல்லவப்படைக்கும், பாண்டியன் சேனைக்கும் பெரும்போர் நிகழ்ந்தது. கங்க அரசன் வரகுண பாண்டியனாற் கொல்லப் பட்டான். இங்ஙனம் வீரப்போர் புரிந்து வீழ்ந்த கங்க வாணனுக்குத் தமிழ் நாட்டார் நாட்டிய வீரக்கல் இன்று திருப்புறம்பயத்தில் ஒரு கோவிலாக விளங்குகின்றது. அப்போரில் பல்லவன் வெற்றி பெற்றான். ஆயினும் அது பெயரளவில் அமைந்ததே

யன்றிப் பயன் அளித்ததாகத் தோன்றவில்லை. பல்லவர் ஆட்சி நிலைகுலைவதற்கும், சோழரது ஆட்சி மீண்டும் சோழ மண்டலத்தில் நிலைபெறுவதற்கும் காரணமாயிருந்த திருப்புறம்பயப் போர் தமிழ்நாட்டு வரலாற்றில் ஒரு பெரிய நிகழ்ச்சியாகும். அப்போரின் விளைவாகத் தஞ்சைமா நகரில் ஆதித்தசோழன் முடிசூட்டப் பெற்று அரசாளும் பெருமை எய்தினன். அவன் வழிவந்த பெருமன்னர் தஞ்சைச் சோழர் என்று பெயர் பெற்றுத் தமிழ்நாட்டுக்கு ஏற்றமும் தோற்றமும் அளிப்பாராயினர்.

அடிக்குறிப்பு

1. "படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும்
உடையான் அரசருள் ஏறு"—திருக்குறள்; இறைமாட்சி, 1.

2. "அன்பிலானை அம்மானை அள்ளூறிய
அன்பினால் நினைந்தார் அறிந்தார்களே"
திருநாவுக்கரசர், அன்பில் ஆலந்துறைப் பதிகம், 3.

3. சாசனங்களில் மயிலார்ப்பில் எனவும், மயிலாப்பில் எனவும் இவ்வூர்ப்பெயர் காணப்படுகின்றது. 333 of 1911; 355 of 1911.

4. புதுக்கோட்டை நாட்டிலுள்ள அழும்பில் என்னும் ஊர் அம்புக் கோயிலெனவும், சோழநாட்டிலுள்ள வெண்ணில், கோயில் வெண்ணி யெனவும் இக்காலத்தில் வழங்கும். 223 of 1914; I. M. P. P. 1294.

5. சிலப்பதிகாரம், 1. அடியார்க்கு நல்லார் உரை.

6. 363 of 1908.

7. குறிஞ்சி நிலத்தூருக்கும் சிறுகுடி யென்ற பெயர் உண்டு. "குறும்பொறை, சீறூர், சிறுகுடி குறிஞ்சியூர்"—பிங்கல நிகண்டு.

8. 17 of 1893.

9. 547 of 1920.

10. இந்திர விழவூரெடுத்த காதை: 16—17.

11. History of Madras, C. S. Srinivasachariar, p. 149.

12. பதினெட்டாம் நூற்றுண்டின் பிற்பகுதியில் கர்நாடகத்தின் நவாபாக இருந்த முகமது அலி, வாலாஜா என்றும் வழங்கப் பெற்றூர். Ibid, p, 180.

13. 165 of 1903.

14. "குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
எனநான் கெல்லையுள் இருந்தமிழ்"—நன்னூல்.

15. சிறுகாக்கை பாடினியார்; பெருந்தொகை—1997.

16. மணற்பாங்கான இடத்திலமைந்த ஊர் மணலி எனப் படும்.

17. மேலப்பெரும் பள்ளம் என்பது பாடல்பெற்ற திருவலம் புரத்துக்கு இப்பொழுது வழங்கும் பெயர்: M. E. R; 1924-25.

18. தூங்கு எயில் = Flying fortress. தூங்கெயிலை அழித்த சோழன் 'தூங்கெயில் எறிந்த தொடித்தோட் செம்பியன்' என்று பெயர் பெற்றுன்: புறநானூறு, 39. சிலப்பதிகாரம். 27, 164.

19. திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணம், 5.

20. பெருஞ்சித்திரனுர் பாட்டு—பெருந்தொகை; 2129.

21. புறநானூறு, 71.

22. 'செம்பியர் வாழ்பதி' திருவாரூர் என்றூர் சேக்கிழார்: திருநகரச் சிறப்பு, 12.

23. ஓகைப் பேரையூர் எனவும் வழங்கும். இது பாடல் பெற்ற சிவஸ்தலம்.

24. "அக்கோட்டையின் ஆழ்ந்த அகழியும், உயர்ந்த மதிலும், அதன்மீதமைந்த ஞாயிலும், காவற்காடும் ஐயூர் மூலங்கிழார் பாடிய செய்யுளில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன: புறநானூறு, 21.

25. "தென்திருப்பேரெயில் மாநகரே"—திருவாய்மொழி; 7, 3. 9.

26. 415 of 1919 ; 418 of 1913.

27. 5 of 1906.

28. திருமுருகாற்றுப் படையில் திருப்பரங்குன்றம் முதலாகக் குன்றுதோறாடல் ஈறுகக் கூறப்படும் தலங்கள் முருகன் படைவீடுகள் எனப்படும்.

29. இப்பொழுது அது மணப்படை யென்று வழங்கும். அதனருகேயுள்ள கொட்டாரம், செப்பறை என்னும் ஊர்கள் அரசனுக்குரிய சிறந்த படைவீடாக அது இருந்ததற்கு அறிகுறியாகும். சாசனங்களில் அம்பலத்தாடி நல்லூர் என்ற மறுபெயரும் அதற்குரியதாகக் கூறப்படுகின்றது. 442 of 1909.

30. Padavedu—18 miles south of Vellore; a deserted and ruined city of great size; it was 16 miles in circumference and full of temples choultries and fine private residences—Sewell's Antiquities, p. 169.

31. I. M. P. pp. 72—76.

32. 7 of 1896.

33. வெண்ணிக்குயத்தியார் கரிகாற்சோழனது வெற்றியை வியந்து பாடிய செய்யுளைப் புறநானூறு, 66 ல் காண்க.

(34. புறநானூறு, 72)

4. குலமும் கோவும்

பழந்தமிழ் நாட்டில் பல வகுப்பார் வாழ்ந்திருந்தார்கள்; பல குல மன்னர் ஆட்சிபுரிந்தார்கள். அன்னார் வரலாறு இன்னும் முறையாக எழுதப்படவில்லை. ஆயினும் அவர் பெயரும் பெருமையும் ஊர்ப்பெயர்களால் விளங்குகின்றன.

நாகர் என்பார் ஓர் இனத்தார். தமிழ் இலக்கியங்களில் நாகநாடு செல்வமும் அழகும் வாய்ந்த சிறந்த நாடாகக் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.[1] சோழ மன்னன் ஒருவன் நாக மங்கையை மணந்து பெற்ற மைந்தனே தொண்டைமான் என்னும் பெயரோடு காஞ்சிமா நகரில் அரசாண்டான் என்று பண்டைக் கதை கூறும்.[2] அன்றியும் தமிழ்நாட்டில் நிறுவப்பெற்ற தலைச்சங்கத்தில் முரிஞ்சியூர் முடிநாகராயர் என்பார் சங்கப்புலவருடன் வீற்றிருந்து முத்தமிழை வளர்த்தார் என்று தெரிகின்றது. இன்னும், கடைச்சங்கப் புலவர்களில் நாகன் என்னும் பெயருடையார் சிலர் இருந்தனர். நன்னாகன், இளநாகன், வெண்ணாகன் என்னும் மூவரும் பாடிய பாடல்கள் பழந்தொகை நூல்களிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. தமிழ் நாட்டிலுள்ள நாகபட்டினம், நாகர்கோவில் முதலிய ஊரின் பெயர்களில் நாகர் நாமம் விளங்குகின்றது.

நாகர்

அருவர் என்பார் மற்றொரு குலத்தார். அவர் வாழ்ந்த நாடு அருவர்நாடு என்று பெயர் பெற்றது.

அந்நாடு ஆந்திர நாட்டுக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் இடையே அமைந்திருந்தது. அன்று ருடன் பழகிய ஆந்திர நாட்டார் தமிழர் எல்லோரையும் அருவர் என்றே குறித்தார்கள். இதற்குச் சான்று கலிங்கத்துப் பரணியில் உண்டு. குலோத்துங்க மன்னன் ஆணைப் படி ஆந்திர தேசத்திலுள்ள கலிங்கநாட்டின் மீது படையெடுத்த தமிழ்ச்சேனையைக் கண்டபோது

அருவர்

"ஒருவர் ஒருவர்மேல் வீழ்ந்து வடநாடர்
அருவர் அருவரென அஞ்சி"

ஓடினர் எனக் கவிஞர் பாடியுள்ளார். அருவர் பேசிய தமிழ்மொழியைத் தெலுங்கர் அருவம் என்றார்கள். அதுவே பிற்காலத்தில் அரவம் என்றாயிற்று.[3] அருவர் நாட்டைக் கொடுந் தமிழ் நாடுகளில் ஒன்றாகத் தமிழ் இலக்கண நூலோர் கூறினர். இக்காலத்தில் அருவர் தமிழ் நாட்டிற் காணப்படவில்லை. ஆயினும் திருச்சி நாட்டிலுள்ள அரவக்குறிச்சி என்ற ஊரும், நீலகிரியிலுள்ள அரவங்காடு என்னும் இடமும் அருவரோடு தொடர்புடையனவாகத் தோற்றுகின்றன.

மழவர் என்பார் மற்றொரு பழைய குலத்தார் ஆவர். அன்னார் சிறந்த படைவீரர்.[4] முடிவேந்தர்கள் அவர் உதவியை நாடினர். அக்குலத்தார்க்கும், தமிழ் அரச குலத்தார்க்கும் உறவுமுறையும் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. தஞ்சை நாட்டிலுள்ள பாடல் பெற்ற பதிகளுள் ஒன்று அக்குலத்தார் பெயரைத் தாங்கி நிற்கின்றது.

மழவர்

"மின்னார் செஞ்சடைமேல் மிளிர்கொன்றை யணிந்தவனே
மன்னே மாமணியே மழபாடியுள் மாணிக்கமே"

என்று தேவாரத்திற் பாடப்பெற்ற மழபாடி என்னும் ஊர் மழவரால் உண்டாக்கப்பட்டதாகும். மழவர் பாடி என்பது மழபாடி யாயிற்று.[5]

திரையர்

திரையர் என்பார் இன்னொரு பழந்தமிழ் வகுப்பார். திரைகடலின் வழியாக வந்தவராதலின் அவர் அப்பெயர் பெற்றார் என்பர். தொண்டை நாட்டை யாண்ட பண்டையரசன் ஒருவன் இளந்திரையன் என்று பெயர் பெற்றான். காஞ்சிமாநகரத்தில் தொண்டைமான் என்னும் பட்டமெய்தி அரசாண்ட இளந்திரையனைத் தலைவனாக வைத்து உருத்திரங் கண்ணனார் பெரும்பாணாற்றுப் படையினைப் பாடியுள்ளார்.[6]

இன்னும், தொண்டைநாட்டில் திரையர் குலத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன் பெயரால் திரையனேரி என்னும் ஊர் உண்டாயிற்று. அதுவே இப்பொழுது செங்கற்பட்டு நாட்டில் தென்னேரியாக விளங்குகின்றது.[7]

முத்தரையர்

முத்தரையர் என்னும் பெயர் வாய்ந்த பண்டைக் குலம் ஒன்று பழந் தமிழ்நூல்களில் பேசப்படுகின்றது. அவரும் சிறந்த படைவீரராக விளங்கினர். அக்குலத்தைச் சேர்ந்த வள்ளல்களின் பெருமையை நாலடியார் என்னும் பழைய நீதிநூல் பாராட்டுகின்றது. அன்னார் குண நலங்களை வியந்து "முத்தரையர் கோவை" என்ற நூலும் இயற்றப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது.[8] சாசனங்களில் சத்துரு பயங்கர முத்தரையன், பெரும் பிடுகு முத்தரையன் முதலியோரது வீரச் செயல்கள் குறிக்கப்படுகின்றன. இராமநாதபுரத்திலுள்ள முத்தரசன் என்னும் ஊரும், தஞ்சை

நாட்டிலுள்ள முத்தரசபுரமும், திருச்சிநாட்டிலுள்ள முத்தரச நல்லூரும் அக்குலத்தாரது பெருமையைக் காட்டுவனவாகும்.

முனையர்

முனையர் என்ற குலத்தாரும் பழந்தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்தார்கள். அவர் சிறந்து வாழ்ந்த இடம் முனைப்பாடி என்று பெயர் பெற்றது.[9] அவ்வூரைத் தன்னகத்தே கொண்ட நாடு திருமுனைப்பாடி நாடு. தேவாரம்பாடிய மூவரில் இருவரை ஈந்தது அந்நாடே. சுந்தரர் வாழ்ந்த காலத்தில் நரசிங்கமுனையர் என்னும் சிற்றரசன் திருமுனைப்பாடி நாட்டை ஆண்டு வந்ததாகத் திருத்தொண்டர் புராணம் தெரிவிக்கின்றது.[10]

பாணர்

பாணர் என்றும், வாணரென்றும் பெயர்பெற்ற குடியினர் பெரும்பாணப்பாடி என்னும் நாட்டை நெடுங்காலம் ஆண்டு வந்தனர். முனையர் பெயரால் முனைப்பாடி எழுந்தாற் போன்று, பாணர் பெயரால் பெரும்பாணப்பாடி உண்டாயிற்று. அதன் தலைநகரம் நிவாநதிக் கரையிலுள்ள திருவல்லம் என்னும் தீக்காலிவல்லம் ஆகும். வாணபுரம் என்ற மறுபெயரும் அதற்குண்டு. அந்நகரின் அருகே பாணமன்னர் வெட்டிய ஏரியும், அதைச் சார்ந்த ஊரும் வாண சமுத்திரம் என்று பெயர் பெற்றன. இன்னும், வட ஆர்க்காட்டில் சோழிங்கருக்கு அண்மையிலுள்ள பாணவரம் என்ற ஊரும் பழைய பாணர் குடியை நினைவூட்டுகின்றது.[11]

தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த மற்றொரு குலத்தார் அதியர் எனப்படுவார்.[12] அன்னார் தலைவன் அதியன்

அதியர்

என்றும், அதியமான் என்றும், அதியர் கோமான் என்றும் வழங்கப் பெற்றான். ஒருகாலத்தில் அதியமான் ஆட்சி தமிழ்நாட்டிற் பெரும்பகுதியில் நிலவியிருந்ததாகத் தெரிகின்றது. அக்குலத்தைச் சார்ந்த தலைவருள் சிறந்தவன் அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியாவான்.[13] அவனது நாட்டின் தலைநகர் தகடூர் என்று தமிழ் இலக்கியம் கூறும். அவ்வூருக்கு ஐந்துமைல் தூரத்தில் அதமன் கோட்டை என்னும் பெயருடைய ஊர் அமைந்திருக்கின்றது. முன்னாளில் அங்கிருந்த கோட்டையின் அடையாளங்கள் இன்றும் காணப்படும்.[14] அக்கோட்டை அதிகமானால் கட்டப்பட்டது போலும். அதிகமான் கோட்டை என்பது அதமன் கோட்டையென மருவியிருத்தல் கூடும். இன்னும், சேலம் நாட்டிலுள்ள அதகப்பாடியும், செங்கற்பட்டிலுள்ள அதிகமான் நல்லூரும் அவ்வரசனோடு தொடர்புடையனவாகத் தோன்றுகின்றன.

ஆவியர்

ஆவியர் குலம் மற்றொரு தமிழ்க்குலம். அக்குலத்தார் பழனிமலைப் பகுதிகளில் வாழ்ந்து வந்தார்கள். அவர் தலைவன் ஆவியர் கோமான் என்று பெயர் பெற்றான். கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனாகிய பேகன் என்பவன் அக்குலத் தலைவருள் ஒருவன். அவனை வையாவிக் கோப்பெரும் பேகன் என்று சங்க இலக்கியம் குறிக்கின்றது.[15] அம்மன்னன் அரசாண்ட ஊர் வைகாவூர் என்றும், வையாபுரி என்றும் வழங்கிற்று. முருகனுக்குரிய படைவீடுகளுள் ஒன்றாகிய ஆவிநன்குடி என்னும் பதி ஆவியர் குடியிருப்பேயாகும். திரு ஆவினன்குடி என்பது பழனியின் பெயர்.

ஆவியரைப் போலவே ஓவியர் என்னும் வகுப்பாரும் இந்நாட்டில் இருந்தனர். சிறுபாணாற்றுப் படையின் பாட்டுடைத் தலைவனாகிய நல்லியக் கோடன் என்னும் சிற்றரசன் அவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவன். அவன் ஆட்சிபுரிந்த நாடு ஓய்மா நாடு என்று சாசனங்களில் குறிக்கப்படுகின்றது. ஓவியர் பெருமானாகிய குறுநில மன்னனால் நெடுங்காலம் ஆளப்பட்ட நாடு ஓவியர்மான் நாடு என்று பெயர் பெற்றுப் பின்னர் ஓய்மா நாடென்று சிதைந்திருத்தல் கூடும். திண்டிவனம், கிடங்கில், வயிரபுரம் முதலிய ஊர்கள் அந்நாட்டைச் சேர்ந்தனவாகும்.[16]

ஓவியர்

இன்னும் வேளிர் என்னும் பெயருடைய ஒரு வகுப்பார் முன்னாளில் சிறந்து விளங்கினர். அக்குலத் தலைவர்கள் சோழகுல மன்னரோடு உறவு கொண்டிருந்ததாகத் தெரிகின்றது. அக்குலத்தாரில் ஒருவகையார் இருக்குவேளிர் எனப் பெயர் பெற்று, புதுக்கோட்டை நாட்டிலுள்ள கொடும்பாளூர் முதலிய இடங்களில் வாழ்ந்து வந்தனர். அறுபத்து மூன்று சிவனடியார்களில் ஒருவராகிய கணம்புல்லர் என்பவர் இருக்கு வேளூரிற் பிறந்தவர் என்று திருத்தொண்டர் புராணம் குறிக்கின்றது. இன்னும் சோழநாட்டிலுள்ள பாடல் பெற்ற பதியொன்று புள்ளிருக்குவேளூர் என்று பெயர் பெற்றிருந்தது.[17] இவ்வூர்ப் பெயர்கள் இருக்குவேளிரொடு தொடர்புடையனவாகத் தோற்றுகின்றன.

வேளிர்

வேளாளர் குலத்தைச் சேர்ந்த பழங்குடிகளுள் ஒன்று குறுக்கையர் குடியாகும். திருநாவுக்கரசர் அக்

குடியைச் சேர்ந்தவர் என்பது சேக்கிழார் பாட்டால் விளங்குகின்றது.[18] இக்குடியினர் பெயரால் அமைந்த ஊர்கள் சோழநாட்டிற் பலவாகும். அவற்றுள் மாயவர வட்டத்தில் அமைந்த குறுக்கை பாடல் பெற்றுள்ளது. அங்குள்ள வீரட்டானத்திறைவனை,

"சாற்றுநாள் அற்றதென்று தருமராசற்காய் வந்த
கூற்றினைக் குமைப்பர்போலும் குறுக்கை வீரட்டனாரே"

என்று போற்றினார் திருநாவுக்கரசர். இன்னும் சில குறுக்கைகள் சாசனத்தில் குறிக்கப் பட்டுள்ளன.

குறுக்கையர்

திருப்பிடவூர் நாட்டுக் குறுக்கை இப்பொழுது பெரிய குறுக்கையென்னும் பெயரோடு திருச்சி நாட்டு லால்குடி வட்டத்திலுள்ளது. திருநறையூர் நாட்டுக் குறுக்கை என்று சாசனத்திற் கூறப்படுவது கொறுக்கை என்னும் பெயர் கொண்டு கும்பகோண வட்டத்தில் காணப்படுகின்றது.[19]

முடி மன்னர் குடி

முடியுடை மன்னராய்த் தமிழ்நாட்டில் அரசு புரிந்தவர் சேர சோழ பாண்டியர் ஆவர். அன்னார் நினைப்புக்கு எட்டாத பழங் காலந்தொட்டுத் தமிழ் நாட்டை ஆண்டு வந்தார்கள். சோழர் குடி பல

சோழர்

சிறப்புப் பெயர்களைப் பெற்றிருந்தது. செம்பியன், வளவன், சென்னி முதலிய பெயர்கள் அவற்றுள் சிறந்தனவாம்.[20] செங்கற்பட்டிலுள்ள செம்பியம், வட ஆர்க்காட்டிலுள்ள செம்பிய மங்கலம், தஞ்சை நாட்டிலுள்ள செம்பிய நல்லூர், பாண்டிநாட்டிலுள்ள செம்பியனேந்தல் முதலிய ஊர்கள் செம்பியன் பெயரைத் தாங்கி நிற்கின்றன. தஞ்சை நாட்டிலுள்ள

செம்பங்குடி என்பது செம்பியன் குடியாக இருத்தல் கூடும். இனி, தென் ஆர்க்காட்டு வளவனூர், வட ஆர்க் காட்டு வளையாத்தூர் என்னும் வளவன் ஆற்றூர்,[21] தஞ்சை நாட்டிலுள்ள வளவநல்லூர், செங்கற்பட்டி லுள்ள வளவன்தாங்கல் முதலிய ஊர்களின் பெயரில் வளவன் என்னும் சொல் காணப்படுகின்றது. இன் னும் தஞ்சை நாட்டில் சென்னிவனம், சென்னியநல் லூர், சென்னிய விடுதி என்னும் ஊர்கள் உள்ளன.

பாண்டியர்

தமிழகத்திலுள்ள தென்னாட்டையாண்ட பாண்டி மன்னர்க்குத் தென்னவன், மீனவன், மாறன், செழியன் முதலிய சிறப்புப் பெயர்கள் உண்டு.[22] அவை யாவும் ஊர்ப் பெயர்களில் அமைந்துள் ளன. தென்னாட்டிலுள்ள தென் னன்குடி, தென்னன்பட்டி, தென் னவனல்லூர், தென்னவநாடு, முதலிய ஊர்கள் தென்னவனோடு தொடர்புடையன என்பது தேற்றம். மாறன் என்னும் பெயரை மாறனேரி, மாறமங்கலம், மாறனூத்து முதலிய ஊர்ப் பெயர்களிலே காணலாம். நெல்லைநாட்டிலுள்ள செழியநல்லூர் முதலிய ஊர்ப் பெயர்களில் செழியன் என்னும் சிறப்புப் பெயர் விளங்குகின்றது.

பாண்டிநாட்டு மன்னர்

பூதப் பாண்டியன்

பழந்தமிழ் நூல்களில் பூதப்பாண்டியன் என்ற பெயருடைய மன்னன் பெருமை பேசப்பட்டுள்ளது. ஒல்லையூரில் மாற்றாரை வென்று புகழ்பெற்ற அம் மன்னனை 'ஒல்லையூர் தந்த பூதப் பாண்டியன்' என்று நல்லிசைப் புலவர்கள் பாராட்டினார்கள்[23]. நாஞ் சில்நாடு என்னும் தென் திருவாங்கூர் தேசத்திலுள்ள

பூதப்பாண்டி என்ற ஊர் அவன் பெயரால் அமைந்த தென்று கருதலாகும்.

பூதப்பாண்டியனுக்குப் பின்னே வந்த அழகிய பாண்டியன் பண்டைக் காலத்துப் பாண்டிமன்னருள் மிகச் சிறந்தவன். பொதியமலைச் சிற்றரசனாகிய ஆய் என்பவனை வென்று மேம்பட்ட அப் பாண்டியன் தன் வெற்றிச் சிறப்பு விளங்குதற் பொருட்டு அம் மலையடிவாரத்திலுள்ள ஓர் ஊருக்கு அழகிய பாண்டியபுரம் என்று பெயரிட்டான் என்பர்.[24]

அழகிய பாண்டியன்

ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் மதுரை மாநகரில் அரசாண்டவன் சேந்தன் என்னும் செழியன். அவன் சிறந்த வீரனாகவும், செங்கோல் வேந்தனாகவும் விளங்கினான் என்பது 'சிலைத் தடக்கைச் செழியன்' என்றும், 'செங்கோற் சேந்தன்' என்றும் வேள்விக் குடிச் செப்பேடுகள் கூறுதலால் அறியப்படும். சேந்த மங்கலம் என்ற ஊர் பாண்டி நாட்டில் உண்டு.

சேந்தன்

திருஞானசம்பந்தர் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த பாண்டியன் அரிகேசரி மாறவர்மன்.[25] அவனுக்குப்பின், அவன் மகனாகிய கோச்சடையன் அரசனாயினான். நாற்பதாண்டுகள் அரசு வீற்றிருந்த அம்மன்னன் பல்லவனோடு போர் புரிந்து பல நாடுகளை வென்று புகழ் பெற்றான். இராமநாதபுர நாட்டிலுள்ள கோச்சடை என்னும் ஊர் அவன் பெயரைத் தாங்கி நிற்கின்றது.

கோச்சடையன்

கோச்சடைக் கோமானுக்குப் பின்பு பட்டமெய்திய பாண்டிய மன்னருள் வீரமும் சீலமும் ஒருங்கே

வாய்ந்தவன் வரகுணபாண்டியன்.[26] அவன் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அரசு புரிந்தவன். பல்லவமன்னர் வீறு குறைந்திருந்த அக்காலத்தில் தந்திவர்மன் என்னும் பல்லவனிடமிருந்து சோழ நாட்டை அவன் கைப்பற்றி ஆண்டான் என்பது நன்கு விளங்குகின்றது. திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகே வரகனேரி என்னும் ஊரொன்று உண்டு. வரகுணன் ஏரி என்ற பெயரே வரகனேரியென மருவிற்றென்பர். இவ்வூர் வரகுண பாண்டியன் பெயரைத் தாங்கி நிலவுகின்றது போலும்.

வரகுணன்

வரகுண வர்மனுக்குப்பின்னே அவன் தம்பியாகிய பராந்தக பாண்டியன் பட்டம் எய்தினான். வீரநாராயணன் என்னும் விருதுப் பெயர்கொண்ட அம்மன்னன் இயற்றிய அறங்களும், நிகழ்த்திய போர்களும், பிறவும் சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகளில் விரித்துரைக்கப்படுகின்றன. வானவன் மாதேவி என்னும் சேரகுல மங்கை அவன் தேவியாய்த் திகழ்ந்தாள். நெல்லை நாட்டிலுள்ள சேர்மாதேவி என்னும் சேரவன்மாதேவி அம் மங்கையின் பெயரால் அமைந்த ஊர் என்று கருதலாகும்.[27]

சேரவன்மா தேவி

தஞ்சைச் சோழர் தலையெடுத்தபோது பாண்டியர் பணியத் தொடங்கினர். பத்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அரசாண்ட பராந்தகசோழன், பாண்டி மன்னனை இருமுறை வென்று, அவன் தலைநகராகிய மதுரையையும் கைப்பற்றிக்கொண்டான். இங்ஙனம் பதங்குலைந்த பாண்டியன் மூன்றாம் இராஜசிம்மன் என்பர். ஆயினும் அவன் மைந்தனாகிய வீரபாண்டியன்

சோழரை வென்று வசைதீர்க்கக் காலம் பார்த்திருந்தான். அதற்கேற்ற வாய்ப்பும் வந்துற்றது. வடபுலத்து வேந்தன் ஒருவன் சோழநாட்டின்மீது படையெடுத்துக் குழப்பம் விளைத்தான்.[28]

வீரபாண்டியன்

அக்காலத்துச் சாசனங்கள் வீரபாண்டியனைச் "சோழன் தலைகொண்ட கோவீர பாண்டியன்" என்று பாராட்டுதலால் அவன் போர்க்களத்தில் சோழன் ஒருவனைக் கொன்று புகழ்பெற்றிருத்தல் வேண்டும் என்று தெரிகின்றது. அவ் வெற்றியின் காரணமாக அவன் சோழாந்தகன் என்னும் விருதுப்பெயர் பூண்டான்.[29] மதுரை நகரின் அருகேயுள்ள சோழாந்தக சதுர்வேதி மங்கலம் என்னும் ஊர் அவன் பெயர் தாங்கி நிலவுகின்றது. சோழாந்தகன் என்பது சோழவந்தான் என மருவியுள்ளது.[30]

வீரபாண்டியன் பெயரால் அமைந்த ஊர்கள் இன்னும் சில உண்டு. நெல்லைநாட்டு நாங்குனேரி வட்டத்தில் வீரபாண்டியன் நல்லூர் என்று முன்னாளிற் பெயர் பெற்றிருந்த ஊர் வீரபாண்டியம் என இன்று வழங்குகின்றது.[31] மதுரை நாட்டுப் பெரியகுளம் வட்டத்தில் மற்றொரு வீரபாண்டின் நல்லூர் உண்டு. புல்லை நல்லூர் என்னும் பழம்பெயர் வாய்ந்த அவ்வூர் வீரபாண்டியன் பெயரைப் பிற்காலத்தில் பெற்றதென்பது கல்வெட்டுக்களால் விளங்கும்[32]. அவ் வீரபாண்டியநல்லூர், வீரபாண்டி எனக் குறுகியுள்ளது.

பாண்டி நாட்டைச் சோழர் ஆட்சியினின்றும் விடுவிப்பதற்குப் பன்முறை முயன்றனர் பாண்டியர். இராஜாதிராஜ சோழன் காலத்தில் மூன்றுபாண்டியர்

ஒன்று சேர்ந்து உள்நாட்டுக் கலகம் விளைத்தார்கள். சோழன் படையெடுத்தான். பாண்டியர் மூவரும் எதிர்த்தனர். அவர்களில் மானாபரணனும் வீர கேரளனும் போர்க்களத்தில் இறந்தார்கள். அன்னார் பெயர்கொண்டு நிலவும் ஊர்கள் நெல்லை நாட்டிற் சில உண்டு. அம்பா சமுத்திர வட்டத்திலுள்ள மானாபரண நல்லூரும், தென்காசி வட்டத்திலுள்ள வீரகேரளன் புத்தூரும் அவரது சுதந்திர ஆர்வத்திற்குச் சான்றாக நிற்கின்றன.

மூன்று பாண்டியர்

பாண்டி நாட்டிலுள்ள ஊர்களில் ஒன்று மாறனேரி[33]. முற்காலத்தில் அது மாறமங்கலம் என்னும் பெயரால் வழங்கிற்றென்பது சாசனத்தால் விளங்குகின்றது. அவ்வூர் சுந்தரபாண்டிய நல்லூர் என்ற மறுபெயர் பெற்றிருந்த தென்பதும், சுந்தரபாண்டீச்சரம் என்னும் சிவாலயம் அங்கு அமைந்திருந்த தென்பதும் கல்வெட்டால் அறியப்படுவனவாகும்[34]. இத்தகைய மாறமங்கலம் அங்கெழுந்த ஏரியின் சிறப்பினால் மாறனேரி யாயிற்றென்று கொள்ளலாம்.

சுந்தர பாண்டியன்

பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் மதுரையில் அரசுபுரிந்த மன்னன் குலசேகரபாண்டியன். அவன் ஆட்சியின் இருபத்தைந்தாம் ஆண்டில் சிலசிற்றூர்களை ஒன்று சேர்த்து இராஜகம்பீர சதுர்வேதி மங்கலம் என்னும் பெயரால் ஓர் ஊரை உண்டாக்கினான் என்று திருப்பூவணத்துச் செப்பேடு கூறுகின்றது. இராஜகம்பீரன் என்பது குலசேகர பாண்டியனது விருதுப் பெயர் என்று

குலசேகரன்

தெரிகின்றது. இக்காலத்தில் இராமநாதபுரத்துச் சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள ராஜகம்பீரமே அவ் ஊராகும்.

தென்பாண்டி நாட்டுக்குப் பெருந்தொண்டு செய்த பாண்டியன் ஸ்ரீவல்லபன் என்று கர்ணபரம்பரைக் கதை கூறுகின்றது. தாமிரபரணியாற்றங் கரையில் உள்ள மணப்படைவீடு அம் மன்னனுக்குரிய படை வீடுகளில் ஒன்றாக விளங்கிற்றென்று தெரிகின்றது. அப்படைவீடு, ஸ்ரீவல்லபன் மங்கலம் என்ற ஊரின் ஓர் அங்கமாக அமைந்திருந்ததென்று சாசனம் கூறும்.[35] அவ்வூரின் அருகே கொட்டாரம் என்னும் பெயருடைய சிற்றூர் காணப்படுகின்றது. கொட்டாரம் என்பது அரண்மனையைக் குறிக்கும். இவ்வூர்களுக்கு எதிர்க் கரையில் செப்பறை என்ற சிற்றூர் அமைந்துள்ளது. செப்பறை என்னும் சொல் செம்பினால் ஆகிய அறை என்று பொருள்படும். செப்புத்தகடுகள் பொதிந்து கோட்டையின் மதில்களை வலுப்படுத்தும் முறை முன்னாளில் கையாளப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது.[36] எனவே, செப்பறை என்பது ஒரு சிறந்த கோட்டையாக இருந்திருத்தல் கூடும். இடிந்த மதிற்சுவர்களும், உயர்ந்த மேடுகளும் இன்றும் அங்கே காணப்படுகின்றன. அதற்கு அண்மையில் இராஜவல்லியபுரம் என்னும் பெயருடைய சிற்றூர் அமைந்திருக்கின்றது. சாசனத்தில் இராஜவல்லவபுரம் என்று அவ்வூர் வழங்கும். இவைகளில் எல்லாம் ஸ்ரீவல்லபன் என்னும் பாண்டியனது கைவண்ணம் விளங்கக் காணலாம்.[37]

ஸ்ரீவல்லபன்

பாரத நாட்டில் இந்துக்கள் போற்றும் புண்ணியத்தலங்களுள் தலைமை சான்றது காசியாகும்.

இத்தகைய காசியைத் திசைநோக்கித் தொழுத பழந் தமிழர் தமது நாட்டிலும் அப்பதியின் பெயரைச் சில ஊர்களுக்கு அமைத்துள்ளார்கள். சிவகாசி, தென் காசி முதலிய ஊர்கள் வடகாசியை நினைவூட்டுவனவாகும். தென்பாண்டி நாட்டில் தென் காசியைச் சிறக்கச் செய்தவன் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் அரசு செலுத்திய பராக்கிரம பாண்டியன். சிவநேயச் செல்வனாகிய அம் மன்னன் கங்கைக் கரையில் அமைந்த காசிவிசுவநாதரின் கோலத்தைச் சித்திரா நதிக்கரையிற் கண்டு வணங்க ஆசைப் பட்டு அங்கு விசுவநாதர் கோயிலைக் கட்டினான். திருப்பணி முற்றுப் பெறுவதற்குப் பதினேழு ஆண்டுகள் ஆயின என்று சாசனம் கூறுகின்றது. தென் காசியில் கோயில்கொண்ட விசுவநாதர் பெயரால் அம்மன்னன் பெரியதோர் ஏரியும் வெட்டுவித்தான். விசுவநாதப் பேரேரி என்று பெயர் பெற்ற அவ்வேரி விசுவநாதப் பேரி என இன்றும் வழங்கக் காணலாம். இன்னும் விந்தனூர் முதலாய ஐந்து ஊர்களில் அவ் வரசன் அகரங்கள் அமைத்து அந்தணரைப் பேணிய செய்தி கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படும். அவ்வகரங்களுள் ஒன்று மேலகரம் என்னும் பெயரோடு இன்றும் தென்காசிக்கு அருகே நின்று நிலவுகின்றது. சிவபக்திச் செல்வமும், செந்தமிழ்ப் புலமையும் வாய்ந்த அம்மன்னன் தென்காசித் திருப்பணியைக் குறித்துப் பரிவுடன் பாடிய பாட்டு அன்பர் உள் ளத்தை உருக்குவதாகும்[38].

பராக்கிரம பாண்டியன்

பதினாறும் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பாண்டி நாடு நாயக்கரது ஆட்சியில் அமைவதாயிற்று. விஜய

நகரப் பேரரசர்களின் சார்பாக, கர்த்தாக்கள் என்னும் பெயரோடு நாயக்கர் மதுரையில் ஆட்சிபுரிவாராயினர். அவர்களுள் ஒருவன் கிருஷ்ணப்ப நாயக்கன். பாளையங்கோட்டையின் அருகேயுள்ள கிருஷ்ணபுரம் அவன் பெயரைத் தாங்கி நிற்கின்றது. அங்குள்ள திருமால் கோவிலில் அமைந்துள்ள சிற்பத்தின் சீர்மை இன்றும் கலைவாணர்களால் வியந்து பாராட்டப்படுவதாகும்.

கிருஷ்ணப்ப நாயக்கன்

நாயக்கர் மரபைச் சேர்ந்த திருமலைநாயக்கன் பெயரைத் தென்னாடு நன்கு அறியும். மதுரைமாநகரை அலங்கரிக்கின்ற கட்டிடங்களில் மிகச் சிறந்தது திருமலைநாயக்கன் மாளிகையே யாகும். அவ்வரசன் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலும் ஒரு சிறந்த அரண்மனை அமைத்தான். இத்தகைய நாயக்கன் பெயரால் அமைந்த ஊர்கள் திருச்சிநாட்டிலுள்ள திருமலை சமுத்திரமும் நெல்லைநாட்டிலுள்ள திருமலைநாயக்கன் படுகையும் ஆகும்.

திருமலைநாயக்கன்

நாயக்கர்கள் மதுரையில் அரசுபுரிந்த போது அவர்க்குப் பெருந்துணை புரிந்தவர் அரியநாத முதலியார் ஆவர். குழப்பம் நிறைந்திருந்த பாண்டி நாட்டில் நீர்மையும் ஒழுங்கும் நிலைபெறச் செய்தவர் அவரே. அவர் நெல்லைநாட்டில் நீர்ப்பாசன வசதிகளைப் பெருக்கிப் பயிர்த்தொழிலைப் பண்புற வளர்த்தார். பொருநையாற்றிலுள்ள நான்காவது அணைக்கட்டு இன்றும் அரியநாத முதலியார் அணை யென்றே அழைக்கப்படுகின்றது. திருநெல்வேலி நகருக்குத்

அரியநாத முதலியார்

தென்மேற்கே பத்துமைல் தூரத்திலுள்ள அரியநாயகபுரம் என்னும் ஊரின் பெயரிலும் அவர் பெருமை விளங்கக்காணலாம். பொருநையாற்றின் வடகரையிற் பொருந்தியுள்ள அவ்வூர் வளங்கள் பலவும் நிறைந்த சிற்றூராக விளங்குகின்றது. நாயக்கர் ஆட்சியில் அவர் பெற்ற தளவாய் என்னும் பட்டம் இன்றும் நெல்லைநாட்டிலுள்ள தளவாய் முதலியார் குடும்பத்தில் நிலவுகின்றது.

வீரராகவ முதலியார்

திருநெல்வேலி நகரத்தில் ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ளது வீரராகவபுரம். அது வீரராகவ முதலியார் பெயரால் அமைந்த ஊராகும். கிருஷ்ணப்ப நாயக்கர் மதுரையில் ஆட்சிபுரிந்த போது, வீரராகவர் அவருடைய பிரதிநிதியாகத் தென்னாட்டில் விளங்கினார் என்பது சாசனத்தால் அறியப்படும்[39].

திருவேங்கட நாதன்

பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மாதை, திருவேங்கடநாதன் என்பவர் நாயக்கரது பிரதிநிதியாக நெல்லைநாட்டின் நிர்வாகத்தை நடத்தி வந்தார். அவர் கலைவாணரைப் பெரிதும் ஆதரித்தவர். இலக்கண விளக்கம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர் அவரது கொடைத்திறத்தினை நாவாரப் புகழ்ந்துள்ளார். குடிகளின் நன்மையைக் கண்ணும் கருத்துமாய்ப் பேணிய அந்நல்லார் பெயர் திருநெல்வேலிக்குத் தென்மேற்கிலுள்ள திருவேங்கடநாதபுரம் என்னும் ஊரால் விளங்குகின்றது.

விஜயநகரப் பெருமன்னரது ஆட்சி நிலைகுலைந்த பின்பு ஆந்திரநாட்டில் அச்சமும் குழப்பமும் ஏற்பட்டன. ஆந்திரத் தலைவர் பலர் தம் பரிவார

ரங்களோடு தமிழ்நாட்டிலே குடியேறி வாழத் தலைப்பட்டார்கள். இங்ஙனம் தென்னாட்டிற் போந்த வடுகத் தலைவர்களில் ஒருவர் எட்டப்ப நாயக்கர். அவர் பெயரால் அமைந்த ஊர் எட்டயபுரம் ஆகும்[40]. இவ்வண்ணமே கொடைக்கானல் மலைக்குப் போகும் வழியிலுள்ள அம்மை நாயக்கனூர் ஒரு நாயக்கன் பெயரைக் கொண்டுள்ளது. இன்னும் போடி நாயக்கனூர் முதலிய ஊர்களின் பெயரிலும் தென்னாட்டில் வந்து சேர்ந்த வடுகத் தலைவரின் பெயர் விளங்கக் காணலாம்.

நாயக்கர்

பல்லவர் குடி மன்னர்

பல்லவர்குடியைச் சேர்ந்த அரசர்கள் காஞ்சியைத் தலைநகரமாகக் கொண்டு மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே தமிழ்நாட்டையாளத் தலைப்பட்டார்கள். ஏறக்குறைய அறுநூறாண்டுகள் அன்னார் அரசுபுரிந்தனர் என்னலாம். சுந்தரர் தேவாரத்திலும், திருமங்கையாழ்வார் திருப்பாசுரங்களிலும் பல்லவர் பீடும் பெயரும் குறிக்கப்படுகின்றன[41]. பத்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அவர் அரசாட்சி நிலைகுலைந்து அழிந்தது. ஆயினும் அக்குலமன்னர் பெயர் சில ஊர்ப்பெயர்களில் இன்றும் விளங்குகின்றது.

பல்லவர் ஆட்சி

ஆறாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அரசுபுரிந்த பல்லவன் சிம்மவிஷ்ணுவர்மன் என்னும் பெயரினன். அவன் சோழமன்னனை வென்று, காவிரிநாட்டிலும் ஆணை செலுத்தினான் என்று சாசனம் அறிவிக்கின்றது. அவன் காலத்தில் காவிரிக்கரையில் கும்பகோண வட்டத்திலுள்ள கஞ்சனூர், சிம்மவிஷ்ணு சதுர்வேதி

சிம்ம விஷ்ணு

மங்கலம் என்னும் மறுபெயர் பெற்றது[42]. வட ஆர்க் காட்டிலுள்ள சீயமங்கலமும் அவன் பெயரால் அமைந்த தென்பர்[43].

ஏழாம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்தில் அரசு புரிந்தவன் மகேந்திரப் பல்லவன். அவன் பெயர் வட ஆர்க்காட்டிலுள்ள மகேந்திர வாடி என்னும் ஊரால் விளங்குவதாகும். அவ்வூரில் திருமாலுக்குக் கோயில் கட்டியும், குளம் வெட்டியும் பணிசெய்தான் மகேந்திரன். அவ்வூர் முன்னாளில் பெரியதோர் நகரமாக இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்று தோன்றுகின்றது. அந்நாளில் மகேந்திர வாடியின் கீழவீதியா யிருந்த இடம், இப்பொழுது தனியூராகக் கீழ்வீதி என்னும் பெயரோடு அதற்குக் கிழக்கே மூன்று மைல் தூரத்திற் காணப்படுகின்றது[44]. குன்றுகளைத் குடைந்து குகைக் கோயில் ஆக்கும் வழக்கம் தமிழ் நாட்டில் மகேந்திரன் காலத்தில் எழுந்தது என்பர். தேவார வைப்புத் தலங்களுள் ஒன்றுகிய அண்ணல் வாயில் என்னும் சித்தன்ன வாசற் குகைக் கோவிலில் அவன் காலத்துச் சிற்பமும் ஓவியமும் சிறந்து விளங்கு கின்றன.

மகேந்திரன்

இன்னும், பல்லவமன்னர் பெயர்தாங்கி நிற்கும் ஊர்களில் ஒன்று சென்னைக்கு அண்மையிலுள்ள பல்லாவரம் ஆகும். பல்லவபுரமே பல்லாவரம் என மருவியுள்ளது. அங்குள்ள குகைக் கோயிலில் மகேந் திரவர்மனது விருதுப் பெயர்கள் பொறிக்கப்பட் டிருத்தலால் அது அப் பல்லவன் காலத்தே எழுந்த ஊர் என்று கருதலாகும்[45].

மகேந்திர வர்மனுக்குப் பின்னர் அரசாண்டவன் நரசிங்கவர்மன். வாதாபி கொண்ட நரசிங்கன் என்று சாசனங்களில் புகழப்படுவன் அவனே.[46] திருத்தொண்டர் புராணத்திற் குறிக்கப்படுகின்ற சிறுத்தொண்டரைத் தண்டத் தலைவராகக் கொண்ட பெருமை வாய்ந்தவனும் அவனே என்பது நன்கு விளங்குகின்றது. பரஞ்சோதி என்னும் இயற்பெயருடைய சிறுத்தொண்டர்,

நரசிங்கன்

"மன்னவர்க்குத் தண்டுபோய் வடபுலத்து வாதாவித்
தொன்னகரம் துகளாக"

ச்செய்தார் என்னும் சேக்கிழார் பாட்டால் அவர் பெற்ற வெற்றியின் சிறப்பு விளங்குவதாகும்.

மாமல்லன் என்னும் மறுபெயருடைய நரசிங்கவர்மன் தொண்டை நாட்டின் பண்டைத் துறைமுகமாகிய கடல்மல்லையைத் திருத்தினான்; கடற்கரையில் கற்கோயில்களையும் ஆக்கினான். அவன் காலத்தில் மல்லைநகரம் மாமல்லபுரம் என்று பெயர் பெற்றது போலும்[47]. அது பிற்காலத்தில் மகாபலிபுரமென மருவிற்று.

ஏழாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் அரசுபுரிந்த பரமேஸ்வரன் ஒரு சிறந்த பல்லவன். விக்கிரமாதித்தன் என்னும் சாளுக்கிய வேந்தனைத் திருச்சிநாட்டுப் பல்லவ புரத்திற் கருகேயுள்ள பெருவள நல்லூர்ப் போரில் வென்று புகழ்பெற்ற வீரன். இவன் சைவ சமயசீலன் என்பதைப் பரமேஸ்வரன் என்ற பெயரே உணர்த்துவதாகும். காஞ்சிபுரத்திற்கு அண்மையிலுள்ள பரமேஸ்வர மங்கலம் என்னும் ஊர் இவன்

பரமேஸ்வரன்

பெயரால் விளங்குகின்றது. இம் மன்னன் கூரம் என்ற ஊரில் ஒரு சிவாலயம் எடுத்து அதற்குப் பரமேஸ்வர மங்கலத்தை நன்கொடையாகக்கொடுத்த செய்தி கூரத்துச் செப்பேடுகளிற் கூறப்பட்டுள்ளது.

கும்பகோணத்துக்கு அண்மையில் நந்திபுரம் என்னும் பெயருடைய நகரம் ஒன்று பல்லவர் காலத்திற் சிறந்திருந்தது. திருமங்கை ஆழ்வார் அந்நகரில் அமைந்த விண்ணகரத்தைப் பாடியுள்ளார்.
'நந்திபணி செய்தநகர் நந்திபுர விண்ணகரம் நண்ணு
மனமே' என்பது அவர் திருவாக்கு.

நந்திவர்மன்

அவ்வூர் இன்று நாதன்கோயில் என வழங்கும். எட்டாம் நூற்றுண்டின் தொடக்கத்தில் அரசுரிமையேற்ற நந்திவர்மனின் பெயர் தாங்கி நிற்பது அந்நகரம் என்பர்.

அந் நந்திபுர நகரத்தில் வைகிய நந்திவர்மனைத் தாக்கினர் பகைவேந்தர். அப்போது பல்லவசேனபதியாகிய உதயசந்திரன் உருத்தெழுந்து, மாற்றார் சேனையைச் சின்னபின்னமாக்கித் தன் மன்னனை விடுவித்தான் என்று உதயேந்திரச் செப்பேடுகள் உணர்த்துகின்றன. இவ்வாறு காலத்தில் உதவிசெய்து காவலன் நன்றியைப் பெற்ற உதய சந்திரன் மாற்றாரைப் பின்னும் பல போர்க்களங்களில் வென்று பல்லவர் பெருமையைப் பாதுகாத்தான். அவ்வீரன், வேகவதி யாற்றங்கரையிலுள்ள வில்லிவலம் என்னும் ஊரிற்பிறந்த பிறந்தவன். அவன் பெயரால் விளங்குவது உதயேந்திர மங்கலம் என்னும் ஊர். இப்பொழுது வட ஆர்க்காட்டுக் குடியாத்தம் வட்டத்திலுள்ள உதயேந்திரமே அவ்வூராகும்[48].

உதய சந்திரன்

இந்நாட்டின் நிலவளத்தைப் பேணி வளர்த்த பல்லவ மன்னருள் ஒருவன் வயிரமேக வர்மன். பயிர்த் தொழில் சிறக்கும் வண்ணம் அவன் தொட்ட குளமும், வெட்டிய வாய்க்காலும் சாசனங்களில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. தந்திவர்ம பல்லவனே வயிரமேகன் என்னும் விருதுப் பெயர் தாங்கி விளங்கினுன் என்று சரித்திர நூலோர் கருதுவர்[49]. தென்னுர்க்காட்டுத் திண்டிவன வட்டத்திலுள்ள வயிரமேகபுரம் என்னும் ஊர் அவன் பெயரை விளக்குகின்றது. அவ்வூர் வயிரமேக நகரம் என்று ஒரு சாசனத்திற் குறிக்கப்படுதலால் அதன் பண்டைச் சிறப்பினை ஒருவாறு அறியலாகும்[50]. இடைக் காலத்தில் ஜனநாதபுரம் என்ற பெயரும் அதற்கு வழங்கலாயிற்று[51]. இக்காலத்தில் வயிரபுரம் என்பது அதன் பெயர்.

வயிரமேகன்

சோழ நாட்டு மன்னர்

பல்லவர் ஆட்சி நிலைகுலைந்தபோது தஞ்சைச் சோழர் குலம் தலையெடுத்தது. வடக்கே சாளுக்கிய மன்னரும், தெற்கே பாண்டியரும் பல்லவ வேந்தனை நெருக்கிக் குழப்பம் விளைத்த காலம் பார்த்து, விசயாலயன் என்னும் சோழன் முத்தரையரிடமிருந்து தஞ்சை நகரைக் கைப்பற்றினுன். அது முதல் அவன் மரபில் வந்த தஞ்சைச் சோழர்கள் படிப்படியாக வளர்ந்தோங்கிப் பேரரசர் ஆயினர். விசயாலயன் பெயர் தாங்கிய ஊர் ஒன்றும் இல்லை யென்றுலும் புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்த நாரத்தா மலை மீதுள்ள விசயாலய சோழீச்சரம் என்னும் கற்கோயில் அவன் பெயரால் அமைந்த தென்பர்.[52]

விசயாலயன்

விசயாலயனுக்குப் பின்பு அவன் மகன் ஆதித்தன் அரசுரிமை பெற்றான். ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பல்லவர் பெருமைக்கு உறைவிடமாயிருந்த தொண்டை நாடு இவன் காலமுதல் சோழர் ஆட்சியில் அமைவதாயிற்று. இராஜகேசரி என்ற பட்டப் பெயரும் இவற்கு உண்டு. தஞ்சை நாட்டுப் பண்டார வாடைக்கு அண்மையில் ராஜகிரி என்ற சிற்றூர் உள்ளது. காவிரியின் தென்கரையில் உள்ள அவ்வூர் முன்னாளில் இராஜ கேசரி சதுர்வேதி மங்கலம் என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. ராஜகேசரிப் பெயரே ராஜகிரி என மருவிற்றென்பர்[53]. இப்போது ராஜகிரி மக மதியர் ஊராக இருப்பினும் பழைய கோவில்களின் குறிகளும் அடையாளங்களும் அங்குக் காணப்படு கின்றன.

ஆதித்தன்

தஞ்சைச் சோழர் குடியின் ஆதிக்கத்திற்கு அடிப்படை கோலியவன் பராந்தகமன்னன். பத்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அரியணையேறிய இம் மன்னன் நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக அரசுபுரிந்தான்; பாண்டிய மன்னனை இருமுறை வென்று, மதுரையைக் கைப்பற்றினான்; மாற்றானுக்கு உதவி செய்த இலங்கை மன்னன் மீது படையெடுத்து வெற்றிபெற்று, ஈழநாட்டையும் கைக்கொண்டான்[54].

பராந்தகன்

இவ்வரசனது விருதுப் பெயர்களில் ஒன்று வீர நாராயணன் என்பதாகும். ஆர்க்காட்டு நாட்டில் வீர நாராயணபுரம் என்னும் பெயர் கொண்ட ஊர்கள் சில உண்டு. அவை வீராணம் என வழங்கும். தென்

ஞர்க்காட்டிலுள்ள வீராணத்தேரியும், இவன் பெருமையை விளக்குவதாகும்[55].

மதுரையை வென்று கைப்பற்றிய இம்மன்னனுக்கு மதுராந்தகன் என்ற பட்டப் பெயரும் உண்டு[56]. இக்காலத்தில் செங்கற்பட்டு நாட்டில் சிறந்து விளங்கும் மதுராந்தகம் என்ற ஊர் இவனால் உண்டாக்கப்பட்ட சதுர்வேதி மங்கலம் போலும். கடப்பேரி என்னும் பழைமையான ஊரின் அருகே எழுந்தது மதுராந்தகம்.

வளவன்மாதேவி என்பாள் பராந்தக சோழனுடைய தேவி[57]. அவள் பெயரால் நிலைபெற்ற சதுர்வேதி மங்கலம் வளவன்மாதேவி என வழங்குவதாயிற்று. தென்னார்க்காட்டு எரும்பூர் என்னும் உருரூர்க் கோயிற்சாசனத்தால் வளவன் மாதேவி என்ற ஊர் மேற்கா நாட்டைச் சேர்ந்த பிரம

வளவன் மாதேவி

தேயம் என்பது விளங்கும்[58]. அவ்வூர் இப்பொழுது வளையமாதேவி என்னும் பெயரோடு சிதம்பர வட்டத்தில் உள்ளது.

உத்தமசீலி என்பான் பராந்தகன் மைந்தருள் ஒருவனாகக் கருதப்படுகின்றான். அவன்

உத்தமசீலி

பெயரால் அமைந்த உத்தமசீலி சதுர்வேதி மங்கலம் என்னும் ஊர் இப்பொழுது உத்தமசேரி என மருவி வழங்குகின்றது[59].

பராந்தகசோழனுக்குப் பின்னே அரசுபுரிந்தவன் அவன் மைந்தனாகிய கண்டராதித்தன். 'ஈசன் கழல் ஏத்தும் செல்வமே செல்வம்' என்று கருதி வாழ்ந்த இக்காவலனைச் 'சிவஞான கண்டராதித்

கண்டராதித்தன்

தன்' என்று சாசனம் சிறப்பிக்கின்றது[60]. தில்லைச் சிற்றம்பலத்து இறைவன்மீது இம்மன்னன் பாடிய திருவிசைப்பா

ஒன்பதாம் திருமுறையில் சேர்த்துப் போற்றப்படுவ தாகும். அவ்விசைப்பாட்டில்

"காரார் சோலைக் கோழிவேந்தன் தஞ்சையர் கோன் கலந்த
ஆரா இன்சொற் கண்டராதித்தன்"

என்று வருதலால், அரசாளும் பெருங்குலத்திற் பிறந்தும் அரனடியே தஞ்சமெனக் கருதிய சீலன் இவன் என்பது நன்கு விளங்குகின்றது. திருச்சி நாட்டில் கொள்ளிட நதியின் வடகரையில் உள்ள கண்டராதித்தம் என்னும் ஊர் இவன் உண்டாக்கிய சதுர்வேதிமங்கலம். இம்மன்னனது மறுமை நலங்கருதி அம்மங்கலம் நிறுவப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது[61]. இன்னும் கண்டராதித்தர் பெயரால் நிலவும் ஊர் ஒன்று தென்னார்க்காட்டுத் திருக்கோயிலூர் வட்டத்தில் உண்டு. கண்டராதித்தபுரம் என்று பெயர் பெற்ற அவ்வூர் இந்நாளில் கண்டாச்சிபுரம் என்றுவழங்கும்[62]. தென்னார்க்காட்டிலுள்ள கண்ட மங்கலமும் கண்டராதித்த மங்கலமாய் இருத்தல் கூடும்[63]. இங்ஙனம் இம்மையிலும் மறுமையிலும் செம்மையே நாடிய இம்மன்னரின் திருவுருவம் கோனேரி ராஜபுரம் என்னும் திருநல்லத்துக் கோயிலில் இன்றும் காணப்படுகின்றது[64].

சோழர் குடியில் சீலத்தாற் சிறந்தவள் செம்பியன் மாதேவி. சிவநேசச் செல்வராகிய கண்டராதித்தரின் முதற் பெருந்தேவி என்னும் உரிமைக்குத்தக்க முறையில் அம்மாதேவி செய்த திருப்பணிகள் பலவாகும்[65]. தஞ்சை நாட்டில் செம்பி
செம்பியன் மாதேவி யன் மாதேவி என்ற ஊர் இன்றும் அவர் பெருமைக்கு அறிகுறியாக நின்று விளங்குகின்றது[66]. அங்குள்ள கைலாச நாதர்

கோவில் இவளாலே கட்டப்பட்டதாகும். செம்பியன் மாதேவியின் மைந்தனாகிய உத்தமசோழன் அரசு புரிந்த காலத்தில் அவன் தேவியர்கள் அக்கோயிலுக்குப் பல சிறப்புக்கள் செய்தார்கள்[67]. இராஜேந்திரன் என்னும் கங்கைகொண்ட சோழன் செம்பியன் மாதேவியின் படிவத்தை அக் கோவிலில் நிறுவி, அதன் பூசைக்கு வேண்டிய நிவந்தமும் அளித்தான்[68].

கண்டராதித்தன் காலம் சென்றபின்பு அவன் தம்பியாகிய அரிஞ்சயன் பட்டம் எய்திச் சிலகாலம் அரசாண்டான். பாண்டியனோடு நிகழ்த்திய போரில் அவன் உயிர் இழந்தான் என்பர்[69].

அரிஞ்சயன்

இவ்வாறு அகால மரணமுற்ற அரிஞ்சயன் உயிர் சாந்தி பெறுமாறு பள்ளிப் படையாக இராஜராஜன் அமைத்த ஆலயம் அரிஞ்சயேச்சரம் என்று பெயர் பெற்றது[70].

அரிஞ்சயனுக்குப்பின் அரசுரிமை ஏற்றான் அவன் மைந்தனாகிய சுந்தர சோழன். இவன் செங்கோல் மன்னன் என்று திருவாலங்காட்டுச் சாசனம் கூறுகின்றது. தென்னார்க்காட்டிலுள்ள சௌந்தரிய

சுந்தர சோழன்

சோழபுரம் என்னும் ஊரும், செங்கற்பட்டைச் சேர்ந்த சுந்தர சோழவரமும் இவன் பெயர்கொண்டு விளங்குகின்றன. இம் மன்னனைப் 'பொன்மாளிகைத் துஞ்சியதேவன்' எனக் கல்வெட்டுக் கூறும். இவ்வாறு இறந்த நிலையில் வானவன் மாதேவி என்னும் இவன் மனையாள் உடன்கட்டை ஏறி உயிர்துறந்தாள். தஞ்சையில் எழுந்த இராசராசேச்சரம் என்னும் பெருங் கோயிலுள் இவ்விருவர் படிமங்களையும் நிறுவினார் குந்தவைப் பிராட்டியார்.

கண்டராதித்தரது திருமகனாய்த் தோன்றிய உத்தமசோழன் பதினைந்து ஆண்டுகள் ஆட்சி புரிந்தான். இவன் பெயரால் எழுந்த ஊர்கள் சோழ நாட்டிலும், தொண்டைநாட்டிலும், கொங்குநாட்டிலும் உண்டு. தஞ்சை நாட்டில் நன்னில வட்டத்தில் உள்ள உத்தம சோழபுரம் என்னும் ஊரும், தென்னார்க்காட்டுச் சிதம்பர வட்டத்திற் காணப்படும் உத்தம சோழமங்கலமும், செங்கற்பட்டு மதுராந்தகவட்டத்தி லுள்ள உத்தம நல்லூரும், சேலம் நாட்டிலுள்ள உத்தமசோழ புரமும் இவன் ஆண்ட நாட்டின் பரப்பை ஒருவாறுகாட்டுகின்றன. மதுரையை ஆண்ட வீரபாண்டியனோடு இவன் போர்புரிந்து அவன் தலைகொண்டான் என்று சாசனம் அறிவிக்கின்றது[71] அவ்வெற்றியின் அடையாளமாக இவனும் மதுராந்தகன் என்னும் விருதுப்பெயர் கொண்டான் என்பர்.

உத்தம சோழன்

உறந்தையைத் தலைநகராகக் கொண்ட சோழ மன்னருள் சிறந்தவன் திருமாவளவன் என்று தமிழ் இலக்கியம் கூறுமாறே, தஞ்சையைத் தலைநகராகக் கொண்ட சோழர் குலத்தைத் தலையெடுக்கச் செய்தவன் இராஜ ராஜன் என்று சாசனம் அறிவிக்கின்றது. பத்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அரசாளத் தொடங்கிய இம்மன்னன் இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வாழ்ந்து தமிழ் நாட்டின் பெருமையைப் படிப்படியாக உயர்த்தினான்.

இராஜராஜன்

இம்மன்னனது இயற்பெயர் அருண்மொழித் தேவன் என்பதாகும். இவன் சேர மன்னனையும், பாண்டியனையும் வென்று அடக்கி மூன்று தமிழ்

விருதுப் பெயர்கள்

நாட்டையும் ஒரு குடைக்கீழ் அமைத்தபோது, மும்முடிச் சோழன் என்னும் பெயர்க்கு உரியனாயினான்[72]. பின்னர் தென்பாலுள்ள இலங்கை என்னும் ஈழநாட்டையும், வடபாலுள்ள வெங்கைநாடு, கங்கபாடி முதலிய நாடுகளையும், குடபாலுள்ள கொல்லம், குடகம் ஆகிய நாடுகளையும் வென்று, மன்னர் மன்னனாக விளங்கியபோது இராஜராஜன் என்னும் விருதுப்பெயர் பூண்டான். அப்பால் கப்பற்படை கொண்டு பன்னீராயிரம் தீவகங்களைக் கைப்பற்றி, நிலத்திலும் நீரிலும் வெற்றிபெற்று வீறுற்ற நிலையில் ஜயங்கொண்டான் என்னும் பெயரைத் தனக்கே உரிமையாக்கிக்கொண்டான். இவன் வீரத்தாற்பெற்ற விருதுகளோடு சீலத்தாற் பெற்ற பெயர்களும் சேர்ந்து அழகுக்கு அழகு செய்தன. "சிவனடி பணியும் செல்வமே செல்வம்" எனக் கொண்ட இராஜராஜன் சிவபாதசேகரன் என்னும் செம்மைசான்ற பெயர் தாங்கினான். ஈசனார்க்குக் கோயில்கட்டிப் பணிசெய்த பான்மையில் கோச் செங்கட் சோழன் வரிசையில் வைத்து எண்ணத்தக்கவன் இராஜராஜன்.

தில்லைச் சிற்றம்பலத்தின் ஒருசார் அடைபட்டு மறைந்திருந்த தேவாரத் திருப்பாசுரங்களைத் திருவருளாற் கண்டு வெளியிட்டு இராஜராஜன் சைவத்திற்குப் பெருநலம் புரிந்தான். உலகம் ஈடேறும் வண்ணம் எழுந்த தேவாரத்தை எடுத்து வெளியிட்ட வேந்தனை உய்யக்கொண்டான் என்று உயர்ந்தோர் பாராட்டினர்[73].

இராஜராஜனது விருதுப் பெயர்களை அவன் ஆட்சியில் அமைந்த மண்டலங்கள் தாங்கி நின்றன.

ஈழமண்டலம் (இலங்கை) மும்முடிச் சோழமண்டலம் என்னும் பெயர் பெற்றது. தொண்டைமண்டலம் ஜயங்கொண்ட சோழமண்டலமாயிற்று; பாண்டி மண்டலம் இராஜ ராஜப் பாண்டி மண்டலம் எனப் பட்டது.

இனி, இவ்வரசன் பெயர்கொண்டு எழுந்த ஊர்களை முறையாகக் காண்போம். திருவாலங்காட்டுச் செப்பேடுகளில் இராஜராஜன் அருண்மொழிவர்மன் என்று குறிக்கப்படுகின்றான். அருண்மொழி என்பது

அருண்மொழி

அருமொழி எனவும் மருவி வழங்குவதாயிற்று. பாண்டி மண்டலத்தைச் சேர்ந்த கான நாட்டில் அருமொழித் தேவபுரம் என்னும் பெயருடைய ஊர் இருந்ததாகச் சாசனம் அறிவிக்கின்றது[74]. இன்னும் தஞ்சை நாட்டிலும், தென்னார்க்காட்டிலும் அருமொழித் தேவன் என்னும் பெயருடைய ஊர்கள் பலவுண்டு[75].

தஞ்சை நாட்டுப் பட்டுக்கோட்டை வட்டத்தில் சோழபுரம் என்னும் பெயருடைய ஊர் ஒன்று உள்ளது. அதன் முழுப்பெயர் மும்முடிச் சோழபுரம் என்பதாகும்[76]. நாஞ்சில் நாட்டில் நாகர்கோயிலுக்

மும்முடிச்சோழன்

கருகேயுள்ள கோட்டாறு மும்முடிச் சோழ நல்லூர் என முன்னாளில் வழங்கிற்று[77]. தொண்டை நாட்டிலுள்ள திருக்காளத்தி மும்முடிச் சோழபுரம் என்னும் மறுபெயர் பெற்றது. இராஜராஜன் காலமுதல் பதினாறும் நூற்றாண்டுவரை அவ்வூர் மும்முடிச் சோழபுரம் என வழங்கிற்று[78]. இன்னும் மும்முடிச் சோழமங்கலம் (திருச்சி) மும்மடிக்குப்பம் (செங்கற்பட்டு) மும்முடிச் சோழகன் (தென்னார்க்

காடு) முதலிய ஊர்ப் பெயர்களில் இராஜராஜனது விருதுப் பெயர் விளங்கக் காணலாம்.〉

தென்னார்க்காட்டுத் திண்டிவன வட்டத்தில் உள்ள தாதாபுரம் என்னும் ஊர் ராஜராஜபுரமே

யாகும்[79]. நெல்லை நாட்டிலுள்ள

இராஜராஜன் ராதாபுரமும் ராயராயபுரம் என்று

சாசனம் கூறுகின்றது[80]. ஈழநாட்டுப் பாலாவி நதிக்கரையில் திருக்கேதீச்சரம் என்னும் பாடல் பெற்ற திருக்கோவிலைத் தன்னகத்தே யுடைய மாதோட்டம் இராஜராஜபுரமாயிற்று[81].

〈ஜயங்கொண்டான் என்ற விருதுப்பெயரைத் தாங்கி நின்ற நகரங்களுள் தலைசிறந்தது ஜயங்கொண்ட சோழபுரமாகும். அது இராஜராஜன் கால

முதல் சில நூற்றாண்டுகள் சோழ

ஜயங்கொண்டான் ராஜ்யத்தின் சிறந்த நகரமாக விளங்

கிற்று. இப்பொழுது திருச்சி நாட்டு உடையார் பாளைய வட்டத்தில் அது ஒரு சிற்றூராக இருக்கிறது.〉

〈ஜயங் கொண்ட பட்டணம் என்னும் ஊர் சிதம்பர வட்டத்தில் உள்ளது. ஜயங்கொண்டான் என்ற பெயருடைய ஊர்கள் பாண்டி நாட்டிலும் சோழ நாட்டிலும் சில உண்டு[82]. திருச்சி நாட்டைச் சேர்ந்த குழித்தலைவட்டத்திலுள்ள மகாதான புரத்தின் உட்கிடையாகிய சிற்றூர் பழைய சங்கடம் என்னும் விந்தையான பெயரைக் கொண்டுள்ளது. பழைய ஜயங்கொண்ட சோழபுரம் என்பதே நாளடைவில் பழைய சங்கடமாய் முடிந்தது என்பர்[83].〉

இராஜராஜனுக்கு அமைந்த விருதுப் பெயர்களில் ஒன்றாகிய ஜனநாதன் என்பது அவனது அரசியற் கொள்கையைக் காட்டுகின்றது.

"குடிதழீஇக் கோலோச்சும் மாநிலமன்னன்
அடிதழீஇ நிற்கும் உலகு"

என்னும் திருவள்ளுவர் கருத்துப்படி ஜனநாயகத்தின் உரிமையும், பெருமையும் இராஜராஜன் நன்ருக உணர்ந்திருந்தான் என்பது இவ்விருதுப் பெயரால் விளங்குவதாகும்.

ஜனநாத சோழன்

தென்னார்க்காட்டிலுள்ள அகரம் என்னும் ஊர் ஜனநாத சதுர்வேதி மங்கலம் எனச் சாசனத்திற் திற் குறிக்கப்படுகின்றது[84]. ஜனநாத நல்லூர் என்னும் மறுபெயர், சிதம்பரத்துக்கு அண்மையிலுள்ள ஆடூருக்கும், தென்னார்க்காட்டைச் சேர்ந்த வயிரபுரம் என்னும் வயிரமேகபுரத்துக்கும், செங்கற்பட்டுநாட்டைச் சேர்ந்த வாயலூர் என்னும் திருப்பில வாயிலுக்கும் வழங்குவதாயிற்று[85]. பட்டுக் கோட்டையிலுள்ள சோழபுரம் என்னும் மும்முடிச் சோழபுரத்தின் வழியாகச் சென்ற சாலை ஜனநாதன் பாதை என்று பெயர் பெற்றது[86]. மதுரையின் மருங்கிலுள்ள தேனூர் ஜனநாத சதுர்வேதி மங்கலமாயிற்று[87]. மகாபலிபுரம் என்னும் மாமல்லபுரம் ஜனநாத புரம் என்ற மறுபெயர் பெற்றது.[88]

சிவபாத சேகரன்

திருச்சி நாட்டைச் சேர்ந்த குழித்தலைக்குத் தெற்கே ஐந்து மைல் அளவில் சிவாயம் என்னும் பெயருடைய ஊர் ஒன்று உள்ளது. சிவாயம் என்பது சிவபாத சேகரபுரம் என்ற பெயரின் சிதைவாகும். அங்குள்ள கோவில் திருவாலீச்சுரம் என்ற பெயருடையதென்பது சாசனத்தால் விளங்கும்[89].

உய்யக்கொண்டான் என்பது இராஜ ராஜனது சிறப்புப் பெயர்களில் ஒன்று. இப் பெயர் தமிழ்

நாட்டு மலைகளோடும், கால்களோடும் மருவிநிற்கக் காணலாம். சோழநாட்டில் பாடல் பெற்ற பதிகளுள் ஒன்றாகிய கற்குடி என்பது உய்யக்

உய்யக் கொண்டான்

கொண்டான் திருமலை என்று பெயர் பெற்றது. இன்னும் திருச்சிறாப் பள்ளிக்கு அண்மையில் காவிரி யாற்றினின்றும் கிளைத்தெழுந்து செல்லும் உய்யக் கொண்டான் வாய்க்கால் இம்மன்னன் பெயரையே தாங்கி நிலவு கின்றது.

சோழபுரம் என்னும் பெயருடைய ஊர்களில் ஒன்று வட ஆர்க்காடு வேலூருக்குத் தெற்கே எட்டு மைல் தூரத்தில் உள்ளது. அதன் பழம்பெயர் காட்டுத்தும்பூர் என்பதாகும்[90]. இராஜராஜ சோழன் அவ்வூரில் ராஜராஜேச்சரம் என்னும் சிவாலயம் கட்டியதோடு, ஊரின் பெயரையும் உய்யக்கொண்டான் சோழபுரம் என மாற்றிவிட்டதாகத் தெரிகின்றது[91]. இப்பொழுது ஆலயம் பழுதுற்றிருக்கின்றது. ஊர்ப்பெயரும் சோழபுரம் எனக் குறுகிவிட்டது.

இராமநாத புரத்துத் திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் உய்யக் கொண்டான் என்னும் ஊர் உள்ளது. தென்னார்க்காட்டு விருத்தாசல வட்டத்தில் உய்யக்கொண்டராவி என்பது ஓர் ஊரின் பெயர்[92].

இராஜராஜன் தேவியருள் சிறப்புற்று விளங்கியவள் உலகமாதேவி. அவள் பெயரால் அமைந்த நகரம் தென்னார்க்காட்டிலுள்ள உலகமா

உலகமா தேவி

தேவிபுரம். அவ்வூர்ப் பெயர் ஒலகபுரம் எனவும், ஒலகாபுரம் எனவும் மருவி வழங்குகின்றது.[93] செங்கற்பட்டு நாட்டி

லுள்ள மணிமங்கலம் என்னும் ஊர் உலகமாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம் என்று சாசனங்கள் கூறும்.[94] திருவையாற்றுக் கோயிலில் உள்ள உத்தரகைலாசம் என்னும் லோகமாதேவீச்சரம் இத்தேவியாற் கட்டப் பட்ட தாகும்.[95]

திரிபுவன மாதேவி

திரிபுவன மாதேவி என்பது மற்றொரு தேவியின் பெயர். இவளே ராஜேந்திரனைப் பெற்றதாய். புதுவை நாட்டில் உள்ள திரிபுவனி என்னும் ஊர் இவள்பெயர் தாங்கிநிற்பதாகும். அவ்வூரின் பெயர் திரிபுவன மாதேவி சதுர்வேத மங்கலம் என்பதன் சிதைவாகத் தெரிகின்றது.[96].

சோழமாதேவி

இன்னொரு தேவியாகிய சோழமாதேவியின் பெயர் தாங்கி நிலவும் ஊர்கள் பலவாகும். கோவை நாட்டு உடுமலைப் பேட்டை வட்டத்தில் சோழமாதேவி என்னும் ஊர் உண்டு. அது முற்காலத்தில் சோழமாதேவி நல்லூர் என வழங்கிற்றென்பது சாசனங்களால் அறியப்படும்.[97] அங்குள்ள குலசேகர ஈச்சுரம் என்னும் சிவாலயத்திற்கும், அதன் அருகேயமைந்த திருமடத்திற்கும் சோழமன்னர் அளித்த நன்கொடை கல்வெட்டுக்களால் விளங்குகின்றது.

திருச்சி நாட்டில் உத்தம சேரிக்கு அண்மையில் சோழமாதேவின் பெயரால் அமைந்த சதுர்வேதிமங்கலம் ஒன்றுள்ளது. அது முன்னாளில் விளாநாட்டைச் சேர்ந்த பிரமதேயமாக விளங்கிற்றென்று சாசனம் கூறும். இப்பொழுது அவ்வூர் சோழமாதேவி என்றே வழங்குகின்றது.[98]

இராஜ ராஜனுக்குப் பின் அரசுரிமை பெற்றான் அவன் மைந்தனாகிய இராஜேந்திரன். தஞ்சைச் சோழர் என்று சொல்லப்படும் இடைக்காலத்துப் பெருஞ்சோழ மன்னரது பெருமையெல்லாம் தன் பெருமையாக்கிக் கொண்டு தலை சிறந்து விளங்கியவன் இவனே. இவன் காலத்தில் சோழர் பேரரசு உச்சநிலை அடைந்திருந்தது; இவன் புகழ் பாரத நாட்டின் எல்லை கடந்து, சிங்களம், மாநக்கவாரம் முதலிய பன்னாடுகளிலும் பரவி நின்றது.

இராஜேந்திர சோழன்

இம் மன்னன் தான்பெற்ற வெற்றியின் அறிகுறியாகச் சில பட்டப் பெயர்களை மேற்கொண்டான். அவற்றுள் மிகச் சிறந்தவை மூன்று. முடிகொண்டான், கங்கை கொண்டான், கடாரம் கொண்டான் என்னும் விருதுப்பெயர் மூன்றும் ஊர்ப் பெயர்களிலே விளங்குகின்றன.

விருதுப் பெயர்கள்

சோழர் ஆட்சியில் அமைந்த கங்கபாடி என்னும் நாடு இவ்வரசன் காலத்தில் முடிகொண்ட சோழமண்டலம் என்று பெயர் பெற்றது.[99] பழம் பெருமை வாய்ந்ததும், பாடல் பெற்றதுமாகிய பழையாறை என்னும் நகரம் முடிகொண்ட சோழபுரம் என வழங்கலாயிற்று.[100] இந்நகரம் காவிரியினின்று பிரிந்து செல்லும் முடிகொண்டான் என்னும் கிளையாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ளது. நெல்லை நாட்டின் வழியாகச் செல்லும் பொருநையாறு முடிகொண்ட சோழப்பேராறு என்று அக்காலத்துச் சாசனங்களில் வழங்கப்பட்டது.[101]

முடிகொண்ட சோழன்

இன்னும், சிதம்பர வட்டத்திலுள்ள முடிகண்ட நல்லூரும், மாயவர வட்டத்திலுள்ள முடிகொண்ட நல்லூரும், பாண்டி நாட்டுச் சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ள முடிகுண்டம் என்னும் ஊரும் இம்மன்னனது விருதுப் பெயரைப் பெற்று விளங்குவன வாகும். கோவை நாட்டிலே கொள்ளகால் வட்டத்தில் முடிகுண்டம் என்ற ஊரொன்று உண்டு. சாசனங்களில் முடி கொண்ட சோழபுரம் என்று குறிக்கப்படும் ஊர்ப் பெயரே இப்போது முடிகுண்டமாகக். குறுகியுள்ளது. முடிகொண்ட சோழீச்சரம் என்னும் சிவாலயம்அவ்வூரிற் காணப்படுகின்றது. அது இராஜேந்திர சோழன் காலத்தில் எழுந்த திருக்கோயில் என்று கொள்ளலாகும். அவ்வூரில் கோயில் கொண்ட தேசிப் பெருமாள் என்னும் திருமாலுக்குக் காவிரியாற்றின் வடகரையிலுள்ள பதினெட்டு ஊர் வணிகரும், தென் கரையிலுள்ள பதினெட்டு ஊர் வணிகரும் அளித்த நிவந்தங்கள் சாசனத்தால் அறியப்படுகின்றன. இன்னும் அவ்வூரில் நகரஜிஞலயம் என்று பெயர் பெற்ற சமணக்கோயிலும் இருந்தது. சந்திரபிரப தீர்த்தங்கரர் அவ்வாலயத்தில் எழுந்தருளியிருந்ததாகச் சாசனம் கூறும்.[102] எனவே முடிகொண்ட சோழபுரம் சைவம், வைணவம், சமணம் என்னும் மும்மதங்களும் சிறந்த விளங்கிய இடமாகத் தோன்றுகின்றது.

கங்கைகொண்ட சோழன்

இராஜேந்திரன் தாங்கி நின்ற விருதுப் பெயர்களுள் நாடறிந்தது கங்கை கொண்டான் என்பதாகும். அப் பெயரால் எழுந்த கங்கை கொண்டான் என்னும் பெயருடைய ஊர்கள் தமிழ் நாட்டிற் பல பாகங்களில் உண்டு.[103]

கடாரம் கொண்டான்

கடாரங் கொண்டான் என்ற விருதுப் பெயரும் தாங்கி நின்றான் இராஜேந்திரன். கப்பற்படை கொண்டு காழகம் என்னும் கடார நாட்டை இம்மன்னன் வென்று அவ்விருதுப் பெயர் பூண்டான். தஞ்சை நாட்டு மாயவர வட்டத்தில் கடாரம் கொண்டான் என்பது ஓர் ஊர்ப் பெயராக வழங்குகின்றது. தொண்டை நாட்டு மணவிற் கோட்டத்தில் கடாரங்கொண்ட சோழபுரம் இருந்ததென்று சாசனம் கூறும்.[104]

குலோத்துங்க சோழன்

இராஜேந்திர சோழனுக்குப் பின் அரசாண்ட மன்னரில் பெருமை சான்றவன் முதற் குலோத்துங்க சோழன். கலிங்கத்துப் பரணியிற் பாராட்டப்படுகின்ற சிறந்த அரசன் இவனே. கருணாகரத் தொண்டைமான் என்னும் படைத்தலைவன் இச்சோழ மன்னனது ஆணையால் கலிங்க நாட்டின்மீது படையெடுத்து வெற்றியும் புகழும் பெற்ற செய்தியைக் கலிங்கத்துப் பரணி எடுத்துரைக்கின்றது. குலோத்துங்கன் திரிபுவன சக்ரவர்த்தி முதலாய பட்டங்களைத் தாங்கி நின்றான். சுங்கந்தவிர்த்த சோழன் என்னும் விருதுப் பெயரும் அவனுக்குரியதாகும். தஞ்சாவூரின் அருகேயுள்ள கருந்திட்டைக்குடி அம்மன்னன் காலத்தில் சுங்கந் தவிர்த்த சோழ நல்லூர் என வழங்கிற்று.

முதற் குலோத்துங்க சோழன் தன் தேவியாகிய கம்பதேவியின் விருப்பத்திற்கிணங்கித் தொண்டை நாட்டுச் சிற்றீசம்பாக்கம் என்ற ஊருக்குக் கம்பதேவி நல்லூர் எனப் பெயரிட்டுக் காஞ்சிபுரக் கோவி

லுக்கு நிவந்தமாக அளித்தான் என்னும் செய்தி ஒரு சாசனத்தால் விளங்குகின்றது[105].

இன்னும், குலோத்துங்கன் தேவியாகிய தீன சிந்தாமணியின் பெயரால் அமைந்த ஊர்கள் சில உண்டு. தென்னார்க்காட்டிலுள்ள சிந்தாமணி என்னும் ஊர் முன்னாளில் தீன சிந்தாமணி நல்லூர் என வழங்கிற்று.[106] எனவே, சிந்தாமணி என்பது அதன் குறுக்கமாகத் தோன்றுகின்றது. இன்னும் வட ஆர்க்காட்டிலுள்ள கடைக்கோட்டுப் பிரமதேசம் தீனசிந்தாமணி சதுர்வேதிமங்கலம் என்று சாசனங்களிற் குறிக்கப் படுதலால் அவ்வூரும் இத்தேவியின் பெயர் தாங்கி நிற்பதாகத் தெரிகின்றது[107].

தீன சிந்தாமணி

இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனுக்கு அநபாயன் என்ற சிறப்புப் பெயர் உண்டு. அப்பெயர் சில ஊர்களுக்கு அமைந்தன. சோழமண்டலத்தில் ஜயங்கொண்ட சோழ வளநாட்டுத் திருவழுந்தூர் நாட்டில் அநபாயபுரம் என்னும் பெயருடைய ஊர் ஒன்று இருந்ததாகச் சாசனம் கூறுகின்றது[108]. தொண்டை நாட்டில் அரும்பாக்கம் என்னும் ஊரில் இருந்த சில நிலங்களை ஓர் எடுப்பாகச் சேர்த்து, அநபாய நல்லூர் என்று பெயரிட்டுத் திரு ஆலக் கோயிலுடையார்க்கு அளித்தனன் அநபாய சோழன்.[109].

அநபாய சோழன்

மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்துச் சாசனத்தால் தென்னார்க் காட்டு வேலூரில் குலோத்துங்க சோழ விண்ணகரம் விளங்கிற்றென்று தெரிகின்றது. இம் மன்னன் பெயரால் உண்டாகிய குலோத்துங்க சோழ நல்லூர் அத்திருக் கோவிலுக்குத் தேவதானமாக வழங்கப்பட்டது[110].

மூன்றாம் குலோத்துங்கன்

தஞ்சை நாட்டில் கும்பகோணத்துக்கும், திருவிடை மருதூருக்கும் இடையே திரிபுவனம் என்ற ஊர் உள்ளது. மூன்றாம் குலோத்துங்கனது சிறப்புப் பெயர்களில் ஒன்று திரிபுவனவீரன் என்பதாகும்.

திரிபுவனவீரன்

அப் பெயரால் அமைந்த ஊர் திரிபுவன வீரபுரம் என்று பெயர் பெற்றுத் திரிபுவனமாயிற்று. அவ்வூரில் சிறந்து விளங்கும் சிவாலயம் குலோத்துங்கனால் கட்டப்பட்டதென்று சாசனம் கூறும்[111]. கட்டுமான முறையில் அது தஞ்சைப் பெரிய கோயிலை ஒத்திருப்பதாக அறிந்தோர் கருதுகின்றார்கள். இன்னும் சீகாழி வட்டத்திலுள்ள திரிபுவன வீர மங்கலம் என்ற ஊரும் இக்குலோத்துங்கன் பெயர் பெற்றதாகத் தோன்றுகின்றது.

இரண்டாம் இராஜராஜன் காலத்தில் பெருமான் நம்பிப் பல்லவராயர் என்பவர் தலைமை அமைச்சராக விளங்கினார். அம்மன்னன் முதுமையுற்றபோது தனக்குப்பின் பட்டமெய்தி அரசாளுதற்குரிய மைந்தர் இல்லாமையால் மனம் வருந்தினான். அந்நிலையில் கங்கை கொண்ட சோழபுரத்திலிருந்து அவன் மரபைச்சேர்ந்த இளம் பிள்ளையைப் பல்லவராயர் அழைத்து வந்து முடிசூட்டி அரசியற் பொறுப்பனைத்தையும் வகித்து முறையாகவும் திறமையாகவும் நடத்தினார். இவ்வாறு நாட்டுக்கும் அரசுக்கும் நலம் புரிந்த பல்லவராயர் காலஞ்சென்ற பொழுது அவர் குடும்பத்தைப் பாதுகாக்கும் பொருட்டு அம்மன்னனால் இறையிலியாக அளிக்கப்பட்ட ஊர் பல்லவராயன் பேட்டை என்று பெயர் பெற்றது[112].

பல்லவராயன்

பரகேசரி

சிதம்பரத்துக்கு அண்மையில் பரகேசரி நல்லூர் என்னும் ஊர் உள்ளது. பரகேசரிப் பட்டம் உடைய மன்னன் காலத்தில் அது உண்டாயிருத்தல் வேண்டும் என்று தோன்றுகின்றது. அங்கு இருங்கோளன் என்னும் குறுநிலமன்னன் கட்டிய கோவில் விக்கிரம சோழேச்சரம் என்று பெயர் பெற்றது.[113] இப்பொழுது அவ்வூர் பரமேஸ்வர நல்லூர் என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

வானவன்மாதேவி

இன்னும், வானவன் மாதேவியின் பெயரால் எழுந்த நகரம் வானவன் மாதேவிபுரம் ஆகும். இந்நாளில் தென்னார்க் காட்டுக் கூடலூர் வட்டத்தில் வானமாதேவி என அவ்வூர் வழங்குகின்றது[114]. செங்கற்பட்டுக் காஞ்சிபுர வட்டத்தில் வானவன்மாதேவி என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். அங்கு எழுந்த சிவாலயம் வானவன்மாதேவீச்சரம் என்று பெயர் பெற்றது. பழைய வெண்குன்றக் கோட்டத்துப் பெருநகர் நாட்டில் அவ்வானவன் மாதேவி இருந்ததென்று சாசனம் கூறும். அவ்வூர் இப்பொழுது மானாம்பதி யென வழங்குகின்றது[115].

இன்னும் செங்கற்பட்டு நாட்டுச் செங்கற்பட்டு வட்டத்தில் மானாமதி என்னும் பெயருடைய ஊர் ஒன்று உள்ளது. அங்குள்ள பழைமையான கோவில் திருக்கரபுரம் என முற்காலத்தில் வழங்கியதாகத் தெரிகின்றது. இப்பொழுது ஊர்ப் பெயராக வழங்கும் மானாமதி என்பது வானவன் மாதேவியின் சிதைவாகும். இராஜேந்திர சோழன் காலத்தில், அவ்வூரில் திருக்கயிலாயநாதர் கோயில் எழுந்தது. அதன்

அருகே காணப்படுகின்ற அகரம் என்னும் ஊரும் அம் மன்னனால் உண்டாக்கப்பட்டதே யாகும்[116].

தஞ்சைச் சோழமன்னர் ஆட்சியில் அவர்க்குக் கீழ்ப்பட்ட சிற்றரசர் பலர் இருந்தனர். கொங்குராயன், சேதிராயன், மழவராயன், பல்லவராயன் முதலியோர் சாமந்தராய்ச் சோழ நாட்டின் பல பாகங்களைக் கண்காணித்து வந்ததாகத் தெரிகின்றது.

சாமந்தர்

தென் ஆர்க்காட்டிலுள்ள கொங்குராய பாளையம், கொங்குராயனூர் முதலிய ஊர்களும், நெல்லை நாட்டிலுள்ள கொங்குராய குறிச்சியும் அக்காலத்திய கொங்குராயர் பெயரை நினைவூட்டுகின்றன.

சேதிராயப் பெயர் தென் ஆர்க்காட்டிலுள்ள சேதிராய நல்லூர், சேதிராயன் குப்பம் முதலிய ஊர்களிலும், நெல்லைநாட்டிலுள்ள சேதுராயபுத்தூரிலும் விளங்குகின்றது. இன்னும் தென் ஆர்க்காட்டிலுள்ள மழவராயனூர், மழவராய நல்லூர், முதலிய ஊர்களும், இராமநாதபுரத்திலுள்ள மழவராயனேந்தல் என்னும் இடமும், மழவராயனோடு தொடர்புடையன. இனி, பல்லவராயன் பெயர் பல ஊர்களில் காணப்படுகின்றது. பல்லவராயன் பாளையம், பல்லவராய நத்தம், பல்லவராயனேந்தல், பல்லவராயன் மடை முதலிய ஊர்கள் தமிழ் நாட்டின் பல பாகங்களிற் காணப்படும்.

சோழமன்னரது ஆதிக்கம் நிலைகுலைந்த பின்னர், பதினேழாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் தஞ்சை நாட்டில் மராட்டிய மன்னரது ஆட்சி நிலைபெறுவதாயிற்று. இந்திய சரித்திரத்தில் புகழ் பெற்று விளங்கும் சிவாஜி மன்னனது தம்பியாகிய எக்கோசி என்பவன் தஞ்சையில் மராட்டியர் ஆட்சியை நிலை

மராட்டிய மன்னர்

பெறுத்தினன். தஞ்சை நாட்டிலுள்ள எக்கோசி மகா ராசபுரம் என்னும் ஊர் அவன் பெயரால் இன்றும் நிலவுகின்றது. எக்கோசியின் மகன் சரபோசி. அவன் பெயர் தஞ்சையிலுள்ள சரபோசிராசபுரம் என்னும் ஊர்ப் பெயரில் விளங்குகின்றது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பட்டம் எய்திய துளசி மன்னன் பெயரும் சில ஊர்ப்பெயர்களில் அமைந்துள்ளது. துளசாபுரம், துளசேந்திபுரம், துளசேந்திர புரம் என்னும் மூன்று ஊர்கள் தஞ்சை நாட்டிற் காணப்படுகின்றன.

தஞ்சையில் மராட்டிய மன்னருக்குக் கண் போல் விளங்கிய அமைச்சர் பெயரும் ஊர்ப் பெயராக வழங்குகின்றது. பாவாசி என்பவன் அத்தகைய அமைச்சர்களில் ஒருவன். தஞ்சை நாட்டில் பட்டுக் கோட்டை வட்டத்திலுள்ள வாவாசிக் கோட்டை என்னும் ஊரின் பெயர் அவன் பெயரே ஆகும். மாஞேசி என்பவன் மற்றொரு அமைச்சன். மாஞேசியப்பச் சாவடி என்னும் இடம் 'அவன் பெயரால் நிலவுகின்றது.

விசையநகர மன்னருள் பல்லாற்றாலும் தலை சிறந்தவன் கிருஷ்ணதேவராயன். இம்மன்னன் பெருமையை,

"படைமயக் குற்றபோதும் படைமடம் ஒன்றிலாதான்
மடைசெறி கடகத் தோளான் மதிக்குடை மன்னர்மன்னன்"

என்று ஒரு தமிழ்க் கவிஞர் பாடிப் போந்தார்.[117] மாற்றாரை வென்று மாபெரும் புகழ்பெற்ற கிருஷ்ண தேவன் கும்பகோணத்தில் நிகழ்ந்த மகாமக விழாவிற்குச் செல்லும் வழியில் பொன்னேரி வட்டத்திலுள்ள

விஜயநகர மன்னர்

அரகண்டபுரம் என்னும் ஊரிலே தங்கினான். அங்கு அரிதாசர் என்று பெயர் பெற்ற பரம வைணவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கனவிலே பெருமாள் அறிவித்த வண்ணம் கிருஷ்ணதேவன் அவ்வூரிலே திருமால் கோவில் ஒன்று கட்டுவித்தான். அது வேத நாராயணன் கோயிலாக இன்றும் விளங்குகின்றது. அக்கோயிலுக்கு வேந்தன் அளித்த நிபந்தங்கள் கோபுரத்திற் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று ஆரியவேதமும், திராவிட வேதமும் ஓதுவார்க்கு ஏற்படுத்திய நன்கொடையாகும். கோயிற் காரியங்களை எல்லாம் மன்னவன் அரிதாசரிடம் ஒப்புவித்தான்; பெருமாள் அருளைப் பெறுவதற்குக் காரணமாக இருந்த அரகண்ட புரத்தை என்றும் நினைந்து இன்புறும் வண்ணம் நாகலாம்மாள் என்னும் தன் தாயின் பெயரை அவ்வூருக்கு அமைத்தான். அன்று தொட்டு அரகண்டபுரம் என்னும் பழம்பெயர் மாறி நாகலாபுரம் என்னும் புதுப்பெயர் வழங்கலாயிற்று[118].

பொன்னேரி வட்டத்தில் உள்ள நரசிங்கபுரம் என்னும் ஊரின் வரலாறும் உணரத்தக்க தாகும். ஆதியில் கூவம் என்பது அதன்பெயர். குன்றூர் நாட்டுக் கூவம் என்பது சாசன வாசகம். விசைய நகரமன்னனாகிய அச்சுதராயன் அங்கு நரசிங்கப் பெருமாளுக்கு ஒரு கோயில் கட்டுவித்தான்; அவ்வளவில் அமையாது நரசநாயக்கன் என்னும் தன் தந்தையின்பெயர் விளங்குமாறு நரச நாயகபுரம் என்று அவ்வூருக்குப் பெயரிட்டான். ஆயினும் பெருமாள் நாமத்தையே பெரிதும் பேசக்கருதிய பொதுமக்கள் நரசநாயக புரத்தை நரசிங்கபுர மாக்கிவிட்டனர்[119].

குறுநில மன்னர்

தமிழ்நாட்டில் ஈகையாலே புகழ்பெற்ற வள்ளல்கள் பலராவர். அன்னாருள் புலவர் பாடும் புகழுடையார் சிலரே. பாண்டி நாட்டிற் குறுநில மன்னனாக விளங்கிய பாரிவள்ளலின் பெருமை தமிழகம் முழுதும் பரந்திருந்தது. கொடைத் திறத்திற்கு அவனையே ஓர் வரம்பாக எடுத்துக் காட்டினர் ஆன்றோர். "கொடுக்கிலாதானைப் பாரியே என்று கூறினும் கொடுப்பாரிலை" என்று பாடினார் சுந்தரமூர்த்தி. இங்ஙனம் தேவாரமும் புகழும் பேறுபெற்ற பாரி வள்ளல் சைவசீலனாக விளங்கினான். அவ்வள்ளலுக்குரிய பறம்புநாட்டிற் காணப்படும் பாரீச்சரம் என்னும் சிவாலயம் அவன் எடுத்த திருக்கோயிலாகக் கருதப் படுகின்றது[120]. பாரீச்சரம் என்பது பாரியால் வழிபடப்பெற்ற சிவபிரான் கோயில் கொண்டதலம் என்ற பொருளைத் தரும். அப்பாரீச்சரம் தேவாரப் பாடல் பெற்ற கொடுங்குன்றத்திற்கு அருகேயுள்ளது. எனவே இக்காலத்திற் பிரான்மலை யெனப்படும் கொடுங்குன்றத்தைத் தன்னகத்தே யுடைய பறம்பு நாடே பாரியின் நாடென்பதும், அங்குள்ள பாரீச்சுரம் அவன் எடுத்த திருக்கோயில் என்பதும் இனிது விளங்கும்.

பாரி

பொதியமலைக்கு அண்மையில் அமைந்த நாட்டை ஆய் என்ற குலத்தார் நெடுங்காலம் ஆண்டுவந்தனர். அக்குலத்தில் வந்த ஆய் அண்டிரன் என்னும் வள்ளல் புலவர் பாடும் புகழுடையவனாய் விளங்கினான். அவன் காலத்தில் ஆய்குடி என்ற ஊர் சிறந்திருந்தது.

ஆய்

"தென்திசை ஆஅய் குடியின்றாயின்
பிறழ்வது மன்னோ இம்மலர்தலை உலகே"[121]

என்று மோசியார் அதன் பெருமையைப் புனைந்துரைத்தார். இவ்வூர் இன்றும் பொதியமலைச் சாரலில் உள்ளது.

கடைவள்ளல் எழுவரில் காரி என்பவன் ஒருவன். அவன் சிறந்த குதிரைவீரன். சங்க இலக்கியத்தில் மலையமான் திருமுடிக்காரி என்று அவன் குறிக்கப் படுகின்றான். சேலம் நாட்டைச் சேர்ந்த நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள கார்குடி என்னும் ஊர் அச் சிற்றரசனோடு தொடர்புடையதாகத் தெரிகின்றது. சாசனங்களில் அவ்வூர் திருக்காரிகுடி என்று வழங்குகின்றது[122]. சேலம் நாட்டில் காரி மங்கலம் என்னும் ஊர் ஒன்று உண்டு.

காரி

திருமுடிக் காரியின் பெரும் பகைவன் ஓரியாவன். அவன் வில்லாளரிற் சிறந்த வீரன்; நல்ல கொடையாளன். வல்வில் ஓரி என்று பண்டைப் புலவர்கள் அவனைப் பாராட்டினார்கள். கோவை நாட்டுப் பவானி வட்டத்தில் ஓரிசேரி என்னும் ஊர் உள்ளது.

ஓரி

கடையெழு வள்ளல்களின் காலம் கழிந்த பின்னர் கொங்கு நாட்டுக் குறுநில மன்னனாகிய குமணன் சிறந்த கொடையாளனாக விளங்கினான். முதிரம் என்னும் மலையும், அதைச் சேர்ந்த நாடும் அவன் ஆட்சியில் அமைந்திருந்தன. குமணன் வாழ்ந்த ஊர் குமணம் என்று பெயர் பெற்றுப் பிற்காலத்தில்

கொழுமம் எனத் திரிந்ததென்று அறிந்தோர் கூறுவர்.

குமணன்

இவ்வூர் கோவை நாட்டைச் சேர்ந்த உடுமலைப் பேட்டை வட்டத்தில் ஒரு சிற்றூராக இன்று காணப்படுகின்றது. சோழீச்சுரம் என்னும் பழைமையான சிவாலயம் இவ்வூரில் உண்டு. பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கொங்கு நாட்டை யாண்ட வீரசோழன் அங்கே கட்டிய கோயில் வீரசோழீச்சரம் என்னும் பெயர்பெற்றுப் பின்னர் சோழீச்சரம் எனக் குறுகி வழங்கலாயிற்று என்பது சாசனங்களால் விளங்குகின்றது. குழுமத்திற்குத் தெற்கே காதவழி தூரத்திற் காணப்படும் குதிரைமலையே பழைய முதிரமலை என்பர். முதுகிற் சேணமிட்டு நிற்கும் குதிரைபோல் அம்மலை காட்சியளித்தலால் பிற்காலத்தார் அதனைக் குதிரைமலை என்று குறித்தனர் போலும்[123].

வள்ளலூர்

கோயம்புத்தூருக்கு அண்மையில் வள்ளலூர் என்னும் அழகிய பெயருடைய ஊர் ஒன்று உள்ளது. அங்குள்ள சிவன் கோவிலுக்குத் தேனீச்சுரம் என்பது பெயர். உலகளந்த பெருமாள் கோயிலும் அங்குண்டு. பழைய பேரூர் நாட்டைச் சேர்ந்த இவ்வள்ளலூர் அன்னதான சிவபுரி எனவும் வழங்கிற்று[124]. எனவே அன்னதானத்தால் அழியாப் புகழ் பெற்ற வள்ளல் ஒருவரது ஞாபகச் சின்னமாக இவ்வூர் விளங்குகின்றது என்று கூறலாகும். இந்நாளில் இவ்வூரின் பெயர் வெள்ளலூர் என மருவியுள்ளது.

பெண்ணையாற்றின் அருகேயுள்ளது புல்வேளூர் என்னும் ஊர். இவ்வூர் தொண்டைநாட்டு எயிற்

கோட்டத்தைச் சேர்ந்ததென்று சாசனம் கூறும்[125]. தமிழ் இலக்கியத்திலும் இவ்வூர் இடம் பெற்றுள்ளது.

பூதன்

நல்லிசைப் புலவராகிய ஔவையாரை ஆதரித்த பூதன் என்னும் புரவலன் இவ்வூரில் விளங்கினான் என்பது,

"பூங்கமல வாவிசூழ் புல்வேளூர்ப் பூதனையும்
ஆங்குவரு பாற் பெண்ணை யாற்றினையும்"

நினைந்து பாடும் ஔவை வாக்கால் அறியப்படும்[126]. புல்வேளூர் என்பது இப்போது புல்லலூர் எனத் திரிந்துள்ளது.

மகமதியரும் கிருஸ்தவரும்

தமிழ்நாட்டிலுள்ள வட ஆர்க்காட்டு வட்டத்தில் மகமதியத் தலைவர்கள் பெயரால் அமைந்த ஊர்கள் சில உண்டு. கருநாடக நவாபுகளில் ஒருவன் மூகம்மது அலி என்பவன். அவனுக்கு வாலாஜா என்னும் பெயரும் உண்டு. அப்பெயர் ஆர்க்காட்டிலுள்ள வாலாஜா பேட்டைக்கு அமைந்துள்ளது. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் வாலாஜாவின் அமைச்சனால் அந்நகரம் உண்டாக்கப்பட்டதென்று சரித்திரம் கூறும். பதினெட்டுப் பேட்டைகளை உடையதாக அமைந்த அந்நகரம் சிலகாலம் சிறந்து விளங்குவதாயிற்று.

வாலாஜா

இன்னும், உடையார் பாளையத்திலுள்ள வாலாஜா நகரமும் பாலாற்றங் கரையிலுள்ள வாலாஜாபாத் என்னும் ஊரும் முகம்மதலியின் பெயரைத் தாங்கி நிற்கின்றன.

வாலாஜா பேட்டைக்கு அருகேயுள்ள ராணிப் பேட்டையின் வரலாறும் அறியத் தக்கதாகும். செஞ்சிக் கோட்டையில் தேசிங்கராஜன் என்னும் வீரன் சிறந்து விளங்கினான். மகமதிய நவாபாகிய சாதுல்லாத்கான் என்பவன் அக் கோட்டையின்மீது படை எடுத்தான். இருவருக்கும் கடும்போர் மூண்டது. தேசிங்கராசன் மாற்றார் வியப்புற வீரப் போர்புரிந்து மாண்டான். அந்நிலையில் அவன் ராணியாகிய தேவி, கணவன் உயிரோடு தன் உயிரை இசைவிக்கக் கருதி, உடன் கட்டை ஏறி உயிர்துறந்தாள். அப் பெண்மணியின் பெருமையை அறிந்தான் மகமதியத் தலைவன். அவள் காதலும் கற்பும் என்றும் விளங்கும் வண்ணம் ராணிப்பேட்டை என்னும் பெயரால் புதியதோர் ஊரை உண்டாக்கினான். அது நெடுங் காலமாக ஒரு சிறந்த படை வீடாக விளங்கிற்று.

கான்சாகிப்

பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் ஆங்கிலப் படைக்குத் துணைபுரிந்த மகமது யூசப் கான் என்பவன் தமிழ்நாட்டில் கான்சாகிப் என்று பெயர் பெற்றான். அவன் செய்த உதவிக்குக் கைம்மாறாகப் பாண்டி நாட்டின் கவர்னராக ஆங்கிலேயர் அவனை நியமித்தனர். மதுரையைச் சேர்ந்த கான்சாபுரமும், இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த கான் சாகிபுபுரமும் அவன் பெயரால் அமைந்துள்ளன.

இன்னும் பல ஊர்கள் மகமதியப் பெயர்களைக் கொண்டு வழங்கக் காணலாம். அவை பெரும்பாலும் பட்டடை முதலியவற்றோடு இணைந்துள்ளன. சென்னையின் அருகே அமைந்துள்ள சைதாப்பேட்டையும், வட ஆர்க்காட்டிலுள்ள ஜாவ்வர்பேட்டை,

மூர்தாஜு பட்டடை முதலிய ஊர்ப் பெயர்களும் மகமதிய சம்பந்த முடையன என்பது வெளிப்படை.

அபாத்

இன்னும் மகமதியரோடு தொடர்புடைய ஊர்கள், அபாத் என்னும் முடிவுடைய பெயர்களால் வழங்கக் காணலாம். பாரசீக மொழியில் அபாத் என்பது நகரத்தைக் குறிக்கும். ஆர்க்காட்டு வட்டத்தில் மன்சராபாத், அனவரபாத், முரார்பாத் முதலிய ஊர்கள் காணப்படுகின்றன.

தமிழ் நாட்டில் மகமதிய வகுப்பாரைக் குறிக்கும் ராவுத்தர், மரக்காயர் முதலிய பெயர்களும் ஊர்ப் பெயர்களில் புகுந்துள்ளன. தென் ஆர்க்காட்டிலுள்ள ராவுத்த நல்லூரும், இராமநாத புரத்திலுள்ள மரக்காயர் பட்டினமும் இதற்குச் சான்றாகும்.

உசேன்

வட ஆர்க்காட்டு வேலூருக்கு அருகே ஊசூர் என்னும் ஊர் உள்ளது. அது உசேன் என்ற மகமதியர் பெயரால் அமைந்த ஊராகும். உசேனூர் என்பது ஊசூர் என மருவிற்று. உசேனபாத் தென்னும் பெயரும் அதற்குண்டு. இன்னும் வட ஆர்க்காட்டுப் போளூர் வட்டத்தில் அலியாபாத் தென்னும் ஊரும், மன்சராபாத் என்னும் துருக்கமும் உள்ளன. அவை முறையே அலி, மன்சூர் என்ற இரு மகமதியர் பெயரைக் கொண்டுள்ளன.

திருச்சி நாட்டிலுள்ள லால்குடி என்னும் ஊருக்கு அப்பெயரிட்டவர் மகமதியரே முன்னாளில் தவத்துறை என்பது அதன் பெயர். அங்குள்ள திருக்கோயிலின் செங்கோபுரத்தைக் கண்டு லால்குடி

என்று அவ்வூரை மகமதியர் குறித்தார்கள். பாரசீக மொழியில்லால்குடி என்பதற்குச் செம்பதுமை என்பது பொருளாம்.>

சென்ற சில நூற்றாண்டுகளாகத் தமிழ் நாட்டில் பரவி வரும் கிருஸ்தவ சமயத்தின் சார்பாக எழுந்த ஊர்களும் உண்டு. நெல்லைநாட்டில் கிருஸ்தவர்கள் மிகுதியாக வசிக்கும் பாகங்களில் நாசரேத்து, சுவி சேஷபுரம். மெஞ்ஞானபுரம் முதலிய ஊர்கள் காணப் படுகின்றன. இன்னும் சாந்தபுரம், ஆரோக்கியபுரம் சௌக்யபுரம், சந்தோஷபுரம், நீதிபுரம் முதலிய புத் தூர்களும் சென்ற நூற்றாண்டில் நிலைபெற்றுள்ளன. இருநூறாண்டுகளுக்கு முன்னே தமிழ் நாட்டில் கிருஸ்தவத் தொண்டராக விளங்கிய வீரமாமுனிவர் கொள்ளிட நதியின் வடகரையில் ஒரு புதிய ஊர் உண் டாக்கினார். ஏலாக்குறிச்சி என்னும் பழைய ஊரின் ஒருபாகத்தில் அடைக்கலமாதா ஆகிய தேவமாதா வுக்கு ஓர் கோவில் கட்டினார். அம்மாதாவின் அருட் காவலில் அமைந்த ஊருக்குத் திருக்காவலூர் என்று பெயரிட்டார். அவ்வூரில் கோவில் கொண்ட மாதா வின்மீது ஒரு கலம்பகம் பாடினார். அதன் பெயர் திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்.

வீரமாமுனிவர் காலமுதல் வேதியர் என்னும் சொல் கிருஸ்தவ சமுதாயத்தில் உபதேசியார்களைக் குறிப்பதாயிற்று. அன்னார்க்குரிய ஒழுக்க முறைகளை யெல்லாம் தொகுத்து ‘வேதியர் ஒழுக்கம்’ என்னும் பெயரால் ஓர் உரைநடை நூலும் எழுதினார் முனிவர். வேதியர்புரம் என்ற ஊர் தஞ்சாவூருக்குத் தென் கிழக்கே எட்டுமைல் தூரத்தில் உள்ளது. கிருஸ்த

வர்கள் வாழும் ஊராகவே அது இன்றும் விளங்கு கின்றது.

சான்றோரும் ஊர்ப் பெயரும்

தெய்வ மணங்கமழும் தமிழகத்தில் ஆன்றோர் பலர் தோன்றினர்; ஆண்டவனை அடைதற்குரிய நெறி காட்டினர்; அருட்பாடல்களால் அன்பை வளர்த்த னர். இத்தகைய தெய்வப் பணிசெய்த பெரியாரை நாயனர் என்றும், ஆழ்வார் என்றும் தமிழகம் போற்றி வருகின்றது. அவர் பிறந்த ஊர்களும், பாடிய பதி களும் தனிப்பெருமையுற்று விளங்குகின்றன.

நாவீறுடையார்

நெல்லை நாட்டில் நாவீறுடையபுரம் என்ற சிற்றூர் உள்ளது. நாவீறு என்பது சொல்லின் செல்வம். அச்செல்வத் தைச் சிறப்பாகப் பெற்ற நம்மாழ் வாரை நாவீறுடையார் என்று வைணவ உலகம் போற்றுகின்றது. அவர் பெயர் கொண்டு விளங்கு வது நாவீறுடையபுரம்.

சிறுத்தொண்டர்

திருத் தொண்டர் புராணத்தில் பாராட்டப்படு கின்ற சிவனடியார் ஒருவர் சிறுத்தொண்டர் என்னும் பெயருடையார். அவர் பல்லவ மன் னரிடம் படைத்தலைவராய்ப் பணி செய்தவர். பகைவரை முருக்கி வெல் லும் வீரம் வாய்ந்த அப்பெரியார் பரமனடியாரைக் கண்டபொழுது பணிந்து தாழ்ந்து துவண்டு நின்ற காரணத்தால் சிறுத்தொண்டர் என்று சைவ உலகம் அவரைப் போற்றுவதாயிற்று. நெல்லை நாட்டிலுள்ள சிறுத்தொண்ட நல்லூர் என்னும் சிற்றூர் அவர் பெரு மையை நினைவூட்டுகின்றது.

சண்டேசுரர்

சண்டேசுரநாயனார் சிவாலயத்திற் சிறப்பாகப் போற்றப்படும் சிவனடியார்களுள் ஒருவர். சிவ வழிபாட்டில் இடையூறு செய்த தந்தையை மழுவால் எறிந்து "அரனார் மகனார்" ஆகிய அப்பெருமானைச் சண்டேசுரர் என்றும், தண்டேசுரர் என்றும் சைவ உலகம் வணங்குகின்றது.[127] அவர் பெயரால் அமைந்த ஊர் த்ண்டேசுர நல்லூர். அது சிதம்பர வட்டத்தில் உள்ளது.

சோமாசிமாறன்

திருத்தொண்டர் புராணத்தில் பேசப்படுகின்ற சிவனடியார்களில் ஒருவர் சோமாசி மாற நாயனார். அவர் திரு அம்பர் நகரத்து மறையவர் குலத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பது சேக்கிழார் வாக்கால் தெரிகின்றது.[128] அன்னார் பெயரைக்கொண்ட சோமாசி என்ற ஊர் சேது நாடெனப்படும் இராமநாதபுரத்துப் பரமக்குடி வட்டத்தில் உள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் ஆன்றோர் பிறந்த ஊர்கள் சிறந்த பதிகளாக மதிக்கப் பெற்றன. பாடல் பெற்ற தலங்களைப் போலவே அவ்வூர்ப் பெயர்களிலும் திரு என்னும் அடை விளங்கக் காணலாம்.

திருவாதவூரர்
திருநாவுக்கரசர்

சைவர்கள் தலைக்கொண்டு போற்றும் பெருமை சான்றது திருவாசகம். அதனை அருளிச் செய்தவர் மாணிக்கவாசகர். மணிமொழிகளால் அமைந்த திருவாசகத்தைப் பாடிய பின்னரே மாணிக்க வாசகர் என்னும் பெயர் அவர்க்கு அமைவதாயிற்று. அதற்கு முன் திருவாதவூரர் என்றே அவர் குறிக்கப் பெற்றார்.

பாண்டி நாட்டிலுள்ள வாதவூர் அவர் பிறந்தமையால் திருவாதவூர் ஆயிற்று. அவ்வாறே திருமுனைப்பாடி நாட்டில் திருநாவுக்கரசர் பிறந்தமையால் பெருமையுற்ற ஊர் ஆமூர் ஆகும். "தெய்வ நெறிச்சிவம்பெருக்கும் திருவாமூர்" என்று திருத்தொண்டர் புராணத்திற் சிறப்பிக்கப்பட்ட ஊர் இப்பொழுது தென்னார்க்காட்டுக் கூடலூர் வட்டத்தில் உள்ளது. ஆமூர் என்னும் மூதூர் திருநாவுக்கரசர் பிறந்த ஊராதலால் திருவாமூர் ஆயிற்று.

திருமழிசையாழ்வார்

சென்னைக்கு மேற்கேயுள்ள பூந்தமல்லி என்னும் பூவிருந்த வல்லிக்கு அண்மையில் அமைந்தது திருமழிசை. இவ்வூரிற் பிறந்து இளமையிலேயே பரஞானம் பெற்று, திருவல்லிக்கேணியில் நெடுங்காலம் யோகத்தில் எழுந்தருளியிருந்து, கும்பகோணம் எனப்படும் திருக்குடந்தையில் பரமபதம் அடைந்தார் ஒரு ஆழ்வார். அவர் பிறந்தமையால் மழிசை திருமழிசை ஆயிற்று. அவ்வாழ்வாரும் திருமழிசை ஆழ்வார் என்றே வழங்கப் பெறுகின்றார்.

செயின்ட்தாமஸ்

கிருஸ்தவ சமய சீலராகிய செயின்ட் தாமஸ் என்பவர், கி. பி. முதல் நூற்றாண்டில் தமிழ் நாட்டிற் போந்து, மயிலாப்பூரில் சிலகாலம் தங்கியிருந்து சமய போதகம் செய்தார் என்றும், அதனால் விளைந்த குரோதத்தால் கொலையுண்டு இறந்தார் என்றும் காணா பரம்பரைக் கதையொன்று உண்டு. அவர் வசித்த இடம் மயிலாப்பூரை அடுத்த சாந்தோம் என்பர். அவர் கொலையுண்ட இடம் சென்னைக்கு ஆறுமைல் தூரத்தில் அவர் பெயரால் வழங்கும்

செயின்ட் தாமஸ் மலை யென்றும் கூறுவர். பதினாறும் நூற்றாண்டில் பரங்கியர் என்று தமிழ் நாட்டில் அழைக்கப்பட்ட போர்ச்சுகீசியர் அம்மலையிற் குடியிருந்தமையால் பரங்கிமலை யென்னும் பெயரும் அதற்கு அமைவதாயிற்று. நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னே அன்னார் கட்டிய தேவமாதாவின் கோவில் இன்றும் பரங்கிமலையின் உச்சியிற் காணப்படுகின்றது.[129].

புலவரும் ஊர்ப் பெயரும்

சங்க இலக்கியம் என்று சொல்லப்படுகின்ற எட்டுத் தொகை, பத்துப் பாட்டு என்னும் நூல்களில் பல புலவர்கள் இயற்றிய செய்யுட்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. அன்னவருள் ஊர்ப் பெயராற் குறிக்கப் பெற்றவர் சிலர். ஊர்ப்பெயரோடு தொடர்ந்த இயற் பெயர்களாற் குறிக்கப்பெற்றவர் சிலர். அப்பெயர்கள் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சிறந்த இடம் பெறுவன வாகும்.

(பொதும்பில் கிழார் என்பது ஒரு பழம் புலவர் பெயர். அவரும், அவர் மைந்தராகிய புலவரும் இயற்றிய செய்யுட்கள் நற்றிணையிற் காணப்படும். பொதும்பில் புல்லாளங் கண்ணியார் **பொதும்பிற் புலவர்** என்னும் மற்றொரு புலவரும் முன்னாளில் வாழ்ந்தார். இம்மூவரும் பொதும்பில் என்ற ஊரைச்சேர்ந்தவர் என்பது புலனாகின்றது. பாண்டி நாட்டு மதுரை வட்டத்திலுள்ள பொதும்பு என்னும் ஊரே பழைய பொதும்பில் என்பர்[130].)

முற்காலத்தில் சிறப்புற்றிருந்த கிடங்கில் என்ற ஊரில் காவிதிப் பட்டமும் குலபதிப் பட்டமும் பெற்ற

புலவர்கள் வாழ்ந்திருந்தனர். காவிதிக் கீரங்கண்ணனார், காவிதிப்பெருங்கொற்றனார், குல பதி நக்கண்ணனார் என்னும் மூவரும் கிடங்கிற்பதியைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் பாடிய பாட்டு நற்றிணையிலும், குறுந்தொகையிலும் காணப்படும். இப்பொழுது திண்டிவனம் என வழங்கும் ஊரின் ஒரு சார் கிடங்கால் என்னும் பெயரோடு அமர்ந்துள்ள இடமே அவ்வூர்.

கிடங்கிற் புலவர்

நொச்சி நியமங்கிழார் என்னும் புலவர் பாடிய நயஞ்சான்ற பாடல்கள் நற்றிணையிற் காணப்படுகின்றன. நியமம் என்பது கோவிலைக் குறித்ததால் நொச்சி நியமம் தெய்வ நலம் பெற்ற ஊர்களில் ஒன்றென்று கொள்ளலாகும். இப்பொழுது அவ்வூர்ப்பெயர் நொச்சியம் என மருவி வழங்குகின்றது.

நொச்சி நியமத்தார்

கிள்ளி மங்கலங் கிழார் என்னும் புலவர் இயற்றிய பாடல்கள் குறுந்தொகையிற் காணப்படும். சோழ மரபினர்க்குரிய கிள்ளி யென்ற பெயர் தாங்கி நிலவும் பதியில் வேளாளர் குலத்திற் பிறந்த புலவர் கிள்ளி மங்கலங்கிழார் என்று குறிக்கப்பெற்றார். அவ்வூரின் பெயர் இப்பொழுது கிண்ணி மங்கலம் என மருவி வழங்குகின்றது[131].

கிள்ளி மங்கலத்தார்

தமிழகத்தில் தலை சிறந்த நட்புக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தவர்கள் கோப்பெருஞ்சோழனும் பிசிராந்தையாரும். அவ்விருவரும் வேறு வேறு நாட்டினராயினும், வேறுவேறு நிலையினராயினும், ஒத்த

உணர்ச்சியுடையராய் இருந்தமையால் உயரிய நண்பர் ஆயினர் என்று பரிமேலழகர் கூறிப் போந்தார். ‹ பிசிர் என்ற ஊரைச் சேர்ந்த ஆந்தையார் பிசிராந்தையார் என்று பெயர் பெற்ருர். அவ்வூர் பாண்டி நாட்டிலுள்ள தென்பது,

பிசிர் ஆந்தையார்

"தென்னம் பொருப்பன் நன்ஞட்டுள்ளும்
பிசிரோன் என்ப"

என்று கோப்பெருஞ் சோழன் கூறுதலால் அறியப்படும். இப்பொழுது அவ்வூர் இராமநாதபுரம் நாட்டில் பிசிர்க்குடி யென்று வழங்குகின்றதென்பர்.›

‹மோசி யென்னும் சொல்லாலும், அதனேடு தொடர்ந்த பெயராலும் குறிக்கப்படும் புலவர்கள் பழந்தொகை நூல்களிற் சிலர் உண்டு. புறநானூற்றில் ஆய் அண்டிரன் என்ற வள்ளலைப் பன்னிரு பாட்டால் புகழ்ந்து பாடியவர் முடமோசியார் ஆவர். இவரை மோசி என்றும் அக்காலத்தறிஞர் அழைத்ததாகத் தெரிகின்றது. இன்னும் மோசி கீரஞர் இயற்றிய பாடல்கள் அகப்பாட்டிலும், புறப்பாட்டிலும் காணப்படும். தகடூர் எறிந்த பெருஞ் சேரமானின் முரசு கட்டிலில் அறியாது படுத்துறங்கி, அவனல் கவரி வீசப்பெற்ற புலவர் இவரே. இன்னும் மோசி கொற்றஞர், மோசி சாத்தஞர், மோசி கண்ணத்தஞர் என்னும் புலவர்களும் முற்காலத்தில் இருந்தனர். அன்ஞர் பெயர்களில் அமைந்த மோசி என்னும் சொல் மோசு குடி என்ற ஊர்ப்பெயரில் விளங்குகின்

மோசியார்

றது. இப்பெயர் பெற்ற ஊர் இராமநாதபுரத்துச் சிவகங்கை வட்டத்தில் உள்ளது.)

அழிசி என்னும் பெயருடையார் மூவர் சங்க காலத்தில் இருந்தனர். அன்னவருள் ஒருவர் நல்லழிசியார். பரிபாடலில் இருபாடல் அவருடையன. கொல்லன் அழிசி என்பவர் இயற்றிய செய்யுள் நான்கு, குறுந்தொகையிற் சேர்ந்துள்ளன. அழிசி நச்சாத்தனார் என்பது இன்னொரு புலவர் பெயர். ஆதன் அழிசி என்னும் தலைவன் பூதப் பாண்டியனுடைய நண்பர்களுள் ஒருவன் என்பது புறப்பாட்டால் விளங்குகின்றது. இவர்தம் பெயரை நினைவூட்டும் அழிசிகுடி என்னும் ஊர் தென்னார்க்காட்டுச் சிதம்பர வட்டத்தில் உண்டு.

அழிசியார்

முன்னாளில் மிளை யென்ற ஊரில் வாழ்ந்த ஒரு தலைவன் பெயரும், இரு புலவர் பெயரும் குறுந்தொகையால் விளங்கும். மிளை வேள் தித்தன் என்று அந்நூல் கூறுதலால் அத்தலைவனுடைய ஊரும், குலமும் பெயரும் அறியப்படுகின்றன. இன்னும் மிளைக்கந்தன், மிளைப்பெருங் கந்தன் என்னும் புலவர்கள் இயற்றிய செய்யுளும் கிடைத்துள்ளன. தென்னார்க்காட்டு விருத்தாசல வட்டத்தில் பெருமுளை, சிறுமுளை என்ற இரண்டு ஊர்கள் உண்டு. மிளையென்பது முளையென மருவி வழங்குதல் இயல்பாதலால் அன்னார் அவ்வூர்களில் ஒன்றைச் சேர்ந்தவராக இருத்தல் கூடும்.

மிளையார்

பழந் தொகை நூல்களில் குறுங்கோழியூர் கிழார் பாடிய செய்யுட்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. கிழார்

குறுங்கோழி யூரார்

என்னும் சொல் வேளாளரைக் குறிக்கும். ஆதலால் அப்புலவர் குறுங்கோழியூரைச் சேர்ந்த வேளாளர் என்பது விளங்கும். முன்னாளில் குறுங்கோழி என்று தொண்டை நாட்டிற் பெயர் பெற்றிருந்த ஊர், இப்போது கருங்குழி எனச் செங்கற்பட்டிலுள்ள மதுராந்தக வட்டத்தில் இருக்கின்றது.

பெருந்தலைச் சாத்தனார்

முற்காலத்தில் இருந்த மற்றொரு புலவர் பெருந்தலைச் சாத்தனார் என்று குறிக்கப்படுகின்றனர். குமணன் என்னும் சிறந்த அரசனைக் காட்டிலே தேடிக் கண்டு, சோகம் நிறைந்த சொற்களால் அவன் உள்ளத்தை உருக்கி, அவன்பால் தலைக் கொடை பெற்ற புலவர் இவரே. பெருந்தலை என்னும் ஊரிற் பிறந்த சாத்தனாரைப் பெருந்தலைச்சாத்தனார் என்று குறித்தார்கள். அவ்வூர் பெருந்தலையூர் என்னும் பெயரோடு கொங்கு நாட்டில் இன்றும் காணப்படுகின்றது. குமண வள்ளலுக்குரிய நாடும் கொங்கு நாட்டின் ஒரு பாகமேயாகும். கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்த புலவர் ஒருவர் கொடிய வறுமையால் துன்புற்ற நிலையில் கொங்கு நாட்டு வள்ளலை நாடிச் சென்று அவனிடம் தன்குறையை முறையிட்டார் என்பது மிகப் பொருத்தமாகவே தோற்றுகின்றது. இவ்வாறே சீத்தலைச் சாத்தனார் என்னும் புலவரையும் சீத்தலை என்னும் ஊரிற் பிறந்தவர் என்று கொள்ளுதலே பொருத்தமுடையதாகும்.

தமிழ்ப் புலவரது பெயர்களும் அருமையாக ஊர்ப் பெயர்களிலே காணப்படுகின்றது. சோழ மன்னர் அவைக்களத்திற் கவிச் சக்கரவர்த்திப் பட்டம் பெற்று

விளங்கிய கவிஞருள் ஒருவர் ஒட்டக் கூத்தர். அவர் மலரி என்ற சிற்றூரிலே பிறந்தவர். மூன்று சோழ மன்னர்கள் அவரை ஆதரித்தார்கள். அன்னாரில் ஒருவன் தன்னை அவர் மாணவனாகப் பேசிப் பெருமை கொண்டான். பேரளத்துக்கு அருகேயுள்ள ஒரு சிற்றூர் அக்கவிஞர்க்குப் புலமைக் காணியாக அளிக்கப் பட்டது. அதன் பெயராகிய கூத்தனூர் என்பது, ஒட்டக் கூத்தர் பெயரால் வந்ததென்று தெரிகின்றது.[132] கலைமகள் அருளால் சீரும் சிறப்பும் பெற்ற ஒட்டக் கூத்தரது மரபில் தோன்றிய வரதக் கூத்தன் அங்கு கலைத் தெய்வத்துக்கு ஓர் ஆலயம் அமைத்துப் போற்றினான் என்பர்.

ஒட்டக் கூத்தன்

பதினாறும் நூற்றாண்டில் விளங்கியவர் பொய்யாமொழிப் புலவர். அவர் தஞ்சாக்கூரை யாண்ட சந்திரவாணன் மீது பாடிய கோவை "தஞ்சை வாணன் கோவை" என்று வழங்குகின்றது. அவர் வாக்கு அருள் வாக்கென்றும், பொய்யாமொழியென்றும் கொண்டாடப்பட்டது. தொண்டைநாட்டுச் செங்கற்பட்டு வட்டத்தில் பொய்யாமொழி மங்கலம் என்னும் பெயருடைய ஊர் ஒன்று உள்ளது. அங்குக் கடிகை என்ற தமிழ்ச்சங்கம் இருந்ததென்று திருக்கச்சூர்ச் சாசனம் தெரிவிக்கின்றது. அவ்வூருக்கும் பொய்யாமொழிப் புலவர்க்கும் ஒரு தொடர்பு இருப்பதாகத் தோற்றுகின்றது.

பொய்யா மொழியார்

சோழ மண்டலத்திலுள்ள மிழலை நாட்டில் தமிழ் வளர்த்த தலைவர் பலர் தழைத்து வாழ்ந்தார்கள். அன்னவருள் ஒருவனாகிய கண்டன் மாதவன் முதற்

குலோத்துங்க சோழன் காலத்தினன்; மிழலை நாட்டைச் சேர்ந்த நீடூர்க்கோவிலிற் கண்ட சாசனப் பாட்டால் இவன் செய்த திருப்பணிகள் அறியப்படுகின்றன. "புராண நூல் விரிக்கும் புரிசை மாளிகையும் விருப்புறச் செய்தோன்" என்று புகழப்படுதலால் பட்டி மண்டபம் ஒன்று இவன் கட்டினான் என்பது விளங்கும். இத்தகைய மிழலைநாட்டுக் குறுநில மன்னனைக் "காரிகைக் குளத்தூர் மன்னவன்" என்று அச்சாசனம் கூறுதல் கருதத் தக்கதாகும். தமிழில் யாப்பருங்கலக் காரிகை என்னும் செய்யுளிலக்கணம் செய்தவர் அமிதசாகரர் என்ற சமண முனிவர் என்பது அந்நூற் பாயிரத்தால் அறியப்படுகின்றது. அவ்வாசிரியரைத் தன்னாட்டிற்கு அழைத்து வந்து, குளத்தூரில் வைத்து ஆதரித்துக் காரிகை நூல் இயற்றுவித்தவன் மாதவன் குலத்துதித்த மிழலை நாட்டுத் தலைவன். காரிகையின் மணம் கமழ்ந்த குளத்தூர் காரிகைக்குளத்தூர் என வழங்கலாயிற்று.[133]

காரிகைக் குளத்தூரார்

ஆட்பெயரும் ஊர்ப் பெயரும்

கீரன்

பழந் தமிழ் நூல்களில் பேசப்படுகின்ற கீரன், ஆதன் முதலிய பெயர்கள் தமிழ்நாட்டு ஊர்ப் பெயர்களிற் கலந்துள்ளன. கீரன் என்னும் பழம் பெயருக்குப் பெரும்புகழ் அளித்த புலவர் நக்கீரர் என்பது நாடறிந்தது. கீரனூர் என்னும் பெயருடைய ஊர்கள் தமிழ் நாட்டின் பல பாகங்களில் உண்டு.

ஆதன் என்னும் சொல் சேரகுல மன்னர் பெயரோடு சேர்த்துப் பேசப்படுகின்றது.

ஆதன்

இளங்கோவடிகளின் தந்தை சேரலாதன் என்று குறிக்கப்படுகின்றான். ஆதன் பெயரைத் தாங்கிய ஆதனூர்களும் தமிழ் நாட்டிற் காணப்படும்.

கோடன் என்னும் ஆட்பெயரும் ஊர்ப்பெயராக வழங்குவதுண்டு. சென்னைக்கு

கோடன்

அணித்தாக உள்ள கோடம் பாக்கம் கோடன் பாக்கமே. நெல்லை நாட்டில் முன்னாளில் கோடனூர் என்று வழங்கிய ஊர் இந்நாளில் கோடக நல்லூர் எனப்படுகின்றது.

இன்னும் பிறநாட்டுப் பெருமக்கள் பெயரும் தமிழ் நாட்டில் சில ஊர்களுக்கு அமைந்துள்ளன. நெல்லை நாட்டில் டோனாவூர் என்னும் சிற்றூர் இந்நாளிற் சிறந்து விளங்குகின்றது. அவ்வூரின் பழம் பெயர் புலியூர்க் குறிச்சி என்பதாகும். கிருஸ்

டோனா

தவ சமயம் நெல்லை நாட்டிற் பரவத் தலைப்பட்டபோது கிருஸ்தவரானவர்கள் குடியிருந்து வாழ்வதற்காக அக்குறிச்சியிலுள்ள மனைகளையும், நிலங்களையும் விலை கொடுத்து வாங்கினர் கிருஸ்தவ சங்கத்தார். அக்கிரயத் தொகையை ஜெர்மானிய தேசத்தைச் சேர்ந்த டோனா என்னும் பெருஞ்செல்வர் நன்கொடையாக அளித்தார். நன்றி மறவாத நெல்லை நாட்டுக் கிருஸ்தவர் அவர் பெயரை அவ்வூருக்கு அமைத்து டோனாவூர் என வழங்கலாயினர்.[134]

நெல்லை நாட்டிலுள்ள மற்றொரு சிற்றூர் சாயர் புரம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. அங்கும்

சாயர்

கிருஸ்தவர்களே பெருந்தொகையின ராக வசிக்கின்றார்கள். அவ்வூரில் குடியிருப்புக்கேற்ற மனையிடங்களை விலைகொடுத்து வாங்கியவர் சாயர் என்னும் போர்ச்சுகீசிய வணிகர். கிருஸ்தவ சங்கத்தார் நெல்லை நாட்டிற் செய்த பெரும் பணிகளை அவர் மனமுவந்து ஆதரித் தவர். அவர் வழங்கிய பொருளால் எழுந்த ஊர் சாயர்புரம் என்று பெயர் பெறுவதாயிற்று.

திருக்குற்றால மலைக்கு அருகே காசிமேசபுரம் என்னும் ஊர் உள்ளது. அவ்வூர்ப் பெயரில் ஆங்கில நாட்டார் ஒருவர் பெயர் அமைந்திருக்கின்றது. கம்

காசாமேசர்

பெனியார் காலத்தில் காசாமேஜர் என்ற ஆங்கில நாட்டு வர்த்தகர் குற்றால மலையின் அடிவாரத்தில் சில ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தார். தெற்குமலை முதலிய இடங்களில் தோட்டப் பயிரிட்டுப் பார்க்கும் பணியை அவர் மேற்கொண்டார். அவர் வசித்திருந்த இடம் காசாமேஜர்புரம் என்று பெயர் பெற்றது. அதுவே பிற்காலத்தில் காசிமேசபுரமாயிற்று.

சேலம் நாட்டில் மகுடஞ் சாவடி என்பது ஓர்

மாக்டானல்

ஊரின் பெயர். மாக்டானல் என்ற பெயருடைய படைத்தலைவன் சில காலம் பாசறை கொண்டிருந்த இடம் மாக்டானல் சாவடி என்று பெயர் பெற்றது. அதுவே மகுடம் சாவடி எனத் தமிழில் மருவி வழங்கு கின்றது.

அடிக் குறிப்பு

1. சிலப்பதிகாரம், மங்கலவாழ்த்து, **19-20.**

2. மணிமேகலை, **24, 30-61.**

3. அரவம் என்பதைக்குறித்து வழங்கும் பல கொள்கைகளைக் கால்டுவெல் ஒப்பிலக்கணத்தின் முகவுரையிற் காண்க.

4. புறநானூறு, **88, 90.**

5. பாடல் பெற்ற திருமழபாடியை மழுவாடி என்று சில சாசனங்கள் குறிக்கின்றன. "மழபாடிமேய மழுவாளனார்" எனத் திருநாவுக்கரசர் பாடுதலால் மழபாடிக் கோயிலில் மழுவாடி அமர்ந்தருளும் தன்மை அறியப்படும். ஆகவே மழபாடி யென்பது ஊர்ப்பெயர்; மழுவாடி என்பது அங்குள்ள நாதன் நாமம். கொள்ளிடநதி வளைந்து செல்லும் இடத்தில் அழகுற அமைந்துள்ள மழபாடிக் கோயிலைப் "புனல்வாயிற்கோயில்" என்று சாசனம் குறிக்கின்றது. 98 of 1920.

6. தொண்டைமான் இளந்திரையன் பாடிய பாட்டொன்று புறநானூற்றில் உண்டு. புறம், **185.**

7. திரைய மங்கலம் என்ற ஊர், செங்கல்பட்டுக் காஞ்சிபுர வட்டத்தில் உள்ளது.

8. தஞ்சை நாட்டு முத்தரையரைப்பற்றி, நீலகண்ட சாஸ்திரியார் எழுதிய 'சோழர், முதற்பாகம், **133, 134**-ம் பக்கங்களிற் காண்க.

9. மழவர்பாடி, மழபாடி யென்று பெயர் பெற்றாற் போன்று, முனையர்பாடி முனைப்பாடியாயிற்று.

10. "நரசிங்க முனையர் என்னும் நாடுவாழ் அரசர்"—தடுத்தாட் கொண்ட புராணம், **5.**

11. **S. i. i. Vo. III Part I, p. 99.**

12. அதியர் மழவர் இனத்தினர் என்பர்.

13. இவன் கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவன்.

14. இப்பொழுது தர்மபுரியென வழங்கும் தகடூருக்குத் தென் கிழக்கேயுள்ள அதமன் கோட்டையின் தற்காலநிலைமையை Sewell's Antiquities என்ற நூலிற் காண்க.

15. பேகனை ஆவியர்கோ என்று புறநானூறும் (147), ஆவியர் பெருமகன் என்று சிறுபாணாற்றுப்படையும் (86) குறிக்கும்.

16. I. M. P. p. 183.

17. புள்ளிருக்கு வேளூர் இப்பொழுது வைத்தீஸ்வரன் கோயில் என வழங்கும். சடாயு என்ற புள்ளும் (பறவை) இருக்கு வேதமும், முருகவேளும் வழிபட்ட காரணத்தால் அப்பெயர் வந்த தென்று புராணம் கூறும்.

18. "வேளாண் குலத்தின்கண் வரும்பெருமைக் குறுக்கையர் தம் குடி விளங்கும்"— திருநாவுக்கரசர் புராணம், 15,

19. M. E. R. 1926, 265; 1927, 316.

20. "சென்னி வளவன் செம்பியன் கிள்ளி......சோழன் பெயரே"—பிங்கலநிகண்டு.

21. வட ஆர்க்காட்டு வாலாஜா வட்டத்திலுள்ள வளையாத்தூர் வளவன் ஆற்றூரே என்பது சாசனத்தால் விளங்கும். M. E. R. 1933—34.

22. செழியன் கூடற் கோமான் தென்னவன்
வழுதி மீனவன் பஞ்சவன் மாறன்
....
குமரிச் சேர்ப்பன் கோப் பாண்டியனே"

—பிங்கல நிகண்டு.

23. மாற்றுரை வென்று வருவதாக இவன் கூறிய வஞ்சினம் புறநானூறு 71 ம் பாட்டில் காணப்படும்.

24. The chronology of the Early Tamils, p. 122. F.N.

25. இவனைச் சுந்தர பாண்டியன் என்றும், நெடுமாறன் என் றும் புராணங்கள் கூறும். நெல்லை நாட்டிலுள்ள அரிகேசரி நல்லூர்

இவன் பெயரால் அமைந்தது போலும். இப்பொழுது அது அரிகேசநல்லூர் என வழங்கும்.

26. சின்னமனூர்ச் செப்பேடுகளில் இம்மன்னன், "கொற்றவர்கள் தொழு கழற்கால் கோ வரகுண மகாராசன்" என்று புகழப்பட்டுள்ளார். பட்டினத் தடிகள் திருவிடை மருதூர் மும்மணிக்கோவையில் இவருடைய சிவ பக்தியின் பெருமையைப் பாராட்டியுள்ளார். "பெரிய அன்பின் வரகுண தேவர்" என்பது அவர் வாக்கு.

27. The Pandyan Kingdom p. 79.

28. இராஷ்டிர கூட மன்னன் மூன்றும் கிருஷ்ண தேவன்.

29. I. M. P. 1175; 474 of 1909.

30. The Pandyan Kingdom. p. 120. அதன் பழம் பெயர் குருவித் துறை.

31. T. A. S. vo I, p. 90.

32. 426 of 1907. அங்குள்ள பழைமையான சிவாலயம் கண்ணுடை ஈச்சரம் என்று கல்வெட்டிற் குறிக்கப் பட்டுள்ளது. அது இப்பொழுது கண்ணீஸ்வரர் கோயில் எனப்படும்.

33. இது இராமநாதபுரம் நாட்டுச் சாத்தூர் வட்டத்தில் உள்ளது.

34. 481 of 1909.

35. 442 of 1909.

36. "செம்பிட்டுச் செய்த இஞ்சித் திருநகர்" — கம்பராமாயணம், கும்பகருணன்வதை, 159.

37. சீவலப்பேரி, வல்லநாடு என்னும் ஊர்கள் முறையே ஸ்ரீ வல்லபப் பேரேரி, வல்லவன் நாடு என்பர்.

38. தென்காசிக் கோயிற் சாசனம் :—

" சேலேறிய வயல் தென்காசி ஆலயம், தெய்வச் செயலாலே சமைந்தது, இங்கென் செயல் அல்ல, அதனை யின்னம், மேலே விரிவு

செய்தே புரப்பார் அடிவீழ்ந்து, அவர்தம் பால் ஏவல் செய்து, பணி வன் பராக்கிரம பாண்டியனே"—

T. A. S. Vo I, pp 96–97.

39. 478 of 1916.

40. Tinnevelly Gazetteer, p 376.

41. "பல்லவர்க்குத் திறைகொடா மன்னவரை மறுக்கம் செய்யும்"—தேவாரம்.

42. 265 of 1907. திருவொற்றியூருக்கு அண்மையிலுள்ள மணலி என்ற ஊரும் சிம்மவிஷ்ணு சதுர்வேதி மங்கலம் எனப் பட்டது.—Pallavas, p. 87.

43. ஒரு பாறையிற் குடைந்தெடுத்த கோயில் அங்குள்ளது. அது தூணாண்டார் கோயில் என்று பெயர்பெற்றிருந்தது (61 of 1900). சிங்கமங்கலத்துத் திருக்கற்றளி யென்று அக்கோயில் கல்வெட்டிற் குறிக்கப்படுகின்றது (69 of 1900). குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் சாம்புவராயன் என்ற சாமந்தன் அக்கோயிலில் ஒரு மண்டபம் கட்டினன். சாம்புவராயனைச் செம்புராஜா என்று கர்ண பரம்பரை கூறும். சீயமங்கலக் கோயில் செம்புராஜாவால் குடைந்தெடுக்கப்பட்ட தென்று அவ்வூரார் கூறுவர்: North Arcot Manual, Vo II, p. 443.

44. North Arcot Manual, Vo II, p. 438.

45. திருச்சிநாட்டு லால்குடிக்கருகே மற்றொரு பல்லாவரம் உண்டு. அவ்வூரில் முதல் நரசிங்கவர்மன் காலத்திற்கட்டிய கோட்டை யின் அடையாளங்கள் இன்றும் காணப்படும். (பல்லவர் சரித்திரம் Vo II, p. 44). வட ஆர்க்காட்டுச் செய்யாற்று வட்டத்தில் மற் றொரு பல்லாவரம் உள்ளது. இவ்வூரில் குரங்கணில் முட்டம் என் னும் பாடல்பெற்ற சிவாலயம் அமைந்ததாகச் சாசனம் கூறும். 290 of 1912.

46. வாதாபி என்ற பாதாமி பிஜப்பூர் தேசத்தில் உள்ளது.

47. Pallavas, p. 102.

48. இவ்வூர் உதயேந்திர மங்கலம் என்றும் சாசனத்தில் வழங்கும். உதயேந்திரச் செப்பேடுகள் எனப்படும் அச் சாசனத்தில் நந்திவர்மப் பல்லவனுக்கு உதயேந்திரன் செய்த அருஞ் சேவையும், பகைவரைப் பலபோர்க்களங்களிற் புறங்கண்ட செய்தியும் விரித்துரைக்கப்படுகின்றன.

49. Pallavas, p. 144.

50. 254 of 1913.

51. 253 of 1913.

52. முதல் இராசராச சோழன் (உலகநாத பிள்ளை) ப. **11.**

53. 239 of 1923. Cholas Vo I, p. 542.

54. இவன் "மதுரையும் ஈழமும் கொண்ட பரகேசரி" என்று பாராட்டப் பெற்றான்.

55. வட ஆர்க்காட்டுத் திருவண்ணாமலை வட்டத்தில் வீரணம் என்ற ஊரும், வாலாஜா வட்டத்தில் மேல் வீராணமும், தென் ஆர்க்காட்டுச் சிதம்பர வட்டத்தில் வீராண நல்லூரும், விழுப்புர வட்டத்தில் வீராணமும் உள்ளன. இன்னும் தென்னார்க்காட்டிலுள்ள உடையார் குடி, வீர நாராயண சதுர்வேதி மங்கலம் எனவும், சித்தூர் நாட்டைச் சேர்ந்த மேல்பாடி வீர நாராணபுரம் எனவும் வழங்கிய செய்தி சாசனத்தால் விளங்கும். **562 of 1920; 101 of 1921.**

56. Cholas, Vo I, p. 145; 735 of 1905.

57. 248 of 1894.

58. 398 of 1913.

59. இது திருச்சி நாட்டுத் திருச்சி வட்டத்தில் திருப்பாற்றுறையை அடுத்து உள்ளது: **I. M. P. p 1580.**

60. சாசனத் தமிழ்க் கவி சரிதம் ப. **37.**

61. S. I. I. Vo II, p. 374.

62. M. E. R. 1934 - 35.

63. 356 of 1917.

64. "கண்டராதித்தர் திருநாமத்தால் திருநல்ல முடையார்க் குத் திருக்கற்றளி எழுந்தருளுவித்து" என்பது சாசன வாசகம். **450 of 1908.**

65. இம்மாதேவி இப்போது கோனேரி ராஜபுரம் என வழங் கும் திருநல்லத்தில் கற்கோயில் கட்டினார்; தென்குரங்காடுதுறை திருமணஞ் சேரி முதலிய தலங்களிலும் கற்றளிகள் அமைத்தார்; உய்யக்கொண்டான் திருமலை யென்று பிற்காலத்திற் பெயர்பெற்ற திருக்கற்குடியில் அமைந்த விழுமியார்க்குப் பொன்னாலும் மணியா லும் இழைத்த திருமுடியணிந்து மகிழ்ந்தார்: 85 of 1892.

66. 490 of 1925.

67. 480 of 1925; 494 of 1925.

68. 481 of 1925.

69. பாண்டியர் வரலாறு (சதாசிவ பண்டாரத்தார்) ப. 39

70. S. I. I. Vo III, Nos 15, 16, 17.

71. The Leyden grant.

72. மும்மடிச் சோழன் என்றும் சாசனங்களில் வழக்கக் காணலாம். மும்மடி என்பதற்கு மற்றையோரினும் மும்மடங்கு வலிமை யுற்றவன் என்று பொருள் காண்பர் சிலர்—.

முதல் இராசராச சோழன் (உலகநாத பிள்ளை) ப. 41.

73. உய்யக் கொண்டார் என்ற தொடர் திருநாவுக்கரசரது வாக்கிலே பிறந்ததாகும். "மாதுயரம் தீர்த்தென்னை உய்யக்கொண் டார், மழபாடிமேய மழுவாளனார்" என்று ஈசனைப் போற்றினார் நாவுக்கரசர்.

74. 255 of 1914.

75. தஞ்சை நாட்டு மாயவரவட்டத்தில் அருமொழித்தேவன் என்ற பெயருடைய இரண்டு ஊர்களும், நாகபட்டண வட்டத்தில் ஒரு அருமொழித்தேவனும் உள்ளன. தென்னார்க்காட்டுச் சிதம்பர வட் டத்திலும் அருமொழித் தேவன் என்னும் ஊர் உண்டு.

76. 216 of 1908.

77. அங்கு ராஜேந்திர சோழன் பெயரால் மதுராந்தகன் என்பான் கட்டிய சிவாலயம் ராஜேந்திர சோழேச்சரம் என்று பெயர் பெற்றது. (31 of 1896) சுந்தரபாண்டியன் அக்கோயிலுக்கு நிவந்தம் அளித்தான்.

78. I. M. P. p. 480.

79. அங்கு சுந்தர சோழன் திருமகளாய குந்தவைப் பிராட்டியார் இரவிகுல மாணிக்க ஈச்சரம் என்ற சிவாலயமும், குந்தவை விண்ணகர் என்ற திருமால் கோவிலும், குந்தவை ஜினலயம் என்னும் ஜைனக் கோயிலும் கட்டினுள். 8 of 1919. இரவிகுல மாணிக்கம் என்பது இராஜராஜனது விருதுப் பெயர்.

80. M. E. R.

81. 616 of 1912.

82. ஜெயங் கொண்டான்-செஞ்சி வட்டம்-தென்னூர்க்காடு.
ஜெயங் கொண்டான்-சிதம்பர வட்டம்—தென்னூர்க்காடு.
ஜெயங் கொண்டான்-திருப்பத்தூர் வட்டம்-இராமநாதபுரம்.

83. Trichinopoly Gazetteer, Vo I, p. 282.

84. 386 of 1922.

85. 278 of 1913; 256 of 1913; 364 of 1908.

86. 204 of 1908.

87. 132 of 1910.

88. 171 of 1894.

89. 47 of 1913.

90. 346 of 1901.

91. 421 of 1902.

91. ஆவி என்பது குளம். இராஜ ராஜன் வெட்டிய குளத்தின் பெயர் ஊருக்கு அமைந்தது போலும்.

93. 127 of 1919.

94. 7 of 1892.

95. S. I. I. Vo II, p. 7.

96. 196 of 1919.
97. 222 of 1909.
98. 576 of 1908.
99. 490 of 1911.
100. 271 of 1927.
101. 642 of 1916.
102. I. M. P. pp 554-556.
103. கங்கை கொண்டான் - திருநெல்வேலி வட்டம், திருநெல்வேலி நாடு.

கங்கை கொண்டான் - முதுகுளத்தூர் ,, இராமநாதபுரம்.

கங்கை கொண்டான் - பரமக்குடி ,, ,,

கங்கை கொண்டான் - விருதாசலம் ,, தென்னார்க்காடு.

104. 244 of 1910.
105. 45 of 1921.
106. 389 of 1922.
107. 271 of 1915.
108. 484 of 1907.
109. 359 of 1911.
110. 114 of 1919.
111. 190 of 1907.
112. 433 of 1924.
113. 309 of 1913.
114. வானவன் மாதேவி என்ற பெயருடைய அரசமாதேவியர் பலர் (1) சுந்தர சோழன் தேவியும், முதல் இராஜ ராஜ சோழன் தாயும் ஆகிய வானவன் மகாதேவி. (2) உத்தம சோழன் தேவியாகிய வானவன் மகாதேவி. (3) இராஜராஜன் தேவியும், இராஜேந்திரன் தாயும் ஆகிய வானவன் மகாதேவி. (4) இராஜேந்திரன் தேவியாகிய வானவன் மகாதேவி.

115, 160 of 1902.

116. 380 of 1923; M. E. R. 1923, p. 30.

117. பெருந்தொகை, 1243.

118. 628 of 1904.

119. I. M. P. pp. 400-402.

120. சாசனத் தமிழ்க்கவி சரிதம் ப, 7.

121. புறநானூறு, 99.

122. 38 of 1913. காரிக்குடிக் கயிலாசமுடைய நாயனார்க்கு வடகரைக் கரிகால சோழவள நாட்டைச் சேர்ந்த ஊற்றக்கரை யென்னும் அழகிய கூத்தனல்லூரைச் சித்திரைத் திருநாட் சிறப்புக்காக வழங்கிய செய்தியைக் கூறுவது இச் சாசனம்.

123. சோழீச்சுரதேவர் திருத்தல வரலாறு. ப. 29

124. 142 of 1910.

125. 46 of 1923.

126. பெருந்தொகை, 983.

127. சண்டேசுர நாயனார் புராணம், 59.

128. சோமாசிமாற நாயனார் புராணம், 1.

129. M. M. Vo III, p. 778.

130. பொதும்பு என்பது சோலை. சோலையினிடையே எழுந்த ஊர் பொதுப்பில் என்று பெயர் பெற்றது போலும்.

131. கிண்ணிமங்கலம், மதுரைத் திருமங்கல வட்டத்தில் உள்ளது.

132. 109 of 1928.

133. 535 of 1921.

134. The C. M. S. in Tinnevelly, p. 46.

5. தேவும் தலமும்

தமிழ் நாடு என்றும் தெய்வமணங் கமழும் திரு நாடு. பல பழமையான ஊர்களில்இன்றும் ஆண்டவன் கோயிலே நடுநாயகமாக அமைந்திருக்கின்றது. அப்பெருமானது தேர் ஓடும் திருவீதிகளே சிறந்த தெருக்களாகத் திகழ்கின்றன. இத்தகைய பண்பு வாய்ந்த நாட்டில் பல ஊர்கள் இறைவனேடு தொடர்புற்று விளங்குதல் இயல்பே யன்றோ?

பழங்காலத்தில் ஆண்டவனை மரங்களிலும் சோலைகளிலும் தமிழ்நாட்டார் வழிபட்டார்கள். ஈசன் கல்லாலின் கீழமர்ந்து நல்லார் நால்வர்க்கு உறுதிப் பொருளை உணர்த்திய காரணத்தால் ஆலமர் கடவுள் ஆயினர்.[1] முருகவேள் கடம்ப மரத்தில் விரும்பி உறைதலால் கடம்பன் என்று பெயர் பெற்றார்[2]. பிள்ளையார் அரசமரத்தடியில் அமர்ந்திருக்கின்றார்.

இன்னும், தமிழ் நாட்டில் வாழ்ந்த ஆன்றோர் பலர், மரங்களின் கீழிருந்து மெய்யுணர்வு பெற்றுள்ளார்கள். திருவாசகம் பாடிய மணிவாசகர் குருந்த மரத்தடியில் ஈசன் திருவருளைப் பெற்றார். திருமால் அடியார்களிற் சிறந்த நம்மாழ்வார் புளியமரத்தின் கீழ் அமர்ந்து புனிதராயினர்[3].

இங்ஙனம் சிறந்து விளங்கிய மரங்களும் சோலைகளும் இறைவனை வழிபடுதற்குரிய கோயில்களாயின. திருக்குற்றுலத்தில் உள்ள குறும்பலா மரத்தைத் திருஞான சம்பந்தர் நறுந்தமிழாற் பாடியுள்ளார்[4].

காவிரிக்கரையில் அமைந்த நெடுஞ்சோலையில் ஒரு வெண்ணவல் மரத்திலே ஈசன் வெளிப்பட்டார்[5]. இன்னும், காஞ்சிமா நகரத்தில் இறைவன் மாமரத்

தின் அடியிற் காட்சி யளித்தார். அம் மாமரமே கோயிலாய் ஏகாம்பரம் என்றும், ஏகம்பம் என்றும் பெயர்பெற்றது[6].

நறுமணம் கமழும் செடிகொடிகள் செழித்தோங்கி வளர்ந்த சூழல்களிலும் பண்டைத் தமிழர் ஆண்டவன் அருள் விளங்கக் கண்டார்கள். தேவாரத்தில் கொகுடிக் கோயில் என்னும் பெயருடைய ஆலயமொன்று பாடல் பெற்றுள்ளது[7]. கொகுடி என்பது ஒருவகை முல்லைக்கொடி. எனவே, நல்மணம் கமழும் முல்லையின் அடியில் அமைந்த திருக்கோயில் கொகுடிக் கோயில் ஆயிற்று. இன்னும், தேவார வைப்புத் தலங்களுள் ஒன்று ஞாழற் கோயில் என்று குறிக்கப்படுகின்றது[8]. ஞாழல் என்பது கொன்றையில் ஒருவகை. கொன்றையங் கோயிலே ஞாழற் கோயில் என்று பெயர் பெற்றது.

காவும் காடும்

நிழல் அமைந்த சோலைகளும், நெடிய காடுகளும், இனிய பொழில்களும் வனங்களும் பாடல்பெற்ற பழம் பதிகளாகத் தமிழ் நாட்டில் விளங்கக் காணலாம். அவற்றுள் சில காவும் காடும் தேவாரப் பாட்டில் எழுதிக் காட்டப் படுகின்றன.

திருவானைக்கா

காவிரிக் கரையில் உள்ளதோர் பெருஞ் சோலையில் காட்சியளித்த ஈசனை ஒரு வெள்ளானை நாள்தோறும் நன்னீராட்டி, நறுமலர் அணிந்து வழிபட்டமையால் திரு ஆனைக்கா என்று அதற்குப் பெயராயிற் றென்பர்[9]. அக்காவிலுள்ள திருக்கோவில் ஜம்புகேச்சுரம் எனப்படும்.

சீகாழிக்கு அருகே திருக் கோலக்கா என்னும் சோலைப்பதி யுள்ளது. அச் சோலையில் அமர்ந்த இறைவன் முன்னின்று இளங்கை யால் தாளமிட்டு இனிய தமிழ்ப் பாட்டிசைத்தார் திருஞான சம்பந்தர். அப் பாடலுக்கு இரங்கிய ஈசன் பிள்ளைப் பெருமானுக்குப் பொற்றாளம் பரிசாக அளித்தார் என்றும், அன்று முதல் கோலக்காவில் உள்ள கோயில் திருத்தாள முடையார் கோயில் எனப் பெயர் பெற்ற தென்றும் கூறுவர்[10].

திருக்கோலக்கா

இன்னும், ஒரு நெல்லி வனத்தில் ஈசன் காட்சி யளித்தமையால் திருநெல்லிக்கா என்னும் பெயர் அதற்கமைந்தது. திருவிடை மருதூரின் அருகேயுள்ள திருக் கோடிகா என்பது மற்றொரு சோலைக் கோவில்[11]. வைத்தீஸ்வரன் கோவிலுக்கு ஐந்துமைல் தூரத்திலுள்ள குரக்குக்கா என்பது மந்திச்சோலை. பாலை வனத்திலும் மறவர்கள் கொற்றவை என்னும் வீரத் தெய்வத்தைச் சோலையில் வைத்து வழிபட்ட முறை பழைய நூல்களிற் குறிக்கப்படுகின்றது[12].

ஏனைய காவுகள்

ஈசன் உறையும் காடுகளும் தேவாரப் பாடல்க ளால் இனிது விளங்கும். திருமறைக்காடு முதலிய காட்டுத் திருப்பதிகளை ஒரு பாசுரத் திலே தொகுத்துப் பாடினார் திருநா வுக்கரசர்[13]. திரு மறைக்காடு முத லாகத் திருவெண்காடு ஈறாக எட்டுப்பதிகள் அப் பாட்டிற் குறிக்கப்படுகின்றன.

காடுகள்

இக் காலத்தில் வேதாரண்யம் என வழங்கும் திருமறைக்காடு, மூவர் தேவாரமும் பெற்ற மூதூ

ராகும். மறைவனம் என்றும், வேதவனம் என்றும் திருஞானசம்பந்தர் அப்பதியைக் குறித்

திருமறைக்காடு

தருளினார்.[14] நான்மறைகளும் ஈசனை வழிபட்ட இடம் திருமறைக்காடு என்பர்.

"சதுரம் மறைதான் துதிசெய்து வணங்கும்
மதுரம் பொழில்சூழ் மறைக்காடு"

என்னும் தேவாரத்தால் அவ்வூர்ப் பெயரின் வரலாறு விளங்குகின்றது.

காவிரியாற்றின் மருங்கே யமைந்த தலைச்சங்காடு திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பெற்றது. அப்பதியில் கட்டுமலைமேலுள்ள திருக்கோயிலில்

தலைச்சங்காடு

அமர்ந்த இறைவனை,

"கூடஞ்சூழ் மண்டபமும் குலாய வாசற்கொடித்
தோன்றும்
மாடஞ்சூழ் கோயிலே கோயிலாக மகிழ்ந்தீரே"

என்று அவர் பாடியுள்ளார். இப்பொழுது அப்பதி தலையுடையவர் கோயிற்பத்து என்னும் பெயரால் வழங்கும்.[15]

தேவாரப் பாமாலை பெற்ற தலையாலங்காடு தென்னிந்திய வரலாற்றிலும் பெயர்பெற்ற ஊராகும். அது சங்க இலக்கியங்களில் தலையாலங்கானம் என்று குறிக்கப்படும். அப்பதியில் பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனுக்கும், ஏனைய தமிழ் வேந்தர் இரு

தலையாலங்காடு

வருக்கும் கடும்போர் நிகழ்ந்த தென்றும், அப்போரில் பாண்டியன் பெற்ற வெற்றியின் காரணமாகத் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் என்னும் பட்டம் பெற்றான்

என்றும் பண்டை இலக்கியம் கூறும். இத்தகைய ஆலங்காட்டைத் திருநாவுக்கரசர் பாடியருளினார்.[16]

சாய்க்காடு

புலவர் பாடும் புகழுடைய பூம்புகார் நகரத்தைச் சார்ந்தது திருச்சாய்க்காடாகும். தேவாரத்தில் பூம்புகார்ச் சாய்க்காடு என்றும், காவிரிப் பூம்பட்டினத்துச் சாய்க்காடு என்றும் அப்பதி குறிக்கப்படுகின்றது.[17] இக்காலத்தில் சாயாவனம் என்பது அதன் பெயர்.[18]

திருக்கொள்ளிக் காடு

திருநெல்லிக்காவுக்குத் தென்மேற்கே யுள்ளது கொள்ளிக்காடு. அப்பதியைப் பாடியருளிய திருஞானசம்பந்தர்,

> " வெஞ்சின மருப்பொடு விரைய வந்தடை
> குஞ்சரம் உரித்தனர் கொள்ளிக் காடரே "

என்று ஒரு பாசுரத்திற் குறித்தமைமையால் 'கரியுரித்த நாயனார் கோவில்' என்னும் பெயர் அதற்கு அமைவதாயிற்று. இப்பொழுது அவ்வூர் தெற்குக் காடு என வழங்கும்.[19]

திருவாலங்காடு

தொண்டைநாட்டுப் பழம்பதிகளுள் ஒன்று திருஆலங்காடு. அது பழையனூரை அடுத்திருத்தலால் பழையனூர் ஆலங்காடு என்று தேவாரத்திற் குறிக்கப்பெற்றுள்ளது.[20] அது தொண்டைநாட்டு மணவிற் கோட்டத்தில் அமைந்த ஊர் என்று சாசனம் கூறும். மூவர் பாமாலையும் பெற்ற அம் மூதூர் காரைக்கால் அம்மையார் சிவப்பேறு பெற்ற பெருமையும் உடையதாகும்.

பனங்காடு

பழங்காலத்தில் தொண்டைமண்டலத்துக் கலியூர்க் கோட்டத்தைச் சேர்ந்த கழுமல நாட்டில் பனங்காடு என்னும் பதி அமைந்திருந்ததென்று சாசனம் கூறும்.[21] பனங்காட்டின் இடையே பரமன் கோயில் கொண்டமையால் பனங்காட்டூர் என்பது அவ்வூரின் பெயராயிற்று.[22] அப்பதியில் அமர்ந்த பெருமானை,

“பாட்டூர் பலரும் பரவப் படுவாய்
பனங்காட் டூரானே
மாட்டூர் அறவா மறவா துன்னைப்
பாடப் பணியாயே ”

என்று சுந்தரர் பாடியுள்ளார். இக்காலத்தில் வட ஆர்க்காட்டுச் செய்யார் வட்டத்தில் உள்ளது திருப்பனங்காடு.

மற்றொரு பனங்காட்டூரும் தேவாரப் பாடல் பெற்றதாகும். விழுப்புரத்திற்கு வடக்கே ஐந்து மைல் அளவிலுள்ள பனையபுரம் என்னும் ஊரும் பனங்காட்டூர் என்பர். இப்பதியைப் பாடியருளிய திருஞானசம்பந்தர் “புறவார் பனங்காட்டூர்” என்று பாசுரந்தோறும் குறித்தலால் அதுவே அதன் முழுப் பெயர் என்று கொள்ளலாகும்.[23]

திருவெண்காடு

மூவர் தேவாரமும் பெற்றுள்ள மூதூர்களில் ஒன்று திருவெண்காடு. வடமொழியில் அது சுவேத வனம் எனப்படும். ‘வேலைசூழ் வெண்காடு’ என்று தேவாரம் பாடுதலால் அது கடலருகே யமைந்த காடு என்பது இனிது விளங்கும்.[24] சுவேதகேது என்னும் மறையவன் ஈசனை வழிபட்டுக் காலனைக் கடந்த இடம் திரு

வெண்காடு என்பர்.[25] அங்குள்ள முக்குளம் என்னும் தடாகமும் தேவாரத்தில் போற்றப்படுகின்றது.[2]

திருவேற்காடு

சென்னைக்கு அணித்தாகவுள்ள காடுவெட்டியாற்றின் கரையில் அமைந்துள்ளது திருவேற்காடு. அறுபத்து மூன்று திருத்தொண்டர்களுள் ஒருவராகிய மூர்க்க நாயனார் பிறந்தருளிய அப்பதி திருஞான சம்பந்தரால் பாடப்பெற்றுள்ளது.

திருக்காரைக்காடு

இன்னும் காஞ்சிமா நகரின் ஒருசார், காரைச் செடிகள் நிறைந்த கானகத்தில் ஒரு நறுமலர்ப் பொய்கையின் அருகே ஈசன் திருக்கோயில் எழுந்தது.

"தேர் ஊரும் நெடுவீதிச் செழுங்கச்சி மாநகர்வாய்
நீர் ஊரும் மலர்ப்பொய்கை நெறிக்காரைக்
காட்டாரே"

என்ற தேவாரத் திருப்பாட்டில், நகர வீதியின் அழகும், நன்னீர்ப் பொய்கையின் நீர்மையும் நன்கு காட்டப் பட்டுள்ளன. அப்பொய்கை இப்பொழுது வேப்பங்குளம் என்னும் பெயரோடு திருக்கோயிலுக்குத் தெற்கே நின்று நிலவுகின்றது.[26]

ஆலமரங்கள் நிறைந்த சோலையும் அரனார்க்கு உறைவிடமாயிற்று. தென்பரம்பைக்குடி என்னும் ஊரின் அருகே நின்ற ஆலம் பொழிலில் அமர்ந்தருளிய ஈசனைப் பாடினார் திருநாவுக்கரசர்.

"திருவானைத் தென்பரம்பைக் குடியின்மேய
திருவாலம் பொழிலானைச் சிந்தி நெஞ்சே"

ஆலம்பொழில்

என்பது அவர் திருவாக்கு. ஆலமர் கடவுளாகிய ஈசன் அமர்ந்தருளும் ஆலந்துறைகளும், ஆலக் கோயில்களும் பிறவும் பின்னர்க் கூறப்படும்.

முல்லைக்கொடிகள் செழித்துத் தழைத்து நறுமலர் ஈன்ற பதிகளுள் ஒன்று திருக்கருகாவூர். செம்பொருளாகிய சிவபெருமான் அம்முல்லை வனத்தில் எழுந்தருளிய கோலத்தை,

முல்லை வனம்

"கடிகொள் முல்லை கமழும் கருகாவூர் எம்
அடிகள் வண்ணம் அழலும் அழல் வண்ணமே"

என்று பாடினார் திருஞான சம்பந்தர். இன்றும் அவர் முல்லை வனநாதர் என்றே அழைக்கப்படுகின்றார்.

அடிக்குறிப்பு

1. "அன்றால் நீழற்கீழ் அருமறைகள் தானருளி"—திருவாசகம், திருப்பூவல்லி, 13.

முருகனை "ஆலமர் கடவுட் புதல்வ" என்று திருமுருகாற்றுப் படை அழைக்கின்றது.

2. "நம் கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினள்"—திருநாவுக்கரசர் தேவாரம், திருக்கடம்பூர்ப் பதிகம், 9.

3. திருப்பருத்திக்குன்றத்தில் குராமரத்தடியில் அமர்ந்து ஞானம் பெற்றார் சமண அடிகளாகிய வாமன முனிவர்.

4. "பூந்தண்நறு வேங்கைக் கொத்திறுத்து
மத்தகத்திற் பொலிய ஏந்திக்
கூந்தற் பிடியும் களிறும்
உடன்வணங்கும் குறும்பலாவே"—திருஞானசம்பந்தர், குறும்பலாப் பதிகம், 8.

5. திரையாரும் புனற்பொன்னித் தீர்த்தம் மல்கு
திருவானைக் காவில் உறை தேனே"—திருநாவுக்கரசர் திருவானைக்காத் திருத்தாண்டகம், 6.

"வெண்ணாவல் அமர்ந்துறை வேதியனை" —திருஞான சம்பந்தர், திருவானைக்காப் பதிகம், 11.

'ஜம்புகேசுரம்' என்ற வடசொல்லுக்கு 'நாவற்கோயில்' என்பது பொருள்.

6. ஆமிரம் என்ற வடசொல் மாமரத்தைக் குறிக்கும். ஏக ஆமிரம் என்பது ஏகாமிரமாகி, பின்னர் ஏகாம் பரம் எனத் திரிந்த தென்பர். கச்சி ஏகம்பம் என்று தேவாரத்திற் பாடற்பெற்ற திருக்கோயிலில் பழைமையான மாமர மொன்று இன்றும் காணப்படும். கம்பை யென்னும் வேகவதி யாற்றை யடுத்துள்ளமையால் ஏகம்பம் என்ற பெயர் அமைந்த தென்பாரும் உளர். (See "South Indian Shrines—P. V. Jagadisa Ayyar p. 86.

"கம்பக்கரை ஏகம்பம் உடையானை" என்னும் திருஞான சம்பந்தர் வாக்கு இதற்கு ஆதாரமாகக் கொள்ளப்படுகின்றது.—திருக்கச்சியேகம்பத் திருப்பதிகம், 5.

7. "கருப்பறியல் பொருப்பனைய கொகுடிக்கோயில்"—திருநாவுக்கரசர் அடைவு திருத்தாண்டகம், 5.

8. "கரக்கோயில் கடிபொழில்சூழ் ஞாழற்கோயில்"—திருநாவுக்கரசர் அடைவு திருத்தாண்டகம், 5.

9. சேக்கிழார், கோச்செங்கட்சோழர் புராணம், 2, 3.

10. கோலம் என்பது இலந்தை மரத்தின் பெயர்; எனவே கோலக்கா இலந்தைவனம் ஆகும்.

திருஞானசம்பந்தர் பொற்றாளம் பெற்றதை வியந்து பாடியுள்ளார் சுந்தரர்.

"நாளும் இன்னிசையால் தமிழ்பரப்பும்
ஞானசம்பந்தனுக்கு உலகவர் முன்
தாளம் ஈந்து அவன் பாடலுக்கு
இரங்கும் தன்மையாளனை"— திருக்கோலக்காப் பதிகம், 8.

11. திருநெல்லிக்கா இப்பொழுது திருநெல்லிக்காவல் எனவும், திருக்கோடிகா, திருக்கோடிகாவல் எனவும் வழங்கும். மலையாள தேசத்தில் இன்றும் ஐயனாரும், நாகமும் வழிபாடு செய்யப்படும் இடங்கள் காவு என்று அழைக்கப்படுகின்றன. நாயர் இல்லந்தொறும் பாம்புக்காவு உண்டு என்பர்.

12. ஐயை என்னும் கொற்றவையின் கோட்டம் "குரவமும் அரவமும் கோங்கமும் வேங்கையும், விரவிய பூம்பொழில் விளங்கிய இருக்கை" என்று சிலப்பதிகாரம் கூறும்—காடுகாண் காதை, 207-208.

13. "மலையார்தம் மகளோடு மாதேவன் சேரும்
மறைக்காடு வண்பொழில்சூழ் தலைச்சங்காடு
தலையாலங்காடு தடங்கடல்சூழ் அந்தண்
சாய்க்காடு தள்ளுபுனற் கொள்ளிக்காடு
பலர்பாடும் பழையனூர் ஆலங்காடு
பனங்காடு பாவையர்கள் பாவம்நீங்க
விலையாடும் வளைதிளைக்கக் குடையும் பொய்கை
வெண்காடும் அடையவினை வேறுமன்றே"
—அடைவு திருத்தாண்டகம்.

14. திருஞான சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் அப்பதியை வணங்கச் சென்றபோது, திருக்கோயிலின் கதவு அடைக்கப்பட்டிருந்த தென்றும்,

"கண்ணினால் உமைக் காணக் கதவினைத்
திண்ணமாகத் திறந்தருள் செய்ம்மினே"

என்று திருநாவுக்கரசர் பாடிய நிலையில் கதவு திறந்தமையால் இருவரும் மறைக்காட்டு இறைவனைக் கண்டு பாமாலை பாடிப் போற்றினர் என்றும், மீண்டும் திருக்காப்புச் செய்வதற்குத் திருஞான சம்பந்தர் ஒரு பதிகம் பாடினார் என்றும், திருத்தொண்டர் புராணம் கூறும்.

15. இவ்வூர் தலைச் செங்காடு எனவும் வழங்கும். தஞ்சை நாட்டு, மாயவர வட்டத்தில் உள்ள தலையுடையவர் கோயிற் பத்து என்ற ஊரே பழைய தலைச்சங்காடென்பது சாசனத்தால் விளங்கும். M. E. R. 1925, 37

16. "தடங்கடலைத் தலையாலங் காடன் தன்னைச்
சாராதே சாலநாள் போக்கினேனே"

என்பது அவர்பாட்டு—தலையாலங்காட்டுத் திருத்தாண்டகம், **6.**

17. "விண்புகார் எனவேண்டா வெண்மாட நெடுவீதித்
தண்புகார்ச் சாய்க்காட்டெம் தலைவன் தாள்
சார்ந்தாரே"

"மொட்டலர்த்த தடந்தாழை முருகுயிர்க்கும் காவிரிப்பூம்
பட்டினத்துச் சாய்க்காட்டெம் பரமேட்டி பாதமே"
—திருச்சாய்க்காட்டுப் பதிகம், **1, 4.**

18. சாயாவனம் பூம்புகார் நகரைச் சேர்ந்த தென்று சாசனமும் கூறும். **269 of 1911.**

19. தஞ்சை நாட்டுத் திருத்துறைப்பூண்டி வட்டத்தில் உள்ளது. **M. E. R. 1935-36.**

20. 'பழையனூர் ஆலங்காட்டெம் அடிகளே'—திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம்.

இப்பொழுது காணப்படுவதுபோலவே முன்னாளிலும் பழையனூரும் ஆலங்காடும் தனித்தனித் தலங்களாக விளங்கினபோலும்.

அதனாலேயே சுந்தரர் "பழையனூர் மேய அத்தன் ஆலங்காடன்" எனப் பிரித்துரைத்துப் போந்தார். திருநாவுக்கரசர் வாக்கும் இக் கருத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

"பழனைப் பதியா வுடையார் தாமே
செல்லு நெறிகாட்ட வல்லார்தாமே
திருவாலங்காடுறையும் செல்வர் தாமே"

என்பது அவர் தேவாரம். (இந்நாளில் பழையனூர் திருவாலங்காட்டுக்குத் தென்கிழக்கே முக்கால் மைல் தூரத்தில் உள்ளது.)

21. 235 of 1906.

22. அங்கமைந்த பனைமரங்கள் சோழ மன்னர்களால் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்டன என்பது கல்வெட்டுகளால் தெரிகின்றது. பச்சைப் பனைகளை வெட்டுவோர் தண்டனைக்கு ஆளாவர் என்ற அரசன் ஆணை திருப்பனங்காடுடையார் ஆலயத்துக்கு முன்னுள்ள மண்டபத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. 246 of 1906.

23. 'பங்கயம் மலரும் புறவார் காட்டூர்', 'பைந் தண்ணுழல்கள் சூழ் புறவார் பனங்காட்டூர்' முதலிய தொடர்கள் பதினொரு பாட்டிலும் வருதல் காண்க—திருப்புறவார் பனங்காட்டூர்ப் பதிகம்.

ஒவ்வொரு சித்திரைத் திங்களிலும், முதல் வார முழுமையும் காலைக் கதிரவன் ஒளி அக்கோயிலில் உள்ள மூர்த்தியின்மீது வீசும் என்பர்.

24. சுந்தரர்-திருவெண்காட்டுப் பதிகம்.

25. "வேலைமலி தண்கானல் வெண்காட்டான் திருவடிக்கீழ்
மாலைமலி வண்சாந்தால் வழிபடுநன் மறையவன்தன்
மேலடர்வெங் காலனுயிர் விண்டபினை நமன்தூதர்
ஆலமிடற் றான்அடியார் என்றடர அஞ்சுவரே"

—திருஞான சம்பந்தர், திருவெண்காட்டுப் பதிகம், 7

26. திருக்காரை யீசுரன் கோயில் என்பது திருக்காலீசுரன் கோயில் என மருவியுள்ளது. காரைக்காடு திருக்காலிக்காடு என வழங்கும்.

மலையும் குன்றும்

ஈசனார் கோயில் கொண்டு விளங்கும் திருமலைகளைத் தொகுத்துரைத்தார் திருஞான சம்பந்தர்.

"அண்ணாமலை ஈங்கோயும் அத்தி முத்தா றகலா
முதுகுன்றம் கொடுங்குன்றமும்"

திருவண்ணாமலை

என்றெடுத்த தேவாரத்தில் அமைந்த அண்ணாமலை வட ஆர்க்காட்டிற் சிறந்து திகழும் திருவண்ணாமலையாகும். ஆதியும் அந்தமும் இல்லாத இறைவன் அரும் பெருஞ் சோதியாகக் காட்சி தரும் திருமலை அண்ணாமலை என்பார்.[1]

திரு ஈங்கோய்மலை

திருச்சி நாட்டைச் சேர்ந்தது ஈங்கோய் மலையாகும். அங்கு எழுந்தருளிய இறைவனை ஈங்கோய் நாதர் என்று தமிழ் மக்கள் போற்றினார்கள். அது பாடல் பெற்ற மலைப் பதியாதலால், திருவீங்கோய் நாதர் மலையாயிற்று. இப்பொழுது அப்பெயர் திருவிங்கநாதர் மலையென மருவி வழங்குகின்றது.

அத்தி

தொண்டைநாட்டு வெண்குன்றக் கோட்டத்தைச் சேர்ந்த அத்தி யென்னும் தலம், பழம் பெருமை வாய்ந்ததென்பது சாசனத்தால் விளங்கும். அங்கமைந்த பழைய ஆலயம் அகத்தீச்சுரமாகும். பண்டைத் தமிழரசர் பலர் அதனை ஆதரித்துள்ளார்கள். இராஜராஜ சோழன் காலத்தில் கேரளாந்தக நல்லூர் என்னும் பெயரும் அதற்கு அமைந்தது. கேரளாந்தகன் என்பது அம்மன்னனுக்குரிய விருதுப் பெயராதலால் அவன் ஆதரவு பெற்ற பதிகளுள் அத்தியும் ஒன்

றென்று தோற்றுகின்றது. அப்பெயர் அதன் மறுபெயராய் ஏறக்குறைய ஐந்நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக வழங்கிய தன்மை சாசனங்களால் விளங்கும்[2]. பின்பு விசயநகரப் பெருவேந்தராகிய கிருஷ்ண தேவராயன் காலத்தில் கிருஷ்ணராயபுரம் என்னும் பெயர் அத்திக்கு அமைந்தது.[3] இங்ஙனம் பல படியாகப் பெருமன்னர் ஆதரவுக்குரியதாக விளங்கிய அத்தியே திருஞான சம்பந்தர் குறித்த ஊராக இருத்தல் கூடும்.

திருமுதுகுன்றம்

இன்னும் ஈசன் வீற்றிருக்கும் மலைகளுள் ஒன்றாகப் பேசப்பெற்றுள்ள முதுகுன்றம், மணிமுத்தாற்றின் மருங்கே அமைந்துள்ளது. "முத்தாறு வலஞ் செய்யும் முதுகுன்றம்" என்று திருஞான சம்பந்தர் புகழ்ந்துரைத்த தலம் அதுவே. பண்டைக் காலத்தில் அவ்வூரில் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்ற பழமலை இன்று காணப்படவில்லை. எனினும், அப்பதியைக் குறிக்கும் முதுகுன்றம், பழமலை முதலிய தமிழ்ப் பெயர்களும், விருத்தாசலம் என்னும் வடமொழிப் பெயரும் முன்னாளில் இருந்து மறைந்த குன்றத்தைக் குறிக்கும் போலும்.

பாண்டி நாட்டைச் சேர்ந்தது கொடுங்குன்றம். அதனைப் பெருநகர் என்றும், திருநகர் என்றும் திருஞானசம்பந்தர் பாடியிருத்தலால் அந்நாளில் அது சாலப் பெருமை பெற்றிருந்ததாகத் தோற்றுகின்றது. தமிழ் நாட்டில் அழியாப் புகழ்பெற்று விளங்கும் பாரியின் பறம்பு நாட்டை அணி செய்தது அக்குன்றம். இன்று பிரான்மலை என்பது அதன் பெயர்.[4]

ஈசன் கோயில் கொண்ட ஏனைய மலைப்பதிகளும் திருஞான சம்பந்தர் தேவாரத்தால் விளங்குவனவாகும்.

"கண்ணார் கழுக்குன்றம் கயிலை கோணம்
பயில் கற்குடி காளத்தி வாட்போக்கியும்
பண்ணார் மொழி மங்கையோர் பங்குடையான்
பரங்குன்றம் பருப்பதம்"

என்றெழுந்த திருவாக்கிலுள்ள கழுக்குன்றம் திருக்கழுக்குன்றம் என்னும் சிறந்த பதியாகும்.

திருக்கழுக்குன்றம்

பண்டை நாளில் தொண்டை நாட்டைச் சேர்ந்தது திருக்கழுக்குன்றம்[5]. தேவாரம், திருவாசகம் ஆகிய இரு பாமாலையும் பெற்ற அக்குன்றம்[6] வேதாசலம் என்றும், வேதகிரி யென்றும் வடமொழியில் வழங்கும். நினைப்பிற்கு எட்டாத நெடுங்காலமாக அம்மலையில் நாள்தோறும் உச்சிப்பொழுதில் இருகழுகுகள் வந்து காட்சி யளித்தலால் பட்சி தீர்த்தம் என்னும் பெயரும் அதற்கு அமைந்தது. 'கழுகு தொழு வேதகிரி' என்று அருணகிரிநாதர் திருப்புகழில் இந்நிகழ்ச்சியை அறிவித்தருளினார்.[7]

திருக்கயிலாய மலை

விண்ணளாவி நிற்கும் இமயமலையில் வெள்ளியங்கிரியாக விளங்குவது திருக்கயிலாயம். ஈசனார் வீற்றிருக்கும் மலைகளுள் ஒரு மாமலையாய் இலங்கும் திருமாமலை அதுவே. கயிலாயத்தின் திசை நோக்கிப் பாடப்பட்ட தேவாரப் பதிகங்கள் பலவாகும். "கங்கையொடு பொங்குசடை எங்கள்இறை தங்குகயி லாயமலையே" என்று ஆனந்தக் களிப்பிலே பாடினார் திருஞானசம்பந்தர். "கண்ணின் மணியாகி நின்றாய் போற்றி, கயிலைமலையானே போற்றி போற்றி" என்று உளங்கனிந்து பாடினார் திருநாவுக்கரசர். "ஊழிதோறூழி முற்றும் உயர் பொன்மலை" என்று அதன் அழியாத்

தன்மையை அறிவித்தார் சுந்தரர். இத்தகைய செம்மை சான்ற கயிலாச மலையின் இயற்கைக்கோலத்தையே தென்னாட்டுத் திருக்கோயில்கள் சுருக்கிக் காட்டும் என்பர்.

இலங்கையென்னும் ஈழ நாட்டிலுள்ள திருக்கோணமலையும் தேவாரப் பாமாலை பெற்றதாகும். தெக்கண கயிலாயம் என்று போற்றப்படும் தென்னாட்டு மலைகளுள் ஒன்று திருக்கோணமலை என்பர்.[8] 'குரை கடல் சூழ்ந்த கோணமாமலை' என்று தேவாரத்திற் புகழ்ப்பெற்ற அம்மலை இன்று திருக்கணமலை எனவழங்கும்.[9]

திருக்கோணமலை

இன்னும் "கற்குடியார் விற்குடியார் கயிலாயத்தார்" என்று தேவாரத்திற் போற்றப்படும்கற்குடி இக் காலத்தில் உய்யக் கொண்டான் திருமலை என வழங்குகின்றது.[10] அம்மலையிற் கோயில் கொண்ட இறைவனை 'விழுமியார்' என்று திருநாவுக்கரசர் போற்றியுள்ளார்.

திருக்கற்குடி

"கண்ணவனைக் கற்குடியில் விழுமியானைக்
கற்பகத்தைக் கண்ணாரக் கண்டேன் நானே"

என்பது அவர் திருவாக்கு. அது உய்யக்கொண்டான் திருமலை யென்னும் பெயர் பெற்றபொழுது, ஈசனும் உஜ்ஜீவநாதர் என்னும் திருநாமம் பெற்றார். அப் பெயர் இன்று உச்சி நாதர் என மருவி வழங்குகின்றது.[11]

தென் கயிலாயம் என்று கருதப்படும் திருக்காளத்தி மலை அன்புருவாய கண்ணப்பர் வழிபட்டுப்

பேறுபெற்ற அரும் பெரும் பதியாகும்.[12] "கன்றினோடு சென்று பிடி நின்று விளையாடும்" காளத்தி மலையைக் கண்களிப்பக் கண்ட திருஞானசம்பந்தர், அங்கு கண்ணப்பர் திருவுருவைக் கண்டபோது ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந்து, அவரடியில் விழுந்து போற்றிய பான்மையைத் திருத்தொண்டர் புராணம் விரித்துரைக்கின்றது.[13]

காளத்தி மலை

திருச்சி நாட்டுக் குழித்தலை வட்டத்தில் உள்ளது வாட்போக்கி மலை.[14] அதனை மாணிக்க மலை என்று சாசனம் கூறும்.[15] இக்காலத்தில் அது இரத்தினகிரி யென வழங்குகின்றது. இன்னும் அரதனசலம், சிவாயம், காகம் அணுகா மலை என்னும் பெயர்களும் அதற்குண்டு. அம்மலைக்கோயில் பண்டைத் தமிழ் வேந்தரால் பெரிதும் ஆதரிக்கப்பட்டதென்பது அங்குள்ள கல்வெட்டுக்களால் விளங்கும்.

திருவாட்போக்கி மலை

முருகனுக்குரிய படைவீடுகளுள் முதலாக வைத்துப் போற்றப்பட்டுவதும், தேவாரப்பாமாலை பெற்றதுமாகிய திருப்பரங்குன்றம், மதுரையம்பதிக்கு அருகே யுள்ளது. அப்பரங்குன்றத்து மேவிய பரமனைத் தமிழ் நாட்டு மூவேந்தரோடும் சென்று வழிபட்டுத் திருப்பதிகம் பாடினார் சுந்தரர். "முடியால் உலகாண்ட மூவேந்தர் முன்னே மொழிந்த பாடல்" என்று அவர்தாமே கூறுதலால் இவ்வுண்மை அறியப்படும். பரம்பொருளாகிய ஈசன் கோயில் கொண்டமையால் அது பரங்குன்றென்னும் பெயர் பெற்றதென்று தோன்றுகின்றது.

திருப்பரங்குன்றம்

இந்நாளில் ஆந்திர தேசத்துக் கர்னூல் நாட்டில் சிறந்து விளங்கும் ஸ்ரீசைலம் என்னும் பதியே பருப்பதம் ஆகும். கல்லார்ந்த வழி நடந்து, அரிதிற் காண்டற் குரியது அப்பதி. "செல்லல் உற அரிய சிவன் சீபர்ப்பத மலை" என்று சுந்தரர் பாடியதன் கருத்து இதுவே போலும்! கிருஷ்ணாநதிக்கரையிலுள்ள குன்றுகளினிடையே நிவந்தோங்கி நிற்கும் பருப்பதத்தின் நடுநாயகமாக மல்லிகார்ச்சுனம் என்னும் திருக்கோயில் விளங்குவதாகும். அதைச் சார்ந்த அளகேச்சுரம் முதலாய பல ஆலயங்களும் மண்டபங்களும் ஆற்றின் இருமருங்கும் உள்ளன.

பருப்பதம்

கொங்கு நாட்டுத் திருமலைகளுள் ஒன்று திருச்செங்குன்றம். அம்மலையைச் சார்ந்த பதியைக் கொடிமாடச் செங்குன்றூர் என்று தேவாரம் போற்றுகின்றது. செந்நிறத்ததாயிருத்லால் செங்குன்றம் என்னும் பெயர் அதற்கு வந்தது போலும். இந்நாளில் சேலம் நாட்டில் திருச்செங்கோடு என வழங்கும் ஊரே பழைய செங்குன்றூர் ஆகும்.

செங்குன்றம்

நெற்குன்றமும், நற்குன்றமும் இறைவன் கோயில்கொண்ட மலைப் பதிகள் என்று திருஞானசம்பந்தர் கூறியருளினார்.[16] நெற்குன்றம் என்னும் பெயர்வாய்ந்த ஊர்கள் தமிழ் நாட்டிற் பலவாகும். ஆயினும் அவற்றுள் ஒன்று திருநெற்குன்றம் என்று சாசனத்திற் குறிக்கப்படுதலால் அதனை வைப்புத் தலமாகக் கொள்ளலாம். திருச்சிராப்பள்ளியைச் சேர்ந்த முசிரி வட்டத்தில் இப்பொழுது தின்னகோணம் என வழங்

நெற்குன்றம்

கும் ஊரே திருநெற்குன்றம் எனத் தோற்றுகின்றது.[17] இன்னும்

"கயிலாய மலையுளார் காரோணத்தார்
கந்தமா தனத்துளார் காளத்தியார்"

என்று திருவீழி மிழலைப் பதிகத்தில் திருநாவுக்கரசர் கூறிய கந்தமாதனம் என்பது திருச்செந்தூர்க் கோவிலின் வடபால் உள்ளது. கந்தவேள் விடுத்த தூதனாகிய வீரவாகுதேவர் கந்தமாதனக் குன்றினின்றும் எழுந்து விண்ணூருக வீர மகேந்திரத்தை நோக்கிச் சென்றார் என்று கந்தபுராணம் கூறும்.[18]

கந்தமாதனம்

தமிழ் நாட்டு மலைகளுள் மிகப் பெருமை யுடையது பொதியமாமலை.[19] மலையம் என்னும் பொதுப் பெயரைத் தனக்கே உரிமையாக்கிக்கொண்ட பொதிய மலையை இமயமலைக்கு இணையாகக் கண்டனர் தமிழ்ப் புலவர். "பொற்கோட்டு இமயமும் பொதியமும் போன்று" என்று வாழ்த்தினார் ஒரு புலவர்.[20] தமிழ் முனிவர் என்று புகழப்படுகின்ற அகத்தியர் வாழும் அம் மலையைத் தமிழகம் முழுவதும் தொழுவதாயிற்று.

பொதிய மலை

"திங்கள் முடி சூடுமலை, தென்றல் விளையாடுமலை
தங்கு புயல் சூழுமலை தமிழ் முனிவன் வாழுமலை"

என்று புகழ்ந்து மகிழ்ந்தாள் அம்மலைக் குறவஞ்சி.[21] இத்தகைய மலையைத் திருநாவுக்கரசரும் தேவாரத்திற் குறித்துள்ளார்.

"பொய்த்தார் புர மூன்றெரித்தானைப்
பொதியில் மேய புராணனை"

என்னும் திருவாக்கால் திரிபுரமெரித்த பழம் பொருளாகிய பரமசிவன் பொதிய மலையையும் கோயிலாக்

கொண்டவன் என்பது விளங்கும். இப்பொதிய மலையின் அடிவாரத்தில், பொருநையாறு சவியுறத் தெளிந்து செல்லும் துறையில், பாபநாசம் என்னும் தலம் அமைந்திருக்கின்றது.[22]

புதுக்கோட்டை நாட்டில் குடுமியாமலை என்னும் மலை யொன்று உண்டு. அம்மலை திருநலக் குன்று.[23] என்று சாசனங்களிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

குடுமியான் மலை

அங்கு திருமேற்றளி முதலாய சிவாலயங்கள் உள்ளன. குன்றின் சிகரத்தைக் குடுமி என்னும் சொல் உணர்த்துவதாகும். எனவே, குடுமியான் என்று அக் குன்றுடைய பெருமான் குறிக்கப் பெற்றார்.[24] நாளடைவில் பழம்பெயர் மறைந்து குடுமியான்மலை என்னும் பெயர் வ்ழங்கலாயிற்று. மலைக்குடுமியைத் தலைக்குடுமி யெனப் பிறழ வுணர்ந்த பிற்காலத்தார் சிகாநாதர் என்று அங்குள்ள ஈசனை அழைக்கலாயினர்.

பாண்டி நாட்டில் ஒரு குன்றின் அடிவாரத்தில் அமைந்த ஊர் குன்றக்குடி என்று பெயர் பெற்றது அங்கு எழுந்தருளியுள்ள ஈசன் திருமலையுடையார் எனவும், தேனாற்று நாயகர் எனவும் சாசனங்களிற் குறிக்கப்படுகின்றார்.[25]

குன்றக்குடி

தேனாற்று நீர் பாயும் ஊர்களில் குன்றக் குடியும் ஒன்றாதலால் அங்குள்ள இறைவன் அப் பெயர் பெற்றார் போலும். பழங்காலத்துப் பாண்டியர்கள் அக் கோயிலுக்கு விட்ட நிவந்தங்கள் பல வாகும். இப்பொழுது அவ்வூரின் பெயர் குன்னக் குடி யென மருவி வழங்குகின்றது. அக்குன்றப் பதியில் அமர்ந்த குமரவேளை அருணகிரிநாதர் பாடியுள்ளார்.

அடிக்குறிப்பு

1. 'ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் சோதியை' என்று திருவெம்பாவையிற் பாடினர் மாணிக்கவாசகர். திருவெம்பாவை திருவண்ணமலையில் அருளிச் செய்யப்பட்டது. அம்மலை, அருணசலம், அருணகிரி, சோணசலம், சோணகிரி, சோண சைலம் என்னும் பெயர்களும் உடையது. திருப்புகழ் பாடிய அருணகிரிநாதர் திருவண்ணமலையிலே பிறந்தவர்.

2. அங்கு ஈசன் கோவிலும், திருமால் கோவிலும் எழுந்தன. அவை முறையே எதிரிலி சோழேச்சரம் எனவும், எதிரிலி சோழ விண்ணகரம் எனவும் பெயர்பெற்ற பான்மையைக் கருதும்பொழுது எதிரிலி என்பதும் இராசராசனது விருதுப் பெயர் என்று தெரிகின்றது. 301, 302 of 1912.

3. 299 of 1912.

4. கொடுங்குன்றமாகிய பறமலை (பிரான்மலை)ப் பக்கத்தில் பாரீச்சுரம் என்ற ஊர் இருந்ததென்பது கல்வெட்டால் அறியப்படும். சாசனத் தமிழ்க்கவி சரிதம். ப. 7.

5. பெரியபுராணம்—திருக்குறிப்புத் தொண்டர் புராணம்.

6. 'கன்றிேைடு பிடிசூழ்தண் கழுக்குன்றமே'—தேவாரம்.
'எனையாண்டுகொண்டு, நின்தூய் மலர்க்கழல்
தந்து...காட்டினய் கழுக்குன்றிலே'—திருவாசகம், திருக்கழுக்குன்றப் பதிகம்.

7. திருப்புகழ், 325.

8. "முன்னர் வீழ்ந்திடு சிகரிகா ளத்தியா மொழிவர்
பின்னர் வீழ்ந்தது திரிசிரா மலையெனும் பிறங்கல்
அன்ன தின்பிற கமைந்தது கோணமா வசலம்
இன்ன மூன்றையும் தக்கிண கயிலையென் றிசைப்பர்"
செவ்வந்திப் புராணம். திருமலைச்சருக்கம்.

9. திருக்கணமலை என்பது ஆங்கிலத்தில் Trincomalee ஆயிற்று.

10. உய்யக்கொண்டான் என்பது இராஜராஜனுடைய விருதுப் பெயர்களில் ஒன்று.

11. தேவாரத் திருமுறை: சுவாமிநாத பண்டிதர் பதிப்பு, ப, **365.**

12. திருக்காளத்தி தெக்கண கயிலாயம் என்று சைவ உலகத்தில் வழங்கப் பெறும். "தென்திசையிற் கயிலை யெனும் திருக்காளத்தி" என்று திருத்தொண்டர் புராணம் குறிக்கின்றது. திருஞான சம்பந்தர் புராணம், **1028.**

13. "சூழ்ந்துவலங் கொண்டிறைவர் திருமுன்பெய்தித்
தொழுதுதலை மேற்கொண்ட செங்கைபோற்றி
வீழ்ந்தெழுவார் கும்பிட்ட பயன்காண் பார்போல்
மெய்வேடர் பெருமானைக் கண்டுவீழ்ந்தார்"

என்றார் சேக்கிழார். திருஞானசம்பந்தர் புராணம், **1022.**

14. இத் தலத்திற் கோயில் கொண்டருளும் முடித்தழும்பர் என்னும் இறைவனுக்குத் தம் வருவாயுள் பன்னிரண்டில் ஒரு பங்கை அளித்துவரும் செட்டியார் குலம் பன்னிரண்டாம் செட்டிமார் என்று வழங்கப் பெறும். அவர்கள் விரும்பியபடி வாட்போக்கிக் கலம்பகம் என்னும் பிரபந்தம் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையால் இயற்றப்பட்டது. மீ. ச. முதற்பாகம், ***139.***

15. ***186*** **of** ***1914.*** இம் மலைக்கோயிலை அடைவதற்குச் சாதனமாகவுள்ள படிக்கட்டு கி. பி. 1783-ல் அமைக்கப்பட்டது. 952 படிகள் உள்ளன. I. M. P. p. 1517

16. திருஞானசம்பந்தர் திருக்ஷேத்திரக் கோவை, **9.**

17. M. E. R. ***1932-33.*** தென்னார்க்காட்டுத் திருக்கோயிலூர் வட்டத்தில் ஒரு நெற்குன்றம் உண்டு. அது நெற்குணம் என வழங்கும். M. E. R. ***1934-35.***

18. அலங்கலந் திரைகொள்நேமி
அகன்கரை மருங்கின்மேரு

விலங்கலின் உயர்ந்த கந்த
மாதன வெற்புத் தன்னில்
பொலங்குவ டுச்சிமீது
பொள்ளென இவர்த லுற்றான்
கலன்கலன் கலனென்று அம்பொன்
கழலமர் கழல்கள் ஆர்ப்ப"—கந்தபுராணம், மகேந்திர காண்டம்.

19. புலவர் புராணம், பொதிகாசலப் படலம், 44.

20. புறநானூறு, 2.

21. மீனாட்சியம்மை குறம், 13.

22. பாபநாசம் ஒருவைப்புத்தலம். தஞ்சை நாட்டிலும் ஒரு பாவநாசம் உள்ளது.

23. திருநீலக்குன்று எனவும் குறிக்கப்படும்.

24. திருக்காளத்திமலை மீதிருந்த இறைவனைக் குடுமித்தேவர் என்று கண்ணப்பர் புராணம் கூறும்.

25. 25 of 1909.

ஆறும் குளமும்

ஆண்டவன் கோயில் கொண்டுள்ள ஆற்றுப்பதி களை ஒரு பாட்டிலே அடுக்கிக் கூறினார் திருநாவுக்கரசர்.

"நள்ளாறும் பழையாறும் கோட்டாற்றோடு
நலந்திகழும் நாலாறும் திருவையாறும் தெள்ளாறும்"

என்று அப்பெரியார் எடுத்த திருப்பாசுரத்தில் ஆறு பதிகள் குறிக்கப்படுகின்றன. அவற்றின் தன்மையை முறையாகக் காண்போம்.

திருநள்ளாறு

காரைக்காலுக்கு அண்மையில் உள்ளது திரு நள்ளாறு. நளன் என்னும் மன்னவன் ஈசனை வழிபட்டுக் கலி நீங்கப் பெற்ற இடம் நள்ளாறென்பர்.

"வளங்கெழுவு தீபமொடு தூபமலர் தூவி
நளன் கெழுவி நாளும் வழி பாடுசெய் நள்ளாறே"

என்று தேவாரமும் கூறுகின்றது. அதனால் சனி வழி பாடு அங்கு சிறப்புற நடைபெறுகின்றது.

பழையாறு

முன்னாளில் பல்லாற்றானும் சிறப்புற்று விளங்கிய பதிகளுள் ஒன்று பழையாறாகும். சோழநாட்டு அரசுரிமையேற்கும் மன்னர், மகுடாபிஷேகம் செய்து கொள்ளும் சிறந்த நகரங்களுள் பழையாறும் ஒன்றென்று சேக்கிழார் கூறுதலால், அதன் சீர்மை விளங்கும்.[1] பிற்காலத்தில் முடிகொண்ட சோழபுரம் என்னும் பெயர் அதற்கு அமைந்தது.[2] முடிகொண்டான் என்ற ஆற்றங் கரையில் கும்பகோணத்திற்கு அருகே யுள்ளது அப்பதி.[3]

கோட்டாறு

திருநள்ளாற்றுக்கு அணித்தாக உள்ளது கோட்டாறு. "தேனமரும் மலர்ச்சோலைத் திருக்கோட்டாறு" என்று திருஞான சம்பந்தர் பாடியிருத்தலால் அப்பதியின் செழுமை இனிது விளங்கும்.[4]

திருவையாறு

தஞ்சாவூருக்கு வடக்கே ஏழுமைல் அளவில் உள்ள பழம்பதி திருவையாறாகும். பஞ்சநதம் என்னும் வடமொழிப் பெயரும் அதற்குண்டு.[5] தேவாரம் பாடிய மூவரும் திருவையாற்றைப் போற்றியுள்ளார்கள். சஞ்சலம் வந்தடையும் பொழுது "அஞ்சேல் என்று அருள் செய்வான் அமரும் கோயில்" திருஐயாறு என்றார் திருஞான சம்பந்தர். "செல்வாய செல்வம் தருவாய் நீயே, திருவையா றகலாத செம்பொற் சோதீ" என்று போற்றினார் திருநாவுக்கரசர். "அழகார் திரைக் காவிரிக் கோட்டத்து ஐயாறுடைய அடிகளோ" என்றழைத்துத் தொழுதார் சுந்தரர். காவிரிக் கோட்டம் என்று விதந்துரைக்கப் பெற்றமையும் ஐயாற்றின் பெருமையை விளக்குவதாகும்.[6]

தெள்ளாறு

வடவார்க்காட்டு வந்தவாசி வட்டத்தில் தெள்ளாறு என்னும் ஊர் உள்ளது. பல்லவ மன்னனாகிய நந்திவர்மன் காலத்தில் தெள்ளாற்றில் நிகழ்ந்த பெரும்போர் நந்திக் கலம்பகத்தில் பாராட்டப் பட்டுள்ளது. பாண்டியனது பெருஞ்சேனையைத் தெள்ளாற்றில் வென்றுயர்ந்த பல்லவன் பாட்டுடைத் தலைவனாயினான்; தெள்ளாறெறிந்த நந்தி என்று புகழப்பெற்றான். இங்ஙனம் பல்லவ சரித்திரத்திலும், நந்திக் கலம்பகத்திலும் குறிக்கப்படும் ஊர், பழைய வெண்குன்றக்கோட்

டத்தைச் சேர்ந்ததென்றும், அங்குள்ள ஈசன் கோயில் திருமூலத்தானம் என்னும் பெயருடையதென்றும் கல்வெட்டுக்கள் கூறும்.[7]

பழமை வாய்ந்த சிவப்பதிகளுள் மூன்று குளங்கள் சிறந்திருந்தன என்பது திருஞான சம்பந்தர் பாட்டால் விளங்குகின்றது. அவற்றுள் ஒன்று பாடல் பெற்றுள்ள கடிக்குளம் என்ற ஊராகும். குளிர்ந்த பூஞ்சோலையினிடையே அமைந்த கடிக்குளப்பதியில் கோயில் கொண்டிலங்கும் ஈசனை,

கடிக்குளம்

> "கடிகொள் பூம்பொழில் சூழ்தரு
> கடிக்குளத் துறையும் கற்பகம்"

என்று போற்றினார் திருஞான சம்பந்தர். அவர் திருவாக்கின் சிறப்பினால் இப்பொழுது கற்பகனார் கோயில் என்பது கடிக்குளத்தின் பெயராக வழங்குகின்றது. ஏனைய குளங்களின் வகை, திருநாவுக்கரசரது பாட்டால் தெரிகின்றது. "வளைகுளமும் தளிக்குளமும் நல் இடைக்குளமும் திருக்குளமும்" இறைவன் கோயில் கொண்ட குளங்கள் என அவர் கூறிப் போந்தார்.

இவற்றுள் வளைகுளம் என்று முன்னாளில் வழங்கிய ஊர் இந்நாளில் வளர்புரம் என்னும் பெயர் பெற்றுள்ளது. வட ஆர்க்காட்டு ஆர்க்கோண வட்டத்திலுள்ள வளர்புரத்தில் பழைமையான சிவாலயம் ஒன்று உண்டு. தொண்டீச்சரம் என்பது அதன் பெயர். சுந்தர பாண்டியன் முதலாய பண்டைத் தமிழரசர் அதற்கு நிவந்தம் விட்டுள்ளார்கள்.[8] எனவே, வட ஆர்க்காட்டி

வளைகுளம்

லுள்ள வளர்புரமே பழைய வளைகுளம் என்பது விளங்கும்.

இடைக்குளம்

முற்காலத்தில் இடைக்குளம் என வழங்கிய ஊர் இப்பொழுது மருத்துவக்குடி என்னும் பெயர் பெற்றுள்ளது. தஞ்சை நாட்டுக் கும்பகோண வட்டத்திலுள்ள மருத்துவக் குடிச்சிவன் கோயிலிற் கண்ட சாசனம் திரு இடைக்குள முடையார் என்று அங்கு எழுந்தருளிய ஈசனைக் குறித்தலால் பழைய இடைக்குளமே மருத்துவக் குடியாயிற்று என்பது இனிது விளங்கும்.[9]

திருமுக்குளம்

இன்னும், ஈசனார் அருள் பெற்றதிருக்குளங்களில் ஒன்று திருவெண்காட்டிலுள்ள முக்குளம் ஆகும். அப்பதியில் திருஞான சம்பந்தர் எழுந்தருளிய போது,

“முப்புரம் செற்றார் பாதம் சேருமுக் குளமும் பாடி
ஒப்பரு ஞானம் உண்டார் உளமகிழ்ந் தேத்தி
வாழ்ந்தார்”

என்று சேக்கிழார் கூறிப் போந்தார். அவர் கூறுமாறே திருவெண்காட்டு முக்குளம் தேவாரப் பாட்டில் அமையும் பெருமை பெற்றுள்ளது.[10]

திருவரங்குளம்

புதுக்கோட்டை நாட்டில் திருவரங்குளம் என்னும் பதியொன்றுண்டு. பழங்காலத்துப் பாண்டியர் பலர் திருவரங்குள நாதர் கோவிலுக்குப் பல வகையான நிவந்தங்கள் வழங்கியுள்ளார்கள்.”

தென்பாண்டி நாட்டிலுள்ள திருமால் திருப்பதிகளுள் ஒன்றாகிய குளந்தை யென்னும் பெருங்குளத்

தில் பழைமையான சிவன் கோயிலும் பெருங்குளம் உண்டென்பது சாசனத்தால் விளங்கும். பண்டைப் பாண்டியன் ஒருவனால் அமைக்கப்பட்ட அக்கோவில் திருவழுதீச்சுரம் என வழங்கலாயிற்று.[12]

அடிக்குறிப்பு

1. அங்கிருந்த சோழமாளிகையில் இராஜராஜனுடன் பிறந்த குந்தவை வசித்து வந்ததாகச் சாசனம் கூறும். **350 of 1907.**

2. **271 of 1927.**

3. அவ்வூரில் எழுந்த அருமொழித்தேவீச்சரம் என்ற சிவாலயம் இராஜராஜன் பெயர்தாங்கி நிலவுகின்றது. **157 of 1908.** அப்பெரு வேந்தன் இறந்தபின்னர் அவன் தேவியாகிய பஞ்சவன் மாதேவி பள்ளிப்படையாக அங்கு எடுத்த கோயில் பஞ்சவன்மாதேவீச்சுரம் என்று பெயர் பெற்றது. **271 of 1927.**

4. இப்போது கோட்டாறு திருக்கொட்டாரம் என வழங்குகின்றது.

5. பஞ்சநதிகள் பாயும் பிரதேசத்தைப் பஞ்சாப் என்றழைப்பர் வடநாட்டார். ஐயாறு என்ற தமிழ்ப் பெயரும் அப்பொருளையே தரும்.

6. இவ்வூர்ப் பெயர் ஆங்கிலத்தில் திருவாதி எனச் சிதைந்து வழங்கும். தமிழின் சிறப்பெழுத்தாகிய வல்லின றகரம் அயல் நாட்டார் நாவில் சிதைவதற்கு இஃதொரு சான்று.

7. M. E. R **1934-35.**

8. **26 of 1911.**

9. "உய்யக்கொண்டார் வளநாட்டுத் திறைமூர்
நாட்டு...திருவிடைக் குளமுடையார்"—

387 of 1907.

10. "வேயனதோள் உமைபங்கன் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாம் தீவினையே"

என்பது திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம். சைவ சித்தாந்தத்தைத் தமிழ் நாட்டில் நிலைநிறுத்திய மெய்கண்ட தேவரின் தாய்தந்தையர் இம் முக்குளத்தில் நீராடி அப்பெருமானைப் பெற்றனர் என்ற வரலாறும் இதன் சீர்மையை உணர்த்துவதாகும். திருப்பெண்ணகடத்தில் வாழ்ந்த வேளாளராய அச்சுத களப்பாளர் நெடுங்காலம் பிள்ளையின்றிக் கவலையுற்றார் என்றும், அதுபற்றி இறைவன் திருக்குறிப்பைத் தெரிந்துகொள்ளக் கருதித் தேவாரத்தில் முறைப்படி கயிறு சார்த்திப் பார்த்தபோது திருமுக்குளத்தின் பெருமையை யுணர்த்தும் திருஞான சம்பந்தர் பாட்டுக் கிடைத்ததென்றும், அவர் உடனே தம் மனைவியாரோடு திருவெண்காட்டை அடைந்து, முக்குளத்தில் நாள்தோறும் நீராடி ஆண்டவனைத் தொழுது வந்தார் என்றும், அந் நோன்பின் பயனாக மெய்கண்ட தேவர் அவர் பிள்ளையாகத் தோன்றினார் என்றும் வரலாறு கூறுகின்றது.

11. M. E. R. *1914-15.* Pudukottah Inscriptions.

12. M. E. R. *1932-33.*

துறையும் நெறியும்

இறைவன் உறையும் துறைகள் ஒரு திருப் பாட்டிலே தொகுக்கப் பெற்றுள்ளன.

"கயிலாய மலையெடுத்தான் கரங்களோடு
சிரங்கள் உரம் நெரியக்கால் விரலாற் செற்றோன்
பயில்வாய பராய்த்துறைதென் பாலைத்துறை
பண்டெழுவர் தவத்துறை வெண்டுறை"

என்று பாடினார் திருநாவுக்கரசர்.

திருப்பராய்த் துறை

காவிரியாற்றில் அமைந்த அழகிய துறைகளுள் ஒன்று திருப்பராய்த்துறை. அது பராய்மரச் சோலையின் இடையே அமைந்திருந்தமையால் அப்பெயர் பெற்றதுபோலும்.[1] காவிரிக் கரையில் கண்ணுக்கினிய காட்சியளித்த பராய்த் துறையைத் திருஞான சம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் பாடினார்கள்.

"பரப்பு நீர்வரு காவிரித் தென்கரைத்
திருப்பராய்த்துறை மேவிய செல்வரே"

என ஆதரித் தழைத்தார் திருநாவுக்கரசர். இந்நாளில் இத்துறை திருப்பலாத்துறை என்று வழங்கும்.

காவிரி யாற்றங்கரையில் உள்ள மற்றொரு துறை பாலைத்துறையாகும். அத்துறையிற் கோயில்கொண்ட இறைவனை,

"மருவு நாண்மலர் மல்லிகை செண்பகம்
பரவு நீர்ப்பொன்னிப் பாலைத் துறையரே"

என்று பாடியருளினார் திருநாவுக்கரசர்.

திருப்பாலைத்துறை

பாலைத் துறையுடைய பரமனைப் பாலைவனநாதர் என்று இன்றளவும் வழங்குதலால் பாலைமரங்கள் நிறைந்த துறையாக அது முற்காலத்தில் இருந்ததென்று தோன்றுகின்றது.

இறைவன் அருள்விளங்கும் துறைகளுள் ஒன்று திருத்தவத்துறை. 'பண்டு எழுவர் தவத்துறை' என்று இப்பதியைத் திருநாவுக்கரசர் குறித்தருளினர். முன்னாளில் முனிவர் எழுவர் தவம்

திருத்தவத்துறை

புரிந்த பெருமை அதற்குரியதென்பது அவர் திருவாக்கால் விளங்குவதாகும். இத்தகைய பெருமை சான்ற தவத்துறைக்குரிய தேவாரப் பாடல் கிடைத்திலதேனும் திருஞான சம்பந்தர் அப்பதியை வணங்கிப் பாடினர் என்று திருத்தொண்டர் புராணம் கூறும். திருச்சிராப்பள்ளியையும் திருவானைக்காவையும் வழிபட்ட பின்பு "மன்னும் தவத்துறைவானவர்தாள் எய்தி இறைஞ்சி எழுந்துநின்றே இன்தமிழ் மாலை கொண்டேத்தி[2]னர்" என்று சேக்கிழார் கூறுமாற்றால், திருஞான சம்பந்தர் தவத்துறைப் பெருமானைப் பாமாலை பாடித் தொழுதார் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது. ஆயினும் அப்பாடல் கிடைக்கப் பெறுமையால் தவத்துறை வைப்புத் தலங்களுள் ஒன்றாக வைத்தெண்ணப்படும்.[3] இப்பொழுது லால்குடி என வழங்கும் ஊரே பண்டைத் தவத்துறை என்பது சாசனங்களால் விளங்குகின்றது.

தஞ்சை நாட்டு மன்னார்குடிக்கு அணித்தாக உள்ளது திருவெண்துறை. தேவாரப் பாடல்பெற்ற அத்தலம் இப்பொழுது திருவண்டு

திருவெண்துறை

துறையாகி, பிருங்கி முனிவர் வண்டு வடிவத்தில் ஈசனை வழிபட்ட இடமாகக் கருதப்படுகின்றது. இன்னும்,

"குயில் ஆலந்துறை சோற்றுத்துறை பூந்துறை
பெருந்துறையும் குரங்காடு துறையினோடு

மயில் ஆடுதுறை கடம்பந்துறை ஆவடுதுறை
மற்றும் துறை யனைத்தும் வணங்குவோமே"

என்று ஆசையோடு கூறினார் நாவரசர்.

குயில்கள் இனிதமர்ந்து கூவும் செழுஞ்சோலையி னிடையே நின்ற ஆலந்துறையைப் 'பைம்பொழிற் குயிலாலந்துறை' என்று அவர் பாடினார். மாயவரம் என்னும் மயிலாடுதுறைக்கு அருகேயுள்ளே நல்லக் குடியிற்கோயில்கொண்டநாதன் பெயர் ஆலந்துறையப்பர் என்றும், நாயகியின் பெயர் குயிலாண்ட நாயகி என்றும் வழங்குதலால் திருநாவுக்கரசர் குறித்த குயிலாலந்துறைஅதுவே எனக்கொள்ளப்படுகின்றது. இந் நல்லக்குடி, ஈசனருள் விளங்கும் இடங்களுள் ஒன்றென்பது, "நற்கொடிமேல் விடையுயர்த்த நம்பன் செம்பங்குடி நல்லக்குடி"[4] என்னும் நாவுக் கரசர் வாக்கால் அறியப்படும்.

குயில் ஆலந்துறை

'சோழவள நாடு சோறுடைத்து' என்னும் புக ழுரைக்குச் சான்றாக நிற்பது சோற்றுத்துறையாகும். தேவாரப் பாமாலை பெற்ற இப்பழந் துறையைப் "பொன்னித்திரை வலங்கொள் சோற்றுத்துறை" என்று பாராட்டினார் சேக்கிழார். பழங்காலத்தில் இருவகை வழக்கிலும் ஏற்றமுற்று விளங்கிய சோறு என்னும் சொல் பிற் காலத்தில் எளிமை யுற்றது.[5] சாதம் என்பது அதனினும் சிறப்புடைய பத மாகக் கொள்ளப்பட்டது. அதனால் சோற்றுத்துறை சாதத்துறையாயிற்று. சாதத்துறை சாத்துறை யென மருவிற்று. எனவே, இன்று திருச்சாத்துறை என்று அது வழங்கப்படுகின்றது.

திருச்சோற்றுத் துறை

அரிசிலாற்றங் கரையில் பாடல்பெற்ற பெருந்துறை ஒன்று அமர்ந்துள்ளது.

"தழையார்மாவின் தாழ்கனியுந்தித்
தண் அரிசில் புடைசூழ்ந்து
குழையார்சோலை மென்னடை யன்னம்
கூடுபெருந் துறையாரே"

திருப்பெருந்துறை

என்று அதன் இயற்கை யழகினை எடுத்துரைத்தார் திருஞான சம்பந்தர்.

இன்னும், தஞ்சை நாட்டுக் கும்பகோண வட்டத்தில் இப்பொழுது திருப்பந்துறை யென வழங்கும் பதி திருப்பெருந்துறையே யாகும். ஆதியில் செங்கற் கோயிலாயிருந்த திருப்பெருந்துறை கரிகாற் சோழன் காலத்தில் கற் கோயிலாயிற்று என்று சாசனம் தெரிவிக்கின்றது. இராஜராஜ சோழன், வீரபாண்டியன் முதலிய பெருமன்னர் காலத்துச் சாசனம் அக் கோயிலிற் காணப்படுதல் அதன் பழைமைக்கு ஒரு சான்றாகும்.[6]

இனி, பாண்டி நாட்டில் மாணிக்க வாசகர்க்கு ஈசன் அருள்புரிந்த இடமும் திருப்பெருந்துறையாகும். சிவ பெருமானைத் 'திருவார் பெருந்துறைச் செல்வன்' என்று கீர்த்தித் திரு அகவல் கூறும். திருப்பெருந் துறையில் இருந்தருளும் இறைவனை,

"தில்லைவாழ் கூத்தா சிவபுரத் தரசே
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே"

என்றழைக்கின்றார் மாணிக்கவாசகர். இப்பதி ஆவுடையார் கோயில் என்னும் பெயரோடு தஞ்சை நாட்டு அறந்தாங்கி வட்டத்தில் உள்ளது.

காவிரியாற்றின் கரையில் குரங்காடு துறை யென்னும் பெயருடைய தலங்கள் இரண்டு உண்டு.

குரங்காடுதுறை அவற்றுள் வடகரையில் அமைந்த குரங்காடு துறையில் வாலி யென்னும் வானரத் தலைவன் இறைவனை வணங்கினான் என்பர்[9]. "கோலமா மலரொடு தூபமும் சாந்தமும் கொண்டு போற்றி வாலியார் வழிபட" நின்ற கோயில் வடகுரங்காடுதுறை என்பது திருஞான சம்பந்தர் தேவாரத்தால் விளங்கும். இனி காவிரியாற்றின் தென் கரையிலுள்ள குரங்காடுதுறை இப்பொழுது ஆடுதுறை என்றே வழங்குகின்றது. தேவாரப் பாமாலை பெற்ற அப்பதியில் வாலியின் தம்பியாகிய சுக்கிரீவன் ஈசனை வழிபட்டான் என்னும் ஐதிகம் உண்டு.

இன்னும், திருச்சி நாட்டுப் பெரம்பலூர் வட்டத்தில் வட வெள்ளாற்றங் கரையில் மற்றொரு குரங்காடுதுறை யுள்ளது. ஆடுதுறை யென வழங்கும் அப்பதியின் பழைமை சாசனத்தால் விளங்குவதாகும். குலோத்துங்க சோழன், பராக்கிரம பாண்டியன் முதலிய பெருமன்னரால் ஆதரிக்கப்பெற்ற அக்கோயிலில் அமர்ந்த இறைவன் திருநாமம் குற்றம் பொறுத்த நாயனார் என்று கல்வெட்டிற் குறிக்கப்பட்டுள்ளது[10].

மயிலாடுதுறை காவிரி யாற்றின் கரையில் சிறந்திலங்கும் சிவப்பதிகளுள் ஒன்று மயிலாடுதுறை. அத்துறையைக் கண்டு ஆனந்தமாகப் பாடினார் திருஞான சம்பந்தர்.

"சந்தமலி சந்தினொடு காரகிலும்
வாரிவரு காவிரியுளாலை
வந்ததிரை உந்தியெதிர் மந்திமலர்
சிந்துமயில் ஆடுதுறையே"

என்று அவர் பாடிய மயிலாடுதுறை இந்நாளில் மாயவரம் என வழங்குகின்றது[11].

'காவிரிசூழ் கடம்பந்துறை' யென்று தேவாரத்திற் போற்றப்பட்ட துறை இக்காலத்தில் குழித்தலை யென வழங்கும் ஊரைச் சார்ந்த கடம்பர் கோவில் ஆகும்[12]. காவிரி யாற்றின் தென்கரையிலுள்ள கடம்பவனத்தில் ஈசன் காட்சி யளித்தமையால் அப்பெயர் அமைந்த தென்பர்[13]. திருக்கோவையாரில் 'தண்கடம்பைத் தடம்' என்று சொல்லப்படும் தலம் கடம்பந்துறையாக இருத்தல் கூடுமென்று தோற்றுகின்றது.

கடம்பந்துறை

சைவ உலகத்தில் ஆன்ற பெருமை யுடையது ஆவடுதுறை. தேவாரப் பாமாலை பெற்றதோடு திருமந்திரம் அருளிய திருமூலர் வாழ்ந்ததும் அப்பதியே. இன்னும். திருவிசைப்பாப் பாடிய திருமாளிகைத் தேவர் சிவகதி அடைந்ததும் அப்பதியே. பேராவூர் நாட்டைச் சேர்ந்தது ஆவடுதுறை என்று சாசனம் கூறும். பசுவளம்பெற்ற நாட்டில் விளங்கிய அப்பதியினை "ஆவின் அருங் கன்றுறையும் ஆவடுதண் துறை" என்று போற்றினார் சேக்கிழார். அத்தலம், வடமொழியில் கோமுத்தீச்சுரம் என்று வழங்கும் பான்மையைக் கருதும்பொழுது ஆவடுதுறை யென்பது ஆலயப் பெயராக ஆதியில் அமைந்திருத்தல் கூடும் என்று தோன்றுகின்றது. அக் கோயிலிற் கண்ட சாசனம் ஒன்று 'சாத்தனூரில்உள்ள திருவாவடுதுறை' என்று கூறுதல் இதற்கொரு சான்றாகும்.[14] சாத்தனூர் என்பது இப்பொழுது திருவாவடுதுறைக் கருகே ஒரு சிற்றூராக உள்ளது. ஆனால் முன்னாளில்

திரு ஆவடுதுறை

சிறப்புற்றிருந்த சாத்தனூரில் எழுந்த ஆவடுதுறை என்னும் சிவாலயம் பல்லாற்ருனும் பெருமையுற்றமையால், கோயிற் பெயரே ஊர்ப்பெயராயிற் றென்று கொள்ளலாகும்.

இன்னும், "மற்றும் துறை யனைத்தும் வணங்குவோமே" என்றமையால், இத் திருப்பாசுரத்திற் குறிக்கப்படாத சில துறைகளும் உண்டு என்பது பெறப்படும். அவற்றுள் திருமாந்துறையும், திருச் செந்துறையும், திருப்பாற்றுறையும் சிறந்தனவாகும்.

திருமாந்துறை என்ற பெயருடைய பதிகள் இரண்டு. அவற்றுள் ஒன்று திருஞான சம்பந்தராற் பாடப் பெற்றது. மற்ருென்று வைப்புத் தலமாகக் கருதப்படுகின்றது. இவ்விரு துறைகளும் ஒரு பெயருடையனவா யிருத்தலின், இவற்றுள் வேற்றுமை தெரிதற்பொருட்டு முன்னதை வடகரை மாந்துறை என்ருர் திருத்தொண்டர் புராணமுடையார்.

திரு மாந்துறை

காவிரியாற்றின் வடகரையில் அமைந்த மாந்துறையை,

"அம்பொனேர் வரு காவிரி வடகரை மாந்துறை"

என்று வழுத்தினுர் திருஞான சம்பந்தர்.[15]

இனி, வைப்புத்தலமாகிய திருமாந்துறை கும்பகோண வட்டத்தில் திருமங்கலக்குடிக்கு அணித்தாக உள்ளது. அத்தலத்தையும் திருஞான சம்பந்தர் பாடினுர் என்பது சேக்கிழார் வாக்கால் புலனுகின்றது.

"கஞ்சனூர் ஆண்டதம் கோவைக்
கண்ணுற் றிறைஞ்சி முன்போந்து
மஞ்சணி மாமதில் சூழும்

மாந்துறை வந்து வணங்கி
அஞ்சொல் தமிழ்மாலை சாத்தி"

என்னும் பாட்டால் திரு மாந்துறையார்க்குத் திருஞான சம்பந்தர் தமிழ்மாலை சாத்தினார் என்று தெரிகின்றது. எனினும் அப்பாடல் கிடைக்கவில்லை.

திருச் செந்துறை

ஆலந்துறையை வணங்கிய பின்னர் திருஞான சம்பந்தர் திருச் செந்துறை முதலாய பல கோயில்களையும் வழிபட்டுக் கற்குடி மலையை அடைந்தார் என்று சேக்கிழார் கூறுதலால் இறைவன் கோயில் கொண்டுள்ள இடங்களில் திருச் செந்துறையும் ஒன்றென்று தெரிகின்றது. திருச்சி நாட்டிலே திருச்சி வட்டத்தில் உள்ளது திருச்செந்துறை. ஈசான மங்கலத்திற்கு அருகேயுள்ள அச் செந்துறையில் சந்திர சேகரப் பெருமானுக்குத் தென்னவன் இளங்கோ வேளாரின் திருமகள் கற்கோயில் கட்டிய செய்தி சாசனங்களிற் காணப்படுகின்றது[16].

திருப்பாற்றுறை

காவிரியின் வடகரையிலுள்ள திருப்பாற்றுறை திருஞானசம்பந்தரால் பாடப் பெற்றுள்ளது. அங்குள்ள ஆதிமூலநாதர் ஆலயத்திற் கண்ட சாசனங்களால் திருப்பாற்றுறை, உத்தம சீலி சதுர்வேதி மங்கலத்தைச் சேர்ந்திருந்த தென்பது விளங்கும்[17]. இப்பொழுது உத்தமசேரி என வழங்கும் ஊரே உத்தம சீலி என்பர்.

இறைவனது அளப்பருங் கருணையைப் பேரின்ப வெள்ளமாகக் கண்டனர் ஆன்றோர். "சிவபோகம் என்னும் பேரின்ப வெள்ளம் பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமாய், ஏகவுருவாய்க் கிடக்குதையோ" என்று பரிந்து

பாடினர் தவநெறியில் தலைநின்ற தாயுமானவர். வெள்ளம் பொங்கிப் பொழிந்து செல்லும் கங்கை காவிரி முதலிய ஆறுகளில் துறையறிந்து இறங்கி நீரைத் துய்த்தல் போலன்று, சான்றோர் கண்ட துறைகளின் வாயிலாக ஆண்டவன் அருளைப் பெறலாகும் என்னும் கருத்தால் ஆலயங்களைத் துறைகள் என்று மேலோர் குறித்தனர் போலும். அவற்றுள் சில துறைகள் பாடல் பெற்றனவாகும். பண்டு எழுவர் தவத் துறையாய் விளங்கிய லால்குடியின் தன்மையையும், மாணிக்கவாசகர்க்கு ஈசன் இன்னருள் சுரந்த திருப் பெருந் துறையின் செம்மையையும், இன்னோரன்ன பிற துறைகளையும் முன்னரே கண்டோம்.[18] இனிச் சாசனங்களிலும் திருப்பாசுரங்களிலும் தலப்பெய ரோடு இணைத்துக் கூறப்படும் துறைகளைக் காண் போம்.

திருவெண்ணெய் நல்லூர்-அருட்டுறை

பெண்ணை யாற்றின் கரையில் உள்ள திருவெண் ணெய் நல்லூரில் ஈசன் கோயில் கொண்டருளும் இடம் அருட்டுறை எனப்படும். தேவாரம் பாடிய மூவருள் ஒருவராகிய சுந்தரமூர்த் தியை ஆட்கொண்ட துறை அவ் வருட்டுறையே யாகும். இதனை அவர் தேவாரத்தால் அறியலாம். "பித்தா பிறைசூடி" என்று அவர் எடுத்த திருப்பதி கத்தில் "பெண்ணைத் தென்பால் வெண்ணெய் நல்லூர் அருட்டுறையுள் அத்தா" என்று பாடும் பான்மையால் ஆண்டவன் உறைவிடம் அருட்டுறை என்பது அறியப்படும். இங்ஙனம் சுந்தரரை ஆட்கொண்டருளிய துறை பெண்ணை அருட்டுறை என்றும் போற்றப்படுகின்றது.

திருநெல்வாயில் அரத்துறை

திருப்பெண்ணுகடத்துக்கு அண்மையில் நிவா நதியின் கரையில் உள்ளது நெல் வாயில் என்னும் பதி. அது மூவர் தேவாரமும் பெற்றது. அரத்துறை யென்பது அங்கமைந்த திருக்கோயி லின் பெயர்.

"கந்த மாமலர் உந்திக்
 கடும்புனல் நிவாமல்கு கரைமேல்
அந்தண் சோலை நெல்வாயில்
 அரத்துறை அடிகள்தம் அருளே"

என்னும் தேவாரத்தால் அரத்துறையின் செம்மை விளங்கும். இப்பொழுது நெல்வாயிலும் அரத்துறை யும் தனித்தனி ஊர்களாகக் காணப்படுகின்றன. நெல் வாயில் என்னும் பழம் பெயர் நெய்வாசல் எனவும், திரு அரத்துறை என்பது திருவடத்துறை எனவும் மருவி வழங்கும்.[19]

அன்பில் ஆலந்துறை

ஈசனருளைப் பெறுதற்குரிய துறைகளுள் ஆலந் துறை சாலச் சிறந்ததென்று தெரி கின்றது. ஆலமர் கடவுளாகிய சிவ பெருமானை ஆலந்துறையில்வழிபட்ட முறை, திருப்பாசுரங்களாலும் சாச னங்களாலும் விளங்கும். ஒரு ஆலந்துறை அன்பில் என்ற ஊரில் அமைந்திருந்தது. அதனை அன்பிலாலந் துறை என்றே தேவாரம் பாடிற்று.

புள்ளமங்கை ஆலந்துறை

இன்னும் காவிரிக் கரையில் அமைந்த புள்ள மங்கை என்னும் பதியில் ஈசன் கோயில் கொண்ட இடமும் ஓர் ஆலந்துறையாகும்.

" புலன்கள் தமை வென்றார்புகழ்
அவர் வாழ் புளமங்கை
அலங்கல்மலி சடையானிடம்
ஆலந்துறை யதுவே"

என்னும் தேவாரப் பாசுரம் இதனைத் தெரிவிக்கின்றது.

காவிரியின் வடகரையில் அமைந்தது புள்ளமங்கை ஆலந்துறை. அந்நதியின் தென்கரையிலும் ஓர் ஆலந்துறை உண்டென்பது திருத்தொண்டர் புராணத்தால் அறியப்படும். காவிரியாற்றின் தென்கரையில் அமைந்த திருக்கோயில்களை வழிபடப் போந்த திருஞான சம்பந்தர் திருவாலந்துறை முதலாய தலங்களை வணங்கினார் என்று சேக்கிழார் கூறுகின்றார்.[20] எனவே, அவர் குறித்த ஆலந்துறை திருச்சிராப்பள்ளிக்கு மேற்கே ஏழுமைல் அளவில் காவிரியின் தென் கரையில் அமைந்த அந்துவநல்லூர் என்ற ஊரில் உள்ள ஆலயமேயாதல் வேண்டும். இக்காலத்தில் அந்த நல்லூர் என வழங்குகின்ற அந்துவநல்லூரில் ஆலந்துறை யென்னும் பழமையான ஆலயம் உண்டென்பது சாசனத்தால் விளங்கும்.[21] அக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள ஈசன் வடதீர்த்த நாதர் என்று பிற்காலக் கல்வெட்டுக்களிற் குறிக்கப்படுதலும் இதனை வலியுறுத்துவதாகும். வடதீர்த்தம் என்பது ஆலந்துறையைக் குறிக்கும் வடசொல்.

அந்துவ நல்லூர் ஆலந்துறை

திருவையாற்றுக்கு வடக்கே பத்துமைல் தூரத்தில் உடையார்பாளைய வட்டத்தில் திருப்பழுவூர்

திருப்பழுவூர் ஆலந்துறை

என்னும் பழம்பதி யொன்று உள்ளது. அது திருஞானசம்பந்தரால் பாடப்பெற்றதாகும். அங்கு ஆல மரச் சோலையில் ஆண்டவன் கோயில் கொண்டமையால் ஆலந்துறை யென்பது அதன் பெயராயிற்று.[22] இந்நாளில் ஆலந்துறையில் அமர்ந்தருளும் ஈசனை வடமூலநாதர் என்பர். பிற்காலத்தில் பழுவூர், கீழப்பழுவூர் எனவும், மேலப்பழுவூர் எனவும் இரண்டாகப் பிரிந்தது. பாடல்பெற்ற பழுவூர் கீழப் பழுவூர் எனப்படும்.

ஏமப்பேறூர் ஆலந்துறை

தென்னார்க்காட்டிலுள்ள ஏமப்பேறூர் என்னும் வைப்புத்தலத்தில் விளங்கும் ஆலயத்தின் பெயரும் ஆலந்துறை என்பதாகும்.[23] திருவாலந்துறையுடைய பெருமானுக்கு மூன்று கால வழிபாடு நாள்தோறும் முறையாக நடைபெறும் வண்ணம் நலவூர் வாசிகள் நல்கிய நிவந்தம் கல்வெட்டிற் காணப்படுகின்றது.[24] அநபாயன் என்னும் விருதுப் பெயர் தாங்கிய இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன் அநபாய நல்லூர் என்ற ஊரை உண்டாக்கி அதனை ஆலந்துறை யுடையாருக்கு அளித்தான்.

இடையாறு மருதந்துறை

பெண்ணையாற்றின் அருகேயுள்ள பதிகளுள் ஒன்று இடையாறு. அங்கு ஈசன் கோயில்கொண்ட இடம் மருதந்துறை என்று சாசனம் அறிவிக்கின்றது. "பெண்ணைத் தெண்ணீர், எற்றுமூர் எய்த மானிடை யாறிடைமருதே" என்று சுந்தரர் தேவாரம் குறிப்பதும் இத்துறையே. தென்னார்க்காட்டுத் திருக்கோயிலூர் வட்டத்தில் இப்

பொழுது இடையார் என வழங்கும் ஊரே மருதந் துறையையுடைய இடையாறுகும்.[25]

திருச்சி நாட்டைச் சேர்ந்த முசிரிக்கு மேற்கே ஆறுமைல் தூரத்தில் குரங்குநாதன் கோவில் ஒன்று உண்டு. அக்கோவிலையுடைய ஊர் மகேந்திர மங்கலம் என்றும், அது வடகரை மழநாட்டுப் பிரமதேயம் என்றும் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது.[26] பழமையான குரங்குநாதன் கோயில் குரக்குத்துறையென்று பெயர் பெற்றிருந்தது. கட்டுமானத்தில் அது காஞ்சிக் கயிலாச நாதர் கோயிலை ஒத்திருக்கின்றது.[27] இப்பொழுது அவ்வூர் ஸ்ரீநிவாச நல்லூர் என வழங்கும்.[28]

குரக்குத்துறை

இந்நாளில் நெல்லை நாட்டில் அம்பாசமுத்திரம் என்று குறிக்கப்படுகின்ற ஊர் ஆதியில் இளங்கோக்குடி என்னும் பெயர் வாய்ந்து விளங்கிற்று. சாலைத்துறை என்பது அங்குள்ள திருக்கோயிலின் பெயர். அவ்வூரில் அமைந்த சிவாலயம் திருப்போத்துடையார் கோவில் என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. அது இன்று எரிச்சாவுடையார் கோவில் என வழங்குவதாகும்.[29]

திருச்சாலைத்துறை

துறையென்பது கோவிற்பெயராக வழங்குதல் போன்று நெறி யென்று பெயர் பெற்ற சிவாலயங்களும் சில வுண்டு.

திருச்சேறைப் பதியில் அமைந்த கோயில் செந்நெறி யென்று பெயர் பெற்றது.[30] அதனைச் செந்நெறி யுடையார் கோயில் என வழங்கலாயினர். அது காளடைவில் உடையார் கோயில் ஆயிற்று.

செந்நெறி

தண்டலை யென்பது மற்றொரு பாடல் பெற்ற தலம். அங்குள்ள ஆலயம் நீணெறி என்று தேவாரத்திற் போற்றப் படுகின்றது. மீளா நெறியாகிய நெடு நெறி காட்டும் இறைவன் அமர்ந்தருளும் ஆலயம் நீள்நெறி என்று பெயர் பெற்றது போலும்.

நீள்நெறி

திருவாரூரில் அமைந்த திருக்கோயில்களுள் ஒன்று அரநெறி யென்னும் பெயர் பெற்று விளங்கிற்று.

அரநெறி

"அருந்தவனை அரநெறியில் அப்பன் தன்னை
அடைந்தடியேன் அருவினைநோய் அறுத்தவாறே"

என்று பாடினார் திருநாவுக்கரசர்.

தென்னார்க்காட்டுக் கூடலூர் வட்டத்தில் திருத்தளூர் என வழங்கும் திருத்துறையூரில் உள்ள சிவாலயத்தின் பெயர் தவநெறி என்பது சாசனத்தால் அறியப்படுகின்றது.[31]

தவநெறி

அடிக்குறிப்பு

1. பராய் என்பது Paper tree என்று ஆங்கிலத்தில் வழங்கப் பெறும்.

2. திருஞான சம்பந்தர் புராணம், *347*.

3. இராகவய்யங்கார் ஆராய்ச்சித் தொகுதி. ப. *287*.

4. நல்லக்குடி யென்பது இந்நாளில் நல்லத்துக்குடி என மருவி வழங்குகின்றது.

5. "இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும்
ஏத்தலாம் இடர் களையலாம்
அம்மையேசிவ லோகமாள்வதற்கு
யாதும் ஐயுற வில்லையே"—என்ற சுந்தரர் தேவாரத்தில் சோறு என்னும் சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது.

(6. M. E. R. *1931-32*.

(8. புதுக்கோட்டை நாட்டில் பெருந்துறை என்னும் பெயருடைய ஊர் ஒன்றுண்டு. அங்குள்ள பழுதுற்ற சிவாலயத்திற் கண்ட சாசனங்களால் அவ்வூர் பழைய கானநாட்டைச் சேர்ந்ததென்பது புலனாகின்றது. பெருந்துறை என்ற பெயர் ஆதியில் அத்திருக்கோயிலுக்கு அமைந்து, பிறகு ஊரின் பெயரா யிருத்தல் கூடும். *404* of *1906*.)

9. இத்தலத்தை வணங்கிய வாலி, அரக்கர் வேந்தனாகிய இராவணனை வென்றுயர்ந்த கிஷ்கிந்தை யரசனே என்பது,

"நீலமாமணி நிறத்தரக்கனை இருபது கரத்தோடொல்க
வாலினாற் கட்டிய வாலியார் வழிபட மன்னுகோயில்"

என்னும் திருஞான சம்பந்தர் வாக்கால் தெளிவாகும்—

வடகுரங்காடு துறைப்பதிகம்.

10. *32* of *1913*.

11. மயிலாடுதுறை, மயூரபுரமாகி, மயூரவரமாகி, மாயவரமாகிய செய்தி பின்னர்க் கூறப்படும்.

12. காடவர்கோன் திருவெண்பாவில் "கழுகு, கழித்துண் டலையாமுன் காவிரியின் தென்பால், குழித்தண்டலையானைக் கூறு" என்று கடம்பந்துறையைப் பாடியுள்ளார்.

13. இத் தலத்தைக் குறித்துக் 'கடம்பர் கோயில் உலா' என்னும் பிரபந்தம் ஒன்று உண்டு.

14. M. E. R. 1925.

15. இது திருச்சி நாட்டுப் பெரம்பலூர் (பெரும்புலியூர்) வட்டத்தில் உள்ளது.

16. 316 of 1903. ஈசானமங்கலத்துத் திருச்செந்துறையில் முதற் பராந்தக சோழன் மகனாகிய அரிகுல கேசரியின் மனையாள், தென்னவன் இளங்கோ வேளாரின் திருமகள் எடுப்பித்த கற்றளியைக் குறிப்பது இச் சாசனம் S. I. I. Vo III, p.228.

17. 568 of 1908 ; 575 of 1908.

18. தஞ்சை நாட்டுத் திருத்துறைப் பூண்டியும் கோயிலடியாகப் பிறந்த ஊர்ப்பெயராகத் தெரிகின்றது. திருத்துறையென்ற ஆலயத்தை யுடைய பூண்டி திருத்துறைப்பூண்டி யாயிற்றுபோலும் ; 477 of 1912. இவ்வாறன்றித் திருத்தருப்பூண்டி யென்னும் பெயரே திருத்துறைப்பூண்டி யெனத் திரிந்தது என்று கொள்வாரும் உளர்.

19. 210 of 1929.

20. திருஞானசம்பந்தர் புராணம், 342.

21. I. M. P. Trichinopoly 371, 374.

22. பழுமரம் என்னும் சொல் ஆலமரம் என்று பொருள் படுதலால், பழுவூர் என்பது ஆலமரமுடைய ஊரைக் குறித்தது போலும். வடமூலநாதன் என்னும் வடசொல் ஆலந்துறை இறைவன் என்று பொருள்படும்.

23. 533 of 1921.

24. 513 of 1921.

25. 276 of 1928.

26. 594 of 1904.

27. Trichinopoly Gazetteer, Vo I. p 289.

28. திருச்சி நாட்டு முசிரி வட்டத்தில் உள்ளது.

29. போத்து என்பது எருது. எனவே போத்துடையார் எருது வாகன முடைய ஈசன். எருத்தாவுடையார் என்று அப்பெயர் மொழி பெயர்க்கப்பட்டு, எரிச்சாவுடையராகச் சிதைந்ததென்று தோன்றுகிறது.

30. காஞ்சிபுரத்தில் அமைந்த பாடல்பெற்ற கோவில் ஒன்று 'கச்சி நெறிக் காரைக்காடு' என்னும் பெயருடையது. அதனைப் பாடிய திருஞான சம்பந்தர் பாசுரந்தொறும் 'நெறிக்காரைக் காட்டாரே' என்றுபோற்றும் பான்மையைக் கருதும்பொழுது நெறி யென்பது ஆலயத்தின் பெயராக இருத்தல் கூடும் எனத் தோன்று கின்றது. காஞ்சியில்அமைந்த நெறியாதலின் கச்சிநெறி எனப்பட்டது போலும். இப்பொழுது காரைக்காடு திருக்காலிக்காடு என்றும், திருக்கோவில் திருக்காலீஸ்வரன் கோயில் என்றும் வழங்கும்.

31. M. E., R 1924-25.

அட்டானமும் அம்பலமும்

துறையும் நெறியும் கோயிற் பெயர்களாக அமைந்தவாறே அட்டானம், அம்பலம் என்னும் ஆலயப் பெயர்களும் உண்டு.

வீரட்டானம்

தமிழ் நாட்டில் வீரட்டானம் என விதந்துரைக்கப்படும் சிவப்பதிகள் எட்டு என்பர். "அட்டானம் என்றோதிய நாலிரண்டும்" என்று திருஞான சம்பந்தர் அவற்றைக் குறித்துப் போந்தார். கெடில நதியின் கரையில் அமைந்த அதிகை வீரட்டானம் முதலாக விற்குடி வீரட்டானம் ஈறாக வுள்ள எட்டுத் தலங்களின் சீர்மை, திருப்பாசுரங்களாலும் சிலாசாசனங்களாலும் இனிது விளங்கும். சிவபெருமானது வீரம் விளங்கிய தலம் வீரட்டானமாகும்.[1]

திரு அதிகை - வீரட்டம்

தென்னார்க்காட்டுப் பதிகளுள் சாலச் சிறந்த பெருமை வாய்ந்தது திருவதிகை என்பர். சூலை நோயுற்ற திருநாவுக்கரசர் அப் பிணி தீருமாறு உருக்கமாகப் பாட்டிசைத்த பெருமையும் அப்பதிக்கே உரியது.

"ஆற்றேன் அடியேன் அதிகைக் கெடில
வீரட்டானத் துறையம் மானே"

என்பது அவர் பாட்டு. கெடில நதிக்கரையில் அதிகையென்னும் ஊரில் வீரட்டானக் கோயிலுள் அமர்ந்த ஆண்டவனை இவ்வண்ணம் உள்ள முருகிப் பாடினார் திருநாவுக்கரசர். திரிபுரங்களில் அமைந்து தீங்

இழைத்த தீயோரை இறைவன் சுட்டெரித்தமையால் அவ்விடம் வீரட்டானம் என்று பெயர் பெற்ற தென்பர். "ஒன்னார் புரங்கள் செற்றவர் வாழும் திருவதிகைப்பதி" என்று சேக்கிழார் கூறுமாற்ருல் இவ் வைதிகம் விளங்குவதாகும்.

கெடில நதித் துறையில் அமைந்த அவ்வீரட்டானத் திறைவனைக் 'கெடிலவாணர்' என்றும், கெடிலப் புனலுடையார் என்றும் திருநாவுக்கரசர் பாடியருளினார். இங்ஙனம் கெடிலநதியுடைய பெருமானாய் விளங்கிய ஈசனை

"அறிதற் கரிய சீர் அம்மான் தன்னை
அதியரைய மங்கை அமர்ந்தான் தன்னை
எறிகெடிலத் தானை இறைவன் தன்னை
ஏழையேன் நான் பண்டிகழ்ந்த வாறே"

என்று அவர் இரங்கிப் பாடினார். இப்பாட்டில் காணும் அதியரைய மங்கையே அதிகை யெனக் குறுகி வழங்கலாயிற்று.

மற்றொரு வீரட்டானம் திருக்கோவலூர் ஆகும். அது பெண்ணை யாற்றின் தென்கரையில் உள்ளது. முன்னாளில் சேதி நாடென்றும், மலாடென்றும் பெயர் பெற்றிருந்த நாட்டின் தலைநகரமாகத் திருக்கோவலூர் விளங்கிற்று.[2] பின்னாளில் அவ்வூர் மேலூர் என்றும் கீழூர் என்றும் பிரிவுற்றது. மேலூரே திருக்கோயிலூர் என இன்று வழங்கி வருகின்றது.[3] தேவாரப் பாமாலை பெற்ற வீரட்டானம் கீழூரில் உள்ளது.

திருக்கோவலூர்—
வீரட்டம்

மாயவரத்திற்கு வடமேற்கே ஐந்து மைல் அள வில் உள்ள குறுக்கையிலுள்ள திருக்கோயிலும் வீரட் டானம் என்று திருநாவுக்கரசர் தேவாரம் குறிக்கின்றது. கண்ணப் பர் முதலிய அடியார்க்கு அருள் புரிந்த ஆண்டவனது பெருங் கருணையைக் குறுக்கை யிற் கண்டு போற்றுகின்றார் நாவரசர்.

குறுக்கை-வீரட்டம்

"நிறை கடல் மண்ணும் விண்ணும்
நீண்ட வானுலகும் எல்லாம்
குறை வறக் கொடுப்பர் போலும்
குறுக்கை வீரட்டனாரே"

என்னும் திருப்பாசுரத்தால் அரந்தை கெடுத்து வரந் தரும் இறைவன் பெருமை இனிது விளங்குவதாகும். ஈசன்மீது மலர்க்கணை தொடுத்த மன்மதன் அவர் கண்ணழலாற் காய்ந்திடக் கண்டது குறுக்கை வீரட் டம் என்பர்.

திருக்கடவூர் - வீரட்டம்

மாசற்ற பூசை புரிந்த மார்க்கண்டனுக்காகக் காலனைக் காலால் உதைத்த ஈசனது பெருங் கருணைத் திறம் தேவாரத்தில் பல பாசுரங்களிற் பாராட்டப் படு கின்றது. திருக்கடவூரில் அமைந்த வீரட்டானம் அவ்வைதிகத்தைக் காட்டுவதாகும்.

"மாலினைத் தவிர நின்ற
மார்க்கண்டர்க் காக அன்று
காலனை உதைப்பர் போலும்
கடவூர் வீரட்டனாரே"

என்று திருநாவுக்கரசர் பாடியுள்ளார். அவ்வீரட்டா

னத்து இறைவனைக் காலகாலதேவர் என்று கல்வெட்டுக் குறிக்கின்றது.[4]

திருக்கண்டியூர்-வீரட்டம்

திருவையாற்றுக்குத் தென்பால் உள்ள திருக்கண்டியூரில் அமைந்த கோயிலும் வீரட்டானமாகும். பிரமதேவனது செருக்கை அழிக்கக் கருதிய சிவபெருமான் அவன் சிரங்களில் ஒன்றை யறுத்திட்ட செய்தியை இப்பதியோடு பொருத்தித் தேவாரம் போற்றுகின்றது. அச்செயலை "ஊரொடு நாடறியும்" என்று அருளினார் திருநாவுக்கரசர்.[5]

திருப்பறியலூர்-வீரட்டம்

இந்நாளில் பரசலூர் என வழங்கும் திருப்பறியலூரில் அமைந்த வீரட்டானத்தைத் திருஞான சம்பந்தர் பாடியுள்ளார்.

"திரையார் புனல் சூழ் திருப்பறிய லூரில்
விரையார் மலர்ச்சோலை வீரட்டத்தானே"

என்பது அவர் தேவாரம். தருக்குற்ற மாமனாய தக்கன் தலை யறுபட்ட இடம் பறியலூர் என்பர்.

வழுவூர்-வீரட்டம்

மாயவரத்துக்குத் தெற்கே நான்கு மைல் அளவில் உள்ளது வழுவூர் வீரட்டானம். அது சயங்கொண்ட சோழ வளநாட்டில் திருவழுந்தூர் நாட்டைச் சேர்ந்ததென்று சாசனம் கூறும்[6]. இரண்டாம் இராசராசன் முதலாய இடைக்காலச் சோழ மன்னர் அவ்வீரட்டானத்தை ஆதரித்த பான்மை கல்வெட்டுக்களால் விளங்குகின்றது.[7]

தஞ்சை நாட்டு நன்னில வட்டத்திலுள்ள விற்குடியில் அமைந்த கோயிலும் வீரட்டானம் என்று தேவாரம் கூறுகின்றது.[8] "விடையதேறும்

விற்குடி-வீரட்டம்

எம்மான் அமர்ந்து இனிதுறை விற்குடி வீரட்டம்" என்று திருஞான சம்பந்தர் அதனைப் போற்றினார். சலந்தரன் என்னும் அசுரனை ஈசன் சங்காரம் செய்த இடம் அவ்வீரட்டம் என்பர்.

திருவாரூர் பழைமையும் பெருமையும் வாய்ந்த பல திருக்கோயில்களை யுடையது. அவற்றுள்ளே தலை சிறந்தது பூங்கோயில் என்று புகழ்ப்பெற்ற மூலட்டான மாகும். அங்கு பழங்காலத்

ஆரூர்-மூலட்டானம்

தில் புற்றிலே ஈசன் வெளிப்பட்டமையால் புற்றிடங்கொண்டார் என்றும் வன்மீக நாதர் என்றும் அவர் வழங்கப் பெறுவர்.

"இருங்கனக மதிலாரூர் மூலட்டானத்
தெழுந்தருளி யிருந்தானை"

என்ற திருநாவுக்கரசர் பாசுரத்தில் மூலட்டானம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களுள் தலைசிறந்து விளங்குவது தில்லைச் சிற்றம்பலம் ஆகும். "அன்னம் பாலிக்கும் தில்லைச் சிற்றம்பலம் என்று தேவாரம் பாடிற்று. அங்கு ஆனந்த நடம் புரியும் இறைவனை அம்பலவாணன் என்பர். சிற்றம்பலத்தின்

பொன்னம்பலம்

சீர்மை யறிந்த தமிழ் மன்னர் அதனைப் பொன்னம்பலம் ஆக்கினர். அதனால் கனக சபை என்ற வடமொழிப் பெயரும் அதற்கு அமைந்தது[9].

மதுரையம்பதியில் ஆலவாய் என்னும் திருக்கோயிலில ஓர் அம்பலம் உண்டு. அது வெள்ளியம்பலம் எனப்படும். அம்பலவாணர்க்கு அவ்வம்பலமும் உரியதென்பர்.

"அதிராச் சிறப்பின் மதுரை மூதூர்க்
கொன்றையஞ் சடைமுடி மன்றப் பொதியில்
வெள்ளியம்பலத்து நள்ளிருட் கிடந்தேன்"

என்று சிலப்பதிகாரப் பதிகம் அதனைக் குறிக்கின்றது.

வெள்ளியம்பலம் பொன்னம்பலமும் வெள்ளியம்பலமும் தமிழ் நாட்டுப் பஞ்ச சபைகளுள் சிறந்தனவாகப் பாராட்டப் பெறும்.[10]

அடிக்குறிப்பு

1. வீரஸ்தானமே வீரட்டானம் என்பர். அவற்றைத் தொகுத்துக் கூறுகின்றது ஒரு பாட்டு.

"பூமன் திருக்கண்டி அந்தகன் கோவல் புரம்அதிகை
மாமன் பறியல் சயந்தரன் விற்குடி மாவழுவூர்
காமன் குறுக்கை நமன்கடவூர் இந்தக் காசினிக்குள்
தேமன்னு கொன்றைச் சடையான் பொருதிட்ட சேவகமே"

2. திருத் தொண்டர்களுள் ஒருவராகிய மெய்ப்பொருள் நாயனார் திருக்கோவலூரில் இருந்து அரசாண்ட குறுநில மன்னர் என்பது திருத்தொண்டர் புராணத்தால் அறியப்படும்.

"சேதிநன்னாட்டின் நீடு திருக்கோவலூரின் மன்னி
மாதொரு பாகர் அன்பின் வழிவரும் மலாடர்கோமான்"

என்று அவர் குறிக்கப்படுகின்றார். மலையமான் நாடு மலாடென்றும், அந் நாட்டினர் மலாடர் என்றும், அவர் தம் மன்னன் மெய்ப்பொருள் நாயனார் என்றும் கூறுவர். (திருத்தொண்டர் புராண வுரை-ப. 578)

3. இப்பாகத்தில் ஆழ்வார்கள் மூவரால் மங்களாசனம் செய்யப் பெற்ற இடைக்கழி என்னும் பெருமாள் கோயில் இருக்கின்றது.

4. 22 of 1906.

5. "பண்டங் கறுத்ததொர் கையுடையான்
படைத்தான் தலையை
உண்டங் கறுத்ததும் ஊரொடு
நாடவை தானறியும்"—திருக்கண்டியூர்ப் பதிகம், 3.

6. 418 of 1912.

7. 419 of 1912; 423 of 1912.

8. 'அட்டானம்' என்று ஓதிய எட்டுப் பதிகளையும் ஒரு திருப் பாசுரத்திலே குறித்தருளிய திருநாவுக்கரசர் விற்குடி வீரட்டத்தை விடுத்துக் கோத்திட்டைக்குடி வீரட்டத்தைக் கூறுகின்றார். கோத் திட்டை பாடல்பெற்ற தலைவரிசையிற் காணப்படாமையால் அது

வைப்புத்தலமாகக் கருதப்படுகின்றது. அட்டானம் எட்டுக்குமேல் இல்லை என்பது "அட்டானமென்றோதிய நாலிரண்டும்" என்ற திருஞான சம்பந்தர் வாக்கால் தெளிவாகும். எனவே திருநாவுக்கரசர் அட்டானத் திருப்பாசுரத்திற் குறித்த கோத்திட்டைக்குடி விற்குடி தானோ என்பது ஆராய்தற்குரியது.

9. மலையாளத்திலும் அம்பலம் என்பது கோயிலைக் குறிக்கும். அம்பலப்புழை முதலிய ஊர்ப்பெயர்கள் இதற்குச் சான்றாகும்.

10. ஏனைய சபைகள் :—திருநெல்வேலியில் தாமிர சபை; திருக்குற்றாலத்தில் சித்திர சபை; திருவாலங்காட்டில் இரத்தின சபை.

மாடமும் மயானமும்

மாடம் என்னும் பெயர் அமைந்த இரண்டு திருக்கோயில்கள் தேவாரத்திற் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று கடந்தை யென்னும் பெண்ணாகடத்தில் உள்ள தூங்கானை மாடம்.

"கடந்தைத் தடங் கோயில் சேர்
தூங்கானை மாடம் தொழுமின்களே"

என்று தேவாரம் அம்மாடத்தைப் போற்றுகின்றது. இன்னும் ஆக்கூரில் உள்ள சுயம்பு வடிவான ஈசன் திருக்கோவில் தான்தோன்றி மாடம் என்னும் பெயர் பெற்றது. முன்னாளில் அறத்தால் மேம்பட்டிருந்த ஊர்களில் ஆக்கூரும் ஒன்றென்பர். அங்கு சிறப்புற்று வாழ்ந்த வேளாளரின் வள்ளன்மையைத் தேவாரத் திருப் பாட்டில் அமைத்துப் புகழ்ந்தார் திருஞான சம்பந்தர்.

"வேளாளர் என்றவர்கள் வள்ளன்மையால் மிக்கிருக்கும்
தாளாளர் ஆக்கூரில் தான்தோன்றி மாடமே"

என்பது அவர் வாக்கு. அங்குள்ள மாடக் கோயிலில், இயற்கை யுருவாக ஈசன் விளங்குதலால், தான் தோன்றி மாடம் என்பது திருக்கோயிலின் பெயராயிற்று. [1]

மயானம் எனப்படும் சுடுகாடும் ஈசனது கோயிலாகும். "கோயில் சுடுகாடு, கொல் புலித்தோல் நல்

லாடை" என்று பாடினார் மாணிக்கவாசகர். "காடு டைய சுடலைப் பொடி பூசி, என துள்ளங் கவர் கள் வன்" என்று ஈசன் மேனியில் விளங்கும் வெண்ணீற் றின் பெருமையை விளக்கினார் திருஞான சம்பந்தர்.
இத்தகைய சீர்மை வாய்ந்த மயா
நாலூர் - மயானம் னங்களில் மூன்று தேவாரத்திற்
கூறப்பட்டுள்ளன. நாலூர் மயானம்
ஒன்று. கடவூர் மயானம் மற்றொன்று. கச்சி மயா னம் மூன்றாவதாகும்.

"நல்லார் தொழுதேத்தும் நாலூர் மயானத்தைச்
சொல்லா தவரெல்லாம் செல்லாதார் தொன்னெறிக்கே'

என்று தேவாரம் கூறுமாற்றால் நாலூர் மயானத்தின் பெருமை நன்கு விளங்கும். அம்மயானம் இப்பொ ழுது திருநாலூர் என்னும் ஊருக்கு ஒருமைல் தூரத் தில் உள்ளது; திருமெய்ஞ்ஞானம் என வழங்குகின் றது.

திருக்கடவூர் மயானம் தேவாரப் பாடல் பெற் றது. அங்கமர்ந்த இறைவன் திருநாமம் மூவர் தேவா ரத்தும் 'பெருமானடிகள்' என்று பேசப்படுகின்றது.

"கரிய மிடறும் உடையார் கடவூர்
மயானம் அமர்ந்தார்
பெரிய விடைமேல் வருவார் அவர்எம்
பெருமான் அடிகளே'

என்று பாடினார் திருஞான சம்பந்தர்[2]. அம் மயானம்
திருக்கடையூர் என வழங்கும் ஊருக்
திருக்கடவூர்-மயானம்குக் கிழக்கே ஒரு மைல் தூரத்தில்
உள்ளது. திருமயானம் என்பது
அதன் பெயர்.

காஞ்சிமா நகரில் அமைந்த சிவாலயங்களுள் கச்சி மயானமும் ஒன்றென்பது, "மைப்படிந்த கண்ணாளும் தானும் கச்சி மயானத்தான்"

கச்சி - மயானம் என்னும் திருநாவுக்கரசர் திருப்பாசுரத்தால் விளங்கும். கொடுமைபுரிந்த பண்டாசுரன் என்பவனைக் காஞ்சிபுரத்தில் வேள்வித் தீயில் இட்டு ஈசன் ஒழித்தார் என்றும், அன்று முதல் அவ்விடம் கச்சி மயானம் என்று பெயர் பெற்றதென்றும் காஞ்சிப் புராணம் கூறுகின்றது.

"அண்ணுதற் கரிய அத்தீ அன்றுதொட் டிலிங்கமாகிப்
புண்ணிய மயானலிங்கம் எனப்பெயர் பொலிவுற்றன்றே"

என்ற பாட்டுக் கச்சி மயானத்தின் வரலாற்றைக் காட்டுவதாகும்.[3]

அடிக்குறிப்பு

1. தான்தோன்றி என்பது தமிழ்ச்சொல்; சுயம்பு என்பது வடசொல்.

2. "திருமால் பிரமன் இந்திரற்கும்
தேவர் நாகர் தானவர்க்கும்
பெருமான் கடவூர் மயானத்துப்
பெரிய பெருமான் அடிகளே"—சுந்தரர்.

3. காஞ்சிப் புராணம்; கச்சி மயானப் படலம், 19.

தலமும் கோவிலும்

பழங்காலத்தில் தமிழ் நாட்டிற் சிறந்து விளங்கிய நகரங்களுள் ஒன்று கருவூர் ஆகும். அதன் பெருமையைச் சங்க நூல்களும் சமய நூல்களும் எடுத்துரைக்கின்றன. "திருமாவியனகர்க்கருவூர்" என்று அகநானூறும், 'தொன்னெடுங் கருவூர்" என்று திருத்தொண்டர் புராணமும் கூறுதலால் அதன் செழுமையும் பழைமையும் நன்கு புலனாகும். ஆன்பொருநை என்றும் ஆம்பிராவதி யாற்றின் வடகரையில் அமைந்த கருவூர் பண்டைச் சோழமன்னர் முடி புனைந்து மகிழ்ந்த பஞ்ச நகரங்களுள் ஒன்று என்பர். அங்குள்ள சிவாலயம் ஆனிலை என்னும் பெயருடையது.[1] "அரனார் வாழ்வது ஆனிலை யென்னும் கோயில்" என்பது சேக்கிழார் திருவாக்கு. அக்கோயிலைப் பசுபதீச்சரம் என்று குறித்தலும் உண்டு.

கருவூர்—ஆனிலை

பிறப்பும் இறப்பும் அற்றவன் ஈசன் என்று சைவ சமயம் கூறும். அந்த முறை பற்றியே இளங் கோவடிகளும் "பிறவா யாக்கைப் பெரியோன்" என்று சிலப்பதிகாரத்தில் சிவபெருமானைக் குறித்துப் போந்தார். பிறப்பற்ற தன்மையைக் கருவிலி என்னும் சொல் உணர்த்துவதாகும். அதுவே ஒரு பாடல் பெற்ற தலத்தின் பெயராகவும் வழங்குகின்றது. தஞ்சை நாட்டு நன்னில வட்டத்தில் கருவிலி என்னும் ஊர் உள்ளது. பரமன் பெயரே பதிக்கு அமைந்தது போலும். அங்கு ஈசன்

கருவிலி—கொட்டிட்டை

கோயில் கொண்ட இடம் கொட்டிட்டை என்று தேவாரம் கூறும்.[2] அக்கோயிற் பெயர் சாசனங்களி லும் வழங்குகின்றது.[3] இந்நாளில் அவ்வூர்ப் பெயர் கருவேலி என மருவியுள்ளது.

குருகாவூர்—வெள்ளடை

சோழ நாட்டில் சோலையும் வயலும் சூழ்ந்த குருகாவூரில் ஈசன் கோயில் கொண்ட இடம் வெள்ளடை என்று பெயர் பெற்றது.[4]

"வளங்கனி பொழில் மல்கு
வயலணிந் தழகாய்
விளங்கொளி குருகாவூர்
வெள்ளடை யுறைவானை"

என்று பாடினார் சுந்தரர்.

திருச்சிராப்பள்ளிக்கு அருகேயுள்ள திருஆனைக்கா என்னும் சிவஸ்தலம் பண்டைச் சோழ மன்னரால் பெரிதும் கொண்டாடப்பட்ட தென்பர்.

திருஆனைக்கா—வெண்நாவல்

ஈசனார்க்குப் பல மாடக்கோயில் கட்டி மகிழ்ந்த கோச் செங்கட் சோழன் சிவனருள் பெற்ற இடம் திருஆனைக்காவே யாகும்.[5] காவிரிக் கரையில் அமைந்த ஆனைக்காவில் இறைவன் வெண்ணாவல் மரத்தில் விளங்கிய தன்மையையும், சோழ மன்னனுக்கு அருள் புரிந்த செம்மையையும் திருஞானசம்பந்தர் பாடியுள்ளார்.

"செங்கட் பெயர் கொண்டவன் செம்பியர்கோன்
அங்கட் கருணை பெரிதா யவனே
வெங்கண் விடையாய்எம் வெண்ணாவ லுளாய்"

என்ற தேவாரத்தால் வெண்ணாவலே ஈசன் கோயில்

என்பது நன்கு விளங்குகின்றது. இக்கோயில் வடமொழியில் ஜம்புகேசுரம் எனப்பட்டது. எனவே திருவானைக்கா என்பது தலம்; ஜம்புகேசுரம் வெண்ணுவற்கோயில் என்பது தெளிவாகத் தெரிவதாகும்.

இக்காலத்தில் செய்யாத்தமங்கை யென வழங்கும் திருச்சாத்தமங்கை தேவாரப் பாடல் பெற்ற பழம் பதி. அழகிய சோலை சூழ்ந்த அப்பதியினை "ஆர்தருசோலைசூழ்தரு சாந்தை அயவந்தி" என்று சேக்கிழார் குறித்தருளினார். சாந்தை என்பது சாத்தமங்கையின் குறுக்கம். அப்பதியில் அமைந்த திருக்கோயிலின் பெயர் அயவந்தி யாகும். "அந்தண் பொழில் புடைசூழ் அயோகந்தி" என்று திருநாவுக்கரசர் குறித்துப்போந்த ஆலயம் இதுவே.

சாத்தமங்கை—அயவந்தி

அயவந்தியில் அமர்ந்து அடியாரது அரந்தை கெடுத்தருளும் இறைவனை,

"கற்றவர் சாத்தமங்கை நகர் கைதொழச் செய்தபாவம்
அற்றவர் நாளும் ஏத்த அயவந்தி அமர்ந்தவனே"

என்று திருஞானசம்பந்தர் பாடி யருளினார். எனவே அயவந்தி என்பது சாத்தமங்கையில் உள்ள ஆண்டவன் கோயில் என்பது இனிது அறியப்படும்.

கொங்குநாட்டைச் சேர்ந்த திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி பாடல் பெற்றதோர் பழம்பதி. காவிரியாற்றின் கரையில் இனிதமைந்துள்ள இப்பதியை

"பரந்திழி காவிரிப் பாங்கர்ப்
பாண்டிக் கொடுமுடி யாரே"

என்று பாடினார் திருஞானசம்பந்தர். இங்ஙனம் ஈசனார் அமர்ந்தருளும் பாண்டிக் கொடுமுடி என்னும் திருக்கோயில் கறையூர் என்ற ஊரைச் சேர்ந்த தென்பது தேவாரப் பாட்டால் விளங்குவதாகும்.

கறையூர்— பாண்டிக்கொடிமுடி

" கற்றவர்தொழு தேத்தும் சீர்க்கறை
யூரில் பாண்டிக் கொடுமுடி
நற்றவா உனை நான் மறக்கினும்
சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே "

என்பது சுந்தரர் தேவாரம். இக்காலத்தில் கறையூர் என்னும் பெயர் மறைந்து, கொடுமுடி என்ற கோயிற் பெயரே ஊருக்கு அமைந்து விட்டது. எனினும் இறைவன் கறையூரில் உறைகின்றான் என்பது

" கறையூர் கருப்பறியல் கன்றாப்பூரும்
கயிலாய நாதனையே காணலாமே "

என்ற திருநாவுக்கரசர் வாக்கால் தெளியப்படும்.

திருந்துதேவன்குடி— அருமருந்து

இந்நாளில் வேப்பத்தூர் என வழங்கும் திருந்து தேவன்குடியில் அமைந்த ஈசன் கோயில் அருமருந்து என்னும் பெயருடையதாகத் தெரிகின்றது. அருமருந்துடைய ஆண்டவனைப் பாடினார் திருஞானசம்பந்தர்.

" திருமருவும் பொய்கை சூழ்ந்த தேவன்குடி
அருமருந்தாவன அடிகள் வேடங்களே "

என்று அவர் பாடியுள்ள பான்மையால் அருமருந்து என்பது முதலில் இறைவன் திருநாமமாக அமைந்து

பின்பு அவர் கோயில் கொண்ட தலத்தைக் குறிப்ப தாயிற்றென்று தோற்றுகின்றது.

நல்லூர்-பெருமணம்

சைவ உலகம் தலைக்கொண்டு போற்றும் திருத் தொண்டராகிய ஞானசம்பந்தர் இறைவனது அருட் சோதியிற் கலந்த இடம் நல்லூர்ப் பெருமணம் என்று அவர் வரலாறு கூறுகின்றது. நல்லூர் என்னும் ஊரில் அமைந்துள்ள சிவாலயத்தின் பெயர் பெரு மணம் என்பதாகும்.

"நாதனை நல்லூர்ப் பெருமணம் மேவிய
வேதன தாள்தொழ வீடெளி தாமே"

என்று திருஞானசம்பந்தர் பாடுதலால் இவ்வுண்மை விளங்கும். பெருமணம் என்னும் சிறந்த திருக் கோயிலைத் தன்னகத்தே யுடைய நல்லூர் பெருமண நல்லூர் என்றும் வழங்கலாயிற்று. இந்நாளில் அப் பழம்பெயர்கள் மறைந்து ஆச்சாபுரம் என்று அவ்வூர் அழைக்கப்படுகின்றது.

நாகை—காரோணம்

காரோணம் என்னும் பெயர் பூண்ட திருக் கோயில் தமிழ் நாட்டில் மூன்று உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று சோழ நாட்டுக் கடற்கரையில் அமைந்த நாகபட்டினத்தில் உள்ளது. தேவாரத்தில் அது 'கடல்நாகைக் காரோணம்' என்று போற்றப்படும்.

"கற்றவர் பயிலும் நாகைக் காரோணம் கருதியேத்தப்
பெற்றவர் பிறந்தார் மற்றுப் பிறந்தவர் பிறந்திலாரே"

என்று திருநாவுக்கரசர் அதன் பெருமையை எடுத்

துரைத்தார். காயாரோகணம் என்னும் சொல் காரோணம் என மருவிற்றென்பர்.

கும்பகோணம் என்னும் குடமூக்கில் பாடல் பெற்ற கோயில்களுள் ஒன்று காரோணமாகும்.

"தெரியவரிய தேவர் செல்வம்
திகழும் குடமூக்கில்
கரிய கண்டர் காலகாலர்
காரோணத்தாரே"

குடந்தை-காரோணம்

என்று அத்திருக் கோயில் திருஞானசம்பந்தரால் பாடப் பெற்றது. கும்பகோணத்தில் மகாமகக் குளத்தின் வடகரையில் காசி விசுவநாதர் கோயில் என்னும் பெயரோடு விளங்கும் ஆலயமே பழைய காரோணம் என்பர்.

காஞ்சி—காரோணம்

காஞ்சி மாநகரில் அமைந்த திருக்கோயில்களுள் ஒன்று காயாரோகணம். அயனும் மாலும் அந்தம் வந்துற்றபோது அங்குள்ள ஈசனிடம் ஒடுங்குதலால் காயாரோகணப் பெயர் அதற்கு அமைந்ததென்று காஞ்சிப் புராணம் கூறும்.[6] "காஞ்சிக்கு உயிரெனச் சிறந்த உத்தமத் திருக்காரோணம்' என்று புராணம் கூறுமாற்றால் அதன் பெருமை இனிது விளங்குவதாகும்.

அடிக்குறிப்பு

1. "கண்ணுளார் கருவூருள் ஆனிலை
அண்ணலார் அடியார்க்கு நல்லரே"—திருஞான
சம்பந்தர் தேவாரம்.

2. "கங்கை சேர்சடை யான்தன் கருவிலிக்
கொங்கு வார்பொழில் கொட்டிட்டை சேர்மினே"

எனப் பணித்தார் திருநாவுக்கரசர்.

3. 224 of 1923.

4. வெள்ளடை யென்பது வெள்விடையின் திரிபென்று கொள்வாரும் உளர்.

5. மற்றொரு சோழமன்னன் காவிரியில் நீராடும்பொழுது கழன்று விழுந்த மணியாரத்தைச் சிவார்ப்பணம் செய்தலும், அது திருமஞ்சனக் குடத்திற் புகுந்து ஆனைக்காவுடையார்க்கு அணியாயிற் றென்பர். இதனை,

"தாரமாகிய பொன்னித் தண்துறை யாடிவிழுத்தும்
நீரின் நின்றடி போற்றி நின்மலா கொள்ளென ஆங்கே
ஆரங் கொண்ட எம்மானைக் காவுடை ஆதியை"

என்ற சுந்தரர் தேவாரத்தால் அறியலாம்.

6. "இருவரும் ஒருங்கே இறவருங்காலை
எந்தையே ஒடுக்கி ஆங்கவர்தம்
உருவம் மீதேற்றிக் கோடலால் காயா
ரோகணப் பெயர் அதற் குறுமால்"
—காஞ்சிப்புராணம்: காயாரோகணப் படலம்-6.

கோயிலும் வாயிலும்

தமிழகத்தில் ஈசனார்க்குரிய கோயில்கள் எண்ணிறந்தன. அவற்றுள் மன்னரும் முனிவரும் எடுத்த கோயில்கள் பலவாகும். சோழ நாட்

மாடக்கோயில்

டையாண்ட செங்கணான் என்னும் கோமகன் "எண்டோள் ஈசற்கு எழில்மாடம் எழுபது செய்தான்" என்று திருமங்கையாழ்வார் கூறிப்போந்தார். தேவாரத்தில் அம்மன்னன் எடுத்த திருக்கோயில்களைப் பற்றிய சில குறிப்புக்கள் உண்டு. தஞ்சை நாட்டைச் சேர்ந்த நன்னிலத்தில் உள்ள பெருங்கோயில் அவன் செய்ததென்று சுந்தரர் தெரிவிக்கின்றார்.[1]

இன்னும் வைகல் என்னும் பதியிலுள்ள மாடக்கோவில் கோச் செங்கணான் கட்டியதென்பது,

" வம்பியல் சோலைசூழ் வைகல் மேற்றிசைச்
செம்பியன் கோச்செங்க ணான்செய் கோயிலே "

என்ற திருஞான சம்பந்தர் வாக்கால் விளங்கும்.

அரிசிலாற்றங் கரையில் அமைந்த திரு அம்பர்மாநகரில், செங்கணான் கட்டிய கோயிலில் சிவபெருமான் வீற்றிருந்த செம்மை,

" அரிசிலம் பொருபுனல் அம்பர் மாநகர்க்
குரிசில் செங் கண்ணவன் கோயில் சேர்வரே "

என்னும் தேவாரத்தால் விளங்குகின்றது.

திரு ஆனைக்காவில் வெண்ணாவல் மரத்தில் வெளிப்பட்ட ஈசனுக்கு அவ்வேந்தன் திருக்கோயில் எடுத்தான் என்று சேக்கிழார் அருளிப் போந்தார்.[2]

இங்ஙனம் ஈசனார் வீற்றிருக்கும் பெருங்கோயில் எழுபத்தெட்டு என்று கணக்கிட்டார் திருநாவுக்கரசர்.

"பெருக்காறு சடைக்கணிந்த பெருமான் சேரும்
பெருங்கோயில் எழுபதினோடு எட்டும் மற்றும்
கரக்கோயில் கடிபொழில்சூழ் ஞாழற்கோயில்
கருப்பறியல் பொருப்பனைய கொகுடிக் கோயில்"

என்று அவர் கூறிச் செல்கின்றார். இப்பாசுரத்திற் குறிக்கப்பட்ட பெருங்கோயில் அனைத்தும் இக்காலத்திற் காணப்படா விடினும் தேவாரத்தில் அவற்றைப்பற்றிய சில குறிப்புண்டு.

இந்நாளில் கொடவாசல் என வழங்கும் குடவாயிற் பதியில் ஒரு பெருங்கோயில் இருந்தது.[3] நாகபட்டினத்திற்கு அண்மையிலுள்ள கீழ் வேளூரில் அமைந்த ஆலயமும் பெருங்கோயில் என்று பேசப்படுகின்றது.[4] அரிசிலாற்றின் தென்கரையில் உள்ள கலய நல்லூர் என்னும் பதியில் ஒரு பெருங் கோயில் உண்டு. பூங்கமலப் பொய்கைகளின் இடையே அழகுற இலங்கிய அவ்வாலயத்தைச் சுந்தரர் பாட்டில் எழுதிக் காட்டியுள்ளார்.

"தண்கமலப் பொய்கைபுடை சூழ்ந்தழகார் தலத்தில்
தடங்கொள் பெருங் கோயில்தனில் தக்கவகையாலே"

எழுந்தருளிய ஈசனைச் சுந்தரர் மகிழ்ந்து போற்றுகின்றார்.

தலைச்சங்காடு என்னும் பதியில் பிறிதொரு பெருங்கோயில் இருந்ததென்பது,

"தண்டலையார் தலையாலங் காட்டினுள்ளார்
தலைச்சங்கைப் பெருங்கோயில் தங்கினார் தாம்"

என்னும் திருநாவுக்கரசர் திருவாக்கால் அறியப்படுகின்றது.

வட ஆர்க்காட்டு வந்தவாசி வட்டத்தில் மருதாடு என்ற பழமையான ஊரொன்று உள்ளது. அங்கமைந்த ஆலயத்தின் பெயர் பெருந்திருக்கோயில் என்பது சாசனத்தால் விளங்குகின்றது. இராஜ ராஜன் முதலாய பெருஞ் சோழர் காலத்துக் கல்வெட்டுக்கள் அங்கு கண்டெடுக்கப் பட்டுள்ளன. சிலகாலம் விக்கிரம சோழ நல்லூர் என்ற மறுபெயரும் அதற்கு வழங்கியதாகத் தெரிகின்றது. பெருந்திருக்கோயில் என்பது இக்காலத்தில் புரந்தீஸ்வரர் கோயில் எனத் திரிந்து வழங்கும்.

பெருந்திருக்கோயில்

தென்னார்க்காட்டுச் சிதம்பரவட்டத்தில் கொள்ளிட நதியின் வடகரையில் உள்ள எரும்பூர் என்னும் உருமூர் ஒரு பழமையான ஊர். இடைக்காலத்தில் விக்கிரம சோழ சதுர்வேதி மங்கலம் எனவும் அவ்வூர் வழங்கிற்று. அங்குள்ள கோயிலிற்கண்ட சாசனங்கள் சிறு திருக்கோயில் என்று அதனைக் குறிக்கின்றன. இப்பொழுது கடம்பவனேஸ்வரர் கோவில் என்று கூறப்படுவது அதுவே.

சிறுதிருக்கோயில்

பாடல் பெற்ற கடம்பூரில் அமைந்துள்ள கோயில் கரக்கோயிலாகும்.

'நம் கடம்பனைப் பெற்றவள் பங்கினன்
தென் கடம்பைத் திருக்கரக் கோயிலான்',

கரக்கோயில்

என்று தேவாரம் இக்கோயிலைப் போற்றுகின்றது.

நறுஞ் சோலைகளின் நடுவே யமைந்தது ஞாழற் கோயில் என்று தேவாரம் பாடிற்று. தஞ்சை நாட்டில் விளநகர் என வழங்கும் விளைநகரில் அமைந்த கோயில் திரு ஞாழற் கோயிலாகும். ஞாழல் என்பது கொன்றை மரத்தின் ஒருவகை. புலிநகக் கொன்றை என்று அதனைக் கூறுவர். கொன்றை மலர் சூடும் ஈசன் கொன்றையஞ் சோலையைக் கோயிலாகக் கொண்டார் போலும். ஆற்றங்கரையில் அழகுற அமர்ந்த திருஞாழற் கோயிலுடையார்க்கு அர்த்த யாமக் கட்டளைக்காக உத்தமசோழனுடைய முதற் பெருந் தேவியார் அளித்த நிபந்தம் சாசனத்திற் காணப்படுகின்றது. எனவே ஞாழற்கோயில் விள நகரிலுள்ள திருக்கோவில் என்று தெரிகின்றது.

ஞாழற்கோயில்

முல்லைக் கொடிகள் தழைத்துப் படர்ந்து மணங் கமழ்ந்த சூழலிற் கோயில் கொண்டார் சிவ பெருமான். அதுவே கொகுடிக் கோயில் என்று பெயர் பெற்றது. கருப்பறியலூர் என்னும் பழம் பதியிற் பொருந்திய இக்கோயில் தேவாரத்தில் இனிது எழுதிக் காட்டப்படுகின்றது.

கோகுடிக்கோயில்

“கடிநாறு பூம்பொய்கைக் கயல்வாளை
குதிகொள்ளும் கருப்பறியலூர்க்
கொடியேறி வண்டினமும் தண்தேனும்
பண்செய்யும் கொகுடிக் கோயில்”

என்னும் சுந்தரர் திருப்பாட்டில் முல்லைக் கோயிலின் கோலம் மிளிர்வதாகும். இத்திருக் கோயிலில் அமர்ந்த ஈசனைப் பிழையெலாம் பொறுத்தருளும் பெருமானாகக் கண்டு போற்றினார் திருஞானசம்பந்தர்.

"குற்றமறியாதபெருமான்கொகுடிக் கோயில்
கற்றென இருப்பது கருப்பறியலூரே"

என்றெழுந்த அவர் திருவாக்குக் கேற்ப அங்குள்ள இறைவன் திருநாமம் 'குற்றம் பொறுத்த நாதர்' என்றே இன்றும் வழங்கி வருகின்றது.

இன்னும் இறைவன் எழுந்தருளியுள்ள திருக்கோயில்களைத் தொகுத்துரைக்கக் விரும்பிய திருநாவுக்கரசர்,

"இருக்கோதி மறையவர்கள் வழிபட்டேத்தும்
இளங்கோயில் மணிக்கோயில் ஆலக்கோயில்
திருக்கோயில் சிவனுறையும் கோயில் வீழ்ந்து
தாழ்ந்திறைஞ்சத் தீவினைகள் தீருமன்றே"

என்று பாடிப்போந்தார். இப்பாசுரத்திற் குறிக்கப்பெற்ற கோயில்களைத் தேவாரத்தாலும் சாசனங்களாலும் ஒருவாறு அறியலாகும்.

மேலே குறித்த கடம்பூரில் திருக்கரக் கோயிலோடு இளங்கோயில் என்னும் மற்றொரு கோயிலும் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது.

"கடம்பை இளங்கோயில் தன்னின் உள்ளும்
கயிலாய நாதனையே காணலாமே"

என்றார் திருநாவுக்கரசர். கடம்பூரில் திருக்கரக் கோயிலுக்குக் கிழக்கே ஒரு மைல் தூரத்தில் இளங்கோயில் அமைந்துள்ளதென்பர்.[8]

இளங்கோயில்

தஞ்சைநாட்டுப் பேரளத்திற்கு அருகே மற்றொரு இளங்கோயில் உண்டு.

"நெஞ்சம்வாழி நினைந்திடு மீயச்சூர்
எந்தமைஉடை யார்இளங் கோயிலே"

என்னும் திருநாவுக்கரசர் திருவாக்கால் இவ்விளங் கோயில் திருமீயச்சூரைச் சேர்ந்த தென்பது விளங் கும்.

சித்தூர் நாட்டில் இக்காலத்தில் திருச்சானூர் என வழங்கும் ஊரில் ஈசனார் அமர்ந்தருளிய இடம் இளங்கோயில் என்பது சாசனங்களால் விளங்குகின் றது. திருவேங்கடக் கோட்டத்துக் கடவூர் நாட்டுத் திருச்சொகினூரில் உள்ள இளங்கோயிற் பெரு மான் என்பது சாசனவாசகம்[9]. இவ்வூரின் பெயர் திருச்சுகனூர் என்றும் சித்திரதானூர் என்றும் சிதைந்து வழங்கும்.[10]

ஆலக்கோயில்

தொண்டைநாட்டில் ஆலக்கோயில் எனச் சிறந்து விளங்கும் ஆலயம் இரண்டு. பாடல்பெற்ற திருக் கச்சூரில் அமைந்த ஆலக்கோயில் ஒன்று. மதுராந்தகத்திற்கு அண்மை யில் உள்ள ஆலக்கோயில் மற் றொன்று. கச்சூர் ஆலக்கோயிலைப் பாடினார் சுந்தரர்.

"கோலக் கோயில் குறையாக் கோயில்
குளிர்பூங் கச்சூர் வடபாலை
ஆலக் கோயிற் கல்லால் நிழற்கீழ்
அறங் கட்டுரைத்த அம்மானே"

என்று கல்லாலின் கீழிருந்து அறமுரைத்த பெரு மானை ஆலக்கோயிலிற் கண்டு அகமகிழ்ந்து போற்றி னார் சுந்தரர்.

மதுராந்தகத்திற்கு அருகே குளத்தூர்க் கோட் டத்துக் குளத்தூரில் அமைந்த ஆலக் கோயில் பெருஞ் சோழமன்னரால் பெரிதும் ஆதரிக்கப் பெற்றதாகத் தெரிகின்றது. அநபாயன் என்னும் இரண்டாம்

குலோத்துங்கசோழன் அரும்பாக்கத்தைச் சேர்ந்தசில நிலங்களுக்கு அநபாய நல்லூர் என்று பெயரிட்டு, ஆலக்கோயிலுக்கு அளித்தான்[11]; மேலும் வல்ல நாட்டு நென்மலியைச் சேர்ந்த சில நிலங்களுக்குக் குலோத்துங்க சோழன் திருநீற்றுச் சோழநல்லூர் என்று பெயரிட்டு அக்கோயிலுக்கே வழங்கினான்[12]. நாளடைவில் அக்கோயிலையுடைய ஊர் திருவாலக் கோயில் என்று அழைக்கப்படுவதாயிற்று. இன்று திருவானக்கோயில் என வழங்குவது அதுவேயாகும்.

பழைய ஊர்ப்பெயர்கள் மறைந்து கோயிற் பெயர்களால் இக்காலத்தில் வழங்கும் பதிகள் பல வாகும். பாண்டிநாட்டில் பாடல்பெற்ற கானப்பேர் என்னும் ஊர் காளையார் கோயில் ஆயிற்று. ஆப்ப னூர் திருவாப்புடையார் கோயில் எனப்படுகின்றது. மாணிக்கவாசகரை ஈசன் ஆட்கொண்டருளிய திருப் பெருந்துறை, ஆவுடையார் கோயிலாகத் திகழ்கின் றது. சோழநாட்டுக் கடம்பந் துறை கடம்பர் கோயில் எனவும், கடிக்குளம் கற்பகனார்கோயில் எனவும், கடுவாய் நதிக்கரையிலமைந்த புத்தூர் ஆண் டான் கோயில் எனவும் வழங்குகின்றன.

புதுக்கோட்டை நாட்டிலுள்ள அம்புக்கோயில் என்பது ஆதியில் அழும்பில் என்னும் பெயர் பெற் றிருந்தது. கல்வெட்டுக்களிலும் பழந்தொகை நூல்களிலும் குறிக்கப் பட்டுள்ள இவ்வூரில் மானவிறல் வேள் என்னும் குறுநிலமன்னன் அரசாண்டான் என்று மதுரைக் காஞ்சி கூறும்.[14]

அம்புக்கோயில்

இவ்வூரில் எழுந்த சிவன்கோயில் அழும்பிற் கோயில் என வழங்கிற்று. அழும்பிற்கோயில் அம்புக்

கோயில் என மருவிற்று. நாளடைவில் கோயிற் பெயரே ஊர்ப்பெயராயிற்று.

இராமநாதபுர நாட்டில் திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் பெரிச்சி கோயில் என்னும் ஊர் ஒன்று உள்ளது.

பெரிச்சி கோயில்

அங்கமைந்த பழைமையான சிவாலயம் திருமட்டுக்கரை என்னும் பெயரால் சாசனத்திற் குறிக்கப்படுகின்றது.[15] அக்கோயிலில் பெரிய நாச்சியார் என்பது அம்பிகையின் பெயர். அந்நாச்சியார் வழிபாடுசிறப்புற நடைபெறுவதாயிற்று. சோணாடு வழங்கிய சுந்தர பாண்டியன் காலத்துச் சாசனம் ஒன்று பெரிய நாச்சியாருக்கு அளித்த நிபந்தத்தை விளக்குகின்றது.[16] நாளடைவில் பெரிய நாச்சியார் கோயில் என்றே அக்கோயில் பெயர் பெற்றது. அதுவே பெரிச்சி கோயில் என மருவிற்று.

நெல்லை நாட்டுச் சிறந்த கோயில்களுள் ஒன்று சங்கர நயினார் கோயில். ஆதியில் அது புற்றுக் கோயிலாக இருந்திருக்க வேண்டும் என்று தோற்றுகின்றது.

சங்கரநயினார் கோயில்

இன்றும் பாமரமக்கள் அதனைப் பாம்புக்கோயில் என்றே வழங்குவர். அங்குள்ள புற்று மருந்து என்னும் திருமண் எவ்வகைப் பிணியையும் தீர்க்க வல்லதென்று கருதப்படுகின்றது. அக்கோயிலையுடைய ஊர் முன்னாளில் இராசபுரம் என வழங்கியதாகத் தெரிகின்றது.[17] இதனாலேயே இராசை என்னும் பெயர் இலக்கியத்தில் அவ்வூரைக் குறிப்பதாகும். பிற்காலத்தில் கோயிற் பெயரே ஊர்ப்பெயரும் ஆயிற்று.

பூரத்துக் கோயில்

திருச்சி நாட்டைச் சேர்ந்த குழித்தலை வட்டத்தில் பூரத்துக் கோயில் என்னும் ஊர் ஒன்று உண்டு. ஊரின் பெயர் கோயிலடியாக வந்ததென்பது வெளிப்படை. ஆதியில் பூலத்தூர் என்று அவ்வூர் பெயர் பெற்றிருந்தது. "உரத்தூர்க் கூற்றத்துக் கடுவங்குடிப் பற்றிலுள்ள பூலத்தூர்" என்று சாசனம் கூறுகின்றது.[18] பூலத்தூரில் முத்தீச்சுரம் என்னும் சிவாலயம் எழுந்தது. மாறவர்வன் முதலிய பாண்டி மன்னரும் பிறரும் அக்கோவிலுக்கு நிபந்தங்கள் அளித்துள்ளார்கள். நாளடைவில் முத்தீச்சுரம் பூலத்தூர்க் கோயில் என்றே வழங்கலாயிற்று. அப்பெயர் பூரத்துக்கோயிலாகத் திரிந்து ஊரின் பெயராயிற்று.

சிவபெருமான் வீற்றிருந்தருளும் வாயிற் பதிகளை வகுத்துரைக்கப் போந்த திருநாவுக்கரசர்,

> "கடுவாயர் தமைநீக்கி என்னையாட்கொள்
> கண்ணுதலோன் நண்ணுமிடம் அண்ணல் வாயில்
> நெடுவாயில் நிறைவயல்சூழ் நெய்தல் வாயில்
> நிகழ்முல்லை வாயிலொடு ஞாழல் வாயில்"

என்று பாடிச் செல்கின்றார்.

அண்ணல் வாயில்

இத்திருப் பாசுரத்திற் குறிக்கப்பெற்ற அண்ணல் வாயில் இப்பொழுது சித்தன்ன வாசல் என்னும் பெயரோடு புதுக்கோட்டை நாட்டில் உள்ளது. "மலர்ந்ததார் வாள் மாறன் மன் அண்ணல் வாயில்" என்னும் பழம்பாட்டாலும், இப்பதியின் பெருமை அறியப்படும்.[19] அண்ணல் வாயிலில் அமைந்த குகைக் கோயில் மிகப் பழமை வாய்ந்தது; சிற்ப வேலைப்பாடு

உடையது; பல்லவ மன்னனாகிய மகேந்திர வர்மன் காலத்திய வண்ண ஓவியங்கள் அக்கோயிலில் உண்டு.[20]

நெடுவாயில் என்னும் பெயருடைய பதிகள் தமிழ் நாட்டிற் பலவாகும். எனினும் அவற்றுள் சாலப் பழமை வாய்ந்ததும், சிவாலயச் சிறப்புடையதும் ஆகிய ஊர் தஞ்சை நாட்டில் பட்டுக்கோட்டை வட்டத்திலுள்ள நெடுவாசலே என்று சாசனம் கூறும்.[21] அச்சிவாலயம் பழுதுற்றிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

நெடுவாயில்

காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் அருகேயுள்ள நெய்தல் வாயில் இக்காலத்தில் நெய்வாசல் என வழங்குகின்றது. திருவெண்காட்டுக்கும், பட்டினத்துப் பல்லவனீச்சுரத்திற்கும் மத்தியாக உள்ளது அப்பழம் பதி.

நெய்தல் வாயில்

காவேரி யாற்றின் வடகரையில் கடலருகே யுள்ளது திருமுல்லைவாயில்[22]. அது திருஞான சம்பந்தரால் பாடப்பெற்றது.

"வரைவந்த சந்தொ டகிலுந்தி வந்து
மிளிர்கின்ற பொன்னி வடபால்
திரைவந்து வந்து செறி தேறல் ஆடு
திருமுல்லை வாயில் இதுவே"

என்னும் திருப்பாட்டில் கடற்கரையி லமைந்த முல்லை வாயிலின் கோலம் நன்கு விளங்குகின்றது. அங்கு கோயில் கொண்டுள்ள ஈசன் இன்றும் முல்லைவன நாதர் என்று வழங்கப் பெறுகின்றார்.

திருமுல்லைவாயில்

ஞாழல்வாயில் என்பதும் முன்னே சொல்லிய ஞாழற் கோயில் என்பதும் ஒன்றெனத் தோன்றுகின்றது.[23]

இன்னும் சிவபெருமான் கோயில் கொண்டருளும் வாயிற் பதிகளைக் குறித்து

"மடுவார் தென் மதுரைநகர் ஆலவாயில்
மறிகடல்சூழ் புனல்வாயில் மாடநீடு
குடவாயில் குணவாயில் ஆன எல்லாம்
புகுவாரைக் கொடுவினைகள் கூடாவன்றே"

என்று கூறியருளினார் திருநாவுக்கரசர்.

பாண்டி நாட்டுத் தலைநகராகிய மதுரையில் அமைந்த ஆலயம் ஆலவாயில் என்று தேவாரத்திற் குறிக்கப்படுகின்றது.

"ஞாலம் நின் புகழே மிக வேண்டும் தென்
ஆலவாயில் உறையும் எம் ஆதியே"

என்று திருஞான சம்பந்தர் அதனைப் போற்றியருளினார். அவ்வண்ணமே வாயிற்பதிகளையெல்லாம் தொகுத் துரைத்த திருநாவுக்கரசரும் 'மதுரைநகர்

திரு ஆலவாயில்

ஆலவாயில்' ஈசனார் மருவும் இடங்களில் ஒன்றாகக் குறித்துப் போந்தார். ஆலவாயில் என்பது ஆலவாய் எனவும் வழங்கிற்று. ஆலவாயிற் கோயில் கொண்ட ஆண்டவனை ஆலவாயான் என்றார் திருஞான சம்பந்தர்.

இக்கருத்துக்களை ஆராயும் பொழுது மதுரையம் பதியில் அலகிலாத் திருவிளையாடல் புரிந்தருளிய ஈசன் ஆலஞ் சோலையில் அமர்ந்திருந்தான் என்பது இனிது விளங்குவதாகும்.

பாம்பாறு கடலிற் பாயும் இடத்திற்கு அருகே திருப்புனவாயில் அமர்ந்திருக்கின்றது. அவ்வூரின் தன்மையை,

"கற்குன்றும் தூறும் கடுவெளியும்
கடற்கானல் வாய்ப்
புற்கென்று தோன்றிடும் எம்பெருமான்
புன வாயிலே"

என்னும் சுந்தரர் தேவாரம் நன்குணர்த்துவதாகும்.

புனவாயில்

தஞ்சை நாட்டு அறந்தாங்கி வட்டத்தில் திருப்புனவாசல் என்ற பெயரோடு விளங்குகின்றது அப்பதி.

தஞ்சை நாட்டில் குடவாசல் என விளங்கும் ஊரே குடவாயில் என்னும் பழம்பதியாகும். முற்காலத்தில் சிறந்து விளங்கிய ஒரு கடி

குடவாயில்

நகரின் மேலை வாசலாக அமைந்த இடம் பிற்காலத்தில் ஓர் ஊராயிற்றென்று தோற்றுகின்றது. அங்கிருந்த பழைய கோட்டை மதில்கள் தேவாரத்திலும் குறிக்கப்படுகின்றன.

"வரையார் மதில் சூழ் குடவாயில் மன்னும்
வரையார் பெருங்கோயில் மகிழ்ந்தவனே"

என்பது திருஞான சம்பந்தர் பாட்டு. கோட்டையூராகிய குடவாசலில் ஈசன் விளங்குமிடம் பெருங்கோயில் என்று போற்றப்பட்டுள்ளது. இவ் வாயிற்பதி பாடல் பெற்ற தலமாகும்.

குணவாயில் என்னும் பெயருடைய ஊர்கள் பலவுண்டு.[24] சேர நாட்டின் தலைநகரமாகச் சிறந்-

திருந்த வஞ்சியின் அருகே ஒரு குணவாயில் இருந்த தென்று சிலப்பதிகாரப் பதிகம் கூறு

குணவாயில்

கின்றது. அந்நூலுக்கு உரைகண்ட ஆசிரியர் இருவரும் குணவாயிலைத் திருக்குணவாயில் என்று குறிப்பிடும் பான்மையைக் கருதும்பொழுது அது தெய்வ நலம் பெற்ற ஊரென்று தோன்றுகின்றது. திருக்குணவாயில் என்பது ஓர் ஊர் என்றும், அது வஞ்சியின் கீழ்த்திசைக் கண் உள்ள தென்றும் உரை யாசிரியராகிய அடியார்க்கு நல்லார் விளக்கமாகக் கூறுகின்றார்.

இன்னும் சில வாயிற்பதிகளின் பெருமை சாசனங்களால் விளங்கும். நன்னில வட்டத்தில் உள்ள திருவிடைவாய்க்குடி நெடுங்காலமாக வைப்புத் தலங்களுள் ஒன்றாக வைத்தெண்ணப்பட்டது. அத் தலத்தைப் பற்றிய குறிப்புத் திருத்தொண்டர் புராணத்திலும் காணப்படவில்லை. எனினும் திருவிடை வாய் என்னும் தலம் திருஞான சம்

திருவிடைவாயில்

பந்தரால் பாடப்பெற்ற தென்பது கல்வெட்டால் தெரிந்தது.[25] தஞ்சை நாட்டு நன்னில வட்டத்தில் இப்போது திருவிடவாசல் என வழங்கும் ஊரே அத் தலம் என்பது தெளிவாயிற்று. "மறியார் கரத் தெந்தை" என்றெடுத்து, "மாறில் பெருஞ் செல்வம்மலி விடைவாயை, நாறும் பொழில் காழியர் ஞான சம்பந்தன், கூறும் தமிழ் வல்லவர் குற்ற மற்றோரே" என்று அழகுற முடித்த திருப்பதிகம் வடிவாகக் கல்வெட்டிலே விளங்குகின்றது.[26]

திருவேங்கை வாசல் என்னும் ஊர் புதுக்

கோட்டை நாட்டில் உள்ளது. திருமேற்றளி என்பது அங்குள்ள கோயிலின் பெயராகும்.

திருவேங்கை வாயில்

பெருவாயில் நாட்டுத் தேவதானமாகிய திருவேங்கை வாயிற் கோயில் கொண்ட திருமேற்றளி மகாதேவர் என்று இராஜராஜ சோழனது சாசனம் கூறுமாற்றால் அதன் பழைமை விளங்குவதாகும்.[27] திருவேங்கை வாயிலுடையார் கோவிலில் நிகழும் சித்திரைத் திருவிழாவில் சந்திக்கூத்து என்னும் ஆடல் புரியும் நாட்டிய மாதுக்கு விக்கிரம சோழன் விட்ட மானியம் ஒரு சாசனத்தால் விளங்குகின்றது.[28]

செங்கற்பட்டைச் சேர்ந்த பொன்னேரி வட்டத்தில் திருவள்ளைவாயில் என்னும் பழம்பதி யுண்டு. அவ்வூர்ப் பெயர் இப்பொழுது திருவேளவாயில் என மருவி வழங்குகின்றது. சுவாமீச்சுரம் என்று பெயர் பெற்ற ஆலயத்தில் அமர்ந்த ஈசனூர்க்கு நான்கு ஊர் வாசிகள் நல்கிய நிவந்தம் அக்கோயிற் கல்வெட்டிற் காணப்படுகின்றது.[29] எனவே இதனையும் பழைய வாயிற்பதிகளுள் ஒன்றாகக் கொள்ளலாகும்.

திருவள்ளைவாயில்

தொண்டை நாட்டில் திருப்பிலவாயில் என்னும் பதியொன்று உண்டு. அங்கு கோயில் கொண்ட ஈசன் திருப்பிலவாயிலுடையார் என்று கல்வெட்டிற் குறிக்கப்படுகின்றார். அக்கோயிலின் பழைமை அங்குள்ள பல்லவ சாசனத்தால் நன்கு விளங்குவதாகும்.[30] பிற்காலத்தில் பிலவாயில் என்பது பிலவாயிலூர்

திருப்பிலவாயில்

என வழங்கலாயிற்று. இராஜ ராஜன் காலத்தில் ஜனநாத நல்லூர் என்னும் மறு பெயர் பெற்றது அவ்வூர்.[31] ஆயினும், பழம் பெயரே பெரும்பாலும் வழங்கி வந்ததாகத் தெரிகின்றது. காலகதியில் அப்பெயர் வாயலூர் எனக் குறுகிப் பின்பு வயலூர் என மருவி வழங்குகின்றது.

அவ்வூர் வியாக்ரபுரி என்னும் வடமொழிப் பெயரும் பெற்றிருந்ததாகத் தெரிகின்றது.[32] பில வாயிலூர் என்பதைப் புலிவாயிலூர் எனப் பிறழ வுணர்ந்த காரணத்தால் அப்பெயர் அமைந்தது போலும்.

அடிக்குறிப்பு

1. "கோடுயர் வெங்களிற்றுத் திகழ்
கோச் செங்கணன் செய் கோயில்
நாடிய நன்னிலத்துப் பெருங் கோயில்"
—சுந்தரர் தேவாரம்.

2. "ஞானச் சார்வாம் வெண்ணாவல்
உடனே கூட நலஞ் சிறக்கப்
பானற் களத்துத் தம் பெருமான்
அமருங் கோயிற் பணி சமைத்தார்"
—கோச் செங்கட் சோழர் புராணம், 13.

3. "கொன்னற் படையான் குடவாயில் தனில்
மன்னும் பெருங் கோயில் மகிழ்ந்தவனே"
—திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம்.

4. குருண்ட வார்குழல் சடையுடைக்
குழகனை அழகமர் கீழ்வேளூர்த்
திரண்ட மாமறை யவர் தொழும்
பெருந்திருக் கோயிலெம் பெருமானை"
—திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம்.

5. 407 of 1912.
6. 384 of 1913.
7. 165 of 1925.
8. சிவஸ்தல மஞ்சரி, ப. 91.
9. 262 of 1904.
10. I. M. P. p. 471.
11. 359 of 1911.
12. 363 of 1911.
13. 409 of 1912; 407 of 1912.
14. "விளங்கு பெருந்திருவின் மான விறல்வேள்
அழும்பில் அன்ன நாடு"
—மதுரைக் காஞ்சி 344-45

15. 64 of 1924.
16. 75 of 1924.
17. T. A. S. vo I, p. 90.
18. 740 of 1909.
19. பெருந்தொகை. 1019.
20. இந்தியர் வரலாறு (கோவிந்தசாமி) 329.
21. Sewell's Antiquiteis Vo I, p. 283.

22. தொண்டை நாட்டில் மற்றொரு முல்லைவாயில் உண்டு. அது வட முல்லை வாயில் எனப்படும். அப்பதியும் தேவாரப் பாடல் பெற்றுள்ளது.

23. கோயில் என்ற தலைப்பின் கீழ்க் கூறிய ஞாழற்கோயிலைக் காண்க.

24. குணவாயில் கொங்கு நாட்டில் உள்ள தென்பர் சிலர்; (ஆராய்ச்சித் தொகுதி. ப. 247) திருவஞ்சிக்குளம் என வழங்கும் திருவஞ்சைக் களத்தின் அருகேயுள்ள தென்பர் சிலர். திருவஞ்சைக் களம் என்னும் திருக்கோயிலையுடைய கொடுங்கோளூரில் (Cranganore) குணவாய் என்ற ஊர் உள்ளதென்று 'உண்ணியாடி சரிதம்' என்னும் மலையாள காவியம் கூறுகின்றது. இது பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்டதென்பர். வடமொழியில் இவ்வூர் குணக புரம் எனவும் குணகா எனவும் வழங்கப்பெற்றுள்ளது. சில காலத்திற்கு முன்னர்வரை திருக்கணமதிலகம் என்ற பெயர் இவ்வூர்க்கு வழங்கிற்றென்றும் அங்கிருந்த படிவத்தைப் போர்ச்சுகீசியர் அப்புறப் படுத்தினர் என்றும் சொல்லப்படுகின்றது. இப்பொழுது இவ்வூர் மதிலகம் எனக்குறுகி வழங்குகின்றது. (இச்செய்திகளை அறிவித்தவர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்து மலையாளப் பேராசிரியர் டாக்டர் C. A. மேனன் அவர்.)

25. 180 of 1894. இது, முதற் குலோத்துங்க சோழன் காலத்துச் சாசனம்.

26. இப்பதிகம் இப்பொழுது திருஞான சம்பந்தர் அருளிய மூன்று திருமுறைகளுக்கும் பின்னே இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

(திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள் தேவாரம் - சைவ சித்தாந்த மகா சமாசப்பதிப்பு ப. 625)

27. 240 of 1914.

28. 253 of 1914.

29. 248 of 1912.

30. 368 of 1908 இப்பல்லவசாசனத்திற் கண்ட கொடிவழி பல்லவர் சரித்திரத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்குப் பெரிதும் பயன் படுவதாயிற்று.

31. 364 of 1908.

32. I. M. P. 469.

தளியும் பள்ளியும்

குகைக்கோயில்களும் கற்கோயில்களும் தோன்று முன்னே, மண்ணாலயங்கள் பல இந்நாட்டில் இருந்திருத்தல் வேண்டும் என்பதற்குச் சான்றுகள் உண்டு. பழைமையான நகரமாகிய திருவாரூரில் உள்ள பாடல் பெற்ற கோயில்களுள் ஒன்று மண்தளி என்று குறிக்கப்படுகின்றது. அம்மண்தளியில் அமர்ந்த மகாதேவனை,

"தம்மானே தண்டமிழ் நூற்புல வாணர்க்கோர்
அம்மானே பரவையுள் மண்டளி யம்மானே"

என்று சுந்தரர் பாடும் பான்மையால், தமிழ்ப் புலமை வாய்ந்தோரைத் தலையளித் தாட் கொண்டருளும் ஈசன் கருணை இனிது விளங்குவதாகும். அத்தளியில் அமர்ந்த ஈசனை மண்தளியுடைய மகாதேவர் என்று சாசனம் குறிக்கின்றது.[1]

திருவாரூர்-மண்தளி

தொண்டை நாட்டின் தலைநகரமாகிய காஞ்சியில் ஆண்டவன் திருக்கோயில்கள் பலவுண்டு. அவற்றைக் கண்டு விம்மிதமுற்ற திருநாவுக்கரசர்,

"கச்சிப் பலதளியும் ஏகம்பத்தும்
கயிலாய நாதனையே காணலாமே"

என்று பாடினார். அந்நகரிலுள்ள பழைமையான தளிகளுள் ஒன்று திருமேற்றளி என்பதாகும்.

"பாரூர் பல்லவனூர் மதிற்கச்சி மாநகர்வாய்ச்
சீரூரும் புறவில் திருமேற் றளிச் சிவனை"

என்று பாடினார் சுந்தரர். அத் திருக்கோவில் இப்பொழுது காஞ்சிமா நகரின் மேற்குப் பாகமாகிய பிள்ளைப் பாளையத்தில் உள்ளது.

கச்சிப் பலதளி

இன்னும் காஞ்சியில் உள்ள மற்றொரு கோயில் ஓணகாந்தன் தளி. அது கச்சியேகம்பத்திற்கு மேற்கே அரை மைல் தூரத்தில் அமைந்திருக்கின்றது. "ஓண காந்தன் தளியுளீரே" என்று சுந்தரரால் பாடப்பட்ட ஆலயம் அதுவே.

இனி,

"பாரின் நீடிய பெருமை சேர்பதி பழையாறை"

பழையாறை-வடதளியும் மேற்றளியும்

என்று சேக்கிழாரால் புகழப்பட்ட பதியில் இருதளிகள் உள்ளன. அவற்றுள் வடதளி என்னும் திருக்கோயிலைச் சமணர் மறைத்து வைத்திருந்தனர் என்றும், திருநாவுக்கரசர் உண்ணா நோன்பிருந்து அதனை வெளிப்படுத்தினர் என்றும் தேவாரம் கூறும்.[2]

இன்னும், பழையாறைப் பதியில் மேற்றளி என்ற திருக்கோயிலும் உண்டென்பது,

"திருவாறை மேற்றளியில்
திகழ்ந்திருந்த செந்தீயின்
உருவாளன் அடிவணங்கி
உருகிய அன்பொடு போற்றி"

த்திருஞான சம்பந்தர் சத்திமுற்றம் சென்றடைந்தார் என்னும் சேக்கிழார் வாக்கால் விளங்கும்.

ஓமாம் புலியூர் என்னும் பாடல்பெற்ற பதியில் உள்ள ஈசன் கோயில் வடதளி யென்பது தேவாரத் தால் தெரிகின்றது.

ஓமாம் புலியூர்-வடதளி

"உலையாத அந்தணர்கள் வாழும் ஓமாம்
புலியூரெம் உத்தமனைப் புரமூன்றெய்த
சிலையானை வடதளியெம் செல்வன்
தன்னை"

என்பது திருநாவுக்கரசர் வாக்கு.

பாண்டி நாட்டுப் பாடல்பெற்ற பதிகளுள் ஒன்று திருப்புத்தூர் ஆகும். அங்குள்ள சிவாலயம் திருத்தளி என்று பெயர் பெற்றது. சாசனங்களில் குறிக்கப்படுகின்ற இக்கோயிற் பெயர் தேவாரத்திலும் காணப்படும்.

திருப்புத்தூர்-திருத்தளி

"தேராரும் நெடுவீதித் திருப்புத்தூரில்
திருத்தளியான்காண் அவனென் சிந்தையானே"

என்பது திருநாவுக்கரசர் பாட்டு. எனவே, திருப்பத்தூர்க் கோயிலின் பெயர் திருத்தளி என்பது தெளிவாகும்.

புதுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த குடுமியான் மலையில் உள்ள கோயில் திருமேற்றளி என்னும் பெயருடையதென்பது சாசனங்களால் தெரிகின்றது.

முடியூர்-ஆற்றுத்தளி

திருமுனைப்பாடி நாட்டுத் திருமுடியூர் என்ற ஊரில் அமைந்த சிவன் கோவில் ஆற்றுத்தளி என்னும் பெயர் பெற்றது.[3] பராந்தக சதுர் வேதி மங்கலம் என இடைக்காலத்தில் வழங்கிய அவ்வூர் இப்பொழுது கிராமம் என்னும் பெயரோடு தென்னார்க்காட்டுத் திருக்கோயிலூர் வட்டத்தில் உள்ளது.

குரக்குத்தளி

குரக்குத்தளி என்னும் கோவில் கொங்குநாட்டு வைப்புத்தலம் என்பது "கொங்கிற் குறும்பிற் குரக்குத்தளியாய்" என்னும் தேவாரக் குறிப்பினால் தெரிகின்றது. கொங்கு மண்டலத்தைச் சேர்ந்த நாடுகள் இருபத்துநான்கில் குறும்புநாடும் ஒன்றென்பர்[4]. அந்நாட்டு முகுந்தனூரில் அமைந்த திருக்கோயிலே குரக்

குத்தளி என்பது சாசனங்களால் விளங்குவதாகும்.[5] இக்காலத்தில் சர்க்கார் பெரியபாளையம் என்னும் பெயர் பெற்றுள்ள முகுந்தனூரில் காணப்படும் பழைய சிவாலயமே குரக்குத்தளி என்பர். அங்கு வானரத்தலைவனாகிய சுக்கிரீவன் ஈசனை வழிபட்டான் என்பது ஐதிகமாதலின் சுக்கிரீவேஸ்வரர் கோயில் என்ற பெயர் அதற்கு அமைந்துள்ளது.[6]

ஈசனார்க்குரிய பள்ளிகளுட் சிலவற்றைத் தொகுத்துரைத்தார் திருநாவுக்கரசர்.

"சிரப்பள்ளி சிவப்பள்ளி செம்பொன்பள்ளி
செழுநனி பள்ளி தவப்பள்ளி[7] சீரார்
பரப்பள்ளி யென்றென்று பகர்வோர் எல்லாம்
பரலோகத் தினிதாகப் பாலிப் பாரே"

என்னும் பாசுரத்திற்கண்ட பள்ளிகளைத் தமிழ்ப பாடல்களாலும் சாசனங்களாலும் ஒருவாறு அறிந்து கொள்ளலாகும்.

சிரப்பள்ளி

பண்டைச் சோழநாட்டின் தலைநகராக விளங்கிய உறையூரின் அருகே நின்ற குன்றில் கோயில் கொண்ட ஈசனைச் 'சிராப் பள்ளிக் குன்றுடையான்' என்று பாடினார் திருஞானசம்பந்தர். அக்குன்றம் சிரகிரி எனவும் வழங்கப் பெற்றது.

"தாயும் தந்தையும் ஆனாய், சிரகிரித்
தாயுமான தயாபர மூர்த்தியே"

என்று தாயுமானவர் சிரகிரிப் பெருமானைப் பாடித் தொழுதார். எனவே, சிரகிரியில் அமைந்த பள்ளியைத் திருநாவுக்கரசர் சிரப்பள்ளி எனக் குறித்தார் என்று கொள்ளுதல் பொருந்தும். சிரகிரியையுடைய

ஊர் சிரபுரம் என்று பெயர் பெற்றுப் பின்பு திருசிர புரம் ஆகச் சிறந்து இறுதியாகச் திரிசிரபுரம் ஆயிற்று.[8]

சிவப்பள்ளி

தஞ்சை நாட்டு மாயவரவட்டத்தில் உள்ள திருச் சம்பள்ளி என்ற ஊர் பழைய சிவப்பள்ளி என்று கொள்ளப்படுகின்றது. சிவன் பள்ளி என்னும் கோயிற் பெயர், சிவம் பள்ளி யென மருவி, திரு என்ற அடைபெற்றுத் திருச்சிவம்பள்ளியாகிப் பின்னர் திருச்சப்பள்ளி எனச் சிதைவுற்றிருக்கலாம் என்று தோன்றுகின்றது.

செம்பொன்பள்ளி

மாயவர வட்டத்திலுள்ள மற்றொரு பள்ளி திருச் செம்பொன் பள்ளி. செம்பனூர் கோவில் என்பது அதற்கு இப் பொழுது வழங்கும் பெயர். காவிரி யாற்றங் கரையில் களித்திலங்கும் அப்பள்ளியை

"வரையார் சந்தோ டகிலும் வருபொன்னித்
திரையார் செம்பொன் பள்ளி"

என்று திருஞான சம்பந்தர் போற்றினர்.

மூவர் தேவாரமும் பெற்று விளங்கும் பதிகளுள் ஒன்று திருநனிபள்ளி. தலைச்சங்காட்டின் அருகே யமைந்துள்ள இப்பதியை,

நனிபள்ளி

"பங்கய மாமுகத் தாளுமை பங்கன் உறைகோயில்
செங்கயல் பாயும் வயற்றிரு ஊர்நனிபள்ளியதே"

என்று பாடினர் சுந்தரர். இவ்வூர் புஞ்சை என்னும் பெயரோடு தஞ்சை நாட்டு மாயவர வட்டத்தில் உள்ளது.[9]

கோவை நாட்டுத் தாராபுர வட்டத்தில் பரன்சேர் பள்ளி யென்னும் திருக்கோயில் உண்டென்பது கல்வெட்டுக்களால் தெரிகின்றது. அக் கோயில் நட்டூர் என்ற ஊரில் இருந்தமையால், மத்தியபுரீஸ்வரர் என்னும் பெயர் அங்குக் கோயில் கொண்ட ஈசனுக்கு அமைந்தது. 'காங்கய நாட்டுப் பரன்சேர் பள்ளியி லுள்ள நட்டூர் அமர்ந்தார்' என்பது சாசன வாசகம்.[10] இப்பெயர் பரஞ்சேர்வலி யென மருவி வழங்கும். திருநாவுக்கரசர் குறித்தருளிய பரப்பள்ளி இப்பதியா யிருத்தல் கூடும் எனத் தோன்றுகிறது.

பரன்சேர்பள்ளி

"கொல்லிக் குளிர் அறைப்பள்ளி"யும் இறைவன் உறையும் பள்ளிகளுள் ஒன்றென்று அருளிப் போந்தார் திருநாவுக்கரசர். கொல்லி மலை கொங்கு நாட்டைச் சேர்ந்ததாகும்.[11] அம் மலையில் அமைந்த அறைப் பள்ளியைச் சாசனம் குறிக்கின்றது. சேலம் நாட்டு நாமக்கல் வட்டத்திலுள்ள வளப்பூர் நாடு என்ற ஊரிற் கண்ட சாசனத்தால் அப் பள்ளியின் தன்மையை அறியலாகும்.[12] கொல்லிப் பாவை என்று குறுந் தொகை முதலிய பழந் தமிழ் நூல் களிற் கூறப்படும் தெய்வப் பாவை அறைப்பள்ளிக்கு மேற்றிசையில் உள்ளதென்பர்.[13]

அறைப்பள்ளி

இன்னும் இறைவன் அமர்ந்தருளும் பள்ளிகளுள் சிலவற்றைத் தொகுத்துப் பாடினார் திருஞான சம்பந்தர்.

> "அறப்பள்ளி அகத்தியான் பள்ளி வெள்ளைப்
> பொடிபூசி நீறணி வான்அமர் காட்டுப்பள்ளி"

என்பது அவர் திருவாக்கு.

வேதாரண்யம் என்னும் திருமறைக் காட்டுக்குத் தென்பாலுள்ளது அகத்தியான்பள்ளி. அகத்திய முனிவர் ஈசனை வழிபட்டுப் பேறு பெற்ற இடம் அப்பள்ளி என்பர். அம் முனிவரது வடிவம்

அகத்தியான்பள்ளி

கோயிலிற் காணப்படுதல் அதற்குச் சான்றாகும். "மாமயில் ஆலும் சோலை சூழ் அகத்தியான்பள்ளி" யென்று தேவாரம் பாடுதலால், அழகிய பொழில் சூழ்ந்த தலத்தில் இறைவன் கோயில் கொண்டிருந்தார் என்பது விளங்குகின்றது. இக்காலத்தில் கோயிற் பெயர் ஊர்ப் பெயராகவும் வழங்கும்.

காட்டுப்பள்ளி யென்னும் பெயருடைய தலங்கள் இரண்டு. ஒன்று காவிரியாறு கடலிற் பாயும் இடத்திற்கு அணித்தாக உள்ளது.

"பலபலவாய்த் தலையார்த்து மண்டிப்
பாய்ந்திழி காவிரிப் பாங்கரின்வாய்க்
கலகல நின்ற திருங்கழலான்
காதலிக் கப்படும் காட்டுப்பள்ளி"

என்று அதன்வளத்தைக் குறித்தருளினார் திருஞான சம்பந்தர். பாடல் பெற்ற திருவெண்

கீழைத் திருக்காட்டுப்பள்ளி

காட்டுக்கு மேற்கே ஒரு மைல் தூரத்திலுள்ள இக் காட்டுப்பள்ளி இப்பொழுது ஆரணியேசுரர் கோயிலென வழங்குகின்றது.

காவிரியாற்றினின்று குடமுருட்டியாறு பிரிந்து செல்லும் இடத்தில் உள்ள திருக்காட்டுப்பள்ளியும் தேவாரப் பாமாலை பெற்றதாகும்.

"கூட்டை விட்டுயிர் போவதன் முன்னமே
காட்டுப் பள்ளியு ளான்கழல் சேர்மினே"

என்று பணித்தார் திருநாவுக்கரசர். இக்காலத்தில் திருக்காட்டுப் பள்ளியிலுள்ள ஆலயம் அக்கினீசுரர் கோவில் என்று பெயர் கொண்டு நிலவுகின்றது.

மேலைத் திருக்காட்டுப்பள்ளி

இன்னும், சோழநாட்டில் உள்ள மகேந்திரப் பள்ளியையும், சக்கரப்பள்ளியையும் குறித்தருளினார் திருஞானசம்பந்தர்.

—சீர்மகேந்திரத்துப்

பிறப்பில்லவன் பள்ளி வெள்ளச் சடையான்
விரும்பும் இடைப்பள்ளி வண்சக்கரமால்
உறைப்பால் அடிபோற்றக் கொடுத்தபள்ளி
உணராய் மடநெஞ்சமே உன்னிநின்றே"

என்று எழுந் திருப்பாசுரத்தில் அமைந்த மகேந்திரப்பள்ளி அப் பெருமான் சிவகதியடைந்த ஆச்சாபுரத்துக்கு அண்மையில் உள்ளது. இந்திரன் முதலிய இறையவர் வழிபட அங்கிருந்த ஈசனை,

மகேந்திரப்பள்ளி

"சந்திரன் கதிரவன் தகுபுகழ் அயனொடும்
இந்திரன் வழிபட இருந்தநம் இறையவன்"

என்று அவர் போற்றியுள்ளார்.

இந்நாளில் ஐயம்பேட்டை யென வழங்கும் ஊருக்கு அண்மையில் உள்ளது சக்கரப்பள்ளி. அப்பதியில் ஈசன் கோவில் கொண்ட இடம் ஆலந்துறை யாகும். "வண் சக்கரம்மால் உறைப்பால் அடிபோற்றக் கொடுத்த பள்ளி" என்று தேவாரம் கூறுதலால் அவ்வூர்ப் பெயரின் காரணம் விளங்கும் என்பர்.

சக்கரப்பள்ளி

அடிக்குறிப்பு

1. **577 of 1904,** மண்தளி இப்பொழுது சத்தியவா கேஸ்வரர் கோயில் என வழங்கும்.

2. "தலையெலாம் பறிக்கும் சமணகையருள், நிலையினால் மறைத்தால் மறைக்கொண்ணுமோ, அலையினார் பொழில் ஆறை வடதளி" என்பது திருநாவுக்கரசர் பாசுரம். இப்பொழுது வடதளி வள்ளலார் கோயில் என வழங்கும். பழையாறை என்ற நகரத்தினிடையே திருமலைராயன் என்னும் ஆறு செல்கின்றது. அது நானூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திருமலைராயன் பட்டினத்திலிருந்து ஆட்சி செய்த மாலைப்பாடித் திருமலைராயன் என்ற அரசனால் வெட்டுவிக்கப்பட்டதென்பர்.

—மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை சரித்திரம், 2-ம் பாகம், **41-42.**

3. 739 of 1905.

4. கொங்கு மண்டல சதகம் : ஊர்த்தொகை **1.** அந்நாட்டிலுள்ள **32** ஊர்களில் முகுந்தை என்னும் முகுந்தனூரும் ஒன்று.

5. 305 of 1908.

6. I. M. P. 536.

7. தவப்பள்ளியும் தவத்துறையும் ஒன்றெனின் இப்போது லால்குடியென வழங்கும் ஊரிலுள்ள சிவாலயமே அது வாகும்.

8. இலங்கை நாட்டிலுள்ள கோணமலை, (**Trincomalli**). திரிகோணமலையாகிய முறை இதற்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகும். திரிசிரபுரம், புராணத்தில் திரிசிரன் என்ற இலங்கை அரக்கனோடு தொடர்புறுவதாயிற்று.

9. "செழுந்தாளப் பொன்னிசூழ் திருநன்னிபள்ளி" என்றும், "பானல்வாயல் திருநன்னிபள்ளி" என்றும் சேக்கிழார் பெரிய புராணத்தில் இப்பதியின் செழுமையைப் பாராட்டியுள்ளார் (திருஞான சம்பந்தர் புராணம் ***112, 114***)

10. 559 of 1908.

11. கொல்லி முதலிய பதினாறு மலைகள்' கொங்கு நாட்டில் உண்டென்று கொங்கு மண்டல சதகம் கூறும்.

—கொங்கு மண்டல சதகம், 5, 26.

12. M. E. R. 1929-30.

13. "கொல்லிக் கருங்கட்டெய்வம்" என்பது குறுந்தொகை. அறப்பளீசுரர் ஆலயம் என வழங்கும் அறைப் பள்ளிக்கு அண்மையில் கொல்லிப்பாவை உறையுமிடம் உள்ளதென்று கொல்லிமலை அகராதியில் சொல்லப்பட்டுள்ளதாம். —கொங்கு மண்டல சதகம் ப, 23.

ஈச்சுரம்

ஈசன் என்னும் பெயராற் போற்றப்படுகின்ற சிவபிரான் உறையும் கோயில் ஈச்சுரம் எனப்படும். தேவாரப் பாமாலை பெற்ற ஈச்சுரங்கள் பல உண்டு. அவற்றுள் சிலவற்றைத் தொகுத்துரைத்தார் திருநாவுக்கரசர்.

"நாடகமாடிடம் நந்திகேச்சுரம் மாகாளேச்சுரம்
நாகேச்சுரம் நாகளேச்சுரம் நன்கான
கோடீச்சுரம் கொண்டீச்சுரம் திண்டீச்சுரம்
குக்குடேச்சுரம் அக்கீச்சுரம்

என்று கூறிச் செல்கின்றது அவர் திருப் பாசுரம்.

நந்தீச்சுரம் இக்காலத்தில் மைசூர் என்று பெயர் பெற்றுள்ள எருமை நாட்டில் நந்தீச்சுரம் என்னும் சிவாலயம் முன்னாளிற் சிறந்து விளங்கிற்று. தமிழ் மன்னர் அக்கோயிலின் பெருமையை அறிந்து போற்றினார்கள் என்பது சாசனத்தால் புலனாகின்றது. நந்தீச்சுரமுடையார்க்கு முதற் குலோத்துங்க சோழன் பசும்பொன்னாற் செய்த பட்டம் சாத்தினான் என்று ஒரு சாசனம் கூறும்.[2] இக்கோவிலைத் தன்னகத்தே யுடைய ஊர் நந்தி என்று வழங்கலாயிற்று. எனவே நந்தியில் உள்ள நந்தீச்சுரம் திருநாவுக்கரசரால் குறிக்கப்பட்ட வைப்புத்தலம் என்று கருதலாகும்.

மாகாளேச்சுரம் மாகாளம் என்னும் பெயர் பெற்ற திருக்கோயில் மூன்றுண்டு. அரிசிலாற்றங் கரையில் உள்ள அம்பர் மாகாளம் ஒன்று.

"மல்குதண் துறை அரிசிலின் வடகரை
வருபுனல் மாகாளம்"

என்பது திருஞான சம்பந்தர் தேவாரம்.

தொண்டை நாட்டில் உள்ள இரும்பை மாகாளம் மற்றொன்று. அதன் சீர்மை,

"எண் திசையும் புகழ்போய் விளங்கும்
இரும்பைதன்னுள்
வண்டுகீதம் முரல்பொழில் சுலாய்
நின்ற மாகாளமே"

என்னும் தேவாரத் திருப்பாட்டால் விளங்கும்[3].

உஞ்சேனை மாகாளம் என்னும் பெயருடைய பிறிதொரு திருக்கோயில் வைப்புத்தலங்களுள் ஒன்றாக வைத்து எண்ணப்படுகின்றது.

நாகேச்சுரம்

கும்பகோணத்துக்கு அண்மையில் உள்ள திருநாகேச்சுரம் தேவாரப் பாமாலை பெற்ற பழம்பதியாகும். அது பழங் காவிரி யாற்றின் தென் கரையில் உள்ளது என்பது,

"பாய்புனல் வந்தலைக்கும் பழங்காவிரித் தென்கரை
நாயிறும் திங்களும் கூடி வந்தாடும் நாகேச்சுரம்"

என்னும் திருப்பாட்டால் விளங்கும். நாளடைவில் கோயிற்பெயரே ஊர்ப்பெயரும் ஆயிற்று. திருத்தொண்டர் புராண மியற்றிய சேக்கிழாரின் உள்ளங் கவர்ந்த கோயில் திருநாகேச்சுரம். நாகேச்சுர நாதனை நாள்தோறும் வழிபடக் கருதிய அப்பெரியார் தாம் வாழ்ந்த தொண்டைநாட்டுக் குன்றத்தூரில் ஒரு நாகேச்சுரம் கட்டுவித்தார் என்று அவர் வரலாறு கூறுகின்றது.[4]

நாகளேச்சுரம்

தஞ்சை நாட்டு நன்னில வட்டத்தில் குழிக்கரை என்னும் ஊரில் பழைய சிவாலயம் ஒன்று உண்டு. அதன் பெயர் திருநங்காளீச்சுரம் என்று சாசனம் கூறும்.[5] திருநாவுக்கரசர் குறித்த நாகளேச்சுரம்

இத்திருக் கோயிலா யிருக்கலாம் என்று தோன்று கின்றது.

கோடீச்சுரம்

தஞ்சை நாட்டில் கும்பகோணத்திற்கு அருகே காவிரியாற்றின் வடபால் கோடீச் சுரம் அமைந்துள்ளது. திருநாவுக் கரசர் தேவாரத்தில்,

"கொடியாடு நெடுமாடக் கொட்டையூரில்
கோடீச் சுரத்துறையும் கோமான் தானே"

என்று போற்றும் பெருமை சான்றது இப்பதியே யாகும். கொடியாடும் மாடங்கள் நிறைந்த கொட்டை யூரில் கோடீச்சுரம் என்னும் திருக்கோயிலில் இறை வன் வீற்றிருக்கும் பான்மை இப்பாசுரத்தால் இனிது விளங்கும். கொட்டைச் செடிகள் நிறைந்திருந்த காரணத்தால் கொட்டையூர் என்னும் பெயர் அவ் ஊருக்கு அமைந்த தென்பர். அத்தலத்திற் கோயில் கொண்ட பெருமானது திருமேனி பல சிவலிங்கங் களால் அமைந்ததென்பதும், அவரை வழிபட்டோர் கோடிலிங்கங்களை வணங்கிய பயனைப் பெறுவர் என் பதும் புராணக் கொள்கை.

கொண்டீச்சுரம்

நன்னிலத்துக் கருகே யுள்ளது கொண்டீச்சுரம் என்னும் சிவாலயம். இது திருநாவுக் கரசரால் பாடப்பெற்றது; திருக் கண்டீஸ்வரம் என இப்பொழுது வழங்குகின்றது. ஆலயத்தின் பெயரே ஊர்ப் பெய ரும் ஆயிற்று.

ஈசனார் கோயில் கொண்ட திண்டீச்சுரம் என் னும் திருக்கோயில் ஓய்மானாட்டுக் கிடங்கிற் பதியில் அமைந்திருந்ததாகச் சாசனங்கள் கூறும்.[7] முன்

ளில் சிறப்புற்று விளங்கிய கிடங்கில் என்னும் ஊர் இப்பொழுது திண்டிவனத்தின் உட்கிடையாக ஒடுங்கி யிருக்கின்றது. எனவே திண்டீச்சுரம் என்று தேவாரத்தில் குறிக்கப்பட்ட தலம் திண்டிவனத்தின் கண்ணுள்ள சிவன் கோவிலேயாகும். இக்கோயில் இராஜராஜன் முதலாய சிறந்த சோழ மன்னர்களால் ஆதரிக்கப்பட்டதென்பது கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படுகின்றது. திண்டீச்சுரத்தில் தினந்தோறும் இன்னிசை நிகழ்தல் வேண்டும் என்று எண்ணி இராஜராஜன், வீணை வாசிக்க வல்லார் ஒருவருக்கும், வாய்ப் பாட்டில் வல்லார் ஒருவருக்கும் நன்கொடையாக நிலங்கள் வழங்கிய சாசனம் அக்கோவிலின் தெற்குச் சுவரிற் காணப்படும்.[8]

திண்டீச்சுரம்

இந்நாளில் சிற்றூர் (சித்தூர்) நாட்டைச் சேர்ந்துள்ள புங்கனூர் பெருஞ்சோழ மன்னரது ஆதரவு பெற்ற பழைய ஊராகத் விளங்கிற்று. அவ்வூர்க் கோயிலிற்கண்ட சாசனங்களால் அது பெரும்பாணப்பாடிப் புலிநாட்டில் உள்ளதென்பதும், திருக்கோழீச்சுரம் என்பது சிவாலயத்தின் பெயர் என்பதும் விளங்குகின்றன.[9] கங்கை கொண்டான் என்னும் சிறப்புப் பெயர்பெற்ற பெருஞ்சோழன் அவ்வூரில் கட்டிய ஏரி 'இராசேந்திர சோழப் பெரியேரி' என்று வழங்கிற்று. இங்ஙனம் பாண குல மன்னராலும், சோழ குலப் பெருவேந்தராலும் ஆதரிக்கப்பெற்ற கோழீச்சுரம் திருநாவுக்கரசர் தேவாரத்திற் குறித்த குக்குடேச்சுரமாயிருத்தல் கூடும்.

கோழீச்சுரம்

தஞ்சை நாட்டில் காவிரியின் வட கரையில் உள்ள கஞ்சனூர் திருநாவுக்கரசரது பாமாலை பெற்ற

பதியாகும். அங்கித்தேவன் அங்கு ஈசனை வழிபட்டான் என்னும் ஐதிகம், "அனலோன் போற்றும் காவலனை, கஞ்சனூர் ஆண்ட கோவை" என்னும் தேவாரத்தால் அறியப்படும். அக்காரணத்தால் கஞ்சனூர்ச் சிவாலயம் அக்கீச்சுரம் என்று பெயர்பெற்றது.

அக்கீச்சுரம்

இப்பொழுது அக்கினீசுரர் கோயில் என வழங்கும் திருக்கோயிலிற் பொறிக்கப்பட்டுள்ள சாசனம் திருவக்கீச்சுரம் என்று அதனைக் குறிக்கின்றது. எனவே, திருநாவுக்கரசர் கூறியருளிய அக்கீச்சுரம் கஞ்சனூரி லுள்ள ஆலயம் என்று கருதலாகும்.

இன்னும் ஈசனுர்க்குரிய கோயில்களைக் கூறும் அத் திருப் பாசுரத்தில்,

"ஆடகேச்சுரம் அகத்தீச்சுரம் அயனீச்சுரம்
அத்தீச்சுரம் சித்தீச்சுரம் அந்தண்கானல்
ஈடுதிரை இராமேச்சுரம் என்றென்றேத்தி
இறைவன்உறை சுரம்பலவும் இயம்புவோமே"

என்று அருளிப் போந்தார் திருநாவுக்கரசர். இவ் ஈச்சுரங்களை முறையாகக் காண்போம்.

திருவாரூரில் உள்ள திருமூலட்டானம் என்னும் பூங்கோயிலின் உட்கோவிலாக ஆடகேச்சுரம் அமைந்துள்ளது. புற்றிடங் கொண்டார் கோயிலுக்குத் தென்கிழக்கே நாக பிலம் என்று சொல்லப்படும் ஆலயமே ஆடகேச்சுரம் என்பர். அக் கோயில் ஒரு கல்லால் மூடப்பட்டிருக்கின்றது.

ஆடகேச்சுரம்

"இப்பெரும் பிலத்தில் அநாதியாய் உமையோடு
இலங்கொளி ஆடகேச் சுரப்பேர்

ஒப்பிலா மூர்த்தி உலகெலாம் உய்ய
ஊழிதோ றூழி வீற்றிருக்கும்"

என்று திருவாரூர்ப் புராணம் கூறும்.[11] எனவே, ஆட கேச்சுரம் என்பது திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலில் உள்ள நாகபிலம்.

நாஞ்சில் நாட்டில் கன்னியா குமரிக்கு அண்மையில் அகஸ்தீசுரம் என்னும் ஊர் காணப்படுகின்றது. ஆலயத்தின் பெயரே ஊர்ப் பெயராயிற்றென்பது தேற்றம். அக் கோயிலில் உள்ள கல் வெட்டில் 'குமரி மங்கலத்துத் திரு அகத்தீஸ்வரமுடைய மாதேவன்' என வரும் தொடரால் குமரிமங்கலம் என்பது ஊரின் பெயராகவும், அகஸ்தீசுரம் ஆலயத்தின் பெயராகவும் கொள்ளலாகும். குலோத்துங்க சோழன் அகத்தீசுரமுடைய ஈசனுர்க்கு வழங்கிய நிவந்தம் அச்சாசனத்திற் குறிக்கப்படுகின்றது.[12]

அகத்தீச்சுரம்

வட ஆர்க்காட்டு நாட்டிலே வழுவூர் என்னும் ஊர் உண்டு. அவ்வூரில் அமைந்த பழைமையான கோயிலின் பெயர் அயனீச்சுரம் ஆகும். மூன்ருும் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் திரு அயனீச்சுரக் கோயிலிற் பழுது பார்ப்பதற்காகவும், பூசனை நிகழ்வதற்காகவும் சாம்புவராயர் என்பார் தேவ தானமாக அளித்த நிவந்தம் கல் வெட்டிற் காணப்படுகின்றது.[13] எனவே, அயனீச்சுரம் என்பது வழுவூர்த் திருக் கோயில் ஆகும்.

அயனீச்சுரம்

திருநறையூர் என்னும் பாடல் பெற்ற பதியில் அமைந்த சிவாலயம் சித்தீச்சுரம். அதன் சிறப்பினைத் திருஞான சம்பந்தர் பாசுரம் தெரிவிக்கின்றது.

சித்தீச்சுரம்

"ஈண்டு மாடம் எழிலார் சோலை இலங்கு கோபுரம்
தீண்டு மதியம் திகழும் நறையூர்ச் சித்தீச் சரத்தாரே"

என்னும் திருப்பாட்டால் நறையூரின் செல்வமும் அங்குள்ள சோலையின் செழுமையும் நன்கு விளங்குவனவாகும்.

இலங்கையில் வாழ்ந்த அரக்கரை வென்றழித்த இராமன் கடற் கரையில் அமைத்த திருக்கோயில் இராமேச்சுரம் என்பர்.

"தேவியை வவ்விய தென்னிலங்கைத் தசமாமுகன்
பூவியலும் முடி பொன்றுவித்த பழிபோயற
ஏவியலும் சிலை அண்ணல் செய்த இராமேச்சுரம்"

இராமேச்சுரம்

என்பது திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம். சேது காவலர் என்னும் சிறப்புப் பெயருடைய இராமநாதபுர மன்னரால் இப்பொழுதுள்ள கோயில் கட்டப்பட்டதென்று அறிந்தோர் கூறுவர். இந்திய நாடு முழுவதும் புகழ் பெற்ற சிவாலயங்களில் ஒன்று இராமேச்சுரம்.

இங்ஙனம் ஈச்சுரப் பதிகளைத் தொகுத்துரைத்த திருநாவுக்கரசர், இறுதியில், 'இறைவனுறை சுரம் பலவும் இயம்புவோமே" என்று கூறுதலால் இன்னும் பல ஈச்சுரங்கள் உண்டு என்பது இனிது விளங்கும். பாடல்பெற்ற பல பதிகளில் உள்ள திருக்கோயில்கள் ஈச்சுரம் என்னும் பெயரால் தேவாரத்திற் போற்றப் பட்டுள்ளன.

"அங்கணர்க் கிடமாகிய பழம்பதி ஆவூர்"

என்று சேக்கிழாரால் சிறப்பிக்கப்பெற்ற ஊரில் அமைந்தது பசுபதீச்சரம்.

"பத்திமைப் பாடல் அறாத ஆலூர்ப்
பசுபதி ஈச்சுரம் பாடு நாவே"

என்று அத்திருக்கோயிலைத் திருஞான சம்பந்தர் பாடியருளினார். ஆன்ம கோடிகளாகிய பசுக்களுக் கெல்லாம் பதியாக விளங்கும் ஈசனைப் பசுபதி யென்று போற்றுதல் சைவமுறை யாதலின், அவர் உறையும் கோயில் **பசுபதீச்சுரம்** என்னும் பெயர் பெற்றது.

பசுபதீச்சுரம்

தஞ்சை நாட்டு மன்னார்குடிக்கு வடபாலுள்ளது **பாதாளீச்சுரம்.** திருஞான சம்பந்தரால் பாடப் பெற்றுள்ள அக்கோவில் அமைந்துள்ள இடம் பாம்புணி என்று முற்காலத்தில் பெயர் பெற்றிருந்த தென்பது சாசனத்தால் புலனாகின்றது. இப்பொழுது அப்பெயர் **பாமணி** யென மருவியுள்ளது. பாம்பு வடிவுடைய முனிவர் சிலையொன்று பாதாளீச்சுரத்திற் காணப்படுகிறது.

பாதாளீச்சுரம்

பெண்ணை யாற்றங் கரையில் திருவெண்ணெய் நல்லூருக்குக் கிழக்கே யுள்ளது **திருமுண்டீச்சுரம்.** அச்சிவாலயத்தில் அமர்ந்த ஈசனைச் சிவலோகன் என்று போற்றினார் திருநாவுக்கரசர்.

"பரிந்தவன் காண் பனிவரைமீப் பண்டமெல்லாம்
பரித்துடனே நிரந்துவரு பாய்நீர்ப் பெண்ணை
திரிந்துலவு திருமுண்டீச் சுரத்துமேய
சிவலோகன்காண் அவன் என் சிந்தையானே"

என்னும் தேவாரத்தில் பெண்ணை யாற்றங்கரையி லமைந்த திருமுண்டீச்சுரத்தின் அழகும், அங்கு சிவலோகநாதன் காட்சிதரும் கோலமும் நன்கு விளங்குகின்றன. இந்நாளில் முண்டீச்சுரம் சிவலோக நாதர்

முண்டீச்சுரம்

கோவில் என்றே வழங்குகின்றது. அக்கோவிலைத் தன்னகத்தேயுடைய ஊர் முன்னளில் முடியூர் என்று பெயர் பெற்றிருந்தது.[14] பராந்தக சோழன் காலத்தில் அது பராந்தக சதுர்வேதி மங்கலம் எனவும் வழங்கியதாகத் தெரிகின்றது.[15] முடியூர் என்ற தமிழ்ப்பெயர் பிற்காலத்தில் மௌளிகிராமம் என வடமொழியில் வழங்கப்பெற்றதென்பதும், அப்பெயர் கிராமம் எனக் குறுகிற்றென்பதும் சாசனங்களால் விளங்குவனவாகும்.[16] எனவே, பாடல்பெற்ற திருமுண்டீச்சுரம், கிராமம் என்ற ஊரிலுள்ள திருக்கோயில் என்பது தெளிவுறுகின்றது. தென்னார்க்காட்டுத் திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ளது இப்பழம் பதி.

மூக்கீச்சுரம்

சோழ நாட்டின் பழைய நகராகிய உறையூரில் மூக்கீச்சுரம் என்னும் திருக்கோயில் விளங்கிற்று. தமிழ்நாட்டு மூவேந்தரும் சேர்ந்து வழிபடும் பெருமை சான்ற மூக்கீச்சரத்தைப் பாடியருளினார் திருஞான சம்பந்தர்.

" சீரினால் அங்கொளிர் தென்னவன்
செம்பியன் வில்லவன்
சேரும் மூக்கீச்சரத் தடிகள்
செய்கின்றதோர் செம்மையே "

என்பது அவர் திருப்பாசுரம். இப்பொழுது மூக்கீச்சரம் திருச்சிராப்பள்ளியின் ஒரு சார் அமைந்த உறையூரிற் காணப்படுகின்றது.

கபாலீச்சுரம்

சென்னையைச் சார்ந்த மயிலாப்பூரில் உள்ள பாடல் பெற்ற பழங்கோயில் கபாலீச்சுரம் என்னும்பேருடையதாகும். இக்கோயிலின் முன்னே நின்று பூம்

பாவை என்ற பெண்ணுக்கு உயிர் தருமாறு சம்பந்தர் பாடிய திருப்பதிகத்தில், "கற்ருர்கள் ஏத்தும் கபாலீச்சுரம்" என்றும், "கண்ணர் மயிலைக் கபாலீச்சுரம்" என்றும் அத்திருக்கோவிலைப் போற்றியருளினுர்.

கணபதீச்சுரம்

செயற்கரிய செயல் செய்து சிவனருள் பெற்ற சிறுத்தொண்டர் தொண்டுபுரிந்த ஊர் திருச்செங்காட்டங்குடியாகும். அங்குள்ள திருக்கோயிலின் பெயர் கணபதீச்சுரம். விநாயகப் பெருமான் ஈசனை அங்கு வழிப்பட்டமையால் அப்பெயர் ஆலயத்துக்கு அமைந்ததென்று கந்தபுராணம் கூறும்.[17] செங்காட்டங்குடிமேய சிறுத்தொண்டர்க்கு அருள் செய்யும் பொருட்டாகக் "கடிநகராய் வீற்றிருந்தான் கணபதீச்சரத்தானே" என்று திருஞான சம்பந்தர் மனமுருகிப் பாடியுள்ளார்.

கும்பகோணம் என வழங்கும் குடமூக்கு பல்லாற்ருனும் பெருமை சான்றது.

"குடமூக்கே குடமூக்கே என்பீராகில்
கொடுவினைகள் தீர்ந்து அரனைக் கூடலாமே"

சோமீச்சரம்

என்பது தேவாரம். இத்தகைய பழம்பதியில் பாடல் பெற்ற சிவாலயம் இரண்டு. ஒன்று குடந்தைக் காரோணம். மற்ருென்று குடந்தைக் கீழ்க் கோட்டம். இந்நாளில், முன்னது கும்பேசுரர்கோயில் எனவும், பின்னது நாகேஸ்வரர் கோயில் எனவும் வழங்கும். நாகேஸ்வரர் கோயில் என்னும் கீழ்க் கோட்டத்தில் சூரியன் வழிபட்டதாகச் சொல்லப்படுகின்றது. மூலத்தானத்து மூர்த்தியின்மீது இன்றும் சில

நாட்களில் சூரியன் கதிர்கள் விழுவது அதற்குச் சான்றாகும் என்பர். சூரியன் வழிபட்டவாறே சந்திரனும் குடமூக்கில் ஈசனிடம் வரங்கிடந்தான். அவன் பேறு பெற்ற ஆலயம் சோமீச்சரம் எனப்பட்டது. இப்பொழுது அது சோமநாதர்கோயில் என வழங்கும்.[18]

தேவீச்சுரம் தேவீச்சுரம் என்னும் திருக்கோயில் தென்னாட்டில் உள்ளதென்பது "திரிபுராந்தகம் தென்னூர் தேவீச்சுரம்" என்ற திருவாக்கால் விளங்கும். தென்னாடாகிய நாஞ்சில் நாட்டில் கன்னியாகுமரிக்கு அணித்தாகத் தேவி ஈசனை வழிபட்டுப் பேறுபெற்ற தலம் ஒன்றுண்டு. தேவீஸ்வரர் என்பது அங்குள்ள ஈசன் திருநாமமாக இன்றும் வழங்கிவருகின்றது. அழகிய நாயகி என்று பெயர் பெற்றுள்ள வடிவுடையம்மையின் பெருமையால் முன்னாளில் தேவீச்சுரம் என்று அழைக்கப் பெற்ற திருக்கோயில் இந்நாளில் வடிவீச்சுரம் என வழங்குகின்றதென்பர். கோயிற்பெயர் ஊர்ப்பெயராயிற்று,

வீவீச்சரம் முன்னாளில் இடர்க் கரம்பை என்னும் பெயர் பெற்றிருந்த ஊரில் வீமீச்சுரம் என்ற சிவாலயம் விளங்கிற்றென்பது ஒரு சாசனப் பாட்டால் புலனாகின்றது. முதற்குலோத்துங்க சோழன் காலத்ததாகக் கருதப்படும் அச் சாசனத்தில்,

"இம்பர் நிகழவிளக் கிட்டான் இடர்க்கரம்பைச்
செம்பொனணி வீமீச் சரந்தன்னில் - உம்பர் தொழ
விண் ணுய்ய நின்ருடு வானுக்கு வேலைசூழ்
மண் ணுய்ய நின்ருடு வான்"

என்ற பாட்டு உள்ளது. இடர்க் கரம்பையில் செம் பொற் கோயிலாய் இலங்கிய வீமீச் சரத்தில் அழகிய நடம்புரியும் இறைவனுக்கு மாநில மன்னன் திரு விளக்கு வைத்த செய்தி இதனால் அறியப்படும்.[19] அம் மன்னன் ஆணை தாங்கிக் கலிங்க நாட்டின் மீது படையெடுத்து, வெற்றிமாலை புனைந்த கருணாகரத் தொண்டைமான் இடர்க் கரம்பைத் திருக்கோயி லுக்கு நன்கொடை வழங்கினான் என்று மற்றொரு சாசனம் தெரிவிக்கின்றது.[20] இங்ஙனம் சோழ மன்ன ராலும் தண்டத்தலைவராலும் கொண்டாடப்பட்ட கோயில் இப்பொழுது கோதாவிரி நாட்டில் திராக்ஷ ராமம் என்ற பெயர் கொண்டுள்ள ஊரில் பீமேச் சுரர் ஆலயமாக மிளிர்கின்றது.

கேதீச்சரம்

ஈழநாடு எனப்படும் இலங்கையில் சிறந்த சிவா லயங்கள் சில உண்டு. அவற்றுள் மாதோட்டம் என்னும் பதியில் அமைந்த திருக்கோயில் திருஞான சம்பந்தராற் பாடப் பெற்றதாகும். " இருங்கடற் கரையினில் எழில்திகழ் மாதோட்டம்" என்று அவர் கூறுமாற்றால் அது ஓர் அழகிய கானலஞ் சோலை யென்பது விளங்கும். அச் சோலையில் நின்ற கோவில் கேதீச்சரம் என்று குறிக்கப்படுகின்றது.

" மாவும் பூகமும் கதலியும் நெருங்குமா
தோட்ட நன் னகர்மன்னித்
தேவி தன்னொடும் திருந்துகே தீச்சரத்
திருந்த எம் பெருமானே "

என்பது திருஞான சம்பந்தர் திருவாக்கு. இராஜராஜ சோழன் ஈழமண்டலத்தை (இலங்கையை) வென்று அதற்கு மும்முடிச் சோழ மண்டலம் என்று பெய

ரிட்ட பொழுது மாதோட்டம் என்னும் ஊர் இராச ராசபுரம் என்றும், திருக்கேதீச்சரம் இராசராசேச் சரம் என்றும் பெயர்பெற்றன.[21]

தாடகேச்சுரம்

திருப்பனந்தாள் என்னும் பதியிலுள்ள சிவால யம் தாடகேச்சரம் ஆகும். "தண் பொழில் சூழ் பனந்தாள் திருத்தாட கையீச்சரமே" என்று தேவாரம் அதனைப் போற்றுகின்றது. தாடகை யென்னும் மாதுசெய்த பூசைக்கிரங்கி ஈசன் தண் ணளி புரிந்தமையால் அத்திருக்கோயில் தாடகேச் சரம் என்னும் பெயர் பெற்ற தென்று புராணம் கூறும்.[22]

வர்த்தமானீச்சரம்

சோழநாட்டுச் சிறந்த பதிகளுள் ஒன்ருகிய திருப்புகலூர் மூவர் தேவாரமும் பெற்றதோடு, திருநாவுக்கரசர் முத்தி யடைந்த சீர்மையும் உடையதாகும். அப்புகலூர் ஆலயத்தின் உட்கோயி லாக வடபால் விளங்குவது வர்த்தமானீச்சரம். முரு கன் என்னும் சிவனடியார் நித்தலும் அன்போடு பூமாலை சாத்தி வர்த்தமானீச்சரப் பெருமானை வழி பட்ட செய்தி தேவாரத்தால் அறியப்படுகின்றது.

"மூசுவண் டறைகொன்றை முருகன்
முப்போதும் செய்முடிமேல்
வாசமா மலருடையார் வர்த்தமானீச் சரத்தாரே"

என்று திருஞானசம்பந்தர் முருக நாயனரது தொண் டின் திறத்தினைக் குறித்தருளினர்.

இன்னும், பழமையான சில ஈச்சுரங்களின் பெருமையைக் கல் வெட்டுக்களால் அறியலாகும். அவற்றுள் சில இப்பொழுது ஊர்ப் பெயர்களாகவும் வழங்கி வருகின்றன.

திருமுனைப்பாடி என முன்னாளில் பெயர் பெற்றிருந்த நன்னாட்டில் தேவாரம் பாடிய இருவர் பிறந்தருளினர்.

"அறந்தரு நாவுக்கரசும் ஆலால சுந்தரரும்
பிறந்தருள உளதானால் நம்மளவோ பேருலகில்
சிறந்ததிரு முனைப்பாடித் திறம்பாடும் சீர்ப்பாடு"

என்னும் சேக்கிழார் திருவாக்கால் திருநாவுக்கரசரையும் சுந்தரமூர்த்தியையும் ஈன்ற பெருமை அந்நாட்டுக்குரியதென்பது இனிது விளங்கும். திருவெண்ணெய் நல்லூரில் தன்னை ஆட்கொண்ட இறைவனது கருணைத் திறத்தினை வியந்து திருநாவலூரிலே பாடினார் சுந்தரர்.

தொண்டீச்சுரம்

"நாதனுக்கூர் நமக்கூர் நரசிங்க முனையரையன்
ஆதரித்து ஈசனுக்கு ஆட்செயும்ஊர் அணிநாவலூர்"

என்னும் ஆர்வ மொழிகள் அவர் திருவாக்கிலே பிறந்தன. இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த திருநாவலூரில் ஈசனார் கோயில் கொண்ட ஈச்சுரங்கள் சாசனத்திற் குறிக்கப் பெற்றுள்ளன. தொண்டீச்சுரம் என்பது ஒரு திருக்கோயிலின் பெயர். அகத்தீச்சுரம் என்பது மற்றொரு திருக்கோயில்.[23]

தொண்டைமண்டலத்துப் புலியூர்க் கோட்டத்துக் கோட்டூர் நாட்டில் வெளிச்சேரி என்னும் பழைமையான ஊர் உள்ளது. அவ்வூரில் உள்ள சிவாலயத்தின் பெயர் தண்டீச்சுரம் என்பது சாசனங்களால் அறியப்படுவதாகும். கண்டராதித்தன் முதலாய சோழ மன்னர்கள் காலத்தில் தண்டீச்சுரம் சிறப்புற்று விளங்கிற்று.[24]

தண்டீச்சுரம்

தென்னார்க்காட்டு நெல்லிக்குப்பத்துக்கு வடமேற்கே திருக்கண்டீச்சுரம் என்னும் ஊர் உண்டு. அங்கமைந்த திருக்கோயில் மிகப் பழமையான தென்பது சாசனங்களால் விளங்குவதாகும். அக்கோயிலின் பெயரே ஊர்ப் பெயராயிற்றென்று தோன்றுகின்றது.[25]

கண்டீச்சுரம்

திருச்சி நாட்டில் பச்சை மலைக்கும் கொல்லிமலைக்கும் இடையே பாங்குற அமைந்த ஊர் வாலீச்சுரம் என வழங்குகின்றது.[26] பெரம்பலூர் என்னும் பெரும்புலியூர் வட்டத்திலுள்ள வாலிகண்டபுரத்திலும் வாலீச்சுரம் என்ற சிவாலயம் உண்டு.

வாலீச்சுரம்

தொண்டைநாட்டுத் தென்னேரி என்னும் திரையனேரியில் அமைந்த ஆலயத்தின் பெயர் அனந்தீச்சரம்.[27] வட ஆர்க்காட்டில் உள்ள பாதூர் என்னும் வாதலூரில் மற்றொரு அனந்தீச்சுரம் விளங்கிற்று.[28]

அனந்தீச்சுரம்

திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தில் மயிண்டீச்சுரம் எனக் குறிக்கப்பெற்ற தலம் சேலம் நாட்டுத் தருமபுரி வட்டத்திலுள்ள அதமன் கோட்டைச் சிவாலயமாகும். அங்குள்ள சோமேசுரர் கோயிற் சாசனத்தில் மயிந்தீசுரமுடையார் என்று அவ்விறைவன் குறிக்கப்படுதலால் இவ்வுண்மை விளங்குகின்றது.[29]

மயிண்டீச்சுரம்

காமரசவல்லி என்னும் ஊரில் அமைந்துள்ள பழமையான சிவாலயம் கார்க்கோடகேச்சுரம்

கார்க்கோடீச்சரம்

என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. ஆதியில் அவ்வூர் திருநல்லூர் என வழங்கிற்றென்பது கல்வெட்டால் அறியப்படும். பிற்காலத்தில் அது காமரவல்லி சதுர்வேதி மங்கலம் என்னும் பெயரை எய்திற்று. "விறைக் கூற்றத்துப் பிரமதேயமாகிய காமரவல்லி சதுர்வேதி மங்கலத்தில் திருநல்லூரிலுள்ள கார்க்கோடீச்சரம்" என்பது சாசனம்.[30] நாளடைவில் நல்லூர் என்னும் பெயர் மறைந்து காமரவல்லி என்பதே ஊரின் பெயர் ஆயிற்று. பாடல் பெற்ற திருப்பழுவூருக்குப் பன்னிரண்டு மைல் தூரத்தில் இப்போது காமரசவல்லியாக விளங்குவது இவ்வூர்.

அடிக்குறிப்பு

1. "பகவனே ஈசன், மாயோன், பங்கயன், சினனே
புத்தன்" — சூடாமணி நிகண்டு.

2. 180 of 1911.

(3. அம்பர் மாகாளம் தஞ்சைநாட்டு நன்னில வட்டத்திலும், இரும்பை மாகாளம் தென்னார்க்காட்டுத் திண்டிவன வட்டத்திலும் உள்ளன.)

4. திருத்தொண்டர் புராண வரலாறு, 19.

5. 82 of 1911.

6. கோடீச்சுரக் கோவை நூன்முகம், ப. 14 - சிவக்கொழுந்து தேசிகர் பிரபந்தங்கள்.

7. 143 of 1900.

8. 141 of 1900.

9. திருக்கோழீச்சுரத்திற்கு ஒரு தலைவன் நித்திய பூசைச் செலவுக்காத் திட்டம் வகுத்து, அதற்காக நாலாயிரத்து இருநூறு குழி நிலம் நன்கொடையாக விட்ட செய்தி இச்சாசனத்தில் விரித்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. 541 of 1906.

10. M. E. R. 1930—31.

11. திருவாரூர்ப் புராணம் - ஆடகேச்சரச் சருக்கம் 7.

12. T. A. S. Vo I. p. 243-44. தஞ்சை நாட்டில் பாடல் பெற்ற அகத்தியன் பள்ளியில் உள்ள திருக்கோயிலின் பெயரும் அகத்தீச்சுரம் ஆகும்.

13. 58 of 1908.

14. 189 of 1906.

15. 193 of 1906.

16. 735 of 1905.

17. கந்தபுராணம் கயமுகன் உற்பத்திப் படலம், 264.

18. South Indian Shrines by P. V. Jagadisa p. 321.

19. S. I. I. vo IV. p,337.
20. 466 of 1911.
21. முதல் இராசராச சோழன் (உலகநாத பிள்ளை) 35.
22. திருவிளையாடல் - அருச்சனை, 20.
23. 335 of 1903 ; 325 of 1903.
24. 306 of 1911.
25. I. M. P. South Arcot, 242 - 65.
26. Trichinopoly Gazetter vo I. p. 291.
27. 224 of 1922.
28, 413 of 1922.
29. ஆராய்ச்சித் தொகுதி, மு. ரா. 296.
30. 64 of 1914.

அரசரும் ஈச்சுரமும்

தமிழ் அரசர் பலர் தம் பெயரை ஆலயங்களோடு இணைத்து அழியாப் பதம் பெற ஆசைப்பட்டார்கள். அன்னார் எடுத்த திருக்கோயில்கள் பெரும்பாலும் ஈச்சுரம் என்று பெயர் பெற்றன. தேவார காலத்திற்கு முன்னமே இப் பழக்கம் எழுந்ததாகத் தெரிகின்றது. எனினும், பிற்காலத்தில் எழுந்த ஈச்சுரங்கள் மிகப் பலவாகும்.

பல்லவனீச்சுரம்

பல்லவ குல மன்னர் பல சிவாலயம் கட்டினர். சோழ நாட்டின் துறைமுக நகரமாகிய காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் பல்லவனீச்சுரம் என்னும் திருக்கோயில் விளங்கிற்று. அதனைத் திருஞானசம்பந்தர் பாடியருளினார். பல்லவ மன்னன் ஒருவனால் அக்கோயில் எடுக்கப்பட்டதென்பது வெளிப்படை.

குணதரவீச்சுரம்

குணதரன் என்னும் விருதுப் பெயர் கொண்ட மகேந்திரவர்மன் திருநாவுக்கரசரால் சிவநெறியிலே சேர்க்கப்பட்ட பல்லவ மன்னன். அக்காலத்தில் சமணர்கள் சிறந்து வாழ்ந்த பாடலிபுத்திரம் என்ற ஊரில் அவர்க்குரிய பாழிகளும் பள்ளிகளும் இருந்தன. சமண மதத்தை விட்டுச் சைவ மதத்தைச் சார்ந்த அம்மன்னன் அங்கிருந்த பாழிகளையும் பள்ளிகளையும் இடித்து, திருவதிகை நகரில் சிவபெருமானுக்கு ஒரு கோயில் எடுத்து அதற்குக் குணதர ஈச்சுரம் என்னும் பெயர் கொடுத்தான்.[1] இன்னும் வட ஆர்க்காட்டுச் சீய மங்கலத்தில் மகேந்திரவர்மன் குடைந்தெடுத்த

குகைக் கோயில் பல்லவேச்சுரம் என்னும் பெயர் பெற்றது.[2]

இராஜ சிம்மன் என்ற பல்லவ மன்னன் சிவனடி போற்றிய சீலன். காஞ்சிபுரத்தில் கயிலாச நாதர் கோயில் கட்டியவன் இவனே. அக்கோயில் ராஜசிம் மேச்சுரம் என்று சாசனத்திற் குறிக் கப்படுகின்றது.[3] தொண்டை நாட்டுத் திருத்தொண்டருள் ஒருவராகிய பூசலார் ஈசனுர்க்கு மனக் கோயில் கட்டியபொழுது இராஜ சிம்மன் அவர்க்குக் கற்கோயில் கட்டினுன் என்பர்.

ராஜசிம்மேச்சுரம்

"காடவர் கோன் கச்சிக் கற்றளி எடுத்து முற்ற
மாடெலாம் சிவனுக்காகப் பெருஞ் செல்வம்
வகுத்தல் செய்வான்"

என்று திருத்தொண்டர் புராணம் கூறும் கற்றளி இதுவே போலும்.

மகாபலிபுரம் என்னும் மாமல்லபுரம் தேவாரத் திற் குறிக்கப்படவில்லையெனினும் அங்குச் சிவாலயங் கள் கடற்கரையில் உண்டு என்பது திருமங்கை யாழ் வார் திருப்பாசுரத்தால் தெரிகின்றது.

"பிணங்களிடு காடதனுள் நடமாடு பிஞ்ஞகனேடு
இணங்குதிருச் சக்கரத்தெம் பெருமானுர்க்
கிடம்விசும்பில்
கணங்கள் இயங் கும்மல்லைக் கடல்மல்லைத் தலசயனம்"

என்னும் பாட்டால் தலசயனம் என்ற திருமால் கோயிலுக்கு அருகே சிவன் கோயில் உள்ளதென்பது தெள்ளிதின் விளங்கும். மாமல்லபுரத்தில் பல்லவ

மன்னனால் கட்டப்பட்டிருந்த இரண்டு சிவாலயங்கள் சாசனத்திற் குறிக்கப்படுகின்றன.

பல்லவேச்சுரம் அவற்றுடன் பள்ளி கொண்டார் கோவிலையும் சேர்த்துச் சாசனம் கூறுதலால், மூன்று கோவில்களும் ஒன்றையொன்று அடுத்திருந்த பான்மை அறியப்படும்.[4] அவற்றுள் ராஜ சிம்ம பல்லவேச்சுரம் என்னும் சிவாலயம் இராஜசிம்மனால் எடுக்கப்பட்டதாகும். எனவே, காஞ்சிபுரத்தில் இராஜசிம்மேச்சுரம் என்னும் கைலாசநாதர் கோயில் கட்டிய பல்லவனே மாமல்லபுரத்தில் பல்லவேச்சுரமும் கட்டினான் என்று தெரிகின்றது. மல்லையில் உள்ள மற்றொரு சிவாலயம் க்ஷத்திரிய சிம்ம பல்ல வேச்சுரம் என்ற பெயரால் குறிக்கப்படுகின்றது. இராஜ சிம்மனுக்கு க்ஷத்திரிய சிகாமணி யென்னும் விருதுப் பெயர் இருந்ததாகத் தெரிகின்றமையால் இக்கோவிலும் அவனே உண்டாக்கினான் என்பர்.[5]

பரமேச்சுரப் பல்லவன் காஞ்சிபுரத்திற்கு அண்மையிலுள்ள கூரம் என்னும் ஊரில் தன் பெயரால் ஒரு சிவாலயம் கட்டி அதற்குப் பரமேஸ்வர மங்கலத்தைத் தானமாக வழங்கிய செய்தி கூரத்துச் செப்பேடுகளிற் கூறப்படுகின்றது.

ஈச்சுரம் பாண்டி நாட்டிலும் பல ஈச்சுரங்கள் இருந்தன. மதுரையைச் சூழ்ந்திருந்த தலங்களுள் ஒன்று பஞ்சவனீச்சுரம் என்னும் பெயர் பெற்றிருந்த தென்பது கல்லாடத்தால் அறியப்படும்.[6]

பாண்டீச்சுரம் பாண்டி நாட்டு ஆழ்வான்கோயில் என்னும் ஊரில் திருப்பாண்டீச்சுரம் அமைந்திருந்த தென்று பழனி வட்டத்திலுள்ள பெரிய கோட்டைச் சாசனம் கூறுகின்றது.[7]

சோழீச்சுரம்

குறுநில மன்னராகிய முத்தரசர் இடமிருந்து தஞ்சை நகரைக் கைப்பற்றி அரசாண்ட விசயாலய சோழன் பெயரால் அமைந்த கற்கோயில் புதுக்கோட்டையைச் சார்ந்த நாரத்தா மலையில் உள்ள தென்பர். விசயாலய சோழீச்சுரம் என்பது அதன் பெயர்.[8]

திரு நல்லம் என்பது தேவாரப் பாடல் பெற்ற நகரம்.

“ நல்லம் நல்லம் எனும்பெயர் நாவினால்
சொல்ல வல்லவர் தூநெறி சேர்வரே.”

ஆதித்தேச்சுரம்

என்ற திருப்பாட்டுப் பெற்றது அப்பதி. திருநல்லச் சடையார்க்குச் செம்பியன் மாதேவி கற்கோயில் கட்டினாள் என்றும், அக்கோயிலுக்குத் தன் கணவனாகிய கண்டராதித்தர் பெயரை அமைத்தார் என்றும் கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது.[9] இங்ஙனம் அவர் பெயரால் அமைந்த திருக்கோயில் ஆதித்தேச்சுரம் என வழங்கலாயிற் றென்பர். அங்குள்ள ஈசன் திருவடியைத் தொழுகின்ற பான்மையில் கண்டராதித்தர் வடிவம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.[10]

இராஜராஜேச்சுரம்

தஞ்சை நகரத்தின் நல்லணியாகத் திகழும் பெரிய கோவில் இராஜராஜன் என்னும் பெருநில மன்னனது சீர்மைக்கு ஒரு சிறந்த சான்றாக நின்று நிலவுகின்றது. அத்திருப்பணியைச் சிறந்த ஆர்வத்தனாய்ச் செய்து முடித்தான் அம்மன்னன் என்பது சாசனங்களால் விளங்குகின்றது. இராஜராஜேச்சுரம் என்று

பெயர் பெற்ற அக்கோயில் தமிழ் நாட்டாரது பண்பாட்டை விளக்கும் கலைக் கோயிலாகவும் அமைந்துள்ளது. அங்கு இறைவன் திருவுருவத்தை நிறுவும்பொழுது உடனிருந்து உதவிய கருவூர்த் தேவர் பாடிய பாட்டு திருவிசைப்பா என வழங்குகின்றது. "இஞ்சிசூழ் தஞ்சை இராஜராஜேச்சுர"த்தின் ஏற்றமும் தோற்றமும் அப்பாட்டில் இனிது காட்டப்படுகின்றன. விண்ணளாவி நின்ற திருக்கோவிலில் கண்ணையும் கருத்தையும் கவரும் ஆடல் பாடல்கள் நிகழ்ந்தன என்பது

"மின்னெடும்புருவத் திளமயில் அனையார்
விலங்கல்செய் நாடகசாலை
இன்னடம்பயிலும் இஞ்சிசூழ்தஞ்சை
இராஜரா ஜேச்சுரத்திவர்க்கே."

என்னும் இசைப் பாவால் இனிது விளங்கும்.

தொண்டை நாட்டு மணவிற் கோட்டத்துப் புரிசை நாட்டில் ராஜராஜேச்சுரம் என்னும் சிவாலயம் ஒன்று எழுந்தது.[11] அக்கோயிற் சிறப்பினால் சிவபுரம் என்னும் பெயர் அவ்வூர்க்கு வழங்கலாயிற்று.

திருவிந்தனூர் நாட்டைச் சேர்ந்த குளத்தூரில் பெருமா நம்பி என்னும் பல்லவராயர் ஒரு சிவாலயம் கட்டி அதற்கு இராஜராஜேச்சுரம் என்று பெயரிட்டார். இப்போது அவர் பெயரால் வழங்கும் பல்லவராயன் பேட்டையில் உள்ள ஆலயம் அதுவே.[12]

கழிக்குடி யென்னும் மறுபெயருடைய கன்னியாகுமரியில் மற்றொரு ராஜராஜேச்சுரம் காணப்படுகின்றது. இப்பொழுது கிலமுற்றிருக்கும் குகை நாதர் கோவிலே பழைய ராஜராஜேச்சுரம் என்பர்.[13] புறத்

தாயநாட்டுக் குமரியில் அமைந்த இக்கோவில் நந்தா விளக்குக்காகச் சோழகுலவல்லி அளித்த நன்கொடை கல்வெட்டால் அறியப்படுகின்றது.[14] இராஜேந்திர சோழன் காலத்தில் கன்னியாகுமரி கங்கைகொண்ட சோழபுரம் என்னும் பெயர் பெற்றது.

தாராசுரம்

தாராசுரம் என்பது கும்பகோணத்திற்கு அண்மையிலுள்ள ஓர் ஊர். அங்குள்ள சிவன் கோவில் ராஜராஜேச்சுரம் என்று கல்வெட்டுக்களில் குறிக்கப் படுகின்றது. ராஜராஜ புரத்திலுள்ள ராஜராஜேச்சுரம் என்னும் சாசனத் தொடரால்[15] ராஜராஜ சோழனுக்கும் இவ்வூருக்கும் உள்ள தொடர்பு நன்கு விளங்குகின்றது. ராஜராஜேச்சுரம் என்பது நாளடைவில் ராராசுரம் ஆகக் குறுகிற்று[16]. ராராசுரம் தாராசுரமாகத் திரிந்தது. தாராசுரக் கோயிலின் கட்டுமானமும் தஞ்சைப் பெருங்கோயில் முறையில் அமைந்துள்ளது.

அரிஞ்சயேச்சுரம்

திருவல்லத்துக்கு வடக்கேயுள்ள மேற்பாடி என்னும் ஊரில் உள்ள ஒரு சிவாலயத்தின் பெயர் அரிஞ்சயேச்சுரம். முதற் பராந்தக சோழனது மகன் அரிஞ்சயன். அவன் நெடுநாள் முடிசூடி அரசாளவில்லை என்று தெரிகின்றது. பாண்டி நாட்டின் மீது படையெடுத்துச் சென்ற அம்மன்னன் போர்க் களத்தில் வீழ்ந்து பட்டான் என்று கருதுவர் பலர். பத்தாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் பாண்டி நாட்டை யாண்ட வீரபாண்டியன் 'சோழன் தலைகொண்டகோ வீரபாண்டியன்' என்று கல்வெட்டுக்களிற் குறிக்கப் படுதலால் அரிஞ்சயன் தலை கொண்டவன் அவனே

போலும். இவ்வாறு அகாலமரண மடைந்த அரிஞ்சயன் பெயரால் இராஜராஜசோழன் பள்ளிப்படையாகக் கட்டிய ஆலயம் அரிஞ்சயேச்சுரம் என்று வழங்கப்பெற்றது.[17] இக்காலத்தில் அக்கோயிலின் பெயர் சோழேச்சுரம் என்பதாகும்.

கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம்

இராஜேந்திர சோழனது விருதுப்பெயரால் அமைந்த நகரம் கங்கை கொண்ட சோழபுரம். அந்நகரில் அம்மன்னன் கட்டிய சிவன் கோவில் கங்கை கொண்ட சோழேச்சுரம் என்று பெயர் பெற்றது. அந்நாளில் ஆறு கோபுரங்களோடும் அழகிய மதில்களோடும் விளங்கிய அவ்வாலயம் இன்று மதில் இழந்து, மாண்பிழந்து நிற்கின்றது. ஆறு கோபுரங்களில் எஞ்சியுள்ளது ஒன்றே. ஒன்பது அடுக்குள்ள அக்கோபுரத்தின் உயரம் நூற்றெழுபது அடி என்பர். தஞ்சைப்பெருங்கோயிலைப் பாடிய கருவூர்த்தேவர் கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரத்தையும் பாடியுள்ளார்.

“பண்ணிநின் றுருகேன் பணிசெயேன் எனினும்
பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்தென்
கண்ணினின் றகலான் என்கொலோ கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே”

என்ற திருவிசைப்பாவால் அதன் பெருமை இனிது விளங்குகின்றது.

சோழேச்சுரம்

நாஞ்சில் நாட்டில் உள்ள கோட்டாறு என்னும் நகரைக் குலோத்துங்க சோழன் வென்று கைக்கொண்ட பின்னர், அங்கு ஒரு பக்கத்தில் சிவன்கோவில் கட்டுவித்து அதற்கு இராசேந்திர சோழேச்சுரம்

என்று பெயரிட்டான். அத்திருக் கோயிலைச் சூழ்ந்த இடம் சோழபுரம் என்னும் பெயர் பெற்றது. இக் காலத்தில் நாகர் கோயிலின் ஒரு பகுதி சோழபுர மென்றும், அங்குள்ள கோவில் சோழேச்சுரம் என்றும் சொல்லப்படுகின்றன.[18]

இந்நாளில் வேப்பத்தூர் (தஞ்சைநாடு) என வழங்கும் திருந்துதேவன்குடியில் கங்கைகொண்ட சோழேச்சுரம் என்ற சிவாலயம் இருந்ததாகத் தெரி கின்றது.[19] முதற் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் திருச்சி நாட்டிலுள்ள மேலப்பழுவூரில் இருந்த பழை மையான செங்கற் கோவில் புதுப்பிக்கப்பெற்றுக் குலோத்துங்க சோழேச்சுரம் என்னும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது.[20]

அடிக் குறிப்பு

1. திருநாவுக்கரசர் புராணம், **146.**
2. Pallavas, p. 171.
3. S. I. I. vo I. p. 13.
4. 3 of 1887.
5. ஆழ்வார்கள் காலநிலை, **137.**
6. " வெள்ளி யம்பலம் நள்ளா றிந்திரை
   பஞ்சவ னீச்சரம் அஞ்செழுத் தமைந்த
   சென்னி மாபுரம் சேரன் திருத்தளி "—கல்லாடம் **61.**
7. 468 of 1907.
8. முதல் இராச ராச சோழன் (T. V. உலகநாத பிள்ளை) **11**
9. 450 of 1908.
10. S. I. I. vo III, 396.
11. 18 of 1896.
12. A. R. E. 1923-24, p. 103.
13. T. A. S. vo I, p. 161.
14. சோழகுலவல்லி என்பவள் இராஜேந்திர சோழனுக்குத் திருவமுது சமைத்திட்டவள் என்பதும், அவள் புலியூர் நாட்டுப் பாலையூர் திட்டையைச் சேர்ந்தவள் என்பதும் சாசனத்தால் விளங்குகின்றன. T. A. S. vo, I p. 61.
15. 21 of 1908 கும்பகோணத்துக் கும்பேசுரர் கோயிலுக்குப் பத்து மைல் சுற்றளவுக்குட்பட்ட பதினெட்டுப் பெரிய கோயில்களுள் ஒன்று தாராசுரம்.
16. 23 of 1908.
17. S. I. I. vo III, Nos. 15, 16, 17.
18. S. I. I. vo III, p. 159.
19. 51 of 1910.
20. 393 of 1914.

திருமேனியும் தலமும்

திருவிற்கோலம்

தொண்டை நாட்டுத் தலங்களுள் ஒன்று திருவிற்கோலம். அங்குள்ள ஈசன் கோயில் திரிபுராந்தகம் எனப்படும். திரிபுரங்களில் இருந்து தீங்கிழைத்த அவுணரை அழிக்கத் திருவுளங்கொண்ட இறைவன் வில்லெடுத்த கோலம் அங்கு விளங்குதலால் விற்கோலம் என்ற பெயர் அதற்கு அமைந்த தென்பர். "திரிதரு புரம் எரிசெய்த சேவகன் உறை விடம் திருவிற்கோலமே" என்று தேவாரமும் இக் கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றது. எனவே, ஈசனது திருமேனியின் கோலத்தைக் குறித்த சொல், நாளடைவில் அவர் உறையும் கோயிலுக்கும் பெயராயிற்றென்பது விளங்கும். இத்தகைய விற்கோலம் கூகம் என்னும் ஊரில் காட்சியளித்தது.

"கோடல் வெண் பிறையனைக் கூகம் மேவிய
சேடன் செழுமதில் திருவிற் கோலத்தை"

என்று திருஞான சம்பந்தர் பாடுதலால், கூகம் என்பது ஊரின் பெயரென்றும், திருவிற்கோலம் அங்குள்ள ஆலயத்தின் பெயரென்றும் அறியலாகும். இக்காலத்தில் கூவம் என்பது அத்தலத்தின் பெயராக வழங்குகின்றது.

திருமேனிநாத புரம்

தஞ்சை நாட்டுப் பட்டுக்கோட்டை வட்டத்தில் திரு ஆவணம் என்று வழங்கிய தலமொன்று உண்டு. அங்கு எழுந்தருளிய ஈசன் திருமேனி நாதர் என்னும் திரு நாமம் பெற்றார். இப்பொழுது அப்பெருமான்

பெயரால் திருமேனி நாதபுரம் என்று அவ்வூர் அழைக்கப் பெறுகின்றது.[1]

ஆப்பனூர் மதுரைக்கு அருகே வைகை யாற்றங்கரையில் ஒரு ஆப்பிலே தோன்றிய ஈசன் ஆப்பன் என்று பெயர் பெற்றார் அவர் அமர்ந்த இடம் ஆப்பனூர் ஆயிற்று. அப்பதியைப் பாடினார் திருஞானசம்பந்தர். இப்பொழுது ஆப்பனூர் திருவாப்புடையார் கோயில் என்று குறிக்கப்படுகின்றது.

கன்றாப்பூர் சோழ நாட்டில் கன்று கட்டிய ஓர் முளையினின்றும் இறைவன் வெளிப்பட்டமையால் கன்றாப்பூர் என்னும் பெயர் அவ்வூருக்கு அமைந்த தென்பர்.

"கவராதே தொழும் அடியார் நெஞ்சினுள்ளே
கன்றாப்பூர் நடுதறியைக் காணலாமே"

என்னும் தேவாரத்தால் நடுதறி என்பது அங்கு கோயில்கொண்ட ஈசன் திருநாமம் என்று தெரிகின்றது. இவ்வூர் இப்பொழுது கண்ணாப்பூர் என வழங்கும்.[2]

கானூர் கானகத்தில் அமைந்த கானூர் என்ற ஊரில் செழுஞ்சோலையினிடையே முளைத்தெழுந்த இறைவன் திருவுருவத்தைக் கானூர் முளை யென்று போற்றினார் திருநாவுக்கரசர். "காமற் காய்ந்தவன், கானூர் முளைத்தவன்" என்பது அவர் திருவாக்கு. இப்பொழுது அங்கு ஊரில்லை. கோயில் மட்டும் உள்ளது.[3]

பெருமுளை

காஞூர் முளைபோல் எழுந்த மற்றொரு கோயில் மாயவர வட்டத்தில் உள்ளது. அங்கு முளைத்த மூர்த்தியைப் பெருமுளை என்று அழைத்தனர். அப்பெயரே ஊர்ப்பெயரும் ஆயிற்று. இப்போது பெருமுளை என்னும் ஊரில் உள்ள சிவாலயம் சுயம்புநாதர் கோவில் என வழங்குகின்றது.[4]

இறைவனுடைய திருநாமமே ஊர்ப்பெயராதலும் உண்டு. கொங்கு நாட்டில் இன்று அவிநாசியென்று வழங்கும் ஊரின் பழம்பெயர் தேவாரத்தால் விளங்கும். அங்கு முதலைவாயினின்றும் ஒரு பாலனை மீட்பதற்காகச் சுந்தரர் பாடிய திருப்பாசுரத்தில்

"புரைக்காடு சோலைப் புக்கொளியூர் அவிநாசியே
கரைக்கால் முதலையைப் பிள்ளைதரச் சொல்லு
காலனையே"

அவிநாசி

என்று வேண்டுதலால் புக்கொளியூர் என்பது அவ்வூரின் பெயர் என்பதும், அவிநாசியென்பது ஆண்டவன் திருநாமம் என்பதும் தெளிவாகத் தெரிகின்றன.[5] நாளடைவில் ஊர்ப்பெயர் வழக்காறிழந்து விட்டது. அவிநாசி யென்பது ஊர்ப்பெயராயிற்று.

திருக்கோளிலி

இவ்வாறே, திருவாரூருக்குத் தென்கிழக்கில் அமைந்த திருக்கோளிலி என்ற ஊரின் பெயரும் இறைவன் பெயராகவே தோற்றுகின்றது. கேடு ஒன்றுமில்லாத பரம்பொருளைக் கோளிலி என்னும் சொல் குறிப்பதாகும். அவிநாசி யென்ற வடசொல்லுக்கும், கோளிலி யென்ற தமிழ்ச் சொல்லுக்கும்

பொருள் ஒன்றே. இந்நாளில் திருக்கோளிலி என்பது திருக்குவளை யெனச் சிதைந்து வழங்குகின்றது.

ஒக்கணுபுரம் வட வார்க்காட்டு வேலூர் வட்டத்தில் ஒக்கணுபுரம் என்றும், வக்கணுபுரம் என்றும் வழங்கும் ஊர் ஒன்று உள்ளது. சாசனத்தின் வாயிலாக ஆராயும் பொழுது அவ்வூர்ப் பெயரின் வரலாறு விளங்குகின்றது. அங்குளள திருக்கோயிலில் அமர்ந்த ஈசன் ஒக்க நின்றான் என்னும் திருநாமம் பெற்றுள்ளார். அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நிறைந்து நிற்கும் பரம் பொருளை ஒக்க நின்றான் என்ற சொல் உணர்த்தும்.[6] ஒக்க நின்றானை யுடைய ஊர் ஒக்க நின்றான் புரம் என்று பெயர் பெற்றது. அதுவே ஒக்கணுபுரம் என மருவிற்று.

தான்தோன்றீச்சரம் இராமநாதபுரம் என்னும் சேதுநாட்டில் சிவபுரி என்ற ஊர் உள்ளது. சுயம்பு வடிவத்தில் சிவன் அங்கு வெளிப்பட்டமையால் சிவபுரி என்னும் பெயர் அதற்கு அமைந்த தென்பர். அவ்வூரில் உள்ள பழமையான சிவாலயம் தான்தோன்றீச்சுரம் என்று சாசனங்களிற் குறிக்கப்படுகின்றது.[7]

பழைய கொங்கு நாட்டுப் பேரூர்களில் ஒன்று நம்பி பேரூர் ஆகும்.[8] இப்பொழுது அதன் பெயர் நம்பியூர் என மருவியுள்ளது. அங்குள்ள சிவாலயத்தின் பெயர் தான்தோன்றீச்சுரம்[9]. எனவே, அப்பதியிலும் ஈசன் சுயம்பு வடிவத்தில் வெளிப்பட்டான் என்பது விளங்குகின்றது.

அடிக் குறிப்பு

1. M. E. R. 1930-31

2. இது நாகபட்டின வட்டத்தில் உள்ளது.

3. திருக்கோயிலும் மண்ணுள் மூழ்கிமறைந்திருந்ததென்றும், நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு பெரியார் முயற்சியால் அது தோண்டி யெடுக்கப்பட்டதென்றும் கூறுவர். திருக்கானூரைச் "சோலைக் கானூர்" என்று ஐந்து பாசுரத்திற் பாடிய திருஞான சம்பந்தர் கடைசிப் பாட்டில் "கழுது துஞ்சும் கங்குலாடும் கானூர்" என்று கூறுதல் காண்க.

4. M. E. R. 1917 , 212

5. விநாசம் இல்லாத பொருள் (அழிவில்லாத பொருள்) அவிநாசி எனப்படும்.

6. S. I. I. vo I p. 92

7. 35 of 1929

8. நம்பியூர் .கோயம்புத்தூர் நாட்டுக் கோபிசெட்டிப் பாளைய வட்டத்தில் உள்ளது.

9. I. M. P. Coimbotore, 278-283.

இறையவரும் உறைவிடமும்

இரு சுடர்

இந்நிலவுலகிற்கு ஒளி தரும் சூரியனையும் சந்திரனையும் நெடுங்காலமாகத் தமிழகம் போற்றி வருகின்றது. சிலப்பதிகாரம் மங்கல வாழ்த்துரைக்குமிடத்து ஞாயிறு திங்கள் என்னும் இரு சுடர்களையும் போற்றி மேற் செல்கின்றது.[1]

பரிதி நியமம்

தேவாரத்தில் பரிதி நியமம் என்ற கோயில் பாடல் பெற்றுள்ளது. நியமம் என்பது கோயில்.[2] எனவே பரிதி நியமம் சூரியன் கோயில் ஆகும்.[3] பிற்காலத்தில் பரிதியப்பர் என்னும் பெயர் அக்கோயிற் பெருமானுக்கு அமைந்தது. அது பருத்தியப்பர் கோயில் என மருவி இப்பொழுது பருத்திச் செடியோடு தொடர் புறுத்தப் படுகின்றது.

சூரியனர் கோயில்

இன்னும் திருவிடைமருதூருக்கு அருகே சூரியன் கோவில் ஒன்று உள்ளது. அது முதற் குலோத்துங்க சோழனாற் கட்டப்பட்டதென்று சாசனம் கூறும். மூலஸ்தானத்தில் சூரியன் வடிவம் காணப்படுகின்றது. மற்றைய கிரகங்களும் தனித் தனி இடம் பெற்றுள்ளன. இக்கோயிலையுடைய ஊரும் சூரியனார் கோயில் என்று வழங்கும்.[4]

சந்திரனைக் குறிக்கும் பழந் தமிழ்ச் சொல் திங்கள் என்பதாகும். சோழ நாட்டில் திருவையாற்றுக்கருகே திங்களூர் என்ற ஊர் உண்டு. அவ்வூரில் அப்

திங்களூர்

பூதி யடிகள் என்ற திருத்தொண்டர் தோன்றி அறம் வளர்த்த வரலாறு பெரிய புராணத்தில் விளக்கப்படுகின்றது.[5] கோவை வட்டத்தில் மற்றொரு திங்களூர் உள்ளது. இவ்வூர்கள் இரண்டும் சந்திரனோடு தொடர்புடையன போலும்.

இரு சேய்கள்

ஈசனருளாலே தோன்றிய விநாயகரும் முருகனும் தமிழ் நாடெங்கும் வணங்கப் பெறுவர். ஒவ்வொரு சிவாலயத்திலும் அவ்விருவருக்கும் தனித் தனி இடமுண்டு. கோயில் இல்லாத சிற்றூர்களிலும் பிள்ளையார் என்னும் விநாயகர் ஆற்றுத்துறை, குளக்கரை, அரச மரம் முதலிய இடங்களில் அமைந்திருப்பர். அப்பெருமானுக்குரிய பல பெயர்களுள் பிள்ளையார், கணபதி என்ற இரண்டும் ஊர்ப் பெயர்களில் பெரும்பாலும் அமைந்திருக்கக் காணலாம்.[6]

பிள்ளையார்

பாண்டிநாட்டில் குன்னக்குடிக்கு அருகேயுள்ளது பிள்ளையார்பட்டி என்னும் ஊர்.[7] முற்காலத்தில் அது மருந்தங்குடி என்று வழங்கியதாகத் தெரிகின்றது. அங்குப் பழைமையான குகைக் கோயில் ஒன்றுண்டு. அச்சிவாலயத்தின் ஒரு சார் உள்ள பாறையில் பிள்ளையார் வடிவம் அமைக்கப்பட்டது. நாளடைவில் கற்பகப் பிள்ளையார் என்னும் பெயர் வாய்ந்த பெருமான் வரதமுடைய மூர்த்தியாக வணங்கப்பட்டார். அவர் பெயரே ஊருக்கும் அமைவதாயிற்று.[8]

பிள்ளையார்பட்டி

இன்னும், நெல்லை நாட்டிலுள்ள பிள்ளையார்குளமும், சேலம் நாட்டிலுள்ள கணபதிநல்லூரும், வட ஆர்க்காட்டிலுள்ள கணபதிமடுவும், தஞ்சை மாநகரத்தில் புதிதாகத் தோன்றியுள்ள கணபதி நகரமும் விநாயகர் பெயர் தாங்கி நிலவும் ஊர்களாகும்.

முருகன்

முருகன் வழிபாடு இந்நாட்டில் தொன்று தொட்டு நிகழ்வதாகும், தொல்காப்பியத்தில் குறிஞ்சி நிலம் அவர்க்குரியதாகக் கூறப்படுகின்றது. முருகன், கந்தன், குமரன், சேயோன் முதலிய பல பெயர்களால் தமிழகம் அப்பெருமானைப் போற்றும்.

திருமுருகன்பூண்டி

கொங்கு நாட்டில் திருமுருகன்பூண்டி என்பது தேவாரப் பாமாலை பெற்ற பழம்பதி. முருகன் பெயர் தாங்கிய அவ்வூரில் ஆறலைக்கும் வடுக வேடர் பலர் இருந்தனர் என்று தேவாரம் கூறும்.[9] அப்பூண்டியிலுள்ள முருகனை அருணகிரி நாதர் பாடியுள்ளார்.

சேய்நல்லூர்

சோழ நாட்டில் மண்ணியாற்றின் தென்கரையில் விளங்கும் சேய்நல்லூர் சீர்மை வாய்ந்த சிவப்பதிகளுள் ஒன்று. அசுரனாகிய சூரனை வென்றழிக்கப் போந்த முருகப்பெருமான் மண்ணியாற்றங்கரையிலே தங்கி ஈசனார்க்குப் பூசனை இயற்றிய காரணத்தால் அவ்விடம் சேய் நல்லூர் என்று பெயர் பெற்றதென்பர்.[10] அறுபத்து மூன்று சிவனடியார்களுள் சிறப்பாக ஆலயங்களில் வழிபடப்படுகின்ற சண்டேசுரர் பிறந்த ஊர் இந்த ஊரே யாகும். இதனைப் பாடியுள்ளார் திருஞான சம்பந்தர். திருச் சேய்நல்லூர்

என்னும் பெயர் இப்பொழுது திருச்செங்கனூர் என மருவி வழங்குகின்றது.

வட வார்க்காட்டிலுள்ள சேனூர் முருகனோடு தொடர்புடையதாகத் தோற்றுகின்றது. முன்னாளில் அவ்வூர் சேய்நல்லூர் என வழங்கிற்று.[11] அப்பெயரே சேனூர் என்று மருவியுள்ளது.

தமிழகத்தில் முருகவேள் காட்சிதரும் பழம்பதிகளை இளங்கோவடிகள் சிலப்பதிகாரத்தில் எடுத்துரைத்தார்.

"சீர்கெழு செந்திலும் செங்கோடும் வெண்குன்றும்
ஏரகமும் நீங்கா இறைவன்"

என்பது அவர் பாட்டு. தென்பாண்டி நாட்டில் கடற்கரைக் கோயிலாக விளங்குவது செந்திலம்பதி. நீலத்திரைக் கடல் ஓரத்திலே நின்று நிலவும் செந்தில் மா நகர்க் கந்தன் கோவில் திருச்சீர் அலைவாய் என்று நக்கீர தேவரால் திருமுருகாற்றுப் படையில் பாடப்பெற்றுள்ளது. இளங்கோ வடிகள் கூறியவாறே நக்கீரரும் செந்திற்பதியில் வீற்றிருக்கும் அலைவாய்க் கோயிலை

திருச்செந்தில்

"உலகம் புகழ்ந்த ஓங்குயர் விழுச்சீர் அலைவாய்"

என நிறைந்த மொழிகளால் போற்றினர். கடல் சூழ்ந்த வீரமகேந்திரத்தில் அரசுபுரிந்த சூரன் என்னும் அசுரனை வென்று அறத்தை நிலை நிறுத்தக் கருதிய முருகவேள் செந்திற்பதியைப் படைவீடாகக் கொண்டார் என்று கந்தபுராணம் கூறும்.[12] எனவே, முருகப் பெருமானை வெற்றி வீரனாகக்கண்ட செந்தில் மா நகரம் உலகம் புகழும் ஓங்குயர் சீர்மை பெற்று விளங்குவதாயிற்று.

திருச்செங்கோடு

சேலம் நாட்டிலுள்ள செங்கோடு என்னும் மலையும் முருகன் விரும்பியுறையும் பழம் பதிகளுள் ஒன்று என்பதை முன்னமே கண்டோம். அம்மலை யடிவாரத்தில் அமைந்த ஊர் செங்குன்றூர் என்று தேவாரத்தில் பாடப்பெற்றுள்ளது. "குன்றன்ன மாளிகை சூழ் கொடி மாடச் செங்குன்றூர்" என்று திருஞான சம்பந்தர் இப்பதியின் சீர்மையை எடுத்துரைத்தார். அழகிய கொடிகளையுடைய நெடு மாடங்களை அவ்வூரிற் கண்களிப்பக் கண்ட காழிக் கவிஞர் கொடி மாடங்களை ஊரோடு இணைத்துப் பாடினார் போலும். செங்குன்றில் உள்ள சிகரம் செங்கோடு என்னும் பேர் பெற்றது.

வெண்குன்று

கொங்கு நாட்டில் பவானி நதியும் சிந்தாமணி யாறும் கலந்து கூடுமிடத்தில் தவளகிரி என்னும் மலையொன்று உண்டு. அங்கு முருகன் கோயில் கொண்டு விளங்கினான் என்பது சாசனத்தால் அறியப்படும்.[13] வெண்கோடு என்ற தமிழ்ச்சொல்லுக்கு நேரான வடமொழிப் பதம் தவளகிரி யாதலால் இளங்கோவடிகள் குறித்த முருகப்பதி அதுவாயிருத்தல் கூடும்.

திரு ஏரகம்

கும்பகோணத்திற்கு மேற்கேயுள்ள சுவாமி மலையே திரு ஏரகம் என்பர். அங்கு கோயில் கொண்டுள்ள முருகன் சுவாமிநாதன் என்னும் பெயருடையார். மூல மந்திரமாகிய பிரணவத்தின் உட்பொருளை ஈசனார் மனங்குளிர எடுத்துரைத்த காரணத்தால் சிவ குரு என்றும், சுவாமிநாதன் என்றும் முருகன் பெயர்

பெற்றூர் என்பர். சுவாமி நாதனுக்குரிய மலை சுவாமி மலை என்று அழைக்கப்படுகின்றது.

முருகவேளுக்குரிய படைவீடுகளுள் ஒன்றாகிய பழனிமலையும் பழம் பெருமை வாய்ந்ததாகும். ஆதியில் அது பொதினி என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. வேளிர் குலத்தலைவர்கள் அம்மலையையும் அதைச் சார்ந்த நாட்டையும் ஆண்டு வந்தனர்.

"முழவுறழ் திணிதோள் நெடுவேள் ஆவி
பொன்னுடை நெடுநகர்ப் பொதினி"

திரு ஆவிநன்குடி

என்னும் அகநானூற்றுப் பாட்டால் வேளிர் குலத்தைச் சேர்ந்த ஆவி என்ற குறுநில மன்னன் பொதினி என்னும் நகரத்தை ஆட்சி புரிந்தான் என்பது அறியப்படும். இங்ஙனம் ஆவியர் குடியினரால் நெடுங்காலமாக ஆளப்பெற்ற நகரம் ஆவிநன்குடி என்று பெயர் பெற்றது. அப்பதியில் அமர்ந்த முருகனை, "ஆவிநன்குடி அமர்தலும் உரியன்" என்று திருமுருகாற்றுப்படை போற்றுகின்றது.

சித்தன் வாழ்வு

சித்தன் வாழ்வு என்ற பெயரும் ஆவிநன்குடிக்கு உண்டு என்பர். சித்தன் என்பது முருகனுக்குரிய பெயர்களுள் ஒன்றாதலால் அவர் படைவீடு சித்தன் வாழ்வு என்னும் பெயர் பெற்றதென்பர்.[14]

"நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்து, சித்தன் வாழ்வு
இல்லந்தொறும் மூன்றெரி யுடைத்து"

என்று ஔவையார் சித்தன்வாழ்வைச் சிறப்பித்துப் பாடினார்.

திருவிடைக்கழி

சோழ நாட்டில் முருகப் பெருமான் சிறந்து அருள் புரியும் தலங்களுள் ஒன்று திருவிடைக்கழியாகும். அத்தலத்தின் பெயர் விடைக்கழி எனவும், இடைக்கழி எனவும் வழங்கும்.[15] அங்கு நறுமணம் கமழும் மகிழஞ் சோலையில் குரவமரத்தடியில் அமர்ந்துள்ள குமாரக்கடவுளை,

"குலவிடைக் கழியின் மகிழ்வனத்தில் ஒரு
குரவடிக்கணமர் நீபமாலைப்புய வேளைப் புரக்கவே"

என்று போற்றினார் திருவிடைக்கழி முருகன் பிள்ளைத் தமிழுடையார். இவ்வூர் தஞ்சை நாட்டு மாயவர வட்டத்தில் உள்ளது.

சாத்தனும் பலதேவனும்

சாத்தன்

சாத்தன் பெயரால் அமைந்த ஊர்கள் தமிழ் நாட்டிற் பலவுண்டு. அவ்வூர்களிற் பெரும்பாலும் இன்றும் சாத்தன் வழிபாடு சிறப்பாக நடைபெறக் காணலாம். சாத்தனாரை ஐயனார் என்றும் அழைப்பதுண்டு. சோழநாட்டில் திருவாவடுதுறைக்கு அருகில் ஒரு சாத்தனூர் உள்ளது. திருவிசைப்பாவிலும் திருத்தொண்டர் புராணத்திலும் அவ்வூர் குறிக்கப்படுகின்றது. அங்கே சிறப்பு வாய்ந்த ஐயனார் கோயில் ஒன்று விளங்குகின்றது. எனவே, ஐயனார் பெயரே ஊர்ப்பெயராக வழங்கலாயிற்றென்பது வெளிப்படை.

பலதேவர்

பழந் தமிழ்நாட்டில் பலதேவன் வழிபாடு நிகழ்ந்த தென்பது இலக்கியங்களால் அறியப்படும். வெண்ணிறம் வாய்ந்த அத்தேவனை "வால்வளைமேனி வாலியோன்" என்று சிலப்பதிகாரம் குறிக்கின்றது.

அவரை வெள்ளை மூர்த்தி என்றும், பலதேவன் என்றும் பண்டைத் தமிழர் அழைப்பாராயினர்.[16] காவிரிப் பூம்பட்டினத்திலும், மதுரையம்பதியிலும் அவர்க்குக் கோயில் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. மதுரையில் இருந்த பலதேவர் கோயிலை "வெள்ளை நகரம்" என்று சிலப்பதிகாரம் குறிக்கும்.[17] உத்தரமேரூர் என்னும் ஊரில் வெள்ளை மூர்த்தி கோயில் ஒன்றுஇருந்த தென்பது சாசனத்தால் விளங்குகின்றது[18]. தாமிரபரணி யாற்றின் கரையில் வெள்ளைக் கோயில் துறை ஒன்றுண்டு. பழைய பலதேவர் வழிபாட்டை அது நினை வூட்டுவதாகும்.

அடிக் குறிப்பு

1. "திங்களைப் போற்றுதும் திங்களைப் போற்றுதும்"
"ஞாயிறு போற்றுதும் ஞாயிறு போற்றுதும்—"

மங்கல வாழ்த்துப் பாடல்.

2. நியமம், கோயில் என்பது "உவணச்சேவல் உயர்த்தோன் நியமம்" என்று திருமால் கோயில் சிலப்பதிகாரத்தில் குறிக்கப்படுதலாலும் உணரப்படும். ஊர்காண் காதை. 8.

3. பரிதிநியமம் சூரியன் ஈசனை வழிபட்ட ஸ்தலம் என்று கொள்ளலு மாகும்.

4. சூரியனார் கோயிலைப்பற்றிய சாசனங்களும், அங்குள்ள நவகிரகங்களின் அமைப்பும், அவற்றின் படங்களும், ஜெகதீசய்யர் எழுதிய நூலிற் காண்க - Indian Shrines p. 313-16.

5. அந்தணரின் மேம் பட்ட அப்பூதியடிகள் திருநாவுக்கரசரைப் போற்றி அவர் பெயரால் அறம் புரிந்தவர். அடிகளின் மைந்தனைப் பாம்பு தீண்டிய போது, திருநாவுக்கரசர் ஆண்டவனைப்பாடி விஷத்தைப் போக்கிய செய்தி தேவாரத்தால் அறியப்படும்.

6. சங்கநூல்களில் பிள்ளையாரைப் பற்றிய
குறிப்பொன்றும் கிடைக்கவில்லை "பிடியதன் உரு

உமைகொள " என்ற தேவாரத்தில், " கணபதி வர
அருளினன் " என்று பாடியுள்ளார் திருஞானசம்பந்தர்.
—திருவலிவலப் பதிகம், 5.

(7. திருப்பத்தூர் வட்டம் இராமநாதபுரம் நாட்டில் உள்ளது பிள்ளையார்பட்டி.)

8. M. E. R. 1935-36

9. " கொடுகு வெஞ்சிலை வடுகவேடுவர்...ஆறலைக்கு மிடம்" என்றும், " முசுக்கள்போல் பல வேடர் வாழ் முருகன் பூண்டி" என்றும் பாடினார் சுந்தரர்—

திருமுருகன்பூண்டிப் பதிகம், 1, 3.

10. ஏந்தும் அயில்வேல் நிலைகாட்டி
இமையோர் இகல்வெம் படைகடக்கும்
சேந்தன் அளித்த திருமறையோர்
மூதூர் செல்வச் சேய்ஞலூர் "—என்று
சேக்கிழார் கூறியருளினர். (சண்டேசுரர் புராணம். 1.)

இப்பதியில் அறுமுகப்பெருமான் பூசனை புரிந்து ஈசனிடம் பாசுபதாஸ்திரம் பெற்ற வரலாறு கந்தபுராண உற்பத்தி காண்டத்தில் விரிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

11. 394 of 1911.

12. உற்பத்திகாண்டம், திருசெந்திப் படலத்திற் காண்க.

13. 181 of 1910.

14. சித்தன் என்பது முருகக் கடவுளின் திருநாமம் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். திருமுருகாற்றுப்படை, 176 - உரை.

15. மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை சரிதம், முதற் பாகம், 212.

16. " வால்வளைமேனி வாலியோன் " என்பதற்கு " வெள்ளிய வளை (சங்கு) போலும் நிறத்தையுடைய வெள்ளைமூர்த்தி " என்று பொருள் உரைத்தார் அடியார்க்கு நல்லார்.

17. ஊர்காண்காதை, 9.

18. 181 of 1923.

திருவாக்கும் ஊர்ப்பெயரும்

தேவாரம் பாடிய மூவர்க்கும் சைவ உலகத்தில் அளவிறந்த பெருமை யுண்டு. அவர் திருவாக்குப் பொன் வாக்காகப் போற்றப்படும். இத்தகைய சீர்மையைச் சில ஊர்ப்பெயர்களால் உணரலாகும்.

தேவாரப் பாமாலை பெற்ற ஊர்களில் புத்தூர் என்னும் பெயருடைய பதிகள் பல அழகார் திருப்புத்தூர் வுண்டு. அவற்றுள் வேற்றுமை தெரிதற் பொருட்டு ஒரு புத்தூரைத் திருப்புத்தூர் என்றும்,மற்றொரு புத்தூரைக் கடுவாய்க் கரைப் புத்தூர் என்றும், பிறிதொரு புத்தூரை அரிசிற்கரைப் புத்தூர் என்றும் தேவாரம் குறிப்பதாயிற்று. அவற்றுள் அரிசிற்கரைப் புத்தூர் அரசில் ஆற்றங்கரையில் அமைந்ததாகும்.[1] கண்ணுக்கினிய செழுஞ் சோலையின் நடுவே நின்ற அவ்வூரை அழகார் திருப்புத்தூர் என்று ஆறு திருப்பாசுரங்களிற் பாடினார் சுந்தரர்.

"அலைக்கும் புனல்சேர் அரிசில் தென்கரை
அழகார் திருப்புத்தூர் அழகன்னீரே"

என்பது அத்திருப் பதிகத்தின் முதற் பாட்டு. அத் தேவாரத்தை ஆர்வத்தோடு ஓதிய அன்பர் உள்ளத்தில் அழகார் திருப்புத்தூர் என்னும் தொடர் அழுந்திப் பதிவதாயிற்று. நாளடைவில் அரிசிற் கரைப்புத்தூர் என்ற பெயர் மாறி அழகார் திருப்புத் தூர் என்பது அதன் பெயராயிற்று. அப் பெயர் அழகாதிரிப் புத்தூர் என இந்நாளில் மருவி வழங்கும்.

சிந்துபூந்துறை

திருநெல்வேலியின் வழியாகச் செல்லும் பொருநை யாற்றில் உள்ள துறைகளுள் சாலப் பழமை வாய்ந்தது பூந்துறையாகும். திருஞானசம்பந்தர் தம் தேவாரத்தில் பூந்துறையைப் புகழ்ந்து போற்றியுள்ளார். நெல்லையம் பதியில் அவர் கண்ணைக் கவர்ந்தது அத்துறை. அதன் இரு மருங்கும் நின்ற நெடுஞ் சோலைகளில் நாறுவிந்த மலர் நறுமணம் கமழும் நலத்தினையும், மந்திகள் அங்கு மிங்கும் பாய்ந்து மரக்கிளைகளைப் பற்றி உலுப்பும் பான்மையையும், அவ்விதம் அலைக்குந்தொறும் மலர்கள் அழகிய தேன்துளிகளைச் சிந்தும் தன்மையையும் அறிந்து அகமகிழ்ந்தார் திருஞானசம்பந்தர். அக் காட்சியை ஒரு திருப்பாசுரத்திலே பாடியருளினார்.

"கந்தமார் தருபொழில்
மந்திகள் பாய்தர மதுத்திவலை
சிந்துபூந் துறைகமழ்
திருநெல்வேலியுறை செல்வர் தாமே"

என்பது அவர் திருவாக்கு. கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்ந்த அழகிய துறையை "மதுத்திவலை சிந்து பூந்துறை" என்று அவர் குறித்தார். அவர் திருவாக்கிலே சிறந்த பற்றுடைய சைவர்கள், அப்பாசுரத்தின் ஈற்றடியிலே முதலெடுப்பாக வுள்ள சிந்துபூந்துறை என்ற தொடரையே அத்துறையின் பெயராகக் கொண்டு வழங்கத் தலைப்பட்டார்கள். இப்போது அத்துறையும், அதன் கண் அமைந்த ஊரும் சிந்து பூந்துறை என்றே அழைக்கப்படுகின்றது.

திருவாரூரில் அமைந்த மண்தளி என்னும் பழைமையான திருக்கோயில் பாடல் பெற்றதாகும். அத் தளியிற் கோயில் கொண்ட ஈசனை நோக்கி,

"தூவாயா, தொண்டு செய்வார்படு துக்கங்கள்
காவாயா"[2]

என்று உருக்கமாகப் பாடியருளினார் சுந்தரர். அத் திருப் பாட்டினடியாகத் தூவாய் நயினார் என்ற பெயர் அப்பெருமானுக்கு வழங்கலாயிற்று. நாளடைவில் அப்பெயர் துலாநயினார் என மருவிற்று. எனவே, பழைய மண்தளி இப்பொழுது துலாநயினார் கோயில் என வழங்குகின்றது.[3]

தூவாய் நயினார் கோயில்

சிதம்பரத்துக்கு அண்மையில் உள்ள புள்ளிருக்கு வேளூர் என்னும் ஊர் பாடல் பெற்றதாகும். அங்கு அமர்ந்தருளும் பெருமானைச் சடாயு என்ற புள்ளும், நால் வேதங்களுள் ஒன்றாகிய இருக்கு வேதமும், முருக வேளும் தொழுது அருள் பெற்றமையால் புள்ளிருக்குவேளூர் என்னும் பெயர் அதற்கு அமைந்ததென்று புராணம் கூறும். அப்பதியில் கோயில் கொண்ட ஈசனை அருமருந்தாகக் கண்டு போற்றினர் திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும்,

வைத்தீஸ்வரன் கோயில்

"செடியாய உடல் தீர்ப்பான்
தீவினைக் கோர் மருந்தாவான்"

என்பது திருஞானசம்பந்தர் திருவாக்கு. "மந்திரமும் தந்திரமும் மருந்துமாகித் தீரா நோய் தீர்த்தருள வல்லான்" என்பது திருநாவுக்கரசர் பாட்டு. இருவர் திருவாக்கின் பண்பும் பயனும் உணர்ந்த அடியார்கள், வினை தீர்த்தான் என்றும்,[4] வைத்தீஸ்வரன் என்றும் புள்ளிருக்கு வேளூர்ப் பெருமானைப் போற்றுவாராயினர். இக்காலத்தில் வைத்தீஸ்வரன் கோயில்

என்பது திருக்கோயிலின் பெயராகவும், அக்கோயிலை யுடைய ஊரின் பெயராகவும் வழங்குகின்றது.

பாண்டி நாட்டுக் கானப்பேர் என்னும் ஊர் பாடல் பெற்றது. அங்கு கோயில் கொண்ட ஈசன் மீது ஆசையுற்றுப் பாடினார் சுந்தரர். அவர் பாடிய பத்துப் பாட்டிலும் "கானப்பேர் உறை காளை" என்று இறைவனைக் குறித்துப்போந்தார். அத்திரு வாக்கின் சீர்மையால் காளையார் என்னும் பெயர் அவர்க்கு அமைந்தது. காளையார் அமர்ந்தருளும் கோயில் காளையார் கோயிலாயிற்று. கோயிற் பெயரே நாளடைவில் ஊர்ப்பெயராகவும் கொள்ளப்பட்டது.

காளையார் கோயில்

அடிக்குறிப்பு

1. "அன்னம் படியும் புனலார் அரிசில் அலைகொண்டு பொன்னும் மணியும் பொருதென் கரைமேல் புத்தூரே"

—திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

2. தூவாயா - தூய வாயை யுடையோனே, ஈசனைத் "தூமறை பாடும் வாயான்" என்று சேக்கிழாரும் குறித்தல் காண்க-தடுத்தாட் கொண்ட புராணம்.

3. இக்கோவிலைத் துர்வாசர் கோயில் என்றும் கூறுவர். அதற்கேற்பக் கோயிலுள் விநாயகர் பக்கத்தில் துர்வாசருடையஉருவம் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றது.

4. வினைதீர்த்தான் கோயிலைக் குறித்த பாட்டொன்றுண்டு. "வாதக்காலாம் தமக்கு மைத்துனர்க்கு நீரிழிவாம், போதப் பெரு வயிரும் புத்திரற்கு, வந்த வினை தீர்க்க வழியறியான் வேளூரான், எந்த வினைதீர்த்தான் இவன்" என்று இகழ்வார் போல் புகழ்ந்தார் காளமேகம். இதனை வீரமாமுனிவர் பாட்டென் பாருமுளர்—

Besse's Life of Beschi.

இதிகாசமும் ஊர்ப்பெயரும்

பாரதமும் இராமாயணமும்

நெடுங்காலமாகத் தமிழ் நாட்டில் பாண்டவர் கதையும், இராமகதையும் வீட்டுக் கதையாக வழங்கி வருகின்றன. தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருள் பாண்டியன் குலம் பஞ்ச பாண்டவரோடு இணைக்கப் பட்டுள்ளது[1]. தீர்த்த யாத்திரை செய்த பார்த்திபன் தென்னாட்டிற் போந்து பாண்டி மன்னன் திருமகளைக் காதலித்து மணந்தான் என்று பழங்கதை கூறுகின்றது. சேர மன்னன் ஒருவன் பாரதப் போர் புரிந்த பெருஞ் சேனைக்கு உணவளித்துப் பெருஞ் சோற்றுதியன் சேரலாதன் என்று புகழ்ப் பெற்றான்.

திருவேட்களம்

இத்தகைய கதைகள் தமிழ் நாட்டில் வழங்கி வந்தமையால் பல ஊர்ப் பெயர்களில் பாரதக்கதை இடம் பெற்றது. சிதம்பரத்துக்கு அண்மையிலுள்ள திருவேட்களம் என்னும் ஊர் அர்ச்சுனனோடு தொடர்புற்றது. சிவபெருமானிடம் பாசுபதம் பெறக் கருதி நெடுங்காலம் அருச்சுனன் வேள்வி செய்த இடம் வேட்களம் என்று பெயர் பெற்றதென்பர்.[2] மகாபலிபுரத்தி லுள்ள கற்கோயில் ஐந்தும் பஞ்சபாண்டவ ரதம் என்று குறிக்கப்படுகின்றன.

ஐவர்மலை

பழனி மலைக்கு அருகே அயிரை யென்ற மலையொன்றுண்டு. அம்மலையில் கொற்றவை யென்னும் தெய்வத்தை யமைத்துப் பழந் தமிழ் மன்னர் வழிபட்டனர். நாளடைவில் அயிரைமலை யென்பது ஐவர் மலை

யெனத் திரிந்தது. ஐவராகிய பாண்டவர் அம்மலை யில் தங்கியிருந்தார் என்னும் கதை எழுந்தது. அங்கு கோயில் கொண்டிருந்த கொற்றவை 'ஐவர்க்கும் தேவி அழியாத பத்தினி' என்று போற்றப்படும் பாஞ்சாலி யாயினாள்.[3]

லாடபுரம்

இன்னும், லாடபுரம் என்னும் ஊரைக் குறித்து ஒரு கதை வழங்குகின்றது. அவ்வூரின் ஆதிப்பெயர் விராடபுரம் என்றும், பாண்டவர்கள் அஞ்ஞாத வாசம் செய்தபோது அவரை ஆதரித்த விராட மன்னனுக்குரியது அவ்வூர் என்றும் கருதப்படுகின்றது. அங்குள்ள இடிந்த கோட்டையை அரண்மனையாகக் காட்டுகின்றார்கள். அப்பகுதியில் ஆடு மேய்க்கும் இடையர்கள் இன்றும் அருச்சுனன் வில்லைச் சில வேளைகளில் காண்பதாகச் சொல்வர்.

திருப்புல்லாணி

இனி, இராம கதையோடு தொடர்புடைய ஊர்களில் சிலவற்றைப் பார்ப்போம். இராமன் இலங்கையை நோக்கிப் படையெடுத்துச் செல்லும்பொழுது கோடிக்கரையை அடைந்தான் என்றும், அங்கு நின்ற நெடுங் கடலைக் கடப்பதற்கு வருண தேவனை நோக்கி வரங்கிடந்தான் என்றும், அங்ஙனம் புல்லைத் தலையணையாக வைத்துக் கருங்கடலை நோக்கிப் பள்ளிகொண்ட இடம் திருப்புல்லணை என்று பெயர் பெற்றது என்றும் கூறுவர். வடமொழியில் தர்ப்பசயனம் என்று அவ்விடம் குறிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு நெடும்பொழுது வேண்டியும் வருணன் வாராமையால் அவன் மீது சீற்றமுற்ற இராமன் தன் வில்லை வளைத்துப்

பாணமிட்ட இடம் தனுக்கோடி என்று பெயர் பெற்றதென்பர்.

இன்னும், இராமன் நிகழ்த்திய பெரும்போரில் பங்குகொண்ட வானரத்தலைவர் பெயர்கள் சில ஊர்ப் பெயர்களில் அமைந்துள்ளன. அனுமந்தக் குடி என்னும் ஊர் அனுமன் பெயரைத் தாங்கி நிற்கின்றது. காவிரிக் கரையில் அமைந்த குரங்காடு துறைகளில் வாலியும் சுக்கிரீவனும் ஈசனை வணங்கினர் என்று சொல்லப்படுகின்றது.

வாலிகண்டபுரம், வாலி நோக்கம் முதலிய ஊர்ப் பெயர்களில் வானர மன்னனாகிய வாலி குறிக்கப்படுகின்றான். புள்ளிருக்கு வேளூர் என்னும் ஊரில் இராமனுக்கு உதவி செய்த சடாயு, இறைவனை வழிபட்டான் என்று தேவாரம் பகர்கின்றது.

நெல்லை நாட்டிலுள்ள மாயமான் குறிச்சியும் சேலம் நாட்டிலுள்ள மாயமான் கரடு என்னும் ஊரும் மாரீசனோடு தொடர்புற்று விளங்குகின்றன.

இனி, திருச்சிராப்பள்ளியில் திரிசிரன் புகுந்த முறையும் அறியத்தக்கதாகும். சோழநாட்டின் பண்டைத் தலைநகராக விளங்கிய உறையூரின் அருகே நின்ற குன்றம் சிராப்பள்ளிக் குன்றம் என்று தேவாரத்திற் பாடப்பெற்றது[4]. பாடல் பெற்றமையால் சிராப்பள்ளி திருச்சிராப்பள்ளியாயிற்று. அப்பதியில் இராவணன் தம்பியாகிய திரிசிரன் வழிபாடு செய்தான் என்ற கதை பிற்காலத்திற் பிறந்தது. அதற்கிணங்க அவ்வூர்ப் பெயரிலுள்ள திரு என்னும் அடையைத் திரியாகத் திரித்தனர்.[5] திருசிராப்பள்ளி, திரிசிராப் பள்ளிஎன்றும், திரிசிரபுரம்என்றும் வழங்கலாயிற்று.[5]

திரிசிரபுரம்

ஊர்ப்பெயரும் வழக்காறும்

முற்காலத்தில் தமிழ்ப்பெயர் பெற்றிருந்த ஊர்கள் பிற்காலத்தில் வடமொழிப் பெயர்களை ஏற்று வழங்கலும் உண்டு. அங்ஙனம் மாறிய சில ஊர்ப் பெயர்களைக் காண்போம்.

மாயவரம்

காவிரியாற்றின் பழந்துறைகளுள் ஒன்று மயிலாடுதுறை என்று பெயர் பெற்றிருந்தது. நீலநிறம் வாய்ந்த கோலமாமயில் காவிரிச் சோலையில் தோகையை விரித்துக் களிநடம் புரியும் காட்சி நம் மனக்கண் எதிரே மிளிரும் வண்ணம் மயிலாடுதுறை என்று முன்னோர் அதற்குப் பெயரிட்டனர். தேவாரத் திருப்பாசுரங்களில் மயிலாடுதுறை என்றே அவ்வூர் குறிக்கப்படுகின்றது. ஆயினும், பிற்காலத்தில் அப்பெயரை வடமொழியில் பெயர்த்து அமைக்கத் தலைப்பட்டார்கள். மயில் என்பதற்கு வடசொல் மாயூரம். அவ்வடசொல்லோடு துறை என்பதைக் குறிப்பதற்குப் புரம் என்னும் சொல்லைச் சேர்த்தார்கள். எனவே, அவ்வூர்ப் பெயர் மாயூரபுரமாயிற்று. அப்பெயரிலுள்ள புரம் வரமாகத் திரிந்தது. மாயூரவரம் நாளடைவில் மாயவரமாக மாறியுள்ளது. இப்பெயரில் அழகிய தோகை மயிலின் தோற்றமும், துறையின் அழகும் அறவே மறைந்துபோயின.

விருத்தாசலம்

தென்னார்க்காட்டிலுள்ள சிறந்த சிவஸ்தலங்களில் ஒன்று திருமுதுகுன்றம். அப்பதியில் கோயில் கொண்டுள்ள இறைவனைப் பழமலை நாதர் என்று இன்றும் சைவர்கள் போற்றுகின்றார்கள். அவ்வூர்ப் பெயர் வடமொழியில் விருத்தாசலம் எனப்

பெயர்த்து அமைக்கப்பட்டது. இன்று பழம் பெயர் மறைந்து புதுப் பெயரே வழங்கி வருகின்றது.

கும்பகோணம்

சோழநாட்டில் தெய்வநலம் சிறக்கப்பெற்ற ஒரு தலம் குடமூக்கு என்னும் பெயர் பெற்றிருந்தது. அது குடந்தை எனத் தேவாரப் பாடல்களிலும், ஆழ்வார் திருப்பாசுரங்களிலும் குறிக்கப்படுகின்றது. அவ்வூரின் பெயர் கும்பகோணம் என்று இப்போது வழங்குகின்றது. இவ்வாறு பெயர் மாறிய ஊர்கள் இன்னும் பல உண்டு. திருமறைக்காடு வேதாரணியமாக விளங்குகின்றது. கீழைத் திருக் காட்டுப்பள்ளி ஆரணீசுவரர் கோயிலாக அமர்ந்திருக்கின்றது.

இரு பெயர்கள்

இன்னும், சில ஊர்கள் பழைய தமிழ்ப்பெயரோடு வடமொழி நாமங்களையும் உடன் கொண்டுவழங்கக்காணலாம். திருவையாறுஎன்றதமிழ்ப்பெயரோடுபஞ்சநதம் என்னும் வடமொழிப் பெயரும் வழங்குகின்றது. திருவிடைமருதூர் என்ற பெயரோடு மத்தியார்ச்சுனமும் வழங்குகின்றது. திருப்புல்லணை (திருப்புல்லாணி) என்னும் தென் சொல்லும் தர்ப்பசயனம் என்னும் வடசொல்லும் ஒரு பதியையே குறிப்பனவாகும். வானமாமலையும் தோத்தாத்திரியும் நாங்குனேரியின் பெயர்களாகும். இன்னும், திருக்கழுக்குன்றமும் வேதாசலமும் ஒரு மலையின் பெயர்கள். திருநீர்மலையும் தோயாசலமும் மற்றொரு மலைப்பதியின் பெயர்கள். இன்னோரன்ன தலப்பெயர்கள் பலவுண்டு.

திரு

தமிழ் நாட்டில் தெய்வநலம் பெற்ற ஊர்கள் பெரும்பாலும் திரு என்னும் அடை பெற்றுத் திகழ்கின்றன. ஆயினும், சில ஊர்ப் பெயர்களில் உள்ள திரு, நாளடைவில் உருக்குலைந்திருக்கின்றது. சோழ

நாட்டுத் திருவழுந்தூர் தேரழுந்தூர் ஆயிற்று. தேவாரம் பெற்ற திருத்தினைநகர் தீர்த்தநகரி எனத் திரிந்தது. திருநெய்த்தானம் என்னும் பழம் பதியின் பெயர் தில்லைத் தானம் என வழங்குகின்றது. இங்ஙனம் சிதைவுற்ற திருப்பெயர்கள் பலவாகும்.

இன்னும், சில ஊர்ப்பெயர்கள் ஸ்ரீ என்ற வடசொல்லை அடைமொழியாகக் கொண்டு வழங்குகின்றன. வைணவ உலகத்தில் தலைசிறந்து விளங்கும் பதி அரங்கம் என்றும் திருவரங்கம் என்றும் ஆழ்வார்கள் பாடியருளிய திருப்பாசுரங்களிற் போற்றப்படுகின்றது. இக்காலத்தில் அது ஸ்ரீரங்கம் என வழங்கும். தென்னாட்டில் ஆழ்வார் திருநகரிக்கு அருகேயுள்ள பழம்பதி ஸ்ரீ வைகுந்தம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது. பெரியாழ்வாரும் ஆண்டாளும் பிறந்தருளும் பேறு பெற்ற புத்தூர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூராக விளங்குகின்றது. மெய்ஞ்ஞானச் செல்வராகிய இராமானுஜர் பிறந்த ஊர் ஸ்ரீபெரும்பூதூர் ஆகும்.

ஸ்ரீ

தேவாரப் பாடல் பெற்ற ஊர்களில் சீகாழி என்னும் ஊர் சாலச்சிறப்பு வாய்ந்தது. தேவாரம் பாடிய மூவருள் ஒருவராகிய திருஞான சம்பந்தர் அவ்வூரிலே பிறந்து சிவஞானசம்பந்தர் ஆயினார். இத்தகைய செம்மை வாய்ந்த ஊரின் பெயராக வழங்கும் சீகாழி என்ற சொல்லின் முதலெழுத்து அடைமொழி என்பதில் ஐயமில்லை. ஸ்ரீ என்ற வடசொல்லே சீ யாயிற்றென்பர் சிலர். சீர்காழி என்பதே சீகாழி யென வழங்கலாயிற்றென்பர் வேறு சிலர். தேவாரப் பாசுரத்தில் 'சீர் திகழ் காழி' என்று குறிக்கப்பட்டிருத்தல் பின்னவர் கொள்கைக்கு ஆதாரமாகும்[6].

சத்தி முற்றம்

இங்ஙனம் சிதைவுற்ற சில ஊர்ப்பெயர்களின் அடியாகப் பிற்காலத்தில் பல கதைகள் முளைத்து எழுந்தன. சோழநாட்டில் கும்பகோணத்துக்கு அருகே சத்தி முற்றம் என்ற ஊர் உள்ளது. அங்கு அமர்ந்து அருள் புரியும் இறைவனை,

"திருச் சத்திமுற்றத் துறையும் சிவக்கொழுந்தே"

என்று அழைத்துப் போற்றியுள்ளார் திருநாவுக்கரசர். ஆயினும், அவ்வூர்ப் பெயர் சத்தி முத்தம் என மருவி வழங்கலாயிற்று. அதனடியாக ஒரு கதை எழுந்தது. பராசத்தியாகிய பார்வதியம்மையார் பரம சிவனை முத்தமிட்ட பெருமை அவ்வூருக்கு உரியதென்று புனைந்துரைத்தனர் புராணமுடையார். அதற்கேற்ப அங்குள்ள திருக்கோயிலில் சத்தி சிவனுக்கு முத்த மிடும்கோலத்தில் ஒரு திருவுருவமும் பிற்காலத்தில் அமைவதாயிற்று.

திருவெண்டுறை

தஞ்சை நாட்டிலுள்ள மன்னார் குடிக்கு அருகே திருவெண்டுறை என்னும் சிவ ஸ்தலம் உள்ளது. பிற்காலத்தில் அப்பெயர் திருவண்டுதுறை யெனத்திரிந்தது. புராணமியற்றிய புலவர்கள் பிருங்கி முனிவர் வண்டுருவம்கொண்டு ஈசனை வணங்கிய இடம் அதுவே எனக் காரணம் கற்பிப்பாராயினர்.

மகாபலிபுரம்

இன்னும், மல்லை என்று ஆழ்வார்கள் திருப்பாசுரத்திலும், மாமல்லபுரம் என்று சாசனங்களிலும் குறிக்கப்படுகின்ற ஊர் மகாபலிபுரம் எனத்திரிந்து, மகாபலி மன்னனோடு தொடர்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. அக்கதைக்குச் சான்றாக அக்கோயிற் பாறையில்

அம்மன்னன் அரசுவீற்றிருக்கும் கோலத்தில் ஒரு சிற்பம் காணப்படுகின்றது[7].

தென்காசி; உத்தர காஞ்சி

சிறப்பு வாய்ந்த ஊர்ப் பெயர்களின் வாசியைப் போற்றும் ஆசை இந்நாட்டில் என்றும் உண்டு. காசியும், காஞ்சியும், முன்னாளிற் சிறந்து விளங்கிய நகரங்கள். வட காசியின்மேல் வைத்த ஆசையால் தமிழ் நாட்டில் தென்காசி என்னும் ஊர் தோன்றிற்று. காஞ்சியின் பெருமை யறிந்த ஆந்திர தேசத்தார் கோதாவிரி நாட்டில் உத்தர காஞ்சி என்று ஓர் ஊருக்குப் பெயரிட்டார்கள்.

மானாமதுரை; வடமதுரை

பாண்டி நாட்டின் தலை நகராகிய மதுரையும் ஆன்றபெருமை வாய்ந்ததாகும். தமிழும் சைவமும் தழைத்தோங்கிய அந்நகரின் பெயரை ஏற்று விளங்குவது மானா மதுரை. மானவீரன் மதுரை என்பது மானாமதுரை யாயிற்று என்பர்.[8] சோழ நாட்டில் ஓர் ஊர் வட மதுரை என்று பெயர் பெற்றுள்ளது.

திரு ஆலவாய் நல்லூர்

மதுரையில் அமைந்துள்ள சிவாலயம் திரு ஆலவாய் என்று தேவாரத்தில் போற்றப்படுகின்றது. அத்திருக் கோயிலின் பெயரைக் கொண்ட திரு ஆலவாய் நல்லூர் என்ற ஊர் மதுரை நாட்டு நிலக்கோட்டை வட்டத்தில் உள்ளது.

திரு இராமேச்சுரம்

பாண்டி நாட்டிலுள்ள இராமேச்சுரம் பெரும் புகழ் வாய்ந்தது. அங்குள்ள மூர்த்தி தலம், தீர்த்தம் என்னும் மூன்றையும் சைவ உலகம் தலைக்கொண்டு போற்

றும். அதன் பெருமையால் சோழ நாட்டிலும் ஒரு இராமேச்சுரம் உண்டாயிற்று. நெடு மணல் என்று முன்னாளில் பெயர் பெற்றிருந்த ஊரில் இராமேச்சுரம் என்னும் கோயில் எழுந்ததென்பது சாசனத்தால் விளங்கும்.[9] இப்பொழுது கோயிற் பெயரே ஊர்ப் பெயராயிற்று.

குற்றாலம்

தென் பாண்டி நாட்டில் அழகும் அருளும் வாய்ந்த ஊர் திருக்குற்றாலம். அதன் பெருமையைக் கண்களிப்பக்கண்ட திருஞானசம்பந்தர்

"கொம்பார் சோலைக் கோலவண்டு யாழ்செய் குற்றாலம்"

என்று பாடி மகிழ்ந்தார். இத்தகைய குற்றாலத்தின் பெயரைச் சோழநாட்டிலுள்ள திருத்துருத்தி என்னும் பாடல் பெற்ற தலம் ஏற்றுக்கொண்டது. காவிரித் துருத்தி என்று தேவாரத்திலும், வீங்கு நீர்த் துருத்தி என்று சாசனங்களிலும் வழங்கப் பெற்ற அவ்வூர் பிற்காலத்தில் குலோத்துங்க சோழன் குற்றாலம் என்று பெயர் பெற்றது.[10] இப்பொழுது குற்றாலம் என்பதே அதன் பெயராக வழங்குகின்றது.[11]

திருப்பூவணம்

பாண்டி நாட்டில் மூவர் தேவாரமும் பெற்ற பழம் பதிகளுள் ஒன்று திருப்பூவணம் ஆகும். அப்பதி முடியுடைய தமிழ் வேந்தர் மூவராலும் வணங்கப் பெற்றதென்று திருஞான சம்பந்தர் பாடியுள்ளார்.

"ஆரா அன்பில் தென்னர் சேரர்
சோழர்கள் போற்றிசைப்பத்
தேரார்வீதி மாடம்நீடும்
தென்திருப் பூவணமே"

என்பது அவர் தேவாரம். வைகையாற்றின் அருகே வளமார்ந்த சோலை சூழ்ந்த திருப்பூவணக் கோயிலில் எழுந்தருளிய ஈசனைப் "பொழில் திகழும் பூவணத் தெம் புனிதன்" என்று திருநாவுக்கரசர் போற்றி யருளினார். அத்திருக்கோயில் இப்போது புஷ்பவ னேஸ்வரம் என்னும் பெயரோடு இராமநாத புரத் தைச் சேர்ந்த சிவகங்கை வட்டத்திலுள்ளது.

தென்பாண்டி நாடெனப்படும் நெல்லை நாட்டில் மற்றொரு திருப்பூவணம் உண்டாயிற்று. வடக்கே பாடல் பெற்ற திருப்பூவனம் ஒன்று இருத்தலால் இதனைத் தென் திருப்பூவணம் என்றார்கள். முள்ளி நாட்டுத் தென் திருப்பூவணம் என்று சாசனத்திற் குறிக்கப்படுகின்ற இவ்வூர், தென் திருப்புவனம் என் னும் பெயரோடு அம்பாசமுத்திர வட்டத்தில் உள் ளது. இங்குள்ள திருக்கோயிலும் புஷ்பவனேஸ் வரம் என்றே வழங்குவதாகும்.[12]

திருவரங்கம்

காவிரியாற்றின் நடுவே யமைந்த திருவரங்கம் வைணவ உலகத்தில் தலை சிறந்து திகழும் திருப்பதியாகும். அதன் பெருமை யறிந்த தென்னார்க்காட்டு மக்கள் கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்தில் பெருமாளுக்கு ஒரு திருக்கோயில் கட்டி அதற்கு உத்தர திருவரங்கம் என்று பெயரிட்டார்கள். திருமாலிடம் தலை சிறந்த அன்பு வாய்ந்த கிருஷ்ணதேவராய மன்னர் காலத்தில் உத்தர திருவரங்கத்தில் உள்ள அரங்கநாதர் கோயி லுக்கு மூன்று ஊர்கள் வழங்கப்பட்ட செய்தி கல் வெட்டால் விளங்குகின்றது.[13] இக்காலத்தில் திரு வரங்கம் என்றே அவ்வூர் வழங்குகின்றது.

சோழ நாட்டிலுள்ள பாடல் பெற்ற திருநாகேச்சுரம் திருத்தொண்டர் புராணமியற்றிய சேக்கிழார் உள்ளத்தைக் கவர்ந்தது.

"நித்தன் உறை திருநாகேச் சுரத்தில் அன்பு
நிறைதலினால் மறவாத நிலைமை மிக்கார்"

என்று அவர் வரலாறு கூறும். அருட் செல்வமும், பொருட் செல்வமும் ஒருங்கே பெற்ற சேக்கிழார் தமது ஊராகிய குன்றத்தூரில் ஒரு திருக்கோயில் கட்டி அதற்குத் திருநாகேச்சுரம் என்று பெயரிட்டார்.

திருநாகேக்சுரம்

"செம்பியர்கோன் திருநாகேச் சுரம்போல் ஈதும்
திருநாகேச் சுரமெனவே திருப்பேர் சாற்றி"

வழிபட்டார் என்பது சரிதம். ஆகவே சோழநாட்டுத் திருநாகேச்சுரத்தின் பெயர்தாங்கித் தொண்டை நாட்டுக் குன்றத்தூருக்கு அருகே மற்றொரு திருநாகேச்சுரம் இன்று விளங்குகின்றது.

பழம்பெருமை வாய்ந்த முருகப்பதிகளுள் ஒன்று பழனி என்பதை முன்னமே கண்டோம். அப்பதியில் தண்டாயுதபாணியாகக் காட்சி தரும் முருகனை இப்பொழுது சென்னைமா நகர்க்கு அருகேயுள்ள கோடம்பாக்கத்திற் கண்டு அன்பர்கள் வழிபடத் தொடங்கியுள்ளார்கள். அங்கு அமைக்கப்பெற்றுள்ள முருகன் கோயில் வட பழனி என்று வழங்கப்படுகின்றது.

வட பழனி

அடிக்குறிப்பு

1. இதனால் பஞ்சவன் என்ற பெயரும் பாண்டியதற்குரிய தாயிற்றென்பர்.

2. திருவக்குளம் என வழங்கும் திருவேட்களமே இப்பொழுது அண்ணாமலை நகரமாயிருக்கின்றது. அர்ச்சுனன் பாசுபதாஸ்திரம் பெற்ற ஐதிகம் இத்தலத்திற் கொண்டாடப்படுகின்றது.

3. சேரன் செங்குட்டுவன் (மு. ரா.)

4. "நன்றுடையானைத் தீயதில்லானை ... சிராப்பள்ளிக் குன்றுடையானைக் கூற என்னுள்ளம் குளிரும்மே"

—திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

5. இவ்வாறு திரு என்ற அடை திரி என மாறுதலைத் திருகோணமலை திரிகோணமலை யென வழங்குதலாலும் அறியலாம்.

6. நீறுபூசிய உருவர் நெஞ்சினுள் வஞ்சமொன் றின்றித்
தேறுவார்கள் சென்றேத்தும்
சீர்திகழ் காழிநன் னகரே "—திருஞானசம்பந்தர்
தேவாரம்.

தேவாரத் திருமுறையைத் தலவரிசை யாகப் பதிப்பித்த சுவாமிநாத பண்டிதர் சீர்காழி யென்றே குறித்துள்ளார்—தேவாரத்திருமுறை, ப. 108.

7. I. M. P. p, 327-329

8. வானரவீரன் மதுரை என்பது மானுமதுரை யாயிற்றென்பது புராணக் கொள்கை.

9. 153 of 1911.

10. 483 of 1907.

11. குத்தாலம் என்பது ஒருவகை ஆத்திமரம் என்றும், அம்மரத்தின் பெயர் பெற்ற ஊர் பிற்காலத்தில் குற்றாலம் ஆயிற்றென்றும் கூறுவதுண்டு. மீ. ச. முதற்பாகம், 295.

12. No. 475 of the Madras Ephigraphical Colletion for 1916 ; T. A. S. vo IX, p. 25.

13. 66 of 1906.

வைப்புத் தலங்கள்

தேவாரப் பாமாலை பெற்ற தலங்கள் பாடல் பெற்ற தலங்கள் என்றும், அப்பாசுரங்களில் குறிக்கப் பெற்ற தலங்கள் வைப்புத்தலங்கள் என்றும், கூறப் படும். திருப்பாசுரத் தொடர்களையும், சாசனங்களையும் துணைக்கொண்டு வைப்புத்தலங்களுள் சிலவற்றை அறிந்து கொள்ளலாம்.

பேரூர்

பேரூர் என்னும் பெயருடைய சில ஊர்கள் சிறந்த சிவஸ்தலங்களாய் விளங்கு கின்றன. "பேரூர், உறைவாய் பட்டிப் பெருமான், பிறவா நெறி யானே" என்று சுந்தரர் பேரூர்ப் பெம்மானைக்குறித் தருளினார். கொங்கு நாட்டில் ஒரு பேரூர் உண்டு. தேவாரத்தில்,

"ஆரூரன் தம்பிரான் ஆரூரன்
மீகொங்கில் அணிகாஞ்சிவாய்ப்
பேரூரர் பெருமானைப் புலியூர்ச்
சிற்றம்பலத்தே பெற்றாமன்றே"

என்று சுந்தரர் அப் பேரூரைப் பாடியருளினார். அவர் திருப்பாட்டால் கொங்கு நாட்டில் காஞ்சி நதிக் கரையில் அவ்வூர் அமைந்துள்ள தென்பது விளங்கு கின்றது. காஞ்சி நதி இப்பொழுது நொய்யலாறு என்று அழைக்கப்படும். சைவ உலகத்தில் பேரூர் மேலைச் சிதம்பரம் என்று போற்றப்படுவதாகும்.

திருப்பேரூர்

பழைய எயில் நாட்டில் ஒரு பேரூர் சிவஸ்தல மாகக் சிறந்திருந்தது. அங்குள்ள சிவாலயம்சோழமன்னராலும், விஜய நகரமன்னராலும் ஆதரிக்கப்பட்ட தென்பது கல்வெட்டுகளால் விளங்கும்[1]. இந்நாளில்

அவ்வூர்ப் பெயர் திருப்பத்தூர் எனத்திரிந்துவிட்டது. வட ஆர்க்காட்டில் திருப்பத்தூர் வட்டத்தில் உள்ள திருப்பத்தூர் அதுவே யாகும்.

பேராவூர்

"பேரூர் பிரமபுரம் பேராவூர்" என்ற திருநாவுக்கரசர் பாசுரத்தால் பேராவூர் ஒரு சிவஸ்தலம் என்பது விளங்கும். சோழமண்டலத்தில் பேராவூர் என்னும் ஊர் உள்ளதென்று சாசனம் கூறும்.[2] பாடல் பெற்ற சிறந்த தலமாகிய திருவாவடுதுறை பேராவூர் நாட்டைச் சேர்ந்ததாகும். இப்போது மாயவர வட்டத்திலுள்ள பேராவூரே அவ்வூர். அங்குள்ள பழமையான திருக்கோயில் ஆதீச்சரம் என்றும் பெயருடைய தென்பது சாசனத்தால் அறியப்படுகின்றது.[3]

இரும்புதல்

இரும்புதல் என்பது ஒரு பழைய திருக்கோயி லின் பெயர். "இரும்புதலார் இரும் பூளையுள்ளார்" என்று பாடினார் திருநாவுக்கரசர். சோழ நாட்டில் ஆவூர்க் கூற்றத்தில் அவ்வாலயம் அமைந்திருந்தது. இரும்புதலுடைய மகா தேவர்க்கு இராஜ ராஜன் முதலாய பெரு மன்னர் விட்ட நிவந்தங்கள் சாசனத் திற் காணப்படும்.[4] அக்கோவில் மனுகுல சூளாமணி சதுர்வேதி மங்கலம் என்ற ஊரில் இருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றது. ஆயினும், நாளடைவில் கோவிற் பெயரே ஊர்ப் பெயராயிற்றென்று தோற்றுகின்றது. இந்நாளில் தஞ்சை நாட்டுப் பாபநாச வட்டத்தில் உள்ள இரும்புதலை என்னும் ஊரே பழைய இரும் புதல் ஆகும்.

ஏமநல்லூர் ஒரு வைப்புத்தலம் என்பது, "எச்சிலிளமர் ஏமநல்லூர்" என்னும் திருநாவுக்கரசர் வாக்கால் அறியப்படும். தஞ்சைப் பெருங்கோயிற் சாசனம் ஒன்றில் "மண்ணி நாட்டு ஏமநல்லூ ராகிய திரைலோக்கிய மகாதேவி சதுர் வேதிமங்கலம்" என்று கூறப்படுகின்றது.[5] அச்சாசனத்தால் முற்காலத்தில் ஏமநல்லூர் என்று பெயர் பெற்றிருந்த ஊர் பிற்காலத்தில் ஒருமாதேவியின் பெயர் கொண்ட மங்கலமாயிற்றென்பது விளங்கும். இந்நாளில் தஞ்சை நாட்டுக் கும்பகோண வட்டத்திலுள்ள திரைலோக்கி என்ற ஊரே அவ்வூர்.

ஏமநல்லூர்

ஏமப்பேறூர் என்னும் வைப்புத் தலம் தென்னார்க்காட்டுத் திருக்கோயிலூர் வட்டத்தில் உள்ளதென்று தெரிகின்றது. இப்பொழுது ஏமப்பேர் என வழங்கும் அவ்வூரில் பழமையான சிவாலயம் உண்டு. அதன் பெயர் திரு ஆலந்துறை என்று சாசனம் அறிவிக்கின்றது.[6] இராசராசன் காலத்திய கல்வெட்டு ஆலந்துறைக் கோயிலிற் காணப்படுதலால் அதன் பழமை நன்கு விளங்கும். திருவாரூருக்குத் தெற்கே ஆறு மைல் தூரத்தில் மற்றொரு ஏமப்பேரூர் உண்டு. அது நமிநந்தியடிகள் என்னும் திருத்தொண்டர் பிறந்த பதியாகும்.

ஏமப்பேறூர்

மாயவரத்துக்கு அருகிலுள்ள ஆற்றூர் என்னும் பழம் பதியில் மந்தார வனத்தில் இறைவன் வெளிப்பட்டாருதலின், அதற்கு மந்தாரம் என்ற பெயரும் வழங்கலாயிற்று. 'வக்கரை மந்தாரம் வாரணாசி'

மந்தாரம்

என்ற திருத்தாண்டகத் தொடரில் மந்தாரம் குறிக்கப் பெற்றுள்ளது.

"ஓங்கு மந்தார வனத்து மேவும்
உத்தமனே இஃதொன்று கேள் நீ"

எனவரும் ஆற்றூர்ப் புராணத்தால் மந்தாரம் ஈசன் திருக்கோயில் கொண்ட இடம் என்பது இனிது விளங்கும்.[7]

மூவர் தேவாரமும் பெற்ற திருநெல்வாயில் அரத்துறையின் அருகே அமைந்த பதி திருமாறன்பாடியாகும். திருஞான சம்பந்தர் வரலாற்றில் சிறந்ததோர் நிகழ்ச்சியைக் காணும் பேறு பெற்றது அப்பாடி. விருத்தாசலம் என்னும் முதுகுன்றத்தையும், திருப்பெண்ணாகடத்தையும் வணங்கிய திருஞான சம்பந்தர் அடிவருந்த வழிநடந்து அரத்துறையை நோக்கிச் சென்றார். மாறன் பாடியை அடைந்தபோது அந்திமாலை வந்துற்றது. அடியார்களோடு அன்றிரவு அங்குத் தங்கினார் சம்பந்தர்.[8]

மாறன்பாடி

திருஞான சம்பந்தரது வருகையை அறிந்த திரு அரத்துறை வேதியர்கள் ஈசனளித்த முத்துச் சிவிகையும், மணிக்குடையும், மற்றைய சின்னங்களும் கொண்டு, திருமாறன் பாடிக்குச் சென்று அவரை ஆர்வத்துடன் அழைத்து வந்தார்கள். அந்நிலையில் இறைவனது பெருங் கருணையை நினைந்து மனமுருகிப் பாடினார் சம்பந்தர்.

"எந்தை ஈசன்எம் பெருமான்
ஏறமர் கடவுளென் றேத்திச்
சிந்தை செய்பவர்க் கல்லால்
சென்று கைகூடுவ தன்றால்"

என்னும் திருப்பாசுரம் அப்பொழுது எழுந்த தாகும்.

இங்ஙனம் திருத்தொண்டர் புராணத்திற் சிறப் பிக்கப்படுகின்ற மாறன்பாடி சாசனத்திலும் குறிக் கப்படுகின்றது. திருவடத்துறை என வழங்கும் திரு வரத்துறைக் கோயிற் சாசனத்திற் சேக்கிழார் பாலரு வாயன் என்னும் களப்பாள ராயன் அளித்த நன் கொடை ஒன்று குறிக்கப்படுகின்றது. திருவரத் துறைப் பெருமான் மாறன்பாடிக்கு எழுந்தருளு கின்ற மாசித் திருநாளிலும், வைகாசி விழாவிலும் திருவமுது வழங்குவதற்காக விட்ட நிவந்தம் அச் சாசனத்தில் விளங்குவதாகும்.[9] இதனால் மாறன் பாடிக்கும் அரத்துறைக்கும் அந்நாளில் இருந்த தொடர்பும் அறியப்படும்.

திருக்கயிலாய நாதன் காட்சி தரும் தலங்களுள் கஞ்சாறு என்ற ஊரும் ஒன்று.

"கஞ்சனூர் கஞ்சாறு பஞ்சாக்கையும்
கயிலாய நாதனையே காணலாமே"

என்ற திருநாவுக்கரசர் திருவாக்கு எழுந்தது. இவ் வூரிலே பிறந்து சிவனடியாராகச் சிறந்தவர் மானக்கஞ்சாறனார் என்று பெயர் பெற்றார். சோலையும் வயலும் சூழ்ந்த இப்பழம்பதியின் செழுமையை,

கஞ்சாறு

"கோலாறு தேன்பொழியக் கொழுங்கனியின்
சாறொழுகும்
காலாறு வயற்கரும்பின் கமழ்சாறூர் கஞ்சாறூர்"

என்று அழகுற எழுதிக் காட்டினார் சேக்கிழார். தஞ்சை நாட்டைச் சேர்ந்த மாயவர வட்டத்தில்

ஆனந்த தாண்டவபுரத்திற்கு அண்மையில் உள்ள கஞ்சா நகரமே இத்தலம் என்பர்.[10]

தஞ்சை நகரத்தைச் சேர்ந்த சிற்றூர்களில் ஒன்று கருந்திட்டைக்குடி. முதற் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் இவ்வூர் சுங்கந்தவிர்த்த சோழ நல்லூர் என்னும் பெயர் பெற்றது.

கருந்திட்டைக்குடி இது வைப்புத்தலங்களில் ஒன்றென்பது, "கற்குடி, தென்களக்குடி செங்காட்டங்குடி, கருந்திட்டைக்குடி கடையக்குடி" என்னும் திருநாவுக்கரசர் பாட்டால் விளங்கும். இவ்வூர்ப் பெயர் இப்பொழுது கரந்தட்டாங்குடி என மருவி வழங்கும்.

'தஞ்சைத் தளிக்குளத்தார் தக்களூரார்' என்று திருநாவுக்கரசராற் குறிக்கப்பெற்ற தக்களூர் இப்பொழுது காரைக்கால் நாட்டில் திருநள்ளாறு என்னும் பாடல் பெற்ற பதிக்கு அருகே

தக்களூர் யுள்ளது. திருநள்ளாற்று நாதனை வழிபட்ட திருஞானசம்பந்தர் அதனருகே அமைந்த பல பதிகளையும் வணங்கிச் சாத்தமங்கை சார்ந்தார் என்று சேக்கிழார் கூறுதலால் தக்களூரும் அவரால் வழிபடப்பட்டதென்று கொள்ளத்தகும்.

திருநாவுக்கரசர் அருளிய தலக்கோவையில் துடையூர் என்பது ஒரு தலம். "துறையூரும் துடையூரும் தொழ, இடர்கள் தொடரா வன்றே" என்னும் திருப்பாசுரப் பகுதியில் துடையூர் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வூர் பழமையான

துடையூர் சிவஸ்தலம் என்பது சாசனத்தாலும் அறியப்படும். திருச்சிராப்பள்ளியைச் சேர்ந்த லால்குடி வட்டத்திலுள்ள துறையூரே

பழைய துடையூராகும். இது பாடல் பெற்ற பாச்சில் (திருவாசி) பதிக்கு அருகே அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள திருக்கோயில் கடம்பந்துறை என்று சாசனம் கூறுகின்றது.[11]

மூவலூர் என்னும் ஊரும் இறைவன் கோவில் கொண்ட இடங்களுள் ஒன்றென்பது 'மூவலூரும் முக்கண்ணன் ஊர் காண்மினே" என்னும் திருநாவுக்கரசர் வாக்கால் அறியப்படும். இவ்வூர் மாயவரம் என்னும் மயிலாடு துறைக்கருகே காவிரியாற்றங் கரையில் உள்ளதென்று திருத்தொண்டர் புராணம் கூறும்.

மூவலூர்

இந்நாளில் குற்றாலம் என வழங்கும் திருத்துருத்தியில் அமர்ந்த பெருமானை வழிபட்டுப் பதிகம் பாடிய திருஞான சம்பந்தர்,

"மூவலூர் உறை முதல்வரைப் பரவி"[12]

பின்பு திருமயிலாடு துறையினில் வந்தார் என்று கூறப்படுதலால் பாடல் பெற்ற துருத்திக்கும் மயிலாடு துறைக்கும் இடையே அமைந்தது மூவலூர் என்பது இனிது விளங்குகின்றது. புன்னாக வனம் என்று புராணங்களிற் பேசப்படுகின்ற மூவலூர் மாயவரத்துக்கு அண்மையில் உள்ளது.

பழையாறையும் முழையூரும் பரமன் கோயில் கொண்டருளும் பதிகள் என்பது,

"முழையூர் பழையாறை சத்தி முற்றம்"

என்னும் திருநாவுக்கரசர் வாக்கால் தெரியலாகும். பாடல் பெற்ற பழையாறையும் வைப்புத்தலமாய முழையூரும் ஒன்றையொன்று அடுத்துள்ள தலங்களாகும்.

முழையூர்

காவிரி நாட்டுத் தலங்களுள் ஒன்று திருச்சேலூர். திருத்தொண்டர் புராணம் இத்தலத்தைக் குறிக்கின்றது. திருப்புள்ள மங்கையில் ஈசனை வழிபட்டுப் பாமாலை பாடிய திருஞான சம்பந்தர் சேலூரைச் சேவித்துத் திருப்பாலைத்துறை என்னும் பதியைச் சேர்ந்தார் என்று சேக்கிழார் கூறுகின்றார்.[13] இவ்வூர் தஞ்சை நாட்டுப் பாபநாச வட்டத்திலுள்ள தேவராயன் பேட்டையே என்பது சாசனத்தால் தெளிவுறுகின்றது.[14] இங்குள்ள திருக்கோயிற் கல்வெட்டுக்களில் திருச்சேலூர் மகா தேவர்க்குப் பழங்காலத்தில் மன்னரும் பிறரும் விட்ட நிவந்தங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.[15] அக்காலத்தில் இது ராஜ கேசரி சதுர்வேதி மங்கலத்தைச் சேர்ந்திருந்ததென்பதும் விளங்குகின்றது. இன்று அக்கோயிலில் எழுந்தருளியுள்ள ஈசன் மச்சபுரீஸ்வரர் என வழங்கப் பெறுகின்றார். சேல் என்பது ஒருவகை மீனின் பெயராதலால் சேலூர் என்னும் சொல் மச்சபுரி என வடமொழியிற் கொள்ளப்பட்டது.[16] எனவே, திருஞான சம்பந்தர் வழி பட்ட சேலூர்த் திருக்கோயில் தேவராயன் பேட்டையிலுள்ள மச்சபுரி ஈஸ்வரர் கோயிலே என்பது தெளிவாகும்.

சேலூர்

திருச்சி நாட்டைச் சேர்ந்த பெரம்பலூர் வட்டத்தில் உள்ள ஊற்றத்தூரும் ஒரு பழைய சிவஸ்தலம் ஆகும்.

"உறையூர் கடலொற்றியூர் ஊற்றத்தூர்"

என்றெடுத்துப் பாடினார் திருநாவுக்கரசர். அவ்வூரில் அமர்ந்த இறைவன் தொகுமாமணி நாயகர் என்று

கல்வெட்டுக்களிற் குறிக்கப்படுகிறார்.[17] பிற்காலத்தில் குலோத்துங்க சோழீச்சுரம்

ஊற்றத்தூர்

என்னும் திருக்கோயிலும் அவ்வூரில் எழுந்தது. இரண்டாம் ராஜராஜன் அச் சோழிச்சுரமுடையார்க்கு உழுத்தம்பாடியூரைத் தேவதானமாக வழங்கிய செய்தியினைக் கல்வெட்டிற் காணலாம்.[18] ஊற்றத்தூர் என்னும் பெயர் இக்காலத்தில் ஊட்டத்தூர் ஆயிற்று.[19]

இன்னும் ஈசனார் கோயில் கொண்டருளும் ஊர்களுள் ஒன்று காட்டூர் ஆகும். "காட்டூர்க் கடலே, கடம்பூர்மலையே கானப்பேரூராய்" என்று சுந்தரர் காட்டூரில் காட்சி தரும் பெருமானைப் பாடிப்

காட்டூர்

பரவினார். செங்கற்பட்டு நாட்டைச் சேர்ந்த மதுராந்தக வட்டத்தில் காட்டூர் என்னும் பழமையான பதியொன்று காணப்படுகின்றது. அங்குள்ள ஈசன் கோவில் திருவள்ளீச்சுரம். அவ்வாலயத்திற்கு இராஜ ராஜன் முதலாய சோழ மன்னர் வழங்கிய நிவந்தங்களைச் சாசனங்களிற் காணலாம்.[20] எனவே, சுந்தரர் குறித்தருளிய காட்டூர் இப்பழம் பதியாயிருத்தல் கூடும் என்று தோன்றுகின்றது.

இந்நாளில் திருக்குவளை என வழங்கும் கோளிலி என்னும் பழம்பதி மூவராலும் பாடப்பெற்றதாகும். அவ்வூரின் அருகேயுள்ள குண்டையூர் இனிய சோலை சூழ்ந்த மருத நிலத்தில் அமைந்

குண்டையூர்

திருந்ததென்பது சுந்தரர் திருப்பாட்டால் விளங்குகின்றது. அங்கு சுந்தரர் உணவுப் பொருளாகிய நெல்லை இறைவனிடம் வேண்டிப் பெற்றார். அதனைத் தம் வீட்டிற் சேர்ப்

பதற்கு வேலையாட்கள் இல்லாமையால் திருக்கோளிலிப் பெருமானிடம் போந்து தம் குறையை முறையிட்டார்.

"கோளிலி எம்பெருமான்
குண்டையூர்ச் சிலநெல்லுப் பெற்றேன்
ஆளிலை எம்பெருமான்
அவை அட்டித்தரப் பணியே"

என்று பாடினார். இவ்வாறு சுந்தரர் தேவாரத்தில் வைப்புத்தலமாகக் குறிப்பிட்டுள்ள குண்டையூர், இக்காலத்தில் தஞ்சை நாட்டில் நாகப்பட்டண வட்டத்தில் குன்னியூர் என்னும் பெயரோடு விளங்குகின்றது.

சடைமுடி

திருநாவுக்கரசர் "சடைமுடி சாலைக்குடி தக்களூர்" என்று குறித்தருளிய பாசுரத்திலுள்ள சடைமுடி என்னும் ஊர் இப்பொழுது கோவிலடி என வழங்குகின்றது. திருச்சடை முடியுடைய மாதேவர் கோயில், பழைய திருப்பேர் நகரத்தின் ஒரு சார் அமைந்திருந்ததென்பதும், அக்கோயில் திருப்புறம் என்று பெயர் பெற்றிருந்ததென்பதும் சாசனங்களால் புலனாகும்.[21] திருப்பேர் நகரம் ஆழ்வார்களாற் பாடப்பெற்ற பெருமாள் கோயிலையும் உடையது. சடைமுடியார் கோயில் திருமால் கோயிலுக்குக் கிழக்கே அரை மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

சிவாலயமாகிய திருப்புறத்தையுடைய நகர்ப் பகுதி திருபேர்ப்புறம் என வழங்கிற்று. இவ்வூர் பண்டைத் தமிழ் மன்னர் காலத்தில் ஒரு பெரும்போர் நிகழக்கண்டது. கோச்செங்கட் சோழன் சேரமான்

கனைக்கால் இரும்பொறை என்னும் சேர நாட்டு மன்னனை வென்று சிறைபிடித்த களம் திருப்பேர்ப்புறமாகும். எனவே, சைவ வைணவக் கோயில்களையுடைமையாற் சிறப்புற்ற திருப்பேர் என்ற ஊர் சரித்திர சம்பந்தமும் உடையதென்று தெரிகின்றது.

திருவாரூர்த் திருத்தாண்டகத்தில் சாத்தங்குடியிற் காட்சி தரும் ஈசன் பெருமை பேசப்படுகின்றது.

"எல்லோரும் தனிச்சாத்தங் குடியிற்காண
இறைப் பொழுதில் திருவாரூர்ப் புக்கார் தாமே"

என்பது திருநாவுக்கரசர் பாட்டு. இப் பாசுரத்திற் குறித்த சாத்தங்குடி, பாடல் பெற்ற திருப்புன்கூருக்கு ஒன்றரை மைல் தூரத்தில் உள்ளது. தனிச் சாத்தங்குடி என்று திருநாவுக்கரசர் குறித்தவாறே இன்றும் அவ்வூர் கோயிலுக்கே உரியதாக உள்ளது.[22]

சாத்தங்குடி

திருக்கழுக்குன்றத்தின் அடிவாரத்திலுள்ள சங்கு தீர்த்தம் என்னும் திருக்குளத்திற்குத் தென் கிழக்கில் உருத்திரக் கோடீச்சுரம் உள்ளது.

உருத்திரகோடி

"கொண்டல் நாட்டுக் கொண்டல்" ஈசன் கோயில் கொண்ட இடம் என்பது சுந்தரர் தேவாரத்தால் அறியப்படும். சீர்காழிக்கு மேற்கே மூன்று மைல் தூரத்தில் உள்ள கொண்டல் வண்ணன் குடியே இப் பதி என்பர். கொண்டல் வண்ணனாகிய திருமால் விரும்பியவண்ணம் ஈசன் எழுந்தருளி, முருகவேளால்

கொண்டல்

சிறையிடப்பட்ட பிரமதேவனை விடுவித்த பெருமையை அவ்வூர்ப் பெயர் உணர்த்தும் என்பது புராணக் கொள்கை. இதற்கேற்ப அங்கு முருகப் பெருமான் இன்றும் சிறப்பாக வழிபடப் பெறுகின்றார். பிரமதேவனை விடுவித்த பின்னர், தாரக மந்திரமாகிய பிரணவந்தின் பொருளை முருகன் வாயிலாகக் கேட்டு மகிழ்ந்தமையால் தாரக பரமேசுரர் என்னும் நாமம் அங்குள்ள ஈசனுக்கு அமைந்தது. ஆலயத்தின் ஒரு புறம் திருமாலின் திருவுருவம் காணப்படுகின்றது. இங்ஙனம் கந்தனார் தந்தையார் விரும்பி யுறையும் இடம் இப்பொழுது கொண்டல் வள்ளுவக்குடி என்னும் பெயரால் வழங்குகின்றது.

மிழலை

மூவர் தேவாரமும் பெற்ற மூதூர்களில் ஒன்று திருவீழிமிழலை. இவ்வூர் வெண்ணி நாட்டில் உள்ளதென்று சாசனம் கூறும். மாதொரு பாகர்க்குரிய மற்றொரு மிழலையும் உண்டு என்று சுந்தரர் அருளிப் போந்தார். அது "மிழலை நாட்டு மிழலை"யாகும். மிழலை நாடெனப்படுவது மாயவரத்திற்கு அண்மையில் அமைந்ததாகும். அப் பகுதியில் மாயவரத்திற்கு மேற்கே பன்னிரண்டு மைல் தூரத்தில் பாழடைந்த ஊராக இம்மிழலை காணப்படுகின்றது.

நாங்கூர்

நாங்கூர் நாட்டு நாங்கூர் நாதன் உறையும் இடம் என்றார் சுந்தரர். இத்தலம் சீர்காழிக் கருகேயுள்ள திரு நாங்கூர் ஆகும். இவ்வூரிலுள்ள சிவாலயம் பழுதுற்றிருப்பதாகத் தெரிகின்றது. சிதம்பரத்தில் நடம் புரியும் இறைவன் மீது திரு இசைப்பாவும் பல்லாண்டும் பாடிய சேந்தனார் பிறந்த ஊர் திருநாங்கூரே.

புரிசை

புரிசை நாட்டுப் புரிசையும் இறைவன் உறையும் இடங்களுள் ஒன்றென்று குறித்தார் சுந்தரர். காஞ்சி புர வட்டத்தில் உள்ள புரிசை என்னும் பதி சாலப் பழமை வாய்ந்ததாகும். மணவிற் கோட்டத்திலுள்ள புரிசை நாட்டுப் புரிசை என்று சாசனம் இவ்வூரைக் குறிக்கின்றது.[23] திருப்படக்காடு என்னும் பெயரால் விளங்கிய புரிசைக் கோயில் தமிழரசரது ஆதரவைப் பெற்றிருந்தது. ஆதலால் புரிசையில் அமர்ந்த படக் காடுடைய பரமனையே சுந்தரர் குறித்தார் என்று கருதுதல் பொருந்தும்.

பழையனூர்

'தொண்டை நன்னாடு சான்றோர் உடைத்து' என்னும் வாய்மொழிக்குச் சான்றாக நிற்பது பழையனூர் ஆகும். இச்சிற்றூரில் வாழ்ந்த வேளாளர் எழுபதின்மரும் வழிப் போக்கனாகிய வணிகன் ஒருவனுக்குக் கொடுத்த வாக்குப் பிழையாமல் தீப் பாய்ந்து உயிர் துறந்த சீலம் தமிழ் நாட்டில் நெடுங் கதையாக நிலவுகின்றது. திருவாலங்காட்டுக்கும் பழையனூருக்கும் இடையேயுள்ள குட்டைக்கரையில் காணப்படுகின்ற சதுரக் கோயிலிலே செதுக்கப்பட்டுள்ள உருவங்கள், அவ்வாய்மை வீரரின் ஞாபகச் சின்னம் என்று சொல்லப்படுகின்றன. பழனை யென்று திருநாவுக்கரசர் பாசுரத்திற் குறிக்கப்பட்ட பழையனூரில் கொழுந்தீசர் கோயில் என்னும் பழமையான ஆலயம் உள்ளது. ஊருக்குக் கிழக்கே கைலாசநாதர் கோயிலும் உண்டு. ஆதலால் திருவாலங்காட்டுக்கு அணித்தாகவுள்ள பழையனூரும் வைப்புத் தலங்களுள் ஒன்றாகும்.

இன்னும் திருக்கயிலாசநாதர் காட்சி தரும் இடங்களைத் தொகுத்துக் கூறும் திருப்பாசுரத்தில்,

"புலிவலம் புத்தூர் புகலூர் புன்கூர்
புறம்பயம் பூவணம் பொய்கைநல்லூர்"

என்று எடுத்துப் பாடலுற்றார் திருநாவுக்கரசர். இவற்றுள் புலிவலமும், பொய்கைநல்லூரும் வைப்புத் தலங்களாகும்.

புலிவலம்

செங்கல்பட்டு நாட்டிலுள்ள மதுராந்த வட்டத்தில் உத்தர மேரூரின் அருகே திருப்புலிவனம் என்ற ஊர் உண்டு. அங்குள்ள பழமையான சிவாலயத்திற்குப் பராந்தக சோழன் முதலாய சிறந்த மன்னர் விட்ட நிவந்தங்கள் உத்தரமேரூர்ச் சாசனங்களில் குறிக்கப்படுகின்றன. அவற்றில் அப்பதி திருப்புலிவலம் என்று காணப்படுதலால், திருநாவுக்கரசர் குறித்த தலம் அதுவே என்று கொள்ளுதல் கூடும்.

தொண்டை நாட்டுத் தாமற் கோட்டத்தில் பொய்கைநல்லூர் என்னும் பழமையான ஊர் உள்ளது. அவ்வூரில் அமைந்த அகத்தீச்சுரம் என்னும் சிவாலயத்திற்கு வயிரமேகவர்மன் வழங்கிய நிபந்தம் ஒரு சாசனத்திற் குறிக்கப்படுகின்றது. தேவார வைப்புத் தலங்களுள் ஒன்றாகிய இப் பொய்கைநல்லூர் இப்போது அரக்கோண வட்டத்தில் காணப்படும்.[25]

பொய்கைநல்லூர்

தொண்டை நாட்டுத் தலங்களை வழிபட்ட திருஞானசம்பந்தரும் திருநாவுக்கரசரும் காளத்தி நாதனைக் காணச் செல்லும் வழியில் திருக்காரிக்கரையைத் தொழுதார் என்று இருவர் வரலாறும் கூறுகின்

திருக்காரிக்கரை

றது. எனவே, திருக்காரிக்கரை தொண்டை நாட்டுத் தலங்களுள் ஒன்றென்பது தெளிவாகும்.

அத்தலம் தொண்டை நாட்டுக் குன்றவர்த்தனக் கோட்டத்தில் உள்ளதென்று கல்வெட்டுக் கூறுகின்றது. "குன்ற வர்த்தனக் கோட்டத்து நடுவில் மலையிலுள்ள திருக்காரிக்கரை யுடையார்" என்பது சாசனத் தொடர்.[26] எனவே, காரிக்கரை என்பது திருக்கோயிலின் பெயராகத் தெரிகின்றது. இராஜராஜன் முதலாய பெருஞ் சோழ மன்னர்கள் அக்கோயிலுக்கு அளித்த நிபந்தங்கள் கல்வெட்டிற் காணப்படும். இந்நாளில் செங்கல்பட்டு நாட்டில் பொன்னேரி வட்டத்தில் ராமகிரி என்னும் பெயரால் அத்தலம் விளங்குகின்றது.

தொண்டை நாட்டு மணவிற் கோட்டத்தில் அமைந்த கூகம் என்னும் ஊர் மிகப் பழமை வாய்ந்தது. திருஞான சம்பந்தரால் பாடப்பெற்ற திருவிற்கோலமுடையார் அமர்ந்தருளும் பதி இப் பதியே. திரிபுரமெரித்த கோலத்தில் ஈசன் விளங்குமிடம் திருவிற்கோலம் என்பர்.[27] திருவிற்கோலமுடையாரது ஆலயம் திரிபுராந்தகம் என்று பெயர் பெற்றது. இன்றும் திரிபுராந்தகர் என்பதே அங்குள்ள இறைவன் திருநாமம். இவ்வூர் மதுராந்த நல்லூர் என்றும், தியாக சமுத்திர நல்லூர் என்றும் சாசனங்களிற் பேசப்படுகின்றது.

திரிபுராந்தகம்

அடிக்குறிப்பு

1. 252 of 1909 ; 248 of 1909. அச்சிவாலயம் பிரமீஸ்வரம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளது.

2. "உய்யக் கொண்டார் வளநாட்டுப் பேராவூர் நாட்டுத் திருவாவடுதுறை யுடையார்" என்பது சாசனத் தொடர். பேராவூர்ச் சபையார் விற்று கொடுத்த நிலவிலை ஆவணம் இச்சாசனம்(109 of 1925)

3. 364 of 1925.

4. 33 of 1910.

5, S. I. I. vol II, 324, 336.

6. 513 of 1921.

7. மீ. ச. முதற்பாகம், ப. 218.

8. "அற்றை நாள்இர வப்பதி யின்னிடைச்
சுற்று நீடிய தொண்டர்கள் போற்றிடப்
பெற்றம் ஊர்ந்த பிரான்கழல் பேணுவார்
வெற்றி மாதவத் தோருடன் மேவினர்"
என்றார் சேக்கிழார்.

9. 221 of 1929.

10. ஆனந்த தாண்டவபுரம் இருப்புப்பாதை நிலயத்திலிருந்து ஊருக்குள் கிழக்கே கால் நாழிகை தொலைவில் பழைய சிவாலயம் ஒன்று உண்டு. இப்போது புதுப்பிக்கப்பட்டுள்ளது. சுவாமி பெயர் பஞ்சவடீசுவரர். இதுவே வைப்புத்தலம் என்பர். C. K. சுப்பிரமணியமுதலியார்,

(திருத்தொண்டர் புராண உரை. பக். 1161, 1427)

11. M. E. R. 1937-38.

12. திருஞான சம்பந்தர் புராணம், 486, 487.

13, "இன்னிசைத் தமிழ் புனைந் திறைவர் சேலூருடன்,
பன்னுபாலைத் துறைப் பதிபணிந் தேகினர்"

14. இவ்வூர் கோயில் தேவராயன் பேட்டை எனவும் வழங்கும். பண்டார வாடைக்கு அருகேயுள்ளது. இதற்கு ஒருமைல் தூரத்தில் ராஜகிரி என்னும் ராஜகேசரி சதுர்வேதிமங்கலம் அமைந்திருக்கின்றது.

15. A. R. E. *1923*, p. *99*.

16. சேல்—கெண்டை மீன்.

17. *492* of *1912*.

18. *531* of *1912*.

19. ஊற்றத்தூர் என்னும் ஊர்ப்பெயர் ஊறை எனவும் குறுகி வழங்கும். இவ்வூரைத் தலைநகராகக் கொண்ட நாடு ஊறை நாடு எனப்பட்டது. "ஊறைப்பதிற்றுப் பத்தந்தாதி" என்றும் பெயரால் மீனாட்சி சுந்தரம் பிள்ளை பாடிய பிரபந்தம் ஊற்றத்தூரைப் பற்றியதாகும். (மீ. ச. முதற்பாகம், *22*).

20. S. I. I. vo IV, pp. *307-08*.

21. ஆராய்ச்சித் தொகுதி, ப. *245*.

22. அங்குள்ள ஈசன் விசுவநாதர் என்றும், அம்பிகை விசாலாட்சி என்றும், தீர்த்தம் சிவகங்கை என்றும் வழங்குதலால் பண்டைச் சைவர்கள் காசியின் செம்மையை இத்தலத்திற் கண்டனர் என்று கூறுவர்

23. *252* of *1910*.

24. *87* of *1898*.

25. Pallavas, p. *144*.

26. *646* of *1904*.

27. "சிற்றிடை உமையொரு பங்கன் அங்கையில்
உற்றதோர் எரியினன் ஒருசரத்தினால்
வெற்றிகொள் அவுணர்கள் புரங்கள் வெந்தறச்
செற்றவன் உறைவிடம் திருவிற் கோலமே"—என்பது
திருஞானசம்பந்தர் தேவாரம்.

இறையும் அறமும்

சிவபாதசேகர நல்லூரும், மங்கலமும்

சைவ சமயத்தைச் சார்ந்த பெரு மன்னர்கள் தமிழ் நாட்டில் அரசு வீற்றிருந்தபோது சைவ மணக்கும் சொற்களை ஊர்ப் பெயராக்கினார்கள். சிவபாதசேகரன் என்னும் சிறப்புப் பெயர் பூண்ட இராஜராஜன் உண்டாக்கிய சிவபாத சேகரபுரம் இப்பொழுது சிவாயம் என வழங்குதலை முன்னரே கண்டோம். அம்மன்னன் பாண்டி நாட்டில் திருநெல்வேலிக்கு மேற்கேயுள்ள கல்லூரில் சில நிலத்திற்குச் சிவபாதசேகர நல்லூர் என்று பெயரிட்டு அதனைச் சேரவன் மாதேவிக் கயிலாசநாதர் கோயிலுக்குத் தேவதானமாக விட்ட செய்தி சாசனத்தால் விளங்குகின்றது.[1] இன்னும், சிவபாதசேகர மங்கலம் என்ற ஊர் திருக்கடவூர்க்கோயிற் சாசனத்தில் குறிக்கப்படுகின்றது.[2] ஆகவே சிவபாதசேகரன் பெயரால் அமைந்த புரமும், நல்லூரும், மங்கலமும் தமிழ் நாட்டில் சைவசமயத்தின் பெருமையை விளக்கி நின்றன.[3]

திருச்சிற்றம்பலம்

திருச்சிற்றம்பலம் என்பது சைவ சமயத்தார் போற்றும் செம்மை சேர் நாமம். தில்லைமன்றத்தின் பெயராகிய திருச்சிற்றம்பலத்தின் பெருமை தமிழக முழுதும் பரவி நின்றது. தேவாரப் பாமாலை பெற்ற திருச்சிற்றேமம் என்னும் சிவாலயம் திருச்சிற்றம்பலம் என வழங்கலாயிற்று.[4] குலோத்துங்க சோழன் திருச்சிற்றம்பல நல்லூர் என்ற ஊரை இறையிலியாக்கித் திருப்பாலைத்துறையுடையார்க்குத் தேவதானமாக அளித்தான் என்று சாசனம் கூறும்.[5]

"மந்திரமாவது நீறு, வானவர் மேலது நீறு' என்று திருஞான சம்பந்தர் பாடியருளிய திருநீறு சைவர்கள் அணிந்து போற்றும் சிவ சின்னமாகும்.

திருநீற்றுச்சோழ நல்லூர்

சைவப் பெருமன்னர் இருவர் தம்மைத் திருநீற்றுச் சோழன் என்று கூறிக்கொள்ள ஆசைப்பட்டார்கள். அவருள் ஒருவன் முதற் குலோத்துங்க சோழன். அம் மன்னன் செங்கல்பட்டைச் சேர்ந்த முன்னலூர் என்னும் ஊருக்குத் திருநீற்றுச் சோழநல்லூர் என்று பெயரிட்டு அதனைத் திரிசூலத்தி லுள்ள சிவாலயத்திற்கு நன்கொடையாக வழங்கினான் என்று ஒரு சாசனம் கூறும்.[6]

இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழனும் திருநீற் றுச் சோழன் என்னும் விருதுப் பெயர் பூண்டான். அவன் செங்கற்பட்டைச் சேர்ந்த களத்தூரில் உள்ள திரு ஆலக் கோயில் என்னும் சிவாலயத்திற்குக் குலோத்துங்க சோழன் திருநீற்றுச் சோழ நல்லூர் என்ற ஊரைத் தேவதானமாகக் கொடுத்தான்.[7]

இன்னும் தஞ்சை நாட்டில் திருக்கண்ணபுரத் துக்கு அண்மையில் திருநீற்றுச் சோழபுரம் என்ற ஊர் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது.[8] சிதம்பரக் கோயிற் சாசனத்தில் திருநீற்றுச் சோழ மங்கலம் குறிக்கப்படு கின்றது.[9] இன்னும் திருநீறு என்னும் பெயருடைய ஊர் ஒன்று திருப்பாசூர்ச் சாசனத்திற் கூறப்பட் டுள்ளது. திருநீறு என்ற ஊரில் வாழ்ந்த வணிகர், மற் றும் ஒன்பதூர் வணிகருடன் சேர்ந்து, ஓர் ஊரை வாங்கித் திருப்பாசூர்க் கோயிலுக்குத் தேவதானமாக வழங்கிய செய்தியைக் கூறுவது அச் சாசனம்.[10]

திருத்தொண்டத்தொகை என்பது திருத்தொண் டர்களாகிய சிவனடியாரின் செம்மையைப் போற்றும்

தேவாரத் திருப்பதிகம். "தில்லை வாழ் அந்தணர் தம் அடியார்க்கும் அடியேன்" என்றெடுத்துச் சுந்தரர் பாடிய அப் பதிகமே திருத்தொண்டர் புராணம் என்னும் பெரிய புராணத்திற்கு அடிப்படை யாயிற்று. இத்தகைய திருத்தொண்டத் தொகையில் ஈடுபட்ட சைவ மன்னர் அப் பெயரைச் சில ஊர்களுக்கு இட்டார்கள். திருக்கடவூர் மயானத்துச் சிவாலயத்தில் உள்ள சாசனத்தில் திருத்தொண்டத்தொகை மங்கலம் என்ற ஊர் குறிக்கப் பட்டுள்ளது.[11]

திருத்தொண்டத் தொகை மங்கலம்

திருக்கோயிலுக்கு அரசர் இறையிலியாக விட்ட நிலங்களும், ஊர்களும் தேவதானம் எனப்பட்டன. இத்தகைய தானம் தமிழ் நாட்டிற் சிறந்திருந்த தென்பது சாசனங்களாலும் ஊர்ப் பெயர்களாலும் அறியப்படும். செங்கற்பட்டுப் பொன்னேரி வட்டத்தில் தேவதானம் என்னும் ஊர் உண்டு. தஞ்சை நாட்டு மன்னார்குடி வட்டத்தில் மற்றொரு தேவதானம் உள்ளது. இராமநாதபுரத்தைச் சேர்ந்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வட்டத்தில் இன்னொரு தேவதானம் இருக்கின்றது. மதுரை நாட்டுப் பெரியகுள வட்டத்தில் தேவதானப் பட்டி என்பது ஓர் ஊரின் பெயர்.

தேவதானம்

நன்மையானவற்றை யெல்லாம் மங்கலம் என்னும் சொல் குறிப்பதாகும். தமிழ் நாட்டில் பல ஊர்ப் பெயர்களில் மங்கலச் சொல் அமைந்திருக்கக் காணலாம். தேவாரப் பாடல் பெற்ற ஊர்களில் ஒன்று திருமங்கலக்குடி. காவிரியாற்றின் வடகரையில், வள

மங்கலம்

மெலாம் வாய்ந்து விளங்கிய அப் பதியைச் "செல்வம் மல்கு திருமங்கலக்குடி" என்று திருநாவுக்கரசர் பாடினர்.

மங்கலம் என்பது மங்கை எனவும் குறுகி வழங்கும். திருவாசகம் பெற்ற பட்ட மங்கையும்,[12] தேவாரம் பெற்ற சாத்த மங்கை, புள்ள மங்கை, விசய மங்கை என்னும் ஊர்களும், திருவாய்மொழி பெற்ற வரகுணமங்கையும் இதற்குச் சான்ருகும்.

மங்கை

பிற்காலத்தில் தமிழ் மன்னர்கள் உண்டாக்கிய ஊர்களிலும் மங்கலப் பேர் இடம் பெற்றது. தஞ்சை நாட்டு மாயவர வட்டத்தில் உள்ள திருமங்கலம் இராஜராஜனுல் உண்டாக்கப்பட்டதாகும்.[13] பாண்டி நாட்டுத் திருமங்கல வட்டத்திலுள்ள விக்கிரமங்கலம் விக்கிரம சோழபுரம் என்று சாசனத்தில் வழங்குகின்றது.[14] இன்னோன்ன மங்கலங்கள் தமிழகத்தில் பலவுண்டு.

வேதம் நான்கையும் கற்றுணர்ந்த வேதியர்க்கு விடப்பட்ட ஊர் சதுர்வேதிமங்கலம் என்று பெயர் பெற்றது. தமிழ் நாட்டு மன்னரும் அவர் தேவியரும் உண்டாக்கிய சதுர்வேதிமங்கலங்கள் பலவாகும். மதுராந்தகன், சோழாந்தகன் முதலிய விருதுப் பெயர்களோடு இணைந்த சதுர்வேதி மங்கலம் சோழ நாட்டிலும் பாண்டிநாட்டிலும் உள்ளன. செங்கற்பட்டைச் சேர்ந்த மதுராந்தகம் என்னும் ஊர் மதுராந்தகன் நிறுவிய சதுர்வேதி மங்கலம். அவ்வண்ணமே மதுரைக்கருகேயுள்ள சோழவந்தான் என்ற ஊர்

சதுர்வேதி மங்கலம்

சோழாந்தகனால் உண்டாக்கப்பட்ட சதுர்வேதி மங்கலம்.

தஞ்சை நாட்டு மன்னார்குடி வட்டத்தில் பெரு வளந்தான் என்னும் ஊர் உள்ளது. பெரு வாழ்வு தந்த பெருமாள் சதுர்வேதி மங்கலம் என்பது அதன் முழுப் பெயராகும்.[15]

பாண்டி மண்டலத்தைச் சேர்ந்த செம்பி நாட்டில் வீரநாராயண சதுர்வேதிமங்கலம் என்னும் ஊர் விளங்கிற்று. திருச்செந்தூர்ப் பிள்ளைத் தமிழ் பாடிப் பெருமையுற்ற பகழிக் கூத்தர் அவ்வூரிலே பிறந்தவர். "செம்பி நாட்டு வீரநாராயணச் சதுர்வேதமங்கலம் விளங்க வந்தவர்"[16] என்று சிறப்புப் பாயிரச் செய்யுள் ஒன்று கூறுதலால் இவ்வுண்மை விளங்கும். சன்னுசி கிராமம் என்று அவ்வூர் இந்நாளில் வழங்கும்.

வடவார்க்காட்டுப் போளூர் வட்டத்தில் மகாதேவ மங்கலம் என்னும் ஊர் ஒன்று உள்ளது. அதன் பழம் பெயர் மகாதேவி மங்கலம் என்பதாகும்.[17] செங்கற்பட்டில் உள்ள மணிமங்கலம் என்ற ஊர் இராஜராஜன் தேவியாகிய உலக மாதேவியின் பெயரால் அமைந்த சதுர்வேதி மங்கலம்.[18]

தஞ்சை வட்டத்தில் மன்னார் சமுத்திரம் என்னும் மறு பெயருடைய செந்தலை என்ற ஊர் உள்ளது. சந்திரலேகை சதுர்வேதி மங்கலம் என முற்காலத்தில் வழங்கிய பெயரே பிற்காலத்தில் செந்தலையெனச் சிதைந்தது.[19]

வட ஆர்க்காட்டில் தீனசிந்தாமணியின் பெயர் கொண்ட சதுர்வேதி மங்கலம் ஒன்றுண்டு. தீனசிந்தாமணி என்பது முதற் குலோத்துங்கனுடைய தேவி

யின் பெயராதலால் அவ்வூர் அவரால் உண்டாக்கப் பட்டதென்று கொள்ளலாகும்.[20] கடைக்கோட்டுப் பிரம தேசம் என்பது அதன் மறு பெயராகச் சாசனத்தில் வழங்குகின்றது. இப்பொழுது பிரமதேசம் என்பது அதன் பெயர்.[21]

கற்றுயர்ந்த பார்ப்பனர்க்கு இறையிலியாக அரசரால் விடப்படும் நிலம் பட்டவிருத்தி யெனப்படும்.

பட்டவிருத்தி

பட்டவிருத்தி யென்ற ஊர் ஒன்று மாயவர வட்டத்தில் உள்ளது. பட்டவிருத்தி அய்யம்பாளையம் என்ற ஊர் கோவை நாட்டுக் கோபி வட்டத்தில் உண்டு.

பட்டமங்கலம் என்னும் பெயருடைய ஊர்கள் தமிழ் நாட்டிற் பலவாகும். பாண்டி நாட்டுத் திருப்

பட்டமங்கலம்

பத்தூரில் ஒரு பட்டமங்கலம்; சோழ நாட்டு மாயவரத்தில் மற்றொரு பட்டமங்கலம்; நாகபட்டணத்தில் இன்னொரு பட்டமங்கலம். இன்னோரன்ன மங்கலம் இன்னும் சில வுண்டு.

அகரம் என்பது அக்கிரகாரத்தின் குறுக்கம் என்பர்.[22] தமிழகத்தில் அகரம் என்னும் பெயருடைய

அகரம்

ஊர்கள் பலவுண்டு. தென்னார்க்காட்டிலுள்ள அகரம் ஜனநாத சதுர்வேதி மங்கலம் என்று குறிக்கப்படுதலால் ஜனநாத சோழன் என்னும் இராசராசன் அதனை அமைத்திருக்கலாம் எனத் தோன்றுகிறது.[23]

இராசேந்திரன் என்னும் கங்கை கொண்ட சோழன் தொண்டை நாட்டில் ஓர் அகரம் உண்டாக்கினான்; வானவன் மாதேவி என்னும் தன் தேவியின் பெயரை அவ்வூருக்கு இட்டான்; வானமங்கை

என்று வழங்கப்பெற்ற அப்பதியில் பிராமணர்களைக் குடியேற்றினான்;[24] அங்கு கைலாச நாதர் கோவிலும் கட்டினான். இங்ஙனம் கங்கை கொண்ட சோழன் கண்ட நகரம் இன்று செங்கற்பட்டில் அகரம் என்னும் பெயரோடு விளங்குகின்றது.[25])

செங்கற்பட்டு நாட்டுச் செங்கற்பட்டு வட்டத்தில் இரண்டு அகரம் உண்டு. அவற்றுள் ஒன்று வானவன் மாதேவியால் உண்டாக்கப்பட்டது.[26] மற்றொன்று பிற்காலத்தில் திம்மப்ப நாயக்கரால் ஏற்பட்டதென்று சாசனம் தெரிவிக்கின்றது. நெல்லிக்குப்பம் முதலிய மூன்று ஊர்களினின்றும் இரண்டாயிரம் குழி நிலத்தைப் பிரித்தெடுத்து அந்நாயக்கர் உண்டாக்கிய அக்கிரகாரம் அகரம் என வழங்கலாயிற்று.[27]

வடஆர்க்காட்டில் அக்கிரகாரம் என்றும், அக்கிரகாரப் பாளையம் என்றும் இரண்டு ஊர்கள் உள்ளன. நெல்லை நாட்டில் மேலகரமும், திருச்சி நாட்டில் காட்டகரமும், தென்னார்க்காட்டில் புத்தகரமும், வட ஆர்க்காட்டில் கோட்டகரமும் காணப்படும்.

தானமும் தருமமும்

"பாரில் நல்லிசைப் பாண்டிய சோழர்கள்
பாரளித்ததும் தர்மம் வளர்த்ததும்"

தமிழ் நாட்டார் நன்கறிந்து போற்ற வேண்டும் என்று முறையிட்டார் பாரதியார். அம்மன்னர் அளித்த தான தர்மங்கள் சில ஊர்ப் பெயர்களால் இன்றும் அறியக் கூடியன. தஞ்சை நாட்டில் உள்ள அன்னதானபுரம், தர்மதானபுரம், மகாதானபுரம், உத்

தானம்

தமதானபுரம் முதலிய ஊர்கள் முற்காலத்தில் அற நிலையங்களாக விளங்கின என்பதற்கு அவற்றின் பெயர்களே சான்றாகும்.

தருமம்

இன்னும், அறஞ் செய விரும்பிய அரசரும் செல்வரும் பலவிடங்களில் சத்திரமும், சாவடியும், விடுதியும் அமைத்தார்கள். அவற்றின் பெயர்கள் இப்பொழுது ஊர்ப் பெயர்களாக வழங்குகின்றன. நெல்லை நாட்டிலுள்ள பாவூர்ச்சத்திரமும், திருச்சி நாட்டிலுள்ள செட்டி சத்திரமும், அம்மா சத்திரமும் தர்மசாலையாற் பெயர்பெற்ற ஊர்கள் என்பது வெளிப் படை. செட்டி சாவடி, குறும்பன் சாவடி, சத்திரச் சாவடி முதலிய ஊர்ப்பெயர்கள் சாவடியமைந்திருந்த இடங்களைக் காட்டுகின்றன. தஞ்சை நாட்டிலுள்ள சென்னிய விடுதியும், திருச்சி நாட்டிலுள்ள பால விடுதியும் வழிப்போக்கர் தங்குமிடங்களை உடையனவா யிருந்தன என்று கூறலாம். சத்திரம், விடுதி முதலிய அற நிலையங்களைப் பேணி வளர்ப்பதற்கு விடப்பட்ட நிலம் சாலாபோகம் எனப்படும். தஞ்சை நாட்டில் சாலாபோகம் என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். இங்ஙனம் அற நிலையங்களை மன்னரும் செல்வரும் ஆதரித்தமை யால் தமிழ்நாடு அறம் வளரும் திருநாடாய்த் திகழ்ந் தது.

அடிக் குறிப்பு

1. 619 of 1916.
2. 642 of 1916.
3. சாமந்தருள் ஒருவனாகிய சோழகங்கதேவன் அரசனிடமிருந்து பெற்ற ஐந்து வேலி நிலத்திற்குச் சிவபாத சேகர மங்கலம் என்று பெயரிட்டுத் திருச்சிற்றம்பல முடையார்க்கு நிவந்தமாக விட்ட செய்தி சாசனத்தால் அறியப்படும்—**185 of 1929.**
4. M. E. R. 1925 - 26 ; 189 of 1926.
5. 434 of 1912.
6. 312 of 1901.
7. 363 of 1911.
8. 505 of 1922.
9. 280 of 1913.
10. 120 of 1930. cholas, vo II, p. 418.
11. 54 of 1906.
12. "பட்டமங்கையிற் பாங்கா யிருந்தங் (கு)
அட்டமாசித்தி அருளிய அதுவும்"—
கீர்த்தித் திருவகவல், **62-63.**
13. M. E. R. 1926 - 27.
14. I. M. P. p, 1039.
15. 193 of 1908.
16. பெருந்தொகை, **1665.**
17. M. E. R. 1933 - 34.
18. 144 of 1919.
19. I. M. P. pp, 1398 - 1400.
20. 671 of 1919.
21. 271 of 1915.
22. எனினும் வேளாளர் அகரம் என்பது தஞ்சை நாட்டு மாயவர வட்டத்தில் உள்ளது.
23. 386 of 1922.
24. 232 of 1931.
25. Cholas vo I, p. 549.
26. M. E. R. 1930 - 31.
27. M. E. R. 1934 - 35.

திருமாலும் திருப்பதிகளும்

தொன்று தொட்டுத் தமிழ்நாட்டார் வழிபடும் தெய்வமாகிய திருமாலின் திருக்கோலம், பண்டை இலக்கியங்களிலும் திருப் பாசுரங்களிலும் அழகுற எழுதிக் காட்டப்படுகின்றது. திருவேங்கடம் என்னும் திருப்பதி மலையில்,

"நன்னிற மேகம் நின்றது போலச்
செங்கண் நெடியோன் நின்ற வண்ணம்"

சிலப்பதிகாரத்தில் இலங்குவதாகும். அவர் நின்றருளும் நீர்மையால் அம்மலை "நெடியோன் குன்றம்" என்றும் பெயர் பெற்றது. காவிரி

இருதிருப்பதிகள்

யின் அரங்கத்தில் பள்ளி கொண்ட கோலத்தில் காட்சி தருகின்றார் திருமால். திருவரங்கம் என்றும், ஸ்ரீரங்கம் என்றும் வழங்குகின்ற அப்பதியே வைணவர்களால் கோயில் என்றும், பெரிய கோயில் என்றும் கொண்டாடப் பெறுவதாகும். திருவேங்கடமும் திருவரங்கமும் வைணவ உலகத்தின் இரு கண்களாக விளங்குகின்றன.

திருமால், நின்றும், இருந்தும், பள்ளி கொண்டும் அடியார்க்குச் சேவை சாதிக்கின்றார். தென்பாண்டி நாட்டில் இம்மூன்று திருக்கோலத்

பாண்டித்திருப்பதிகள்

தையும் மூன்று திருப்பதிகளிற் கண்டு போற்றினார் நம்மாழ்வார்.

"புளிங்குடிக் கிடந்து, வரகுண மங்கை இருந்து
வைகுந்தத்துள் நின்று"

அருள்கின்றார் திருமால் என்பது அவர் திருவாய் மொழி.[1]

இத்தகைய திருக்கோலத்தால் எழுந்த ஊர்ப் பெயர்களும் தமிழ்நாட்டில் உண்டு. பாண்டி நாட்டில் வைகையாற்றின் கரையில் அழகராகிய பெருமாள் இருந்தருளும் கோலம் பரிபாடலால் விளங்குவதாகும்.

"மருந்தாகும் தீநீர் மலிதுறை மேய
இருந்தையூர் அமர்ந்த செல்வ"

என்று திருமாலின் இருந்த திருக்கோலம் குறிக்கப் படுகின்றது. இவ்வண்ணம் பெருமாள் காட்சியளித்த இடம் "இருந்த வளம்" என்று பெயர் பெற்றது. இருந்தை என்று பாட்டில் வரும் பெயர் இருந்தவளம் என்றதன் குறுக்கம் ஆகும். அப்பெருமாளை இருந்த வளமுடையார் என்று அழைத்தனர் பழந்தமிழ் நாட்டார். இந்நாளில் கூடலழகராகவிளங்கும் பெருமானே 'இருந்தையூர்ச் செல்வன்' என்பர்.[2] இருந்தையூர்க் கொற்றன் புலவன் என்பார் பாடிய பாட்டொன்று குறுந்தொகையிலே காணப்படுகின்றது. அப்புலவர் இவ்வூரைச் சேர்ந்தவர் என்று கருதலாகும்.

இருந்தையூர்

இன்னும், திருமால் நின்றருளும் கோலத்தைக் காணும் பேறு பெற்ற ஓரூர் நின்றவூர் என்று பெயர் பெற்றது. பாடல் பெற்ற திருப்பதிகளுள் அதுவும் ஒன்று. "கருமுகிலை எம்மான் தன்னை, நின்றவூர் நித்திலத்தை" என்று அங்குள்ள பெருமாளைப் பாடினார் திருமங்கையாழ்வார். திருநின்றவூர் என்னும் அருமைத் திருப்பெயர் இப்பொழுது தின்னனூர் என மருவி வழங்குகின்றது.

திருநின்றவூர்

மகாபலிபுரத்தில் திருமால் பள்ளிகொண்ட கோலத்தில் விளங்குகின்றார். அவ்வூர்க் கடற்கரைக் கோயிலிற் கண்ட சாசனம் 'ஜலசயனம்'

சலசயனம்

என்று அக்கோயிலைக் குறிக்கின்றது. ஜலசயனத்துப் பள்ளிகொண்டருளிய தேவர் என்று அச்சாசனம் கூறுதலால் கடலருகேயிருந்த திருமால் கோயில் அப்பெயரால் வழங்கிற்றென்று தெரிகின்றது.

இனி, திருமால் பள்ளிகொண்ட கோலத்தில் உள்ள மற்றொரு கோவிலும் மகாபலிபுரத்தில் உண்டு. அது நகரினுள்ளே காணப்படுகின்றது.

தலசயனம்

அதன் பழமை அங்குள்ள கல்வெட்டுக்களால் விளங்குவதாகும். தலசயனம் என்பது அதன்பெயர். எனவே மகாபலிபுரத்தில் சலசயனம், தலசயனம் என்ற கோயில்கள் பழமையாகவே சிறப்புற்றிருந்தன என்பது புலனாகும்.[3] தலசயனத்தில் பூமிதேவியை வலப்பக்கத்தில் வைத்துத்திருமால் காட்சி தருதலால்

திருவலவெந்தை

திருவலவெந்தை என்னும் பெயர் அவர்க்கு அமைந்தது.

"ஏனத்தின் உருவாகி நிலமங்கை எழில் கொண்டான்
வானத்தின் அவர் முறையால் மகிழ்ந்தேத்திவலங் [கொள்ளக்
கானத்தின் கடன் மல்லைத் தலசயனத் துறைகின்ற
ஞானத்தின் ஒளியுருவை நினைவார் என் நாயகரே"

என்று திருமங்கை யாழ்வார் இத்திருக்கோலத்தைப் பாடியருளினார்.

22

திருவிடவெந்தை

தொண்டை நாட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்று திருவிட வெந்தை என்று பெயர் பெற்றது. அங்குள்ள பெருமாள் திருமங்கையாழ்வாரால் மங்களா சாசனம் செய்யப்பெற்றவர். இட எந்தை என்பது அவர் திருநாமம். ஸ்ரீவராக மூர்த்தி வடிவாக வுள்ள அப்பெருமாள் தமது இடப்பக்கத்தில் பூமிதேவியை ஏந்திய கோலமாகக் காட்சி தருதலால் இடஎந்தை எனப் பெயர் பெற்றார் என்பர்.

"அன்னமும் மீனும் ஆமையும் அரியும்
ஆயஎம் மாயனே அருளாய்
என்னும் இன் தொண்டர்க் கின்னருள் புரியும்
இடவெந்தை எந்தை பிரானை."

என்று ஆழ்வார் பாடுதலால் அவர் திருநாமம் இடவெந்தை என்பது இனிது விளங்கும். கொங்கு நாட்டில் அவிநாசி யென்னும் ஈசன் பெயர் ஊர்ப் பெயராக வழங்குதல் போன்று, இடவெந்தை என்னும் பெருமாள் பெயர் திருவிட வெந்தை என அத்தலத்திற்கு வழங்கலாயிற்று. இப்பொழுது மகாபலிபுரம் என்னும் மாமல்ல புரத்திற்கு அருகே திருவடந்தை என்ற பெயர் கொண்டு விளங்கும் பதி அதுவே. எனவே தொண்டை நாட்டில் பூதேவியை வலமும் இடமும் வைத்து, வலவெந்தை யெனவும் இடவெந்தை யெனவும் வணங்கப் பெற்ற திருமால் பெருமை இனிது தோன்றும்.

திருக்கண்ணபுரம்

கண்ணனுக்குரிய திருப்பதிகளுள் விதந்தெடுத்துரைக்கப் படுவன ஐந்து. அவை "பஞ்ச கிருஷ்ண க்ஷேத்திரங்கள்". என்று பாராட்டப் படும். தஞ்சை நாட்டு நன்னிலத்துக்குக் கிழக்கே நான்குமைல் தூரத்தில் உள்ள திருக்கண்ணபுரம் அவற்றுள் ஒன்று. "மரண

மானால் வைகுந்தம் கொடுக்கும் பிரான், அரணமைந்த மதிள்சூழ் திருக்கண்ணபுரத்து"ள்ளான் என்று பாடியருளினார் நம்மாழ்வார். திருமங்கை யாழ்வார் நூறு திருப்பாசுரங்களால் அக்கண்ணபுரப் பெருமாளைப் போற்றினார். "கருவரை போல் நின்றானைக் கண்ணபுரத்தம்மானை" என்று அவர் பாடிய பாசுரத்தால் அப்பதியில் நின்று காட்சி தரும் நெடுமாலின் கோலம் நன்கு விளங்கும்.

திருக்கண்ணன்குடி

தஞ்சை நாட்டு நாகை வட்டத்தில் உள்ளது திருக்கண்ணன்குடி. அங்கு நின்றருளும் கண்ணனைத் திருமங்கையாழ்வார் பாடியுள்ளார்.

"செழுமையார் பொழில்கள் தழுவும் நன்மாடத்
திருக்கண்ணங் குடியுள் நின்றானே."

என்பது அவர் திருவாக்கு.

திருக்கண்ணமங்கை

திருவாரூருக்கு வடமேற்கே நான்கு மைல் தூரத்தில் உள்ளது திருக்கண்ணமங்கை என்னும் திருப்பதி.

"கன்னலைக் கரும்பின் இடைத் தேறலைக்
கண்ணமங்கையுள் கண்டுகொண்டேனே"

என்று இப்பதியில் நின்றிலங்கும் பக்தவத்சலனைத் திருமங்கை யாழ்வார் பாடித்தொழுதார்.

கபிஸ்தலம்

தஞ்சை நாட்டுப் பாபநாசத்துக்கு அண்மையிலுள்ள கவித்தலத்தைக் 'கண்ணன் கவித்தலம்' என்பர். கவிக்குல நாயகனாகிய அனுமனுக்கு அருள்புரிந்த இடமாதலால் அவ்வூர் கவித்தலம்—கபிஸ்தலம்—என்று பெயர் பெற்றதாகக் கருதப்படுகின்றது.

இனி, ஐந்தாவது கண்ணன்பதி திருக்கோயிலூர் என வழங்கும் திருக்கோவலூர் ஆகும். வடமொழியில் அவ்வூர் கோபாலபுரம் எனப்படும்.

திருக்கோவலூர்

கோபாலனாகிய திருமால் எழுந்தருளியிருக்கும் தலமாதலால் அதற்குக் கோவலூர் என்னும் பெயர் அமைந்ததென்பர். அது கோவல் எனவும் முன்னாளில் வழங்கிற்று.

கண்ணனூர்

இன்னும், கண்ணன் பெயரால் எழுந்த ஊர் திருச்சி நாட்டு முசிரி வட்டத்தில் உண்டு. கண்ணனூர் என வழங்கும் அவ்வூரில் அழகப்பெருமாள் கோயில் விளங்குகின்றது.[4]

விண்ணகரம்

தமிழ் நாட்டில் ஈசனது கோவில் ஈச்சரம் என்று பெயர் பெற்றாற் போன்று, விஷ்ணுவின் கோவில் விஷ்ணு கிரகம் என வழங்கிற்று. அப் பெயர் விண்ணகரம் என்று மருவிற்றென்பர்.[5] வைணவ உலகம் தலைக் கொண்டு போற்றும் நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஆறு விண்ணகரங்கள் உள்ளன.

திருவிண்ணகரம்

கும்பகோணத்திற்கு மூன்று மைல் அளவில் உள்ள திருமால்கோயில் திருவிண்ணகரம் என்று விதந்துரைக்கப்படுகின்றது.[6] ஆழ்வார்களில் நால்வர் அதற்கு மங்களாசாசனம் செய்துள்ளனர்.

"......திருவிண்ணகர் சேர்ந்த அப்பன்
தன்னொப்பார் இல்லப்பன்
தந்தனன் தனதாள் நிழலே."

என்று நம்மாழ்வார் திருவிண்ணகரத்து அப்பனைப் பாடியருளினார். அவர் திருவாக்கின் அடியாக ஒப்

பிலியப்பன் என்னும் திருநாமம் அப்பெருமாளுக்கு அமைந்தது. அது நாளடைவில் உப்பிலியப்பன் என மருவிற்று. அப்பெயருக்கு ஏற்ப உப்பில்லாத நிவேதனம் பெருமாளுக்கு உகந்ததாகக் கருதப்படுகின்றது.

சீராமவிண்ணகரம்

சீகாழிப் பதியில் உள்ள சீராம விண்ணகரம் திருமங்கையாழ்வாராற் பாடப்பெற்ற பழம் பதியாகும். பதிகத்தின் முதற் பாசுரத்தில் ஈரடியால் உலகளந்த திருமாலின் பெருமையைப் பாடினார் அவ்ஆழ்வார்.

"ஒரு குறளாய் இருநிலம் மூவடிமண் வேண்டி
உலகனைத்தும் ஈரடியால் ஒடுக்கி ஒன்றும்
தருக என மாவலியைச் சிறையில் வைத்த
தாடாளன் தாளணைவீர்"

என்றெழுந்த திருவாக்கின் மகிமையால் 'தாடாளன் கோயில்' என்னும் பெயர் அவ்விண்ணகர்க்கு இன்று வழங்கி வருகின்றது.

வைகுந்தவிண்ணகரம்

அரிமேயவிண்ணகரம்

தஞ்சை நாட்டுச் சீகாழி வட்டத்திலுள்ள பதினொரு திவ்யதேசம் திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகள் என்று வைணவ உலகத்தில் வழங்கப் பெறும். அவற்றுள் இரண்டு, விண்ணகரங்கள் ஆகும். வைகுந்த விண்ணகரம் ஒன்று; அரிமேய விண்ணகரம் மற்றொன்று. "மாறாத பெருஞ் செல்வம் வளரும் மணி நாங்கூர், வைகுந்த விண்ணகரம் வணங்கு மட நெஞ்சே" என்றும், "அருவிடங்கள் பொழில் தழுவி எழில் திகழும் நாங்கூர், அரிமேய விண்ணகரம் வணங்கு மடநெஞ்சே" என்றும் அவற்றைத் திருமங்கையாழ்வார் பாடியருளினார்.

மணிமாடக் கோயில்
செம்பொன் செய்கோயில்

இன்னும் மணிமாடக் கோவில், செம்பொன் செய்கோயில் என்னும் இரண்டும் திருநாங்கூர்த்திருப் பதிகளாகும். மணிமாடக் கோயிலில் அமர்ந்த பெருமாளை "நந்தாவிளக்கே நரநாரணனே" என்று ஆழ்வார் ஆதரித்து அழைத்து மங்களா சாசனம் செய்தமையால் அத்திருநாமம் இரண்டும் அவர்க்கு அமைந்துள்ளன. செம்பொன் செய்கோயிலில் திருமால் நின்ற திருக்கோலம் விளங்குகின்றது. அதனைக் கண்களிப்பக் கண்ட ஆழ்வார் "செம்பொன் செய்கோயிலின் உள்ளே, உயர்மணி மகுடம் சூடி நின்றானைக், கண்டு கொண்டு உய்ந்தொழிந்தேனே" என்று பாடித்தொழுதார்.[7]

மகேந்திரவிண்ணகரம்

தமிழ்நாட்டையாண்ட மன்னர் பலர் தம் பெயரால் அமைத்த விண்ணகரங்கள் பலவாகும். பல்லவ மன்னனாகிய மகேந்திர வர்மன் மகேந்திரபுர நகரத்தில் ஒரு குன்றத்தைக் குடைந்து எடுத்து அக்கோவிலுக்கு மகேந்திர விஷ்ணு கிரகம் என்று பெயரிட்டான்.[8]

பரமேச்சுர விண்ணகரம்

காஞ்சிபுரத்திலுள்ள வைகுந்தப் பெருமாள் கோவில் முன்னாளில் பரமேச்சுர விண்ணகரம் என்னும் பெயரால் விளங்கிற்று. திருமங்கையாழ்வாரால் மங்களா சாசனம் செய்யப் பெற்ற திவ்ய தேசங்களில் ஒன்று அவ்விண்ணகரம். பரமேச்சுவரன் என்னும் இயற் பெயருடைய இரண்டாம் நந்திவர்மனால் அக்கோவில் கட்டப்பட்டது என்பர்.[9]

நந்திபுரவிண்ணகரம்

திருமங்கையாழ்வார் பாடிய மற்றொரு விண்ணகரம் கும்பகோணத்திற்குத் தெற்கே நான்கு மைல் தூரத்திலுள்ள நந்திபுரம் என்னும் பல்லவ நகரத்தில் அமைந்தது. 'நந்திபணி செய்த நகர் நந்திபுர விண்ணகரம்' என்று அவர் பாடும் பான்மையால் நந்தி வர்மன் அக்கோவிற் பணியில் ஈடுபட்டிருந்தான் என்பது இனிது விளங்கும். அவ்விண்ணகரப் பெருமாள் ஜெகநாதன் என்னும் திரு நாமம் பெற்றார். நாளடைவில் ஜெகநாதன் கோயிலாகிய விண்ணகரம் நாதன் கோயில் என வழங்கலாயிற்று. அதுவே பின்னர் ஊர்ப்பெயரும் ஆயிற்று.

வீரநாராயண விண்ணகரம்

புதுவை நாட்டில் (புதுச்சேரி) உள்ள திரிபுவனி என்னும் திரிபுவன மாதேவி சதுர்வேதி மங்கலத்தில் வீர நாராயண விண்ணகரம் விளங்கிற்றென்று சாசனம் கூறுகின்றது.[10] வீரநாராயணன் என்பது பராந்தக சோழனது விருதுப் பெயர்களில் ஒன்று. முதற்குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் திருநாராயண பட்டர் என்ற கவிஞர் குலோத்துங்க சோழன் சரிதை என்னும் பெயரால் ஒரு காவியம் இயற்றினார் என்றும், அது அரசன் ஆணைப்படி வீரநாராயண விண்ணகரத் திருமுற்றத்தில், ஊர்ச்சபையார் முன்னிலையில் அரங்கேற்றப்பட்டதென்றும், காவியம் பாடிய புலவர்க்குச் சபையார் சம்மானம் அளித்தனர் என்றும் தெரிகின்றது.[11]

இராசராசவிண்ணகரம்

தென்னார்க்காட்டு விழுப்புர வட்டத்தில் உள்ள எண்ணாயிரம் என்னும் ஊரில் இராசராச விண்ணகரம் ஒன்று உள்ளது. அங்கு திருவாய்மொழி ஓதுதற்கு விடுத்த நிபந்தம் சாசனத்தால் விளங்குகின்றது.[12]

தாதாபுரம் என்னும் இராசராசபுரத்தில் குந்தவைப் பிராட்டியார் கட்டிய பெருமாள் கோவில் குந்தவை விண்ணகரம் என்று பெயர் பெற்றது.[13]

உத்தர மேரூரில் இராசேந்திர சோழ விண்ணகரம் விளங்கிற்று.[14] இராஜேந்திர சோழ சதுர்வேதி மங்கலம் என்னும் மறு பெயர் பெற்ற உத்தரமேரூரில் கொங்கரையர் ஒருவர் அவ் விண்ணகரத்தைக் கட்டுவித்தார் என்பது கல்வெட்டால் தெரிகின்றது.[15]

இராசேந்திர சோழ விண்ணகரம்

நெல்லை நாட்டு அம்பா சமுத்திர வட்டத்தில் மன்ஞர்கோயில் என்னும் ஊர் உள்ளது. அழகிய மன்ஞர் என்னும் திருநாமமுடைய பெருமாள் அங்கு கோயில் கொண்டிருத்தலால் மன்ஞர்கோயில் என்று அது பெயர் பெற்ற தென்பர். பிற்காலத்தில் ராஜேந்திர சோழ விண்ணகரம் என்னும் திருக்கோயிலும் அவ்வூரில் எழுந்தது. அக்கோயிலைக் கட்டியவன் ராஜ சிம்மன் என்ற சேர மன்னன்[16]. அவன் ராஜேந்திரனுக்கு அடங்கி ஆட்சி புரிந்தமையால் சோழன் பெயரை அவ்விண்ணகரத்துக்கு அளித்தான் போலும்.

தஞ்சை நாட்டு உடையார் கோயில் என்ற ஊரில் குலோத்துங்க சோழ விண்ணகரம் உள்ளதென்று சாசனம் உணர்த்துகின்றது. அது முதற் குலோத்துங்கனுல் கட்டப்பட்டதாகும்.[17] திருச்சி நாட்டு உடையார் பாளையத்தில் உள்ள கீழப்பழுவூரில் வீரசோழ விண்ணகரம் விளங்கிற்றென்று சாசனம் கூறும்.[18]

திருப்பொதியில் விண்ணகரம்

கோவில்குளம் என்பது நெல்லை நாட்டு அம்பா சமுத்திர வட்டத்திலுள்ள ஓர் ஊரின் பெயர். அவ்வூரில் தென்னழகர் என்னும் பெருமாள் கோயில் கொண்டுள்ளார். பழமையான பல வட்டெழுத்துச் சாசனங்கள் அக்கோயிலிற் காணப் படுகின்றன. திருப்பொதியில் விண்ணகரம் என்னும் பெயர் முற்காலத்தில் அதற்கமைந்திருந்த தென்பது அக் கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படும்.[19] புகழ் வாய்ந்த பொதிய மலையின் அடிவாரத்தில் அமைந்த கோவில் பொதியில் விண்ணகரம் என்று பெயர் பெற்றது மிகப் பொருத்தமாகத் தோற்றுகின்றது. அக் கோயிலின் பெருமையாலேயே முன்பு குளம் என்னும் பெயருடையதாயிருந்த ஊர் கோவில் குளமாயிற்று.[20]

விண்ணபள்ளி

கோவை நாட்டுக் கோபி வட்டத்தில் உள்ள விண்ணபள்ளி யென்னும் ஊர் அங்கு கோயில் கொண்டுள்ள பெருமாள் பெயராற் பெருமை யுற்றதாகும். ஆதி நாராயணப் பெருமாளின் கோவிலடியாக விண்ணபள்ளி என்ற பெயர் அதற்கு அமைந்தது.[21]

மாமணிக்கோயில்

திருமால் நீலமேனியன் என்றும், மணிவண்ணன் என்றும் தமிழ் நூல்கள் கூறும். தஞ்சையில் கோயில் கொண்ட திருமாலைத் தஞ்சை மாமணி என்று ஆழ்வார்கள் போற்றினர்.[22] அதனல் அத்தலம் தஞ்சை மாமணிக் கோயில் என்னும் திருநாமம் பெற்றது. நூற்றெட்டுத் திருப்பதிகளுள் ஒன்ருகிய மாமணிக்

கோயில் தஞ்சாவூருக்கு வடக்கே மூன்று மைல் தூரத்தில் உள்ளது.

"வம்புலாம் சோலை மாமதிள் தஞ்சை
மாமணிக் கோயிலே வணங்கி
நம்பிகாள் உய்ய நான் கண்டு கொண்டேன்
நாராயணா என்னும் நாமம்."

என்ற திருமங்கை யாழ்வார் திருமொழியைப் பெற்றது இத்தலமேயாகும்.

பச்சைப்பெருமாள் கோயில்

திருமால் "பச்சை மாமலைபோல் மேனி"யர் என்று ஆழ்வார்களால் பாடப்பட்டிருத்தலால் பச்சைப் பெருமாள் எனவும் அவரை வழங்குவர். காஞ்சிபுரத்தில் பச்சை வண்ணர் கோயில் ஒன்று உண்டு. பூவிருந்தவல்லிக்கு மேற்கே பச்சைப் பெருமாள் கோயில் என வழங்குவது பச்சை வண்ணப் பெருமாள் வீற்றிருக்கும் தலமாகும்.

சிங்கப்பெருமாள் கோவில்

சின்னக் காஞ்சிபுரம் என வழங்கும் அத்தியூரில் வேளுக்கை என்னும் திருமால் கோயில் உள்ளது. "மன்னு மதிட்கச்சி வேளுக்கை யாளரியை" என்று திருமங்கை யாழ்வார் இப்பெருமானையே பாடினர் என்பர். இன்னும் சிங்கப்பெருமாள்கோயில் என்னும் தலம் செங்கற்பட்டுக்கு வடபால் உள்ளது.

சிங்கர்குடி

புதுச்சேரிக்குத் தென்மேற்கே ஆறுமைல் தூரத்தில் சிங்கர்குடி என்னும் ஊர் உள்ளது. அங்கு பழைமையான பெருமாள் கோவில் ஒன்று காணப்படுகின்றது. நரசிங்கப் பெருமாள் கோயில் என்பது அதன் பெயர்.

நரசிங்க மூர்த்தியின் பெயரே ஊருக்கு அமைந்ததாகத் தோற்றுகின்றது. நரசிங்கர்குடி என்பது சிங்கர்குடி என வழங்கலாயிற்று.

சம்பங்கி நல்லூர்

வட ஆர்க்காட்டு வேலூர் வட்டத்திலுள்ள ஊர் ஒன்று சம்பங்கி நல்லூர் என வழங்கப்படுகின்றது. செண்பகப் பெருமாள் நல்லூர் என்னும் பெயரே இங்ஙனம் சிதைந்துள்ள தென்பது கல்வெட்டுக்களால் விளங்கும்.[23]

சோழிங்கர்

வட ஆர்க்காட்டு வாலாஜா வட்டத்தில் சோழிங்கர் என்ற ஊர் உள்ளது. சோழ சிம்மபுரம் என்னும் பெயரே அவ்வாறு மருவிற்றென்று குருபரம்பரை கூறும்.[24] அவ்வூரிலுள்ள கடிகாசலம் என்ற குன்றின் மீது கோயில் கொண்டுள்ள நரசிங்கப் பெருமாளைப் பேயாழ்வாரும் திருமங்கை யாழ்வாரும் பாடியுள்ளார்கள். இந்நாளில் கடிகாசலப் பெருமாள் கோவில் சாலச் சிறப்புற்று விளங்குகின்றது.

திருநாராயணபுரம்

நாராயணன் என்னும் நாமம் பல ஊர்ப்பெயர்களில் விளங்குவதாகும். திருச்சி நாட்டிலுள்ள திருநாராயணபுரம் அங்கு கோயில் கொண்டருளும் வேத நாராயணப் பெருமாள் பெயரால் நிலவுகின்றது.[25]

திருச்சானூர்

கீழைத்திருப்பதிக்கு மூன்று மைல் தூரத்தில், சுவர்ணமுகியென்னும் பொன்முகலி யாற்றங்கரையில் உள்ளது திருச்சானூர். முன்னாளில் இராசேந்திர சோழமண்டலத்துத் திருவேங்கடக் கோட்டத்தில் குடவூர் நாட்டில் திருச்சானூர் என்னும் சுகனூர் இருந்ததென்று

சாசனம் கூறும்.[26] திருச்சுகனூரில் இப்பொழுது சிறந்து விளங்குவது அலர்மேல் மங்கையின் கோயிலாகும். ஆயினும் பழங்காலத்தில் திப்பலா தீச்சுரம் என்னும் சிவாலயமும் அங்கு சிறந் திருந்ததாகத் தெரிகின்றது.[27] திருப்பதி மலையிற்கோயில் கொண்டுள்ள வேங்கடாசலபதியின் தேவியாகிய அலர்மேல் மங்கையின் திருக்கோயில் இக்காலத்தில் அங்கு சிறப்புற்று விளங்குதலால் அலர்மேலு மங்கை புரம் என்னும் பெயரும் அதற்குண்டு.

அடிக் குறிப்பு

1. புளிங்குடி இப்பொழுது திருப்புளியங்குடி என வழங்கும். வைகுந்தம் ஸ்ரீவைகுண்டம் எனப்படும்.

2. ஆராய்ச்சித்தொகுதி, 242.

3. திருமங்கை யாழ்வார் கடல்மல்லையைப் பற்றிப் பாடிய பதிகங்கள் இரண்டனுள் முன்பதிகம், தல சயனத்தைப் பற்றிய தென்றும், கடற்கரைக் கோயிலைப்பற்றிய பின் பதிகம் சல சயனத்தைப் பற்றியதென்றும், பிற்காலத்தில் இரண்டு பதிகங்களுமே தல சயனத் திருமாலைப் பற்றியனவாகக் கருதப்பட்டுப் பாட மாறலாயிற்று என்றும் ஊகிக்க இடம் எற்படுகின்றது என்பர்.

(ஆழ்வார்கள் காலநிலை. ப. 144)

4. M. E. R. 1935 - 36.

5. தேவலோகம் போன்றதென்ற காரணம் பற்றி விண்ணகரம் என்னும் பெயர் வந்தது என்பாரும் உளர் - நாலாயிரம், நூற்றெட்டுத் திருப்பதிப் பிரபாவம், 33.

6. திருநாகேச்சரம் என்னும் சிவாலயமும் திருவிண்ணகரமும் ஒன்றையொன்று அடுத்திருந்தமையால் அவ்வூர் திருவிண்ணகர் திருநாகேச்சுரம் என்று முற்காலத்தில் வழங்கிற்று. 'திரைமூர் நாட்டுத் தேவதானமாகிய திருவிண்ணகர் திருநாகேச்சுரம்' என்பது சாசனம். 218 of 1911.

7. இன்னும் திருமணிக்கூடமும், தெற்றியம்பலமும், காவளம் பாடியும், தேவனூர் தொகையும், வெள்ளக்குளமும், வண்புருடோத் தமும், பார்த்தன் பள்ளியும் மற்றைய திருநாங்கூர்ப் பதிகள் ஆகும்.

8. Ep. Ind. vo, IV, p. 152.

9. Pallavas. p. 131.

10. 186 of 1919.

11. 198 of 1919.

12. 333 of 1917.

13. 8 of 1919.

14. 184 of 1923.

15. 174 of 1923.

(16. 112 of 1905.)

17. 399 of 1902.

18. S. I. I. vo III, 154.

19. 551 of 1911.

20. 551 of 1911.

21. M. E. R. 1935-36.

22. மா என்பது நீல நிறத்தைக் குறிக்கும். "மாயிரும் பீலி மணி நிற மஞ்ஞை" என்னும் சிலப்பதிகாரத் தொடருக்கு உரை யெழுதிய அடியார்க்கு நல்லார் மா - கருமை என்று கூறுதல் காண்க : மனையறம் படுத்த காதை, 53.

23. S. I. I. vo I. p. 74.

24. சோழலிங்கபுரம் என்ற பெயரே சோழங்கிபுரம் ஆயிற் றென்றும் கூறுவர். (N. A. Manual. II, p. 435) அவ்வூரின் நடுவே உள்ள சோழேச் சரத்திலுள்ள சுயம்புலிங்கம் அதற்குச் சான் றாகக் காட்டப்படுகின்றது.

25. இவ்வூர் முசிறி வட்டத்தில் உள்ளது.

26. 265 of 1904.

27. திப்பலாதீஸ்வரர் என்பது தெலுங்கில் குன்றுடையார் (The Lord of the Hills) என்று பொருள்படும் என்பர். இப்பொழுது இக்கோயில் பராசரேஸ்வரர் கோயில் என வழங்கப்படு கின்றது.

சமணமும் சாக்கியமும்

முன்னாளில் சமண சமயம் தமிழ் நாட்டின் பல பாகங்களிற் பரவி யிருந்ததாகத் தெரிகின்றது. சமண முனிவர்கள் பெரும்பாலும் தலைமை நகரங்களின் அருகே தம் தவச்சாலைகளை அமைத்துச் சமயப்பணி யாற்றுவாராயினர். பாண்டி நாட்டில் நெடுமாறன் அரசுபுரிந்த ஏழாம் நூற்றாண்டில் சமணமதம் எங்கும் ஆதிக்கமுற்றிருந்த பான்மையைப் பெரிய புராணம் குறிப்பிடுகின்றது.[1] அக்காலத்தில் மதுரையின்

எட்டுமலைகள்

அருகேயுள்ள குன்றுகளைச் சமண முனிவர்கள் தம் உறையுளாகக் கொண்டிருந்தார்கள் என்பது திருஞானசம்பந்தர் தேவாரத்தால் தெரிகின்றது. ஆனை மாமலை ஆதியாய இடங்களில் சமணர் வாழ்ந்தனர் என்று அவர் குறித்தவாறே மற்றொரு பழம் பாட்டும் எட்டு மலைகளை எடுத்துரைக்கின்றது.

" பரங்குன்று ஒருவகம் பப்பாரம் பள்ளி
அருங்குன்றம் பேராந்தை ஆனை—இருங்குன்றம்
என்றெட்டு வெற்பும் எடுத்தியம்ப வல்லார்க்குச்
சென்றெட்டுமோ பிறவித் தீங்கு "[2]

என்ற பாட்டிலுள்ள பரங்குன்றம் என்பது மதுரைக்குத் தென்மேற்கி லுள்ள திருப்பரங்குன்றமாகும்; ஆனை யென்பது வடகிழக்கிலுள்ள ஆனைமலை; இருங்குன்றம் என்பது அழகர் மலை. இவ்வெட்டு மலைகளிலும் இருந்த சமணமுனிவர் எண்ணாயிரவர் என்பர்.[3]

சோழநாட்டின் தலைநகரமாக விளங்கிய உறை

சிராப்பள்ளி

யூரின் அருகே யமைந்த சிராப்பள்ளிக் குன்றத்திலும் சமணமுனிவர்கள் வாழ்ந்ததாகத் தெரிகின்றது. அக்குன்றின்மீதுள்ள குகைக்கோயிலில் சிவபெருமா

னது திருவுருவத்தை நிறுவிய மன்னன் ஏழாம் நூற்றூண்டில் வாழ்ந்த மகேந்திர வர்மன் என்பது சாசனத்தால் விளங்கும்.[4]

வட ஆர்க்காட்டில் திருமலை என்னும் குன்று ஒன்றுண்டு. அது வைகாவூரை அடுத்திருத்தலால் வைகைத்திருமலை எனவும் வழங்கும்.

திருமலை மன்னரால் மதிக்கப்பெற்ற சமண முனிவர்கள் அம்மலையில் வாழ்ந்ததாகத் தெரிகின்றது. இராஜராஜ சோழன் காலத்தில் "கொலைபுரியும் படையரசர் கொண்டாடும் குணவீரமாமுனிவன்" என்று புகழப்படுகின்ற ஒரு முனிவர் திருமலையேரிக்குக் கலிங்கு கட்டி வைகை மலையின் இருமருங்கும் நெல் விளையக் கண்டு களித்தார் என்று அம்மலைக் கல்வெட்டொன்று கூறுகின்றது.[5]

இராஜராஜன் தமக்கையாராகிய குந்தவைப் பிராட்டியார் வைகைத்திருமலையில் ஒரு ஜினாலயம் அமைத்தார். அது குந்தவை ஜினாலயம் என்று பெயர் பெற்றது.[6] பொன்னூரைச்சேர்ந்த ஒரு நங்கை அம்மலையில் அருகன் திருவுருவை நிறுவினாள். "பொன்னெயில் நாதனை வைகைத்திருமலைக்கு ஏறியருளப் பண்ணினாள்" அந்நல்லாள் என்று சாசனம் கூறுகின்றது.[7]

இங்ஙனம் சிறப்புற்று விளங்கிய வைகைத் திருமலையை அருகதேவனுக்குரிய மலையாகச் சமணர் கருதுவாராயினர். தமிழ்நாட்டின் வடக்கெல்லையிலுள்ள வேங்கடமலை நெடியோன் குன்றம் என்று கூறப்படுதல்போலவும், பொதியமலை அகத்தியர்மலை என்று குறிக்கப்படுதல்போலவும், அருகதேவன் வீற்றிருந்த

திருமலை "எண்குண இறை திருமலை" என்று ஒரு கல் வெட்டிற் கொண்டாடப்படுகின்றது. எண்குணன் என்பது அருகனைக் குறிக்கும் பெயர்களில் ஒன்று. எனவே, அருகதேவனுக்குரிய மலைகளுள் மிகச்சிறந்த தாக இத்திருமலை கொள்ளப்பட்டதென்பது இனிது விளங்குகின்றது.[8]

ஆர்க்காட்டு நாட்டில் செய்யாற்றின் வடகரையி லுள்ள திருவத்தூர் என்னும் திருவோத்தூர் சமண சமயத்தார் சிறந்து வாழ்ந்த தலங்களுள் ஒன்றென்று தெரிகின்றது. அவ்வூரில் சைவத்திற்கும் சமணத்திற் கும் நிகழ்ந்த புனல்வாதத்தில் தோல்வியுற்ற சமணர் கள் பலவகையான கொடுமைகளுக்கு உள்ளாயினர்.

திருவோத்தூர்

என்று புராணம்கூறுகின்றது. இதற் குச் சான்றாக அங்குள்ள சிவாலயச் சுற்றுச்சுவரில் சில சிற்பங்களும் உண்டு. அழிந்துபோன சமணக்கோயிலின் அடிப் படை இன்றும் காணப்படும்.[9] ஓத்து என்பது சமண சமயத்தில் வேதத்தைக் குறிப்பதற்குப் பெரிதும் வழங்குகின்ற சொல்லாதலால், வேதப்பெயரைச் சம ணர் அவ்வூருக்கு இட்டிருந்தார்கள் என்று தோற்று கின்றது.

வந்தவாசிக்கு எட்டுமைல் தூரத்தில் திரக்கோல் என்னும் ஊர் உள்ளது. அங்குள்ள குன்றின்மீது

திரக்கோல்

மூன்று குகைகளும், மூன்று ஜினாலயங்களும் காணப்படுகின்றன. அக் கோயில்களின் அடியாகத் திருக் கோயில் என்னும் பெயர் அவ்விடத்திற்கு அமைந்த தென்றும், அதுவே திரக்கோல் ஆயிற்றென்றும் தெரிகின்றது.[10]

திருநாதர்குன்றம்

வட ஆர்க்காட்டுச் செஞ்சிமலையில் திருநாதர் குன்றம் என்னும் பெயருடைய பெரும்பாறை யொன்று உண்டு. அங்கு இருபத்து நான்கு ஜைன வடிவங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இன்றும் அக் குன்றில் திருநாதர் வழிபாடு நடைபெறுகின்றது. அவரைப் போற்றிப் பாடிய பதிகமும் உண்டு.[11]

திருப்பருத்திக்குன்றம்

தொண்டைநாட்டில் வேகவதியாற்றின் கரையிலுள்ள திருப்பருத்திக்குன்றம் முன்னாளில் காஞ்சிமாநகரின் ஒரு பகுதியாக அமைந்திருந்தது. செம்பொற்குன்று என்னும் பெயரும் அக்குன்றுக்கு உண்டு என்பது அங்குள்ள கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படுவதாகும்.[12] சாசனங்களில் ஜின காஞ்சி (சமண காஞ்சி) யென்று அப்பகுதி குறிக்கப்படுகின்றது. பொற்குன்றம் என்ற பெயரே பருத்திக் குன்றம் என மருவிற்றென்று கூறுவர் சிலர். அருணகிரி யென்னும் வடமொழிப்பெயரும் அதற்கு வழங்கியதாகத் தெரிகின்றது.[13] அருணன் என்பதும், பரிதியென்பதும் சூரியனைக் குறிக்கும் சொற்களாதலால் பரிதிக்குன்றம் என்று அம்மலை பெயர்பெற்றுப் பின்பு பருத்திக் குன்றமாயிற்றென்று கருதலும் ஆகும்.[14] திருப்பருத்திக் குன்றத்திற் சிறந்து விளங்குவது வர்த்தமானர் திருக்கோயில்.

அப் பதியில் சீலமும் புலமையும் வாய்ந்த முனிவர் பலர் வாழ்ந்தார்கள். அன்னவருள் ஒருவர் வாமன முனிவர். மேரு மந்தரபுராணம் என்னும் தமிழ்நூலின் ஆசிரியர் இவரே. "தூய தவராசராசன்" என்று

போற்றப்பட்டிருத்தலால், தவநெறியிலே தலை நின்ற வர் இவர் என்பது விளங்கும். வடமொழியும் தென் மொழியும் நிலைகண்டுணர்ந்த அம்முனிவர்க்கு மல்லி ஷேணர் என்ற பெயரும் உண்டென்று சாசனம் கூறும்.

அவருடைய மாணாக்கராகிய புஷ்பசேனமுனிவர், சீலத்தொடு சீர்த்தியும் வாய்ந்து விளங்கினார். முனி புங்கவன் என்றும், பரவாதிமல்லன் என்றும் சாசனங் கள் கூறுமாற்றால், இவரது தவப்பெருமையும் வாதத் திறமையும் இனிது அறியப்படும். அக் காலத்தில் விசையநகர அரசாங்கத்தில் படைத்தலைவராகவும், மந்திரத்தலைவராகவும் அமர்ந்து, ஆன்ற சிறப்புடன் வாழ்ந்த இருகப்பர் என்பவர் இம்முனிவரிடம் மிக வும் ஈடுபட்டிருந்தார்; இவர் ஆணையைச் சிரமேற் கொண்டு ஒழுகினார். திருப்பருத்திக்குன்றத்தில் இரு கப்பர் கட்டிய சங்கீத மண்டபம் இன்றும் காணப்படு கின்றது. விசையநகர மன்னரது ஆன்ம நலத்தின் பொருட்டு மகேந்திர மங்கலம் என்னும் ஊரைத் திருப்பருத்திக்குன்றத்து நாயனார்க்கு இவர் வழங்கி னார்.[15]

திருக்கோயிலின் மருங்கே பழைமையான குரா மரமொன்று உள்ளது. "தென் பருத்திக்குன்றமர்ந்த கொங்கார் தருமக் குரா" என்று புகழப்படுகின்ற அத் தருவின் அடியில் மும்முனிவர் அமர்ந்து நெடுந்தவம் முயன்றார் என்று சாசனம் கூறும்.[16] அம்மரம் இன் றும் தெய்வத்தன்மை வாய்ந்ததாகக் கருதப்படு கின்றது.

முன்னாளில் காஞ்சியில் வாழ்ந்தவரும், பௌத் தரை வாதில் வென்று ஈழநாட்டிற்கு ஓட்டியவரு

மாகிய அகளங்கன் என்னும் சமணமுனிவர் பெருமை திருப்பருத்திக் குன்றத்தில் கர்ன பரம்பரையாக வழங்குகின்றது. அவருக்குப் பின்பு வந்த முனிவர்கள் பலரெனினும் சிலரைப் பற்றிய செய்தியே இப்பொழுது கிடைத்திருக்கின்றது. மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில், சந்திரகீர்த்தியென்ற முனிவரும், அவர் மாணாக்கராகிய அனந்தவீரியரும் திருப்பருத்திக்குன்றத்தில் விளங்கினர். எனவே 'கல்வியே கரையிலாத காஞ்சிமாநகரம்' என்ற புகழுரைக்குச் சான்றாக நின்ற சமணகாஞ்சியில் ஆன்றோர் பலர் வாழ்ந்தனர் என்பது நன்கு அறியப்படும்.

திருப்பறம்பூர்

காஞ்சிபுரத்திற்குப் பத்து மைல் அளவிலுள்ள திருப்பறம்பூரில் பாடல்பெற்ற ஒரு ஜினாலயம் உள்ளது. பௌத்தரை வாதில் வென்று பெரும்புகழ்பெற்ற அகளங்கன் என்னும் முனிவர் அங்குள்ள முனிகிரியில் தவம்புரிந்து மேம்பட்டார் என்று வரலாறு கூறுகின்றது. இன்றும் அவ்வூரில் சமணர்கள் வாழ்ந்து வருகின்றார்கள்.

அருங்குளம்

திருத்தணிகை மலைக்குக் கிழக்கே எட்டு மைல் தூரத்தில் அருங்குளம் என்னும் சிற்றூர் ஒன்று உள்ளது. அவ்வூரில் சமண சமயத்தார்க்குரிய கோயில் இன்றும் காணப்படுகின்றது. தர்ம சாகரர் என்னும் தீர்த்தங்கரர் அங்கு அமர்ந்துள்ளார். ஆதியில் அருகன் குளம் என்று பெயர் பெற்ற ஊர், இப்போது அருங்குளம் என வழங்குகின்றது.[17]

திருத்தணிகை மலைக்கு ஐந்து மைல் தூரத்தில் உள்ளது அருங்குன்றம். அங்கு காணப்படுகின்ற அழ

அருங்குன்றம்

கிய ஜினாலயம் கார் வெட்டு நகரக் குறுநில மன்னரால் கட்டப்பட்ட தென்பர். தமிழ்ச் சிறு காப்பியங்களுள் சிறந்த தாக மதிக்கப்படும் சூளாமணியின் ஆசிரியராகிய தோலாமொழித் தேவர் இவ்வாலயத்தில் அமைந்த தரும தீர்த்தங்கரரை வழிபட்ட செய்தி அந்நூற் பாயிரத்தால் அறியப்படுகின்றது. எனவே, அருகன் குன்றம் என்னும் பெயர் அருங்குன்ற மெனக் குறுகிற்றென்று கொள்ளுதல் பொருந்தும்.

திருநறுங்கொண்டை

நடு நாட்டிலுள்ள திருநறுங் கொண்டை சமணர்கள் சிறந்து வாழ்ந்த இடங்களுள் ஒன்றாகும். அங்குள்ள அப்பாண்ட நாதர் கோயிலிற் பழைய கல்வெட்டுக்கள் காணப்படும்.[18] அவற்றுள் ஒன்றில் இராஜாதி ராஜன் என்னும் சோழ மன்னன் மேலிற் பள்ளித் (மேலைக் கோயில்) திருவிளக்குக்காக அளித்த நன் கொடை குறிக்கப் பட்டுள்ளது. குலோத்துங்க சோழன் காலத்தில் வீர சேகர காடவராயன் என்பான் நாற்பத் தெண்ணாயிரப் பெரும்பள்ளிக்கு வழங்கிய வரிக்கொடையும் சாசனத்திற் கூறப்படுகின்றது. இக்குறிப்புக்களால் நறுங் கொண்டை என்னும் பதி சமணர்களாற் பெரிதும் போற்றப் பட்ட தென்பது புலனாகும்.

சீனாபுரம்

கொங்கு மண்டலத்துக் குறுப்பு நாட்டில் உள்ள சனகை என்னும் சனகாபுரம் சமணர்க்குரிய சிறந்த பதிகளில் ஒன்று. நன்னூல் என்னும் தமிழ் இலக்கண நூல் இயற்றிய பவணந்தி முனிவர் அவ்வூரிலே பிறந்தவர். ஆதிநாத தீர்த்தங்கரருக்கு அங்கு ஒரு கோயி

உண்டு. இந்நாளில் சீனுபுரம் என வழங்கும் அவ்வூர் கோவை நாட்டு ஈரோடு வட்டத்தில் பெருந்துறைக்கு அருகே யுள்ளது.

அருகதேவன் பெயர் தாங்கி நிலவும் ஊர்கள் தமிழ் நாட்டிற் பல பாகங்களில் உண்டு. தென் பாண்டி நாட்டில் அருகன் குளம் என்னும் ஊர் உள்ளது. சேலம் நாட்டில் அருக நத்தம் என்பது ஓர் ஊரின் பெயர்.

அருக சமயம் தமிழ் நாட்டில் சமணம் என்னும் அமணம் பெயர் பெற்றது. அமணம் என்பது அம் மணம் எனவும் வழங்கலாயிற்று.

அம்மணம்பாக்கம்

தொண்டை நாட்டிலும் அதை யடுத் நாடுகளிலும் அம்மணம் என்னும் பெயருடைய சில ஊர்கள் காணப்படுகின்றன. செங் கற்பட்டு வட்டத்தில் அம்மணம் பாக்கம் என்ற ஊர் உண்டு. மதுராந்த வட்டத்தில் மற்றொரு அம்மணம் பாக்கம் உண்டு. தென் ஆர்க்காட்டுத் திண்டிவன வட்டத்தில் பிறிதொரு அம்மணம் பாக்கம் உள்ளது. விழுப்புர வட்டத்தில் அம்மணம் குப்பம் என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். இவ்வூர்கள் எல்லாம் சமண மணம் கமழ்ந்த இடங்களாக இருந்திருத்தல் வேண்டும்.

தொண்டை மண்டலத்துச் செங்குன்ற நாட்டைச் சேர்ந்த பேரமணூர் என்னும் ஊர் சமண சம்பந்த முடைய தென்பது அதன் பெயரால்

பேரமணூர்

விளங்குவதாகும். இக்காலத்தில் பேரமனூர் என வழங்கும் அவ்வூர் செங்கற்பட்டுவட்டத்தில் உள்ளது.[19]

முன்னாளில் புத்தர்கள் சிறந்து வாழ்ந்த ஊர்களில் ஒன்று போதிமங்கை. அது புதுவை நாட்டில்

போதி மங்கை தெளிச்சேரி யென்னும் பாடல் பெற்ற பதியின் அருகே இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. போதிமரம் புத்தர் போற்றும் புனித முடையதாதலின் அதன் பெயரால் அமைந்த ஊர் போதிமங்கை எனப்பட்டது போலும். அங்கு புத்தமத வேதமாகிய பிடக நூலையும், அளவை நூலையும் துறை போகக் கற்றுப் பிற சமயவாதிகளை அறை கூவி வாது செய்ய அழைக்கும் அறிஞர் பலர் இருந்தனர் என்று சேக்கிழார் கூறுகின்றார். பரசமய கோளரியாக விளங்கிய திருஞானசம்பந்தர்

"சீர்நிலவு திருத்தெளிச்சே ரியினைச்சேர்ந்து
சிவபெருமான் தனைப்பரவிச் செல்லும் போது
சார்வறியாச் சாக்கியர்தம் போதி மங்கை"

சார்ந்த தென்றும், அங்கு புகைந்து எழுந்த புத்த நந்தி பொன்றி வீழ்ந்தான் என்றும், சாரி புத்தன் என்னும் சாக்கிய அறிஞன் அவ்வூர்ச் சத்திர மண்டபத்தில் திருஞான சம்பந்தரோடு வாது செய்து தோற்றான் என்றும் கூறப்படுகின்றது. இவ்வரலாற்றால் ஏழாம் நூற்றாண்டில் புத்தர்கள் போதி மங்கை முதலிய ஊர்களில் சிறந்து வாழ்ந்தனர் என்பதும், அவர்களுள் கலைபயில் தெளிவும் கட்டுரை வன்மையும் உடையார் பலர் இருந்தனர் என்பதும் நன்கு விளங்கும்.

அறப்பணஞ் சேரி ஐம்பெருங்காவியங்களுள் ஒன்றாகிய மணிமேகலையில் அறவணஅடிகள் என்னும் பௌத்த முனிவரின் பெருமை விரித்துரைக்கப் படுகின்றது. காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் இருந்த புத்த சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர் இம்முனிவர். மதுரையம் பதியில் கோவலன் கொலை

யுண்டிறந்த தறிந்து அருந்துயரடைந்த மாதவி இவ ரைச் சரணடைந்து தவநெறியை மேற்கொண்டாள்.

“ மறவண நீத்த மாசறு கேள்வி
அறவண அடிகள் அடிமிசை வீழ்ந்து”

தன் ஆற்ருமையை அறிவித்த மாதவிக்கு அடிகள் ஐவகைச் சீலத் தமைதியும் காட்டி உய்வகை உணர்த் திஞர் என்று மணிமேகலை கூறும்.[20]

காவிரிப்பூம் பட்டினத்தைக் கடல் கொண்ட பின்பு இவர் காஞ்சிமா நகரம் போந்து நெடுங் காலம் தவம் புரிந்திருந்தார். காஞ்சிபுரத்தில் இன்றும் இவர் வாழ்ந்த இடம் அறப்பணஞ் சேரி என்று வழங்குவ தாகும். கொங்கு நாட்டில் அரவண நல்லூர் என்னும் ஊர் உண்டென்று சதகம் கூறுகின்றது.[21]

முன்னளில் சோழ மண்டலக் கரையில் சிறந்த தோர் துறைமுகநகரமாக விளங்கிய நாகபட்டினத்தில் பௌத்த மதத்தைச் சார்ந்தோர் பலர் இருந்த னர். அவர் பொருட்டுக் கடாரத் தரசனுகிய ஸ்ரீமாரன் என்பவன் புத்தவிகாரம் ஒன்று கட்டக் கருதினன்.[22] அப்போது சோழ நாட்டில் அரசு வீற்றிருந்தவன் இராஜ ராஜன் என்னும் பெரு வேந்தன். அவன் சைவப்பற்றுடையனயினும் புறச் சமயங்களையும் ஆத ரிக்கும் பெருமை வாய்ந்தவன். ஆதலால் நாகையில் விகாரம் கட்டிக் கொள்ள அவன் ஆணைதந்தான். கடாரத்தரசன் மனமகிழ்ந்து சூடாமணி வர்மன் என் னும் தன் தந்தையின் பெயரால் ஒரு பத்ம விகாரம் கட்டத்தொடங்கினன். இராஜராஜன், ஆனைமங்கலம் என்னும் ஊரை அதற்குப் பள்ளிச் சந்தமாக அளித் தான். ஆயினும் பத்ம விகாரத் திருப்பணி முற்றுப்

பெறு முன்னே சோழமன்னன் காலம் சென்றான். அவன் மைந்தனாகிய இராஜேந்திர சோழன் கடாரத்தின் மீது படை யெடுத்து, வென்று மீண்ட பின்னர் தன் தந்தையார் சூடாமணி பத்ம விகாரத்திற்குக் கொடுத்த நன்கொடையைச் சாசனவாயிலாக உறுதிப் படுத்தினான்.[23]

இராஜேந்திர சோழன் மகனான வீரராஜேந்திரன் புத்தமித்திரன் என்பவரை ஆதரித்தான். இவர் பொன்பற்றி என்னும் ஊரினர்; புலமை வாய்ந்தவர்; வீரசோழியம் என்னும் தமிழிலக்கணம் இயற்றியவர். இவர் புத்தமதத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது வெளிப் படை. மிழலைக் கூற்றத்திலுள்ள பொன்பற்றி மன்னன் என்று இவர் குறிக்கப்படுதலால் வீரசோழன் காலத்தில் ஒரு குறுநில மன்னனாக இவர் வாழ்ந்தார் எனக் கருதலாகும்.

"ஈண்டுநூல் கண்டான் எழில்மிழலைக் கூற்றத்துப்
பூண்ட புகழ்ப் பொன்பற்றி காவலனே-மூண்டவரை
வெல்லும் படைத்தடக்கை வெற்றிபுனை வீரன்தன்
சொல்லின் படியே தொகுத்து"[24]

என்னும் பாட்டால் வீரசோழன் விருப்பத்திற்கிணங்கி இவர் இலக்கணநூல் இயற்றினார் என்பது இனிது விளங்குகின்றது. எனவே, வீரசோழன் அரசு புரிந்த பதினொன்றாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் புத்தமதத்தைச் சேர்ந்த சிற்றரசரும் இருந்ததாகத் தெரிகின்றது. தஞ்சை நாட்டு அறந்தாங்கி வட்டத்திலுள்ள பொன்பேத்தி என்ற ஊரே புத்தமித்திரனார்க்குரிய பொன்பற்றி எனக் கருதப்படுகின்றது.

பள்ளிச் சந்தம்

(பண்டைத் தமிழரசர் சைன பௌத்தக் கோயில்களுக்கு இறையிலியாக விட்ட நிலமும் ஊரும் பள்ளி சந்தம் என்னும் பெயர் கொண்டு விளங்குவனவாகும்.) முற்காலத்தில் சிறந்திருந்த சில பள்ளிகளின் பெயர் சாசனங்களால் அறியப்படுகின்றது. செங்கற்பட்டு நாட்டிலுள்ள ஆனந்த மங்கலத்தில் ஜினிகிரிப்பள்ளி இருந்தது.[25] தென்னார்க்காட்டில் உள்ள திருநறுங்கொண்டையில் பெரிய பள்ளியும்,[26] இராஜேந்திர புரத்தில் கங்காசூரப் பெரும் பள்ளியும்,[27] ஜனநாதபுரதில் சேதிகுல மாணிக்கப் பெரும் பள்ளி, கங்க குல சுந்தரப் பெரும்பள்ளி என்னும் இருபள்ளிகளும்,[28] இன்னோரன்ன பிறபள்ளிகளும் இருந்தன என்பது கல்வெட்டுக்களால் அறியப்படும். இத்தகைய பள்ளிகளைத் தமிழரசர் ஆதரித்த பான்மை பள்ளிச் சந்தம் என்னும் பெயர்பெற்றுள்ள ஊர்களால் விளங்கும்.

தென்னார்க்காட்டுத் திருக்கோயிலூர் வட்டத்திலுள்ள பள்ளிச்சந்தம் என்னும் ஊர் அங்குள்ள சமணப் பள்ளியால் பெயர் பெற்ற தென்பது சாசனதால் விளங்குகின்றது. கண்டராதித்தப் பெரும்பள்ளி அங்கு சிறப்புற்று விளங்கிய பான்மையும், நேமிநாதர் என்பவர் அதனைப் பரிபாலனம் செய்த முறையும் அவ்வூரிற் கண்ட சாசனம் ஒன்றால் அறியப் படுவதாகும்.[29] (தஞ்சை நாட்டு நாகபட்டின வட்டத்தில் ஒரு பள்ளி சந்தமும், இராமநாதபுரச் சிவகங்கை வட்டத்தில் மற்றொரு பள்ளிச் சந்தமும் உள்ளன. இத்தகைய நன்கொடைகளால் தமிழ் வேந்தர் சமண சாக்கிய மதங்களையும் வேற்றுமையின்றி ஆதரித்தனர் என்னும் உண்மை இனிது விளங்குவதாகும்.)

அடிக்குறிப்பு

1. "கன்னிநா டமணர் தம்மால் கட்டழிந் திழிந்து தங்கள் மன்னனும் அவர்கள் மாயத் தழுந்த"—திருஞான சம்பந்தர் புராணம். 613.

2. பெருந்தொகை, 183.

3. பெருந்தொகை, 1560, 2020. அழகர் மலையில் இப்பொழுது பஞ்சபாண்டவர் படுக்கை என வழங்குவது சமண முனிவர்கள் வதிந்த இடம் போலும்.

4. S. I. I. vo I, pp. 28-30.
5. S. I. I. vo I, p. 95.
6. Ibid p. 97.
7. Ibid p. 102.
8. Ibid p. 106.
9. North Arcot Manual, vo, II, 308.
10. Sewell's Antiquities, p. 170.
11. திருநாதர் குன்றப் பதிகம்.

12. Tiruparuttikunran and its temples, by T. N. Ramachandran p. 2.

13. திருப்பருத்திக்குன்றத்தில் சமண முனிவர்கள் சமாதி கொண்ட இடம் இன்றும் அருணகிரிமேடு என்று வழங்கும்.

14. பரிதி நியமம் என்னும் பாடல் பெற்ற தலம் இப்போது பருத்தியப்பர் கோயில் என வழங்குதல் காண்க.

15. Tiru-paruttikunram and its Temples p. 57.
16. Ibid, p. 59.
17. North Arcot Manual, vo II, 387.

18. இக்கோயிலில் உள்ளவர் ரிஷப தீர்த்தங்கரர் என்றும் அவர் அப்பர் என்னும் திருநாவுக்கரசரை ஆண்டருளிய காரணத்தால் அப்பரை யாண்ட நாதர் என்று அழைக்கப்பட்டார் என்றும், அப்பெயரே அப்பாண்டநாதர் என மருவிற்றென்றும் ஒரு கதை வழங்குகின்றது.

19. M. E. R. 1934-35.

20. மணிமேகலை, காதை, 2, 60.

21. கொங்கு மண்டல சதகம்.

22. ஸ்ரீமார விஜயோத்துங்கவர்மன் என்பது அவன் முழுப் பெயர். (890 A. I. M. P.)

23. சோழர் சரித்திரத்திற்குப் பேருதவியாயுள்ள லீடன் சாசனம் என்பது இதுவேயாகும்.

24. பெருந்தொகை, 1467.

25. 430 of 1922.

26. 385 of 1902.

27. 277 of 1916.

28. 392 of 1907.

29. M. E. R. 1937-38.

6. தமிழகம் - அன்றும் இன்றும்

முன்னொரு காலத்தில் இமயம் முதல் குமரி வரை தமிழ் மொழியே பரவியிருந்த தென்பது தக்கோர் கருத்து. அப்பழம் பெருமையை நினைந்து,

"சதுர் மறை ஆரியம் வருமுன்
சக முழுதும் நினதாஞல்
முது மொழி நீ அநாதி யென
மொழிகுவதும் வியப்பாமே"

என்று மனோன்மணீயம் பாடிற்று. அந்நாளில் கங்கை நாட்டிலும், காவிரி நாட்டிலும் தாளாண்மையுடைய தமிழர் வேளாண்மை செய்தனர்; வளம் பெருக்கினர்; அறம் வளர்த்தனர். கங்கைத் திரு நாட்டில் பயிர்த் தொழில் செய்த வேளாளர் இன்றும் தமிழகத்தில் கங்கை குலத்தவர் என்றே கருதப்படுகின்ஞர்கள். எனவே, பழங்காலத்தில் பாரதநாடு முழுவதும் தமிழகமாகவே விளங்கிற்று.

அந்நிலையில் ஆரியர் வந்தனர். வடநாட்டில் குடியேறினர். நாளடைவில் அந்நாட்டில் ஆரியரும் தென்ஞட்டில் தமிழரும் அமைந்து வாழ்வாராயினர். ஆரியர் மொழி வட மொழி யென்றும், தமிழர் மொழி தென் மொழி யென்றும் பெயர் பெற்றன. தென் மொழியின் வழி வந்த திராவிட மொழிகளில் கன்னடமும் தெலுங்கும் தென்ஞட்டில் தனித்தனியே வாழத் தலைப்பட்டன. அதஞல் தமிழகத்திற்குத் திருவேங்கடம் வடக்கெல்லை யாகவும், குமரியாறு தெற்கெல்லையாகவும், கடல் ஏனைய இருதிசையிலும் எல்லையாகவும் அமைந்தன.

"வேங்கடம் குமரித் தீம்புனல் பௌவ மென்று
இந்நான் கெல்லை தமிழது வழக்கே"[1]

என்னும் பழம் பாட்டால் தமிழ் நாட்டின் நான்கு எல்லைகளையும் நன்குணரலாகும். இது தொல்காப்பியர் கண்ட தமிழகம்.

தொல் காப்பியர் காலத்திற்குப் பின்பு தமிழகத்தின் தென் பாகத்தைக் கடல் கவர்ந்து கொண்டது.

"பஃறுளி யாற்றுடன் பன்மலை யடுக்கத்துக்
குமரிக் கோடும் கொடுங்கடல் கொள்ள"[2]

என்று இளங்கோவடிகள் வருந்திக் கூறுமாற்றால் இவ்வுண்மை விளங்குவதாகும். ஆகவே, சிலப்பதிகாரக் காலத்தில் குமரியாறு போய், குமரிக்கடல் தமிழ் நாட்டின் தென்னெல்லை யாயிற்று.

இவ்வாறு குறுகிய தமிழகத்தில் ஆட்சி புரிந்த மூவேந்தரும் முத்தமிழை ஆதரித்து வளர்த்தனர். ஆயினும், காலகதியில் மலை நாடாகிய சேரநாட்டில் வழங்கிய தமிழ் மொழி திரிந்து வேறாகி மலையாளம் என்னும் பெயர் பெற்றது. அந்நிலையில் மலையாள நாட்டுக்கும் தமிழ் நாட்டுக்கும் இடையே குடமலைத் தொடர் எல்லை குறிப்பதாயிற்று.

இன்று தமிழ்த்தாயின் திருவடியாக விளங்குவது திருநெல்வேலி. அந்நாட்டை நீரூட்டி வளர்க்கும் திருநதியைப் "பொன் திணிந்த புனல் பெருகும் பொருநை" என்று போற்றினார் கம்பர். அந்நதியின் பெயர் இலங்கையின் பழம் பெயராக வழங்கின்றென்பர்.[3] அங்கு திருநெல்வேலி என்ற பெயருடைய ஊர் இன்றும் உள்ளது.

இலங்கைத் தீவகத்தில் நெடுங்காலமாகத் தமிழர் வாழ்ந்து வரும் பகுதி யாழ்ப் பாணம் ஆகும். யாழ்ப் பாணர் என்பார் பண்டைப்பாணர் குலத்தில் ஒரு வகுப்பார்.

"குழலினும் யாழினும் குரல் முதல் ஏழும்
வழுவின் றிசைத்து வழித்திறம் காட்டும்" [4]

பாணர் பெருமை பழைய தமிழ்ப் பனுவல்களால் விளங்கும். நற்றமிழ் வல்ல ஞானசம்பந்தருடன் தலந்தோறும் சென்று அவர் பாடிய தமிழ்ப்பாட்டை யாழில் அமைத்து இன்னிசை யமுதமாக வழங்கிய திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாணர் என்னும் திருத்தொண் டர் அவ்வகுப்பைச் சேர்ந்தவர். இத்தகைய யாழ்ப் பாணர் குடியேறி வாழ்ந்த இலங்கைப் பகுதி யாழ்ப் பாணம் என்று பெயர் பெற்றது. காலகதியில் அச் சொல்லில் உள்ள ழகர வொற்று நழுவி யாப்பாணம் என்றாயிற்று. பின்பு, அச்சொல் பிற நாட்டார் நாவில் அகப்பட்டு யாப்பனம் என்றும், ஜாப்பனம் என்று சிதைந்து இப்பொழுது ஜாப்னா என வழங்குகின்றது.

இன்னும், இயற்கை வளமுடைய பல நாடுகளில் தமிழர் குடியேறி வாழத்தலைப்பட்டனர். அவர் சென்ற இடமெல்லாம் சீராயிற்று. மலேய நாட்டுக்குப் பெய ரிட்டவர் தமிழரே. மலை வளம் சிறந்த அந்நாட்டுக்கு மலையநாடு என்னும் பெயர் மிகப் பொருத்த முடைய தன்றோ? அங்கு மூவாறு என்பது ஓர் ஊரின் பெயர். இன்னும், சாவக நாடும், அதன் தலைநகரமாகிய நாக புரமும் மணிமேகலைக் காவியத்தில் குறிக்கப்படுகின் றன.[5] தமிழ்நாடு தன்னரசு பெற்றிருந்த போது கடல் சூழ்ந்த பல நாடுகளில் தமிழ்க் கொடி பறந்தது.

திக்கெலாம் புகழும் திருநாடாகத் தமிழகம் விளங்கிற்று.

சிங்களம் புட்பகம் சாவகம்—ஆதிய
தீவு பலவினும் சென்றேறி—அங்கு
தங்கள் புலிக்கொடி மீன் கொடியும் நின்று
சால்புறக் கண்டவர் தாய்நாடு''

என்று அந் நாட்டைப் புகழ்ந்து மகிழ்ந்தார் பாரதியார்.

இக்காலத்தில் தமிழன்னையின் திருமுடியெனத் திகழ்வது திருவேங்கடமலை. அம்மலையை "மாலவன் குன்றம்" என்பர்.

"நீலத்திரைக் கடல் ஓரத்திலே—நின்று
நித்தம் தவஞ் செய் குமரி யெல்லை—வட
மாலவன் குன்றம் இவற்றிடையே புகழ்
மண்டிக் கிடக்குந் தமிழ்நாடு."

என்று குறுகி நிற்கும் தமிழகத்தின் பெருமையைக் கவிஞர் கூறி மகிழ்கின்றார்.

அடிக்குறிப்பு

1. இசை நுணுக்கம் இயற்றிய சிகண்டியார் பாட்டு.
2. சிலப்பதிகாரம், காடு காண் காதை, 19-20.
3. Comparative Grammar of Dravidian Languages, Introduction, p. 98.
4. சிலப்பதிகாரம், இந்திரவிழவூரெடுத்த காதை, 35-36
5. மணிமேகலை, காதை 14, வரி, 74.

இணைப்பு 1.

(தமிழ்நாட்டுத் தலங்கள்)

(குறிப்பு : சி = பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலம்; வை = வைப்புஸ்தலம்; மு = முருகஸ்தலம்;
வி = பாடல்பெற்ற விஷ்ணு ஸ்தலம்; ச = சமண ஸ்தலம்.)

திருநெல்வேலி

தலப் பெயர்		வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
குற்றாலம்	சி	குத்தாலம்	தென்காசி	திருக்குற்றாலத்துக் குறும்பலா மரமும் தேவாரப் பாடல் பெற்றது.
திருநெல்வேலி	சி	திருநெல்வேலி	திருநெல்வேலி	
பொதியில்	வை	பாவநாசம்	அம்பாசமுத்திரம்	தஞ்சை நாட்டிலும் ஒரு பாவநாசம் உண்டு.
கந்தமாதனம்	வை	திருச்செந்தூர்	திருச்செந்தூர்	
திருச்சீர் அலைவாய்	மு	திருச்செந்தூர்	திருச்செந்தூர்	"உலகம் புகழ்ந்த ஓங்குயர் விழுச்சீர் அலைவாய்" — திருமுருகாற்றுப்படை
திருமலை	மு	திருமலை	தென்காசி	
கழுகுமலை	மு	கழுகுமலை	கோவிற்பட்டி	
குருகூர்	வி	ஆழ்வார் திருநகரி	திருச்செந்தூர்	நம்மாழ்வார் பிறந்த ஊர்.
திருக்கோளூர்	வி	திருக்களூர்	திருச்செந்தூர்	
(தென்) திருப்பேரை	வி	தென் திருப்பேரி	திருச்செந்தூர்	தென் திருப்பேரெயில் எனவும் வழங்கும்
வைகுந்தம்	வி	ஸ்ரீவைகுண்டம்	ஸ்ரீவைகுண்டம்	
வரகுணமங்கை	வி	நத்தம்	ஸ்ரீவைகுண்டம்	
புளிங்குடி	வி	திருப்புளியங்குடி	ஸ்ரீவைகுண்டம்	"புளிங்குடிக் கிடந்து, வரகுணமங்கை யிருந்து, வைகுந்தத்துள் நின்று" —திருவாய்மொழி
குளந்தை	வி	பெருங்குளம்	ஸ்ரீவைகுண்டம்	

தொலைவில்லி மங்கலம்	வி	இரட்டைத் திருப்பதி	ஸ்ரீ வைகுண்டம்	
சீவரமங்கை	வி	நாங்குனேரி	நாங்குனேரி	வானமாமலை, தோத்தாத்திரி என்னும் பெயர்களும் உண்டு.
திருக்குறுங்குடி	வி	திருக்கரங்குடி	நாங்குனேரி	
வள்ளியூர்	மு	வள்ளியூர்	நாங்குனேரி	
			திருவாங்கூர்	
குமரி	வை	கன்னியாகுமரி	தென் திருவாங்கூர்	
தேவீச்சுரம்	வை	வடிவீச்சுரம்	தென் திருவாங்கூர்	"தென்னூர் தேவீச்சுரம்"-தேவாரம்.
அகத்தீச்சுரம்	வை	அகஸ்தீசுரம்	தென் திருவாங்கூர்	
			இராமநாதபுரம்	
திருச்சுழியல்	சி	திருச்சுளி	அறுப்புக்கோட்டை	
இராமேச்சுரம்	சி	ராமேஸ்வரம்	ராமநாதபுரம்	
உத்தரகோசமங்கை	வை	உத்தரகோசமங்கை	ராமநாதபுரம்	திருவாசகப்பதிகம் பெற்ற ஸ்தலம்.
திருப்புல்லாணி	வி	தர்ப்பசயனம்	ராமநாதபுரம்	
திருத்தண்கால்	வி	திருத்தங்கல்	சாத்தூர்	
கானப்பேர்	சி	காளையார் கோயில்	சிவகங்கை	'கானப்பேர் உறைகாளை'-தேவாரம்.
திருக்களக்குடி	வை	திருக்களக்குடி	திருப்பத்தூர்	'தென்களக்குடி'-தேவாரம்.
குன்றக்குடி	மு	குன்னக்குடி	திருப்பத்தூர்	
கொடுங்குன்றம்	சி	பிரான்மலை	திருப்பத்தூர்	
திருப்புத்தூர்	சி	திருப்பத்தூர்	திருப்பத்தூர்	கோயில்-திருத்தளி.
திருப்பூவணம்	சி	திருப்புவனம்	சிவகங்கை	
திருக்கோட்டியூர்	வி	திருக்கோஷ்டியூர்	திருப்பத்தூர்	
திரு ஆடானை	சி	திருவாடானை	திருவாடானை	
ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்	வி	ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்	ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூர்	

புதுக்கோட்டை

தலப் பெயர்		வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
அண்ணல்வாயில்	வை	சித்தன்னவாசல்	புதுக்கோட்டை	
திருமெய்யம்	வி	திருமயம்	புதுக்கோட்டை	

மதுரை

தலப் பெயர்		வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
திருஏடகம்	சி	திருவேடகம்	நிலக்கோட்டை	
திருஆவினன்குடி	மு	பழனி	பழனி	பொதினி என்பது பழம் பெயர்.
திருஆப்பனூர்	சி	திருவாப்புடையார்	மதுரை	
கூடல் ஆலவாய்	சி	மதுரை கோயில்	மதுரை	கூடல் என்பது நான்மாடக்கூடல்.
திருக்கூடல்	வி	மதுரை	மதுரை	பெருமாள் - கூடல் அழகர்
திருப்பரங்குன்று	சி	திருபரங்குன்றம்	மதுரை	இங்கு முருகன் கோயிலும் உண்டு.
திருமோகூர்	வி	திருமுக்கூர்	மதுரை	
தேனூர்	வை	தேனூர்	மதுரை	கோயில்-திருமேற்றளி. M. E. R, 1926-27.
திருமால் இருஞ் சோலை	வி	அழகர் கோயில்	மேலூர்	
திருவாதவூர்	வை	திருவாதூர்	மேலூர்	மாணிக்கவாசகர் பிறந்த ஊர்.

திருச்சிராப்பள்ளி

கருவூர்	சி	கரூர்	கரூர்	கோயில் - ஆனிலை
வெஞ்சமாக் கூடல்	சி	வெஞ்சமான் கூடலூர்	கரூர்	
ஈங்கோய் மலை	சி	திருவிங்கநாத மலை	குழித்தலை	
கடம்பந்துறை	சி	கடம்பர் கோயில்	குழித்தலை	
காம்பீலி	வை	திருக்காம்புலியூர்	குழித்தலை	
வாட்போக்கி	சி	ரத்தினகிரி	குழித்தலை	மாணிக்கமலை என்றும் பெயர்.
திருத்தவத்துறை	வை	லால்குடி	லால்குடி	"எழுவர் தவத்துறை"—தேவாரம்
துடையூர்	வை	துறையூர்	லால்குடி	கோயில் - கடம்பந்துறை.
திருப்பாச்சில்	சி	திருவாசி	லால்குடி	'திருப்பாச்சில் ஆச்சிராமம்' தேவாரம்.
திருப்பைஞ்ஞீலி	சி	திருப்பங்கிலி	லால்குடி	
திருப்பிடவூர்	வை	திருப்பத்தூர்	லால்குடி	கோயில் - அன்பீச்சுரம்: **591 of 1908.**
அன்பில்	வி	கீழ் அம்பில்	லால்குடி	
திருக்கரம்பனூர்	வி	பிக்ஷாண்டார் கோயில்	லால்குடி	கோயில் - உத்தமர் கோயில்.
திருவெள்ளறை	வி	திருவள்ளரை	லால்குடி	
அன்பில் ஆலந்துறை	சி	திருவாலந்துறை	பெரம்பலூர்	
ஊற்றத்தூர்	வை	ஊட்டத்தூர்	பெரம்பலூர்	கோயில் - தொகுமாமணி நாயனார் கோயில்: **503 of 1912.**
திருமாந்துறை	சி	திருமாந்துறை	பெரம்பலூர்	
குரக்குத்துறை	வை	ஸ்ரீநிவாச நல்லூர்	முசிறி	மகேந்திரமங்கலம் என்பது ஊரின் பழம் பெயர்: **586 of 1904.**
திருநற்குன்றம்	வை	தின்னக்கோணம்	முசிறி	

தலப் பெயர்		வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
திருஆனைக்கா	சி	திருவானைக்காவல்	திருச்சிறுப்பள்ளி	கோயில் - ஜம்புகேச்சுரம்.
உறையூர்	சி	உறையூர்	திருச்சிறுப்பள்ளி	கோயில் - மூக்கீச்சரம்.
உறையூர்	வி	உறையூர்	திருச்சிறுப்பள்ளி	நிசுளாபுரி எனவும் வழங்கும்.
திருஎறும்பியூர்	சி	திருவெறும்பூர்	திருச்சிறுப்பள்ளி	
கற்குடி	சி	உய்யக்கொண்டான் திருமலை	திருச்சிறுப்பள்ளி	457 of 1908.
திருச்சிராப்பள்ளி	சி	திருச்சிறுப்பள்ளி	திருச்சிறுப்பள்ளி	
திருச்செந்துறை	வை	திருச்செந்துறை	திருச்சிறுப்பள்ளி	
திருநெடுங்களம்	சி	திருநெடுங்குளம்	திருச்சிறுப்பள்ளி	
திருப்பராய்த்துறை	சி	திருப்பலாத்துறை	திருச்சிறுப்பள்ளி	
திருப்பாற்றுறை	சி	திருப்பாத்துறை	திருச்சிறுப்பள்ளி	
வயலூர்	மு	குமாரவயலூர்	திருச்சிறுப்பள்ளி	
விராலிமலை	மு	விராலிமலை	திருச்சிறுப்பள்ளி	
திருஅரங்கம்	வி	ஸ்ரீரங்கம்	திருச்சிறுப்பள்ளி	
பழுவூர்	சி	கீழப்பழுவூர்	உடையார் பாளையம்	
திருமழபாடி	சி	திருமலவாடி	உடையார் பாளையம்	
விசயமங்கை	சி	கோவிந்தபுத்தூர்	உடையார் பாளையம்	"கோவந்த புத்தூரில் வெள்விடைக் கருள்செய் விசய மங்கை" —தேவாரம்.
வெற்றியூர்	வை	வெத்தியூர்	உடையார் பாளையம்	

தஞ்சாவூர்

திருப்புனவாயில்.	சி	திருப்புனவாசல்	அறந்தாங்கி	
திருப்பெருந்துறை	வை	ஆவுடையார் கோவில்	அறந்தாங்கி	'தென்னன்பெருந்துறை' திருவாசகம்
அரிசிற்கரைப்புத்தூர்	சி	அழகாதிரிப்புத்தூர்	கும்பகோணம்	
திருஆப்பாடி	சி	திருவாய்ப்பாடி	,,	
திருஇடைமருது	சி	திருவடமருதூர்	,,	மத்தியார்ச்சுனம் என்பதும் பெயர்.
இன்னம்பர்	சி	இன்னம்பூர்	,,	
ஏமநல்லூர்	வை	திருலோகி	,,	திரிலோக மகாதேவி சதுர்வேதி மங்கலம். S. i. i. II 324, 336.
கஞ்சனூர்	சி	கஞ்சனூர்	,,	
திருக்கருக்குடி	சி	மருதாந்த நல்லூர்	,,	
கருப்பூர்	வை	கருப்பூர்	,,	கோயில் - அகத்தீச்சுரம்: M. E. R. 1926-27.
கலயநல்லூர்	சி	சாக்கோட்டை	,,	
குடமூக்கு, குடந்தை	சி	கும்பகோணம்	,,	கோயில்கள் 1. குடமூக்கில் (கும்பேசுரர் கோயில்) 2. காரோணம் (விசுவநாதர் கோயில்) 3. கீழ்க்கோட்டம், (நாகேசுரர் கோயில்).
திருக்குடந்தை	வி	கும்பகோணம்	,,	
கூரூர்	வை	கூகூர்	,,	கோயில் - ஆதித்தேச்சரம் M. E. R 1916-17.
கொட்டையூர்	சி	கொட்டையூர்	,,	கோயில் - கோடீச்சரம்.
திருக்கோடிகா	சி	திருக்கோடிகாவல்	,,	
சத்திமுற்றம்	சி	சத்திமுத்தம்	,,	
சிவபுரம்	சி	சிவபுரம்	,,	
சேய்ஞலூர்	சி	சேங்கனூர்	,,	

தலப் பெயர்		வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
திருச்சேறை	சி	திருச்சிறை	கும்பகோணம்	கோயில் - செந்நெறி.
திருச்சேறை	வி	திருச்சிறை	,,	கோயில் - சாரநாதப் பெருமாள் கோயில்.
சோமீச்சுரம்	வை	கும்பகோணம்	,,	3 of 1915.
தண்டன்தோட்டம்	வை	தண்டன் தோட்டம்	,,	
திருந்துதேவன்குடி	சி	வேப்பத்தூர்	,,	இறைவன் - அருமருந்துடையார் 47 of 1910.
நந்திவனம்	வை	நந்திவனம்	,,	நந்திபுரப் பெருமாள் கோயிலுக்குக் கிழக்கே ஒரு மைல் அளவில் உள்ளது.
திருநல்லூர்	சி	திருநல்லூர்	,,	
திருநறையூர்	சி	திருநரையூர்	,,	கோயில் - சித்தீச்சுரம்.
திருநறையூர்	வி	நாச்சியார் கோயில்	,,	
திருநாகேச்சுரம்	சி	திருநாகேசுவரம்	,,	கோயில் - உப்பிலியப்பன் கோயில்.
திருவிண்ணகர்	வி	திருநாகேசுவரம்	,,	
நாலூர் மயானம்	சி	திருமெய்ஞ்ஞானம்	,,	332 of 1910. இதற்குத் தென் மேற்கே ஒரு மைலளவில் திருநாலூர் உள்ளது.
திருநீலக்குடி	சி	திருநிலக்குடி	,,	
பட்டீச்சுரம்	சி	பட்டீசுரம்	,,	
பந்தணை நல்லூர்	சி	பந்தநல்லூர்	,,	

பழையாறை	சி	பழையாறை	கும்பகோணம்	கோயில் - வடதளி; இப்போது பழையாறையும் வடதளியும் இரண்டு தலங்களாக உள்ளன.
திருப்பனந்தாள்	சி	திருப்பனந்தாள்	,,	கோயில் - தாடகேச்சரம்.
திருப்புறம்பயம்	சி	திருப்புரம்பியம்	,,	
பேணு பெருந்துறை	சி	திருப்பந்துறை	,,	
திருமங்கலக்குடி	சி	திருமங்கலக்குடி	,,	
திருமாந்துறை	வை	திருமாந்துறை	,,	
மூழையூர்	வை	முளையூர்	,,	இடைக்காலத்தில் முடிகொண்ட சோழபுரம் என வழங்கிய பழையாறைக்கு அணித்தாகவுள்ளன மூழையூர், பட்டீச்சுரம், சத்திமுற்றம் என்னும் தலங்கள்: **271 of 1927.**
திருவலஞ்சுழி	சி	திருவலஞ்சுழி	,,	
திருவியலூர்	சி	திருவிசலூர்	,,	
விளத்தொட்டி	வை	விளத்தொட்டி	,,	
திருவேரகம்	மு	சுவாமிமலை	,,	திருமுருகாற்றுப்படை போற்றும் திருவேரகம் மலைநாட்டிலுள்ள தென்பாரும் உளர்.
நந்திபுரவிண்ணகரம்	வி	நாதன்கோவில்	,,	
வெள்ளியங்குடி	வி	வெள்ளியங்குடி	,,	
கலிக்காமூர்	சி	அன்னப்பம்பேட்டை	,,	
காவிரிப்பூம்பட்டினம்	சி	காவேரிப்பட்டணம்	சீகாழி	கோயில் - பல்லவனீச்சரம்
கீழைத்திருக்காட்டுப் பள்ளி	சி	ஆரணீசுரர் கோயில்	சீகாழி	
திருக்குருகாவூர்	சி	திருக்கருகாவூர்; திருக்கடாவூர்	,,	கோயில் - வெள்ளடை

தலப் பெயர்		வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
சீகாழி	சி	சீகாழி	சீகாழி	தேவாரத்தில் பன்னிரு பெயருடையது இத்தலம்: சீகாழி, பிரமபுரம் வேணுபுரம், புகலி, வெங்குரு, தோணிபுரம், பூந்தராய், சிரபுரம், புறவம், சண்பை, கொச்சை வயம், கழுமலம்.
கொண்டல்	வை	கொண்டல்	,,	
திருக்கோலக்கா	சி	திருக்கோலக்கால்	,,	கோயில் — திருத்தாள முடையார் கோயில்
திருச்சாய்க்காடு	சி	சாயாவனம்	,,	
நல்லூர்ப் பெருமணம்	சி	ஆச்சாபுரம்	,,	
நெய்தல் வாயில்	வை	நெய்வாசல்	,,	கோயில் - பெருமணம்
புள்ளிருக்கு வேளூர்	சி	வைத்தீஸ்வரன் கோயில்	,,	
திருப்புன்கூர்	சி	திருப்பங்கூர்	,,	
மயேந்திரப்பள்ளி	சி	மகேந்திரப்பள்ளி	,,	
திருமுல்லைவாயில்	சி	திருமுல்லைவாசல்	,,	
திருவெண்காடு	சி	திருவெங்காடு	,,	
நாங்கூர்	வை	நான்கூர்	,,	
நாங்கூர்	வி	நான்கூர்	,,	திருநாங்கூர்த் திருப்பதிகள் பதினொன்று—மணிமாடக் கோயில், வைகுந்த விண்ணகரம், அரிமேய விண்ணகரம், திருத்தேவனார் தொகை, வண்புருடோத்தமம்,
திருவாலி	வி	திருவாலி திருநகரி	,,	
சீராமவிண்ணகரம்	வி	தாடாளன் கோயில்	,,	

திருஆலம்பொழில்	சி	திருவாலம்பொழி	தஞ்சாவூர்	செம்பொன் செய்கோயில், தெற்றியம்பலம், திருமணிக்கூடம், காவளம்பாடி, வெள்ளக்குளம், பார்த்தன் பள்ளி.
திருஐயாறு	சி	திருவாதி	”	பஞ்சநதம் என்பதும் பெயர்.
திருக்கடைமுடி	சி	திருச்சின்னம்பூண்டி	”	இதற்கு அணித்தாகச் சடைமுடி என்னும் வைப்புத் தலம் உள்ளது.
கண்டியூர்	சி	கண்டியூர்	”	கோயில் - வீரட்டானம்.
கண்டியூர்	வி	கண்டியூர்	”	
கருந்திட்டைக்குடி	வை	கரந்தட்டாங்குடி	”	46 of 1897
தண்டங்குறை	வை	தண்டாங்கோரை	”	‘தண்டங்குறைதண்டலையாலங்காடு” —தேவாரம்
திருக்காட்டுப்பள்ளி	சி	திருக்காட்டுப்பள்ளி	”	
திருக்கானூர்	சி	திருக்கானூர்பட்டி	”	S. i. i. Vo IV, 307-08.
திருச்சடைமுடி	வை	கோவிலடி	”	
திருச்சோற்றுத்துறை	சி	திருச்சாத்துறை	”	
தஞ்சை	வை	தஞ்சாவூர்	”	“தஞ்சைத் தளிக்குளத்தார் தக்களூரார்”—தேவாரம்.
தஞ்சை	வி	தஞ்சாவூர்	”	மாமணிக் கோயில்.
திங்களூர்	வை	திங்களூர்	”	அப்பூதியடிகளுக்காகத் திருநாவுக்கரசர் பாடிய ஊர்.
தென்குடித்திட்டை	சி	திட்டை.	”	
திருநல்லம்	சி	கோனேரிராயபுரம்	”	
திருநெய்த்தானம்	சி	தில்லைஸ்தானம்	”	
பரிதிநியமம்	சி	பருத்தியப்பர் கோயில்	”	

தலப் பெயர்		வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
திருப்பழனம்	சி	திருப்பயணம்	,,	
பிரம்பில்	வை	பெரம்பூர் (கள்ளப் பெரம்பூர்)	,,	கோயில்-கைலாசம், 582 of 1904.
திருப்பூந்துருத்தி	சி	திருப்பந்துருத்தி	,,	
புதுக்குடி	வை	புதுக்குடி	,,	
பெரும்புலியூர்	சி	பெரும்புலியூர்	,,	
திருவேதிகுடி	சி	திருவேதுகுடி	,,	இதனை அப்பக்குடத்தான் என்பது
திருப்பேர்நகர்	வி	கோவிலடி	,,	வைணவ வழக்கு.
அகத்தியான்பள்ளி	சி	அகத்தியம் பள்ளி	திருத்துறைப்பூண்டி	
இடும்பாவனம்	சி	இடும்பவனம்	,,	
கடிக்குளம்	சி	கற்பகனூர் கோவில்	,,	"கடிக்குளத்துறையும் கற்பகத்தை"
கைச்சினம்	சி	கச்சனம்	,,	—தேவாரம்
திருக்கொள்ளிக்காடு	சி	தெற்குக்காடு	,,	
கோடி	சி	கோடிக்கரை	,,	கோயில் - குழகர் கோயில்.
தண்டலை நீணெறி	சி	தண்டலைச்சேரி	,,	கோயில் - நீள்நெறி.
திருத்தெங்கூர்	சி	திருத்தங்கூர்	,,	தேங்கூர் என்றும் கூறுவர். "நாங்கூர்
திருமறைக்காடு	சி	வேதாரண்யம்	,,	உறைவாய், தேங்கூர் நகராய்" —தேவாரம்.
அம்பர்	சி	அம்பல்	நன்னிலம்	கோயில் - பெருந்திருக்கோயில்,
அம்பர் மாகாளம்	சி	கோவில் திருமாளம்	,,	

கரவீரம்	சி	கரையபுரம்	,,	கோயில் - கொட்டிட்டை.
கருவிலி	சி	கருவேலி	,,	
குடவாயில்	சி	குடவாசல்	,,	
கூந்தலூர்	வை	கூந்தலூர்	,,	
கோட்டாறு	சி	திருக்கொட்டாரம்	,,	
கொண்டீச்சரம்	சி	திருக்கண்டீஸ்வரம்	,,	
திருக்கொள்ளம்பூதூர்	சி	திருக்களம்பூர்	,,	கோயில்-அயவந்தி M.E.R.1921-22
சாத்தமங்கை	சி	சீயாத்தமங்கை	,,	
சிறுகுடி	சி	செருகுடி	,,	
செங்காட்டங்குடி	சி	திருச்சங்காட்டங்குடி	,,	கோயில் - கணபதீச்சுரம்.
தலையாலங்காடு	சி	தலையாலங்காடு	,,	
திலதைப்பதி	சி	சிதலைப்பதி	,,	திலதர்ப்பணபுரி என்னும் கூறுவர்.
நன்னிலம்	சி	நன்னிலம்	,,	கோயில் - பெருங்கோயில்.
திருநெல்லிக்கா	சி	திருநெல்லிக்காவல்	,,	
திருப்பயற்றூர்	சி	திருப்பயத்தங்குடி	,,	
பள்ளியின்முக்கூடல்	சி	திருப்பள்ளி முக்கூடல்	,,	
திருப்பாம்புரம்	சி	திருப்பாம்புரம்	,,	
திருப்புகலூர்	சி	திருப்புகலூர்	,,	கோயில் - வர்த்தமானீச்சுரம்.
பெருவேளூர்	சி	காட்டூரய்யன்பேட்டை	,,	
திருமருகல்	சி	திருமருகல்	,,	
திருமீயச்சூர்	சி	திருமிச்சியூர்	,,	இவ்வூரில் உள்ள இளங்கோயிலும் பாடல் பெற்றது.
வன்னியூர்	சி	வன்னியூர்	,,	
திருவாஞ்சியம்	சி	ஸ்ரீ வாஞ்சியம்	,,	
திருவிடைவாயில்	சி	திருவிடவாசல்	,,	இத்தலத்திற்குரிய திருப்பதிகம் கல்வெட்டிற் கண்டெடுக்கப்பட்டது.

தலப் பெயர்	வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
விற்குடி சி	விற்குடி	,,	கோயில் - வீரட்டானம்.
திருவீழிமிழலை சி	திருவிழிமழலை	,,	கோயில் - விண்ணிழி விமானம்.
வைகல் சி	வைகல்	,,	கோயில் - மாடக்கோயில்.
எண்கண் மு	எண்கண்	,,	
கந்தன்குடி மு	கந்தன்குடி	,,	
திருக்கண்ணபுரம் வி	திருக்கண்ணபுரம்	,,	
சிறுபுலியூர் வி	சிறுபுலியூர்	,,	
தீபங்குடி ச	தீபங்குடி	,,	
திருவாரூர் மூலட்டானம் சி	திருவாரூர்	நாகபட்டணம்	பூங்கோயில் என்றும் பெயர்.
திருவாரூர் அரநெறி சி	,,	,,	திருமூலட்டானத்து இரண்டாம் சுற்றில் உள்ளது.
திருவாரூர் மண்தளி சி	,,	,,	துலாநாயனார் கோயில்.
திருஆடகேச்சுரம் வை	,,	,,	திருமூலட்டானத்தின் உட்கோயில்.
கன்றுப்பூர் சி	கோவில் கண்ணப்பூர்	,,	இறைவன் நாமம்-நடுதறி.
திருக்காறுயில் சி	திருக்காரவாசல்	,,	451 of 1908.
கீழ்வேளூர் சி	கீவலூர்	,,	
குண்டையூர் வை	குன்னியூர்	,,	
திருக்கோளிலி சி	திருக்குவளை	,,	
சிக்கல் சி	சிக்கில்	,,	சிங்காரவேலவர் என்னும் முருகவேள் கோயிலும் இங்குள்ளது.
தேவூர் சி	தேவூர்	,,	
நாகை சி	நாகபட்டணம்	,,	கோயில் - காரோணம்.

நாகை	வி	நாகபட்டணம்	நாகபட்டணம்	
வலிவலம்	சி	வலிவலம்	,,	
திருவாய்மூர்	சி	திருவாய்மூர்	,,	
விளமர்	சி	விளமல்	,,	
எட்டிகுடி	மு	எட்டுக்குடி	,,	
திருக்கண்ணன்குடி	வி	திருக்கண்ணன்குடி	,,	
அரதைப்பெரும்பாழி	சி	அரித்துவாரமங்கலம்	பாபநாசம்	கோயில் - பெரும்பாழி.
அவளிவணல்லூர்	சி	அவலிவ நல்லூர்	,,	
ஆவூர்	சி	ஆவூர்	,,	கோயில் - பசுபதீச்சுரம்.
இடைக்குளம்	வை	மருத்துவக்குடி	,,	387 of 1907.
இரும்புதல்	வை	இரும்புதலை	,,	33 of 1910.
இரும்பூளை	சி	ஆலங்குடி	,,	
(கடுவாய்க் கரைப்) புத்தூர்	சி	ஆண்டான்கோயில்	,,	கடுவாய் என்பது குடமுருட்டி யாற்றின் பழம் பெயர். 35 of 1910.
திருக்கருகாவூர்	சி	திருக்களாவூர்	,,	
(தெ)குரங்காடுதுறை	சி	ஆடுதுறை	,,	
(வ) குரங்காடுதுறை	சி	குரங்காடுதுறை	,,	
சக்கரப்பள்ளி	சி	சக்கராப்பள்ளி	,,	
சூலமங்கை	வை	சூலமங்கலம்	,,	கரியுரித்த நாயனார் கோயில் :
சேலூர்	வை	தேவராயம்பேட்டை	,,	294 of 1911.
திருப்பாலைத்துறை	சி	திருப்பாலத்துறை	,,	
பாபநாசம்	வை	பாபநாசம்	,,	பொதிய மலையின் அடிவாரத்திலும் ஒரு பாபநாசம் உள்ளது.
புள்ளமங்கை	சி	பசுபதி கோயில்	,,	கோயில் - ஆலந்துறை.

தலப் பெயர்	வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
மணற்கால் வை	மணக்கால்	பாபநாசம்	கோயில் - அகத்தீச்சுரம் M. E. R. 1927-28.
திருவைகாவூர் சி	திருவைகாவூர்	,,	
ஆதனூர் வி	ஆதனூர்	,,	
கவித்தலம் வி	கவிஸ்தலம்	,,	
கூடலூர் வி	பெருமாள்கோவில்	,,	
புள்ளம்பூதங்குடி வி	புள்ளபூதங்குடி	,,	
திருஉசாத்தானம் சி	கோவிலூர்	பட்டுக்கோட்டை	163 of 1908.
திருச்சிற்றேமம் சி	திருச்சிற்றம்பலம்	,,	182 of 1926.
திருஇராமனதீச்சரம் சி	திருவாமேசுரம்	மன்னார்குடி	நெடுமணல் என்பது ஊரின் பெயர்; 152 of 1911.
களப்பாழ் வை	(கோவில்) களப்பாள்	,,	656 of 1902.
திருக்களர் சி	திருக்களர்	,,	
கோட்டூர் சி	கோட்டூர்	,,	
திருநாட்டியத்தான் குடி சி	திருநாட்டியத்தான்குடி	,,	
பனையூர் சி	பனையூர்	,,	
பாதாளீச்சுரம் சி	பாமணி	,,	பாம்புணி என்பது சாசனப் பெயர்.
பூவனூர் சி	பூவனூர்	,,	
பேரெயில் சி	ஓகைப்பேரையூர்	,,	
வெண்ணி சி	கோயில்வெண்ணி	,,	
திருவெண்டுறை சி	திருவண்டுதுறை	,,	

திருக்கண்ணமங்கை	வி	திருக்கண்ணமங்கை	மன்னார்குடி	
திருஅழுந்தூர்	சி	தேரழுந்தூர்	மாயவரம்	
திருஅழுந்தூர்	வி	தேரழுந்தூர்	,,	
அன்னியூர்	சி	பொன்னூர்	,,	
ஆக்கூர்	சி	ஆக்கூர்	,,	கோயில் - தான் தோன்றிமாடம்.
திருஆவடுதுறை	சி	திருவாடுதுறை	,,	
எதிர்கொள்பாடி	சி	(மேலைத்) திருமணஞ்சேரி	,,	27 of 1914.
திருக்கடவூர்	சி	திருக்கடையூர்	,,	கோயில் - வீரட்டானம்.
திருக்கடவூர் மயானம்	சி	திருமயானம்	,,	கோயில் - மயானம்.
கஞ்சாறு	வை	கஞ்சாநகரம்	,,	139 of 1926.
கருப்பறியலூர்	சி	தலைநாயர்	,,	கோயில் - கொகுடிக்கோயில்.
கண்ணார் கோவில்	சி	குறுமாணக்குடி	,,	"குறுமாணுருவன் கறுமாகண்டன் மேயது கண்ணார் கோயிலே" —தேவாரம்.
குரக்குக்கா	சி	திருக் குரக்காவல்	,,	
குறுக்கை	சி	கொறுக்கை	,,	கோயில் - வீரட்டானம்.
கோழம்பம்	சி	திருக் கொளம்பியூர்	,,	M. E. R. 192 - 425.
சிவப்பள்ளி	வை	திருச்சம் பள்ளி	,,	
செம்பொன்பள்ளி	சி	செம்பனார் கோயில்	,,	
ஞாழற்கோயில்	வை	விளநகர்	,,	165 of 1925.
தலைச் சங்காடு	சி	தலையுடையவர்	,,	M. E. R. 1924-25.
தலைச்சங்க நாண்மதியம்	வி	கோயில் பத்து ,,	,,	

தலப் பெயர்	வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
துருத்தி சி	குத்தாலம்	மாயவரம்	
நனிபள்ளி சி	புஞ்சை	,,	கோயில் - திருநன்னிபள்ளி : M. E. R. 1924 - 25.
நல்லக்குடி வை	நல்லத்துக்குடி	,,	கோயில் - குயிலாலந்துறை.
திருநின்றவூர் சி	திருநன்றியூர்	,,	
நீடூர் சி	நீடூர்	,,	
நெடுவாயில் வை	நெடுவாசல்	,,	
பறியனூர் சி	பரசனூர்	,,	கோயில் - வீரட்டானம்.
பேராவூர் வை	பேராவூர்	,,	109 of 1925.
திருமணஞ்சேரி சி	திருமணஞ்சேரி	,,	M. E. R. 1926 - 27.
மண்ணிப்படிக்கரை சி	இலுப்பைப் பட்டு	,,	
மந்தாரம் வை	ஆத்தூர்	,,	
மயிலாடுதுறை சி	மாயவரம்	,,	
மூவனூர் வை	மூவனூர்	,,	இறைவன் - வழித்துணைநாயனார். மார்க்கசகாயர் என்பது வடமொழிப் பெயர்.
வலம்புரம் சி	மேலப்பெரும்பள்ளம்	,,	M. E. R. 1924 - 25.
வழுவூர் வை	வழுவூர்	,,	கோயில்-வீரட்டானம்:418 of 1912
திருவாழ்கொளிபுத்தூர் சி	திருவாளப்புத்தூர்	,,	
விளநகர் சி	விளநகர்	,,	கோயில் - ஞாழற்கோயில்,

திருவேள்விக்குடி	சி	திருவிளக்குடி	மாயவரம்	
திருவிடைக்கழி	மு	திருவிடைக்கழி	,,	
திரு இந்தளூர்	வி	திருவிழந்தூர்	,,	

காரைக்கால்

தக்களூர்	வை	தக்களூர்	காரைக்கால்	
தருமபுரம்	சி	தருமபுரம்	,,	
தெளிச்சேரி	சி	கோவில்பத்து	,,	
திருநள்ளாறு	சி	திருநளார்	,,	
வேட்டக்குடி	சி	வேட்டக்குடி	,,	

தென்னார்க்காடு

கோயில்; தில்லை	சி	சிதம்பரம்	சிதம்பரம்	கோயில் - திருச்சிற்றம்பலம்.
சித்திரகூடம்	வி	சிதம்பரம்	,,	
ஓமாம்புலியூர்	சி	உமாம்புலியூர்	,,	கோயில் - வடதளி: 504 of 1927.
கடம்பூர்	சி	கடம்பூர்	,,	கோயில் - கரக்கோயில்.
திருக்கழிப்பாலை	சி	திருக்கழிப்பாலை	,,	தலம் கொள்ளிட நதியால் அழிந்தது.
கானாட்டு முள்ளூர்	சி	கானாட்டாம்புலியூர்	,,	
கூடலையாற்றூர்	சி	கூடலையாத்தூர்	,,	
திருநாரையூர்	சி	திருநாரையூர்	,,	
திருநெல்வாயில்	சி	சிவபுரி	,,	
திருவேட்களம்	சி	திருவக்குளம்	,,	
திரு அதிகை	சி	திருவதி	கூடலூர்	கோயில் - வீரட்டானம்.
திருத்திணைநகர்	சி	தீர்த்தனகரி	,,	
திருத்துறையூர்	சி	திருத்தளூர்	,,	கோயில் - தவநெறி.

தலப் பெயர்	வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
திருச்சோபுரம் சி	திருச்சோபுரம்	கடலூர்	
திருப்பாதிரிப்புலியூர் சி	திருப்பாப்புலியூர்	,,	
திருமாணிகுழி சி	திருமாணிக்குழி	,,	
திருஅயிந்திரபுரம் வி	திருவேந்திபுரம்	,,	
திருநாதர்குன்றம் ச	திருநாதர்குன்றம்	செஞ்சி	
அரசிலி சி	ஒழுந்தியாப்பட்டு	திண்டிவனம்	
திண்டீச்சரம் வை	திண்டிவனம்	,,	143 of 1900.
தேவனூர் வை	தேவனூர்	,,	கோயில் - திருநாகேச்சுரம் M.E.R. 1927-28.
மயிலம் மு	மயிலம்	,,	
சிற்றாமூர் ச	சித்தாம்பூர்	,,	கோயில் - பார்சுவநாதர் கோயில்
பெருமாண்டூர் ச	பெருமாண்டூர்	,,	220 of 1902.
அறையணி நல்லூர் சி	அரகண்டநல்லூர்	திருக்கோயிலூர்	
இடையாறு சி	இடையார்	,,	கோயில் - மருதந்துறை.
எமப்பேறு வை	எமப்பேரூர்	,,	கோயில் - திருவாலந்துறை 513 of 1921.
திருக்கோவலூர் சி	திருக்கோயிலூர் (கீழூர்)	,,	கோயில் - வீரட்டானம்
திருக்கோவலூர் வி	திருக்கோயிலூர்	,,	கோயில் - திருவிடைக்கழி
திருநாவலூர் சி	திருநாம நல்லூர்	,,	கோயில் - தொண்டீச்சுரம்
முண்டீச்சுரம் சி	கிராமம்	,,	
நெல்வெண்ணெய் சி	நெய்வனே	,,	

நெற்குன்றம்	வை	நெற்குணம்	திருக்கோயிலூர்	கோயில் - திருப்பனிச்சந்துறை M. E. R. 1934-35
திருவெண்ணெய் நல்லூர்	சி	திருவெண்ணைநல்லூர்	,,	கோயில் - அருட்டுறை.
திருநறுங்கொண்டை	ச	திருநறுங்கொண்டை	,,	கோயில்-அப்பாண்டைநாதர் கோயில்.
எருக்கத்தம்புலியூர்	சி	ராஜேந்திர பட்டணம்	விருத்தாசலம்	
கடந்தை (பெண்ணாகடம்)	சி	பெண்ணாடம்	,,	கோயில் - தூங்கானைமாடம்
மாறன்பாடி	வை	மாறம்பாடி	,,	221 of 1929.
நெல்வாயில் அரதுறை	சி	நெய்வாசல் திருவடத்துறை	,,	கோயில் - அரத்துறை.
திருமுதுகுன்றம	சி	விருத்தாசலம்	,,	
திருஆமாத்தூர்	சி	திருவாமாத்தூர்	விழுப்புரம்	கோயில் - மாகாளம்
இரும்பை	சி	இரும்பை	,,	
(புறவார்) பனங்காட்டூர	சி	பனையபுரம்	,,	
திருப்பாயஞுலூர்	வை	திருப்பாச்சனூர்	,,	
திருவககரை	சி	திருவக்கரை	,,	
வடுகூர்	சி	திருஆண்டான்கோயில்	,,	

புதுச்சேரி

வடுகூர்		திருஆண்டார் கோயில்	புதுச்சேரி	

வட ஆர்க்காடு

தலப் பெயர்	வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
திருஊறல் சி	தக்கோலம்	ஆர்க்கோணம்	திருஊறல்புரம் - சாசனம்: 255 of 1921.
திருமாற்பேறு சி	திருமால்பூர்	ஆர்க்கோணம்	
கீழைவழி வை	கீழ்வீதி	ஆர்க்கோணம்	149 of 1916.
பொய்கை நல்லூர் வை	பொய்கை நல்லூர்	ஆர்க்கோணம்	கோயில்-அகத்தீச்சுரம் 73 of 1908.
வளைகுளம் வை	வளர்புரம்	ஆர்க்கோணம்	26 of 1911
அத்தி வை	அத்தி	செய்யார்	கோயில் - அகத்தீச்சரம் 297 of 1912
திருஓத்தூர் சி	திருவத்தியூர்	செய்யார்	
குரங்கணில் முட்டம் சி	குரங்கணிமுட்டம்	செய்யார்	இத்திருக்கோயில் பல்லவபுரத்துள்ளதென்று ஒரு சாசனம் கூறும். 290 of 1912.
(வன்பார்த்தான்) பனங்காட்டூர் சி	திருப்பனங்காடு	செய்யார்	
செய்யாறு வை	செய்யார்	செய்யார்	
திருவல்லம் சி	திருவலம்	குடியாத்தம்	தீக்காலிவல்லம் என்றும் வாணபுரம் என்றும் கூறுவர்.
திருஅண்ணாமலை சி	திருவண்ணாமலை	திருவண்ணாமலை	
அணி அண்ணாமலை வை	திருவண்ணாமலை	திருவண்ணாமலை	
திருமலை ச	திருவைகாவூர் திருமலை	போளூர்	
திருக்கரபுரம் வை	திருப்பாற்கடல்	வாலாஜாபேட்டை	695 of 1904.
திருக்கடிகை வி	சோளங்கிபுரம்	வாலாஜாபேட்டை	
தெள்ளாறு வை	தெள்ளார்	வந்தவாசி	
விரிஞ்சிபுரம் மு	விரிஞ்சிபுரம்	வேலூர்	

செங்கற்பட்டு

திருஇடைச்சுரம்	சி	திருவடிசூலம்	செங்கற்பட்டு	340 of 1908.
திருக்கச்சூர்	சி	திருக்கச்சியூர்	செங்கற்பட்டு	கோயில் - ஆலக்கோயில்.
திருக்கழுக்குன்றம்	சி	திருக்கழுக்குன்றம்	செங்கற்பட்டு	வேதாசலம் - வடமொழிப் பெயர்.
உருத்திர கோடீச்சரம்	வை	திருக்கழுக்குன்றம்	செங்கற்பட்டு	
திருப்போரூர்	மு	திருப்போரூர்	செங்கற்பட்டு	
திருஇடவெந்தை	வி	திருவடந்தை	செங்கற்பட்டு	
மல்லை, கடல்மல்லை	வி	மகாபலிபுரம்	செங்கற்பட்டு	
கச்சி ஏகம்பம்	சி	காஞ்சிபுரம்	காஞ்சிவரம்	ஏகாம்பரநாதர் கோயில்.
கச்சிஓணகாந்தன்தளி	சி	காஞ்சிபுரம்	,,	ஓணகாந்தேசுரர் கோயில்.
கச்சி மேற்றளி	சி	காஞ்சிபுரம்	,,	திருமேற்றளி - பிள்ளைப்பாளையத்தில் உள்ளது.
கச்சி நெறிக்காரைக்காடு	சி	காஞ்சிபுரம்	,,	திருக்காலீசுரன் கோயில்.
கச்சி அநேகதங்காபதம்	சி	காஞ்சிபுரம்	,,	
கச்சிக் காரோணம்	வை	காஞ்சிபுரம்	,,	
கச்சி மயானம்	வை	காஞ்சிபுரம்	,,	கச்சி ஏகம்பத்தின் உட்கோயில்.
கச்சிக் காமகோட்டம்	வை	காஞ்சிபுர்ம்	,,	காமாட்சியம்மன் கோயில்.
கச்சிக் குமரகோட்டம்	மு	காஞ்சிபுரம்	,,	கந்தபுராணம் எழுந்தவிடம்.

தலப் பெயர்	வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
திருக்கச்சி வி	,,	காஞ்சிவரம்	அத்தியூர்: வரதராஜப் பெருமாள் கோயில்.
அட்டபுயகரம் வி	,,	,,	அட்டபுஜங்கம்: ஆதிகேசவப் பெருமாள் கோயில்.
திருத்தண்கா வி	,,	,,	விளக்கொளி பெருமாள் கோயில்.
வேளுக்கை வி	,,	,,	
திருவெஃகா வி	,,	,,	யதோக்தகாரி: சொன்ன வண்ணம் செய்த பெருமாள் கோயில்.
பாடகம் வி	,,	,,	பாண்டவப் பெருமாள் கோயில்.
பரமேச்சுர விண்ணகரம் வி	,,	,,	வைகுண்டப் பெருமாள் கோயில்.
பவள வண்ணம் வி	,,	,,	பவள வண்ணர் கோயில்.
ஊரகம் வி	,,	,,	உலகளந்த பெருமாள் கோயில்.
காரகம் வி	,,	,,	ஊரகத்தின் உட்கோயில்.
கார்வானம் வி	,,	,,	ஊரகத்தின் உட்கோயில்.
கள்வனூர் வி	,,	,,	காமகோட்டத்தின் உட்கோயில்.
நிலாத்திங்கள் துண்டம் ,,	,,	,,	கச்சி ஏகம்பத்தின் உட்கோயில்.
நீரகம் வி	,,	,,	ஊரகத்தின் உட்கோயில்.
திருப்பருத்திக்குன்றம் ச	திருப்பருத்திக்குன்றம்	,,	திரைலோக்கிய நாதர் கோயில்: சமண காஞ்சியில் உள்ளது.
மாகறல் சி	மாகறல்	,,	

திருப்புலிவலம்	வை	திருப்புலிவனம்	காஞ்சிவரம்	M. E. R. *1922 - 23.*
புரிசை	வை	புரிசை	,,	கோயில் - படக்காடு *252* of *1910*
திருப்புட்குழி	வி	திருப்பக்குழி	,,	
அச்சிறு பாக்கம்	சி	அச்சரபாக்கம்	மதுராந்தகம்	
சேயூர்	மு	செய்யூர்	,,	
திருக்கள்ளில்	சி	திருக்கள்ளம்	பொன்னேரி	
காட்டூர்	வை	காட்டூர்	,,	கோயில் - திருவள்ளீச்சுரம், *253* of *1910.*
காரிக்கரை	வை	ராமகிரி	,,	
திருநின்றவூர்	வி	தின்னனூர்	,,	*646* of *1904.*
திருஒற்றியூர்	சி	திருவெத்தியூர்	சைதாப்பேட்டை	
திருமுல்லைவாயில்	சி	திருமுல்லைவாசல்	,,	
திருவலிதாயம்	சி	பாடி	,,	
திருவான்மியூர்	சி	திருவான்மியூர்	,,	
திருநீர்மலை	வி	திருநீர்மலை	,,	
மயிலாப்பூர்	சி	மைலாப்பூர்	சென்னை	கோயில் - கபாலீச்சரம்
திருஅல்லிக்கேணி	வி	திருவல்லிக்கேணி	சென்னை	
இலம்பையங்கோட்டூர்	சி	இளமையங்கோட்டூர்	ஸ்ரீபெரும்பூதூர்	
திருவேற்காடு	சி	திருவேற்காடு	ஸ்ரீபெரும்பூதூர்	
திருப்பந்தையூர்	வை	திருப்பந்தியூர்	திருவள்ளூர்	
திருப்பாசூர்	சி	திருப்பாச்சூர்	திருவள்ளூர்	
திரிபுராந்தகம்	வை	கூவம்	திருவள்ளூர்	
திருவிற்கோலம்	சி	கூவம்	திருவள்ளூர்	கோயில் - திரிபுராந்தகம் *349* of *1909.*
வெண்பாக்கம்	சி	வெம்பாக்கம்	திருவள்ளூர்	
திருஎவ்வுள்	வி	திருவள்ளூர்	திருவள்ளூர்	

சித்தூர்

தலப் பெயர்	வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
திருஆலங்காடு சி	திருவாலங்காடு	திருத்தணி	பழையனூர் ஆலங்காடு - தேவாரம்.
திருத்தணிகை மு	திருத்தணி	திருத்தணி	திருத்தணியல் எனவும் வழங்கிற்று.
அருங்குன்றம் ச	அருஙன்குன்றம்	திருத்தணி	432 of 1905.
திருக்காளத்தி சி	காளஹஸ்தி	காளஹஸ்தி	
திருவேங்கடம் வி	திருப்பதி	சந்திரகிரி	

கோயம்புத்தூர்

தலப் பெயர்	வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
அவிநாசி சி	அவநாசி	அவநாசி	ஊர் புக்கொளியூர் "புக்கொளியூர் அவி நாசியே" என்பது தேவாரம்.
பேரூர் வை	பேரூர்	கோயம்புத்தூர்	
திருநணு சி	பவானிகூடல்	பவானி	
திருமுருகன்பூண்டி சி	திருமுருகன் பூண்டி	பல்லடம்	
திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி சி	கொடுமுடி	ஈரோடு	ஊர் கறையூர்—கறையூரிற் பாண்டிக் கொடுமுடி என்பது தேவாரம்.
குரக்குத்தளி வை	சர்க்கார் பெரிய பாளையம்	ஈரோடு	"கொங்கில் குறும்பில் குரக்குத் தளியாய்" - தேவாரம்.
பரப்பள்ளி வை	பரஞ்சேர்வலி	உடுமலைப்பேட்டை	பரன்சேர்பள்ளி என்பது சாசனப் பெயர்.

சேலம்

தலப் பெயர்	வழங்கும் பெயர்	வட்டம் (தாலுகா)	குறிப்பு
கொடிமாடச் செங்குன்றூர் சி	திருச்செங்கோடு	திருச்செங்கோடு	
திருச்செங்கோடு மு	திருச்செங்கோடு	திருச்செங்கோடு	
அறைப்பள்ளி வை	வளப்பூர் நாடு	நாமக்கல்	M. E. R. 1929-30. கோயில் அறைப்பளீசுரர் கோயில்.
தகடூர் வை	தர்மபுரி	தர்மபுரி	
மயிண்டீச்சுரம் வை	அதமன் கோட்டை	தர்மபுரி	207 of 1910.

பெயரகராதி

அ

அகத்தியான் பள்ளி 248
அகத்தீச்சுரம் 265
அகரம் 129, 331, 332
அகஸ்தீசுரம் 257
அக்கசாலை 66
அக்கிரகாரப் பாளையம் 332
அக்கிரகாரம் 332
அக்கினீசுரர் கோயில் 249
அக்கீச்சுரம் 256
அஞ்சில் 59
அடையாறு 17
அண்ணல்வாயில் 232
அண்ணாமலை நகரம் 51
அதகப்பாடி 95
அதமன் கோட்டை 95
அதிகமான் நல்லூர் 95
அதியரைய மங்கை 207
அத்தி 172
அநபாயநல்லூர் 32, 126, 200, 230
அநபாயபுரம் 126
அந்தநல்லூர் 199
அந்துவநல்லூர் 199
அமர் அடக்கி 85
அம்பர் மாகாளம் 252
அம்பா சமுத்திரம் 24, 201
அம்புக் கோயில் 230
அம்மணம் பாக்கம் 357
அம்மா சத்திரம் 333
அம்மாப்பேட்டை 65
அம்மைநாயக்கனூர் 107
அயவந்தி 219
அயனீச்சுரம் 257
அயிரைமலை 297
அயோகந்தி 219
அய்யம்பேட்டை 65
அரகண்டபுரம் 131
அரதனுசலம் 176
அரத்துறை 198
அரநெறி 202
அரவக் குறிச்சி 92
அரவங்காடு 92
அரவணநல்லூர் 359
அரிகேசரிநல்லூர் 32
அரிசில் 59
அரிஞ்சயேச்சரம் 115, 275
அரிமேய விண்ணகரம் 341
அரியநாயகபுரம் 106
அருங்குளம் 355
அருங்குன்றம் 356
அருட்டுறை 197
அருமொழித்தேவபுரம் 118
அருமொழித் தேவன் 118
அலங்காரப்பேரி 22
அலியாபாத் 137
அல்லிக்குழி 72
அவிநாசி 251
அழகாதிரிப்புத்தூர் 293
அழகிய பாண்டியபுரம் 99
அழிசிகுடி 145

அழும்பில் 230
அறப்பணஞ் சேரி 358
அறைப்பள்ளி 247
அனந்தீச்சுரம் 226
அனவரபாத் 137
அனுமந்தக்குடி 299
அன்பிலாலந்துறை 198
அன்பில் 58
அன்னதான சிவபுரி 134
அன்னவாயில் 60

ஆ

ஆக்கூர் 214
ஆச்சாபுரம் 221
ஆடகேச்சரம் 256
ஆடுதுறை 18, 193
ஆண்டான்கோயில் 230
ஆண்மையூர் 83
ஆதனூர் 149
ஆதித்தேச்சுரம் 273
ஆப்பனூர் 280
ஆம்பூர் 83
ஆயர்பாடி 13
ஆய்குடி 132
ஆரணியேசுரர் கோயில் 248, 301
ஆரியங்காவு 8
ஆரூர் 7
ஆரைக்கல் 5, 79
ஆரோக்கியபுரம் 138
ஆர்க்காடு 7
ஆர்ப்பாக்கம் 7
ஆலக்கோயில் 229
ஆலடி 73
ஆலந்தாங்கல் 24
ஆலந்தாள் 73
ஆலந்துறை 198, 200
ஆலம்பள்ளம் 72
ஆலவாயில் 234
ஆவடுதுறை 194
ஆவிநன்குடி 289
ஆவுடையார் கோயில் 192, 230
ஆழ்வார் குறிச்சி 6
ஆழ்வார் திருநகரி 51
ஆறகழூர் 78
ஆறுமுகனேரி 22
ஆற்றங்கரை 18
ஆற்றுக் குப்பம் 18
ஆற்றுக் குறிச்சி 18
ஆற்றுப் பாக்கம் 18
ஆற்றூர் 18, 311
ஆனிலை 217
ஆனை 350
ஆனைமடு 25
ஆனைமலை 2

இ

இஞ்சிக் கொல்லை 30
இடர்க்கரம்பை 262
இடைக்காடு 69
இடைக்குளம் 186
இடைமருதில் 58
இடையன்குடி 62
இடையன்குடித்தேரி 39
இடையார் 201
இடையாறு 68, 200
இடையாற்றங்குடி 69
இரத்தினகிரி 176
இராமேச்சுரம் 258
இராசபுரம் 231
இராசராச விண்ணகரம் 343
இராசேந்திர சோழ விண்ணகரம் 344

இராஜகம்பீர ச-ம் * 102
இராஜபாளையம் 81
இராஜராஜபுரம் 119
இராஜராஜேச்சுரம் 273
இராஜவல்லியபுரம் 103
இராஜேந்திரபட்டணம் 13
இருக்குவேளூர் 96
இருங்குன்றம் 350
இருந்தையூர் 336
இரும்புதலை 310
இரும்புதல் 310
இரும்பை மாகாளம் 253
இலஞ்சி 25
இளங்கோக்குடி 24, 201
இளங்கோயில் 228
இளம்பள்ளம் 72
இளவரசனேந்தல் 24
இளையான்குடி 62

ஈ

ஈங்கோய்மலை 172
ஈசானமங்கலம் 196
ஈச்சந்தாள் 73

உ

உக்கிரன் கோட்டை 83
உசேனபாத் 137
உஞ்சேனை மாகாளம் 253
உடையார்கோயில் 201
உடையார் பாளையம் 81
உதயேந்திரமங்கலம் 110
உத்தமசிலி 113, 196
உத்தமசேரி 113, 196
உத்தமசோழபுரம் 116
உத்தமசோழ மங்கலம் 116
உத்தமதானபுரம் 333
உத்தம நல்லூர் 116

* ச-ம் = சதுர்வேதிமங்கலம்

உத்தமபாளையம் 81
உத்தரகாஞ்சி 304
உத்தரகெடிக்காவல் 306
உத்தர திருவரங்கம் 306
உய்யக்கொண்டராவி 121
உய்யக் கொண்டான் 121
உய்யக் கொண்டான் சோழபுரம் 121
உய்யக் கொண்டான் திருமலை 175
உருத்திரகோடீச்சுரம் 319
உருமூர் 226
உலகங்காத்தான் 85
உலகமாதேவி ச-ம் 122
உலகமாதேவிபுரம் 121
உறந்தை 52
உறையூர் 15, 53

ஊ

ஊகூர் 137
ஊட்டத்தூர் 317
ஊற்றத்தூர் 316
ஊற்றுக்குழி 72

எ

எக்கோசிமகாராசபுரம் 130
எட்டயபுரம் 107
எட்டி வாழ்க்கை 63
எட்டு நாழி 29
எப்போதும் வென்றான் 84
எயில் 76
எயிற்பதி 75
எய்யல் 78
எருக்கத்தம்புலியூர் 12, 31
எருமை வெளி 75

ஏ

ஏரி 21
ஏர்க்காடு 8
ஏலாக்குறிச்சி 138

ஏழாயிரம் பண்ணை 28
ஏழு பொன் கோட்டை 77
ஏழெயில் 77
ஏமநல்லூர் 311
ஏமப்பேரூர் 311
ஏமப்பேறூர் 200, 311
ஏறுதிமங்கலம் 85
ஏறுதிமேடு 85

ஐ

ஐவர்மலை 297
ஐவேலி 29

ஒ

ஒக்கணபுரம் 282
ஒக்கநின்றான்புரம் 282
ஒத்தக்கமந்து 14
ஒலகபுரம் 121
ஒல்லையூர் 98
ஒன்பதுவேலி 29

ஓ

ஓணகாந்தன் தளி 243
ஓமாம்புலியூர் 243
ஓரிக்கை 62
ஓரிசேரி 133
ஓரிரவிருக்கை 62

க

கங்கை கொண்ட சோழ புரம் 53
கங்கை கொண்ட சோழேச்சுரம் 276, 277
கங்கை கொண்டான் 124
கச்சி 51
கச்சி மயானம் 216
கஞ்சாநகரம் 314
கஞ்சாறு 313
கடந்தை 214
கடம்பந்துறை 18, 194, 230, 315
கடம்பர்கோயில் 194, 230
கடம்பவனம் 7, 11
கடம்பூர் 30, 226
கடல்நாகைக் காரோணம் 221
கடாரம் கொண்ட சோழபுரம் 125
கடாரம் கொண்டான் 125
கடிக்குளம் 185, 230
கடுவாய்க் கரைப் புத்தூர் 32, 293
கடைக் கோட்டூர் 69
கடையம் 69
கடைவாய்ச் சேரி 69
கணபதிநகரம் 51, 286
கணபதிநல்லூர் 286
கணபதிமடு 286
கணபதீச்சுரம் 261
கணைமுறித்தான் 84
கண்டமங்கலம் 114
கண்டாச்சிபுரம் 114
கண்டராதித்தபுரம் 114
கண்டராதித்தம் 114
கண்டியப்பேரி 22
கண்ணனூர் 340
கண்ணணை 20
கண்ணாற்று 27
கந்தமாதனம் 178
கபாலீச்சுரம் 260
கபிஸ்தலம் 339
கம்பமாதேவி நல்லூர் 125
கரக்கோயில் 226
கரவீரம் 11
கரடியணை 20
கருக்குடி 68, 175
கருங்காலி 12
கருங்குடிக் குப்பம் 38

கருங்குழி 71, 72, 146
கருங்குளம் 22, 23, 71
கருங்குழித்தாவு 73
கருந்திட்டைக்குடி 72, 314
கருப்பறியலூர் 227
கருப்புக்கிளார் 30
கருவந்தாள் 73
கருவப்புலம் 28
கருவிலி 217
கருவூர் 217
கருவேலி 218
கலயநல்லூர் 225
கலிகடிந்த சோழநல்லூர் 32
கல்மடு 25
கல்லகம் 59
கல்லாவி 25
களக்காடு 8
களத்தூர் 74
கள்ளக்குறிச்சி 6
கள்ளிமேடு 72
கள்ளில் 59
கறையூர் 220
கற்குடி 62
கற்பகனூர்கோயில் 185, 230
கனகசபை 210
கன்றுப்பூர் 280

கா

காகம் அணுகாமலை 176
காக்கழனி 29
காசிமேசபுரம் 150
காஞ்சி 51
காஞ்சிக் காரோணம் 222
காஞ்சிபுரம் 51
காஞ்சிரம் 12
காஞ்சிவாயில் 61
காட்டுக் குப்பம் 38
காட்டுப்பள்ளி 248
காட்டூர் 317
காமரசவல்லி 267
காமரவல்லி 267
காயல்துறை 341
காயல்பட்டினம் 37
காரிகைக்குளத்தூர் 148
காரிமங்கலம் 133
காரோணம் 221
கார்குடி 133
கார்குறிச்சி 71
கார்க்கோடகேச்சரம் 266
கால்வாய் 20
காவளம்பாடி 9
காவிரிப்பூம்பட்டினம் 35
காளையார் கோயில் 230, 296
கானப்பேரெயில் 77
கானப்பேர் 230, 296
கானுடுகாத்தான் 85
கானூர் 280

கி

கிடங்கால் 79
கிடங்கில் 79, 96, 143, 255.
கிண்ணிமங்கலம் 143
கிராமம் 244
கிருஷ்ணராய புரம் 173
கிருஷ்ணபுரம் 105
கிள்ளிமங்கலம் 143

கீ

கீரனூர் 148
கீவளூர் 67
கீழக்கரை 67, 33
கீழக்குடி 67
கீழக்கோட்டை 82
கீழச்செவல் 71

கீழநத்தம் 73
கீழப்பழுவூர் 200
கீழம்பில் 58
கீழூர் 67
கீழைத்திருக்காட்டுப்
பள்ளி 248, 301
கீழ்ப்பாக்கம் 56
கீழ்வீதி 108
கீழ்வேளூர் 67, 125

கு

குடகு 67
குடந்தைக்காரோணம் 222
குடமூக்கு 301
குடவாசல் 67, 235
குடவாயில் 60
குடவாயிற்கோட்டம் 60
குடுமியாமலை 179
குடுமியான்மலை 144
குட்டைப்பாறை 4
குணதர ஈச்சுரம் 270
குணவாசல் 67
குணவாயில் 235
குணவாயிற்கோட்டம் 60
குண்டையூர் 317
குதிரைமலை 134
குதிரைமொழித்தேரி 39
குமணம் 133
குமரிக்கடல் 365
குமரித்துறை 34
குமரியாறு 365
கும்பகோணம் 301
குயிலாலந்துறை 191
குரக்குக்கா 162
குரக்குத்தளி 244
குரக்குத்துறை 200
குரங்காடுதுறை 18, 192
குரங்குநாதன் கோயில் 201
குருகாவூர் 218
குருகூர் 30, 51
குலசேகர பட்டினம் 37
குலசேகரன் கோட்டை 82
குலையன் கரிசல் 71
குலோத்துங்க
சோழ நல்லூர் 126
குலோத்துங்க
சோழன் குற்றாலம் 306
குலோத்துங்க
சோழேச்சுரம் 277
குவளைக்கால் 20
குளத்தூர் 229
குளந்தை 186
குளமுற்றம் 61
குழிக்கரை 253
குழித்தண்டலை 10
குழித்தலை 10, 75
குழுமம் 134
குறுக்குத்துறை 18
குறுக்கை 97, 208
குறுங்குடி 70
குறுங்கோழி 146
குறுங்கோழியூர் 70
குறும்பலூர் 31
குறும்பன்சாவடி 333
குறும்புலியூர் 31, 70
குற்றாலம் 306
குன்றக்குடி 4, 16, 179
குன்றத்தூர் 4
குன்னியூர் 318
குன்னூர் 4

கூ

கூடலூர் 20
கூடலையாற்றூர் 20
கூத்தனூர் 147
கூவம் 279

கூறைநாடு 50, 64
கூனிமேடு 72

கே

கேதீச்சரம் 263

கை

கையகம் 59

கொ

கொகுடிக் கோயில் 161, 227
கொங்கு நாடு 50
கொங்குராய குறிச்சி 129
கொங்குராய பாளையம் 129
கொங்குராயனூர் 129
கொடிமாடச் செங்குன்றூர் 228
கொடுங்கோளூர் 37
கொட்டாரம் 80, 103
கொட்டிட்டை 218
கொட்டையூர் 254
கொண்டல் 319
கொண்டல் வள்ளுவக் குடி 320
கொண்டீச்சுரம் 254
கொத்தவாசல் சேரி 61
கொரநாடு 50
கொள்ளிக்காடு 164
கொறுக்கை 97
கொற்கை 15
கொற்கைத்துறை 34
கொற்றமங்கலம் 86
கொற்றவாயில் 61

கோ

கோச்சடை 99
கோடக நல்லூர் 149
கோடம்பாக்கம் 37
கோடல்வாவி 25
கோடனூர் 149
கோடிக்கரை 33
கோடீச்சுரம் 254
கோட்டகரம் 332
கோட்டாறு 184
கோட்டைக்காவல் 83
கோதைபுரி 52
கோபிச்செட்டி பாளையம் 81
கோமுத்தீச்சுரம் 194
கோவன்புத்தூர் 33
கோழியூர் 31

ச

சக்கரப்பள்ளி 249
சங்கரநயினார் கோயில் 231
சங்காணி 29
சடைமுடி 318
சதுரங்க பட்டினம் 37
சத்தி முத்தம் 303
சத்திமுற்றம் 61
சத்திரச்சாவடி 333
சந்திரலேகை ச-ம் 330
சந்தோஷபுரம் 138
சம்பங்கி நல்லூர் 347
சரந்தாங்கி 84
சரபோசிராசபுரம் 130
சர்க்கார் பெரியபாளையம் 245
சலசயனம் 337
சனகாபுரம் 356
சன்னசிகிராமம் 330

சா

சாத்தங்குடி 319
சாத்தமங்கை 329
சாத்தனூர் 194, 290
சாத்தான் குளத்தேரி 40
சாந்தபுரம் 138
சாந்தோம் 141

சாயர்புரம் 150
சாயாவனம் 164
சாலாபோகம் 333
சாலிய மங்கலம் 64
சாலைத்துறை 291

சி

சிங்கப்பெருமாள் கோயில் 346
சிங்கர்குடி 346
சித்தன்வாழூர் 63
சித்தன் வாழ்வு 63, 289
சித்தன்னவாசல் 232
சித்திரதானூர் 229
சித்தீச்சுரம் 257
சித்தூர் 69
சிந்தாதிரிப்பேட்டை 56, 65
சிந்தாமணி 126
சிந்துபூந்துறை 294
சிப்பிப்பாறை 4
சிம்ம விஷ்ணு ச-ம் 107
சிரகிரி 245
சிரபுரம் 246
சிரப்பள்ளி 245
சிராப்பள்ளி 350
சிவகாசி 104
சிவகிரி 5
சிவசைலம் 6
சிவபாதசேகரநல்லூர் 32, 326
சிவபாத சேகரபுரம் 120
சிவபாதசேகர மங்கலம் 326
சிவபுரம் 274
சிவபுரி 52, 282
சிவப்பள்ளி 246
சிவாயம் 120, 176
சிறுகுடி 62
சிறுத்தொண்டநல்லூர் 139
சிறுபழஞ்சி 78
சிறுபுலியூர் 31
சிறுமலை 2
சிறுமுளை 145
சிறுவாயில்நாடு 60
சிற்றூமூர் 69
சிற்றீசம்பாக்கம் 125
சிற்றூர் 69
சிற்றேமம் 69
சின்னக்கரிசல் 71

சீ

சீகாழி 302
சீத்தலை 146
சீயமங்கலம் 108
சீராமவிண்ணகரம் 341
சீர்காழி 302
சீவலப்பேரி 22
சீனுபுரம் 356

சு

சுங்கந்தவிர்த்த சோழநல்லூர் 125
சுந்தரசோழப்பேரேரி 22
சுந்தரசோழவரம் 115
சுந்தரபாண்டியநல்லூர் 102
சுவாமிமலை 3, 288
சுவிசேஷபுரம் 138
சுவேதகிரி 4

சூ

சூரியனுர் கோயில் 284

செ

செங்கல்பட்டு 28
செங்கழுநீர்ப்பற்று 28
செங்களக்குறிச்சி 71
செங்குன்று 71

செங்குளம் 23, 71
செட்டி சத்திரம் 333
செட்டிசாவடி 333
செட்டிபுலம் 28
செந்தலை 330
செந்திலம்பதி 287
செந்திலான்பண்ணை 28
செந்நெறி 201
செப்பறை 80, 103
செம்பங்குடி 98
செம்பனூர் கோயில் 246
செம்பிய நல்லூர் 97
செம்பியமங்கலம் 97
செம்பியம் 97
செம்பியனேந்தல் 24, 97
செம்பியன் மாதேவி 114
செம்பொன்செய் கோயில் 342
செம்போடை 20
செம்மடு 25
செய்துங்க நல்லூர் 32
செய்யாத்தமங்கை 219
செய்யாற்று வென்றான் 84
செயின்ட் தாமஸ் மலை 142
செருமங்கலம் 86
செவ்வாய்ப்பேட்டை 64
செழியனல்லூர் 98
சென்னப்ப பட்டினம் 56
சென்னிய நல்லூர் 98
சென்னிய விடுதி 98, 333
சென்னிவனம் 98
சென்னை மாநகரம் 55

சே

சேங்கனூர் 32
சேதிராய நல்லூர் 129
சேதிராயன் குப்பம் 129
சேதுராயபுத்தூர் 129
சேந்தமங்கலம் 99
சேப்பாக்கம் 38, 56
சேயாறு 16
சேய்நல்லூர் 32,286
சேரநாடு 50
சேரவன்மாதேவி 101
சேர்மாதேவி 101
சேனூர் 32, 287

சை

சைதாப்பேட்டை 136

சோ

சோமாசி 140
சோமீச்சரம் 261
சோலைக்குப்பம் 38
சோழங்குறுணி 29
சோழசமுத்திரம் 24
சோழநாடு 50
சோழபுரம் 118
சோழமாதேவி நல்லூர் 122
சோழவந்தான் 101
சோழாந்தக ச-ம் 101
சோழிங்கர் 347
சோழேச்சுரம் 276
சோற்றுத்துறை 191

சௌ

சௌக்கியபுரம் 138
சௌந்தரிய சோழபுரம் 115

ஞா

ஞாழல்வாயில் 234
ஞாழற்கோயில் 161, 227

டோ

டோனூர் 149

த

தகடூர் 95
தக்களூர் 314
தட்டைப்பாறை 4

தணிகாசலம் 5
தணிகைமலை 3
தண்டலை 202
தண்டீச்சுரம் 265
தண்டேசுரநல்லூர் 140
தண்டையார்ப்பேட்டை 56, 65
தமிழகம் 1
தமிழ்நாடு 50
தருமபுரி 52
தர்ப்பசயனம் 298, 301
தர்மதானபுரம் 332
தலசயனம் 271, 337
தலைக்காடு 68
தலைக்கால் 20
தலைச்சங்காடு 163
தலைச்செங்காடு 68, 225
தலைச்செங்கானம் 70
தலைச்சோலை 10
தலையாலங்காடு 8, 163
தலையாலங்கானம் 68, 86, 163
தலையுடையவர் கோயிற்பத்து 163
தலைவன்கோட்டை 83
தலைவாசல் 60,68
தலைவாய்நல்லூர் 68
தவநெறி 202
தவளகிரி 288
தளபதி சமுத்திரம் 78
தனுக்கோடி 299

தா

தாடகேச்சரம் 214
தாதா சமுத்திரம் 24
தாதாபுரம் 119
தாமரைப்புலம் 28
தாராசுரம் 275
தாழையூற்று 27
தான்தோன்றிமாடம் 214
தான்தோன்றீச்சுரம் 282
திங்களூர் 284, 285
திசையன்விளை 29
திண்டிவனம் 11, 96
திண்டீச்சுரம் 254
திண்டுக்கல் 5
தின்னகோணம் 177
தின்னனூர் 336
திப்பலாதீச்சுரம் 348
தியாகராய நகரம் 51
திரக்கோல் 352
திரிசிரபுரம் 246, 299
திரிசூலம் 11
திரிபுராந்தகம் 323
திரிபுவனம் 127
திரிபுவனவீரபுரம் 127
திரிபுவனவீரமங்கலம் 127
திரிபுவனமாதேவி ச-ம் 122
திரிபுவனி 122
திரு அதிகை 206
திரு அம்பர்மாநகர் 224
திரு அரத்துறை 198
திரு ஆப்பாடி 13
திரு ஆலங்காடு 164
திரு ஆலவாய் நல்லூர் 304
திரு ஆவணம் 279
திரு ஆவினன்குடி 95
திரு ஆனைக்கா 161, 218, 224
திரு எவ்வுள் 60
திரு ஏடகம் 59
திரு ஏரகம் 59, 288
திரு ஐயாறு 16
திருக்கச்சூர் 229
திருக்கடவூர் 208

திருக்கடவூர் மயானம் 215
திருக்கடையூர் 215
திருக்கண்டியூர் 209
திருக்கண்டீஸ்வரம் 254
திருக்கண்டீச்சுரம் 266
திருக்கண்ணபுரம் 338
திருக்கண்ணன்குடி 339
திருக்கண்ணமங்கை 339
திருக்கயிலாயம் 174
திருக்கருகாவூர் 167
திருக்கழிப்பாலை 39
திருக்கழுக்குன்றம் 4, 174
301
திருக்களர் 38
திருக்காரிகுடி 137
திருக்காரிக்கரை 322
திருக்காவலூர் 138
திருக்காளத்திமலை 175
திருக்குவளை 282
திருக்குறுங்குடி 62
திருக்கோடிகா 162
திருக்கோணமலை 175
திருக்கோலக்கா 162
திருக்கோவலூர் 207, 340
திருக்கோழீச்சுரம் 255
திருக்கோளிலி 281
திருச்சம்பள்ளி 246
திருச்சாத்தமங்கை 219
திருச்சாத்துறை 191
திருச்சானூர் 229, 347
திருச்சாய்க்காடு 164
திருசிரபுரம் 246
திருச்சிராப்பள்ளி 53
திருச்சிற்றம்பல நல்லூர்
326
திருச்சிற்றம்பலம் 70, 326
திருச்சிற்றேமம் 69, 326
திருச்சீர் அலைவாய் 237
திருச்சுகனூர் 229
திருச்சுரம் 11
திருச்செங்காட்டங்குடி 70
திருச்செங்குன்றம் 177
திருச்செங்கோடு 3, 71,
177
திருச்செந்தில் 58
திருச்செந்துறை 195, 196
திருச்செந்தூர் 58
திருச்செம்பொன்பள்ளி 246
திருச்சேலூர் 316
திருத்தண்கா 8
திருத்தவத்துறை 190
திருத்தளூர் 202
திருத்தாள முடையார்
கோயில் 162
திருத்தினைநகர் 302
திருத்துருத்தி 19
திருத்துறையூர் 202
திருத்தொண்டத் தொகை
நல்லூர் 32
திருத்தொண்டத்தொகை
மங்கலம் 328
திருநங்காளீச்சுரம் 253
திருநலக்குன்று 179
திருநள்ளாறு 183
திருநறுங்கொண்டை 356
திருநறையூர் 257
திருநனிபள்ளி 246
திருநாகேச்சுரம் 253, 307
திருநாங்கூர் 320
திருநாதர்குன்றம் 353
திருநாராயணபுரம் 347
திருநாரையூர் 31
திருநின்றவூர் 336
திருநீர்மலை 301

திருநீறு 327
திருநீற்றுச் சோழநல்லூர் 32, 327
திருநீற்றுச் சோழபுரம் 327
திருநெய்த்தானம் 302
திருநெல்லிக்கா 162
திருநெல்வாயில் 52
திருநெல்வேலி 29, 365
திருந்துதேவன் குடி 220
திருப்படக்காடு 321
திருப்பணிநத்தம் 73
திருப்பதி 2
திருப்பத்தூர் 310
திருப்பந்துறை 192
திருப்பரங்குன்றம் 3, 176
திருப்பராய்த்துறை 189
திருப்பருத்திக்குன்றம் 353
திருப்பலாத்துறை 189
திருப்பழனம் 28
திருப்பழுவூர் 200
திருப்பறம்பூர் 355
திருப்பறியலூர் 209
திருப்பனந்தாள் 73
திருப்பாச்சில் 58
திருப்பாண்டிக் கொடுமுடி 219
திருப்பாண்டீச்சுரம் 272
திருப்பாதிரிப்புலியூர் 12
திருப்பாலைவனம் 39
திருப்பாற்றுறை 195
திருப்பிலவாயில் 237
திருப்புடைமருதூர் 59
திருப்புத்தூர் 32, 244, 293
திருப்புலிவலம் 322
திருப்புலிவனம் 322
திருப்புல்லணை 301
திருப்புல்லாணி 298
திருப்புறம்பயம் 87
திருப்புனவாயில் 235
திருப்பூந்துருத்தி 19
திருப்பூவணம் 306
திருப்பெருந்துறை 192, 230
திருப்பேரெயில் 77
திருப்பேரை 77
திருப்பேர்நகர் 77
திருப்பேர்ப்புரம் 318
திருப்பைஞ்ஞீலி 11
திருப்பொதியில் விண்ணகரம் 345
திருமங்கலக்குடி 328
திருமட்டுக்கரை 231
திருமயானம் 215
திருமலை 2, 351
திருமலை சமுத்திரம் 105
திருமலைநாயக்கன் படுகை 105
திருமழிசை 141
திருமறைக்காடு 162, 301
திருமாந்துறை 195
திருமால் இருஞ்சோலை 10
திருமாறன்பாடி 312
திருமீயச்சூர் 229
திருமுக்கூடல் 19
திருமுடியூர் 244
திருமுண்டீச்சுரம் 259
திருமுருகன்பூண்டி 286
திருமுல்லைவாயில் 233
திருமெய்ஞ்ஞானம் 215
திருமேனிநாதபுரம் 280
திருவஞ்சைக்களம் 55, 74
திருவடத்துறை 198
திருவடிசூலம் 11
திருவண்டுதுறை 190, 303
திருவண்ணாமலை 172

திருவரங்கம் 19, 302
திருவரங்குளம் 186
திருவலிதாயம் 13
திருவல்லம் 81
திருவல்லிக்கேணி 27, 55
திருவழுந்தூர் 302
திருவளர்சோலை 10
திருவள்ளீச்சுரம் 317
திருவள்ளூர் 60
திருவள்ளைவாயில் 237
திருவாசி 58
திருவாதவூர் 141
திருவாப்புடையார் கோயில் 230
திருவாமூர் 141
திருவாரூர் 76, 210
திருவாரூர் - மண்தளி 242
திருவாலக்கோயில் 230
திருவாலங்காடு 7
திருவாலம்பொழில் 9
திருவாவடுதுறை 194
திருவிங்கநாதர்மலை 172
திருவிடவெந்தை 338
திருவிடைக்கழி 290
திருவிடைச்சுரம் 11, 68
திருவிடைமருதூர் 58, 68, 301
திருவிடைவாய்க்குடி 236
திருவிண்ணகரம் 340
திருவிற்கோலம் 279
திருவெண்காடு 71, 165
திருவெண்துறை 190
திருவெண்ணெய்நல்லூர் 31, 197
திருவெண்பாக்கம் 71
திருவெள்ளறை 4, 71
திருவேங்கடம் 2
திருவேங்கடமலை 367
திருவேங்கடநாதபுரம் 106
திருவேங்கைவாசல் 236
திருவேட்களம் 74, 297
திருவேளவாயில் 237
திருவேற்காடு 166
திருவையாறு 184, 301
திருவோத்தூர் 352
திரையனேரி 93
திரைலோக்கி 311
தில்லைச்சிற்றம்பலம் 210
திலதைத்தானம் 302
தில்லைவனம் 7

தீ

தீர்த்தநகரி 302
தீனசிந்தாமணி ச-ம் 126
தீனசிந்தாமணிநல்லூர் 126

து

துடையூர் 314
துலாநயினார்கோயில் 295
துளசாபுரம் 130
துளசேந்திபுரம் 130
துளசேந்திரபுரம் 130
துறையூர் 314

தூ

தூங்கானைமாடம் 214

தெ

தெங்கூர் 30
தெள்ளாறு 184
தெள்ளாற்றுப்பற்று 28
தெற்குக்காடு 164
தென்கழனி 29
தென்காசி 68, 104; 304
தென்திருப்பூவணம் 306
தென்திருப்பேரி 76
தென்திருப்பேரை 68

தென்பரம்பைக்குடி 166
தென்பழஞ்சி 78
தென்னவநல்லூர் 98
தென்னவநாடு 98
தென்னன்குடி 98
தென்னன்பட்டி 98
தென்ஞடு 68
தென்னேரி 21, 93

தே

தேரழுந்தூர் 302
தேவதானப்பட்டி 328
தேவதானம் 328
தேவராயன்பேட்டை 316
தேவீச்சுரம் 262

தொ

தொட்டியன் கோட்டை 82
தொண்டீச்சுரம் 265
தொண்டை நாடு 50
தொன்ஞடு 51

தோ

தோத்தாத்திரி 6, 301
தோயாசலம் 301

ந

நடுக்காவல் 83
நடுக்காவேரி 69
நடுக்கோட்டை 82
நடுத்திட்டு 72
நடுவக்குறிச்சி 69
நட்டூர் 247
நந்தி 252
நந்திபுரம் 110
நந்திபுர விண்ணகரம் 343
நந்திச்சுரம் 252
நம்பிபேரூர் 282
நம்பியூர் 282
நல்லக்குடி 191
நல்லூர் 31
நல்லூர்ப் பெருமணம் 221
நற்குன்றம் 117
நனிபள்ளி 30
நன்னிலம் 27

நா

நாகர் கோவில் 91
நாகபட்டினம் 36, 91
நாகலாபுரம் 131
நாகளேச்சுரம் 139
நாகூர் 36
நாகை 36
நாங்குனேரி 301
நாசரேத்து 138
நாதன்கோயில் 343
நாமக்கல் 5, 79
நாரைக் கிணறு 27
நாலூர்மயானம் 215
நாவல் 12
நாவீறுடைய புரம் 139
நானிலம் 1

நி

நிலக்கோட்டை 82

நீ

நீடூர் 70
நீணெறி 202
நீதிபுரம் 138
நீராவி 25

நு

நுங்கம்பாக்கம் 38, 56

நெ

நெடுங்களம் 70, 74
நெடுங்குணம் 4
நெடுங்குளம் 70
நெடுங்குன்றம் 4, 173
நெடுவயல் 29
நெடுவாயில் 133
நெய்தல் வாயில் 313

நெய்யாற்றங்கரை 16
நெய்வாசல் 133
நெல்லித்தோப்பு 10
நெல்வாயில் 198
நெற்குன்றம் 4, 177

நொ

நொச்சிக்குப்பம் 38
நொச்சி நியமம் 143
நொச்சியம் 143

ப

பசுபதீச்சரம் 217, 259
பசுமலை 2
பச்சைப்பெருமாள் கோயில் 346
பஞ்சநதம் 16, 184, 301
பஞ்சபாண்டவரதம் 297
பஞ்சவனீச்சுரம் 272
படைவீடு 80
பட்சிதீர்த்தம் 174
பட்டமங்கலம் 331
பட்டவிருத்தி 331
பட்டவிருத்தி அய்யம் பாளையம் 331
பட்டினப் பாக்கம் 36
பட்டினம் 15
பட்டுக்கோட்டை 83
பணிக்கத்தாவு 73
பதுமனேரி 22
பத்தமடை 21
பத்தல்மடை 21
பத்மனுபன் ஏரி 22
பரகேசரி நல்லூர் 128
பரங்கிப்பேட்டை 65
பரங்கிமலை 2, 142
பரங்குன்றம் 350
பரசலூர் 209
பரஞ்சேர்வலி 247
பரப்பள்ளி 247
பரமேச்சுர விண்ணகரம் 343
பரமேஸ்வரநல்லூர் 128
பரமேஸ்வரமங்கலம் 109, 272
பரன்சேர்பள்ளி 247
பரிதிநியமம் 284
பரிவீரமங்கலம் 86
பருத்தியப்பர்கோயில் 284
பல்லவபுரம் 51
பல்லவராயநத்தம் 129
பல்லவராயனேந்தல் 129
பல்லவராயன் பாளையம் 129
பல்லவராயன்பேட்டை 129
பல்லவராயன்மடை 129
பல்லவனீச்சுரம் 270
பல்லவனேரி 21
பல்லவேச்சுரம் 271
பல்லாவரம் 108
பழந்தண்டலம் 10
பழமலை 173
பழமுதிர் சோலை 10
பழவூர் 66
பழவேற்காடு 7
பழனிமலை 3
பழையகோட்டை 66
பழைய சங்கடம் 119
பழையனூர் 321
பழையாறு 183
பழையாறை - மேற்றளி 243
பழையாறை - வடதளி 243
பள்ளக்கால் 20
பள்ளக்தழி 72
பள்ளத்தூர் 72
புனங்காடு 165

பனங்காட்டூர் 165
பனையபுரம் 165
பனையூர் 30

பா

பாசூர் 30
பாடலிபுத்திரம் 270
பாடி 13
பாணவரம் 94
பாண்டிநாடு 50
பாதாளீச்சுரம் 259
பாதிரிப்புலியூர் 31
பாபநாசம் 179
பாமணி 259
பாம்புக்கோயில் 231
பாலவிடுதி 333
பாலாமடை 21
பாலாற்று வென்றான் 84
பாலைத்துறை 189
பாலையூர் 39
பாலைவனநத்தம் 39
பாலோடை 20
பாவூர்ச்சத்திரம் 333
பாளையங்கோட்டை 81

பி

பிசிர்க்குடி 144
பிரமதேசம் 331
பிராமணக் குறிச்சி 6
பிரான்மலை 132, 173
பிலவாயில் 61
பிள்ளைப்பாளையம் 242
பிள்ளையார்குளம் 286
பிள்ளையார் திடர் 72
பிள்ளையார்நத்தம் 73
பிள்ளையார்பட்டி 285

பு

புக்கொளியூர் 281
புங்கனூர் 255
புஞ்சை 30, 246
புஞ்சைமங்கை 14
புடைமருதில் 58
புதுக்கழனி 29
புதுக்குடி 67
புதுக்குளம் 23, 67
புதுக்கோட்டை 67, 82
புதுச்சேரி 63, 67
புதுப்பேட்டை 67
புதுவயல் 67
புத்தகரம் 332
புத்தூர் 230
புரசபாக்கம் 38
புரசூரணி 26
புரிசை 321
புலியூர் 31
புல்லலூர் 135
புல்லைநல்லூர் 101
புல்வேளூர் 124
புவனகிரி 5
புள்ளமங்கை 198, 229
புள்ளிருக்கு வேளூர் 96, 295
புன்னாகவனம் 315
புன்னை 12
புன்னையிருப்பு 62
புன்னைவனம் 11
புன்னைவாயில் 60

பூ

பூங்குணம் 4
பூங்குளம் 23
பூங்குன்றம் 4
பூங்கோயில் 210
பூதப்பாண்டி 99
பூதலப்பட்டு 28
பூத்தலைப் பற்று 28
பூந்தண்டலம் 10

பூந்துறை 18, 294
பூந்தோட்டம் 30
பூம்பாறை 4
பூம்புகார் 35
பூரத்துக்கோயில் 232
பூலத்தூர் 232

பெ

பெண்ணாகடம் 214
பெண்ணையருட்டுறை 197
பெத்துநாயக்கன் பேட்டை 56
பெரம்பலூர் 31
பெரிச்சிகோயில் 231
பெரியகுறுக்கை 97
பெரியநத்தம் 73
பெரிய நாச்சியார் கோயில் 231
பெரியாரை 78
பெரியேரி 78
பெருங்கருணைப் பற்று 28
பெருங்குளம் 23, 186
பெருந்தண்டலம் 10
பெருந்தலை 146
பெருமண நல்லூர் 221
பெரும்பழஞ்சி 78
பெரும்பள்ளம் 72
பெரும்பாணப்பாடி 94
பெரும்பாலை 39
பெரும்புலியூர் 31, 69
பெருமாநாடு 60
பெருமுளை 145, 281
பெருவளந்தான் 330
பெருவாயில் நாடு 60
பெருவேலி 29

பே

பேட்டை 64
பேரமனூர் 357
பேரளம் 38, 69
பேராவூர் 310
பேரூரணி 26
பேரூர் 69, 309
பேரெயில் 76
பேரையூர் 76

பை

பைம்பொழில் 9

பொ

பொட்டணம் 73
பொட்டல் நத்தம் 73
பொதியமாமலை 178
பொதினி 289
பொதும்பில் 142
பொய்கை 26
பொய்கை நல்லூர் 322
பொய்யாமொழி மங்கலம் 147
பொருந்தில் 59
பொன்பற்றி 360
பொன்மலை 2
பொன்விளைந்த களத்தூர் 74
பொன்னம்பலம் 210

போ

போடிநாயக்கனூர் 107
போதிமங்கை 358

ம

மகாதானபுரம் 332
மகாதேவமங்கலம் 330
மகாதேவிமங்கலம் 330
மகாபலிபுரம் 109, 308
மகிமண்டலதுர்க்கம் 83
மகுடஞ்சாவடி 150
மகேந்திரப்பள்ளி 249
மகேந்திரமங்கலம் 201
மகேந்திரவாடி 108

மகேந்திர விண்ணகரம் 342
மகோதைப் பட்டினம் 37
மணப்படை 80
மணப்படைவீடு 80, 103
மணம்வந்த புத்தூர் 32
மணவில் 59
மணவூர் 59
மணற்கால் 20
மணிமங்கலம் 330
மணிமாடக்கோயில் 342
மண்ணடி 56
மதுராந்தகம் 113, 329
மதுரை 15
மத்தியார்ச்சுனம் 301
மந்தாரம் 311
மந்தித்தோப்பு 10
மயிண்டீச்சுரம் 266
மயிலாடுதுறை 18, 193
மயிலாப்பில் 58
மயிலாப்பூர் 30, 55
மயிலூரணி 26
மரக்காயர் பட்டினம் 137
மருதகம் 59
மருதங்குடி 285
மருதூர் 30
மருத்துவக்குடி 186
மருவூர்ப்பாக்கம் 36
மலரி 147
மலைதாங்கி 85
மலைநாடு 366
மல்லிகார்ச்சுனம் 177
மழபாடி 93
மழவராய நல்லூர் 129
மழவராயனூர் 129
மழவராயனேந்தல் 129
மறமடக்கி 85
மறைவனம் 163
மன்சராபாத் 137

மா

மாங்கால் 20
மாதோட்டம் 263
மாந்துறை 18
மாணிக்கமலை 176
மாமணிக்கோயில் 345
மாமல்லபுரம் 109, 271
மாயமான்கரடு 299
மாயமான் குறிச்சி 299
மாயவரம் 300
மாலவன் குன்றம் 367
மாவடி 73
மாவூற்று 27
மாளிகைத்திடல் 72
மாறமங்கலம் 98,102
மாறனூத்து 98
மாறனேரி 21, 98, 102
மானங்காத்தான் 85
மானங்காத்தான் கோட்டகம் 23
மானவீரன் மதுரை 304
மானாபரணநல்லூர் 32, 102
மானாமதி 128
மானாமதுரை 304
மானாம்பதி 128
மானேசியப்பசாவடி 130
மான்தோப்பு 10

மி

மிழலை 320

மீ

மீனம்பாக்கம் 37

மு

முகுந்தனூர் 244
முக்காணி 29
முக்குளம் 186
முக்கூடல் 19

முசிரி 37
முடிகண்டநல்லூர் 124
முடிகுண்டம் 124
முடிகொண்ட சோழபுரம் 123, 183
முடிகொண்ட நல்லூர் 32, 124
முடியூர் 315
முதலைமடு 25
முதிரமலை 134
முதுகுன்றம் 173
முத்தரச நல்லூர் 94
முத்தரசபுரம் 94
முத்துப்பேட்டை 65
மும்முடிக்குப்பம் 118
மும்முடிச் சோழகன் 118
மும்முடிச் சோழ நல்லூர் 118
மும்முடிச்சோழபுரம் 118
மும்முடிச்சோழ மங்கலம் 118
முரப்பு நாடு 50
முரார்பாத் 137
முருக்கந்தாள் 73
முழையூர் 315
முள்ளிச்செவல் 71
முனைப்பாடி 94
முன்னீர்ப்பள்ளம் 72

மூ

மூக்கீச்சரம் 260
மூங்கிலடி 73
மூவலூர் 315
மூவாறு 366

மெ

மெஞ்ஞானபுரம் 138

மே

மேட்டுப்பாளையம் 72, 81
மேட்டூர் 72
மேலகரம் 332
மேலக்கோட்டை 82
மேலச்செவல் 71
மேலநத்தம் 73
மேலப்பழுவூர் 200
மேலப்பாளையம் 81
மேலமடை 21
மேலவாசல் 60
மேல்பாடி 68
மேலூர் 68
மேலைத்திருக் காட்டுப் பள்ளி 249

மோ

மோசுகுடி 144

மௌ

மௌளிகிராமம் 260

யா

யாழ்ப்பாணம் 366

ரா

ராணிப்பேட்டை 136
ராதாபுரம் 119
ராமகிரி 323
ராயர் செறு 26
ராயலு செருவு 26
ராராசுரம் 275
ராவுத்தநல்லூர் 137
ராஜகம்பீரம 103
ராஜசிம்ம பல்லவேச்சுரம் 271
ராஜசிம்மேச்சுரம் 271
ராஜேந்திர சோழேச்சுரம் 276

லாடபுரம் 298
லால்குடி 137

வ

வஞ்சிமாநகரம் 54
வடகுரங்காடுதுறை 193
வடக்குவெளி 75
வடபழஞ்சி 78
வடபழனி 307
வடபாதிமங்கலம் 68
வடமதுரை 304
வடமலை 2
வடவாயில் நாடு 60
வடுகு 68
வண்டானம் 31
வண்ணார்பேட்டை 65
வயலூர் 61, 238
வயிரபுரம் 96, 111
வயிரமேகபுரம் 111
வல்லநாடு 50
வல்லம் 81
வரகனேரி 100
வரகுணமங்கை 329
வரகுணன் ஏரி 101
வர்த்தமானீச்சுரம் 264
வழுவூர் 209, 257
வளவநல்லூர் 98
வளப்பூர்நாடு 247
வளர்புரம் 185
வளவனூர் 98
வளவன் தாங்கல் 24, 98
வளவன்மாதேவி 113
வளைகுளம் 185
வளையமாதேவி 113
வளையாத்தூர் 98
வள்ளலூர் 134

வா

வாகை 12
வாகைவிளை 29
வாட்போக்கிமலை 176
வாணசமுத்திரம் 94
வாணபுரம் 94
வாயலூர் 238
வாயிலூர் 61
வாலாஜாபாத் 135
வாலாஜாபேட்டை 66, 135
வாலாஜாநகரம் 135
வாலிகண்டபுரம் 299
வாலிநோக்கம் 299
வாலீச்சுரம் 266
வாவாசிக் கோட்டை 130
வானமாதேவி 128
வானமாமலை 6, 301
வானவன் மாதேவிபுரம் 128

வி

விக்கிரமங்கலம் 329
விக்கிரமசோழபுரம் 329
விசயமங்கை 329
விசயாலயசோழீச்சுரம் 273
விசுவநாதப்பேரி 22, 104
விண்ணப்பள்ளி 345
விந்தனூர் 104
விராடபுரம் 298
விருதுநகர் 51
விருதுப்பட்டி 51
விருத்தாசலம் 5, 300
வில்லிவலம் 110
விளக்கொளிகோயில் 9
விளநகர் 227
விற்குடி 62, 210

வீ

வீமீச்சுரம் 262
வீரகேரளன்புத்தூர் 102
வீரநாராயண ச-ம் 330
வீரநாராயண விண்ணகரம் 343
வீரபாண்டி 101

வீரபாண்டியநல்லூர் 32, 101
வீரபாண்டியம் 101
வீரமங்கலம் 86
வீரராகவபுரம் 106
வீராணம் 112

வெ

வெண்ணி 86
வெண்ணுவற்கோயில் 219
வெண்மந்தை 14
வெள்ளக்கால் 20
வெள்ளடை 218
வெள்ளலூர் 134
வெள்ளியங்கிரி 5
வெள்ளியணை 20
வெள்ளியம்பலம் 211
வெள்ளைக்கோயில் 291
வெள்ளைநகரம் 291

வே

வேங்கடாசலம் 5
வேணுவனம் 7
வேதகிரி 174
வேதவனம் 163
வேதாசலம் 5, 301
வேதாரண்யம் 11, 162, 301
வேப்பத்தூர் 220
வேலப்பாடி 13
வேலூர் 13
வேளூர் 67
வேள்விக்குடி 62

வை

வைகல் 224
வைகாவூர் 95
வைகுந்த விண்ணகரம் 341
வைகைத்திருமலை 351
வைத்தீஸ்வரன்கோயில் 295
வையாபுரி 52, 95

வௌ

வௌவால்தோப்பு 11

ஜ

ஜம்புகேச்சுரம் 161
ஜயங்கொண்ட சோழபுரம் 119
ஜயங்கொண்ட பட்டணம் 119
ஜயங்கொண்டான் 119
ஜனநாத ச-ம் 120
ஜனநாதநல்லூர் 120, 238
ஜனநாதபுரம் 111, 120

ஜா

ஜாவ்வர் பேட்டை 136

ஜெ

ஜெயங்கொண்ட சோழபுரம் 52

ஸ்ரீ

ஸ்ரீசைலம் 177
ஸ்ரீநிவாசநல்லூர் 201
ஸ்ரீபெரும்பூதூர் 302
ஸ்ரீரங்கம் 302
ஸ்ரீவல்லபன் மங்கலம் 103
ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் 32, 302
ஸ்ரீவைகுந்தம் 302

க்ஷ

க்ஷத்திரிய சிம்மபல்லவேச்சுரம் 272.

பிழையும் திருத்தமும்

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
19	1	யென்னும்	யென்றும்
22	25	பயிர்தொழில்	பயிர்த் தொழில்
113	23	எனமருவி	என
120	24	சிவபாதசேகபுரம்	சிவபாதசேகரபுரம்
137	26	மகமதியரே	மகமதியரே.
146	28	காணப்படுகின்றது	காணப்படுகின்றன
147	4	மாணுவகனுக	மாணவனுக
159	20	பொதுப்பில்	பொதும்பில்
168	5	பங்கினள்	பங்கினன்
190	8	கிடைத்ததில	கிடைத்தில
217	8	என்றும்	என்னும்
228	7	தொகுத்துரைக்கக்	தொகுத்துரைக்க
247	2	இறுதியாகச்	இறுதியாகத்
249	12	எழுத்	எழுந்த
255	17	ஊராகத்	ஊராக
292	10	பதிதம்	பதிகம்
292	12	இமையேர்	இமையோர்
319	20	உருத்திரக்கோடீ	உருத்திரகோடீ